

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வரவர முநயே நம: ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:

**தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள்
மற்றொன்றினைக் காணா**

தொகுத்தளித்தவர் :

**தென்னரங்கன் தொண்டர் தாள்தூளி பரமானுத்துகள்
கோமடம். Dr.R. சேஷராஜன்**

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வரவர முந்யே நம: ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:

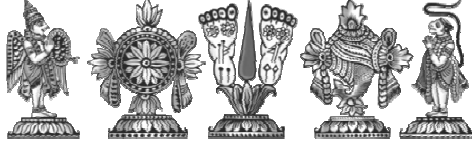
தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணா

எனும் இத்தொகுப்பை அடியேனுடைய பார்வைய

ஸ்ரீமதி. அனாராதாவின் நினைவு மலராக

ஆச்சாரியன், பெரியபிராட்டியார் பெரியபெருமாளின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கோமடம். Dr.R. சேஷராஜன், ஸ்ரீரங்கம்

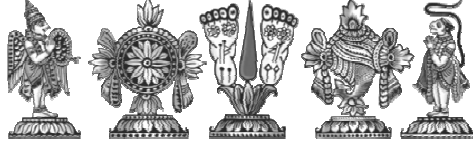

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம: ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:'

தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா

தொகுத்தளித்தவர்: தென்னரங்கன் தொண்டர் தாள்தூளி பரமாணுத்துகள்
கோமடம். Dr.R.சேஷராஜன்

**தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா
பொருளடக்கம்**

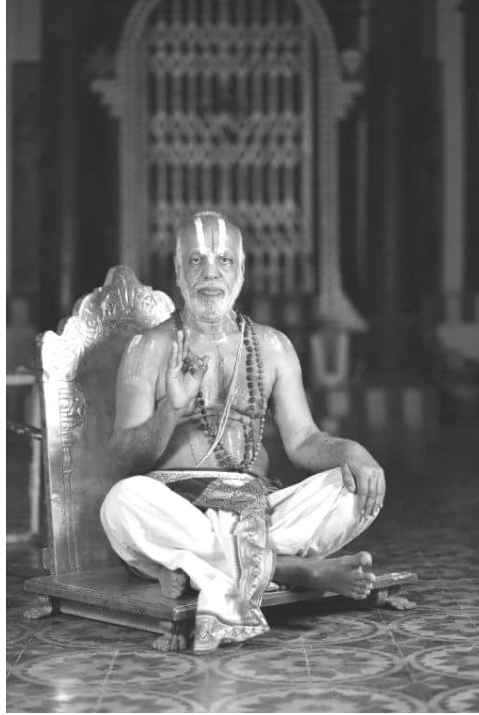
எண்	அத்தியாயம்	பக்கம்
	முன்னுரை	i-xi
1	பெரியபிராட்டியார்	1
2	பிராட்டியால் திருத்தலத்தின்(சேஷத்திரத்தின்) பெயரும் பெருமையும்	1
3	பெரியபிராட்டியின் ஆதி அவதாரம்	4
4	பெரிய பிராட்டியாரை 'தாயார்' என்று சொல்லி மகிழ்தல்	7
5	பிராட்டியின் புருஷகாரம் (பரிந்துரைத்தல்/சிபாரிசு செய்தல்)	9
5.1	பிராட்டியின் புருஷகாரத்திற்கு உற்ற குணங்கள்	12
5.2	புருஷகாரத்தில் ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சாரியார்களின் அனுபவம்	12
5.2.1	புருஷகாரத்தில் ஆழ்வார்கள் அனுபவம்	12
5.2.2	புருஷகாரத்தில் ஆச்சாரியார்களின் அனுபவம்	13
5.3.	பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை	18
5.3.1	பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை - இதிகாசம் மற்றும் புராணங்கள்	18
5.3.2	எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை ஆண்டாள் நாச்சியார்	21
5.3.3	எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை -ஆச்சாரியர்கள்	22
5.4	புருஷகார மேன்மையில் "ஸ்ரீ" மற்றும் "திரு" எனும் திருநாமத்தின் ஏற்றம்	24
5.4.1	"ஸ்ரீ" எனும் திருநாம அனுபவம்	25
5.4.2	மங்களம் மிக்க "ஸ்ரீ" எனும் திருநாமம்	28
5.5	எம்பெருமானின் அனைத்து நிலைகளிலும் பிராட்டியின் பிரிந்திராதநிலை	30
6	பிராட்டியுடன் தாமரை மலரின் அணிச்சேர்த்தி	34
7	பிராட்டியின் திருநாமங்களின் ஏற்றம்	40
7.1	பிராட்டியின் திருநாமங்கள்- குறு விளக்கம்	42
7.2	வ்யூக நிலையில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள், அஷ்டலக்ஷிமிகள்,	57
7.3.	ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயலில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள்	60
7.4	ஸ்ரீகுணரத்னகோஸத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருநாமங்கள்	60
8	பிராட்டி ஆச்சாரியனாக அருளியது	61
9	ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சீர்மை	65
10	ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கருவறை மூலஸ்தானம்	67
11	ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணச்சிறப்புகள்	72

12	ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடி அழகு	79
13	ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருமேனி அழகு	82
14	ஸ்ரீரங்கநாயகியின் ஒப்பற்ற திருக்கண்கள்	87
14.1	ஸ்ரீரங்கநாயகியின் அருட்பார்வை	90
15	தியான வர்ணனை	97
16	ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி	98
16.1	ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி கல் கூரையில் உள்ள சித்திரங்கள்	100
17	பெரியபிராட்டியின் உற்சவங்கள்	108
17.1	கோடை உற்சவம்	108
17.2	வசந்த உற்சவம்	110
17.3	ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம்	111
17.4	நவராத்திரி உற்சவம்	111
17.5	ஊஞ்சல் உற்சவம்	122
17.6	திருஅத்யயன உற்சவம்	125
17.7	பங்குனி உத்தரம் சேர்த்தி உற்சவம்	128
17.7.1	பிரணய கலகம் எனும் மட்டையடி உற்சவம்.	130
17.7.2	ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் கத்யத்ரயம் அருளியது	138
18	பெரியபெருமாள் மற்றும் .பெரியபிராட்டியின் வாழி திருநாமங்கள்	140
19	முடிவுரை	143
20	பின் இணைப்புகள்: (பி.இ)	146
20.1	பங்குனி உத்தர சேர்த்தியில் ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதி	146
20.2	ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயம்- சிறு விளக்கம்	162
20.2.1	ஸரணாகதி கத்யம்	167
20.2.2	ஸ்ரீரங்க கத்யம்	194
20.2.3	ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்	205
20.3	அர்ச்சிராதி மார்க்கம்	218
21	நூற்பட்டியல்	249

ஸ்ரீ:

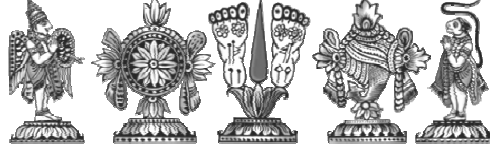
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:

கோயில் கந்தாடை வாதூல அண்ணன் ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆதீனம்,
ஸ்ரீரங்கம்

வர்த்தமான ஸ்வாமி - கோயில் கந்தாடை வாதூல அண்ணன்
ஸ்ரீ.உ.வே.திருவேங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:.

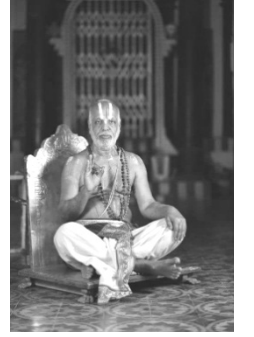
ஸ்ரீ கோ.க.வா. அண்ணன் திருவேங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி,

வர்த்தமானஸ்வாமி,

கோயில் கந்தாடை வாதூல அண்ணன் ஸ்வாமி திருமாளிகை ஆதீனம்,

206, கீழ் உத்தரவீதி, ஸ்ரீரங்கம்

அலைபேசி : 9443064214; Email: annansamy @gmail.com

மங்களாஸாஸனம்

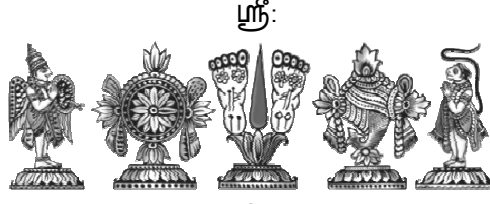
“தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா” என்னும் இப்பவித்திரமான நூலை எழுதிய முனைவர் கோமடம் இரா.சேஷராஜன் ஸ்வாமி, நம் திருமாளிகை சிஷ்யர். இந்த ஸ்வாமி லௌகிகத்தில் இயந்திரப் பொறியியல் சார்ந்த வெப்பவியல் துறையில் முதுநிலைப்பட்டமும் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். இவரது தகப்பனார் கீர்த்திமூர்த்தி. ராமசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி வேதாத்யயனம் செய்ததுடன், ஹோமியோபதி மருத்துவராக கைங்கர்யம் செய்தார். நம் திருமாளிகையின் குச்சனூர் ஸ்ரீகார்யமாக கைங்கரியம் செய்தார்.

திருப்பாணாழ்வார் பெரியபெருமானை அனுபவித்தார். இவர் அதேபாணியில் ஸ்ரீபெரியபிராட்டியாரை தானும் அனுபவித்து, நம்மையும் அனுபவிக்க செய்யும் பெருமுயற்சி.

இந்நூலில் பெரியபிராட்டியின் அவதாரம், பெரியபிராட்டியின் திருத்தலத்தின் பெருமை, பெரியபிராட்டியார் தாயார் எனப்போற்றுவது, தாயாரின் புருஷகாரம், பெரியபெருமாளிடம் அகலகில்லேன் என்று இருப்பது, பிராட்டியின் ஆச்சார்யத்வம், திருநாமங்களின் ஏற்றம், அழகு, குணவைபவம், உற்சவங்கள், ப்ரணயகலக வைபவம், சரணாகதி, கத்யத்தின் விளக்கமும், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியார் வாழிதிருநாமங்கள் மற்றும் விளக்கமும், அர்ச்சிராதி மார்க்கம் இவை அனைத்தையும் நமக்குப் புரியும்படியாக எளிய தமிழில் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார்.

(Signature)

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்வாமிநே நம:
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்
தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா
(முன்னுரை

“தீதில் சரணாகதி தந்த தன்னிறைவன் தாளே அரணாகும்” எனும்படி, அடியேனுடைய ஆச்சார்யன் கோயில் கந்தாடை அண்ணன் ஸ்ரீ.உ.வே.திருவேங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி, “இறையின் வடிவு என்று தாளிணையை வணங்கி”, திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதிகளின் திருவடிகளுக்குப் பல்லாண்டிசைத்து, தொழுதேத்தி, பலவாறும் துதித்து அவர்களின் பேரருளுடன் இத்தொகுப்பின் முன்னுரையை துவங்குகிறேன்.

இந்தியத்துணைக்கண்ட முழுதும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளி இருக்கும் ஆயிரமாயிரம் வைணவத் திருக்கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் ஆழங்காற்பட்டு பரவசநிலையினை எய்திய பன்னிறு ஆழ்வார்களால் நாலாயிரம் பாக்களால் அனுபவிக்கப்பெற்றவை நூற்றியெட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் ஆகும். இவையே நூற்றியெட்டு திவ்யதேசங்களென்று சிறப்புப்பெயர் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் ஆதியாயும் தலையாய திவ்யதேசமாகவும், ‘பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும் சோராமே’ அண்டங்களை ஆள்கின்ற எம்பெருமான் கோயில்கொண்டுள்ள இடம் ஸ்ரீரங்கம் அல்லது திருவரங்கம் எனும் திவ்யதேசம் ஆகும். ஆழ்வார்கள் பதின்மரால் பாடபெற்ற ஒரே திவ்யதேசம் திருவரங்கம். இதனை பெரியாழ்வார் “தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-9-11) என்று அருளியிருக்கிறார். இதனை வைணவர்கள் ‘கோயில்’ என்றழைப்பர். பிரம்மாண்டபுராணத்தில் உள்ள, பத்து அத்தியாயங்கள் கொண்ட “தசாத்யாயீ” எனும் பகுதி “ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த திவ்யதேசத்தை விவரிக்கும் ஸ்ரீரங்க மஹாத்மியத்தை பரமசிவனார் நாரதமஹரிஷிக்கு உபதேசம் செய்கையில், இதன் மகிமையை குறித்து உரைக்க வேண்டுமென்றால் நூறு தேவ வருடங்கள் தொடர்ந்து உரைத்தாலும் இயலாத செயலாகும் என்று அருளியிருக்கிறார்.

திருவரங்கத்தைச் சுற்றி பாயும் திருக்காவேரியே பரமபதத்தில் உள்ள விரை எனும் ஆறு. எம்பெருமான் ஸ்ரீ ரெங்கநாதனின் கோயிலே ஸ்ரீ வைகுண்டம் - ஸ்ரீ ரெங்கநாதனே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும் ஸ்ரீபரவாஸுதேவன் என்கிற பொருளைத் தெரிவிக்கும் காவேரீ விரஜாஸேயம் வைகுண்டம் ரங்கமந்திரம்

ஸவாஸுதேவோ ரங்கேஸ: ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பதம்|| எனும்

ஸ்ரீரங்கநாதரின் மங்கள ஸ்லோகம் உறுதி செய்கிறது. அதனால் திருவரங்கம் “பூலோக வைகுண்டம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இத்தைகைய மேன்மைகளையுமும் பெருமைகளையுமும் கொண்ட திருவரங்கம் திவ்யதேசத்தினுடைய மூலவர், பெரியபெருமாள், ஸ்ரீரங்கராஜன் மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாதன் எனும் திருநாமங்களுடனும் உற்சவமூர்த்தி நம்பெருமாள் மற்றும் அழகியமணவாளன் எனும் திருநாமங்களுடனும் எழுந்தருளியுள்ளனர்

எம்பெருமானை விட்டு ஒரு நொடியும் பிரிந்திராத நிலையில் உள்ள பிராட்டி மஹாலக்ஷ்மி, பெரியபெருமானுடன் நித்யவாசம் செய்வதற்கு திருவரங்கத்தை உரிய இடமாக கொண்டாள். நாட்டியமாடுமிடம் எனப் பொருள் கொண்ட 'அரங்கம்' தனில் அடியார்கள் துயரினைக் களைந்து காத்து அருள்புரிய பிராட்டி இங்கு களிநடம் புரிந்து எம்பெருமானை மகிழ்வித்து அருள்புரியவைக்கிறாள் என்பர் பெரியோர். அதனால் அவளுடைய திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாயகி என்றும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்றும் ஆயிற்று. மேலும் பெரியபிராட்டி என்றும் தாயார் என்றும் அன்புடன் துதிக்கப்படுகிறாள். ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலின் வடமேற்குப் பகுதியில் பெரியபெருமானின் திருவடியை தழுவும் கிழக்கு திசையை நோக்கி அமர்ந்த கோலத்தில் பிராட்டி அருள்புரிகிறாள்.

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிராட்டியுடன் ஐந்து நிலைகளில் பரிணமித்து அருள்கின்றார், அவை முறையே பரம், வ்யூகம், விபவம், அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை எனப்படும். திருவரங்கம் கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் நிலை "அர்ச்சை" எனப்படும். இவ்வாறு அர்ச்சை நிலையில் சேவை தந்தருளியிருப்பினும் பெரியபெருமாள் திருவரங்கநாதனை, ஐந்து நிலைகளிலும் பரிணமித்திருக்கும் எம்பெருமானாக "பெரிய பெருமாள் வாழிதிருநாமம்" உறுதி செய்கிறது. எனவே, பிராட்டியுன் கூடிய எம்பெருமானின் ஐந்து நிலைகளின் ஓர் சிறிய அறிமுகத்திற்குப் பின் "அர்ச்சை" நிலையின் தோற்றம் மற்றும் மேன்மையினை அனுபவிப்போம்

பரம்

பரம் என்றழைக்கப்படும் பரமபதத்தில் அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருமகள், மண்மகள் எனும் பூமாதேவி, ஆய்மகள் எனும் நீளாதேவி ஆகிய மூன்று திருத்தேவிமார்களுடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இங்கு உள்ளோருக்கு காலம், பசி, தாகம், தூக்கம், துக்கம், அயர்வு என்பன கிடையாது. அதனாலே இதை "நலமந்தமல்லதோர் நன்னாடு" என்று அழைப்பர். இங்குள்ள நித்ய சூரிகளும், முக்தர்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் கூடிய திருத்தேவிமார்களின் அழகிலும், கல்யாணகுணங்களிலும் ஈடுபட்டு துதித்து போற்றி புகழ்ந்து ஆனந்தித்திருப்பர். மறைகளில் கூறியபடி, பரமபதத்திற்கு செல்பவர்கள் திரும்பவும் வருவதில்லை. அதனால் பரமபதம் பிறப்பு இறப்பு அற்ற மாகவைகுந்தம் எனப்படும்.

வ்யூகம்

வ்யூகம் என்றால் விரிவுபடுத்துதல் எனப் பொருள் கொள்வர் பெரியோர். ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெள்ளையந்தீவு (ஸ்வேதத்வீபம்) என்று சொல்லப்படும் என்ற திருப்பாற்கடலில்(கூழீராப்தி), எம்பெருமான் வ்யூகநிலையில் ஆதிசேஷனை மெத்தையாகக் கொண்டு திருமகளும், பூமகளும் திருவடி வருட வ்யூக வாசுதேவனாக யோக நித்திரை செய்து அறிதுயிலமர்ந்த நிலையில் உள்ளார். திருப்பாற்கடலில் சயனித்த வாசுதேவன், மூன்று வ்யூக மூர்த்திகளாகி

முறையே ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் எனும் திருநாமங்களுடன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய காரியங்களை நிர்வகிக்கின்றனர்

விபவம்

விபவம் என்ற சொல்லுக்கு இறங்கி வருதல் என்று பொருள். பக்தர்களை காப்பதற்கும், பக்தர்களின் விரோதிகளைக் களைவதற்கும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்தவும், உலகு உய்யவும் எம்பெருமான் இறங்கி வந்து தான் இன்ன யோநியில் பிறப்போமென்று சங்கல்பம் செய்துகொண்டு பலவகைப்பட்ட அவதாரங்களைச் செய்கிறான். மச்ச , கூர்ம, வராக , நரசிம்ம ,வாமன இராம, கிருஷ்ண அவதாரங்களைக் கொண்டு உலகிற்கு அருள் புரிவதை விபவம் என்பர். இந்த அவதாரங்களில் தன் சர்வேஸ்வரத் தன்மையின் மேன்மையைப் புறம் தள்ளி மிகவும் தாழ்ந்தவர்களோடு புறையறக்கலக்கும் தன்மையான சீலம் மற்றும் எளிமை, அடியார்களின் தோஷங்களைக் கண்டு விலக்காது ஏற்றுக்கொள்ளுதலெனும் வாத்ஸல்யம், வருத்தமுற்றவர்களைக் கண்டு ஐயோ! என்று இரங்கும் தன்மையான காருண்யம் போன்ற கல்யாணகுணங்களை வெளிக்கொணர்ந்து எம்பெருமான் அருள் புரிகிறார். இவ்வாறு எம்பெருமான் திருவருள் புரிந்துள்ளமையை நாம் குஹன், ஸுக்ரீவன், சபரீ, குசேலர், கூனி, இடைச்சிமார்கள், மாலாகாரர் போன்றோரின் சரிதங்களில் அனுபவிக்கலாம்.

அந்தர்யாமி

சகல துன்பங்களையும் அனுபவிக்கின்ற அடியவர்க்கு தோன்றாத துணையாய், அவர்களை விட்டகலாது ஓர் அன்னை எப்படி தன்னுடைய குழந்தையை பேணிப் பரிவுடனும் பாசத்துடனும் காப்பாளோ, அவ்வாறே தானும் “என்னுட்கலந்தான்”, “அகம்படி வந்து புகுந்து” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-2-10) என்னும்படியாக அடியவர்களின் இதயக்கமலத்தினுள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பு தான் ‘அந்தர்யாமித்வம்’ எனப்படுகிறது. பல விதமான தோஷங்களும் ஊனும் சதையும் கொண்ட சரீரத்தில் அவற்றை எல்லாம் பொருட்படுத்தாது உயிர்களை உய்விக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்குடன், இவற்றையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு எம்பெருமான் நமக்குள்ளே கலந்திருக்கிறார்..

அர்ச்சை

பரமபதத்திற்கு செல்வதற்கு சம்சாரிகளாகிய நாம் நித்ய சூரிகளோ அல்லது முக்தர்களோ இல்லை. வ்யூக நிலையினை வணங்கி துதித்து அருளைப்பெற நாம் தேவர்களில்லை. விபவ அவதாரங்கள் நிகழ்ந்த காலக் கட்டங்களில் நாம் எப்படிப்பட்ட பிறவியை எடுத்திருந்தோம் என்பதும் தெரியாது. அந்தர்யாமியாய் இருப்பதை அறியும் ஆற்றலும் நமக்கு இல்லை எனவே சம்சாரிகளாகத் திகழும் சாமான்ய மனிதர்களுக்காகவே எம்பெருமான் கொண்டுள்ள நிலை “அர்ச்சை” எனப்படும் அர்ச்சாவதாரம் . இதை மணவாளமாமுனிகள் அருளிய “திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி”யில்

“செய்ய பரத்துவமாய் சீரார் வியூகமாய்

துய்ய விபவமாய்த் தோன்றியிவற்றுள் எய்துமவர்க்கு -

இந்நிலத்தில் அர்ச்சாவதாரம் எளிதென்றான்

பன்னு தமிழ்மாறன் பயின்று” (திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி- 26) என்று நம்மாழ்வாரின்

உயர்ந்த கருத்தினை தெரிவித்தருள்கிறார்

சரி! இந்த அர்ச்சாவதாரம் எத்தகையது ?

இந்த அவதாரம் “ தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே, தமருகந்த தெப்பேர் மற்றப்பேர்- தமருகந்து எவ்வண்ணம் சிந்தித்து இமையாதிருப்பரேல், அவ்வண்ணம் ஆழியானாம்” (முதல் திருவந்தாதி 44) என்றும் “ உமருகந்து உகந்த உருவம் நின்னுருவமாகி, உன்தனக்கு அன்பரானர் அவருகந்து அமர்ந்த செய்கை உன்மாயை அறிவொன்றும் சங்கிப்பேன் வினையேன்”. (திருவாய்மொழி 8-1-4) என்றும் ஆழ்வார்கள் விளக்கியவண்ணம், தனக்கென்று ஒரு உருவமும் , ஒருபேருமின்றி பக்தர்களின் ஆசைக்கு உகந்தாற்போல் பொன் , வெள்ளி போன்ற , உலோகங்கள், மரம், கல், சாளக்கிராமம் மற்றும் மண் போன்ற ஏதாவதொன்றில் எந்த விக்ரஹத்தை உண்டாக்கி உகப்பார்களோ, அதையே தனது விருப்பமாகக்கொண்டு, பக்தர் உகந்து வைத்த பெயரையே தன் பெயராகவும் ஏற்று உவந்து அருள்கிறார் எம்பெருமான்.

தன்னை இவ்வளவு சுலபனாக்கிக் கொண்டு, எல்லாம் அறிந்திருந்தும் அறியாதவன் போலேயும், அனைத்து சக்தி படைத்தவனாக இருப்பினும் சக்தியில்லாதவனைப் போலவும், யாவற்றையும் உடையவனாகயிருந்தும் ஏதேனும் ஒன்றை அளிப்பவரின் சமயத்தை எதிர்நோக்கியிருப்பவனாகவும், அனைத்தையும் காப்பவனாகயிருந்தும் அடியாரால் காக்கபடுபவன் போலேயும், கட்கிலியாகிய(கண்ணால் காணப்பெறாதவன்) தான் அடியாருடைய கண்களுக்கு இலக்காகியும், அடியார்கள் குற்றங்களை கண்டும் காணாதது போன்று எளியனாய் தான் எழுந்தருளியுள்ள எல்லாக் கோயில்களிலும் அடியவர்களின் மானிகைகளிலும், குடிசைகளிலும் “பின்னானார் வணங்கும் சோதி”யாக (திருமங்கையாழ்வார்- திருநெடுந்தாண்டகம்-10) எழுந்தருளியிருக்கும் எளிமையின் மேன்மையான நிலை தான் ‘அர்ச்சை’ எனப்படும். இதில் “பின்னானார்” என்பது பரம் வ்யூகம் விபவம் அந்தர்யாமி ஆகிய நிலைகளில் எம்பெருமானை அனுபவிக்காதவர்கள் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டுள்ளது

குற்றமே கொள்கலனாகக் கொண்ட சம்சாரிகளிடம் எம்பெருமானுக்கு ஏன் இத்துணை பொங்கும் பரிவு என்று நோக்கின் பெரியபிராட்டி எம்பெருமானுடன் ‘அகலகில்லேன் இறையுமென்று’ எனும்படி எக்காலத்திலும் நித்தியசேர்த்தி கொண்டுள்ள நிலையே ஆகும். மீனின் உடல் முழுதும் தண்ணீரால் எப்பொழுதும் நனைந்திருக்குமாற்போல் கருணைக்கடலான பிராட்டியின் நித்திய சேர்த்தி கொண்டுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீய:பதியாய், திருவுக்குத் திருவாகிய செல்வனாய், திருமாலாய், தயை, நீர்மை, வாத்ஸல்யம் ஆகியவை நிறைந்து தன் அடியவருக்கு அருளைச்சொரிகிறான். இதனை முழுதும் அனுபவித்துள்ள கணக்கற்ற அடியவர்கள் திருக்கோயில்கள் தோறும் வருகை தந்து பிராட்டி மற்றும் எம்பெருமானை துதித்து தரிசித்து உற்சவங்களில் கலந்து கொண்டு அருளைப் பெற்றுச் செல்லும் நிலை கண்கூடு.

ஆதியில் இந்த அர்ச்சை நிலையிலுள்ள விக்ரஹம் எவ்வண்ணம் தோன்றியது என்பது பற்றி சிறிது அனுபவிப்போம். ஆதியில் பிரமனின் தவத்தால் உவகை கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன், பிரமன் தினந்தோறும் ஆராதிப்பதற்கு தன்னுடைய விக்ரஹத்தைத் தானே (ஸ்வயம் வ்யக்தமாக) தோற்றுவித்தார். இதுவே முதல் அர்ச்சைநிலையில் தோன்றிய விக்ரஹம். ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஆதிசேஷன்மேல் தான் பள்ளி கொண்ட நிலையிலிருக்கும் முதல் அர்ச்சைத் திருமேனியை தோற்றுவித்து, அத்திருமேனிக்கு விமானமாக திருமார்பில் மஹாலக்ஷ்மிமையைத் தரித்துள்ள பரகவாசுதேவர் முகப்புடன் கூடிய ஒளிமிக்க ஓம்கார

விமானத்தைப் படைத்து, அதை பிரமனுக்குத் தந்து கருடன் மூலம் பிரம்மலோகத்தில் எழுந்தருள்செய்து, அவரை ஆராதித்து வரச்சொன்னார். வெகு காலம் பிரம்மாவும் ஆராதித்து அருள் பெற்றார்.

சூரிய வம்சமான இக்ஷ்வாகு குலத்தைச்சேர்ந்த ஸ்வாயம்புவமனு எனும் அரசனுடைய தவத்திற்கு பலனாக எம்பெருமானால் தனக்கு அளிக்கப்பட்டு பூஜித்து வந்த பள்ளிகொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணனின் அர்ச்சா விக்ரஹத்துடன் கூடிய ஓம்கார விமானத்தை, ஸ்வாயம்புவமனுவிற்கு தந்து அயோத்தியில் சரபு நதிக்கரையில் எழுந்தருள்ப் பண்ணி பூசித்து வரச்சொன்னார். அவ்வமிசத்தில் வந்துதித்த தசரதன் மற்றும் ஸ்ரீராமபிரான் வரையில் இவ்விமானத்துடன் கூடிய எம்பெருமானை பூசித்து வந்தனர். பின்னர் ஸ்ரீராமபிரான் இலங்கை சென்று இராவணனை வதம் செய்து அயோத்தியில் முடிசூட்டிக்கொண்ட பின், விபீஷணன் இலங்கை திரும்புகையில் விமானத்துடன் கூடிய எம்பெருமானை பரிசாக அளித்து பூசித்து வரச்சொன்னார். விபீஷணன் இலங்கை செல்லும் வழியில் நித்தியக் கிரியைகளைப் புரிவதற்கு ஏதுவாக திருவரங்கத்தில் சந்திர புஷ்கரணியின் கரையில் (எம்பெருமான் திருவுள்ளப்படி) விமானத்தை இறக்கிவைத்தான். அவற்றையெல்லாம் முடித்து மறுபடி எடுத்துச்செல்ல எத்தனிக்கையில் எம்பெருமான் தான் இங்கேயே எழுந்தருளி இருந்து கல்பம் முடிவினில் திரும்பிச்செல்ல விருப்பம் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். முதலில் பிரம்ம லோகத்திலிருந்து தொடங்கி ஸ்ரீராமபிரானால் தொழப்பட்டு தற்போது நடக்கும் கலியுகத்திலும் அடியவர்க்கு அருள்சுரந்து கொண்டிருக்கும் முதல் அர்ச்சை திருமேனி எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதன்.

எம்பெருமானுடன் ஸ்ரீரங்கநாதனுடன் நித்யவாசம் செய்பவள் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எனும் ஸ்ரீரங்கநாயகி. எம்பெருமான் என்னிலையிலுமே பிரம்மசாரியாக இருந்ததில்லை. பிராட்டியுடன் இயைந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவே உள்ளான். இதை இத்தொகுப்பினில் மேலும் அனுபவிக்கவிருக்கிறோம். மேலும், ஸ்ரீரங்கநாதன் அயோத்தியிலிருந்து ஸ்ரீரங்கம் வருவதற்கு முன்னரே, க்ஷேத்ர தேவதையான இப்பிராட்டி புகர்ப்பவாசமாக(பூமிக்கடியில்), தற்போதைய தாயார் சன்னிதியில் உள்ள வில்வ மரத்தின் கீழ் வெகுகாலம் காத்திருந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அனைத்து கல்யாண குணங்களையும் தங்களிடம் கொண்ட திவ்யதம்பதிகளில் பிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைப் பற்றி இத்தொகுப்பினில் அனுபவிக்கவிருக்கிறோம்.

இந்த தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு காரணமாக இருந்தவர் ஸ்ரீரங்கம் அரங்கநாதசுவாமி தேவஸ்தானம் அறங்காவலரும், அடியேனின் நன்மையை விரும்புவருமான டாக்டர் ஸ்ரீமான். கே.என்.ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள். திருவரங்கம் கோயிலில் ஒருநாள் நம்பெருமாள் புறப்பாட்டின் போது, அவர் ஏனோ அடியேனை அணுகி ஸ்ரீரங்கம் கோயில் பற்றி ஓர் தொகுப்பினை எழுதமேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அடியேன் ஒரு இயந்திரவியல் பொறியாளர். இயந்திரப் பொறியியல் சார்ந்த வெப்பவியலில் முனைவர் தகுதியுடன், அதனைச் சார்ந்த துறையிலேயே பெரிய அரசு நிறுவனத்தில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றிருந்தேன். அத்துறையைப் பற்றிய ஒரு புத்தகம் எழுதவற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்தேன். திருவரங்கத்தில் பெரியபிராட்டியையும் எம்பெருமானையும் சேவிப்பது, உற்சவங்களின்

திவ்யதம்பதிகளை சேவிப்பது, அருளிச்செயல் கோஷ்டியினை சேவிப்பது என்றிருக்கிறேனே தவிர அடியேனிடம் முதலேதுமில்லை என்றும் அவரிடம் தெரிவித்தேன். எம்பெருமான் திருவுள்ளமிருப்பின் நடக்கும் எழுதுங்கள் என்று சிரித்துக்கொண்டே சென்றுவிட்டார். அடியேனின் மனைவியும், இப்பொழுதாவது பொறியியல் பக்கமிருந்து விலகி நீங்கள் பெரியபிராட்டியையும் எம்பெருமானையும் பற்றி எழுதுங்கள்; பெருமாள் துணைபுரிவார் என்று எம்பெருமான் முன்னிலையிலேயே கூறினார். சிலமாதங்கள் சென்றன மறுபடியும் கோயிலிலும் அவரது மருத்துவமனையிலும் இதையே விசாரித்து தொடங்குங்கள் கட்டாயம் முடியும் என்று கூறினார். கோயிலினுள் அணியரங்கனின் திருமுற்றத்தில் அவர் நம்பெருமானின் முன்பு அடியேனை ஊக்கப்படுத்தியதும். அடியேனின் மனைவி தந்த பக்தி சார்ந்த அழுத்தமும், பெரியபிராட்டியாரும் பெரியபெருமானும் திருவுள்ளமிருந்து அடியேனை திருத்திப் பணிகொள்வதற்கு இட்ட ஒரு கட்டளையாகவே மனதிற்கு பட்டது. அடியேன் ஆச்சாரியனையும் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளையும் பிரார்த்தித்து தொழுது இத்தொகுப்பினை தொடங்க முற்பட்டேன்.

இத்தொகுப்பினை ஆரம்பிக்க முற்படுகையில் ஞானமற்ற அடியேனுக்கு முறையான தமிழ் மொழியில் பயிற்சியோ, சம்ஸ்கிருதத்தில் ஞானமோ கிடையாது என்பது கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோல் தெரிந்திருந்தது. மேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறிகளுக்கு அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களின் காலசேஷபங்களையோ அல்லது உபந்யாசங்களையோ தொடர்ந்து கேட்டதில்லை. குறுந்தகடுகளின் வாயிலாக சிறிது அனுபவித்ததுண்டு. இந்நிலையில் ஞானம் சீலம் சிறிதுமற்ற அடியேன் ஜகன்மாதா ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைப் பற்றியும் உயர்வற உயர்நலம் உடையவனான அரவணைதுயில் அரங்கனை பற்றியும் ஒரு தொகுப்பை எழுதுவது கடல் நீரை ஒரு சிறு பாத்திரம் கொண்டு அளப்பதற்கு ஆசைப்படுதலுக்கு சமம் என்பதும் அடியேனுக்கு மிகவும் அரிய செயல் என்றும் தெரிந்தது.

வேதம் மற்றும் சாஸ்திர ஞானத்தை பூரணமாகப் பெற்றிருந்த ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான், வைகுண்டஸ்தவமெனும் நூலில் “ தாகம் மிகக்கொண்ட ஓர் சிறிய பூச்சிக்கு கடல் நீரின் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் அதனுடைய விடையைத் தீர்க்கவல்லது. அது போன்றே எம்பெருமானின் அனந்த கல்யாண குணங்களில், அணு மாத்திரமே அடியேனின் ஆர்த்தியினைத் தணிக்கப் போதும் (ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்-9)” என்று அருளியிருக்கிறார். அம்மஹானுக்கே அவ்வாறிருக்க அடியேன் போன்றோருக்கு இது எவ்வாறு இயலும் என்று கலக்கமுற்றிருந்தேன்.

ஆனால் ஆச்சார்ய கிருபையுடன் இதை எழுதத் தொடங்கியதிலிருந்து திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதியர் அடியேனிடம் சோதிவாய் திறந்து பேசவில்லையே தவிர, அவர்கள் அடியேன் மேல்கொண்ட அளப்பரிய பரிவால் இத்தொகுப்பில் எழுதியுள்ள அனைத்தையும் தெரியச்செய்து அவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தொடர்புள்ள ஸ்ரீகோசங்களை (நூல்களை) அடியேனுக்கு ஏதாவதொரு வழியில் காண்பித்து, அவற்றினிலும் தொகுப்புக்குத் தேவையானவற்றை மின்னல் போன்று பளிச்சிடச்செய்து இத்தொகுப்பினை திவ்யதம்பதியரே முன்னின்று எழுதவைத்தனர் என்று சொன்னால் அது மிகையில்லை.

அன்றைய திருச்சி மண்டல பொறியியல் கல்லூரியில் இயந்திரவியல் பேராசிரியர் Dr.N.ராஜகோபாலன் அவர்கள் முனைவர் தகுதிக்கான ஆராய்வுப் பயிற்சியினை அடியேனுக்கு அளித்தது, இத்தொகுப்பினை எழுதவதற்கு மிகவும் பேருதவியாக இருந்தது. அப்பயிற்சி அடியேனுக்கு தேவை என்பது திவ்யதம்பதிகளின் திருவுள்ளம் போலும்.

இத்தொகுப்பிற்கு எந்த பெயரிட்டு ஆரம்பிப்பது என்று தவிக்கையில், மணவாள மாமுனிகள் ஆர்த்திப்பிரபந்தத்தில் அருளிய “தென்னரங்கர் சீருருக்கிலக்காகப் பெற்றோம்” எனும் வரியும், திருப்பாணாழ்வார் அருளிய “அமலனாதிபிரான்” பாசுரங்களில் முடிவில் “என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே” எனும் வரியும் ஆச்சாரிய க்ருபையுடன் அடியேனுக்குத் தோன்றியது.

தென்னரங்கன் என்பதற்கு அழகிய பொழில்களையுடைத்தான அரங்கம் என்னுமிடைத்தை உடையவன் என்று பொருள் கொண்டுள்ளனர் ஆன்றோர். பூதத்தாழ்வார் “தலையரங்கம்” (இரண்டாம் திருவந்தாதி -79) என்று அருளியபடி திருவரங்கமே தலைமையகமாகவும் ஏனைய திவ்யதேசங்கள் கிளையகங்களாகவும் அரங்கனே அனைத்து திவ்யதேசங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து அருள்புரிவதாக சம்பிரதாயம் உண்டு. அதனால் மணவாள மாமுனிகள் தென்னரங்கன் என்னாது பன்மையில் தென்னரங்கர் என்று போற்றுகிறார். பன்மையில் தென்னரங்கரையும் அவருடைய பிராட்டியையும் தொகுத்து எழுதவற்கு பலபிறவிகள் வேண்டுமென்பதால், இப்பிறவியில் கிடைத்த அரியவாய்ப்பினைக் கொண்டு கருணைக்கடலாம் தென்னரங்கனை ஒருதுளியாவது அனுபவித்து துதித்து ஒருதொகுப்பினை எழுத முயன்றதால் “தென்னரங்கன்” என்று ஆரம்பிக்கலாம் என்று ஆச்சாரிய க்ருபையுடன் தோன்றியது.

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிய இராமனுச நூற்றந்தாதியில் “அங்கயல்பாய் வயல் தென்னரங்கன் அணியாகமன்னும் பங்கயமாமலர் பாவை” (இராமனுச நூற்றந்தாதி 108) என நீர்வளம் மிகுந்திருக்கும் திருவரங்கத்தின் வயல்களில் அழகிய மீன்கள் களித்து உகள்கின்றன. அதுபோன்று பிராட்டி தென்னரங்கன் அணியாகமன்னும் (அழகிய அலங்கரித்த திருமார்பில்) இறையும் அகலகில்லாது உவப்புடன் உறைகிறாள் என்று தென்னரங்கன் நாயகியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நித்தியச் சேர்த்தியை அனுபவித்திருந்தார். எம்பெருமான் தென்னரங்கனது கல்யாண குணமெனும் அமுதக்கடலினுள் மூழ்கி திருவரங்கனின் திருமேனியை திருவடி முதலா அனுபவித்த திருப்பாணாழ்வார், கடைசிப்பாடலின் முடிவில் “என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே” என்று பாடியவுடன் “வேர்துடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாபொலே ஞாநியை விக்ரஹத்தோடே ஆதரிக்கும்” (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-168) என்று ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாச்சார்யார் அனுபவித்தபடி, ஞாநியினுடைய ஞானவாசனையுடன் கூடிய திருவுடம்பினின் மேல் ஆசைப்படும் எம்பெருமான், திருப்பாணாழ்வாரை அவருடைய திருமேனியுடனேயே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும் உலகோர் காணும் வண்ணம் அணியரங்கனின் திருவடிகளில் புகுந்து மறைந்தார் (அந்தர்பவித்தார்).

எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கும் அவனது திருமார்பினில் உறையும் பிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கும் கல்யாண குணங்களெனும் குவியல்கள் திரள் திரளாய் பொதுவாகவுள்ளன. தாயினும் மேலான பரிவுடன் அடியவர்களைக் காத்தருளும் பிராட்டியின் திருக்குணங்களையும் “அப்போதைக்கப்போதே ஆராவமுதாய்” திகழும் அவளது அர்ச்சைத்திருமேனியின் முடிவில்லதோர் எழிலினையையும், கருணை பொங்கும் திருக்கண்களின் அருளினையும் அனுபவித்து ஆனந்தத்தில் திளைத்த கண்கள், “என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே” என்று அனுபவித்த திருப்பாணாழ்வாரின் கூற்றை மெய்ப்பிக்கும். இவைகளைக் கொண்டு, “தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைகாணா” என்பதனை தலைப்பாகக் கொண்டு இந்த தொகுப்பினைத் தொடங்கினேன்.

பெரியபிராட்டியார் தென்னரங்கன் நாயகியைப் பற்றி தொகுப்பது என்பது தொடக்கமோ முடிவோ இன்றி பரிணமித்திருக்கும் எல்லையில்லா வளிமண்டலம் போன்றது. ஆயினும் பெரியபிராட்டியின் திருவடி பலத்தால் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்துத் தொகுத்தவற்றின் சாரத்தை இங்கு தந்துள்ளேன்.

இத்தொகுப்பினில் திருவரங்கம் எனும் பெயர் பெரியபிராட்டியால் ஏற்பட்டது என்பதனைப்பற்றிய ஒருகுறுந்தொகுப்புடன் தொடங்கி ஆதியில் பிராட்டியின் அவதாரத்தை பாஞ்சராத்ர ஆகமம் எவ்வாறு தெரிவிக்கிறது என்பதனை சிறிது அனுபவிக்கவிருக்கிறோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரியபிராட்டியை தாயார் என கூறி மகிழ்வதன் ஆழ்பொருளைப் பற்றியும், பிராட்டி எம்பெருமானின் பிரிந்திராத நிலையினைப் பற்றிய தொகுப்பும் உள்ளது.

பிரிந்திராத நிலையில் எம்பெருமானுக்கேற்ற அவதாரங்களை பிராட்டியும் ஏற்று பரிந்துரைத்தல் எனப்படும் புருஷகாரம் மூலம் சம்சாரிகளை எவ்வாறு காத்தருள்கிறாள் என்பதனையும் பிராட்டிக்கே உரித்தான புருஷகாரத்தின் மேன்மையினையும் இத்தொகுப்பினில் பார்க்கவிருக்கிறோம்.

எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டியுடன் தாமரைமலரும் தன்னை அணியாகச் சேர்த்துள்ளதின் தொகுப்பையும்,

பிராட்டியின் சில திருநாமங்களின் ஏற்றத்தினை அனுபவிக்க விருக்கிறோம்.

பிராட்டியின் முடிவில்லதோர் சிறப்பு, பெருமை மற்றும் புகழ் இவைகளை விவரிக்க இயலாமையும் , பிராட்டி நமக்கெல்லாம் ஆச்சாரியனாக அருளியது பற்றியும் ஒரு சிறிய தொகுப்புள்ளது

அதைத்தொடர்ந்து பிராட்டியின் குணசிறப்புகள், திருமேனி அழகு ஸ்ரீரங்கநாயகியின் கருணைவிழிகள், கடாசூம் ஆகியவைகளின் தொகுப்பும், இதனையடுத்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியின் விவரமும் அவருடைய உற்சவங்களின் தொகுப்பும் தரப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடைய பெரிய உற்சவமான பங்குனி உத்தர சேர்த்தியும் , ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயத்தின் மேன்மையும் மற்றும் பெரியபிராட்டியின் வாழி திருநாமமும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுப்பின் பின் இணைப்புகளாக பங்குனி உத்தர சேர்த்தி திருநாளில் ஸ்ரீமத் இராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதியும், ஸ்ரீமத் இராமானுஜர் அருளிய “கத்யத்ரயம்” எனும் துதிக்கு ஓர் சிறிய விளக்கமும் மற்றும் ஒரு ஜீவன் பரமபதம் சென்றடைவதை விளக்கும் “ அர்ச்சிராதி மார்க்கம்” பற்றிய ஒரு தொகுப்பும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுப்பிற்கு உதவிய ஸ்ரீஸூக்தம், ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம், ஸ்தோத்ரரத்னம், சதுஸ்ஸலோகி, ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், ஸ்ரீகுணரத்ன கோஸம், பஞ்சஸ்தவம், சதுஸ்ஸலோகீ, அஷ்டஸ்ஸலோகீ, கத்யத்ரயம், அஷ்ட பிரபந்தம், சீரங்கநாயகருசல், வார்த்தாமாலை, ஸ்ரீரங்க மஹாத்மயம், ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்த விஜயம், ரஹஸ்யத்ரய விவரணம், முமுகூஷப்படி, ஸ்ரீவசனபூஷணம், தத்வத்ரயம், தத்வ விவேகம், ஸ்ரீப்ரபந்தநாமருதம், ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்பரபாவம், ஞானஸாரம், ஸப்தகாதை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்திப்பிரபந்தம் போன்ற உயரிய நூல்களுக்கு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர்கள்,ஸ்ரீ.உ.வே.கே.ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார் ஸ்வாமி, புத்தூர் வக்கில் ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ்.கிருஷ்ணஸ்வாமிஅய்யங்கார் ஸ்வாமி, காஞ்சீபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே.அண்ணங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமி, திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ.உ.வே.ராமகிருஷ்ணன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே. வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி, வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே. கண்ணன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே. Dr.M.A.வேங்கடகிருஷ்ணன் ஸ்வாமி, தில்லை திருச்சித்ரகூடம் ஸ்ரீ.உ.வே. Dr.A.V.ரங்காச்சாரியார் ஸ்வாமி , ஸாஹித்யசிரோமணி ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தானீகம் பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, அஹோபிலதாசன் ஸ்ரீ.உ.வே.கே.ஸ்ரீதரன் ஸ்வாமி, மற்றும் தேரெழுந்தூர் ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சாரியார் ஸ்வாமி போன்ற பல மஹநீயர்கள் தேமதுரத்தமிழில் அருளிய அமுதமழை போன்ற வ்யாக்யானங்களில், வேதம் இதிகாசம், புராணங்கள், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் அமுதம் மற்றும் பிரமாணத் திரட்டு என பன்முகத்தன்மையுடன் கூடிய பல அரிய விளக்கங்களை அடியேனுக்கு பொழிந்தன.

ஸ்ரீ.உ.வே.-வேளுக்குடி கிருஷ்ணன் ஸ்வாமி வழங்கிய ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம்” மற்றும் லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தர ஸதநாமம் ஆகிய தலைப்புகள் கொண்ட உபந்யாசங்கள் இத்தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு பேருதவி புரிந்தன.

மேலும் பல பெரியோர்களின் ஆங்கிலப் படைப்புகள், அவர்கள் சில ஸ்தோத்திரங்களுக்கு வழங்கியுள்ள ஆங்கில விளக்கங்கள் ஆகியவை இத்தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு உதவி புரிந்தன. விரிவுக்கஞ்சி அவைகளை பிற்பகுதியில் பட்டியலிட்டுள்ளேன் கரை காணமுடியாத கடல் போன்றிருக்கும் இவற்றினில் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயன்றதாக கருதிய சில சிறிய சிப்பிகளை முத்தாக எடுத்து இத்தொகுப்பில் மாலையாகக் கோர்த்திருக்கிறேன்.

“அமலனாதிபிரான் திருவரங்கன்” எனும் தலைப்பில், பரமகாருணிகர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை, ஸ்ரீ அழகிய மணவாணப்பெருமாள் நாயனார் மற்றும் ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகர் அருளிய வ்யாக்யானங்களுக்கு, ஸுதர்ஸனர் ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ்.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி விவரணத்துடன் ஸ்ரீ.உ.வே.ஆர். பாலாஜி (எ) ரகுராமன் ஸ்வாமி, பதிப்பித்திருந்த அப்புத்தகத்தின் விளக்கங்கள் அடியேனை மெய்ம்மறக்கச்செய்தன. அவ்விளக்கங்களே இந்த தொகுப்பிற்குக் அடிதளமாக அமைந்தது.

“திராவிட வேதா” எனும் இணையதளம் நாலாயிர திவ்வியபிரபந்தத்தின் அனைத்துப் பாசுரங்களுக்கும் காஞ்சீபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே.அண்ணங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமியின் விரிவுரையையும் பகிர்ந்துள்ளது. இவ்விணையதளம் இத்தொகுப்புக்கு அருளிச்செயல் சம்பந்தமான அனைத்தையும் அளித்தது. கூகுல் இணையதளம் நிகரற்ற உதவியை நல்கி ஸ்ரீகோசங்களை அள்ளி வழங்கும் கற்பகத்தருவாக விளங்கியது.

அடியேனுடைய தகப்பனார் ஆசார்யபக்தி மிக்கவர். வேதாத்யனனம் செய்தவர். அவர்சேகரித்து வைத்திருந்த நூல்களும் அடியேனுடைய தாயாரின் சிறிய தகப்பனார் அத்யாபகர் திரளி ஸ்ரீ.உ.வே. திருமலை அய்யங்கார் ஸ்வாமி சேகரித்து வைத்திருந்த அருளிச்செயல் வ்யாக்யானங்களும் இத்தொகுப்பிற்கு பேருதவி புரிந்தன.

திருவல்லிகேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி கோயிலின் அத்யாபகராகவிருந்த ஸ்ரீ.உ.வே. பலாப்பூர் பத்தங்கி கி.வீரராகவன் ஸ்வாமி, அடியேனுடைய நண்பர் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ.உ.வே. திருவேங்கடம் ரங்கராஜன் மற்றும் திரளி.உ.வே.ரங்கன் ஸ்வாமி தம்பதிகள், அடியேனுக்கு அவர்களிடமிருந்த புத்தகங்களைத் தந்து இத்தொகுப்பை எழுதவதற்கு உதவி புரிந்தார்கள்.

Dr.F.ஒட்டோ ஷ்ரேடர் (Dr.F.OTTO SHRADER), வைகுந்தவாசி Dr.எஸ் ரங்காச்சாரி, மிட்சுனோரி மாட்சுபாரா, Dr.V.வரதாச்சாரி மற்றும் சன்ஜுத்தா குப்தா ஆகியோர் பாஞ்சராத்ர ஆகமகத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட புத்தகங்கள் மிக அரிய விஷயங்களைத் தெரிவித்தன. முனைவர் தகுதிக்கு அளிக்கப்பட்ட சில ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள்(Thesis) இத்தொகுப்பிற்கு உதவியாக இருந்தது.

இத்தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு பேருதவிபுரிந்த நூல்களின் விளக்கங்களையும், கட்டுரைகளையும் அருளிய பெரியோர்கள், ஆங்கிலபுத்தகங்கள், ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள் ஆகியவனற்றை எழுதியவர்கள், பேராசிரியர் Dr.N.ராஜகோபாலன் புத்தகங்களை அளித்து உதவி புரிந்தவர்கள் மற்றும் இணையதளங்களிலும் அவற்றின் வலைத்தளங்களிலும், முகநூல்களிலும் பதிவு செய்தோர்கள் அனைவரின் திருவடிகளுக்கும் பல்லாண்டிசைத்து பணிகிறேன்.

அடியேனுடைய பிதாமஹி (பாட்டி) ஸ்ரீமதி.ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அம்மாள் இதிஹாசம் மற்றும் புராணங்களில் ஆழ்ந்த புலமை கொண்டிருந்தவர். அடியேனின் தாயார் ஸ்ரீமதி ருக்மணி அம்மாள் ஆச்சார்ய பக்தி மிக்கவர். தமிழ்ப்பாட்டுகளாலே கீதை மஹாபாரதம் போன்றவற்றை எடுத்துரைப்பதில் வல்லவர். ஆசார்யன், திவ்யதம்பதிகளின் பேரருளால் அவர்களின் ஆசிகள் இத்தொகுப்பிற்கு ஊக்கமளித்தன.

அடியேனுடைய மனைவி ஸ்ரீமதி அனுராதா ஆச்சாரியனிடமும் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளிடம் ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டிருந்தாள். மேலும் திருவரங்கம் கோயிலின் அனைத்து உற்சவங்களையும் தனதுதல் நலக்குறைவிலும் விடாது அனுபவித்து சேவித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதன்றியும் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளிடம் அடியேன் கொண்டிருந்த பக்தியினை அதன் மேல் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றவள் அவள். சில வருடங்களாகவே உடல் நலம் குன்றி இருந்தாள். ஆயினும் தன் தேக அசௌக்யத்திலும் இத்தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு எனக்கு ஊக்கமளித்து வந்தாள். மருத்துவமனையில் தன் அந்திம தசையிலும் சீக்கிரம் இத்தொகுப்பினை நிறைவு பெறச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டாள். அடியேனுடைய மனைவி ஸ்ரீமதி.அனுராதாவின் நினைவாக இந்தத் தொகுப்பினை ஆச்சாரியன், பெரியபிராட்டியார் பெரியபெருமானின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இத்தொகுப்பினைப் படிக்குங்கால், இன்புறத்தக்கதாகவிருப்பின் அது பெரியபிராட்டியார் பெரியபெருமானின் திருவுள்ளமேயாகும். அவ்வாறின்றி குறைகள் மலிந்து இருப்பின் அது முழுதும் சிற்றறிவுடைய அடியேனை சார்ந்ததே. குறைகளை தெரிவிப்பின் அதை ஆச்சாரியன் மற்றும் திவ்யதம்பதிகளின் துணைகொண்டு தெளிகிறேன். முன்னுரை சிறிது நீண்ட பதிவாக அமைந்துவிட்டது .பொருத்தருள வேண்டுகிறேன்.

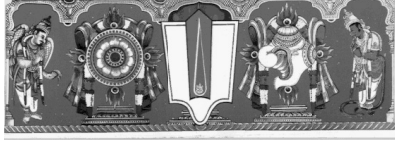
தென்னரங்கன் தொண்டர்தாள்தூளி பரமாணுத்துகள்,

கோமடம் Dr.R..சேஷராஜன் - ஸ்ரீரங்கம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம: ஸ்ரீமத் வரதநாராயண குரவே நம:'

தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா

1. பெரியபிராட்டியார்

நூற்றியெட்டு வைஷ்ணவ திவ்யதேசங்களின் ஆணிவேராகத் திகழ்வது திருவரங்கம் பெரியகோயில். "பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ் சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்" (நாச்சியார் திருமொழி¹¹⁻³) என்று ஆண்டாள் நாச்சியார் அருளியபடிக்கு இக்கோயிலின்கண் அறிதுயில் கண்டருளி அனைத்துலகும் ஆள்கின்ற நாயகனை பெரியபெருமாள் என்றும் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்றும், ஸ்ரீரங்கராஜன் என்றும் உற்சவ மூர்த்தியை அழகிய மணவாளனென்றும் நம்பெருமாள் என்றும் போற்றித் துதிக்கிறார்கள். அவரது வலது திருமார்பினில் நித்யவாசம் செய்யும் ஜகன்மாதாவை ஸ்ரீ" என்றும், "திரு" என்றும் மஹாலக்ஷ்மி மற்றும் பெரியபிராட்டியார் என்னும் திருநாமங்களால் துதிக்கிறார்கள். உற்சவ மூர்த்தி அழகியமணவாளனின் இருமருங்கும் உள்ள உபயநாச்சியார்கள் ஸ்ரீதேவி பூதேவி எனப்படுவர்.

இப்பூவுலகில் அரசர்களின் பட்டத்து ராணிக்கு அந்தப்புரம் தனியே அமைந்திருப்பது இயற்கை. திருவரங்கத்திலும் அனைத்துலகிற்கும் தலைவனாய் தனிக்கிடந்தரசு செய்யும் ஸ்ரீரங்கராஜனின் திவ்யமஹிஷியான பட்டத்தரசி பெரியபிராட்டிக்கு பெரியபெருமாள் சன்னிதிக்கு வலப்புறத்தில் வடமேற்கில் தனி சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இந்தத் தனிச்சந்நிதியில் கோயில் கொண்டுள்ள பெரியபிராட்டியை நாச்சியார், பெருமாள் நாச்சியார், ஸ்ரீரங்கநாயகி மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எனும் திருநாமங்களால் துதிக்கின்றனர். இத்தனிக்கோயிலின் சன்னிதி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி என்றும் தாயார் சன்னிதி என்றழைக்கப்படுகிறது.

2. பிராட்டியால் திருத்தலத்தின்(சேஷத்திரத்தின்) பெயரும் பெருமையும்

திருவரங்கம் திவ்ய தேசத்தினுடைய பெயரே பிராட்டியால் ஏற்பட்டது என்பதனை சிறிது அனுபவிப்போம். ரங்கம் என்ற வட சொல்லின் விகாரமே அரங்கம் என்றாகிறது. அரங்கம் என்றால் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் கூடம் , நாட்டியமாடுமிடம் எனப் பொருள் கொள்கிறார்கள் . திருவரங்கம் எனும் பதத்திற்கு பிராட்டி களிநடம் புரியும் அரங்கம் என்று பொருள் கிடைக்கும். இக்கருத்தை திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமாள் அய்யங்கார் "திருவரங்கா வுறை மார்பா திசைமுகன் சேவிப்ப" என்று தாம் இயற்றிய திருவரங்கத் தந்தாதியில் அருள்கிறார். இதில் திருவரங்காவுறைமார்பா என்பதற்கு திரு + அரங்கு +ஆ+உறை + மார்பா எனப்பிரித்து, களிநடம்புரிந்து தான் வசிக்கத்தற்கு உரிய இடமாகக் கொண்ட திருமகளை திருமார்பில் உடையவன் என்னும் பொருளைத் தெரிவிக்கிறார்.

உயர்ந்தது என்றும் மிகவும் விரும்பும்படியானதும் உள்ளதை "பொன்" என்பர். பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை " பொன்னிவர்மேனி" (பெரிய திருமொழி 9.2.1.) என்றார் திருமங்கை ஆழ்வார். அதற்கு ஒருபடி மேலேயே போய்

“சட்டுரைத்த நன்பொன் உன் திருமேனி ஒளி ஒவ்வாது”(திருவாய்மொழி 3.1.2) என்கிறார் நம்மாழ்வார். இதற்கு விடையிருத்தாற் போன்று “திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்”(மூன்றாம் திருவந்தாதி-1) என்றார் பொய்கையாழ்வார் எம்பெருமானுக்கு இப்பொன்னிறச்சேர்த்தி –“ஹிரண்ய வர்ணாம் ஹரிணிம்” என்கிற சுருதியின்படி பொன்னின் நிறமுடையளான பிராட்டி நித்தியமாகக் கூடியிருப்பதாலே எம்பெருமானுடைய கரிய திருமேனியும் பிராட்டியின் பொன்னிறத்தைப் பெற்றதாம்.

எம்பெருமான் திருமேனி மட்டும் பொன் போல் உள்ளதாகச் சொன்னால் போதாது. ஆவன் உறையும் இடமும் பொன் போல ஆசையை விளைவிக்க வல்லது. ஆதலால் திருவரங்கத்தமுதனார் பொன்னரங்கமேனில் மையலே பெருகுகிறது (ராமானுச நூற்றந்தாதி) என்றார். ஆபரணப்பொன் சாதாரணமான மனிதர்களிடம் மையலை விளைவிப்பது போன்று பிராட்டியுடனுக்கும் எம்பெருமான் என்னும் பொன், பாற்றிலார் பற்றி நிற்கும் மையலை விளைவிக்கவல்லது.

எம்பெருமான் முழுமையான சுதந்திரத்தன்மையுடன் செயல்புரிபவன் (சர்வஸ்வதந்தரன்). திருவரங்கம் தவிர்த்து ஏனைய திவ்யதேசங்களில் எம்பெருமான் தனக்கேயுள்ள இந்த பிராதானமான ஸ்வாதந்தரியத்துடன் (முதன்மையானமுழுசுதந்திரம்) எழுந்தருளி இருந்து அருள்பாலிக்கிறார். ஆனால் திருவரங்கத்தில் பிராட்டியார் அடியவர்கள் மீதுள்ள தனது இயல்பான பேரன்பினால் (வாத்ஸல்யத்தினால்) தான் பிராதானமாக (ப்ராதான்யமாக) இருந்து, களிநடனம் புரிந்து எம்பெருமானை பரவசமடையச் செய்து, அவனது கருணையை தூண்டி அடியவரைக் காத்தருள்வதை சுலபமாய் நடத்துகிறார்.

ஆண்டாள் அருளிய நாச்சியார் திருமொழியில் “ பெண்ணாளன் பேணுமூர் பேருமரங்கமே” (நாச்சியார்திருமொழி 11.9) என்பதற்கு வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி பெரியவாச்சான்பிள்ளை “அவ்வூரின் பேரும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு ந்ருத்தஸ்தானம் (நாட்டியமாடுமிடம்)” என்று விளக்கவுரை அளித்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் திருக்கண்ணபுரம் திவ்ய தேசம் பற்றிய பாசுரத்தில் “அரங்கமே என்பது இவள் தனக் காதையே “ - (பெரிய திருமொழி 8.2.7) என்றருளினார். அதாவது, எம்பெருமான் கண்ணன் தன் சுதந்திரத்துடன் (ஸ்வாதந்தர்யத்துடன்) செயல் படுமிடம் திருக்கண்ணபுரம். ஆனால் பெரிய பிராட்டியார் (ப்ராதான்யமாக) ஏற்றத்துடன் அரசு செலுத்துமிடம் திருவரங்கமாதலால் பெண்ணின் நிலையை எய்தி எம்பெருமானை அடையும் வேட்கையில் உள்ள பரகால நாயகியான திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ஸ்ரீரங்கமே ஆசைப்படுமிடம் என்று ஆகிவிட்டது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ அடியவர்களுடைய துயர்களைக் களைவதற்கு திருமகளார் (திருநிருத்தம்) திருநடம் புரியுமிடம் என்பதால், பெரியபிராட்டிக்கு உகந்த இடமாகிறது திருவரங்கம் . பிராட்டி களிநடம் புரிகின்ற இடம் எம்பெருமான் ஆசைப்பெருக்கத்தை அடைகின்ற இடமாதலால், ஸ்ரீவைகுண்டம், திருப்பாற்கடல், யோகிகளின் உள்ளக்கமலம் என்னும் இவையனைத்தினும் இனியதென்று திருவுள்ளமுவந்து எம்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடமும் திருவரங்கம். இதனால் அரவணை மேல் அறிதுயில் புரியும் எம்பெருமான் திருநாமமும் திருவரங்கனாயிற்று எனக்கூறுவர். பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியினாலே இந்த திவ்ய தேசத்தின் (கோத்திரத்தின்) பெயர் திருவரங்கமாகவும் அதனை ஆள்கின்ற நாதனின் திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாதன் எனவும் ஆயின என்பது பெரியோர்களின் துணிபு. .

பொதுவாக பெண்டிருக்கு பிறந்தகத்தில் பெற்றோரிடம் அன்பும் பிறகு கொண்ட கொழுநனிடம் பேரன்பும் அப்பால் பெற்ற மக்களிடம் மிக்க அளவிற்கரிய அன்பும் தோன்றுவது இயல்பே. அப்படியே பிராட்டியினது அன்பு நிலை முதலில் பிறந்தகத்து அன்பினாலே பாற்கடலை மதித்து அங்கு வசித்தாள். பிறகு வளமாய் தன் காதலன் எம்பிரான் பால் கொண்ட காதலினாலும் புக்ககத்து அன்பினாலும் பிரசித்தமான பரமபதத்தை போஷித்து அங்கு வசித்தாள். பின்பு அப்படிப்பட்ட பாற்கடலையும் பரம பதத்தையும் மறந்து நம் போன்ற தனது குழந்தைகளைக் காப்பதற்கு ஏற்ற இடம் என்ற எண்ணத்தினாலே மிகவும் மகிழ்வுடன் ஸ்ரீரங்கமெனும் திவ்யதேசத்தில் நித்தியவாசம் செய்து அருள்புரிகிறாள். தன் குழந்தைகளின் மீது உள்ள அளவற்ற அன்பு பரிவு பாசம் மற்றும் கருணையால் தன் பெற்றோரிடத்துள்ள அன்பையும் கணவன் பால் உள்ள காதலையும் விஞ்சி இவ்வூரே பிராட்டியை மகிழ்விக்கும் இடமாகிவிட்டது எனும்பொருளுடைய,

ஜநந பவந ப்ரீத்யா துக்தார்ணவம் பஹு மன்யஸே

ஜநநி! தயிதப்ரேம்ணா புஷ்ணாசி தத் பரமம் பதம்

உத்திபரமவ்யோம்நோர் விஸம்ருத்ய மாத்ருஸ ரஷண

கூடமமிதி தியா பூய: ஸ்ரீரங்கதாமநி மோதஸே (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் 56) என்று,

ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் எனும் துதியில் பராசரபட்டர் அருளியிருப்பது இங்கு இன்புறத்தக்கது. எனவே, தனிக்கோயிலில் நித்திய வாசம் செய்யும் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருநாமத்தாலே திவ்யதேசத்தின் பெயர் ஸ்ரீரங்கம் (திருவரங்கம்) என்றும் அவ்விடத்திலிருந்து இவ்வுலகை ஆளும் எம்பெருமானுக்கும் திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாதன்- ஸ்ரீரங்கராஜன்- திருவரங்கன் என்றும் ஏற்றம் பெற்று விளங்குகிறது..

ஸாஹித்ய சிரோமணி ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தானீகம் பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் வெளியிட்ட ஸ்ரீரங்க மஹாத்மியம் 2வது பதிப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு அறுதியிடுகிறார். “ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் அயோத்தியிலிருந்து வந்தவளல்ல. உபயநாச்சியார்களான ஸ்ரீதேவி பூதேவி இருவரும் அழகிய மணவாளனுடன் அயோத்தியிலிருந்து வந்தவர்கள். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சேஷத்ர தேவதை. இப்பிராட்டியை ஸம்ஹிதைகளில் “வீரலக்ஷ்மி” என்றும் தமிழ்மரபில் “தனிக்கோயில் நாச்சியார்” என்றும் சொல்லப்படுகிறாள். இவள்தான் பிரதான பட்டமஹிஷி (ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யமஹிஷி). அழகிய மணவாளன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் ஒன்றே. அதிகார பேதத்தால் திருமேனி வேறாக உள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதன் அயோத்தியிலிருந்து ஸ்ரீரங்கம் வருவதற்கு, சேஷத்ரதேவதையான இப்பிராட்டி புகர்ப்பவாசமாக(பூமிக்கடியில்), இப்போது (தற்போதைய தாயார் சன்னிதி) உள்ள வில்வ மரத்தின் கீழ் நெடுநாட்களாக காத்திருந்ததும் ஒரு காரணமென்று பெரியோர்கள் கூறுவர். பராசரபட்டர் அருளிய ஸ்ரீகுணரத்னகோஸத்தின் சில ஸ்லோகங்களில் இந்த ரகசியத்தை சிலர் நிர்வகிக்கும்போது தான் கேட்டதாக தெரிவித்திருக்கிறார். பெரியபெருமானான ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தான் பெரியபிராட்டியார். பெருமாள் எழுந்தருள்வதற்கு முன்பே இந்த சேஷத்திரத்திற்கு “ஸ்ரீநர்மரங்கம்” என்ற அர்த்தத்தில் ஸ்ரீரங்கம் என்ற திருநாமம் உண்டு.

ஸ்ரீ.ச.சத்தியமூர்த்தி அய்யங்கார் எழுதிய “LORDRANGANATHA” எனும் புத்தகத்தில் மேற்கண்ட கருத்தையே கூறி வெகுகாலம் வில்வமரத்தின் பூமிக்கடியில் இருந்து எம்பெருமான் வருவதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள். இவர் தான் இந்த சேஷத்திர

தேவதை. ரங்கநாதர் வருவதற்கு முன்வே இவ்விடம் “ஸ்ரீநர்மரங்கம்” அல்லது “ஸ்ரீரங்கம்” எனும் பெயரால் அறியப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்காரணத்தால் பெருமானின் உற்சவகாலங்களில் இந்த வில்வ மரத்தினடியிலிருந்து தான் “திருமுளை” யன்று மண் சேகரிக்கப்பட்டு உற்சவம் தொடங்குகிறது.

3. பெரியபிராட்டியின் ஆதி அவதாரம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவத் திருக்கோயில்களில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் மற்றும் ஸ்ரீவைகானஸம் எனும் இரு ஆகமமுறைகள் பின்பற்றப்படுகிறது. திருவரங்கம் திருக்கோயிலில் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் பாரமேஸ்வர சம்ஹிதையின் நெறிகள் பின்பற்றப்படுகிறது. இக்கோயிலில் பெரியபிராட்டி எம்பெருமானுடன் திருமார்பு நாச்சியாராகவும், உற்சவ மூர்த்தியுடன் பக்கத்து நாச்சிமார்களாகவும், தனிக்கோயில் நாச்சியாராகவும் பரிணமித்து இருக்கிறாள். எம்பெருமானின் திருமார்பில் இருக்கும் ஸ்ரீ வத்ஸமே யோகலக்ஷ்மி எனப்படுகிறாள். நம்பெருமானின் இருமருங்கிலும் அமர்ந்துள்ள உபயநாச்சிமார்கள்(ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி) போக லக்ஷ்மி எனப்படுவர். பூஜாகாலங்களில் போகலக்ஷ்மிக்கும், யோகலக்ஷ்மிக்கும் நம்பெருமானுடன் சேர்ந்து பூஜிக்கிறார்கள். தனிக்கோயிலில் நாச்சியாராக எழுந்தருளியுள்ளவள் வீரலக்ஷ்மி என திருநாமத்துடன் விளங்குகிறாள். தனிக்கோயிலில் அருள்பாலிக்கும் வீரலக்ஷ்மிக்கு தனியாக பூஜை செய்கிறார்கள். இது ஸ்லோகமாக கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

“ஸ்ரீ வத்ஸகா யோகலக்ஷ்மி போகலக்ஷ்மீஸ் து பார்ஸ்வகா |

வீர லக்ஷ்மீ: ப்ரதக் ஸ்தாநே ஸ்வாதந்த்ரேன ப்ரதிஷ்டிதா ||

யோகலக்ஷ்மீ: போகலக்ஷ்மீயோ: தேவேன ஸஹ பூஜனம்|

வீரலக்ஷ்மீ ப்ரதக்கேஹே பூஜயேத் யதா விதி: ||”

இதை பாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான ஈஸ்வர சம்ஹிதையின் ஏழாம் அத்தியாயம் “லக்ஷ்மிசுதர்ஸனார்ச்சன விதி (ஸ்லோகங்கள் 4-9) எனும் பகுதியில்கூறப்பட்டுள்ளது..

.ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் பெரியபிராட்டி, பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருமார்பில் யோக லக்ஷ்மியாக விளங்குகிறாள். உற்சவமூர்த்தி அழகியமணவாளன்னெனும் நம்பெருமானின் இருமருங்கினிலும் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீதேவி பூதேவிமார் போகலக்ஷ்மியாக அருள்கின்றனர். தனிக்கோயில் நாச்சியாரான விளங்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகி- ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், வீரலக்ஷ்மியாக அருள்பாலிக்கிறாள். ஸ்ரீவைகானஸ ஆகமத்திலும் இது போன்றே கூறியிருப்பதை அறிய முடிகிறது. பாஞ்சராத்ர ஆகமநூலான புருஷோத்தம சம்ஹிதையில், எம்பெருமான் கோயில் கொண்டுள்ள இடத்தின் வலப்புறத்தினில் தனி சன்னிதியில் கோயில் கொண்டுள்ள பிராட்டி ராஜ்யலக்ஷ்மி எனும் திருநாமத்துடன் விளங்குகிறாள் என்று கூறப்பட்டுள்ளதாக அறியப்படுகிறது. தனிக்கோயிலில் உள்ள நாச்சியாரின் நான்கு திருக்கரங்களில், இரு திருக்கைகளில் தாமரை மலரை ஏந்தியும், ஒரு திருக்கரத்தை அபயம் அளிக்கும் திருக்கரமாகவும், மற்றொன்றை வரமளிக்கும் திருக்கரமாகவும் கொண்டு திகழ்கிறாள். தனிக்கோயில் நாச்சியாருக்கு தனியாக பூஜை செய்ய வேண்டும் எனும்பொருள் கொண்ட கீழே உள்ள ஸ்லோகத்தின் மூலமாக அறிகிறோம்.

வரதாபய ஹஸ்தம்ச பத்மம் சவ்யாபசவ்யாயோ

பத்மபீடே சமாஸீனம் ராஜ்யலக்ஷ்மிஸ்து கரயேத்

சர்வேஷாம் அவதாராணாம் ராஜ்யலக்ஷ்மீம் ப்ரகல்பயேத் (புருஷோத்தம சம்ஹிதை)

புருஷோத்தம சம்ஹிதையில் கூறியுள்ளவாறு திருவரங்கத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கராஜன் சன்னிதியின் வலப்புறத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள தனி சன்னிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பட்டத்து ராணியாகத் திகழ்கின்ற பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு, ராஜ்யலக்ஷ்மி எனும் திருநாமம் மிக ஏற்புடையதாக உள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அஷ்டோத்தரஸ்த நாமாவளியில் "ஓம் ராஜ்யலக்ஷ்மயை நம:" எனும் திருநாமம் இங்கு இன்புற்று அனுபவிக்கத்தக்கதாகும்.

எம்பெருமான் பரம்,வயுகம்,விபவம்,அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை எனும் ஐந்து நிலைகளில் பரிணமித்துள்ளான். அவ்வைந்து நிலைகளிலும் பெரியபிராட்டி பிரியாது உடனிருந்து அருள்கிறாள் என்பதை நாம் மேலே படித்து இன்புறவிருக்கிறோம். மஹாலக்ஷ்மி திருப்பாற்கடலிலும் , ப்ருகு முனிவரின் திருமகளாகவும் அவதரித்தாள். . ராம கிருஷ்ண விபவ அவதாரங்களில் சீதாதேவியாகவும் ருக்மணியாகவும் அவதரித்தாள். மேலும் பூவுலகில் பலவிடங்களில் பெரியபிராட்டி மானுட அவதாரமெடுத்து அர்ச்சை நிலையில் எம்பெருமானைக் கடிமணம் புரிந்து அடியவர்களுக்கு அருள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆதியில் பெரியபிராட்டி லக்ஷ்மியாக அவதரித்தமையை பாஞ்சராத்திர ஆகம நூல்கள் மிக வியக்கத்தக்க வகையில் தெரிவிக்கின்றன. அவற்றின் ஓர் சிறு துளியினை நாம் அனுபவிப்போம். .

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தன்னுடைய ஒவ்வொரு நாள் பகலிலும் சிருஷ்டியைத் தொடங்குகிறார். பகலில் தாம் விரும்பிய சிருஷ்டியை முடித்து இரவினில் அவைகளை ஒடுங்கப்பெற வைக்கிறார். உதயகாலத்தில் அலகிலா விளையாட்டுடையாராகிய எம்பெருமான் பருப்பொருளையும் ,ஆற்றலையும் மற்றும் சக்தியையும் விடுவித்து இந்த அண்டத்தை படைக்கிறார். அவருடைய பகல் பொழுதினில் இந்த அண்டம் கோடி கோடியான அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும். எம்பெருமானின் பகல் முடிந்தவுடன் அனைத்து அண்டங்களும் மற்றும் யாவையும் எம்பெருமானிடமே லயமடைந்து விடுகின்றன . அந்த லயத்தன்மையை பற்றிக் கூறவேண்டுமானால் எந்த அசைவுகளுமின்றி இருள் தூழ்ந்து ஏதுமின்றி வெற்றிடமான தோற்றமளிக்கும் நிலையாகும்.அந்த அமைதியான காரிருள் இரவின் எட்டுப்பிரிவின் கடைசிப்பகுதியில் எம்பெருமான் சங்கல்பத்தின் இச்சா சக்தியினால் பேரொளியுடன் கூடிய மின்னலைபோன்ற சக்தி அவரிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது. அந்த சக்தியே லக்ஷ்மி என்று அழைக்கப்படுகிறாள். எம்பெருமானும் பிராட்டியும் எக்காலத்திலும் இருவராக ஆனால் ஒரே பிரித்தறியமுடியாத தத்துவமாகவே இருந்தனர். இருவரும் நான், எனது என்பது போலும் ஒளியும் தூரியன் போலவும் உள்ளனர். அந்த நிலையில் எம்பெருமான் இச்சையினால் பிராட்டி தன்னுடைய மிக நுண்ணிய பகுதியை லக்ஷ்மியாக வெளிக்கொணர்ந்தாள். லக்ஷ்மிதேவி எம்பெருமானின் விருப்பத்திற்கிணங்க செயல்பாட்டின் வடிவாக இருக்கிறாள்.

இதை பிராட்டி அருளிய லக்ஷ்மி தந்தரம் எனும் ஆகம நூலில், லக்ஷ்மி இவ்வண்டமாக பரிணமித்தாள். இதைத் தனித்தன்மையுடன் அவருடைய விருப்பங்களை அறுதியிட்டுச் செயலாக்கினாள். கர்மபஞ்சகம் எனப்படும் படைப்பு (சிருஷ்டி), காத்தல் (ஸ்திதி), சம்ஹ்ருதி (அழித்தல்):- தயவு மற்றும் அருளைச்சொரிதல் (அனுக்ரஹித்தல்), (தன் அடியவரின் எதிரியிடம் காட்டும்)- தயவின்மை(திரோபாவ) ஆகிய ஐந்து செயல்பாடுக்களுடன் விளங்கினாள் என்பதை,

திரோபாவ ஸ்ததா ஸ்ர்ஷ்டி: ஸ்திதி: சம்ஹ்ருத்திரேவ ச அநுக்ரஹ இதி ப்ரோக்தம் மதீயிம் கர்மபஞ்சகம் (லக்ஷ்மி தந்த்ரம் 12,13 -14), எனும் ஸ்லோகம் மூலமாக அறிகிறோம்.

எம்பெருமானிடமிருந்து லக்ஷ்மி தோன்றியவுடன் கிரியா சக்தி மற்றும் பூதி சக்தியாக பரிணமித்தாள் (அஹிர்புத்நய சம்ஹிதை 3-28). இவ்விரு சக்திகளால் பருப்பொருளையும் ,ஆற்றலையும் படைத்து சிருஷ்டியை எம்பெருமானின் விருப்பத்தின்படி தொடங்கினாள் . க்ரியா சக்தி சுதர்ஸனராகிய சக்கரத்தாழ்வானாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. எம்பெருமானின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் லக்ஷ்மியின் க்ரியாசக்தியின் அம்சமே சுதர்ஸனரெனும் சக்கரத்தாழ்வார். சுதர்ஸனர் இடம் மற்றும் காலம் இவற்றுக்கு கட்டுபடுத்த முடியாத தனி சக்தியாக விளங்குகிறார். ஸுதர்ஸனமெனும் க்ரியாசக்தி எம்பெருமானின் முக்கியமான வலிமைமிக்க ஆற்றலாக அண்டத்தின் அனைத்திலும் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. பூதி சக்தியானது உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற பொருள்களுடன் இந்த அண்டமாக பரிணமிக்கிறது.

பிராட்டி, இப்பிரபஞ்சத்தை படைப்பதற்கு தூண்டும் சக்தியெனும் பொருள் கொண்ட “விஸ்வஜனீ” என்றும் திருநாமத்தாலும் “விஸ்வமாதா” என்று இப்பிரபஞ்சத்தின் தாயாகவும் துதிக்கப்படுகிறாள்.

ஆதியில் மின்னொளி போல் அவதரித்தாலும், பிறந்த இடம் திருப்பாற்கடலாய் இருப்பினும், புகுந்த இடம் அயோத்தி , துவாரகை மற்றும் திவ்யதேசங்கள் என்றெல்லாமிருப்பினும் பிராட்டியார் நித்யவாசம் செய்வது ஸ்ரீரங்கத்தில் தான்.

3.1. பிராட்டியை துதிக்கும் தோத்திரங்கள்

பிராட்டியின் மேன்மைகளையும் பெருமைகளையும் போற்றியும் தோத்திரங்களால் துதி செய்தும் உள்ள நூல்கள் வேதகால முதல், ஆச்சாரியர்கள் காலம் வரை பரவிக்கிடக்கின்றது. அடியேனின் சிற்றறிவுக்கெட்டியவற்றின் சிறிய தொகுப்பை மேலே பார்ப்போம் .

பரமபதத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் மஹாலக்ஷ்மியும் , தங்களுடைய அளவற்ற கருணையினால் ஜீவாத்மாக்கள் நலம் பலபெற்று வாழ்வதற்கும், தங்களை அடைவதற்கும் ஸப்தப்ரஹ்மம் எனப்படும் ருக் யஜுர் சாம மந்திரங்கள் நிறைந்த வேதக்கடலை கடைந்தனர். அதிலிருந்து அழிவில்லாத இரண்டு திவ்ய ஸூக்தங்கள் தோன்றின.

இவ்விரண்டில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பெருமையை இயம்பும் புருஷ ஸூக்தத்தை எம்பெருமான் தன்னுடையதாக ஏற்றுக்கொண்டார். மஹாலக்ஷ்மியின் பெருமையையும் மேன்மையையும் கொண்டாடும் ஸ்ரீஸூக்தத்தை பிராட்டி தன்னுடையதாக ஏற்றுக்கொண்டாள்.

பாஞ்சராத்ர ஆகமசாஸ்திரத்தில் பிராட்டி தன்னைப் பற்றி பேசும் பகுதி ஒன்றுள்ளது .. இந்திரனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று, பிராட்டியே தன் பெருமைகளை வெளியிடுவதாக உள்ள இப்பகுதி ‘லக்ஷ்மிதந்த்ரம்’ எனும் பெயருடன் விளங்குகிறது. இதில் புருஷஸூக்தம் தனது நாயகன் எம்பெருமானைக் கூறுவதாகவும், ஸ்ரீஸூக்தம் தன்னையே கூறுவதாகவும் பெரியபிராட்டி மேற்கூறிய லக்ஷ்மி தந்த்ரம் எனும் பாஞ்சராத்ர ஆகம நூலில் தெரிவித்துள்ளாள்.

வேதத்தின் விளக்கங்களாகப் பரிணமித்து இருக்கும் இதிகாச புராணங்கள் பிராட்டியின் பெருமையை பரக்கப்பேசுகின்றன.

லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தரம், லக்ஷ்மி சஹஸ்ரநாமம் , ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஹ்ருதயஸ்தோத்ரம் , மஹாலக்ஷ்மி ஸ்துதி, ஸ்ரீலக்ஷ்மி கவசம், ஷோடச லக்ஷ்மி ஸ்துதி, ஸித்தி லக்ஷ்மி ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸ்தோத்ரம், அகஸ்தியர், லோபமுத்ராதேவி மற்றும் இந்திரன் முதலியோர் அருளிய லக்ஷ்மி ஸ்தோத்ரம், போன்ற பல ஸ்தோத்திரங்கள் பெரியபிராட்டியைத் துதிக்கும் எண்ணற்ற நாமங்களையும் அதன் பொருளையும் , அவைகளைப் பாராயணம் செய்தால் கிட்டும் பலன்களையும் விவரிக்கின்றன. நாரத மஹரிஷி 'மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்' எனும் ஸ்தோத்திரத்தை அருளியதாக கூறப்படுகிறது. பார்க்கவ முனிவர் "லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம்" எனும் ஸ்தோத்திரம் அருளியுள்ளார். ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானுடன் பிரியாதிருக்கும் பெரியபிராட்டியை ஆழ்ந்து அனுபவித்து நாலாயிர திவ்யபிரபந்தங்கள் மூலம் அருளிசெயல் அமுதமாக நமக்கு நல்கியுள்ளனர். சங்கரபகவத்பாதர் மஹாலக்ஷ்மி அஷ்டகமும் , கனகதாரா ஸ்தோத்ரமும் அருளியுள்ளார். ஸ்வாமி ஆளவந்தார் சதுஸ்ஸலோகி மற்றும் ஸ்தோத்ரரத்னம் என்னும் நூல்களில் பிராட்டியின் பெருமைகளை அனுபவித்தார். காரேய்கருணை இராமனுசன் நம்பெருமாள் பெரியபிராட்டியின் சேர்த்தியில் பெரியபிராட்டியை முன்னிட்டு துதித்து கத்யத்ரயம் எனும் தோத்திரத்தை அருளி சரணாகதி அனுஷ்டித்துள்ளார். ஆச்சார்யர்களான ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் , 'ஸ்ரீஸ்தவம்' எனும் நூலிலும் அவருடைய குமாரர் பராசரபட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் , ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம், அஷ்டஸ்ஸலோகி எனும் நூல்களிலும் , ஸ்வாமி தேசிகன் "ஸ்ரீஸ்துதி"யிலும் மேலும் பல ஸ்தோத்திரங்களிலும், வாதிராஜ தீர்த்தர் எனும் மஹான் "ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸோபனே" எனும் தோத்திரத்தை கன்னட மொழியிலும், "ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குணதர்ப்பணஸ்தோத்ரம்" எனும் தோத்திரத்தை சமஸ்கிருதத்திலும் பெரியபிராட்டியின் மேன்மையை பரந்து அனுபவித்துள்ளனர். அரசாணிப்பாலை வேங்கடகவி "ஸ்ரீலக்ஷ்மி சஹஸ்ரம் " எனும் துதியை அருளியுள்ளார். மேலும் கவிகள் பலர் பெரியபிராட்டியைத் துதித்து பல நூல்களைப் படைத்துள்ளனர்.

4.பெரியபிராட்டியாரை 'தாயார்' என்று சொல்லி மகிழ்தல்

திருவரங்கம் பெரியகோயிலில், பெரியபிராட்டியை ஸ்ரீரங்கநாயகி, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்று வணங்கித் துதிக்கிறார்கள் என்று மேலே பார்த்தோம். ஆயினும் , அடியவர்கள் வாஞ்சையுடனும், பக்திப்பெருக்கோடும், நெகிழ்ச்சியுடனும் அழைப்பது " தாயார்" " என்று தான். தாயார் சன்னிதி என்றும், தாயார் உற்சவம் என்றும் , தாயார் சன்னிதி முறை என்றும் , தாயார் புறப்பாடு என்று பலகாலும் அனைவரும் சொல்வதை நாம் காதுகுளிரக் கேட்டு அனுபவிக்கலாம். பெரிய பிராட்டியரை தாயார் என்று சொல்லி மகிழ்வதன் காரணம் என்னவாகவிருக்கும் என்பதை சற்றே நோக்குவோம்.

தைத்ரிய உபநிஷத்தில் கூறப்படும், " மாத்ருதேவோ பவ பித்ரு தேவோ பவ ஆசார்ய தேவோ பவ அதிதி தேவோ பவ" (தைத்ரிய - ஸ்கூடா2 -11) எனும் வரிகள். யாவரும் அறிந்த ஒன்று. இம்மறை வாக்கியத்திற்கு பொதுவான அர்த்தம் " தாயை தெய்வமாகக் கொள். தந்தையை தெய்வமாகக்கொள். ஆச்சாரியனை-குருவைத் தெய்வமாகக் கொள்

விருந்தினரை தெய்வமாகக் கொள் “ என்பது. ஆனால் இந்த வாக்கியத்திற்கு பெரியோர்கள் உணர்த்தியுள்ள ஆழமான உயர்ந்த உட்பொருளின் ஒரு சிறிய தொகுப்பைப் படித்து இன்புறுவோம் .

தாயை தெய்வமாகக் கொள்:

விஷ்ணு புராணத்திலும் ஸ்தோத்திரங்களிலும் பிராட்டியை தாயாகத் துதிக்கின்றன அழிவற்றவளும் , உலகிற்கெல்லாம் தாயும் , விஷ்ணுவின் இணைபிரியாத ஸ்ரீதேவீ என்று பொருள்படும் “நித்யைவைஷா ஜகன்மாதோ விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ “ (விஷ்ணு புராணம் 1-8-17) என்றும்

எல்லா உலகங்களுக்கும் நீயே தாய்; தேவதேவனான ஹரி தந்தை. அசைபவையும் அசையாதனவும் அடங்கிய இவ்வுலகம் உன்னாலும் விஷ்ணுவாலும் வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பொருள் கொண்ட

“த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தேவ தேவோ ஹரி: பிதா |

த்வயைத் விஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம் || (விஷ்ணு புராணம் 1-9-144)

என்றும் விஷ்ணுபுராணம் பகன்றது.

பார்க்கவ முனிவர் “லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம்” எனும் ஸ்தோத்திரம் அருளியுள்ளார், அதில் நீயே எனது தாய் தந்தை குரு மற்றும் நல்வழியும் ஆவாய். நான் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்குக் காரணமே நீதான். உலகிற்கே நாயகி நீயாதலால், எனக்கு யாரையும் தெரியவில்லை. எனக்கு எல்லாம் நீயே என்பதே மெய். என்று பொருள்படும்

மாதாபிதா த்வம் குரு சத்கதி: ஸ்ரீத்வமேவ சஞ்சீவனஹேதுபூதா|

அந்யாம் ந மந்யே ஜகதேகநாதே த்வமேவ சர்வம் மம தேவி சத்யம்|| (லக்ஷ்மி

ஹ்ருதயம்- ஸ்லோகம்-81) என்று பெரியபிராட்டியை தாயாக முன்னிலைப்படுத்தி

அருளியுள்ளார்.

பெரியபிராட்டியாரே! எல்லாவுயிர்கட்கும் தாயாகிய உங்களை துதிக்க விரும்புகிறோம் எனும் பொருளுடைய, “ஹே ஸ்ரீதேவி! ஸமஸ்தலோக ஜநநீம் த்வாம் ஸ்தோதுமீஹாமஹே” (ஸ்ரீஸ்தவம்-2) என்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே அனைத்து உயிர்களுக்கும் தாய் என்று அருளினார் கூரத்தாழ்வான்.

மேலும் அவர் அருளிய ‘ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்’ எனும் துதியில் யாவனொருவனுக்கு ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி திவ்யமஹிஷியோ அவள் சகல உலகங்களுக்கும் தாயாக இருக்கிறாள் எனும் பொருளில் “யஸ்ய மஹிஷீ லக்ஷ்மீச் ச த்ரிலோக் ஜநநீ” (ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்-22) என்று அருளினார்.

தந்தையை தெய்வமாகக்கொள்:

விஷ்ணுபுராணத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் தேவதேவனான ஹரி தந்தை என்பதை அனுபவித்தோம். பீஷ்மர் அருளிய விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்தில் சர்வேஸ்வரன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை உலகிற்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தை எனப்பொருள்கொண்ட “பூதாநாம் அவ்யய:பிதா “என்று அறுதியிட்டார்.

ஆச்சாரியனை (குருவை) தெய்வமாகக்கொள்

ஆச்சாரியனையே தெய்வமாக கொண்டு வாழ்ந்து காட்டியவர் மதுரகவியாழ்வார். தமது குருவான குருசூர் நம்பி நம்மாழ்வாரைத் தவிர வேறு யாரையும் அவர் அறியவில்லை. இதையே, " தேவு மற்றறியேன் குருசூர் நம்பி பாவின்னின்னை பாடித்திரிவனே" (கண்ணிநுண்சிறுதாம்பு -2) என்று மதுரகவி ஆழ்வார் அருளினார்.

இதே போல் ஸ்ரீமத் ராமானுஜரின் சீடரான வடுகநம்பியும் அளவிறந்த குருபக்தியைக் கொண்டிருந்தவர். ஒருசமயம் ஸ்ரீமத் ராமானுஜருடன் வடுகநம்பியும் திருவரங்கத்தில் பெரியபெருமானை சேவிக்க சென்றிருந்தனர். பெரியபெருமாளின் பெரியவாய் திருக்கண்களை கண்டு மெய்மறந்து நின்றார் ராமானுஜர். ஆனால் வடுக நம்பியோ இராமானுசரையே இமைகொட்டாது பார்த்து அனுபவித்து நின்றபடியிருந்தார். இதை சிறிது நேரம் கழித்துக் கண்ட இராமானுஜர் வடுகநம்பியைப் பார்த்து பெரியபெருமானை சேவிக்குமாறு உணர்த்தினார். இதை கண்ட வடுகநம்பி திருப்பாணாழ்வார் அருளிய அமலனாதிபிரான் பாசுரத்தின் கடைசிவரியான " என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்று " தன் ஆச்சாரியன் இராமானுசனைக் கண்ட கண்கள் வேறொன்றையும் காணாது" எனும் பொருள்படுமாறு பதிலிறுத்தார். ஸ்வாமி இராமானுஜர் அவருடைய குரு பக்தியின் எல்லையின்மையைக் கண்டு திகைத்தார். இவ்வாறு தனது குருவே தெய்வமெனத் தொழுது வேதநெறியினை பேணிக்காத்தனர் நம் ஆன்றோர்..

விருந்தினரை தெய்வமாகக் கொள்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ பாகவதோத்தமர்களைத் தெய்வமாக பாவித்து வணங்கி விருந்தோம்பலை கடைப்பிடித்தவர் திருமங்கைஆழ்வார். அவர் அருளிய பாசுரத்தில் " திருமாலடியார்களே எனக்கு குலதெய்வம்' எனப்பொருள்படும் "கொண்டாடும் நெஞ்சுடையாரவரெங்கள் குலதெய்வமே" (பெரிய திரு 4-6-2) என்று அருளினார்

ஆக வேத வாக்கியத்தின் விளக்கமாக மேலே சொல்லப்பட்ட மாதா பெரியபிராட்டி, பிதா ஸ்ரீமந்நாராயணன், அறியாதன அறிவித்த ஆச்சாரியன் (குரு) , திருமாலடியார்களாகிய அதிதிகள் (விருந்தினர்) ஆகிய தெய்வங்கள் நால்வர்களிலும், அடியவரிடம் பேரன்புடன் தயை மற்றும் கருணை எனும் அருளைச் சுரந்து காத்தருள்பவர் பெரியபிராட்டியார் என்பதால் " மாத்ரு தேவோ பவ" என முதலில் கூறப்பட்டார் .

அளப்பரிய அருளைச் சுரந்து பேரன்புடன் நம்மைக் காக்கும் பெரியபிராட்டியார் அதை எப்படி செய்தருள்கிறார் என்பதனை சிறிது பார்ப்போம்.

5. பிராட்டியின் புருஷகாரம் (பரிந்துரைத்தல்/சிபாரிசு செய்தல்)

உலகனைத்திற்கும் நாயகன் எம்பெருமான். எம்பெருமான் இவ்வுலகம் இயங்குதற்கு விதிமுறைகளை வகுத்துள்ளான். எம்பெருமான் சர்வ சுதந்திரனாய், கர்மங்களை வைத்து பலனளிப்பவனாய் பரமாத்மாவாக இவ்வுலகை ஆள்கிறான். அவனிட்ட விதிமுறைகளைப் பேணி அதன்படி செயல்படுதல் எம்பெருமானுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும். எனவே எம்பெருமானுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் செயல்களை புண்ணியமென்றும், மகிழ்ச்சியை அளிக்காதவைகளை பாவமென்றும் கொள்ளப்படுகிறது. முக்தியளிப்பது எம்பெருமானுக்குரிய சுதந்திரம். எம்பெருமான் இட்ட விதிகளை மீறி ஜீவர்கள் செய்யும் தவறுகளை அவர் பொறுத்துக்கொள்வதில்லை. தானிட்ட விதிகளின்படி ஜீவர்கள் புரிந்த கர்மத்திற்குரிய பலன்களை எம்பெருமான் அளித்துவிடுகிறான். எனவே, அந்தப் பாவங்களைப் போக்கும் வழியென்னவென்று

ஆராய்ந்தால் உசிதமான உபாயங்களைக் கொண்டு எம்பெருமானின் சீற்றத்தை ஆற்றி , எம்பெருமானைப் பொருத்தேன் ”என்று எண்ணவைப்பதுவே. அது தான் அடியவரின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் ஒரே வழியாகும். ஆனால் அப்படி எண்ண வைப்பது ஜீவனுக்கு இயலாத காரியம். எனவே இதை நன்கு அறிந்துள்ள பெரியபிராட்டி, சர்வ சுதந்திரனான எம்பெருமானைக் கனியச்செய்து கர்ம வசப்பட்டிருக்கும் ஜீவனை எம்பெருமானின் அருளுக்கு இலக்காக்கி , எம்பெருமானின் திருவடி நிழலில் சேரவிடுகிறாள்.

பாபங்களைக் களைவது எம்பெருமான் என்றாலும் அவனை அப்படிச் செய்யத்தூண்டி பரிந்துரைப்பவள் பெரியபிராட்டியாரே ஆவார். இதுவே அவளுக்குண்டான ஒப்பற்ற தனித்தன்மையான தாயன்புமிகு புருஷகாரம் (சிபாரிசு செய்தல்/பரிந்துரைத்தல்) எனப்படுவதாகும். எனவே அடியவர்கள் தமக்குத் துன்பம் நேரிடுகையில் தாய்மையின் பரிவையே குணக்கடலாகக் கொண்ட பெரியபிராட்டியையே நாடித் துதிப்பது கண்கூடு.

பெரியபிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வமென்பது அவளுக்கே உள்ள தர்மமாகும். புருஷன் என்றால் நிறையக் கொடுப்பவன் என்று பொருள். குற்றம் புரிவதையே குணமாகக் கொண்டுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் எம்பெருமானை வந்தடைந்து வேண்டுகையில் இவனுடைய குற்றங்களை கொத்துக் கொத்தாகக் கணக்கிட்டு இவனிடம் சீற்றமடைந்து பலனளிக்காது அவர்களை தண்டிப்பவனாக உள்ளான். எனவே எம்பெருமான் ‘அபுருஷனாக’ நிற்கிறான். புருஷகாரம் என்றால் ‘அபுருஷனை’ புருஷனாக ஆக்குதல் எனப்பொருள் கொள்வர். பெரியபிராட்டி எம்பெருமானுக்குள்ள தயை ,வாத்ஸல்யம், கருணை முதலிய கல்யாண குணங்களிருப்பத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து” உலகில் தவறு செய்யாதவன் யார்? நம்மைவிட்டால் இந்த ஜீவர்களுக்கு புகல் ஏது? என்பன போன்ற இதமான வார்த்தைகளால் இங்கிதமாகப் பேசி, எம்பெருமானை தயை, வாத்ஸல்யம், கருணை போன்ற கல்யாண குணங்களை ஜீவாத்மாக்களிடம் காட்டவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அவர்களின் குற்றங்களை மன்னிக்கவைத்து எம்பெருமானின் அருளைப் பெற்றுத்தருகிறாள். இப்படி எம்பெருமானை தன் வழிக்கு வரச்செய்து நிறைந்து கொடுத்தருளும்படி செய்வதால் பிராட்டி புருஷகார தத்துவமாகிறாள். அது போன்று தன்னை அண்டிய ஏதுமற்ற பக்தனை ஒரு தாயைப்போல உபதேசத்தாலும் அன்பாலும் திருத்தி எம்பெருமானிடம் ஆசையோடு சென்று சரண்புக வைப்பதால் பிராட்டியின் புருஷகாரம் நன்கு தெளிவாகிறது.

இதன்பொருட்டே ஸ்வாமி ஆளவந்தார் முதலா ஏனைய ஆச்சார்யர்களும் முதலில் பெரியபிராட்டியை சரணடைந்து பின்னர் எம்பெருமானை சரணம் புகுவதை உவந்து விவரித்து அருளினர். அதனால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயில்களுக்கு செல்கையில் முதலில் பெரியபிராட்டியின் சன்னிதிக்கு சென்று பணிந்து துதித்து வழிபட்டு சரணடைந்து பின்னரே எம்பெருமானுடைய சன்னிதிக்கு சென்று சரணம் புகுவர். இதை பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாதனே , தான் அரவணையில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் நிலையில் அடியவர்க்கு இங்கிதமாகத் தெரிவிப்பது போன்றுள்ளதை அனுபவித்து இன்புறுவோம்.

பொதுவாக நின்ற திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் வலது திருக்கை அடியவர்களை அஞ்சாதே! என்று காத்தருளும் அபயஹஸ்தமாக பரிணமிக்கும். திருவரங்கத்தில் சயனகோலத்தில் சேவை தந்தருளும் பெரியபெருமாள்

திருவரங்கநாதனை அடியவர்கள் தரிசித்தால், எம்பெருமான் தனது வலது திருக்கரத்தை தன் கிரீடத்தை நோக்கிக் காண்பித்து, தானே அனைத்துக்கும் தலைவன் , என்று

சயனகோலத்தில் பெரியபெருமாள்

புலப்படுத்தி தன்னுடைய பள்ளி கொண்டிருக்கும் அழகை அடியவர் சேவித்து அனுபவிக்க அருள்கிறார். நெடிய இடது திருக்கரத்தை தனது திருவடிகள் தவழும் கிழக்குதிசையை நோக்கி காண்பித்து , தன்னுடைய திருவடியை சரணடையுங்கள் என்று தெரிவிக்கும்படியாக உள்ளது. இப்பிரபஞ்சங்களுக்கே தலைவனின் வலது திருக்கை சரணடைந்த அடியவர்க்கு அனைத்திற்கும் மேலானதைத் தந்தருள்கிறேன் என்று சொல்லும் வண்ணம் உள்ளது.

ஆனால் தான் இப்பிரபஞ்சங்களுக்கே தலைவன் எனத்தெரிவிக்கும் அந்த வலது திருக்கை, அடியவர்களுக்கு மிக இங்கிதத்துடனும் அந்தரங்கமாக மேலும் ஏதோ ஒரு குறிப்பை உணர்த்துவது போலுள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பற்றி அவைகளின் துணையுடன் எம்பெருமான் அந்தரங்கமாகத் தெரிவிப்பது என்ன என்று ஆய்ந்தால், ஸ்ரீரங்கநாதனின் வலது திருக்கரம் அடியவர்களை காத்து அருள்சொரியும் கருணைக்கடலான தன்னுடைய பட்டத்துராணி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கோயில் கொண்டுள்ள சன்னிதியின் திசையை காண்பித்துக் கொண்டிருப்பதை போல் அமைந்துள்ளதை உணரமுடிகிறது . இவ்வரிய நிலையினை பெரியபெருமானை சேவிக்கையில் ஆழ்ந்து இன்புறலாம். எம்பெருமான் தன்னுடைய மங்களவிளக்கான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை சேவித்து என்னை சரணடையுங்கள் என்று குறிப்பால் உணர்த்துவது போல் உள்ளது. எம்பெருமான் காண்பித்தருளிய திசையில் கோயிலின் வடமேற்குகோடியில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி உள்ளது. இந்த சன்னிதியில் ஸ்ரீரங்கநாயகி அமர்ந்த திருக்கோலத்தில், “ பெரியபெருமாள் திருவடிகள் அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கும் கிழக்கு திசை நோக்கி தனது அருட்பார்வையால் ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். தன்னிடம் வரும் அடியவர் யாவரையும் பெரியபெருமானின் திருவடியின் திசையை பிராட்டி தன் திருக்கண்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்து சரண்புகச் சொல்வது போலுள்ளது. இது பெரியபெருமாள் அடியவரை பிராட்டி மூலமாக தன்னை சரண்புகச்சொல்லும் நயம் போலும்.

5.1 பிராட்டியின் புருஷகாரத்திற்கு உற்ற குணங்கள்

பெரியபிராட்டியிடம் புருஷகாரத்திற்கு உற்றதாக உள்ள குணங்களை ஸ்ரீ.உ.வே. திருமலை நல்லான் ஸ்வாமி , பராசர பட்டர் அருளிய “ஸ்ரீகுணரத்ன கோஸம்” எனும் வடமொழி நூலிற்கு தேனினும் இனிய தமிழ் விளக்கவுரையான “ஸ்வர்ண குஞ்சிகா” எனும் :நூலில் மிகவும் நயத்துடன் அழகுற எடுத்துரைக்கிறார். அவைகள், எம்பெருமானுக்கும் வாய்க்காத பொறையுடைமை, அளவற்ற பரிவுணர்வுகொண்ட தாய்மை, எம்பெருமானிடம் நெருங்கிய தொடர்புடைமை, அளவற்ற கருணை, எம்பெருமானுடன் (இறையுடன்) நினத்தபடி நடத்தவல்ல சுதந்திரம், தனக்காக எதுவும் செய்யலாம்படி எம்பெருமானைத் தன் வசத்திலே வைத்திருத்தல், எம்பெருமானையும் துவக்கவல்ல யோக்கியதை மற்றும் ஸ்ரீரங்கத்தில் பெரியபிராட்டியாரிடம் தோன்றும் எளிமை, அர்ச்சை நிலையில் அமைந்த குணபூர்த்தி (எண்ணிலடங்காத குணங்களின் தொகுப்பு) மற்றும் வள்ளன்மை என்பனவாகும்.

சம்சாரத்தில் கீழே விழுந்து கிடக்கும் ஜீவர்கள் என்னையடைவதற்கு புருஷகாரமாக (சேர்த்து வைக்கும் தத்துவமாக) லக்ஷ்மியானவள் இருக்கிறாள் என்று பரமரிஷிகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அதுவே எனக்கும் சம்மதமாகும். புருஷகாரத்வம் எனும் தர்மம் தவிர அவளுக்கு வேறு அடையாளம் கிடையாது , எனும் பொருள் கொண்ட

“மத்ப்ராப்திம் ப்ரதிஜந்துநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத:|

லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்ந்திஷ்டா பரமர்ஷிபி|

மமாபி ச மதம் ஹ்யேதந் நாந்யதா லக்ஷணம் பவேத்||

என்று பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்தில் எம்பெருமான் அருளிச்செய்துள்ளது இங்கு அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது .

இதை ஆழ்ந்து அனுவித்த ஆழ்வார்கள் பல பாசுரங்களில் பிராட்டியு(திருவு)டன் கூடிய சர்வேஸ்வரன், அடியவர்களின் வினைகளைப் போக்குகிறான் என்று அருளிச்செய்தனர். இந்த புருஷகாரத்தின் மேன்மையை ஆழ்வார்களும் அவர்களின் அடியொற்றி ஆச்சாரியர்களும் அனுபவித்திருப்பதிலிருந்து ஒரு சிறிய தொகுப்பினை படித்து இன்புறுவோம்.

5.2.புருஷகாரத்தில் ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சாரியர்களின் அனுபவம்

5.2.1புருஷகாரத்தில் ஆழ்வார்கள் அனுபவம்

விரிவுக்கஞ்சி ஆழ்வார்கள் அனுபவத்தை மிகச்சுருக்கமாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. செடிபோல் அடர்ந்துள்ள கொடிய கருமங்களை (அடியவர்க்கு) போக்கியருள்பவன் திருமகன் கேள்வனான பெருமானே என்று பொருள்படும் “செடியாய வல் வினைகள்தீர்க்கும் திருமாலே” (பெருமாள் திருமொழி 4-9) என்று அருளினார் குலசேகராழ்வார்.

திருமகளோடு சேர்ந்திருந்து இந்த உலக உயிர்களை யுகங்கள்தோறும் காத்து ரட்சிக்கும் உன் திருவடிகளை அடையாமல் நான் இன்னும் எத்தனை நாள்தான் துன்பப்படுவது என்று பொருள்படும் “ஞாலத்தோடே நடந்தும் நின்றும் கிடந்திருந்தும் சாலப்பலநாள் உகந்தோறு உயிர்கள் காப்பானே! கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக் கூடாதே சாலப் பலநாள் அடியேன் இன்னும் தளர்வேனோ?” (திருவாய் 6-9-3) என்றும்

கொடிய துன்பத்தை விளைக்கின்ற தீக்கருமங்களை எளிதில் ஒழிப்பவனும், தன் பக்கல் அடிமை செய்வார்க்கு நிகரற்ற இன்பமூர்த்தியாயிருப்பவனும், தாமரையைத் தனக்கு தக்க இடமாகக் கருதி அதில் வீற்றிருப்பவளான (புருஷகாரத்தை நல்குபவளான) பிராட்டிக்கு

நாயகனும் என்று பொருளுடைய "தீவினைக்கருநஞ்சை நல்வினைக்கின்னமுதினை, பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை " (திருவிருத்தம் 89) என்றும் , எம்பெருமான் பிராட்டியோடு கூடி அடியாரது பாவங்களைத் தொலைத்தருள்வது எனும் காரியத்தை செய்தருள்வது தாமதமாக நடைபெறுமோ என்ற அச்சத்திற்கு இடமின்றி ஒரு நொடிப்பொழுதிலே நடைபெறுமெனும் பொருள்கொண்ட "கடிவார் தீய வினைகள் - நொடியாருமனைவக்கண்-கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த-வடிவார் மாதவனாரே(திருவாய்1-6-10) என்றும்.

பிறப்பதும் இறப்பதுமாகிய சம்சார பந்தத்திற்கு மூலமான சரீர(உடல்) சம்பந்தத்தைப் போக்கித் தரும் திருமால் என்று பொருள் கொண்ட " செடியாராக்கை அடியாரைச் சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலை" (திருவாய்மொழி 1-5-7) என்றும் , அருளினார் நம்மாழ்வார்.

5.2.2.புருஷகாரத்தில் ஆச்சாரியார்களின் அனுபவம்

வைணவ ஆச்சாரியரான பிள்ளைலோகச்சாரியார் அஷ்டாதசரகசியங்கள் என்பதும் பதினெட்டு நூல்களை இவ்வைணவ சமூகம் உய்வதற்காக அருளியிருக்கிறார். பெரியபிராட்டியின் ஒப்பற்ற ஏற்றமிகு புருஷகாரத்தை பிள்ளைலோகச்சாரியார் ஆழ்ந்து அனுபவித்து "முமுகூஷப்படி" எனும் நூலிலும் சீர்மிகு "ஸ்ரீவசனபூஷணம்" எனும் நூலிலும் சூர்ணிகைகளாக(சூத்திரங்களாக)அருளியுள்ளார். இவற்றிற்கு காஞ்சிபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்காராச்சாரியார் ஸ்வாமி அளித்தருளிய விளக்கங்கள் மூலமாக புரிந்து கொள்ளமுயன்றதை கீழே தொகுத்துள்ளேன்.

"முமுகூஷப்படி" யில் பிராட்டியின் புருஷகாரம்

1.நீரிலே நெருப்பு கிளருமாப்போலே குளிர்ந்த உள்ளத்திலே அபராதத்தால் சீற்றம் பிறந்தால் பொறுப்பது இவளுக்காக (முமுகூஷப்படி 127) :

சர்வேஸ்வரனான நாராயணன், "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" (கீதை5-29) என்கிறபடி எல்லா உயிர்களையும் சமமாக பாவிப்பவன் என்றும் "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம் " (கீதை 5-29) என்கிறபடி அனைத்து உயிர்களுக்கும் நண்பனாக உள்ளான் என்றும் அறிகிறோம். இப்படி அனைத்து உயிர்களுக்கும் நண்பனாகவும் ஒரே மாதிரியான அடைக்கலமளித்தல் போன்றவற்றால் பரிபூர்ண கருணையுடைய எம்பெருமான் எப்பொழுதுமே குளிர்ந்த மனதுடன் உள்ளான் என்று அறியமுடிகிறது. ஆனால், ஜீவர்கள் செய்யும் எல்லையற்ற குற்றங்களைக்கண்டு தன் பொறுமையை இழந்து வராகபுராணத்தில் கூறியபடி " ந கூஷமாமி" மன்னிக்கமாட்டேன் என்றும் கீதையில் உரைத்தபடி "கூஷிபாமி (கீதை 16-19) அவனைத்தள்ளி விடுகிறேன் என்றும் குளிர்ந்த நீர் போல் இருக்கும் எம்பெருமான் ஜீவர்கள் செய்யும் குற்றங்களால் குளிர்ந்த நீரில் நெருப்புப் பட்டவுடன் கிளருவது போல் கோபம் கொள்கிறான். இதைக்கண்ட பிராட்டி தாயன்புடன் " யார் தான் குற்றம் செய்யவில்லை" என்று ஜீவர்களுக்காக பரிந்து பேசி எம்பெருமானிடம் நம்மிடம் தயை கொள்ளச்செய்கிறாள்.

2.திருவடியைப் பொறுப்பிகுமவள் தன் சொல்வழி வருமவனை பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிதே (முமுகூஷப்படி 129) :

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் அனுமனை சிறிய திருவடி என்றும் கருடனை பெரிய திருவடி எனவும் கூறுவர். சிறிய திருவடி அனுமன் அசோக வனத்தில் சீதாப் பிராட்டியை இம்சித்த அரக்கிகளுக்கு தண்டனையளிக்க முற்பட்டார். அப்போது பிராட்டி,

யார் கோபம் கொள்வார்கள் ? என்றும் யார் தான் குற்றம் செய்யவில்லை ? என்றும் அனுமனிடம் சமாதானம் கூறி அவருடைய சீற்றத்தைப் போக்கியருளினாள். எம்பெருமான் பிராட்டியிடம் மயங்கி நிற்பதை ஆழ்வார்கள் மலரால் தனத்துள்ளான் (மூன்றாம் திருவந்தாதி -3) என்றும், வண்டார்பூமாமலர் மங்கை மணநோக்கமுண்டானே! (பெரியதிருமொழி 8-10-1) என்றும், அல்லிமலர்மகள் போக மயக்குகளாகியும் நிற்குமம்மான் (திருவாய்மொழி 3-10-8) என்றும் , நின்னன் பின்வழி நின்று சிலைபிடித்து எம்பிரானேக (பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-10-7) என்றும் அனுபவித்தருளினர். சீதையின் புன்முருவலில் மயங்கி, வரும் விளைவுகளை ஆலோசியாது, பிராட்டி சொல்வதை ஏற்று மாயாமானின் பின்னால்சென்றார் இராமபிரான். இவ்வாறு தான் கூறியதை அப்படியே ஏற்கும் எம்பெருமானிடம் ஜீவர்கள் மீது அவருக்குள்ள கோபத்தை நீக்கி குற்றங்களை மன்னிக்கச் செய்வதில் நிகரற்றவன் பிராட்டி.

3.ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸந்திதி வேண்டுகையாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயம் (முழுக்கூப்படி 40):

எம்பெருமான் தானே எவர் உதவியுமின்றி காக்க வல்லவானாகயிருப்பினும், பிராட்டியைத் துணைவியாகக் கொண்டு காத்தருள்கிறான் என்று சாஸ்திரங்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

லக்ஷ்மியா ஸஹ ஹ்ரிஷீகேசோ தேவ்யா காரூண்ய ரூபயா |

ரக்ஷக ஸர்வ ஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே || என்ற ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர வசனம்

“கருணையே வடிவு கொண்டிருக்கும் பிராட்டியுடன் கூடவேயிருந்து எம்பெருமான் ரக்ஷித்து அருள்கிறான் என்று எல்லா சித்தாந்தங்களிலும் வேதாந்தத்திலும்(சாஸ்திரங்களிலும்) சொல்லப்பட்டுள்ளது “ எனும்பொருளை உரைக்கிறது.

4.பர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலை விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப்போலே ப்ரதம சரம சப்தங்களை விடாதேயிருக்கும் இருப்பு

(முழுக்கூப்படி 42):

கணவனுக்கு இன்பம் பயக்கும் வண்ணம் படுக்கையையும், தாய் என்ற நிலையில் குழந்தையின் தொட்டிலையும் விடாமலுள்ளது போல் ஓம் எனும் பிரணவத்தில்(ஓம் அ, உ, ம எனும் மூன்றெழுத்துக்களைகொண்டது) சர்வேஸ்வரனைக் கூறும் அ எனும் எழுத்தினால் எம்பெருமானை அனுபவித்தும் , தனது குழந்தைகளான சேதனர்களைக் குறிக்கும் ம என்ற எழுத்தினால் ஜீவர்களை காத்து உய்வித்தும் இருவரையும் விடாமல் உள்ளாள்

ஹரி மற்றும் விஷ்ணு எனும் திருநாமங்களுடன் அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரனாகிய எம்பெருமான் “அ”காரத்தினால் சொல்லப்படுகிறான். விஷ்ணுவிடம் எப்போதும் தரிக்கப்பட்டுள்ளாவளாகிய லக்ஷ்மி “உ”காரத்தால் சொல்லப்படுகிறாள். அவர்களுக்கு தாசனான ஜீவன் “ம”காரத்தினால் கூறப்படுகிறான் என்பதே பிரணவத்தின் லக்ஷணம் எனும் பொருளுடைய

அகாரணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஸ்வரோ ஹரி:|

உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரணோச்யதே ட்ஸதா||

மகாரஸ்து தயோர் தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்|| (ஸ்ருதி வாக்க்யம்- சதுஸ்லோகீ வியாக்யானம் ப்ரமாணத்திரட்டு -8) வேத வாக்கியம் இங்கு அனுபவிக்கத் தக்கது.

“ஸ்ரீவசனபூஷணம்”த்தில் பிராட்டியின் புருஷகாரம்

1.புருஷகாரமாகும்போது க்ருபையும் பாரதந்தர்யமும் அநந்யார்ஹத்வமும் வேணும் (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-7)

க்ருபையாவது யாதெனில் பிறர் படும் (துக்கத்தை) துயரங்களைப் பொறுக்கமாட்டாமை. சம்சாரத்தில் சேதனன் / ஜீவன் படுகிற துன்பத்தை சகியாமல் எம்பெருமானோடு ஜீவனை சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சி மேற்கொள்ள க்ருபை வேண்டும்.

பாரதந்தர்யம் பரமபுருஷனான எம்பெருமானுக்கு உரிமைப்படுதலைக் குறிக்கும். சுதந்திரமே கொண்ட எம்பெருமானை வசப்படுத்துவதற்கு பாரதந்தர்யம் அவசியம்

அநந்யார்ஹசேஷத்வம் என்பது எம்பெருமானுக்கன்றி மற்றெவர்க்கும் உரிமைப் படாதிருக்கை . பிராட்டி எம்பெருமானிடம் “இந்த சேதனனை நீங்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டும்” என்று விண்ணப்பம் செய்தால், உடனே எம்பெருமான் பிராட்டியானவள் நமக்கென்றே அதிசயங்களை விளைவிப்பவள் என்பதால், நமது காரியத்தைத் தான் சொல்கிறாள் என்றெண்ணி அவள் சொன்னபடி செய்கிறான். ஆக இம்மூன்று குணங்களும் புருஷகாரத்திற்கு இன்றியமையாதனவாகும்.

இம்மூன்றும் இடைநின்று பரிந்து பேசுவளான(புருஷாகாரபூதையான) பிராட்டியிடம் உள்ளது என்பதை பிராட்டி ஜனகரின் திருமகளாக அவதரித்து எம்பெருமானை மூன்று தடவை பிரிந்திருந்து இம்மூன்று குணங்களையும் வெளிப்படுத்தியதைக்கொண்டு அறியலாம்.

ராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டு அசோகவனத்தில் அரக்கிகளின் நடுவில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தாள். அவ்வமயம் “த்ரிஜடை” எனும் அரக்கி , இராமன் பிராட்டியை மீட்க சமர் புரிந்து வெற்றி பெற்று இராவணன் தோல்வியுற்றான் என்று தான் கண்ட கனவை தன்னுடைய சக அரக்கியரிடம் கூறினாள். பிராட்டியை இம்சித்த காவல் புரியும் அனைத்து அரக்கியரும் இதைக்கேட்டு மிகவும் அஞ்சி நடுங்கினர். பிராட்டி அவர்களைநோக்கி “நானிருக்க அஞ்சவேண்டாம்” என்று அபயமளித்தாள். இராவண வதத்திற்குப்பின் சிறிய திருவடி அனுமன் பிராட்டியிடம் அந்த நல்ல செய்தியை கூற வருகையில் , அசோக வனத்தில் பிராட்டியை இம்சித்த அரக்கிகளுக்கு தண்டனையளிக்க முற்பட்டார். தான் அபயமளிக்கிறேன் என்று முன்பு கூறியது வாய்ச்சொல்லாக அல்லாமல், பிராட்டி அனுமனிடம் மன்றாடி அரக்கிகளைக் காத்தருளியது மூலம் ‘க்ருபை’ எனும் குணம் வெளிபடலாயிற்று

உலகியல் பழிச்சொல்லுக்கு பரிகாரம் தேடும் வகையில் இராமபிரான் கர்ப்பிணியான சீதாபிராட்டியை காட்டினில் இட்டுவர இலக்குவனுக்கு ஆணையிட்டார். கங்கைக் கரையின் அக்கரையிலுள்ள காட்டினில் பிராட்டியை தேரின்னிறு இறக்கிவிட்டு பெருமானின் ஆணையை கூறினர். பிராட்டி பொறுக்கமுடியாத துயரத்துடன் , இத்துயரம் தங்காது என் உயிரை இக்கங்கையினில் முடித்துக்கொள்ளலாம். அங்ஙனம் செய்தால் இராமபிரானுக்கு பெரிய பழிச்சொல்லாகிவிடும். மேலும் வயிற்றினில் வளரும் இளம்பிஞ்சுகளும் மடிந்து ரகுலம் நசித்துவிடும். குழந்தைகள் பிறந்தபின் தான் மடிந்தால் , குற்றமிழைத்த பெண் உயிர் துறந்தாள் என்னும் பழிச்சொல் தனக்கும், ஒரு பெண்ணைக் கொன்ற பழியாகிய அபகீர்த்தி பெருமாளுக்கும் வந்து சேரும். எனவே பிராட்டி தான் உயிரை விட வேண்டிய சமயத்திலும் அது செய்யாமல் எம்பெருமான்

இராமன் நினைவின் பின்னின்று தன்னுயிரை நோக்கிய தன்மை 'பாரதந்தர்யத்தை' வெளிப்படுத்துகிறது.

சீதாபிராட்டி கானகத்தில் வால்மீகிமுனிவர் ஆசிரமத்தில் லவன் குசன் எனும் குழந்தைகளை ஈன்று , சில காலம் கழித்து இராமபிரான் பிராட்டியை சந்திக்க நேரிடுகையில், பிராட்டி தீக்குளித்து தன்னைப் புனிதப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார். பிராட்டியும் தலைகவிந்து நின்று இருகைகளையும் கூப்பி "அடியேன் பெருமானையன்றி மற்றெவரையும் மனத்தளவிலும் சிந்தியாதவளாயின் இப்பூமிப்பிராட்டி எனக்கு இடம் கொடுக்கக்கடவள்" என்று பூமிப்பிராட்டியைப் பிரார்த்தித்தாள். உடன் பூமியிலிருந்து ஓர் திவ்ய சிம்மாசனம் வந்து தோன்ற , அதை பூமிப்பிராட்டி தன் இருகைகளால் கொண்டு போய் வைத்தாள். பிராட்டி அதில் அமர்ந்து அந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தவாறே பூதலத்தினுள் பிரவேசித்தாள். இந்தப் பிரிவு நமக்கு பிராட்டியின் 'அந்நயார்ஹத்வத்தை' எடுத்தியம்பியது.

2.ஸம்சுலேஷ விஸ்லேஷங்களிலும் புருஷாகாரத்வம் தோற்றும் (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-9):

பிராட்டியின் புருஷாகாரம் , பிராட்டி எம்பெருமானோடு கூடியிருக்கும் (ஸம்சுலேஷம்) காலத்திலும் , எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கும் (விஸ்லேஷம்) காலத்திலும் விளங்கும். பிராட்டி எம்பெருமானுடன் இருக்கையில் காகாசுரன் பிழைக்க இராமனிடம் வேண்டி அருளியதும் , எம்பெருமானைப் பிரிந்த நிலையில் அசோக வனத்தில் திருவடி அனுமனிடம் மன்றாடி அரக்கிகளைக் காத்தருளியதும் இதை விளக்கும் .

3..ஸம்சுலேஷ திசையில் ஈஸ்வரனைத் திருத்தும். விஸ்லேஷ திசையில் சேதனைத் திருத்தும் (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-10)

பிராட்டி எம்பெருமானோடு கூடியிருக்கும்(ஸம்சுலேஷம்) காலத்தில் சேதனனுடைய குற்றங்களை கண்டு சீறித் தண்டனை அளிக்க முற்படுகையில் சேதனை அங்கீகரிக்கும்படி எம்பெருமானைத் திருத்துவாள். அது போன்று கர்மவினையின் காரணமாக சேதன் எம்பெருமானிடம் ருசி ஏற்படாது கிடக்கையில், பிராட்டி எம்பெருமானைப் பிரிந்த நிலையில்(விஸ்லேஷம்) சேதனுக்கு எம்பெருமானிடம் சரணடைய ருசி பிறப்பித்து அவனைத் திருத்துவாள்.

4.இருவரையும் திருத்துவதும் உபதேசத்தாலே (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-11)

எம்பெருமானை உபதேசத்தால் திருத்தும் வழி: எம்பெருமானுக்கும் சேதனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் ஒழிக்கவொண்ணாதவொன்று. அவ்வாறிருக்கையில் சேதனனுடைய குற்றங்களைக் கண்டு கதவடைத்து வெளியே தள்ளினால் அவனுக்கு போக்கிடம் ஏது? ஆகவே அவனிடம் தயை செய்து கருணையெனும் அருள்மழையை பெய்து அவனை காத்தருளவேணுமென பிராட்டி எம்பெருமானுக்கு பலவாறு உபதேசம் செய்வாள்.

சேதனைத் திருத்தும் வழி: எம்பெருமான் நிரங்குச சுதந்திரன்.அவன் சேதன் பலவாறு இழைத்த குற்றங்களுக்கு ஏற்ப தக்கபடி தண்டனை வழங்குவான். இதிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமென்றால் எம்பெருமானின் கல்யாண குணங்களை மனதில் தேக்கி, அவனது மலரினும் மேலான திருவடியிணைகளில் சேதன் தன் தலையை வைத்து சரணாகதி செய்வது தான் ஒரே வழி என்று உபதேசம் செய்து சேதனைத் திருத்துவாள்

5.உபதேசத்தாலே மீளாத போது சேதனை அருளாலே திருத்தும்; ஈஸ்வரனை அழகாலே திருத்தும் (ஸ்ரீவசனபூஷணம்-13)

பிராட்டியின் உபதேசம் பெற்றும் அநாதிகாலமாக கர்மவினையின் கண் அகப்பட்டு உழலும் ஜீவர்கள் திருந்துவதில்லை . அவர்களுக்கு கெட்ட புத்தி அகன்று அனுகூலமான சிந்தனை வளர்வதற்கு பிராட்டி தன்னுடைய “ பங்கயத்தாள் திருவருள்” எனும் பரம கிருபையான அருளினால் அவனின் தீமனம் கெடுத்து நல்வழிபடுத்தித் திருத்துகிறாள். ஜீவர்களுக்கு அருள் புரியவேண்டுமென்ற பிராட்டியின் உபதேசத்தை எம்பெருமான் ஏற்காது போயின் , பிராட்டி தன்னுடைய வடிவழகினால் எம்பெருமானை நெகிழ்ச் செய்து, தான் பரிந்துரை செய்தபடி எம்பெருமானை அடியவருக்கு அருள் செய்து ஆட்கொள்ளச் செய்வாள்

“மலர்போக மயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான்” எனும்படியாக மலர்மங்கையாகிய பிராட்டியின் பேரழகை ரசித்து நிற்பவனாகி-“ நின்னன் பின்வழி நின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானே “ எனும்படி “ மாயமிருகத்தின் பின்னே போ என்றாலும் விளைவு அறியாது அதன் பின்னே தொடர்ந்து செல்பவனாய் - பிராட்டியின் பரம ரசிகனாகவிருக்கும் எம்பெருமானை அடியவரின் பக்கலில் அருளச் சொல்வது எளிதன்றோ!

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் எம்பெருமானை பற்றுவதற்கு பிராட்டி புருஷாகாரமாக வேண்டும் என்கிறார். பிராட்டியைப் பற்றுவார்க்கு அவளுடைய எதையும் எதிர்பாராது அருள்புரிதல்(நிர்ஹேதுஹ க்ருபை) என்பது கிட்டும். “ நீங்கள் பண்ணின பாவத்துக்கு அஞ்சவேண்டா” என்கிறது பெருமானின் அஞ்சேல் எனத்தெரிவிக்கும் திருக்கை. ஆனால் எம்பெருமானுடைய “தான் முழுசுதந்திரன்” எனும் நிலையைக்கண்டு அஞ்ச வேண்டா என்கிறது பெரிய பிராட்டியாரின் வைத்தஞ்சேலென்று கூறும் அவனும் ஆசைப்படும் திருக்கை என்கிறார். பிராட்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பற்றுவதே உயர்ந்தது என்கிறார். தன்னுடைய கர்ம ஞான உத்திகளாலே எம்பெருமானை பற்றுவது இளிம்பு (திறமையற்ற செயல்), அவற்றை விட்டு எம்பெருமானுடைய க்ருபையாலே (திருவருள்) பெறுவது சதிர் (பயன் அளிக்கும் சிறு முயற்சி). பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பெறுகை மாசதிர் (பெரும்பயன் அளிக்கும் சிறு முயற்சி). என்கிறார் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்.

நம்மை எம்பெருமான் அங்கீகரிப்பதற்கு இடையூறாக இருக்கும் தீவினைகளைப் புருஷாகாரம் எனும் பேரன்புடன் கூடிய கருணை மழையால் பிராட்டி போக்குகிறாள் என்பதனை ஆழ்வார்கள் அருளியவற்றிலிருந்தும், பிள்ளைலோகாச்சாரியார் அருளிய முமுகூஷப்படி மற்றும் ஸ்ரீவசனபுஷணம் ஆகியவற்றிலிருந்து சில தூர்ணைகளின் சிறு விளக்கத்துடன் அனுபவித்தோம்.

ஆதலால் இவ்வளவு பேருதவியைச் செய்பவள் பெரியபிராட்டியென்பதால் அவளையே தெய்வமாகக் கொள் என்று முதல் முதலாகப் பேசிற்று பண்டை மறை. மேலும் தாய் , தந்தையர் இருவருள் கண்டிப்புடன் இருக்கும் , நன்மையை செயல்படுத்த வல்ல தந்தையை விட பாசமும் பரிவும் உள்ள தாயின்பால் குழந்தைக்கு அன்பு அதிகமாயிருப்பது இவ்வுலகில் இயற்கை. இக்காரணங்களினால் வேதபுருஷன் தாயாராகிற பிராட்டியை முதலிட்டுப் பேசுகிறான். தமிழ் மறைகளான ஆழ்வார்களின் அமுத மொழிகளிலும் அதையே அனுபவித்தோம்.

இவற்றை அடியொற்றி ஒளவையாரும் தான் அருளிய கொன்றை வேந்தன் முதல் பாட்டில் ” அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்“ என்று தாயை முன் வைத்து தெய்வமாக இயம்பினார்.

ஸ்ரீ பராசர பட்டரும் ஸ்ரீரங்கநாயகியைப் போற்றித் துதிக்கும் ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் எனும் நூலின் நிறைவில் , நீயே எமக்குத் தாய் , தகப்பன் மற்றும் எல்லா தர்மங்களுமாக ஆகவேண்டும். மறுமைப் பயன் அடையத்தக்க உபாயங்களின் எம்மிடத்து இல்லையாயினும் அவற்றின் இடத்தில் புருஷகாரமாக நீயே இருந்து எம்பெருமானால் எமது விருப்பத்தை நிறைவேற்றியருள வேண்டும். அங்ஙனம் அருள்வது எக்காரணமுமின்றி ஜீவர்களிடம் காட்டும் கருணை (நிர்ஹேதுகக்ருபை)யால் ஆதல் வேண்டும் எனும் கருத்துடைய “த்வம் அம்பா பிதா சர்வம் தர்மம் அபி த்வம் ஏவ பவ ந: ஸ்வீகரு அகஸ்மாத் க்ருபாம்” (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்-61) என்று அருளியுள்ளார். இதை திருமலை நல்லான் ஸ்வாமி இயற்றிய “ஸ்வரணகுஞ்சிகா”வில் “ஈன்றோயு மெந்தையும் நீ; செய்யு மெல்லாத் தருமமுநீ; யெந்தமக்குத் தானேயாகிச் சாதனமற்றியல்பான தயைசெய்வாயே:” என்று மிக இனிமையான செந்தமிழில் வழங்கியுள்ளது இங்கு அனுபவிக்கத்தது.

நாம் இதுகாறும், திருவரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்க நாயகி / ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் தனிக்கோயில் கொண்டுள்ளத்தையும், ஆகமத்தில், எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலையிலிருக்கும் பிராட்டியின் அவதாரத்தை பற்றிய ஒரு சிறிய தொகுப்பையும், தாயார் என்று அழைக்கப்படும் கருத்தின் மேன்மையையும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தின் சீர்மையையும் எவ்வாறு அடியவரின் குறைகளையும் பாவங்களையும் தன் புருஷகாரத்தால் தாயார் என்னும் சீர்மையுடன் போக்குகிறாள் என்பதையும், சிறிது அனுபவித்தோம்.

பிராட்டி புருஷகாரத்தை அருள்வதற்குத் துணைபுரியும் எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலையின் நித்திய சேர்த்தியைப் பற்றிய ஒரு சிறிய தொகுப்பினை அடுத்து அனுபவிப்போம்.

5.3 பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை

ஆதி பிரளய காலத்திலும் எம்பெருமானும் பெரியபிராட்டியும் இருவராக ஆனால் ஒரே பிரித்தறியமுடியாத தத்துவமாகவே இருந்தனர் என்று பாஞ்சராத்ர ஆகமம் தெரிவிப்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம் . எம்பெருமான் அடியவர்களைக் காப்பதன் பொருட்டு அவதாரங்கள் செய்கிறபோதெல்லாம் பிராட்டியும் தவறாது கூடவே அவதாரம் செய்கிறாள். எம்பெருமான் அவதாரம் செய்தது அடியவர்களைக் காப்பதற்காகவெனில் பிராட்டியின் அருளினால் அது நிறைவறுகிறது. பிராட்டியின் புருஷகாரம் தலைமேற்கொண்டே எம்பெருமான் காத்து அருள்கிறான். இந்த அற்புதமான பிரிந்திராத நிலையினை புராணம், இதிகாசம், ரிஷிகள், மற்றும் ஆச்சாரியர்கள் அனுபம் வாயிலாக மேலே நாம் அனுபவிப்போம்

5.3.1.பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை - இதிகாசம் மற்றும் புராணங்கள்

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் வால்மீகி முனிவர் அருளியது

ஸ்ரீராமாயணத்தில் தனித்தனியிடங்களில் திவ்யதம்பதிகளான ஸ்ரீராமனும் சீதாப்பிராட்டியும் வெளிப்படுத்திய திருவாக்குகள் அவர்களிடம் பிரிவினமை

என்பதில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. சுந்தரகாண்டத்தில் பிராட்டி ராவணனை நோக்கிக் கூறும் போது "அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண பிரபா யதா" என்றாள். அதாவது, சூரியன் ஆகாயத்திலும் அதன் ஒளிமண்டலம் நிலத்திலும் இருப்பதாகக் காணப்பட்டாலும் இது பிரிவாகக்கொள்ளத் தக்கதன்று. அதுபோன்றே எம்பெருமான் ஸ்ரீராகவன் பஞ்சவடியிலிருந்தாலும் நான் இலங்கையில் இருப்பதாகவும் தோன்றினாலும் அது எங்களுக்கு பிரிவன்று என்று கூறினாள். சீதாப்பிராட்டி செப்பியது ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தெரியாது. ஆயினும் அதே பொருள் கொண்ட வார்த்தையை "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண பிரபா யதா" (யுத்தகாண்டம் 121) என்று கூறினார் ஸ்ரீராமபிரான்.

கருட புராணம்

கருட புராணத்தில் எம்பெருமான் கருடனுக்கு மஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரங்களைப் பற்றி உபதேசிக்கையில் பிராட்டியுடன் பிரிந்திராத நிலையினை உபதேசிக்கிறார். சாஸ்வதமாகவும் தொடக்கமற்றும் உள்ள லக்ஷ்மி எம்பெருமானிடமிருந்து பிரிந்திராது அவரது திருவடியிலே இருப்பவள் (16-3).

வ்யூகத்தில், வாசுதேவனின் துணைவியாக மாயா எனும் பெயராலும் சங்கர்ஷணனின் துணைவியாக ஜயா எனும் பெயராலும், அநிருத்தன் துணைவியாக சாந்தா எனும் பெயராலும், ப்ரத்யுமனனின் துணைவியாக க்ருதி எனும் பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறாள் விஷ்ணுவின் துணைவியாக சத்வகுணத்துடன் கூடிய லக்ஷ்மி எனும் பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறாள். (16. 6-8).

பூமித்தாயாக வராக மூர்த்தியின் துணைவியாக ராஜஸ குணத்தின் தெய்வமாகத் திகழ்கிறாள். நாராயணின் துணைவியாக பிறப்பேயில்லாத லக்ஷ்மியாகவும் திகழ்கிறாள். (16. 9-10).

யஞ்சுவராஹ மூர்த்தியின் துணைவியாக தக்ஷிணா எனும் பெயராலும் (16-11).

வ்ருஷபதேவரின் துணைவியாக ஜயந்தி எனும் பெயராலும் ராமபிரானின் துணைவியாக சீதா எனும் பெயராலும் (16-12).

ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் துணைவிகளாக ருக்மிணி சத்யபாமா எனும் பெயர்களாலும் அறியப்படுகிறாள் லக்ஷ்மி. எண்ணிறந்த அவதாரங்களைக் கொண்டிருப்பினும் அவற்றில் வேற்றுமையில்லை. (16.13-14).

ஸ்ரீ பராசர மஹரிஷி அருளிய விஷ்ணுபுராணம்

ஸ்ரீ பராசர மஹரிஷி தாம் அருளிய விஷ்ணுபுராணம் எனும் நூலின் முதல் அத்தியாயத்தில், இயைந்து இணைபிரியாது இருக்கும் அனைத்திலும் எம்பெருமானும் பிராட்டியும் பிரிந்திராத நிலையிலுள்ளதை எடுத்துரைக்கிறார்.

இப்படி எம்பெருமான் அவதரிக்கும் போதெல்லாம் அதற்கு ஏற்றார்போல் அவனுக்கு துணைவியாக பிராட்டியும் வந்து அவதரிக்கிறாள் எனும் பொருளுடைய,

ஏவம் யதா ஜகத் ஸ்வாமீ தேவதேவோ ஜநார்தன:|

அவதாரம் கரோத்யேஷா ததா ஸ்ரீஸ் தத்ஸஹாயநீ|| (விஷ்ணுபுராணம் 1-9-140) என்றும்

எம்பெருமான் சக்கரவர்த்தி திருமகனாகத் திருவவதாரம் செய்த போது பெரியபிராட்டி சீதைபிராட்டியாகவும், அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனாக திருவவதரித்தபோது, அவள் ருக்மிணி பிராட்டியாகவும் அவதரிக்கிறாள் என்றும், அவன் தேவ சரீரம் எடுத்தால் இவளும் தேவ சரீரம் எடுக்கிறாள் என்றும், அவன் மனித சரீரமெடுத்தால் இவளும் மனித

சரீரமெடுக்கிறாள் என்றும் , இப்படி எம்பெருமானுக்குத் தகுந்த திருமேனியை பிராட்டி கொள்கிறாள் என்று பொருளுடைய
 ராகவத்வே அபவத் ஸீதா ருக்மிணீ கிருஷ்ண ஜந்மநி|
 அந்யேஷா சாவதாரேஷா விஷ்ணோரேஷா ஸஹாயிநீ| (விஷ்ணுபுராணம் 1-9-142)
 தேவேத்வ தேவதேஹயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ |
 விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ் தநாம் ||(விஷ்ணுபுராணம் 1-9-143)
 என்றும் பராசர மகரிஷி அருளிய விஷ்ணுபுராணம் பகன்றது.

மேலும் விஷ்ணுபுராணத்தின் ஸ்லோகம் 1-8-17 முதல் ஸ்லோகம் 1-18-35 வரை எம்பெருமானும் பிராட்டியும் பிரிந்திராத நிலையிலுள்ளதை விவரித்துள்ளதில் சிலவற்றை இங்கு அனுபவிப்போம்.

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் எம்பெருமான் உலகிற்கெல்லாம் தந்தையாகவும் பிராட்டி தாயாகவும், ஸ்ரீதேவி விஷ்ணுவை விட்டு எப்போதும் பிரியாதவளாய் எங்கும் நிறைந்திருந்து கருணைக் கடலாய் இருக்கிறாள். இப்படி மிதுனமாகவிருக்கும் இவர்களே தெய்வம்.

நித்யைவேஷா ஜகன் மாதா விஷ்ணோ ஸ்ரீர் அநபாயிநீ |

யதா சர்வகதோ விஷ்ணுஸ் ததைவேயம் த்வீஜோத்தம|| – விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 என்று விஷ்ணுபுராணம் இயம்பியது . இதில் பராசர மஹரிஷி “ஸ்ரீதேவி விஷ்ணுவை விட்டு பிரியாதவள்” என்று பொருள் படும்படியான “விஷ்ணோ:ஸ்ரீரநபாயிநீ” என்று அருளியுள்ளார்

படைப்பவன் விஷ்ணு என்றால், அந்த படைப்பிற்குண்டான சக்தி பிராட்டி. தாங்கப்படும் பூமி லக்ஷ்மி என்றால், அதைத் தாங்குபவன் (தரிப்பவன்) எம்பெருமான். போதுமென்று நிறைவு பெற்ற உள்ளம்(சந்துஷ்டி) லக்ஷ்மி என்றால், அதனால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி (சந்தோஷம்) பகவான்.

ஸ்ரஷ்டா விஷ்ணுரியம் ஸ்ருஷ்டி ஸ்ரீ ர் பூமிர் பூதரோ ஹரி

சந்தோஷோ பகவான் லஷ்மீஸ் துஷ்டிர் மைத்ரேய (வி.பு.-1-8-19) என்றும்,

அர்த்தநாரீஸ்வரன் என்று போற்றப்படும் சிவபெருமான் தனது உடலின் பாதியை தன் மனைவி சக்திக்குத் தந்து எப்பொழுதும் இணைபிரியாது உமையொருபாகனாக இருக்கிறார். திருமார்வன் என்று ஏற்றத்துடன் தொழப்படும் எம்பெருமானுடன் பிராட்டியின் நித்தியசம்பந்தத்தை உணர்த்த எம்பெருமானை சங்கரனாகவும் பிராட்டியை பார்வதி தேவி கௌரியாகக் கூறுகிறார். எம்பெருமான் சூரியன் என்றால், தாமரையில் வாசம் செய்யும் பிராட்டி அதன் ஒளிவட்டமாக இருக்கிறாள்.

சங்கரோ பகவான் செளரிர் கௌரி லஷ்மீர் த்வீஜோத்தம

மைத்ரேய கேசவ ஸூர்யச் தத் பிரபா கமலாலயா (வி.பு.-1-8-23) என்றும்,

எம்பெருமான் தண்ணிலவு என்றால், அதைவிட்டு நீங்காது இருக்கும் குளிர்ந்த ஒளி(காந்தி)யே பிராட்டியாவாள்.- எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஹரி வாயு (காற்று , பிராணன் போன்றவை) என்றால், வாயுவின் இயக்கம் ,செயல் மற்றும் ஆதாரமும் பிராட்டியே ஆவாள் எனும் பொருளில்,

சசாங்க ஸ்ரீ தர காந்தி ஸ்ரீ ஸ்தைவ அநபாயிநீ

தருதிர் லஷ்மீர் ஜகச் சேஷ்டா வாயு சர்வத்ரகோ ஹரி (வி.பு.-1-8-25) என்றும்,

வள்ளல் தன்மையுடன் மழையைப் பொழியும் வருணன் எம்பெருமான் ஸ்ரீ கேசவன் என்றால், வருணனின் வள்ளன்மையைத் தூண்டும் வருணனின் மனைவி கௌரி, பிராட்டி லக்ஷ்மீயாவாள். தேவசேனாதியான கார்த்திகேயன் எம்பெருமான் கோவிந்தன் என்றால், கார்த்திகேயனின் மனைவி தேவசேனை ஸ்ரீதேவி எனப்படுகிறாள் எனும் பொருளில் .

கௌரீ லக்ஷ்மீர் மஹாபாகா கேசவோ வருண ஸ்வயம்

ஸ்ரீர் தேவ சேனா விப்ரேந்திர தேவ சேனாப திர்ஹரி (வி.பு.-1-8-28) என்றும்,

எம்பெருமான் விளக்கு என்றால், அதன் ஒளியே பிராட்டியாகிறாள். எம்பெருமான் மரம் என்றால், அதன்மேல் படரும் கொடியே பிராட்டியாவாள் எனும்பொருளில்

ஜ்யோத்ஸ்நா லக்ஷ்மீ ப்ரதீபோ ஸ்ரீ அசௌ சர்வ சர்வேஸ்வரோ ஹரி

லதா பூதா ஜகன்மாதா ஸ்ரீ விஷ்ணுர் த்ரும சம்ஜ்ஞித (வி.பு.-1-8-30) . என்றும்,

சக்ர கதாதரனாகிய எம்பெருமான் பகல் என்றால், பிராட்டியே இரவாக இருக்கிறாள். மணவறையில் பிரியாது ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் தம்பதிகளில் வரம் தரும் எம்பிரான் விஷ்ணுவே மணமகன். தாமரையில் வாசம் செய்யும் பிராட்டியே மணமகளாகிறாள் எனும் பொருள் கொண்ட

விபாவரீ ஸ்ரீர் திவாஸோ தேவஸ் சக்ர கதாதர

வரப்ரதோ வரோ விஷ்ணுர் வதோ பத்ம வநாலயா (வி.பு.-1-8-31) என்றும்,

அநேக வாக்யங்கள் சொல்லி என்ன பயன் -திவ்ய தம்பதிகளின் பெருமையை சுருக்கமாக சொல்கிறேன் -கேட்பாயாக எனும்படியாக

கிம் சதி பஹு தேக் தேன சங்ஷேபணே தமுச்யதே (வி.பு.-1-8-34) என்றும்,

தேவர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள் இவை அனைத்திலும் எம்பெருமான் ஆணாகவும் பிராட்டி பெண்ணாகவும் உள்ளனர் . திவ்ய தம்பதிகளைக் காட்டிலும் வேறான வஸ்துக்களே இல்லை. அனைத்தும் அவர்களால் நியமிக்கப் பட்டு ,அனைத்து விதங்களாலும் அவர்கள் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு காரிய காரணங்களின் உருவமாக அவர்களின் உரிமையாக(அதீனமாக)வே இருக்கின்றன எனும்பொருளில்

தேவ திர்யங் மனுஷ்யாதௌ புன் நாமா பகவான் ஹரி

ஸ்திரீ நாமநீ ஸ்ரீச்ச விஜ்ஞேயா நானயோர்வித்யதே பரம் (வி.பு.-1-8-35) என்றும்,

அனைத்துமே பிராட்டி எம்பெருமானின் நித்திய சேர்த்தியாக அருளியுள்ளது மிகவும் அனுபவிக்கத்தக்கது.

5.3.2.பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை -ஆண்டாள் நாச்சியார்

ஆழ்வார்கள்,அனைவரும் எம்பெருமான் பக்கலில் பிறப்பறுக்க வேண்டுமென்று வேண்டினர். ஆனால் ஆண்டாள் மட்டும் பிறவியை வெறுக்காததோடு மென்மேலும் பிறந்து கொண்டேயிருக்கவேண்டுமென்ற அவாவினை வெளியிடுவதாக “ ஏற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு” என்று திருப்பாவையில் அருளியுள்ளாள். விஷ்ணுபுராணத்தில் எம்பெருமானுடைய அவதாரம் தோறும் பிராட்டியும் அவதரித்தே வருகிறாள் என்பதையடியொற்றி ஆண்டாள் தானும் எம்பெருமானின் அவதாரங்கள்

தோறும் அவருடைய திவ்ய மஹிஷியாக அவதரிப்பவள் என்னும் உன்னதமான போற்றுதலுக்குரிய கருத்தை இங்கு வெளிபடுத்தியுள்ளாள்.

5.3.3.பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலை- ஆச்சாரியர்கள்

திருவரங்கத்தமுதனார்

அழகிய கயல் மீன்கள் பாய்கிற கழனிகள் சூழ்ந்த தென்னரங்கத்தில் உறையும் பெருமானுடைய அழகிய திருமார்பில் நித்ய வாசம் பண்ணுகிறவளாய் சிறந்த தாமரைப்பூவினில் பிறந்த பதுமை போன்றவளான மஹாலக்ஷ்மியைப் போற்றுவோம் எனும் பொருள் கொண்ட “அங்கயல்பாய்வயல் தென்னரங்கன் அணியாகமன்னும் பங்கயமாமலர் பாவையைப் போற்றுவும்” இராமனுச நூற்றந்தாதி-108) என்று இராமனுச நூற்றந்தாதியில் திருவரங்கத்தமுதனார் அருளியது இங்கு மிகவும் அனுபவிக்கதொன்று.

-அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்

“யக்ஞ மூர்த்தி ” எனும் பெயருடைய மிகப் பெரிய பண்டிதர் ஸ்ரீமத் ராமானுஜருடன் வாதிட்டு வெல்வதற்கு வந்து தோற்றுப்போனார். பின்னர் ஸ்ரீமத் ராமானுஜரையே குருவாக ஏற்று “அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்” எனும் சீர்மிக்க திருநாமத்தை ஸ்ரீமத்ராமானுஜரே அவருக்கு அளித்தார். அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் தாம் அருளிய “ஞானசாரம்” எனும் பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார்களின் அடியொற்றி பிராட்டியுடன் பிரிந்திராத நிலையிலுள்ள எம்பெருமானை, ஒண்கமலை கேள்வன், புண்டரிகை கேள்வன், வாசமலராள் மணவாளன், பூமடந்தை கேள்வன், பங்கயத்தாள் நாயகன், இந்திரைகோன், கோகனகை (செந்தாமரை) கேள்வன் , புவின்மிசை ஆரணங்கின் கேள்வன், திருப்பொலிந்த மார்பன், அம்புயைகோன், வேரிச்சரோருகைகோன்(வாசமிகு தாமரையாள் நாயகன்), தாமரையாள் நாயகன், திருமடந்தை கோன், மலர்மகள் கோன், தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன், அல்லி மலர்ப்பாவைக் கன்பன் எனும் திருநாமங்களால் போற்றி துதித்திருப்பது இங்கு அனுபவித்து இன்புறத்தக்கதொன்றாகும்.

பராசரபட்டர்

ரங்கநாதரே! உங்களது பத்தினியான பிராட்டி தங்களுடைய அவதாரம்தோறும் உங்களுக்கு ஒத்த உருவத்தையும் லீலைகளையும் உடையவளாக, உங்களுடன் அவதாரத்தை செய்யாமல் இருந்தாளானால், உங்களுடைய மேன்மையும் திருவிளையாடல்களும் சுவையற்றன வாகிவிடும் . இது நிச்சயம், என்று பொருள் கொண்ட,

அநுஜநு: அநுருப ரூப சேஷ்டா ந யதி ஸமாகம் இந்திரா அகரிஷ்யத் |

அஸரஸம் அதவா அப்ரியம் பவிஷ்ணு த்ருவம் அகரிஷ்யத ரங்கராஜ நர்ம ||

(ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் உத்தர சதகம்- 49) ஸ்ரீபராசரபட்டரின் கூற்று இங்கு அனுபவிக்கத்தகது. இதே ஆசார்யர் சிறிதே மலர்ந்திருக்கிற தாமரை மலர் போன்று அழகிய நீண்ட திருக்கண்களை உடையவளே ! உன் நாதனான எம்பெருமான் மனிதனாகப் பிறந்தாலும் விலங்கின் சரீரம் எடுத்தாலும், தேவ சரீரம் எடுத்தாலும் நீயும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அந்த அந்தச் சரீரத்தை எடுத்து அவருடன் கலந்து பரிமாறி அடியவர்க்கு நன்மை புரிகிறாய். அப்படி அந்த எம்பெருமானுக்குத் தகுந்தாற்போன்ற அவதாரம் செய்யாது இருந்தால் அவருடைய அவதாரங்கள் சுவையற்றதாகவே முடியும் எனும் பொருளில்

யதி மநுஜதிரஸ்சாம் லீலயா துல்யவ்ருத்தே - ரநு ஜநுரநுரூபா தேவி ! நாவாதரிஷ்ய : அஸரஸம்பவிஷ்யந் நர்ம நாதஸ்ய மாத :! தரதலதரவிந்தோ தந்த காந்தாயதாகூதி || ஸ்ரீகுணரத்த கோஸம் (48) என்று,

ஸ்ரீரங்கநாயகியைப் பார்த்து ஸ்ரீகுணரத்த கோஸம் எனும் நூலில் ஒரு ஸ்லோகம் அருளிச் செய்கிறார் . இந்த ஸ்லோகம் விபவ அவதாரங்களை (தசாவதாரங்களை) மாத்திரம் எடுத்துரைப்பதன்று. அர்ச்சாவதாரத்திலும் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கேற்ப ஸ்ரீரங்கநாயகியாகக் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிராவிடில் திருவரங்கநாதனின் அர்ச்சாவதாரம் ரசமின்றி சுவையற்றிருக்கும் எனும் கருத்தைக்கூறுகிறது என பெரியோர்கள் உரைப்பர்.

பராசரபட்டர் அருளிய “அஷ்டஸ்லோகி”யில் ,உலகங்களுக்கு (தலைவியாயும்) சர்வேஸ்வரனுக்கு பிராணநாயகியுமாய் ஒரு பொழுதும் விட்டுப் பிரியாதவளாய் இருக்கின்ற பெரியபிராட்டியாரை புருஷகாரமாகப் பற்றி சரண வரணத்துக்கு பாங்கான சகல குணங்களையும் உடைய எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை இஷ்ட சாதனமாகப் பற்றுகிறேன். பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடி இருந்துள்ள சர்வ சேஷியான நாராயணனுக்கு தொண்டுபுரிதற்கு எதிரிடையான நான் எனும் செருக்கு சிறிதும் இல்லாத அடியேன் சகலவித தொண்டினையும் இடையூறின்றி எப்பொழுதும் செய்யும் பொருட்டு பிரார்த்திக்கிறேன் எனும் பொருளுடைய

ஈசாநாம் ஜகதாம் அநீச தயிதாம் நித்ய அநபாயாம் ச்ரியம்

ஸம்ச்ரித்ய ஆஸ்ரயணோசித அகில குணச்ய அங்கீர் ஹரேர் ஆஸ்ரயே

இஷ்ட உபாயதயா ச்ரியா ச ஸஹிதாய ஆத்மேச்வராய அர்த்தயே

கர்த்தும் தாஸ்யம் அசேஷம் அப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம்நிர் மம:(அஷ்டஸ்லோகி-6)

என்று “அஷ்டஸ்லோகி” எனும் ஸ்தோத்திரத்தில் அருளியுள்ளார்.

பிள்ளைலோகாச்சாரியார்

நம்மாழ்வார் “ அகலகில்லேன் உறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா” என்று அனுபவித்தார் . பிராட்டி எம்பெருமானுடைய திருமார்பை விட்டு ஏன் அகலாதிருக்கிறாள் என்பதற்கு “ஈச்வர ஸ்வாதந்தர்யத்தையும் சேதனனுடைய அபராதங்களையும் கண்டு அகலமாட்டாள்” (முமுகூஹப்படி132): என்று கூறுகிறார் லோககுரு பிள்ளைலோகாச்சாரியார் .

ஜீவர்கள் புரிந்த குற்றங்களை சரியாகக் கணக்கிட்டு, அவர்கள் அனுபவிக்கும்படி அவற்றுக்குரிய தண்டனையை எம்பெருமான் அளிக்கிறான் . ஆதலால், அடியவர் புரிந்த குற்றங்களின் அளவு மற்றும் அதற்குரிய தண்டனைகள் ஆகியவைகளை காலம் என்ற ஒன்று உள்ளவரை வரை அனுபவித்தாலும் தீராது, அதற்கு மேலும் அனுபவித்து முடிக்க வேண்டிய அளவு உள்ளதை பெரியபிராட்டியார் அறிவார்.

உதாரணத்திற்கு, ஒரு ஜீவன் தான் மானுட ஜன்மம் எட்டுப்பதற்கு புல், புழு போன்ற பல லட்சம் பிறவிகளெடுத்து மனிதனாக பரிணமிக்கிறான். மனிதனாகப் பிறந்த ஜீவன் பிறவிச் சுழல் சக்கரத்தில் இருந்து விடுபட்டு எம்பெருமானின் வீடுபேறைப் பெற தன் கர்ம வினைக்கேற்ப சில லட்சம் பிறவிகள் பிறந்து முடிவில் எம்பெருமானை அடைகிறான். ஜீவர்கள் பாவம் நீங்கி வைகுந்தம் சென்றடைய எத்தனை பிறவிகள் மீண்டும் மீண்டும் எடுக்கவேண்டும் என்பதை நினைக்கவே மூச்சு முட்டுகிறது.

அதனால் அபாரதங்களைக் கணக்கிட்டு தண்டிக்க வல்லவனான எம்பெருமானின் சுதந்திரத்தையும் ஜீவர்கள் செய்யும் குற்றங்களின் அளவின்மையையும் கண்டு “ ஐயோ! என்னாகுமோ! என்கிற பயத்தாலே தாயின் பரிவும் அபாரமான கருணை உள்ளமும் கொண்ட பிராட்டி, ஜீவனுக்கு(சேதனுக்கு) “என்ன ஆகுமோ” என்றஞ்சி எம்பெருமானை விட்டு எப்போதுமே அகலாமலிருக்கிறாள் என்கிறார்

ஸ்ரீ சேனாபதி ஜீயர்

பிராட்டி எம்பெருமான் திருமார்பை நொடிப்பொழுதும் பிரியாதவள். எனவே எம்பெருமான் திருமார்பில் உறைந்திருப்பதுபோல் அவனைக்குறிக்கும் “அ”காரத்திலும் (“அ” எனும் எழுத்திலும்) பிராட்டி நித்ய சம்பந்தம் பெற்றுள்ளாள். எம்பெருமான் எழுத்துகளில் நான் “அ” வாகவிருக்கிறேன் எனும் பொருளுடைய “அக்ஷராணாம் அகாரோஸ்மி” என்று கீதையில் உரைக்கிறார். இதை, ஸ்ரீ சேனாபதி ஜீயர் எனும் மஹான் “ அவள் மார்பை விட்டுப்பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுப்பிரிவது” என்று பகர்வாராம். அதாவது , பிராட்டியார் திருமார்பை விட்டு நீங்கினால் “அ”காரமும் எம்பெருமானைவிட்டுப் பிரியும். “அ”காரம் விட்டுப்பிரிந்தால் எம்பெருமானின் காக்கும் தன்மையும் ஈஸ்வரத்தன்மையும் இருக்காது. இது ஒருபோதும் நடக்கவொண்ணாத ஒன்று. எனவே ஸ்ரீ சேனாபதி ஜீயரின் வார்த்தை எம்பெருமானுடன் பிராட்டியின் பிரிந்திராத நித்ய சம்பந்தத்தை உறுதி செய்கிறது.

வாதிராஜ தீர்த்தர்

வாதிராஜ தீர்த்தர் எனும் மஹான் “ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸோபனே” எனும் தோத்திரத்தை கன்னட மொழியிலும், “ஸ்ரீ ஸ்ரீஸகுண தர்ப்பணஸ்தோத்ரம்” எனும் தோத்திரத்தை சமஸ்கிருதத்திலும் பெரியபிராட்டியின் மேன்மையை விரிவாக அனுபவித்துள்ளார்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீஸகுண தர்ப்பணஸ்தோத்ரத்தில். எம்பெருமான் கௌஸ்துபமெனும் தெய்வீக மணியால் ஒளியூட்டப்பட்ட திருமார்பினில் பிராட்டி உறைகிறாள். பிரளயகாலத்திலும் பரமனுடன் பிராட்டி நீங்காது நிறைந்திருக்கிறாள் என்று பொருளுடைய

யஸ்த்வாமுரஸி தத்தே(அ)ம்ப கௌஸ்துபத்யுதிபாஸிதே|

ஸ த்வாம் நேவாச்யுத ஸர்வஸ்யாத்யயே ஸத்யபி த்யஜேத் || (ஸ்ரீ ஸ்ரீஸகுண

தர்ப்பணஸ்தோத்ரம்-6) ஸ்லோகத்தாலும்

பிரமனின் பிரளயகாலத்தில் ஆலமாமரத்தின் ஓர் இலைமேல் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஓர் பாலகனாய் பிராட்டி மஹாலக்ஷ்மியுடன் சயனித்துள்ளான். மானுடனைப் போலல்லாது எம்பெருமான் பிறப்பிலி. அவனுடைய அவதாரங்களே பிறப்பாகக் கருதப்படுகின்றன எனும் பொருளுடைய

“பொம்மந ப்ரளயதலி தந்ரஸியொடகூடி ஸும்மநெயாகி மலகிப்ப|

நம்ம நாராயணகூ ஈ ரெம்மெகடிகடிகூ ஜெந்மவெம்புது அவதார”(ஸ்ரீலக்ஷ்மிஸோபனே 4)

என்று.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸோபனே எனும் துதியில் துதியில் அருள்கிறார், . வாதிராஜர் எம்பெருமானின் அவதாரங்களிலும் பிராட்டி உடனிருக்கிறாள் என்பதை மறைமுகமாக பிரளயத்தைச் சுட்டிச் சொல்கிறார் எனக்கொள்ளலாம்.

5.4. பிராட்டியின் புருஷகார மேன்மையில் ஸ்ரீ” மற்றும் “திரு” எனும் திருநாமத்தின் ஏற்றம்

இதுகாறும் பெரியபிராட்டி தனது ஏற்றமிகு புருஷகாரத்தினால் அடியவர் துயர் களைவதற்கு எம்பெருமானை நொடிப்பொழுதேனும் பிரியாதிருந்து அருள் புரிவதை. ரிஷிகள், புராணம், இதிகாசம் மற்றும் ஆச்சாரியர்கள் அனுபவித்தமையில் கடுகளவு கொண்டு படித்து இன்புற்றோம். இந்த இனிமையான அனுபவத்தோடு பிராட்டியின் புருஷகாரத்திற்கே உரித்தானதும் அதன் ஏற்றத்தை “ஸ்ரீ” மற்றும் “திரு” எனும் திருநாமம் மலரச்செய்யும் சீர்மையினையும் ஒரு சிறு தொகுப்பால் மேலே படித்து இன்புறுவோம்

பெரிய பிராட்டியைக் குறிக்கும் போதும் , சம்பிரதாயத்தின் எல்லாநிலைகளிலும் "ஸ்ரீ" எனும் சொல் பிரயோகம் இல்லாத இடமே இல்லை எனலாம் " ஸ்ரீ" என்று வடமொழியில் ஓதப்படுகிற திருநாமமே தமிழ்மொழியில் "திரு"வாக உருப்பெற்றது. திருவை உடைய மால் "திருமால்" என்று துதிக்கப்படுகிறார். திருமாலைக் குறிக்கும் அடையாளமாக சங்கு, சக்கரம், கதை, கௌஸ்துபம், புனத்துழாய் மாலை, பீதாம்பரம் என்று எதைக் கூறினாலும் , எம்பெருமானின் திருமார்பில் பிராட்டியார் நித்யவாசம் செய்து கொண்டிருப்பதுதான் அவரின் அடையாளம். லக்ஷ்மியை மார்பில் தாங்குவதால்" திருவறுமார்பன்' என்று அடையாளமிட்டு எம்பெருமான் பெயர் பெறுகிறார். இதனால் " ஸ்ரீவத்ஸ பீட மகாலட்சுமி' என்று பிராட்டியும் பெயர் பெற்றாள்.

ஆழ்வார்களும் பெரியபிராட்டியை திருவுடையாள் , திருமங்கை , திருமாதா, திரு மாமலர் மங்கை , திருமடந்தை , பூவார் திருமாமகள், கோலத் திருமாமகள், வண் கமலத் திருமாதா என்றும், எம்பெருமானை "திருவின் மணாளன்" என்றும், "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா" என்றும் போற்றிப் பணிந்தார்கள் . ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களில் பிராட்டியின் தொடர்புடனேயே எம்பெருமானை விவரித்தனர்.

சங்க இலக்கியமான பெரும்பாணாற்றுப்படையில் திருவெனும் மச்சம் (மறு) மார்பினில் கொண்ட கடல் வண்ணன் எம்பெருமான் எனும் பொருளுடைய "திருமறு மார்பின் முந்நீர் வண்ணன்" (பெரும்பாணாற்றுப்படை 28-30) என்றும், பரிபாடலில் "அல்லி அம் திருமறு மார்பு" (பரிபாடல் 1:38-39) என்றும் , "திருவின் கணவ!" (பரிபாடல் 3:90) , பதிற்றுப்பத்தில் பிராட்டி பொருந்திய மார்பை உடையவன் என்றும் பொருள்கொண்ட "திருஞெம ரகலத்து" (பதிற்றுப்பத்து 31: 7) என்றும் பிராட்டியுடன் பிரிந்திராத நிலையிலுள்ள எம்பெருமானைப் பாடியிருப்பது இன்புறத்தக்கது. மலரையும் அதன் மணத்தையும் எப்படிப் பிரிக்க இயலாதோ அதுபோன்றே "திரு"வும் திருமாலும்" பிரிக்க முடியாத ஓர் உன்னதமான நிலை.

5.4.1. ஸ்ரீ எனும் திருநாம அனுபவம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாச்சாரியர் முமுகூஷப்படி எனும் நூலில் "ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்" (முமுகூஷப்படி -123) என அறுதியிடுகிறார். லக்ஷ்மீ, பத்மாலயா, பத்மா, கமலா, ஹரிப்ரியா (அமரகோஸம் 1-1-27) என்பவை பெரியபிராட்டியின் திருநாமங்கள் என்று அமரகோஸம் எனும் நூல் கூறுவதாக அறிகிறோம். "அ" என்பது நாராயணனின் முதன்மையான திருநாமம் எனும் பொருள்கொண்ட "அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்...". என்பது போல் ஸ்ரீ என்பதே முதன்மையான திருநாமம் எனப்பொருளுடைய "ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம்" எனும் வாக்கியம் கூறுகிறது. எனவே ஸ்ரீ என்பதே பெரியபிராட்டியின் முதன்மையான திருநாமம் ஆகும். "அ" என்பது எம்பெருமான் ஒருவனே காப்பவன் என்று காண்பிக்கிறது. அது போன்று பெரியபிராட்டிக்கு உள்ள புருஷகாரத்தன்மையை " ஸ்ரீ "எனும் திருநாமத்தாலே கூறப்படுகிறது.

"ஸ்ரீ" எனும் சொல் தோஷங்களை போக்கடிக்கிறது என்றும், நித்யர், முக்தர், பத்தர், சேதனர் என்று அனைவராலும் துதிக்கப்படுபவன் என்றும் பொருள் சொல்லப்படுகிறது. அடியார்களது தீனச் சொற்களைக் கேட்கிறாள். எம்பிரானைக் கேட்பிக்க வைக்கிறாள் எனும் இருபொருள்களை உடையதாகிறது. குற்றங்களுக்கே கொள்கலனாயிருக்கும் ஜீவாத்மாக்களுடைய தோஷங்களைப் போக்கி நன்மைகளை பெருக்கவில்லையாகில்

புருஷகாரம் நிறைவேறாது. எம்பெருமானின் 'நான் சர்வசுதந்திரன்' எனும் தோஷத்தை தன்னுடைய அழகால் திருத்தி அவனிடம் நிறைந்துள்ள அன்பு, கருணை போன்ற குணங்களை மேலும் பெருக்காவிட்டாலும் பிராட்டி பரிவுடன் மேற்கொண்ட காரியம் நிறைவுபெறாது. ஆக " தோஷங்களை விலக்குகிறாள், குணங்களைப் பெருக்குகிறாள்" என்னுமிரண்டு பொருளையும் காட்டித்தந்தன. ஆக இப்படி புருஷகாரமே வடிவெடுத்திருப்பவள் என்பதை" ஸ்ரீ "எனும் தனிப்பெயர் காட்டித்தருகிறது.

பல்பொருள் ஒருசொல்லான ஸ்ரீ : என்கிற பதத்திற்கு ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே, ஸ்ருணோதி, ஸ்ராயவதி, ஸ்ருணாதி, ஸ்ரீணாதி என்று வடமொழியில் ஆறு சொற்களின் பொருள்கொண்டு பெரியபிராட்டியின் புருஷகாரத்வம் பரிணமித்து விளங்குவதை கீழே பார்ப்போம்.

1.ஸ்ரீயதே	எம்பெருமான் தங்களை திருவுள்ளம் பற்றும்படி பிராட்டி செய்தருளவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுடன் நம்மைப் போன்ற ஜீவர்களால் சரணமாக அடையப்படுபவள்
2.ஸ்ரயதே :	தன்னை அடைபவர்களை உய்விப்பதற்காக, பெரியபிராட்டி எம்பெருமானை சரணமாகப்பற்றுகிறாள்
3.ஸ்ருணோதி	அபராதம் புரிந்த தங்களை எம்பெருமான் திருவடிகளிலே காட்டிக் கொடுத்தருள வேணும் என்று விண்ணப்பிக்கும் அடியார்களின் குறைகளைக் காதுகொடுத்துக் கேட்கிறாள்.
4.ஸ்ராயவதி	ஜீவர்களுக்கு பரிந்து பேசி அவர்களின் வேண்டுகோளை பகவான் காது கொடுத்து கேட்கும்படி செய்கிறாள்
5.ஸ்ருணாதி.	பகவானை அடையத் தடையாகவிருக்கும் பக்தர்களின் பாவங்களை தன் அருளால் நீக்குகிறாள்.
6.ஸ்ரீணாதி	அடியவர்கள் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு அவர்தம் குணங்களை பரிபக்குவம் ஆக்குகிறாள். இறுதியாய் ஜீவர்களை பெருமானோடு சேர்த்து வைக்கிறாள்

இதை லக்ஷ்மிதந்திரம் எனும் நூலில், "ஸ்ரீ" எனும் திருநாமத்தின் மூலம் அடியாருடைய தீனச்சொல்லைக்கேட்கிறேன்;அவர்களுடைய பாவங்களைப் போக்கடிக்கிறேன்; அவர்களுடைய குணங்களைப் பெருக்குகிறேன்; நான் ஹரியினுடைய சரீரமாக இருக்கிறேன்; பரமாத்மாவை பற்றுக்கோடாகக் கொண்டிருக்கிறேன் (ஆஸ்ரயித்து இருக்கிறேன்); மற்றையோரால் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளப்படுகிறேன் (ஆஸ்ரயிக்கப் படுகிறேன்); இஷ்டங்களை அளிக்கவும்(இஷ்டப்பிராப்தி), இஷ்டமற்றவைகளை போக்கவும் (அநிஷ்டநிவர்த்தி) சக்தியுடைய வளாயிருக்கிறேன் .மங்களகரமுள்ளவளாகவும் ஆனந்தமயமானவளாகவும் , விரும்பப்படுபவளாகவும் இருக்கிறேன் என்று பெரியபிராட்டி அருள்கிறார்.

ஸ்ரியம்(ஸ்ரீ) எனும் பதத்திற்கு ஒலிவடிவமாக(த்வனிஸ்வரூபமாக)விருப்பவள் என்று பொருள் கொள்வர்."ஸ்ரீ" எனும் சொல்லில் பிராட்டி ஒலி(த்வனி)யின் வடிவமாக இருக்கிறாள் என்பதனை சிறிது அனுபவிப்போம்.. ஒலியானது வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலிருந்து கிளம்பும் போது "ஸாந்தா" எனும் பெயர் பெற்றுள்ளது. இது ஸ்ரீயின் "ஸ" எனும் எழுத்தின் பொருளாகிறது . ஒலி நாபி(தொப்புள்)ப் பகுதியிலிருந்து எழுகையில்

“பஸ்யா” என்றும் “ரத்தீ” என்றும் பெயர் பெறுகிறது. இது “ஸ”,”ர”மற்றும்“ஈ” எனும் எழுத்துக்கும் பொருளாகிறது. மத்தியப்பகுதியான கண்டத்திலிருந்து வரும் ஒலி “ப்ரேரணீ” எனும் பெயர் பெற்று “ர” மற்றும்“ஈ” எனும் எழுத்துகளுக்குப் பொருளாகிறது. கடைசியாக ஒலி வாயிலிருந்து வெளிப்படும்போது “ஸ்ருஷ்டி” எனும் பெயர் பெற்று “இ” எனும் எழுத்துக்கு பொருளாகிறது. இப்பொருள்களெல்லாம் எழுத்தின் சமநிலை(ஸாம்யம்)களைகொண்டு சொல்லப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக நான்கு ஸ்தானங்களின் ஸாந்தா, பஸ்யா, ரத்தீ, மற்றும் ப்ரேரணீ முதலிய பெயர்களையுடைய ஒலிவடிவாக (த்வனிஸ்வரூபமாக) இருப்பவளாதால் “ஸ்ரீ” என்று சொல்லப்படுகிறாள். இதன் பொருளை

ஸாந்தாஸ்தாரபதஸ்தாஸ்மி பஸ்யா ரத்தீ ச நாபிஜா |

ப்ரேரணீ ச தியாம் மத்யா ஸ்ருஷ்டிர் வக்த்ரே ததார்ணஸாம் |

சதுஸ்தாநஸ்திதா சைவம் ஸாந்தாபஸ்யாதிபேதிநீ || (லக்ஷ்மீ தந்த்ரம்) எனும் லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்தின் ஸ்லோகத்தால் அறியலாம்.

நான் ஒலிகளுக்கெல்லாம்“ பரா சப்தானாம் ஜநநீ” என்று தாயாய் இருந்து அருள்கிறேன் என்றும் பிராட்டி லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் அருளியிருக்கிறார்.

பிராட்டி ஒலிவடிவமாக(த்வனிஸ்வரூபமாக)விருப்பவள் என்று கூறியுள்ளபடியால் ஒலிகளுக்கு வடிவம் ஏதும் உள்ளதா? என்று அடியேனுக்கு ஓர் உந்துதல் எழுந்தது. இதைப்பற்றி அறிவியல் ரீதியில் ஏதும் ஆய்வு உள்ளதா என்று தேடுகையில் கிடைத்த தகவல்களை இங்கு பகிர்ந்துள்ளேன். பௌதிக ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் ஒரு பிரமிடிற்குள் “ஓம்” எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் ஒலியின் அதிர்வுகளை டொனோஸ்கோப்(Tonoscope) எனும் கருவியின் உதவியுடன் மணலையொத்த லைக்கொபோடியம் துகள்கள் (Lycopodium powder) பரப்பிய ஓர் தகட்டின் மீது, ஏற்படுத்துகையில் முதலில் நீள்வட்டமானதொரு (Elliptical Shape) வடிவம் கிடைக்கப் பெற்றதை ஆய்வு அறிக்கைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும் அதனை தொடர்ந்து பிரணவ மந்திரத்தின் ஒலியின் அதிர்வுகளை பலமாறுபாடுகளுடன் ஆராய்ச்சி செய்கையில் ஸ்ரீசக்ரவடிவையொட்டிய மண்டலத்தின் வடிவினை கண்டறிந்ததாக (உறுதிப் படுத்தமுடியாத) தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஒலிகளுக்கு வடிவம் உண்டு என்பதனை தொடர்ந்து ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு “CYMATICS” எனும் பெயரின் ஆய்வுகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. அவற்றினைக்கொண்டு வெவ்வேறு ஒலிகளுக்கு விதவிதமான வடிவங்களைக் கண்டறிந்துள்ளனர். வயலின் போன்ற இசைக்கருவிகளிலிருந்து எழும் இசையொலியினை முப்பரிமாணப்படமாக (holographic image) கண்டறிந்துள்ளனர். இந்த மாதிரியான் ஆய்வுகளை மருத்துவப் பயன்களுக்குப் பயன்படுத்த மேலும் ஆராய்ச்சிகள் தொடர்கின்றன,

புராணங்கள் எம்பெருமான் அண்டத்தினை படைப்பதை விவரிக்கையில் “ஓம்” எனும் ஒலியினை ஆதாரமாகக் கொண்டே படைத்திருப்பதனை அறியமுடிகிறது. இந்த அண்டம் நீள்வட்டமான வடிவம் கொண்டதாக புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதன் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீரங்கவிமானம் ப்ரணவாகார (ஓம்கார) விமானம் என்றழைக்கப்படுகிறது. எம்பெருமான் பள்ளி கொண்டுள்ள கருவறையும் அதன் மேலுள்ள விமானம் நீள்வட்ட வடிவில் அமைந்துள்ளதை நாம் தரிசிக்கிறோம்.

அ,உ,ம எனும் மூன்று எழுத்துகளாலான (அக்ஷரமான) ஓம் எனும் பிரணவத்தின் உண்மை (இயற்கை) வடிவானவனே! அனத்துக்கும் காரணமாகிய முதல்வா! திருவரங்கத்தில் ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளிகொண்டிருப்பவனே! எனும் பொருள்கொண்ட “முற்றஉலகெல்லாம் நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாய முதல்வனேயா! --- அரங்கத்து அரவணைப் பள்ளியானே “ (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-9-4) என்று பெரியாழ்வார் அனுபவித்திருப்பது இவ்விடத்தில் நாம் இன்புறத்தக்கது.

பிராட்டி மற்றும் எம்பெருமானின் திருவருளினால் இதனை ஆழ்ந்து அனுபவித்த நம் ஆன்றோர்கள் ஒலியின் நாதவடிவியில் வேத மந்திரச்சொற்களாகவும், பாசுரங்களாகவும் பிராட்டி மற்றும் எம்பெருமானின் திருநாமங்களை உள்ளடக்கிய துதிகளாகவும் அவற்றினை எங்கு , எப்பொழுது எவ்வாறு கடைப்பிடித்து பாராயணம் செய்வது துதிப்பது போன்றவற்றினை அளித்தருளியிருக்கிறார்கள். அவற்றினை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் நம் புலன்கள் அறியவொண்ணா வண்ணம் பிராட்டியும், எம்பெருமானும் தங்கள் வடிவுகொண்டு வந்து அடியார்களுக்கு திருவருளைப் பொழிகின்றனர். சம்சாரிகள் இதனை நேரே கண்டு துதித்து அனுபவித்து உய்யவேண்டுமென்று எம்பெருமானும் பிராட்டியும் திருவுள்ளம் கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாராகவும் ஸ்ரீரங்கநாதனாகவும் அர்ச்சா விக்ரஹமாக நமக்கு அருள்பாலிக்கின்றனர். ஆண்டாள் நாச்சியார் “ நாமம் பலவும் நவின்றேலோர் எம்பாவாய்” என்று அனுபவித்தபடி நாமும் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருநாமங்களை அனுபவித்து துதித்து உய்வோம்.

5.4.2. மங்களம் மிக்க “ஸ்ரீ” எனும் திருநாமம்

ஸ்ரீ’ எனும் சொல் மங்களம் எனும் பொருள் உடையது. பிராட்டி மங்களமே உருவாகக் கொண்டவளா(ஸ்வரூபினியா)தலால் அவளுக்கு ஸ்ரீ’ திருநாமம் ஆக அமைந்தது. மங்களப்பொருள்கள் யாவும் “ஸ்ரீ”எனும் பெயராலேயே வழங்கப்பெருவது கண்கூடு.

மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம் எனும் ஸ்தோத்திரத்தை நாரதமுனி அருளியுள்ளதாக (அதன் ந்யாஸ ஸ்லோகங்களிலிருந்து)தெரிகிறது. மங்களமும் மங்களத்தை அளிக்கும் அக்கினி ஆகவும். மங்களங்களுக்குள் மங்களமாக விருப்பவளும், எக்காலமும் மங்களமாக இருப்பவளாகிய தேவி மஹாலக்ஷ்மியை வணங்குகிறேன் எனும் பொருளுடைய

மங்களே ச மங்களாக்னி , சர்வ மங்கள மங்களே

சதா மங்களதே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே (மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-56) என்றும் மங்களங்களுக்கு இருப்பிடமானவளும், மங்களங்களின் மங்களமாக உள்ளவளும், வாழ்வினில் மங்களங்களை அளிப்பவளுமாகிய மஹாலக்ஷ்மியை வணங்குகிறேன் எனும்பொருளுடைய,

மங்களளாதிஸ்திதே தேவி, மங்களாநாம் ச மங்களே,சம்சார மங்களதரே, மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே(மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-57) என்றும், பெரிய பிராட்டியை மங்களமயமாகவே துதிக்கிறார்

“மங்களம் பகவான் விஷ்ணு மங்களம் மதுஸூதந:, மங்களம் புண்டரீகாசேஷா மங்களம் கருடத்வஜ:” என்றும் “பவித்ராணாம் பவித்ரமயோ மங்களாநாஞ்ச மங்களம்” என்று எம்பெருமானைக் குறித்துக் கூறும் மங்கள பதங்கள் எல்லாம் பிராட்டியின் சம்பந்தத்தினாலே நேர்ந்திருக்கிறது. மலர்களுக்கு அதன் நறுமணத்தால் சிறப்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் மணத்தின் சிறப்பு அதன் இயல்பினால் ஏற்பட்டதே தவிர பிறிதோர் காரணத்தால்

வந்ததன்று. அதுபோல் மலருக்கு நறுமணம் போன்று ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயாருக்கும் இயற்கையிலேயே மங்களமாயிருத்தலே இயல்பு எனும் பொருளில் தவ ஸ்பர்சாதீசம் ஸ்ப்ருசதி கமலே! மங்கள பதம் தவேதம் நோபாதே ரூப நிபதிதம் ஸ்ரீரசி யத: ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீ மயி பரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷூ ந சைவந்தவாதேவம் ஸ்வதத இதி கஸ்சித்கவயதே”. (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்-29) பராசர பட்டர் அருளிய ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்எனும் துதியில் அருள்கிறார்.

இந்த உலகின்கண் உள்ள மாந்தரிடமுள்ள செல்வம், அழகு, மங்களம் மற்றும் நல்லவை என்று உள்ளவை யாவுமே “ஸ்ரீ” என்கிற பெரியபிராட்டியாராருக்கு அடங்கியவையாக உள்ளது. இவையெல்லாமே “ஸ்ரீ” எனும் சொல்லாலேயோ அல்லது ஸ்ரீயை உடையது என்று சொல்வதாலேயோ பெருமை பெற்றவை எனும் பொருளுடைய ஐஸ்வர்யம் யத் அசேஷ பும்ஸி யத் இதம் ஸௌந்தர்ய லாவண்யயோ: ரூபம் யத் ச ஹி மங்களம் கிமபி யத் லோகே ஸத் இதி உச்யதே தத் ஸர்வம் த்வத் அதீநம் ஏவ யத் அத: ஸ்ரீ: இதி அபேதந வா யத் வா ஸ்ரீமத் இதி ஈத்ருசேந வசஸா தேவி ப்ரதாம் அஸ்நுதே (ஸ்ரீஸ்தவம்-7) என்று “ஸ்ரீஸ்தவம்” எனும் நூலில் கூரத்தாழ்வான் அருளியிருக்கிறார்.

ஸ்வாமி தேசிகன், எங்கேயும், எப்போதும் உள்ள எந்த அளவுக்கும் கட்டுப்படாத பெருமை உடையவளும், உலகில் உள்ள மங்களங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மங்களமாக (அவற்றுக்கே மங்கலத் தன்மையைத் தருபவளாக) விளங்குபவளும், மது என்கிற கொடிய அரக்கனை ஒழித்த எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் வலமார்பினில் வடிவாய் பீடம் இட்டு அமர்ந்துள்ளவளும், சூரியன், சந்திரன், போன்று மற்ற ஓர் இடத்திலிருந்து ஒளியைப் பெறாது, தனக்கே இயல்பான (ஸ்வபாவமான) பெரும் காந்தியை உடையவளும், உலகில் உள்ள எல்லா சேதனர்களும் (உயிர் வாழ்வன, உணர்வுள்ளன, அறிவுள்ளன) தன் குழந்தைகள் என்று கொண்டு, தாயாக அவர்களுடைய முறையீடுகளையும், பிரார்த்தனைகளையும் கேட்டு அநுக்ரஹிப்பவளும், மேன்மை, கீர்த்தி ஆகியவற்றின் உருவமாகவே இருப்பவளாகிய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி தேவி! வேறெதுவும் புகல் இல்லாத அடியேன் உன்னையே சரணமென்று பற்றுகிறேன் எனும் பொருளில்

மாநாதீத ப்ரதீத விபவாம் மங்கள மங்களாநாம்
வக்ஷ: பீடம் மது விஜயினோ பூஷ்யந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா|
ப்ரத்யக்ஷாநு ச்ரவிக மஹிமப்ரார்த்தநீநாம் ப்ரஜாநாம்
ச்ரேயோ மூர்த்திம் ச்ரியம் அசரண: த்வலம் சரண்யாம் ப்ரபத்யே|| ” (ஸ்ரீஸ்துதி -1)
‘ஸ்ரீஸ்துதி’ எனும் ஸ்தோத்திரத்தில் அருள்கிறார்

அரசாணிப்பாலை கவி வேங்கடாத்வாரி ஸ்வாமி படைத்த “ஸ்ரீலக்ஷ்மிசஹஸ்ரம்” எனும் நூலின் மாங்கள்யஸ்தபகத்தில்,

ஹரிவல்லபையே!(ஹரியின் துணைவியே!) உன் தந்தை திருப்பாற்கடல், மற்றும் உன்னுடன் அவதரித்த(வர்களான) பாரிஜாதம், அமிர்தம், கௌஸ்துபம் ஆகியவைகள் உன்னுடைய சம்பந்தத்தினால் மங்களமாகத் திகழ்கின்றன. உன்னைத் திருமார்பினில் தரித்திருப்பதால் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் மங்களகரமாக உள்ளான். உனது திருநாமமான “ஸ்ரீ” அனைத்து அமங்கலங்களையும் களைந்து விடுகிறது. தாமரை மலர் நீ

வசிக்குமிடமாகயால் அதுவும் மங்களம் பெறுகிறது. கருடன் உனது வாகனமாகையால் மங்களம் பெறுகிறான். ஆக அனைத்து மங்களம் பொருந்திய உன்னால் ஸ்ரீமந்நாராயணன், திருப்பாற்கடல், உன்னுடன் அவதரித்தவர்களான பாரிஜாதம், அமிர்தம், கௌஸ்துபம் மற்றும் தாமரை மலர், உனது வாகனம் கருடன் மங்களம் நிறைந்து இருக்கிறார்கள் எனும் பொருள்கொண்ட ஸ்லோகத்தில் மங்களங்கள் அனைத்திற்கும் பிராட்டியே உறைவிடம் எனும் பொருளில்

தாதே துத்தபயோநிதி: சஹபுவஸ்தே கௌஸ்துபாத்யா:ஸுபா:

தேவஸ்த்வவ்யய திவ்ய மங்களவபு: ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷமா பதி:|

நாம ஸ்ரீரிதி தாம பத்மமகில சேஷமங்கர: பக்ஷிராட்

வாஹ: கோ ஹரிவல்லபே கவயிதும் மாங்களயமீஷ்டே தவ||

(ஸ்ரீலக்ஷ்மிசஹஸ்ரம் மாங்களயஸ்தபகம் - ஸ்லோகம் -5) என்று அறுதியிடுகிறார்.

மேலும், திருப்பாற்கடலின் திருமகளே! உன்னுடன் நேரடியாக தொடர்புள்ளவைகள் யாவும் மங்களம் நிறைந்தவையாக உள்ளன என்பது மட்டுமின்றி மறைமுகமாக தொடர்புள்ளவைகளும் கூட மங்களம் உள்ளவையாக திகழ்கின்றன. உன்னுடைய பொன் மயமான திருமேனியின் ஒளியின் சாயலைக் கொண்ட மஞ்சளும் மங்களம் பெற்றுவிளங்கி சுமங்கலிகளுக்கு மங்களகரமானதாக விளங்குகிறது. எனும் பொருள் கொண்ட (ஸ்ரீலக்ஷ்மிசஹஸ்ரம் மாங்களயஸ்தபகம் - ஸ்லோகம் -12)

கன்யே துத்தோதன்வத: தாவகீனம்

மன்யே ரூபம் மங்களம் மங்களானாம் |

யத் ஸாவர்ண்ய ப்ராப்த பத்ரா ஹரித்ரா

சௌமாங்களயம் சம்விதத்தே வதூனாம் ||

(ஸ்ரீலக்ஷ்மிசஹஸ்ரம் மாங்களயஸ்தபகம் - ஸ்லோகம் -12) எனும் ஸ்லோகத்தில்

அனுபவிக்கிறார்.

பிராட்டி எம்பெருமானை விட்டு பிரிந்திராத நிலையினையும், அவதாரங்கள் தோறும் எம்பெருமான் வடிவுக்குகந்த திருமேனியுடன் பிராட்டி உடனுறைவதையும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தின் சிறப்பையும் அதனை ஒட்டி பிராட்டியின் மங்களமான “ஸ்ரீ” மற்றும் “திரு” எனும் திருநாமம் எம்பெருமானுடன் இயைந்திருப்பதையும் பார்த்தோம்.

5.5. எம்பெருமானின் அனைத்து நிலைகளிலும் பிராட்டியின் பிரிந்திராத நிலை

பிராட்டி எம்பெருமானின் அவதாரங்கள் தோறும் அவருடைய வடிவுக்குகந்த திருமேனியுடன் பிரிந்திராதநிலையில் அவதரிப்பதைப் போன்று, எம்பெருமானின் பரம், வ்யூகம், விபவம், அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை எனும் ஐந்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானுடன் இயைந்து பரிணமிக்கிறாள். எம்பெருமானின் ஐந்து நிலைகளிலும் இதை அனுபவித்த ஆழ்வார்கள், பரவசமெய்தி அமிழ்தினும் இனிய அருளிச்செயல் பாசுரங்களில் பாடியுள்ளனர். அவர்களின் அனுபவமெனும் கடலின் ஓர் சிறிய திவலையை நாமும் அனுபவிப்போம்

பரம் (ஸ்ரீவைகுந்தம்) பரமபதத்தில் பிராட்டி எம்பெருமானின் சேர்த்தி

மண்மகளும் திருவும் நிழற்போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல் (நம்மாழ்வார்-திருவிருத்தம்-3)

திருமால் வைகுந்தமே (நம்மாழ்வார்- திருவாய் மொழி 10-7-8)

வடிவுடை மாதவன் ** வைகுந்தம் (நம்மாழ்வார்- திருவாய் மொழி 10-9-8)

வானுடை மாதவா ** (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-6-4)
திருக்கலந்துசேருமாற்ப! தேவ தேவ தேவனே! - (திருச்சந்தவிருத்தம் -103)
மாமாயன் மாதவன் ** வைகுந்தன் என்றென்று நாமம் பலவும் நவின்று (திருப்பாவை-9)
(** மாதவன் எனும் திருநாமத்திற்கு திருமகளார் தனிக்கேள்வன் என்று பொருள்)

வ்யூகம் (திருப்பாற்கடல் - கூரீராப்தி-) பிராட்டி எம்பெருமானின் சேர்த்தி

திருமகள் மெல் பாலோதம் சிந்தப் பட நாகணைக் கிடந்த மாலோத வண்ணர் மனம் -
(-முதல் திருவந்தாதி-42)
திருமால் கடல் “ (-மூன்றாம் திருவந்தாதி -30)

சுடர்ப் பாம்பணை நம்பரனைத் திருமாலை அடிச் சேர் வகை வண் குருகூர்ச் சடகோபன்
(திருவாய்மொழி -8-7-11)
திருமால் திருப்பாற்கடலே (திருவாய்மொழி -10-7-8)

அரவத்தமளியொனோடும் அழகிய பாற்கடலோடும்
அரவிந்தப்பவையும் தானும் (பெரியாழ்வார் திருமொழி - 5-2-10)

விபவம்- அவதாரங்களில் பிராட்டி எம்பெருமானின் சேர்த்தி
விபவம் எம்பெருமானின் அவதாரங்களுக்குறிக்கும். எம்பெருமான் பரசுராமனாக அவதரித்தபோது தரணியானாள். அதுபோல் ஸ்ரீராமாபிரானாக அவதரித்த போது சீதாப்பிராட்டி ஆனாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக அவதரிக்கையில் ஸ்ரீருக்மிணிப் பிராட்டியானாள். ஏனைய மற்ற அவதாரங்களிலும் பெரியபிராட்டி பகவானைப் பிரிந்திராதவாளாக இருக்கிறாள்.

மச்சாவதாரம்:
.முந்நீரை முன்னால் கடந்தானை மூழ்த்தநாள்
அந்நீரை மீனாய் அமைத்த பெருமானை
தென்னாலி மேய திருமாலை யெம்மானை
நன்னீர் வயல்தூழ நறையூரில் கண்டேனே(பெரியதிருமொழி 6-8-2]

கூர்மாவதாரம்:
அருவரை அன்ன தன்மை அடலாமையான திருமால் (பெரிய திருமொழி 11.4.2)

வராக அவதாரம்:
பூ மேய செம்மாதை நின்மார்பில் சேர்வித்துப் பாரிடந்த அம்மா(பெரிய திருவந்தாதி 7)
ஸ்ரீவராஹாவதாரத்திலும் பிராட்டி திருமார்பில் இருந்தமை தோற்றுகிறது

நரசிம்ம அவதாரம்:
நரம் கலந்த சிங்கமாய் கீண்ட திருவன் அடி இணையே அம் கண் மா ஞாலத்து அமுது
(இரண்டாம் திருவந்தாதி-84)

ராமாவதாரம்:-

இலங்கை வேந்தன் இன்னுயிர் கொண்டவன் தம்பிக்கு அரசும் ஈந்து திருமகளோடு
இனிது அமர்ந்த செல்வன் தன்னை (பெருமாள் திருமொழி-10-7)
மைதிலிதன் மணவாளா (பெருமாள் திருமொழி 8.4)

கிருஷ்ணாவதாரம்:

மனசராயர்குலமுதலே!மாமாயனே!மாதவா!(திருவாய் மொழி1-5-6) -
திரு மறு மார்பன் கிடந்து திருவடியால் மலை போல் ஓடும் சகடத்தை சாடிய -(பெரிய
திருமொழி-10-7-9)
இருமலைபோலெதிர்ந்தமல்லர் இருவர் அங்கம் எரிசெய்தாய் உன்
திருமலிந்து திகழுமார்வு (பெரியாழ்வார் திருமொழி 2.2.8)
வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா மால் விடை ஏழும் அடர்த்த செம்பவளத் திரள் வாயன்
சிரீதரன் தொல் புகழ் பாடி (திருவாய்மொழி -3-5-4)

வாமன கல்கி அவதாரங்கள்:

வாமனன் கற்கி மதுததன் மாதவன் (பெரிய திருமொழி 8.4.7)
(எம்பெருமானின் வாமானாவதாரத்தில் “க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வருண்வந் வதூம்
வக்ஷஸ்தலாலயாம்” என்றபடிக்கு மார்பிலேயிருக்கும் லக்ஷ்மிதேவியை மான் தோலாலே
மறைத்துக்கொண்டு மாபலியின் யாக சாலைக்கு எழுந்தருளினான். இதில் சுவைமிக்க
கருத்து என்னெவன்றால் தான் நியமமான பிரமச்சாரியாய் (திருமணமாகாதவராய்)
அவதரித்தபோதும் லக்ஷ்மியை தன் திருமார்பினில் இருத்தி சேர்த்தியாக யாகசாலைக்கு
எழுந்தருளினான் என்பதே.

திருவிக்கிரம அவதாரம்

நீ யன்று உலகு அளந்தாய் நீண்ட திருமாலே (இரண்டாம் திருவந்தாதி-30) என்று
அனைத்து விபவ அவதாரங்களிலும் எம்பிரானுடன் பிரிந்திராதுடனிருந்தாள்.

அந்தர்யாமிநிலையில் பிராட்டி எம்பெருமானின் சேர்த்தி

அந்தர்யாமியாக எம்பெருமான் இதயத்தில் உள்ளான் என்று நாம் அறிவோம் அவர்
அந்தர்யாமியாக எப்படி உள்ளான் என்பதை..

தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஸிகா அணியோர்த்வா வ்யவஸ்தித:|

நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா|

நீவாரஸூகவத் தந்வீபீதாபா ஸ்யாத் தநூபமா|

தஸ்யாத் ஸிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தித:|

ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஸிவஸ்ஸேந்தரஸ் ஸோக்ஷர: பரமஸ் ஸ்வராட்|| (தைத்ரீயம்
நாராயணவல்லி-11)

இருதயகமலத்தின் நடுவில் சிறியதும் மேல் நோக்கினதுமான அக்னிசிகை (பரமாத்மாவின்
திவ்யமங்கள விக்ரஹம்) உள்ளது. அது நீலமேகத்தை உட்கொண்ட மின்னல் போல்
பிரகாசமுள்ளதாகவும் நெல்நுனி போல் சிறிதாகவும் மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகவும்
ஒப்பற்றதாகவும் உள்ளது. மேலே சொன்ன வர்ணனையின் படி, பொன் போல்
பேரொளியுடன் நம் இதயங்களிலுள்ளான் என்று கூறலாம். எம்பெருமான்
ஜீவகோடிகளுக்கு மட்டுமின்றி பிரமன் , சிவன் , இந்திரன் ஆகியோருக்கும்
அந்தர்யாமியாக உள்ளான். இவர்களைக்காட்டிலும் மேலானவர்களும் கர்மத்திற்கு

வசப்படாது அழிவற்ற தன்மையுடன் பரமபதத்திலுள்ள முக்தாத்மாக்களுக்கும் அவனே அந்தர்யாமி(தைத்ரீயம்-நாராயணவல்லி-11) ஆக உள்ளான் .

இதில் ஓர் சிறப்பு என்னவென்றால் இந்த நிலையிலும் பெரியபிராட்டி எம்பெருமானைப் பிரிந்திருப்பதேயில்லை . இந்த அந்தர்யாமி நிலையில் திருமகளுடன் சேர்த்தியாக உள்ளான் என்பதை ஆழ்வார்கள் பரக்க அனுபவித்துள்ளதை மேலே பார்ப்போம்

“திருமால் வந்தென் நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்” (திருவாய்மொழி (10.8.1) ,

“அரவிந்தப்பாவையும் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 5.2.10)

இருதயமெனும் கோயில் அமைத்து, அதனுள் திருமகன்கேள்வனெனும் தெய்வத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி என்னும் பொருளுடைய,

“மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து மாதவன் எனும் தெய்வத்தைநாட்டி” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4.5.3)

திருமறுமார்வ! நின்னைச் சிந்தையுள் திகழ வைத்து -திருமாலை-40

“திருமாலை.பிரியாது வந்தெனது மனத்திருந்த வடமலையை” (பெரிய திருமொழி 5.6.7)

“பாவை பூமகள் தன்னொடும் உடனே வந்தாய் என் மனத்தே மன்னிநின்றாய்” (பெரிய திருமொழி 7.7.2)

“திருமாமகளைப் பெற்றும் என்னெஞ்சகம் கோயில் கொண்ட பேரருளாளன்” (பெரிய திருமொழி 9.5.10)

தெய்வத் திருமாமலர் மங்கை தங்கு திரு மார்பனைச் சிந்தையுள் வைத்தும் என்பீர் (பெரிய திருமொழி-3-2-7)

வந்து உனதடியேன் மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற் பின் வணங்கும் என் சிந்தனைக்கு

இனியாய்! திருவே! என்னாருயிரே! (பெரிய திருமொழி-3-5-1)

அர்ச்சை நிலையில் பிராட்டி எம்பெருமானின் சேர்த்தி

எம்பெருமான் பரிணமிக்கும் ஐந்து நிலைகளில் அர்ச்சாவதாரத் திருமேனி அடியவர்களால் கண்ணார்க்கண்டு எளிதில் தரிசித்து ஆனந்திக்கும் நிலையாகும். அர்ச்சை நிலையில் எம்பெருமானுடன் பிராட்டியின் சேர்த்தியை திவ்ய தேசங்களில் ஆழ்வார்களின் அனுபவத்தின் சிறுதுளியை நாமும் அனுபவிப்போம்.

“திருவுடையாள் மணவாளா திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 2-7-2)

“திருவரங்கமென்பதுவே எந்திருமால் சேர்விடம்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4.8.5)

“திருவாளன் இனிதாக திருக்கண்கள் வளர்கின்றதிருவரங்கமே” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4.9.10)

தேட்டரும் திறல் தேனினை தென்னரங்கனை திருமாது வாழ் வாட்டமில் வனமாலை மார்வனை வாழ்த்தி மால் கொள் சிந்தையராய் (பெருமாள் திருமொழி -2-1) பாயும் நீர் அரங்கம் தன்னுள் பாம்பணைப் பள்ளி கொண்ட மாயனார் திரு நன் மார்வம் மரகத உருவும் தோளும் (திருமாலை-20)

“வேங்கடத்தென் திருமாலும் போந்தானே” (நாச்சியார் திருமொழி 8.1)

வேங்கடத்துத் தன்னாகத் திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வற்கு”(நாச்சியார்திருமொழி 8.4)

“அகலகில்லேன் இறையும் என்று அலர்மேல் மங்கை யுறை மார்பா நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே “ (நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி -6-10-10)

திருவிளையாடு திண்டோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி” (நாச்சியார் திருமொழி 9.3)

“திருக்கோட்டியூர் திருமாலவன்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4.4.3)

“திருமால் திருமங்கையோடாடு தில்லைத் திருசித்திரகூடம்”(பெரிய திருமொழி 3.2.4)
“ஒருவல்லித்தாமரையாள் ஒன்றிய சீர்வார்வன் திருவல்லிக்கேணியான்” (மூன்றாம் திருவந்தாதி 16)

திருமாமகள் மருவும் சிறு புலியூர்ச் சலசயனத்து அருமா கடலமுதே! உனதடியே
சரணாமே (பெரிய திருமொழி -7-9-9)

எங்கள் பெருமான் இமையோர் தலைமகன்! நீ செங்கண் நெடுமால்! திரு மார்பா! பொங்கு
பட மூக்கில் ஆயிரவாய்ப் பாம்பணை மேல் சேர்ந்தாய் குட மூக்கில் கோயிலாகக்
கொண்டு (இரண்டாம் திருவந்தாதி-97)

திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடம் தண்
வாட்டாறு (திருவாய்மொழி-10-6-9)

இதுகாறும் ஐந்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானும் பிராட்டியும் பிரிந்திராத சேர்த்தியினை
ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் அனுபவத்தில் சிறிது தோய்ந்து இன்புற்றோம்.

இதை ஸ்வாமி ஆளவந்தாரும் தாம் அருளிய ஸ்தோத்ரரத்னம் எனும் நூலில் ,
பெரியபிராட்டி தன்னுடைய பரந்த நிலையில் (விஸ்வரூப நிலையில்) எப்போதும்
அனுபவிக்கப்பட்டு, தன்னுடைய குணங்களாலும் வடிவழகாலும் ,அழகிய செயல்களாலும்
புதியது போல் ஆச்சரியத்தைத் தருபவளாய் உள்ளாள். பிராட்டி எப்பொழுதும் அனைத்து
நிலைகளிலும் (பரம் வ்யூஹம் ,விபவம் முதலிய) எம்பெருமானுக்குத் தகுந்தவளாகவும்
செல்வமாயுமிருக்கிறாள் எனும் பொருளுடைய

ஸ்வவைஸ்வரூப்யேண ஸதாநுபூதயாஸ்ப-

யபூர்வவத் விஸ்மயமாத தாநயா|

குணேன ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ்

ஸதா தவைவோசிதயா தவ ஸ்ரீயா|| (ஸ்தோத்ரரத்னம் -3- 8) என்று கூறுகிறார்.

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் ” உலகத்தில் அடியவர்களின் துயர்துடைக்க வேண்டுமென்பதை
ஒரு வேள்வி செய்வதைப்போன்று உறுதிமொழி கொண்டுள்ளான் எம்பெருமான். ஒருவர்
வேள்வி செய்யும்போது அருகில் மனைவி இருத்தல் வேண்டும் . ஆகையால் பிராட்டியும்
எம்பெருமானுடன் கூடவிருந்து அவனுக்குத் துணைவியாக நின்று இந்த வேள்வியை
நடத்துகிறாள். அதனால் தான் ராமன் கிருஷ்ணன் முதலிய அவதாரங்களை எம்பெருமான்
புரியும் போதெல்லாம் பெரிய பிராட்டியும் அந்த அவதாரங்களுக்கு தகுந்தவாறு சீதை,
ருக்மிணி என்ற அவதாரம் எடுத்து உதவுகிறாள் “ எனும் பொருளுடைய,

ஆபந்நார்த்திப்ரசமநவிதௌ பத்ததீக்ஷஸ்ய விஷ்ணோ;

ஆசக்யஸ் த்வாம் ப்ரியஸஹசரீமைகமத்யோபபந்நாம் |

ப்ராதுர்பாவைரபி ஸம தநு: ப்ராத்வமந்வியஸே த்வம்

தூரோத்க்ஷிப்தைரிவ மதுரதா துக்தராசேஸ் தரங்கை: || (ஸ்ரீஸ்துதி-10) எனும் ஸ்லோகத்தை
ஸ்ரீஸ்துதியில் அருளிச்செய்கிறார்.

6.0தாமரை மலரின் அணிச்சேர்த்தி

அனைத்து நிலைகளிலும் பிராட்டி. எம்பெருமானுக்குகந்த வடிவுடையளாகத் திகழ்வதை
அனுபவித்தோம். தங்களிடம் ஆழங்காற்பட்டு நின்ற முனிவர்களுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும்,
ஆச்சாரியர்களுக்கும் எம்பெருமானும் பிராட்டியும் தங்களின் திருமேனி அழகினை
உணர்த்தினர். அப்பரவசமிக்க நிலையில் அவர்கள் எம்பெருமானையும் பிராட்டியையும்
போற்றி துதிக்கையில் அவர்களின் வடிவழகினை சொற்களால் இயம்புவதற்கு விழைந்து,

அவர்களின் சுகுமாரமான திருமேனியை தாமரை மலருடன் ஒப்பிட்டு ஆழ்ந்து அனுபவித்துள்ளனர். இவ்வண்ணம் பிரிந்திராத நிலையின் அற்புதச் சேர்த்தியினில் , எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டியின் திருமேனி அழகுக்கு உன்னதமான தாமரை மலரின் உவமையை அனுபவித்தவற்றில் சிறு துளிகளை அனுபவித்து இன்புறவிருக்கிறோம்.

தாமரை மலரின் மேன்மை

அனைத்து மலர்களிலும் தாமரை மலருக்கு மட்டும் ஏன் இத்திவ்யதம்பதிகளுக்கு இவ்வளவு ஈர்ப்பு ! தாமரை மலர் பற்றிய சிறு குறிப்புடன் மேலே தொடர்வோம்.

தாமரை மலரின் வண்ணம், ஒளி, தூய்மை, நறுமணம், தண்மை போன்ற பண்புகள் அதன் மேன்மைகளை உரைக்கின்றன என்று சமயங்களைக் கடந்த நூல்கள் மூலமாக அறிய முடிகிறது. அத்துடன் தாமரை மலரானது அழகு, இளமை, செழிப்பு, வளர்ச்சி, மங்களம் மற்றும் தூய்மை முதலியவற்றைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர். மேலும் இம்மலர் அழிவில்லாத தன்மையையும், தூய்மையையும், தெய்வீகத்தையும் உணர்த்துவதாக சொல்லப்படுகிறது. நீரின் அடியிலிருந்து மேலேழும் தாமரை தண்ணீரின் மேலே தன் இதழ்களைப் பரப்பி மலர்கின்ற தன்மை அதன் கீழ் ஆழமான இடத்தின் வளமையையும் வாழ்வாதாரத்தையும் தெரிவிக்கிறது. எனவே இவ்வளவு சிறப்புகளைக் கொண்ட தாமரை மலர் எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டியின் திருமேனி அழகிற்கு உவமையாக எடுத்தாளப் பட்டது என்பதில் வியப்பில்லை.

தாமரை மலரின் தொன்மையும் தெய்வீகமும்

தாமரை மலர் இப்பாரத தேசத்தின் ஒப்பற்ற மலர். வெள்ளை மற்றும் சிவப்பு நிறங்களில் 16-160 இதழ்கள்வரை உள்ள தாமரைப்பூக்கள் இந்தியாவின் ஈர நிலங்களில் வளர்பவை என்று அறியமுடிகிறது. பாரதமண்ணில் இதன் தொன்மையைப் பற்றி கூறும் புவியியல் வல்லுனர்கள் காஷ்மீரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாமரை மலர் படிமங்களின் காலம் 11700 வருடம் முதல் 18 லட்சம் வருடங்களுக்குள் (Pleistocene epoch period) இருக்கக்கூடும் என

நிர்ணயித்துள்ளனர். அதுபோன்று அஸ்ஸாமின் தமல்கிரி பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாமரையின் இலை மற்றும் தண்டின் படிமங்கள் காலம் 26 லட்சம் (2.6 மில்லியன்) வருடம் முதல் 660 லட்சம் (66 மில்லியன்) வருடங்களுக்குள்(Tertiary period) நிர்ணயித்துள்ளனர். அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயன்ற அறிவியல் செய்திகள் மூலம் சுமார் 660 லட்சம் வருடத்திற்கு முன்னர் இத்திருநாட்டில் தாமரை இருந்திருக்குமென்பதை தெரிவிக்கிறது. ஆயினும் அறிவியலுக்கு அப்பால் காலம் எனும் ஊர்தியில் பின்னோக்கிச் சென்று ஆய்வு மேற்கொண்டால் தாமரை மலர் எம்பெருமானின் உந்தியிலிருந்து தோன்றியது என்பதில் தான் போய் முடியும் எனக் கொள்ளலாம்.

காலம் என்பதே இல்லாத பரமபதத்தில், திருமாமணிமண்டபத்தின் நடுவில் கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்தில் பன்னிரண்டு இதழ்களையும் அனைத்து சக்தியையும் கொண்ட திவ்யமான தாமரையின் நடுவில் எண்ணற்ற தலைகளையுடைய அனந்தன் என்றழைக்கப்படும் ஆதிசேஷன் எனும் படுக்கையில் வலப்புறத்தில் பெரிய பிராட்டியார் எழுந்தருளி இருக்க மற்ற இரு (உபய) நாச்சிமார்கள் இடப்புறத்தில் சேவித்து இருக்க எம்பெருமான் அனைத்துலகையும் ஆள்கிறான்

திருப்பாற்கடலில் எம்பெருமான் தன் திருவந்தியிலிருந்து ஆயிரம் இதழ் உள்ள தாமரையை தோற்றுவித்து அதனில் பிரமனைப் படைத்தான். பிரம்மா தாமரையில் அமர்ந்து படைக்கும் தொழிலைப் புரிகிறார். ஒவ்வொரு கல்பகாலம் முடிவுற்றதும் பிரமனும் அவருடைய படைப்புகளும் எம்பெருமானிடம் லயமடைந்துவிடுகின்றன. மறுபடியும் புதிய பிரம்மாவை எம்பெருமான் தாமரை உந்தியிலிருந்து படைக்கிறார். . படைப்புகளிலேயே முதலானது தாமரை மலரே.

பிரிந்திராத நிலையில் எம்பெருமானுடனேயே உறைந்திடும் பெரியபிராட்டி, எம்பெருமானின் விருப்பத்திற்கிணங்க இவ்வண்டத்தை படைக்கிறாள் என்று பாஞ்சராத்ர ஆகமம் தெரிவிப்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம். எனவே பெரியபிராட்டியின் திவ்ய சக்தியே தாமரை மலராக பரிணமிக்கிறது எனக்கொண்டால் அது மிகையில்லை.

எம்பெருமான் மற்றும் பெரியபிராட்டியிடம் இவ்வளவு தொன்மையும் , மேன்மையும் ,தெய்வீகத் தன்மையும் கொண்ட இக்கமலமலரின் பிணைப்பினை முனிவர்கள் ,ஆழ்வார்கள் ஆச்சாரியர்கள் வாயிலாக நாமும் சிறிது அனுபவிப்போம்.

எம்பெருமானும் தாமரை மலரும்

நம:பங்கஜநாபாய நம:பங்கஜ மாலிநே

நம: பங்கஜ நேத்ராய நமஸ்தே பங்கஜாங்கரயே (பாகவதம் 1.8.22)

நாபியினில் கமலமலரினை உடையவரும் ,தாமரை மலரிலான மாலையைத் தரித்தவரும் , தாமரை மலர் போன்ற குளிர்ந்த கண்களை உடையவரும், திருவடிகளில் அழகிய தாமரை மலர் ரேகையை உடையவருமான தங்களை வணங்குகிறேன் என்று குந்தி ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் எம்பெருமானைத் துதிப்பது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் சங்கல்ப நாமயம்

தத் புண்டரீக நயனம் விஷ்ணோர் த்ரஷ்யாம்யஹம் முகம் (ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் 5-17-4)

அடியார்களின் வேண்டுகோளின்படி தன்னை ஆக்கி வைப்பதாய் அவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்கடிப்பதாய் உள்ள தாமரைக்கண்களையுடைய விஷ்ணுவை நான் காணக்கடவேன்

பெரியபிராட்டியுடனுறை எம்பெருமானின் திருக்கண்களும், புன் முறுவல் நிறைந்த அதரமும் பிராட்டியுறையும் திருமார்வும் திருக்கைத்தலங்களும், உலகளந்த திருவடிகளும் தாமரை மலரைப் போலுள்ளன என்று ஆழ்வார்கள் தம் அருளிசெயல்களின் நிறைந்து அனுபவித்துள்ளனர். அவற்றிலிருந்து விரிவுக்கஞ்சி மிகச்சுருக்கமாக சிலவற்றை இங்கு நாமும் அனுபவிப்போம்.

கார்வண்ணம் திருமேனி கண்ணும் வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமல வண்ணம்,” - (திருநெடுந்தாண்டகம் 1-8)

“மன்னன் திரு மார்பும் வாயும் அடி இணையும் பன்னு கரதலமும் கண்களும் ஓர் மணிவரைமேல் பொன் இயல் பங்கயத்தின் காடுபூத்ததுபோல் மின்னி ஒளிபடைப்ப --(பெரிய திருமடல் 74-75)

மணி தட தாமரை காடுகள் போல் திருமார்பு வாய் கண் கை உந்தி கால் உடை ஆடைகள் செய்ய பிரான் திருமால்(“திருவாய்மொழி 8-9-1)

தாமரை காடு மலர் கண்ணொடு -(திருவாசிரியம்-5)

அடித்தலமும் தாமரையே அம் கைகளும் பங்கயமே --- (பெரிய திருமொழி 8-1-5)

பாமரு மூவுலகும் படைத்த பற்ப நாபாவோ,

பாமரு மூவுலகும் அளந்த பற்ப பாதாவோ,

தாமரைக் கண்ணாவோ. தனியேன் தனியா ளாவோ,

தாமரைக் கையாவோ. உன்னை யென்றுகொல் சார்வதுவே? (திருவாய்மொழி 7-6-1)

சங்கு சக்கரம் என்று கை கூப்பும் தாமரைக்கண் என்றே தளரும் (திருவாய்மொழி 7-2-1)

சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணனை -(திருப்பாவை -14)

வேதவாக்கியங்களின் உள்ளுறைப்பொருளை ஆழ்ந்து அனுபவித்திருந்த ஸ்ரீமத்ராமானுஜர், “தஸ்ய யதா கப்யாசம் புண்டரீகமேவமகூஷிணி” எனும் சாந்தோக்ய உபநிஷத் வாக்கியத்திற்கு, சூரியனுடைய கிரணத்தால் மலர்ந்த தாமரைமலர் இதழ் போன்ற திருக்கண்களை உடையவன் எம்பெருமான்(தாமரைக்கண்ணன்) என்று விளக்கினார் என்பது சரித்திரம்.

பெரிய பிராட்டியும் தாமரைமலரும்

எம்பெருமானை அனுபவித்ததைப்போல் பிராட்டியையும் தாமரை மலரையும் சேர்த்து ஸ்தோத்திரங்களிலிருந்தும் ஆழ்வார்களும் அருளியவற்றிலிருந்தும் சிலதுளிகளை அனுபவிப்போம்.

முதலில் ஸ்ரீ ஸூக்தத்திலிருந்து இரு திருநாமங்களின் துணையுடன் அனுபவிப்போம்

“பத்மவர்ணாம்”:

இத்திருநாமம் தாமரை போன்ற திருநிறத்தையுடையவள் எனும் பொருளில் கூறப்படுகிறது. தாமரையின் தண்டு அதனுடைய கோசம் மற்றும் அதன் இதழ்கள் ஆகியவற்றை சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போன்று , சித், அசித் தத்துவங்களை எம்பெருமான் (ஈஸ்வரன்) பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே சித் , அசித், ஈஸ்வரன் ஆகிய இம்மூன்று

தத்துவங்களும் தாமரை(பத்மம்)க்கொப்பாகச் சொல்லப்படுகிறது. எப்படி சூரியன் தன் ஒளியாலே தாமரை(பத்மம்)யை நிறம்பெறச்செய்வது போல் பிராட்டியும், தன்னுடைய ஒளியின் காந்தியாலே இத்தத்துவங்களை நிறம்பெறச்செய்வளாகையால் “பத்மவர்ணம்” என்று கூறலாம் என்பர் பெரியோர். .

இக்கருத்தையே பிராட்டி அருளிய லக்ஷ்மி தந்திரத்தில், சித்,அசித் மற்றும் ஈஸ்வரன் ஆகியோரை எப்போதும் தன் ஒளியாலே நிறம் பெறச் செய்கிறாள்; தன்னுடைய திருமேனி தாமரை போன்ற நிறங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளாள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது அனுபவிக்கத்தக்கது.

“பத்மேஸ்திதாம்”:

இத்திருநாமம் தாமரையில் நிற்பவள் என்ற பொருளைத்தருகிறது. தாமரையின் அழகும் மணமும் ஓர் வடிவுகொண்டு நிற்கின்றனவோ என்று ஐயமுறும் வண்ணம் பிராட்டி அதில் நிற்கிறாள். இதன் பொருட்டே ” தாமரையாள்” ,“கமலப்பாவை” ,“வேறிமாறாத பூமேலிருப்பள்” ,“மலர்மங்கை “என்றெல்லாம் ஆழ்வார்களால் போற்றப்படுகிறாள் .

விஷ்ணுபுராணம் (1-9-100) அலர்ந்த தாமரை மீது திருபாற்கடலிலிருந்து வெளிவந்ததை “விகாசகமலாஸ்திதா” எனும்பெயராலும் என்றும் இருகரங்களிலும் தாமரையை ஏந்தி வந்ததால் த்ருதபங்கஜா எனப்பட்டாள்.

வாயு புராணம் மற்றும் வராஹ புராணத்தில் ஸ்ரீசரஸ் எனும் தடாகத்தை குறிப்பிடுகிறது, அதில் அழியாத மஹாபத்மம் எனும் தாமரை மலர் உள்ளது. அம்மலரைச் சுற்றி நறுமணம் கமழ் தாமரை மலர்கள் உள்ளன . இவற்றை தேவதைகள் காத்து வருகின்றனர். இந்த அழகிய மகாபத்மமெனும் தாமரை மலிரினில் லக்ஷ்மி வாசம் செய்கிறாள். இந்த ஸ்ரீசரஸைச் சுற்றி வில்வமரத்தைக்கொண்ட ஸ்ரீவனம் எனும்பெயருடைய காடுகளிலிருந்து அடியவர்கள் பிராட்டியை வணங்குகின்றனர்.

ஸ்ரீ நாரதமுனி “மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்” எனும் ஸ்தோத்திரத்தை அருளியுள்ளதாக அறிகிறோம். இதில்,

தாமரையொத்த திருக்கரங்களையும் திருக்கண்களையும் கொண்ட மஹாலக்ஷ்மியைத் துதிக்கிறேன் எனும்பொருள்கொண்ட

பத்ம ஹஸ்தே, பத்ம நயனே, மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே (மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-2) என்றும் ,

இரு திருக்கரங்களிலும் தாமரையைத் தரித்த மஹாலக்ஷ்மியைத் துதிக்கிறேன் எனும்பொருள்கொண்ட

பத்ம த்வய கரே தேவி, மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே(மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-5) என்றும் ,

தாமரையை ஆசனமாகக் கொண்டவளும், தாமரையைப் போன்ற திருத்தொடையினை உடையவளும், தாமரையையொத்த திருக்கண்களையுடையவளும், தாமரையில் உதித்தவளும், திருநாபியில் தாமரையைக் கொண்டுள்ள எம்பெருமான் பத்மநாபனுக்குப் பிரியமானவளுமாகிய மஹாலக்ஷ்மியைத் துதிக்கிறேன் எனும்பொருள்கொண்ட

பத்மாஸனே, பத்ம ஊறு , பத்மாசுதீ பத்ம ஸம்பவே

பத்மநாபப்ரியே தேவி மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே (மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-9) என்றும் ,

தாமரை இலையினைப்போல் பெரிய அகன்ற கண்களையுடையவளும், தாமரையொத்த நிறத்தை உமிழும் பத்மராக ரத்தினம் போல் ஒளிர்வளும், தாமரையினின்று

பெருஞ்செல்வத்தை அளிப்பவளுமான மஹாலக்ஷ்மியைத் துதிக்கிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட

பத்ம பத்ர விசாலாக்ஷி, பத்மராக சமப்ரபே ,

மஹா பத்மநிதே தேவி, மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே (மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தவம்-35) என்றும்

ஸ்ரீ நாரத மஹரிஷி அருளியுள்ளார்

அதர்வ ரஹஸ்யம் என்று போற்றப்படும் “லக்ஷ்மிநாராயணஹ்ருதயம்” எனும் ஸ்தோத்திரம் பார்க்கவ மஹரிஷியால் இயற்றியதாக அறியப்படுகிறது

‘லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம் ஸ்தோத்திரத்தின்’ த்யானஸ்லோகத்தில், இரு கைகளிலும் தாமரைமலர்களை ஏந்தி ஆரமும் நூபுரமும் அணிந்திருக்கும் மஹாலக்ஷ்மியை எண்ணுகிறேன் எனும் பொருள்கொண்ட

ஹஸ்தத்வயேன கமலே தாஅரயந்தீம் ஸ்வலீலயா||

ஹார-நூபுர-ஸம்யுக்தாம் மஹாலக்ஷ்மீம் விசிந்தயேத்||- (லக்ஷ்மிஹ்ருதயம் த்யான ஸ்லோகம் -1)என்றும்,

பட்டு வஸ்திரங்களாலான பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளவளும், தாமரைப் பூவையொத்த திருக்கண்கள் கொண்டவளும், தாமரை மலரைப் போன்ற திருக்கைகளால் வரமும் அபயமும் தந்தருளுள்பவளும், புத்தம் புதிதாகத் தோன்றிய சங்கினைப் போன்ற திருமேனியுடையவளும், அடியவரின் வாழ்வின் விதியை நிர்ணயிக்கும் பிராட்டியின் திருவடிகளைத் துதிக்கிறேன் எனும் பொருள்கொண்ட.

கௌஸேய-பீதவஸநாம் அரவிந்த நேத்ராம்

பத்மத்வயாபய-வரோத்யத-பத்மஹஸ்தாம்|

உத்யச்சதார்க-ஸத்ருஃஸாம் பரமாங்க-ஸம்ஸ்தாம்

த்யாயேத் விதீஸனத-பாதயுகாம் ஜனித்ரீம்||- (லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம் த்யானஸ்லோகம்- 2) என்றும்,

தேவிபாகவதம் 9வது ஸ்கந்தம் 42வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மஹாலக்ஷ்மி ஸ்துதியில்,தாமரைப் பூவில் வசிக்கின்ற ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை நாராயணன் மனைவியை வணங்குகிறேன்.தாமரை இதழ் போன்ற அகன்ற கண்களுடையவளும் தாமரை போன்ற முகமும் உடைய மஹாலக்ஷ்மியே ! தாமரைப் பூவை ஆசனமாகக் கொண்டவளே! கையில் தாமரையைத் தரித்திருப்பவளே! விஷ்ணு பத்தினியே! மஹாலக்ஷ்மியே! உன்னை வணங்குகிறேன் எனும் பொருளில்

“நம: கமலவாளின்யை நாராயண்யை நமோ நம:” என்றும்,

பத்மபத்ரேக்ஷணாயை ச பத்மாஸ்யாயை நமோ நம:

பத்மாஸனாயை பத்மின்யை வைஷ்ணவ்யை ச நமோ நம: என்று கூறுகிறது.

இதுபோன்று லக்ஷ்மி அஷ்டோத்திரமும் மற்றும் பல துதிகளும் , தோத்திரங்களும் பெரிய பிராட்டிக்கும் தாமரைக்குமுள்ள நெருக்கத்தைத்தெரிவிக்கின்றன.

தாமரையில் பிறந்தவள் என்பதால் “பத்மோத்பவாம்” என்றும், தாமரை மீது அதிக பிரியமுள்ளவள் என்பதால் “பத்மப்ரியாம்” என்றும், தாமரையை இரு திருக்கரங்களில் ஏந்தியுள்ளதால் “பத்மஹஸ்தாம்” என்றும் , தாமரையை ஒத்த கண்களையுடையவள் என்பதால் “பத்மாக்ஷீம்” என்றும், தாமரையை ஒத்த வசீகரிக்கும் காந்தியையுடைய அழகுள்ளவள் என்பதால் “பத்ம சுந்தரீம்” என்றும், , தாமரையையொத்த அழகிய

திருமுகம் கொண்டவள் என்பதால் “பத்மமுகீம்” என்றும், திருநாபியில் (தொப்புள்) கமலத்தில் பிரமனைப்படைத்த பத்மநாபனுக்கு பிரியமானவள் என்னும் பொருளில், “பத்மநாப பிரியாம்” என்றும், தாமரைப்பூக்களினாலான மாலையைத் தரித்துள்ளதால் “பத்மமாலாதராம்” என்றும் . பிராட்டிக்கும் தாமரைக்கும் உள்ள நெருக்கத்தால் “பத்மினி” என்றும் தாமரை மலரின் நறுமணம் கொண்ட திருமேனி உடையவள் என்பதால் என்பதால் “பத்மகந்திநீம்” என்றும், தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவள் என்னும் பொருளில் “பத்மாலயாம்” என்றும், மலர்ந்த தாமரை இதழ்களொத்த நீண்டதிருக்கண்களையுடையவள் என்பதால் “பத்மதளாயதாசுதி. என்றும் இன்னும் பலவாறாகவும் புகழ்ந்து உரைக்கின்றன.

நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தத்தினுள் ஆழ்வார்கள் பிராட்டியைப் பற்றி 132 இடங்களில் அனுபவித்து கூறுமிடங்களையெல்லாம் திரட்டி அனுதினமும் பாராயணம் செய்வதன் பொருட்டு “திவ்யப்பிரபந்த திருமகள் வாழ்த்து மாலை” எனும் துதியை ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார் ஸ்வாமி அருளிச்செய்துள்ளார். அந்த 132 துதிகளில் ஆழ்வார்கள் தாமரை, கமலம், பூ அல்லி, மலர், அலர், அரவிந்தம், புண்டரீகம் போன்ற சொற்களுடன் பெரியபிராட்டியை இணைத்து திருமாமலர் மங்கை, தாமரையாள் , அந்தாமரைப்பேதை, வண்கமலத் திருமாதா, ,கமலப்பாவை , ஒரு வல்லித் தாமரையாள், பொற்றாமரையாள், பங்கயத்தாள் ,பூ மங்கை, பூம் பாவை, பூவினை மேவிய தேவி, பூ மேய செம்மாதா, பூ மகளார், பூவின் மேல் மாதா, பூவின்மிசை நங்கை, வேரி மாறாத பூமேல் இருப்பாள், பூவில் வாழ்மகள், பூவார் திருமாமகள், புண்டரீக பாவை, புண்டரீகத்தவள், அரவிந்தப் பாவை, அணி மாமலர் மங்கை, பனிமலராள், செய்ய நெடுமலராள் ,வடிக் கோல வாள் நெடும்கண் மாமலராள் , மலர்மகள், , தூமலராள், ஒசிந்த ஒண்மலராள், ,மலர்மங்கை, அல்லி மாமலராள், அல்லி மாமலர் மங்கை, அல்லி மலர்த்திருமங்கை, அல்லி மாதர் கோல மலர்ப் பாவை, அலர்மகள், அலர்மேல் மங்கை என்று தாமரை மலருடன் இணைத்து பிராட்டியின் திருநாமங்களை பரந்து போற்றியுள்ளதைப் துதித்து இன்புறலாம்.

எம்பெருமானிடம் பிராட்டி நித்யசேர்த்தியாக உள்ளது போன்று தாமரையும் பிராட்டியிடம் இணைபிரியாது உள்ளது. சுகுமாரனான எம்பெருமானுடைய திருமார்பினில் அகலகில்லாது அலர்மேல்மங்கையாக நித்தியவாசம் செய்யும் பெரியபிராட்டியின் சேர்த்திக்கு தாமரைமலரும் அணியாகச் சேர்ந்ததின் சீர்மையினை சிறிது அனுபவித்தோம்.

இதுகாறும் பெரியபிராட்டியின் “ ஸ்ரீ” எனும் சீர்மைமிகு திருநாமத்தையும், இத்திருநாமம் தெரிவிக்கும் பிராட்டியின் புருஷாகார மேன்மையையும் , எம்பெருமானுடன் பிராட்டியின் பிரிந்திராத நிலையினையும் , அனைத்து நிலைகளிலும் பிராட்டியின் சேர்த்தியையும் , எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டியிடம் தாமரை மலரின் ஈர்ப்பினையும் முனிவர்கள் தோத்திரங்களிலிருந்தும் மற்றும் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களிலிருந்தும் சிறிது அனுபவித்தோம். அடுத்து பிராட்டியின் திருநாம வைபத்தின் ஓர் துளியை அனுபவிப்போம்.

7. பிராட்டியின் திருநாமங்களின் ஏற்றம்

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார், எம்பெருமானைக்காட்டிலும் எம்பெருமானின் திருநாமங்களுக்கு ஏற்றமென்றுரைக்கிறார். எம்பெருமான் கட்டிப்பொன் போன்றவன் . பார்த்து மகிழலாமே தவிர அதை அணிந்து அழகுபார்க்க இயலாது. ஆனால் அணிந்து

மகிழக்கூடிய ஆபரணமாக்கிய பொன் போன்றது எம்பெருமானது திருநாமம். அனைவருமே திருநாமத்தை துதிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் என்கிறார். இவரது கூற்று பிராட்டியின் திருநாமத்திற்கு சாலப்பொருந்தும்.

பெரிய பிராட்டி உலகனைத்துக்கும் வரமருளும் நாயகனான எம்பெருமானை அணைத்தபடி அவருடைய நாயகியாக உள்ளாள். லக்ஷ்மி பத்மா, கடல்மகள் இந்திரை மற்றும் விஷ்ணுபத்னி போன்ற வேதத்துக்கு மூலதனங்களான திருநாமங்களை ஜபிக்குமவர்கள், பாவங்களின் வாயிலாகப் பெற்றபிறவிச் சுழலில் சுழல்வதில்லை எனும் பொருளுடைய

அஸ்யேசாநா த்வமஸி ஜகத: ஸம்சர்யந்தீ முகுந்தம்

லக்ஷ்மீ: பத்மா ஜலதி தநயா விஷ்ணுபத்நீந்திரேதி |

யந்நாமாநிச்ருதி பரிபணாந் யேவமாவர்த்தயந்தோ

நாவர்த்தந்தே துரித பவந ப்ரேரிதே ஜநம் சக்ரே.|| (ஸ்ரீஸ்துதி-8) என்று

ஸ்வாமி தேசிகன், ஸ்ரீஸ்துதியின் ஸ்லோகத்தின் வாயிலாக பிராட்டி திருநாமங்களின் மேன்மையினை அறுதியிடுகிறார்.

மஹாகவி அரசணிப்பாலை ஸ்ரீவேங்கடாத்வாரி ஸ்வாமி அருளிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சஹஸ்ரம் எனும் வடமொழி நூலில் 17 -வது அத்தியாயமான நாம வைபவ ஸ்தபகத்தில் தாமரை மலரினில் வசிக்கின்ற பிராட்டியினுடைய மங்களகரமான திருநாமங்களை பாராயணம் செய்பவர்கள் சம்சாரமெனும் பெருங்கடலின் சுழல்களிலிருந்து அவளருளால் விடுபட்டு தேவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்து விளங்குவர் எனும் பொருளுடைய,

ராஜீவகேஹே தவ மர்த்யராஜீ

ராஜீவயந்தி வ்யஸநாப்திமக்ந|

நாமாநி ய: கீர்தயதே ஸ தன்யோ

வைமாநிகாநாமபி மாந்நீய|| (ஸ்ரீலக்ஷ்மி சஹஸ்ரம் -நாமவைபவ ஸ்தபகம்- 3) என்றும்,

தாயே! திருப்பாற்கடலின் சாரமாக அமிர்தம் உள்ளதுபோன்று, புகழ்மிக்க நின் திருநாமங்கள் நான்கு வேதங்களின் விழுமிய சாரமாக உள்ளது. உன்னுடைய புனிதமான சக்திவாய்ந்த திருநாமம் எங்கணும் பரவி ஆயுள் ஆரோக்கியம், வலிமை, அமைதி, பயத்தின்று விடுதலை ஆகியவற்றை தந்தருள்வது மட்டுமின்றி தொன்றுதொட்டு இருக்கும் உட்பகைகளான ஆசை(காம), கோபம் (க்ரோதம்), சுயநலம்(லோபம்), செருக்கு(கர்வம்), ஆணவம் (மதம்), பொறாமை (மாச்சரியம்) முதலியவற்றை அழித்துவிடுகிறது. எம்பெருமானும் உனது திருநாமத்தை நித்திய ஜபமாக செய்வதன் மூலம் உற்சாகமேற்பட்டு தான் படைத்த உலகத்தை காத்தருள்கிறான். உன்னுடைய திருநாமங்களை பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு அனைத்து மங்களங்களும் கிட்டும் எனும் பொருளில்

ஆம்நாயதுக்தஜலதேராம்ருதம் மதம்ப

நித்யாத்விஷம் ப்ரஹ்ரணே த்ருஹிணாஸ்த்ரமந்த்ர:|

நாராணஸ்ய கில நித்யஜபஸ்த்வதீயம்

நாம ப்ரகல்பதமம் அப்யுதயம் தநோது|| (ஸ்ரீலக்ஷ்மி சஹஸ்ரம் -நாமவைபவ ஸ்தபகம்-5) என்றும் பிராட்டியின் திருநாம வைபவத்தை அனுபவித்து அருளியுள்ளார்.

பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருநாம வைபவத்தை எடுத்தியம்புதற்கு எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் எடுத்தியம்புதற்கரிய செயல். பெரியபிராட்டியாரின் திருநாமங்களின்

பெருமைகளையும் சீர்மையையும் பரக்கப்பேசும் “ஸ்ரீஸூக்தம்” அவதரித்ததைப் பார்த்தோம். பெரியபிராட்டிக்கு ஆயிரமாயிரம் திருநாமங்களிருப்பினும், ஸ்ரீஸூக்தம் அருளும் திருநாமங்கள் ஏற்றமுடையவை. பெரியபிராட்டியின் திருவடிகளைப் துணையாகப்பற்றி ஸ்ரீரங்கநாயிகா அஷ்டோத்தர சதநாமாவளியிலும் , வைஷ்ணவ சுதர்ஸனம் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே. ச.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி அருளிய ஸ்ரீஸூக்த வியாக்யானத்திலிருந்தும், “ஸ்ரீகுணரத்னகோசம்” நூலுக்கு ஸ்ரீ.உ.வே.திருமலைநல்லான் ஸ்வாமி இயற்றிய “ஸுவர்ண குஞ்சிகா ” என்னும் விரிவுரையிலிருந்தும், அடியேன் அறிந்துகொள்ள முயற்சித்த பெரியபிராட்டியாரின் சில திருநாமங்களின் மேன்மையையும் சிறப்பினையும் இச்சிறு தொகுப்பினில் ஆனந்திப்போம்.

7.1 பிராட்டியின் திருநாமங்கள்- குறு விளக்கம்

7.1.1.லக்ஷ்மி எனும் திருநாமம்

பெரியபிராட்டியின் “ஸ்ரீ” என்ற முதல் திருநாமத்திற்கு அடுத்தபடியாக வேதங்கள் வழங்கும் பெருமையுடைய திருநாமம் “லக்ஷ்மி” என்பதாகும். இத்திருநாமத்தின் சீர்மையினை மேலே அனுபவிப்போம்.

“லக்ஷயதீதி லக்ஷ்மீ:” எனும் வாக்கியம் சகல ஜீவர்களுடைய நன்மை தீமைகளை சிந்திக்கிறாள் என்பதால் லக்ஷ்மியாகிறாள் என்றுரைக்கிறது. எனவே லக்ஷ்மி எனும் சொல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து ஆவன செய்கிறாள் என்று பொருளுடையதாகிறது .

பாஞ்சராத்ர ஆகம சாஸ்திரம் லக்ஷ்மிதந்த்ரத்தில் எல்லா ஜீவராசிகளை நேரே காண்பவளாய், அவர்களுடைய நன்மை தீமைகளை சிந்திக்கிறேன் எனும் பொருளுடைய ‘ஸாக்ஷிணி சர்வபூதானாம் லக்ஷ்யாமி ஸுபாஸுபம்’ என்று பிராட்டி கூறுகிறாள். பிராட்டி தீமைகளையும் ஏன் சிந்திக்கிறாள் என்றால், எம்பெருமானிடம் இவ்வுலகில் தோஷமற்றவன் யார்? என்று நைச்சியமாகப் பேசி அடியவரின் குற்றங்களை மறைத்து எம்பெருமானை மனம் கசியவைக்கும் பொருட்டேயாகும். அதேபோல் நன்மைகளைக் காணுங்கால் அவற்றை மிகையாக்கிக் கூறி எம்பெருமானின் திருவடிகளில் அடியவரைச் சேர்ப்பிப்பதற்கேயாகும். எனவே பிராட்டி, லக்ஷ்மி எனும் திருநாமத்தினைத் தரித்து புருஷகாரத்தினால் தனதருளைப் பொழிகிறாள்.

லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் ” லக்ஷ்மீஸ் ஸாஸ்மி ஹரேர் நித்யம்” என்று ஹரிக்கு எப்பொழுதும் செல்வமாக இருப்பவள் “என்று அருளியுள்ளார்.

கொடுப்பவளாகவும்,நித்யையாகவும், மூவகைப் பொருள்களையும் தூண்டுபவளாகவும் , ஞானத்தின் உருவமாகவும் ஒவ்வொரு அறிவினாலும் அறியப்படுகிறவளாகவும் உள்ளதால் லக்ஷ்மியாகிறேன் என்று பொருள்கொண்ட

தததீ சேஷபணீ சஸ்மி நித்யா த்ரிப்ரேரணீ ததா|

ததா ஜ்ஞாநஸ்வரூபாகம் லக்ஷணீயா மிதௌ மிதௌ || எனும் வாக்கியத்தை

லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் பிராட்டி அருளியிருக்கிறாள்.

இங்கு “ல” எனும் எழுத்தால் அனைத்தையும் கொடுப்பவள் எனும்பொருளும், “சுஷ” எனும் எழுத்தால் பக்தர், முக்தர், நித்யர் என்றும் , சுத்த ஸத்வம், மிஸ்ர ஸத்வம், காலம் எனப்படும் சித் அசித்துகளைத் (சேதன அசேதனங்களைத்) தூண்டுகிறவளென்றும் பொருளுடையதாகிறது .மனம் ,வாக்கு,காயம் இம்மூன்றையும் தூண்டுகிறவளென்றும் ,சித் , அசித் , ஈஸ்வரன் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களையும் தூண்டுபவளென்றும் கொள்ளலாம் .

பெரியபிராட்டியின் அன்புக்கு வசப்பட்டு, இவளால் தூண்டப்பட்டு எம்பெருமான் சகல காரியங்களையும் செய்கிறான் என்பதை நம்மாழ்வார் "அல்லிமலர்மகள் போக மயக்குகளாகியும் நிற்குமம்மான்...எல்லாக் கருமங்களும் செய்" (திருவாய்மொழி 3-10-8) என்றருளினார். ”.ம “எனும் எழுத்து பிராட்டியார் ஞானமே வடிவெடுத்தவளாக இருப்பவள் என்ற பொருளைத்தருகிறது . இம்முன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து ” ஒவ்வொரு அறிவிலும் காணப்படுபவள் “என்ற பொருளையும் அளிக்கிறது. மேலும் ”ல” எனும் எழுத்து லயத்தையும்” கூட “எனும் எழுத்து ஸ்திதியையும்”ம” எனும் எழுத்து நிர்மாணமெனும் ஸ்ருஷ்டியையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு , பிரகிருதியை படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் எனும் நிலைகளை அடையச் செய்பவள்” லக்ஷ்மி “என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்
என்னை (பக்தர்களுக்கு) இலக்காக்குகிறேன்: (எல்லாப்பொருளையும்) பிரளயகாலத்தில் இழுத்துக்கொள்கிறேன்: (ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்) வெளிவிடுகிறேன்; நல்லோர்களின் பாவத்தை நானே போக்கடிக்கிறேன்;பொறுத்தருள்கிறேன்; ஜீவர்களின் பொறுமையாகவேயிருக்கிறேன்; (உலகை)ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்; (உலகை) அளக்கிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட லக்ஷ்மி நயாமி சாத்மாநம் லாமி சாந்தே கூடிபாமி ச|
கூடிபாமி கூடபகாம்யேகா க்சிணோமி துரிதம் ஸதாம்||
கூடமே கூடமா ஹி பொதாநாம் மிமே மம்ய ச மாமி ச|| எனும் வாக்கியம் லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

லக்ஷ்மி எனும் திருநாமத்தின் பெருமை:

பஞ்சாட்சரமெனும் ஐந்து எழுத்துக்கள் கொண்ட “ஓம் லக்ஷ்மயை நம:” எனும் இம்மந்திரம் பாதாள உலகத்தை அளிக்கவல்லது, தேவலோகத்திலும் மேலுலகங்களிலும், பூமியிலுமுள்ள போகங்களைத் தரவல்லது . பிராட்டியின் ஞானமயமான சரீரமான இந்த மந்திரம் எம்பெருமானின் இதயத்திலுமுள்ளது. இதுவே ஆத்ம ஞானம், புண்ணியம், மற்றும் யோக ஞானமாகும் எனும் பொருள் கொண்ட

பஞ்சாகூடரோ ஹ்யயம் மந்த்ர: பாதாளகதிஸாதந:|

திவ்யாந்தரிகூடபௌமாநாம் போகாநாமுபபாதந:||

தநுர் ஜ்ஞாநமயீ ஸா மே விஷ்ணோர் மே ஹ்ருதி ச வர்த்ததே|

அத்மஜ்ஞாநமிதம் புண்யம் யோகஜ்ஞாநமிதம் பரம்|| (லக்ஷ்மீ தந்த்ரம்) என்று,

லக்ஷ்மி எனும் திருநாமத்தின் ஏற்றத்தை லக்ஷ்மீ தந்த்ரம் அருள்கிறது.

‘ஸ்வர்க லக்ஷ்மி’ எனும் திருநாமத்துடன் இந்திரனுக்கு அனைத்து செல்வங்களையும் அளிப்பவளாகவும் (சகர சம்பத் ஸ்வரூபிணி) ,பாதாள உலகினில் உள்ள நாக லோகத்தில் அவர்களுக்கு அனைத்தையும் அருள்பவளாக “நாக லக்ஷ்மி” எனும் பெயருடனும், அரசர்களுக்கு ரதம், யானை, குதிரை முதலியவைகளை நிறைந்தும் ,மற்றும் செல்வம் தானியம் வேளாண்மை ஆகியவற்றை நிறைந்து அருள்பவளாக “ராஜலக்ஷ்மி” எனும் பெயருடனும், அடியவர்களின் குடும்பங்களில் “க்ருஹலக்ஷ்மி” எனவும் இருக்கிறாள்

க்ரஹலக்ஷ்மீர் க்ருஹேஸ்வேவ க்ரஹீநாண் ச கலாமஸ்த்வா |

சம்பத் ஸ்வரூப க்ருஹீநாம் சர்வமங்கள மங்களா ||

க்ருஹலக்ஷ்மியாக வீட்டிலிருக்கும் பெண்களின் வடிவில் அவ்விட்டிலுள்ளோருக்கு அனைத்துச்செழுமையையும் மங்களங்களையும் நிறைந்து அருள்கிறாள்.

ஒளிவீசும் ஆபரணங்கள், ரத்தினங்கள், தானியம் மற்றும் பழவகைகள் போன்றவைகளை நிறைந்து அளித்து க்ரஹலக்ஷ்மி (வீட்டுமகாலக்ஷ்மி) எனும் பெயருடன் அனைத்துச்

செல்வங்களையும் செழுமையையும் மற்றும் நிறைந்த மங்களங்களையும் அருள்கிறாள். இது தேவிபாகவதத்திலும் (9,39,15-20), ப்ரம்ஹவைவர்த புராணத்திலும்(2,36,16ff) கூறப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகிறது.

7.1.1.1. லக்ஷ்மி வாசம் செய்யுமிடங்கள்

மஹாபாரதத்தில் “அநுசாஸன பர்வம்” 32 வது அத்யாயம் தானதர்ம பர்வத்தில், எப்படிப்பட்ட மனிதர் அல்லது பெண்களிடத்தில் ஸ்ரீ எனும் லக்ஷ்மி எப்பொழுதும் வாசம் செய்கிறாள் எனும் தருமபுத்திரின் கேள்விக்கு பீஷ்மர் பதிலிருக்கிறார். ப்ரத்யும்னனின் தாயாகிய ருக்மணியிராட்டி கிருஷ்ண பகவானுடன் இருக்கையில் அங்கு தாமரை மலர் போன்ற முகத்தினையுடைய ஸ்ரீ தேவியைக் கண்டாள். வந்த லக்ஷ்மியைப் பார்த்து ஆச்சரியத்துடன் நீ யாரை அடைகிறாய் ? யாரிடத்தில் நிலைபெற்று நிற்கிறாய்? யாரை அடைவதில்லை? என்று தன் முன்னிலையில் கேட்ட கேள்விக்கு ஸ்ரீதேவி பதிலிருக்கிறாள். விரிவுக்கஞ்சி சிறு தொகுப்பாக அளித்திருக்கிறேன்.

அழகும் திறமையும் வேலைத்திறமையுள்ளவனும், வேலை செய்து கொண்டிருப்பவனும், கோபமில்லாதவனும், தெய்வபக்தியுள்ளவனும், நன்றி மறவாதவனும், ஐம்புலன்களை அடக்கினவனும், எப்பொழுதும் சத்வ குணத்துடனிருப்பவனிடமும் நான் நிரந்தரமாக வசிக்கிறேன். தொழில்களை செய்யாதவனிடத்தும், நன்றிகெட்டவனிடத்திலும், ஒழுக்கம் தவறினவனிடத்தும், கொடுஞ்செய்கைகள் உள்ளவனிடத்தும், அடக்கம் அற்றவனிடத்தும், பெரியோரிடத்து பொறாமைப்படுபவனிடத்தும் நான் வசிப்பதில்லை. தர்மத்தை அனுட்டிப்பவரிடத்தும், தர்மம் தெரிந்தவரும், பெரியோரை அடுப்பவரும், பிறர் மனத்தை அறிகிறவரும், காலத்தை சிறிதும் வீணாக்காதவரும், தானத்திலும் சுத்தத்திலும் ஊக்கமுள்ளவர்களும், புலன்களையடக்குவதையும், தியானம் செய்வதையும், தத்துவ ஞானங்களை விரும்புகிறவரும், பசுமாடுகளிடம் பிரியம் கொண்டிருப்பவர்களிடமும் எப்போதும் வசிக்கிறேன்.

அழகும் அடக்கமும் உடையவர்களிடத்தும், தேவதைகளிடத்தும், அந்தணர்களிடத்தும், பக்தியுள்ளவரும், வீட்டினையும், பாத்திரங்களையும் சுத்தமாகவைத்துக்கொண்டு பெரியோருக்குப் பணிவிடை செய்பவளும், புருஷர்களிடத்தில் பொருமையும் அடக்கத்துடனும் சத்தியம் மனம் வாக்கு காயங்களின் ஒற்றுமையுடனும் இருப்பவளும் பசுக்களையும் தானியங்களையும் ஊக்கத்துடன் பார்த்துக் கொள்பவளுமாகிய பெண்களிடத்தில் எப்போதும் வசிக்கிறேன்.

எப்போதும் உண்மையுள்ளவர்களிடத்தும், காட்சிக்கினியவர்களும் அழகும் குணமுள்ளவர்களும் கற்புள்ளவர்களும் மங்களமாகத் திகழ்பவர்களும் அலங்காரமுள்ளவர்களுமான மங்கையரிடம் வசிக்கிறேன். வாகனங்களிடத்தும், கன்னிகைகளிடத்தும், ஆபரணங்களிடத்தும், யாகங்களிடத்தும், மழைபொழியும் மேகங்களிடத்தும், மலர்ந்த தாமரைக் கொடிகளிடத்தும், சரத்காலஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்கள் கொண்ட கார் காலத்திய நட்சத்திர வரிசைகளிடத்தும், யானைகளிடத்தும், மாட்டுக்கொட்டில்களிடத்தும், அரசனிடத்தும் , சிம்மாசனத்திடத்தும் , மலர்ந்திருக்கும் நெய்தல், தாமரைகளுள்ள தடாகங்களிடத்தும் , அன்னங்களும் மற்றும் அன்றில்களும் கூவுவதினால் (அன்றில் நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் பறவையினம். இதன் தலை சிவப்பு நிறம் கொண்டது. இதன் அலகு வளைவானது. கூர்மையானது. கடலோரப் பனைமரக் கொம்புகளில் கூடுகட்டிக்கொண்டு வாழும். அன்றில் தன் துணையுடன் சேர்ந்தே வாழும். துணையில் ஒன்று பிரிந்தாலும் குரல் எழுப்பும். இந்தக் குரலை ‘அகவல்’ என்பர்) விளங்குகின்றவையும், கரையிலுள்ள மரங்கள்

நீரினால் தழைந்திருப்பத்தால் சோப்பிப்பவையாகவும், சித்தர்கள், மறையோர்களால் அடையப்பட்டதாயும் எப்போதும் நீர் நிரம்பியிருக்கின்றவையும், சிங்கங்கள் யானைகள் முதலியவற்றால் கலக்கப்பட்ட நீருடைய நதிகளிடத்தும் நான் வசிக்கிறேன். மதயானைகளிடத்தும், சிறந்த காளைகளிடத்தும், சாதுக்களிடத்தும் நான் எப்போதும் வசிக்கிறேன். எந்த வீடுகளில் உள்ளோர் அக்னி ஹோத்திரம் செய்துகொண்டும், பசுவையும் அந்தணர்களையும் தேவர்களையும் பூஜித்து பூக்களினால் அர்ச்சனை செய்துவருகிறார்களோ அந்த வீடுகளில் நித்ய வாசம் செய்கிறேன். எவனிடத்தில் என் கருத்தினால் நான் இருக்கிறேனோ அவன் புண்ணியம் புகழ், பொருள், இன்பம் எல்லாவற்றிலும் மேலாகிறான்.

பீஷ்மர் தருமபுத்திரரிடம் சொன்னதை பாட்டிலே வடித்தால் எவ்வாறிருக்கும் என்பதற்கு சான்றாக மஹாகவி பாரதியாரின் லக்ஷ்மியைப் போற்றும் கவிதை கிடைத்தது. அவரின் கவிதையினையும் படித்து ஆனந்திப்போம்.

பாற்கட லிடைப் பிறந்தாள் - அது பயந்த நல்லமுதத்தின் பான்மை கொண்டாள்
ஏற்குமோர் தாமரைப் பூ - அதில் இணைமலர்த் திருவடி இசைத்திருப்பாள்
நாற்கரத்தானுடையாள் - அந்தநான்கினும் பலவகைத் திருவுடையாள்
வேற்கரு விழியுடையாள் - செய்யமேனியர் பசுமையை விரும்பிடுவாள்
நாரணன் மார்பினிலே - அன்பு நலமுற நித்தமும் இணைந்திருப்பாள்
தோரணப் பந்தலிலும் - பசுத்தொழுவிலும் சுடர்மணி மாடத்திலும்
வீரர்தன் தோளிலும் - உடல் வெயர்ந்திட உழைப்பவர் தொழில்களிலும்
பாரதி சிரத்தினிலும் - ஒளி பரவிட வீற்றிருந் தருள் புரிவாள்
பொன்னிலும் மணிகளிலும் - நறும் பூவிலும் சாந்திலும் விளக்கினிலும்
கன்னியர் நகைப்பினிலும் - செழுங்காட்டிலும் பொழிவிலும் கழனியிலும்
முன்னிய துணிவினிலும் - மன்னர் முகத்திலும் வாழ்ந்திடும் திருமகளைப்
பன்னிநற் புகழ்பாடி - அவள்பதமலர் வாழ்த்திநற் பதம் பெறுவோம்.
மண்ணினுட் கணிகளிலும் - மலைவாய்ப்பிலும் வார்கட லாழத்திலும்
புண்ணிய வேள்வியிலும் - உயர் புகழிலும் மதியிலும் புதுமையிலும்
பண்ணுநற் பாவையிலும் - நல்ல பாட்டிலும் கூத்திலும் படத்தினிலும்
நண்ணிய தேவிதனை - எங்கள் நாவினும் மனத்திலும் நாட்டிடுவோம்.
வெற்றி கொள் படையினிலும் - பல விநயங்கள் அறிந்தவர் கடையினிலும்
நற்றவ நடையினிலும் - நல்ல நாவலர் தேமொழித் தொடரினிலும்
உற்றசெந் திருத்தாயை - நித்தம் உவகையிற் போற்றியிங் குயர்த்திடுவோம்
கற்றபல் கலைகளெல்லாம் - அவள் கருணைநல் லொளிபெறக் கலிதவிர்ப்போம்.

7.1.2. தேவி எனும் திருநாமம்

உலகும் உலகிறந்த ஊழியும் ஒண்கேழ்
விலகு கருங்ககடலும் வெற்பும் - உலகினில்
செந்தீயும் மருதமும் வானும் திருமால் தன்
புந்தியிலாய புணர்ப்பு - (முதல் திருவந்தாதி-61) என்று பொய்கையாழ்வார் அருளியபடி,
பிராட்டியாலே தூண்டப்பட்டு படைத்தல் காத்தல் போன்றவைகளை செய்யும் எம்பெருமான்
சர்வேஸ்வரனே தேவனென அழைக்கப்படுகிறான். அந்த அற்புத விளையாட்டில்

எம்பெருமானுடன் இயைந்து அனுபவிக்கும் பிராட்டி தேவியாகிறாள். ஸ்ரீ எனும் திருநாமத்துடன் இணைந்து ஸ்ரீதேவியென அழைக்கப்படுகிறாள் எல்லாக் காமங்களையும் அளித்தும், எல்லாக் கர்மங்களையும் காத்தும் தேவனின் பத்தினியாகவும் இருக்கும் என்னை தேவீ என்று முனிவர்கள் அறிந்ததுள்ளனர் என்று பிராட்டி லக்ஷ்மித்தந்திரத்தில் கூறுகிறாள்.

மேலும் தேவர்கள் தங்களுடைய இஷ்டங்களை பெறுவதற்கு பிராட்டியை முன்னிட்டு அவளுடைய புருஷகார பலத்துடன் எம்பெருமானைப் பற்றுவர்களாகையால் பிராட்டி தேவர்களாலே விரும்பப்படுபவள் என்றும் பொருள் கொண்ட ஸ்ரீதேவியெனும் திருநாமமுடையவளாகிறாள்.

இதில் ஆழ்வார்கள் அனுபவம்

ஆண்டாள் “முப்பத்து மூவர் அமரர்” என்று திருப்பாவையில் பாடியுள்ளார். தேவலோகத்தில் இந்த முப்பதுமூன்று அமரர்கள் முறையே எண்மரான(8)-அஷ்ட வஸுக்கள், பதினொருவரான ஏகாதச ருத்ரர்கள், த்வாதச(12)ஆதித்யர்கள் மற்றும் இரட்டையரான அச்விநீ தேவதை என்பவராவர்

எண்மரான(8)-அஷ்ட வஸுக்கள் : தரா ,அனலன், ஆப, அனிலன், துருவன், சோமன், பிரபாசன் மற்றும் பிரத்யூசன் எனும் பெயருடனும்

பதினொருவரான ஏகாதச ருத்ரர்கள்: மகாதேவன், ஹரன், ருத்ரன், சங்கரன், நீலகண்டன் (நீலலோகஹிதன்), ஈசானன், விஜயன், பீமதேவன், பவோர்ப்பவன்(பவோத்பவன்), கபாலி, செழியன்(சௌம்யன்) என்ற பெயருடனும்(இவர்களது பெயர்கள் பலவிடங்களில் வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. வல்லார்களிடம் கேட்டுத் தெளிவுபெற பிரார்த்திக்கிறேன்), ஈரறுவரான த்வாதச(12)ஆதித்யர்கள் : வைகத்தன், விபஸ்சுதன், வாசன், மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், ரவி, லோக பிரகாசன், லோக சாட்சி, திருவிக்கிரமன், ஆதித்தன், திவாகரன் அங்கிமாலைஎனும் பெயருடனும்,

ஓரிருவரான(2)- இரட்டையரான அச்விநீ தேவதை(நாசத்யன், தசரன் எனும் பெயருடனும்), ஆக முப்பத்து மூன்று அமரர்கள் உள்ளனர்.

அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தொண்டுபுரிதற்கு ஒருகோடி தேவர்குழாம் வீதம் மொத்தம் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் தலையாய முப்பத்து மூன்று தேவர்களும் நாள்தோறும் பலவண்ணப் பூக்களை ஏந்தி ஒப்பற்ற புருஷஸூக்தமாகிற சொல் மாலையைக் கொண்டு இடைவிடாமல் எல்லா வேளைகளிலும் துதிசெய்து திருமகளுடனுறை எம்பெருமானைக் கிட்டி வணங்குவார்கள் எனும் பொருள்கொண்ட

”எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்

வண்ணமலரேந்தி வைகலும் -நண்ணி

ஒருமாலையால் பரவி ஓவாதெப்போதும்

திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று” (முதல் திருவந்தாதி-52) என்று பொய்கை ஆழ்வாரும், இதையே “ இருநால்வர் ஈரைந்தின் மேலொருவர் எட்டோடொரு நால்வர் ஓரிருவரல்லால் - திருமாற்கு யாமார்?” (பெரிய திருவந்தாதி-10) என்று நம்மாழ்வாரும் அருளினர்

கூரத்தாழ்வான் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியை அனைதுலகுக்கும் தாயான ஸ்ரீதேவி! என்று பொருளுடைய “ ஹே ஸ்ரீதேவீ சமஸ்த லோக ஜநநீம்”(ஸ்ரீஸ்தவம்-2) என்று ஸ்ரீஸ்தவத்தில் அருள்கிறார்.

7.1.3. ஆர்த்ராம் எனும் திருநாமம்

பெரியபிராட்டி ஆசனபத்மம் எனப்படும் தாமரைமீது அமர்ந்திருப்பவள் என்பதை நாம் அறிவோம். அமர்ந்திருக்கும் நிலையில் கீழேயுள்ள ஆசன தாமரையைப்போலே பிராட்டியின் சிரசிற்கு(தலைக்கு) மேலே மற்றுமொரு தாமரை கவிழ்ந்திருக்குமாம். இத்தாமரை சிரபத்மம் எனப்படும். இத்தாமரையிலிருந்து அமிர்தம் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கும். பெருகிவரும் அந்த அமிர்த வெள்ளத்தில் பிராட்டி எப்பொழுதும் நனைந்திருக்கும் திருமேனியை உடையவள் என்று இந்த திருநாமத்துக்குப் பொருள் கொள்வர் . நான் சுதந்திரன் எனும் எம்பெருமானுடைய தனித்தன்மையை , பிராட்டி திருமேனியின் சம்பந்ததாலே நீராக்கவல்லவள் என்றும் பொருள் கொள்வர் மேலும் அடியவரின் குற்றங்களை வெகுதூரம் ஓடச்செய்ப்பவள் என்பதையும் ஆர்த்ரா எனும் திருநாமம் உணர்த்துகிறது.

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்த மாத்திரத்திலே அடியாரின் பாவங்களெல்லாம் இன்னவிடம் போயினவென்று தெரியாதபடி பறந்து போயின; வானில் மறைந்து போயினவோ, கடலில் ஒளிந்துபோயினவோ, காற்றில் கரைந்து போயினவோ, நெருப்பிலே விழுந்து நசித்ததுப் போயினவோ, அன்றி வனவாசம் சென்றனவோ அறிகின்றிலேன் என்னும் பொருள் கொண்ட

வானோ? மறிகடலோ? மாருதமோ? தீயகமோ?

கானோ? ஒருங்கிற்கும் கண்டிலமால் - ஆனீன்ற

கன்றுயரத் தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம்

வந்துயரையாவா! மருங்கு. (பெரிய திருவந். 54) என்று பெரிய திருவந்தாதி பாசுரத்தில் மாய்ந்து போகிறார் நம்மாழ்வார் . இந்த நிலையை அடையச்செய்ப்பவள் ஆர்த்ரா எனும் திருநாம் கொண்ட பெரியபிராட்டி.

இவற்றையே தான் அருளிய லக்ஷ்மிதந்த்ரத்தில்“என்னை அடைந்தவர்களின் தோஷங்களை வெகுதூரம் ஓடச்செய்கிறேன் தலைகீழாக சிரபத்மத்திலிருந்து (சிரத்திலிருந்து) பெருகும் அமிர்த வெள்ளத்தினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு எப்போதும் நனைந்திருக்கிறேன் இரக்கத்தாலே நனைந்த நெஞ்சை உடையவளாகயிருக்கிறேன்” என்று பிராட்டி அருள்கிறார்.

7.1.4.ஜ்வலந்தீம் எனும் திருநாமம்

மேலே பிராட்டி அமிர்த வெள்ளத்தில் நனைந்திருப்பதாகப் பார்த்தோம். நனைந்திருப்பதால் ஒளியற்றிருப்பாளோ என்கிற ஐயம் எழுவது இயற்கை. ஆனால் கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசிப்பவள் எனும் பொருளுடைய “ஜ்வலந்தீம்” எனும் திருநாமத்துடன் விளங்குகிறாள். எல்லா ஜீவர்களின் உள்ளும், பரமபதத்திலும் இருப்பவளாகவும், பரிசுத்தத்தை உடையவளாகவும், தோஷங்களற்றவளாகவும், விகாரமற்றவளாகவும், உபய விபூதிகளையும் நித்யவிபூதி-பரமபதம், லீலாவிபூதி -ஏனைய உலகங்கள்) என் ஒளியாலே பிரகாசிக்கச் செய்கிறன் எனும் பொருளுடைய

ஜ்வலாமி ஸர்வபூதாந்தர் ககநே ஸதா|

ஸுத்தா நிரஞ்ஜநா ஸத்யாபாஸயந்தீ ஜகத் தவிஷா|| என்று லக்ஷ்மிதந்த்ரத்தில் பிராட்டி அருளியுள்ளாள்.

7.1.5.ப்ரபாஸாம் எனும் திருநாமம்

பிராட்டி எப்போதும் எல்லாநிலைகளிலும் மிக உயர்ந்த ஒளியுடைவள். வேறெந்த ஒளியாலும் வெல்லமுடியாத பேரொளி உடையவள். ஒளிர்கின்ற அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் ஒளியை அளிப்பவனாகிய பரமன் பிராட்டியாலே பரஞ்சோதியாகிறான். எந்த ஒளியாலே என் ஒளியை ஒருவன் மறைக்க நினைக்கிறானோ அந்த ஒளி என் ஒளியாலே மறைக்கப்படுகிறது. என்றுமுள்ள ஞானாநந்தமயமான என் ஒளிகள் எப்போதும் மிக விளங்கி நிற்கும் என்று பிராட்டிலக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் அருளியுள்ளாள்.

ஸ்ரீவைகுண்டச்செல்வம் முதலிய திவ்யலோகம் முழுவதையும் தன் ஒளியாலே விளங்கச் செய்யும் ஸ்ரீதேவியோடு கூட எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பிரானை” என்று பொருள்படும்,

ஸ்ரீமத் வைகுண்டைஸ்வரயாதி திவ்யலோகம் ஆத்ம

காந்த்யா விஸ்வமாயாயந்த்யா..... ஸ்ரீயா ஸதாஸீனம் (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

என்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் ஸ்ரீராமானுஜர் அருளியிருப்பது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

7.1.6.த்ருப்தா எனும் திருநாமம்

பிராட்டி அக்கினி போலே கொழுந்து விட்டுப் (பிரகாசிப்பவள்) ஒளிர்பவள். எவ்வளவு உணவையிட்டாலும் பசிதீராத அந்த அக்கினி போல் இருப்பாளோ எனில் எப்போதும் போதுமென்ற மனத்தை(திருப்தி)யுடையவள் எனும் பொருள் கொண்ட “ த்ருப்தா” எனும் திருநாமத்தையுடைவளாயிருக்கிறாள்.

எம்பெருமானுடன் இடைவிடாது கூடியிருப்பதாலுண்டான பேரானந்தத்தால் எப்போதும் திருப்தியுடையவள் எனப் பொருளுடையது இத்திருநாமம். எம்பெருமான் கீதையில் “பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்” என்றபடிக்கு, இலை, பூ, பழம் தண்ணீர் இவைகளில் ஏதேனுமொன்றே தன்னை வழிபடப் போதுமானது என்று உரைத்தார். அதையொட்டி பிராட்டியும் அடியவர் அன்புடன் சமர்ப்பிக்கும் சிறுபொருளைக் கொண்டு திருப்தி அடைபவள். பராசர பட்டரும் கையெடுத்து கும்பிட்ட மாத்திரத்தில் மனம் நிறைபவள் என்று பொருள் கொண்டார். இத்திருநாமத்திற்கு பரமபுருஷனிடம் எப்பொழுதும் ஆசைமிகுந்திருப்பவள் (ப்ரீதியோடிருப்பவள்) என்றும் கொள்வர்.

லக்ஷ்மிதந்த்ரத்தில் , பகவானிடத்தில் எப்போது ப்ரீதியுடையவளாயிருக்கிறேன் . பக்தர்களிடம் என்றும் திருப்தி உடையவளாகவிருக்கிறேன் .யோகத்தைக் கரை கண்ட முனிவர்கள்’ த்ருப்தா ‘என்று என்னை தியானித்து தத்துவஞானத்தை மூலமாகக்கொண்டதும், நித்தியமானதும் ,அமிர்தமயமானதுமான மேலான திருப்தியை அடைந்தனர் என்று பிராட்டி உரைக்கிறாள்.

7.1.7.தர்ப்பயந்தீம் எனும் திருநாமம்

பக்தர்களிடம் தான் திருப்தி உடையவளாகத் தெரிவித்த பிராட்டி, தான் திருப்தி அடைவதோடு நில்லாமல், ஜீவாத்மாக்களையும் (சேதனர்களையும்), பரமாத்மாவையும் (பரம சேதனனையும்) “தர்ப்பயந்தீம்”எனும் திருநாமத்தாலே திருப்திசெய்விக்கிறாள் .

பஞ்சியமெல்லடியினாலும், மின்னொத்த நுண்ணிடையாலும் , சங்குதங்கு முன்கையினாலும், காந்தள்முகிழ் விரல்களாலும், வேய்போலுமெழில் பணநெடுந்தோள்களாலும், திவளும் வெண்மதிபோல் திருமுகத்தாலும், பவளச்செவ்வாயினாலும், பண்ணுலாவு மென்மொழி யினாலும், பண்ணைவென்ற பாலாமின்சொற்களாலும், கதிமுத்த வெண்ணகையினாலும் , வாயமுதத்தாலும், கனங்குழைகளாலும், செவ்வரி நற்கறு நெடும்பிணை நெடும்வேல்

நெடுங்கண்களாலும் , மானமருமென்னோக்கினாலும்,வில்லேர் நுதலினாலும், மட்டவிழும் மைத்தகு மாநெறிந்த குழல்களாலும் என்று ஆழ்வார்கள் அமுதினுமினிதாக அருளியபடி , பாதாதி கேசம் தன் திவ்ய மங்களத் திருமேனியாலும் , தன்னுடைய குணங்களின் வைபவத்தாலும் , போகமயக்குகளாலும் சர்வேஸ்வரனைத் திருப்தி செய்விப்பவளாகையால்” தர்ப்பயந்தீ”எனப்படுகிறாள். அமலனாதிபிரானுடைய திருக்கமலப்பாதத்தாலும் ,சிவந்த ஆடையாலும் எழிலுந்தியாலும் ,உதரபந்தனத்தாலும் , திருவாரமார்பினாலும் ,முற்றுமுண்ட கண்டத்தாலும் ,செய்யவாயினாலும் , நீண்டவப்பெரியவாய கண்களினாலும் ,நீலமேனியாலும் ,மற்றும் குண ஏற்றங்களாலும் பிராட்டி தன்னை திருப்தி செய்து கொள்வதாலும் தர்ப்பயந்தீ எனப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். எம்பெருமானைத் திருப்தி செய்விப்பவள் அல்லது இன்பமுற(பிரீதியடையச்) செய்பவள் என்பதால் அமுதில் வரும் பெண்ணமுதையுண்ட பெருமான் (பெரிய திருமொழி 6-1-2) என்றும்” வண்டார் பூமாமலர்மங்கை மண நோக்கம் உண்டானே” (பெரிய திருமொழி 8-10-1) என்றும் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தார்

7.1.8.ஹஸ்திநாதப்ரபோதினீம் எனும் திருநாமம்

பெரியபிராட்டியார் தாமரைக்காட்டில்(பத்மவனாலயம்) வசிக்கிறாள். யானைகள் தாமரைகளிடம் பிரியம் கொண்டவை. தாமரை வனத்தில் யானைகளின் நாதத்தாலே திருப்பள்ளி உணருபவள் என்று பொருள்கொண்ட ஹஸ்திநாதப்ரபோதினீம் என்ற திருநாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறாள் .பிராட்டியாரின் அமர்ந்திருக்கும் ஆசனத்தாமரையின் ஆக்னேயாதி திசைகளிலுள்ள இதழ்களில் நிற்கும் குல்குலு ,குரண்டகன் ,தமகன்,ஸலிலன் முதலான யானைகளின் துதிபாடும் இனிய நாதத்தாலே (குரலோசையால்) திருப்பள்ளியுணருமபவள் (விழித்துக்கொள்பவள்).

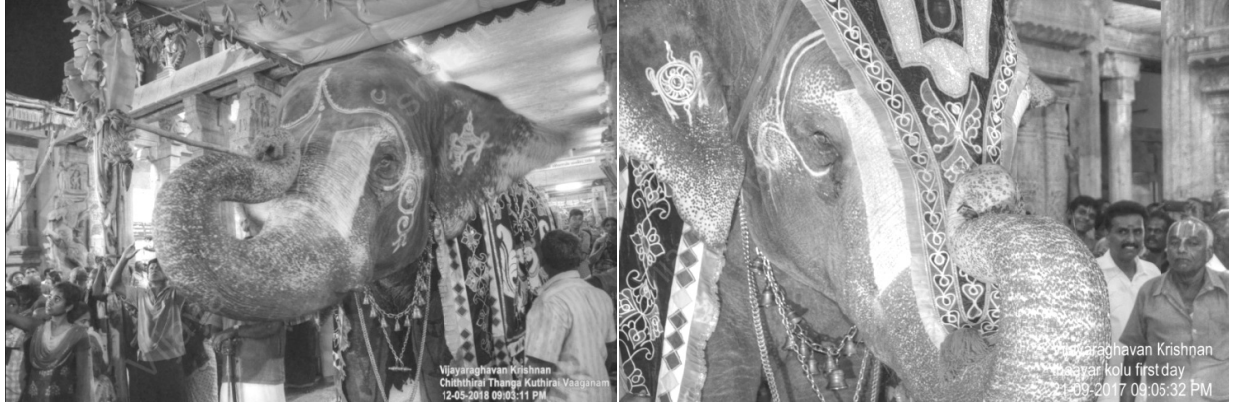
ஆசனத்தாமரையின் ஒவ்வொரு கோணத்திலும் இருக்கும் பேரன்புகொண்ட திவ்ய கஜங்களாலே(யானைகளாலே) பொற்குடநீர்கொண்டு திருமஞ்சனம் செய்விக்கப்படுகிறாள், ,திருப்பள்ளி உணர்த்தப்படுகிறாள் என்று ஸ்வாயம்புவத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளதாக அருள்கிறார் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமி.

பெரியபிராட்டி பூவினும் மேன்மையான மென்மையுடையவள். இத்துணை மென்மையினை உடைய பிராட்டியை யானையின் கனமான பிளிறல் சத்தம் இன்புறச்செய்து திருப்பள்ளி (திருப்பள்ளியெழுச்சி) உணர்த்துமா என்று அடியேனுக்கு ஓர் ஐயம் எழுந்தது. இந்த ஐயப்பாட்டிற்கு ஓர் சிறிய அளவில் ஏதோ விடை கிடைத்தது போலிருந்ததை இங்கே பகிர்ந்துள்ளேன்.

யானைகள் மனிதர்கள் செவிப்புலங்கள் உணரமுடியாத அளவில் குறைந்த அதிர்வலைகளைக் கொண்ட ஒலியலைகளை வெளியிடுகின்றன என அமெரிக்காவின் கார்னெல் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ளனர். யானைகள் சிக்கலான எண்ணங்களை அதிசயித்தக்க வகையில் நுண்ணிய ஒலியலைகள் (இன்ஃப்ராசானிக் 1-20 Hz) மூலம் செய்தியாக அடர்ந்த கானகத்தினுள் நீண்ட தொலைவுக்கு தன்னுடைய இனத்துக்குத் தெரிவிக்கின்றன என்று பதிவிடுகிறார்கள்.

உதவி கோரும் ஒரு யானைக்குட்டியின் நுண்ணிய ஒலியலைகளின் தாக்கத்தை பல யானைகள் உணர்ந்து ஒரு கூட்டமாக ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு

சென்று துன்பப்படும் யானக்குட்டியைக் காத்து அதன் தாயிடம் சேர்ப்பதை அறிந்தனர். யானைகள் வெளியிடும் சங்கேத ஒலி ஒரு குழலிசைக்கருவியின் மிகக்குறைந்த ஒலியைப் போன்றுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். மனிதர்களைப் போல் யானைகள் ஒலியலைகளை எழுப்பக்கூடியவை என கருதுகின்றனர். தனது துதிக்கையைத் தூக்கியும்,வாயினைத் திறந்தும் ஒலியலைகளைத் தெரிவிக்கின்றனவாம். விழாக்காலங்களில் யானைகள் திருக்கோயில்களில் எம்பெருமான் முன் துதிக்கையை மடித்து வணங்குவது கண்கூடு.

ஏன்? ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நவராத்திரி உற்சவத்தில் யானை ஆண்டாள் காலில் சதங்கை அணிந்து ,“மவுத் ஹாரன்” இசைக்கருவியை தன் துதிக்கையில் பற்றி நொண்டி அடித்துக்கொண்டே பக்தர்கள் அனைவருக்கும் இசை விருந்து அளிப்பது நாம் யாவரும் அறிந்ததே.

இசைக்கருவியை உபயோகித்ததனால் நம் செவிப்புலன்களுக்கு யானை ஆண்டாளின் இசையறிவை உணரமுடிந்தது. அந்த இசைக்கருவியை உபயோகப்படுத்தாமல் தன்னுடைய இசையை (நாதத்தை) வெளியிட்டால் அவ்விசையை யார் உணர்வர்? கொலுமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து இதனைக் களித்தின்புறும் ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயாரே அறிவர்.

யோகிகளின் தியான நிலையில் சுஷும்னா நாடியில் யானையின் நாதம் கொண்டு நானிருப்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துகிறேன் என்று பிராட்டி லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் உபதேசித்துள்ளார். யோகியருக்கு யானையின் நாதமாகவே தம்மை உணர்த்துவது போல் யானையினுள்ளும் தானே நாதவடிவிலிருந்து யானைக்கூட்டத்தை வழிநடத்தி தானும் அவைகளின் நாதத்தால் இன்புறுகிறாள் போலும்

குழந்தை யானையின் வேண்டுகோளை இன்ஃப்ராசானிக் ஒலியலைகள் மூலமாக பெரிய யானைகள் உணர்கின்றன எனக்கண்டோம். அதுபோல் அனைத்துலகிற்கும் தாயான பெரிய பிராட்டியின் குழந்தைகளான யானைகள் தங்கள் தாயிடம் மெல்லிய குரலால் துதிக்கும் அந்த இனிய நாதத்தால். பிராட்டியும் இன்புறுகிறாள் என்றே தோன்றுகிறது.

நாம் உணராத வகையில் யானைகள் பிராட்டியை தங்களது நாதத்தால் துதிக்கின்றன என்று மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அந்த நாதத்தின் சீர்மையும் துதிகளின் தன்மையையும் பெரியபிராட்டியே அறிவார்.

யானைக்கு இந்த மாதிரி இன்ஃப்ராசானிக் ஒலியலைகள் மூலம் தகவல் பரிமாற்றம்செய்து கொள்ளும் திறன் எவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்பதற்கு “கஜசாஸ்த்திரம்” எனும் நூலில்

பாலகாப்பியர் எனும் முனிவர் அங்க தேசத்து அரசனிடம் யானைகளைப் பற்றிக் கூறுவதிலிருந்து சிறிது உணரமுடிகிறது.

ஒருகாலத்தில் யானைகள் தனது மனம் போல் மூவுலகிலும் சஞ்சரிக்கும் சக்தியுடையவைகளாக விருந்தன. யானைகள் சிறகுகளுடன் ஆகாயத்தில் கர்வத்துடன் பறந்து சென்றன. முன்பொரு காலத்தில் இமயமலைச்சாரலில் “தீர்க்கதபஸ்” எனும் முனிவரின் ஆசிரமத்தில் உள்ள பெரிய ஆலமரத்தின் பெரிய கிளையில் இந்த யானைகள் சடக்கென்று வந்து அமர்ந்தன அமர்ந்த யானைகளின் பாரம் தாங்காது மரக்கிளை முறிந்து யானைகளுடன் சேர்ந்து விழ்ந்தது. அதனால் கோபமுற்ற முனிவர் யானைகள் வானத்தில் பறந்து சஞ்சரிக்கும் சக்தியை இழந்து பூமியிலேயே இருந்து மனிதர்களுக்கு வாகனங்களாகக் கடவீர்களென்று சபித்தார். இந்த சாபத்திலிருந்து எட்டுதிக்கிலுமுள்ள அஷ்டதிக்கஜங்களுக்கு மட்டும் விலக்களித்தார் என்று பாலகாப்பியர் தெரிவிக்கிறார்.

மூவுலகும் சஞ்சரித்த யானைகள் சங்கேதமான மொழியில் எண்ணங்களை பறிமாறிக் கொண்டிருந்திருக்கவேண்டும். அதனில் ஒருபகுதியினைத்தான் ஆராய்ச்சியாளர்கள் யானைகள் இன்ஃராசானிக் ஒலியலைகள் மூலமாக தகவல் பறிமாற்றம் செய்கின்றன எனக்கண்டறிந்துள்ளனர் எனத் தோன்றுகிறது. யானைகள், மனிதனின் ஆராய்ச்சியின் வறையறைக்குள் வராத மென்னுணர்வு தகவல் பறிமாற்றம் செய்யும் திறன் கொண்டவை என்று உணரமுடிகிறது.

அடியேனுடைய இந்த கருத்தினில் தவறிருப்பின் மன்னித்தருளவேண்டுகிறேன்.

7.1.9.சந்த்ராம் எனும் திருநாமம்

“சந்த்ராம்” எனும் திருநாமத்திற்கு ஆனந்தமயமான ஸ்வரூப ரூப (இயல்பு மற்றும் வடிவு) குணங்களை உடையவள் என்றும் அனைத்துலகுக்கும் ஆனந்ததின் எல்லையாயிருப்பவள் என்றும் பொருள் கூறுவர். இக்கருத்தை லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் “பாற்கடலைக் கடைகையில் நான் அவதரிக்கும் போது எனக்கு முன்னால் என் கிரணம் வெளிக்கிளம்பிற்று .அதுவே சந்திரனென்று புகழப்படும் என் கிரணமாகும் .என்பெருமையை அறிந்த ரிஷிகள் என்னை ”சந்திரா “என்கிறார்கள் .உலகில் கீர்த்திமிக்க சந்திரன் என்னுடைய கிரணங்களின் பலகோடியில் ஒருபகுதியிலிருந்து உண்டானவன்” என்று பிராட்டி உரைக்கிறாள். அகில உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்கும் சந்திரன் இவளுடைய சிறு கிரணமாக உள்ளானென்றால் பிராட்டியினுடைய ஆனந்தத்தின் எல்லையை எவ்வாறு அளவிட இயலும்? பேரானந்தம் எனும் சொல் கூடப் பொருத்தமின்றி அமைந்துவிடும் போலும். இந்த “சந்த்ரா” எனும் திருநாமத்தையொட்டி லக்ஷ்மீ ஸகஸ்ரநாமத்தில் ‘சந்த்ரபாகா’ , ‘சந்த்ரவதனா’, ‘சந்த்ரஸோதரீ’, ‘சந்த்ரிகா’ என்று திருநாமங்கள் உள்ளன

7.1.10.யஸஸா எனும் திருநாமம்

இத்திருநாமத்திற்கு புகழுடையவள் என்று பொருள் கூறுவர். திருமேனி ஒளியுடன் ஆத்ம ஒளியாகிய புகழையும் உடையவள். இதை “உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-8-4) என்று பெரியாழ்வாரும் அருளினார். மேலும் எம்பெருமான் புகழ்பெருவதும் நிலை நிற்பதும் பிராட்டியினால் தான் என்பதை அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா! நிகழில் புகழாய்! (திருவாய்மொழி 6-10-10) என்று நம்மாழ்வாரும் அருளினார்.

இதை லக்ஷ்மி தந்திரத்தில், கல்வி ஆனந்தம் முதலியவற்றால் உண்டாவதாக உலகில் பலவிதமாக பலபொருள்களில் பிரிந்து காணும் புகழ் என் புகழேயாம் .புகழுக்கும்,ஒளிக்கும் , அழகுக்கும் என்னையே இருப்பிடமாக அறிவாயாக .ஆகையால் அறிவாளிகள் புகழுடையவளான என்னை ” யஸஸா “என்று அறிந்தனர் என்று பிராட்டியார் அருளினார்.

7.1.11.“ஆதித்யவர்ணே” எனும் திருநாமம்

“ஆதித்யவர்ணே” எனும் திருநாமத்திற்கு ஆதித்யனை(சூரியனை)த் தூண்டுபவள் என்றும், ஆதித்யனை (சூரியனை) நிறம் பெறசெய்பவள் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. ஆதித்ய(சூரிய) மண்டலத்தில் சூரியநாராயணனோடு தான் எழுந்தருளி உள்ளதால் சூரியனையும் நிறம் பெறச்செய்கிறாள் பிராட்டி. “ சூரியனை என் ஒளியாலும் , கீர்த்தியாலும் , அழகாலும் நான் நிறம் பெறசெய்கிறேன்” என்று பிராட்டி லக்ஷ்மிதந்திரத்தில் அருளியுள்ளார்.

புருஷ ஸூக்தத்தில் “ஆதித்யவர்ணம்” என்று போற்றப்படும் எம்பெருமானுக்கு ஒத்தவளாக ஆதித்யவர்ணையாகிறாள் பிராட்டியார்.

7.1.12.பில்வ: மற்றும் பில்வ நிலயாம் எனும் திருநாமம்

அனைத்து மங்களங்களையும் முன்னிட்டு பிறந்த வில்வமரம், வனத்திற்கு தலைமை வகிக்கும் மரமாகவும் விளங்குகிறது. ஆதித்யவர்ணையாகிய பெரியபிராட்டியாரின் விளையாட்டிற்காக எம்பெருமானால் ஆதித்ய(சூரிய)னோடு கூடவே படைக்கப்பட்டது வில்வமரம். அதனுடைய பழங்களைக் கொண்டு செய்யும் ஹோமம் சகல பாவங்களையும் போக்கும் தன்மையுடையவை. செல்வத்தை விரும்புகிறவன் தாமரைகளாலும் வில்வப் பழங்களாலும் அக்கினியில் ஹோமம் செய்யக்கடவன் எனும் பொருளுடைய “ஸ்ரீகாமோ ஜுஹுயாதக்நௌ பத்ம பில்வைஸ் ததாபலை:” என்று போதாயன மஹரிஷியால் சொல்லப்பட்டதாக அறிகிறோம்.

சூரியனிடமிருக்கும் வேதமயமான ஸப்தமா(ஒலிமயமாக)யிருப்பவளே ! உன்னுடைய சங்கல்பத்திலிருந்து (எண்ணத்திலிருந்து)அனைத்து மங்களங்களின் பொருட்டு பிறந்த சிறந்த மரமான வில்வமரம் அதனுடைய பழங்கள் ஹோமம் முதலாய் தவத்தினால் அஞ்ஞானத்தையும் விரோதிகளையும், லக்ஷ்மிகடாசூதத்திற்குப் புறம்பான தரித்திரங்களையும் அழிக்கட்டும் எனும் பொருள்கொண்ட,

ஆதித்யவர்ணேதபஸோதிஜாதோவநஸ்பதிஸ்தவவ்ருக்ஷோதபில்வ |

தஸ்யபலாநிதபஸாநுதந்து மாயந்தரயாஸ்ச பாஹ்ய அலக்ஷ்மீ: || (ஸ்ரீசூக்தம்-6) என்று ஸ்ரீசூக்த மந்திரம் தெரிவிக்கிறது

ஸ்காந்த புராணத்தில் ,மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்றும் தாமரை மலரின் ஒளிர்வுடன் கூடியதுமாகிய திருமுகத்தையுடையவளும் , வில்வ மரங்கள் கொண்ட வனத்தில் வசிப்பவளும், விஷ்ணுவின் தேவியாகவும் உள்ளவளை வணங்குகிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட

ப்ரஸன்னமுக பத்மாயை பத்ம காந்தயை நமோ நம:

நமோ பில்வ வநஸ்தாயை விஷ்ணு பத்ந்யாயை நமோநம:(லக்ஷ்மி சதுர்விம்ஸதி ஸ்தோத்ரம் -2)

திருப்பாற்கடலைகடைந்து தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தத்தைப் பெறுவதற்கு சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் லக்ஷ்மி வில்வமரத்தில் அமர்ந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாளாம் . அதனால் வில்வமரம் ஸ்ரீவிருக்ஷம் எனப்படுகிறது. பெரியபிராட்டியின் விருக்ஷம் வில்வ மரமாகும். சாஸ்திரங்கள் வில்வ மரத்தை லக்ஷ்மியைப் போல பாவிக்கின்றன. வில்வ பழம் “ஸ்ரீபலா” (மத்ஸ்ய புராணம் 260.43) என்பதாக அறிகிறோம். வில்வமரத்தின் பழத்தை லக்ஷ்மி அளிக்கும் பலனாக கருதுகிறார்கள். பிராட்டியின் அருளினால் வில்வமரத்தின் பழங்கள் நோய்களைத் தீர்க்கும் குணமுடையதாக இருக்கிறது. மேலும் லக்ஷ்மிதேவியே வில்வமரத்தில் வாசம் செய்கிறாள் என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. புரட்டாசிமாதம் சுக்ல பட்சத்தின் ஒன்பதாவது நாளில் இம்மரத்திற்கு பழங்களையும் தானியங்களையும் வைத்து வணங்குவார்கள் என பவிஷ்யோத்தர புராணம் கூறுவதாக அறிகிறோம்.

அதனால் வில்வத் தளங்களால் பூஜித்தால் லக்ஷ்மி அதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்பாள் என்பனாலேயே எம்பெருமானுக்கும் அதுவே உகப்பு என்று கருதுகிறார்கள். வில்வமரம் வாசனை மிகு கனிகளையும் இலைகளையும் சுமக்கக்கூடியது. வில்வமரத்தின் இலைகள் மூன்றாகவே தளிரும். தத்வம், ஹரிதம், புருஷார்த்தம்; சித், அசித், ஈஸ்வரன் ; பிருகிருதி மண்டலத்தில் ராஜஸ, தாஸ, ஸத்வ குணங்கள் ; கர்ம, ஞான , பக்தி யோகங்கள் போன்ற மூன்றாக உள்ள யாவையுமே எம்பெருமானின் விருப்பத்திற்கிணங்க பிராட்டியின் கண்ணசைவில் தோன்றியவைகளாதலால், அவளுக்கு உகந்த வில்வ இலையும் மூன்றாகவே துளிக்கிறதுபோலும்

லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தரத்தில் வில்வத்தில் இருப்பவளெனும் பொருளுடைய “பில்வநிலயாம்” எனும் திருநாமத்தாலும் போற்றப்படுகிறாள். இதற்கு சான்றாக திருவரங்கம் கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியின் வலப்புறத்தில் அவளுக்குப் பிரியமான வில்வமரம் உள்ளது. பெரியபெருமாள் உற்சவங்களில் திருமுளை (மருத் சங்க்ரஹணம்) திருநாளன்று இந்த வில்வமரத்தின் அடியிலிருந்து தான் மண்ணெடுத்து உற்சவம் தொடங்கும்.

வில்வத்தால் ஆன பட்டையை கையைச்சுற்றி அணிவதால் அலக்ஷ்மி எனப்படும் மங்கள மற்றவைகள் நீங்கி பிராட்டியின் அருளுடன் மங்களங்கள் பெருகும் என்றும் அறியப் படுகிறது.

7.1.13. வித்யா எனும் திருநாமம்

வித்யா என்பது பக்தி மார்க்கத்தில் உபாசனையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது, உபநிடதங்கள் முப்பத்திரண்டு (32) வித்தைகளை கூறியுள்ளதாக அறிகிறோம்.

அனைத்து வித்தைகளுக்கும் பெரியபிராட்டியே அதிதேவதை. இதை ஸ்காந்த புராணம் வைஷ்ணவகாண்டம் வேங்கடாசல மஹாத்மயம் ‘ஸ்ரீஸ்துதியில்’, ரிக்வேதம், யஜுர் வேதம், சாமவேதம் ஆகியவற்றின் உருவமாகவிருப்பவளே, அனைத்தையும் அறியும் வித்யை யாக இருப்பவளே! எனும் பொருளுடன்

ரிக் யஜுர் சாம ரூபயை வித்யைதே நஹோ நம: (ஸ்காந்த புராணம் ஸ்ரீஸ்துதி-7) என்று தேவர்கள் துதிக்கின்றனர்

இதையே திருமழிசை ஆழ்வார் அருளிய நான்முகன் திருவந்தாதியில்

“கற்கின்ற நூல்வலையில் பட்டிருந்த நூலாட்டி கேள்வனார்,

கால்வலையில் பட்டிருந்தேன்காண் “ (நான்முகன் திருவந்தாதி 40) என்று கூறுகிறார்.

எம்பெருமான் சகலசாஸ்திரங்களாலும் உரைக்கப்படுபவன். எனவே எம்பெருமானுக்கு 'நூலாள்' என்று பெயர். இப்பெயருக்குப் பெண்பால் நூலாட்டி என்பதாகும். எனவே 'நூலாள்' என்று பெயர் கொண்ட எம்பெருமானின் திருநாமத்திற்கு பெண்பாலான 'நூலாட்டி' என்னும் பெயரைப்பெறுகிறாள் பிராட்டி. வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் எல்லாம் கூடி பெரியபிராட்டியாரின் திருக்கல்யாண குணங்களையே உரைப்பதாகப் பெரியோர் கூறுவர் என்று பராசரபட்டர் அருளிச்செய்துள்ளார். எம்பெருமானும் தன் கிழத்தியின் பெயரினை முதலில் சூட்டிக்கொண்டு , நூலாட்டி கேள்வன் என்று ஆனந்திக்கிறார். இதனால் பிராட்டியை வித்யாருபிணி எனத்தெளியலாம் .

7.1.14.ஹிரண்ய வர்ணாம் எனும் திருநாமம்

ஹிரண்ய வர்ணாம்: பொன் போன்ற அழகிய நிறத்தையுடையவள். பொன் போன்று உயிர்களினிடத்தில் மறைந்திருப்பவள், விரும்பத்தக்க பொன்னை போன்ற ஒலியை உடையவள் எனக் கொள்ளலாம். இதை லக்ஷ்மி தந்தரம் எவ்வாறு கூறுகிறது என்பதை அனுபவிப்போம்

பிராட்டி வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலுள்ள மூலாதாரப் பிரதேசத்திலிருந்து தொடங்கி தலையில் ப்ரம்ஹதந்தர்பிரதேசத்தை பன்னிரண்டு விற்கடை தாண்டி த்விஷ்ட்காந்த ஸ்தானம் வரையிலும் வீற்றிருப்பவளாய் பல்லாயிரம் சூரியர்களும் அக்னிகளும் சந்திரர்களும் ஒருங்கே சேர்ந்து உதித்தாற்போன்ற ஒளியுடையவளாய் இருக்கிறாள்.

வாக்கின் ஓசை எவ்வாறு மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பி மற்றவர்கள் கேட்கும் ஒலிக்கு பிராட்டி காரணமாகவிருக்கிறாள் என்பதை சிறிது அனுபவிப்போம். சக்ரவடிவாயிருக்கும் மூலாதாரப்பிரதேசத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் வாக்கு 'சந்தை' எனப்படும். இது (மற்றவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது தனக்கும் கூட வெளிப்படாமல் இருக்கும் வாக்கின் ஓசையாகும். உந்தி ஸ்தானத்தை அடைகையில் (வெளிப்படாத நிலையிலிருக்கும் சந்தை எனும் வாக்கின் ஓசை உந்தி ஸ்தானத்தை அடைகையில் அது 'பஸ்யை' எனப்படும். இந்நிலையில் வாக்கு தனக்குத் தெளிவாகத்தெரியாவிடினும் ஏதோ ஒன்று உருவாகிற்று என்பதை உணரும் நிலையாகும். கேட்கும் ஒலி மூலம் வெளிப்படும் வாக்கிற்கும் , முற்றிலும் வெளிப்படாத சந்தை எனும் வாக்கு நிலைக்கும் இடைப்பட்டது 'மத்யமை' என்பதாகும். இது வாக்கு கண்டத்தில் மெல்லோசையாக செவிதனில் கேட்டறியப் படாததாய் மனத்தின் உணர்வுக்கு மட்டுமே கேட்கப்பட்டதாய் இருக்கும். வாக்கின் ஓசைகளாக ஆகி தனக்கும் மற்றவர்கள் காதிற்கும் கேட்கும் படி அமைவது 'வைகரி' எனப்படும். இந்த 'வைகரி' வாக்கு ஸ்தானத்தை அடைந்து , அங்கு (கண்டம் முதலிய) எட்டு இடங்களிலிருந்து கொண்டு பிறக்கும் ஒலிக்கு பிராட்டி தாயாய் இருந்து அருள்கிறாள் எனும் பொருள் கொண்ட " பரா சப்தானாம் ஜநநீ" என்று லக்ஷ்மி தந்தரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பிராட்டி இதில் அருளியபடி மனிதர்கள் உச்சரிக்கும் வாக்கின் அழகிய ஒலிகளுக்கு காரணமாகவிருப்பவள் எனக்கொள்ளலாம். ஒலி பிறக்கும் எட்டுஇடங்களை லக்ஷ்மிதந்தரம் கூறியுள்ளது. இந்த ஒலி பிறக்கும் எட்டு இடங்கள் பற்றி தொல்காப்பியர் அருளிய நூலான 'தொல்காப்பியம்' நூலில் எழுத்ததிகாரத்தில் விளக்கியிருக்கிறார்.

உந்தி முதலா முந்து வளி தோன்றித் தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ

பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான்

உறுப்புற்று அமைய நெறிப்பட நாடி எல்லா எழுத்தும் சொல்லும் காலைப்

பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல திறப்படத் தெரியும் காட்சியான - (தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் 83ம் சூத்திரம்)

இதில் தொல்காப்பியர் கூறும் ஒலிகளின் பொதுப் பிறப்பிற்கு நச்சினார்க்கினியர் எனும் உரையாசிரியர் விளக்கம் அளித்துள்ளார் எனத்தெரிகிறது . வாக்கு கொப்பூழ் அடியாகத் தோன்றி முந்துகின்ற உதானன் என்னும்(உதானவாயு) காற்றுத் தலையின்கண்ணும் மிடற்றின்கண்ணும் நெஞ்சின்கண்ணும் நிலைபெற்றுப் பல்லும், இதழும், நாவும், மூக்கும் மற்றும் அண்ணமும் என்ற ஐந்துடனே, அக்காற்று நின்ற தலையும் மிடறும் நெஞ்சங் கூட எட்டாகிய முறைமையையுடைய தன்மையோடு கூடிய உறுப்புகளோடு ஒன்றுற்று இவ்வாறு அமைவதால் அவ்வெழுத்துகளது தோற்றரவு வேறுவேறாக புலப்பட வழங்குதலை உடைய” என்று கூறுகிறார்..

ஆக வாக்கின் எட்டு இடங்கள் என்று லக்ஷ்மி தந்தரத்தில் கூறியிருப்பது தலை, மிடறு, நெஞ்சு,பல், இதழ், நாக்கு, மூக்கு மற்றும் அண்ணம் (அண்ணம் என்பது வாயினுள் மேற்பகுதியில் கூரைப்போன்று மூடப்பட்டுள்ள பகுதியாகும். அண்ணம் முன்புறம் எலும்பையுடைய வன்னண்ணம் என்றும் பின்புறத்தில் தசைகளையுடைய மென்னண்ணம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது).

7.1.15.ஹரிணீம் எனும் திருநாமம்

ஹரிணீம் - துவட்சியிலும் கண்ணின் மருட்சியிலும் மாணை ஒத்தவள். வேடர்கள் வலை வைத்து மாணைப் பிடிப்பதைப்போன்று, யோகிகளின் பக்தியெனும் வலையில் கட்டப்படும் மானாகவிருப்பவள். அனைத்துச் செயல்களிலும் ஹரியைத் தூண்டுபவள். ஹரியினால் எப்பொழுதும் அழைத்துச் செல்லப்படுபவள். மஞ்சள் நிறமுடையவளாக விருக்கிறாள். நல்லவர்களுடைய பாவங்களைப் போக்கியருள்பவள். என்று லக்ஷ்மிதந்தரத்தில் பிராட்டி அருளியிருக்கிறார். இப்படிப் பலபொருள் உண்டாயினும்

இந்த திருநாமம் பிராட்டியின் திருவுருவத்தின் அழகினை வர்ணிப்பதால் அருளிச்செயலில் ஆழ்வார்கள் “ மான்மிருமென்னோக்கி!வைதேவீ ! (பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-10-5), “மழைமான் மடநோக்கி உன் தோழி”(பெரிய திருமொழி 5-8-1) என்று அனுபவித்தவண்ணம் கண் முதலியவற்றால் மாணை ஒத்திருப்பவள் என்னும் பொருளை முக்கியமாக கொள்வர் பெரியோர்.

சாயனர் என்பவர், ஹரிணி எனும் திருநாமத்திற்கு புராணக்கதையினை மேற்கோளாகக் காட்டி, பிராட்டி பெண்மான் போல் உருவத்தில் சஞ்சரித்தாள் என்று கூறுகிறார் என்பர்.

7.1.16.ஹிரண்மயி எனும் திருநாமம்

ஹிரண்மயமென்று கீர்த்தி பெற்ற வைகுந்தமெனும் பொன்மயமான உலகினிலே எம்பெருமானுடன் எழுந்தருளியிருப்பதாலும் பொன்மயமும் வேதமயமுமான தூரிய மண்டலத்திலும் அனைத்துலகிற்கும் நன்மை பயப்பதற்காக எழுந்தருளியிருப்பதாலும் ஹிரண்மயி எனப்படுகிறாள். பொன்மயமான திருமேனியையுடையவள். ஹிரண்மய: புருஷ: என்று வேதங்களால் புகழப்படும் எம்பெருமானின் திவ்யமஹிஷியாதலால் ஹிரண்மயி எனப்படுகிறாள். இதை நம்மாழ்வார் “ஞாலப் பொன்மாதின் மணாளன்” (திருவிருத்தம் -40) என்று அனுபவிக்கிறார்.

7.1.17.கந்தத்வாராம் எனும் திருநாமம்

கந்தத்வாராம் எனும் திருநாமத்தில் கந்தம் எனும் பதம் பற்றிய ஒரு சிறிய விபரத்தினை தொடர்ந்து திருநாமத்தினை அனுபவிப்போம்.

இந்த பிரபஞ்சம் பஞ்சபூதங்கள் என்றழைக்கப்படும், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று மற்றும் ஆகாயம், எனும் ஐந்து தத்துவங்களால் அறியப்படுகிறது.

பஞ்ச பூதங்களின் ஐந்து ஆதார குணங்கள் முறையே சப்தம்(ஒலி), ஸ்பர்சம் (தொடுதல்), ரூபம் (ஒளி), ரசம்(சுவை), கந்தம்(மணம்) எனும் ஐந்து ஆதார குணங்கள் பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் எனப்படும்.

இவற்றில் நிலம் எனும் பூமிக்கு (ஐந்து ஆதார குணங்கள் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம், கந்தம் சேர்ந்த) கந்தம் என்ற குணமும்,

நீருக்கு நான்கு ஆதார குணங்கள் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம் சேர்ந்த) ரசம் என்ற குணமும், நெருப்புக்கு மூன்று ஆதார குணங்கள் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம் சேர்ந்த) ரூபம் என்ற குணமும், காற்றுக்குத் (இரண்டு ஆதார குணங்கள் சப்தம், ஸ்பர்சம் சேர்ந்த) ஸ்பர்சம் என்ற குணமும், ஆகாயத்திற்கு (ஒரு ஆதார குணமான) சப்தம் என்ற குணமும் முக்கிய குணங்களாகின்றன.

கந்தம் எனும் பதம் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம் எனும் மற்ற நான்கு குணங்களையும் குறிப்பால் உணர்த்தி , இந்த ஐந்து குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான பூமி முதலான ஐம்பெரும்பூதங்களையும்(நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று மற்றும் ஆகாயம்) குறிக்கிறது. 'கந்தத்வாரா' எனும் திருநாமம் இவ்வைந்து பூதங்களையும் அவற்றின் குணங்களையும் தன்னை அறியும் விஷயத்தில் காரணமாகக் கொண்டவள் என்று பொருள்படுகிறது. மேலும் புண்ணிய நறுமணங்களுக்கெல்லாம் (நற்கந்தங்களுக்கெல்லாம்) காரணமாகவிருப்பவள்; அனைத்து நறுமணங்களையும் கொண்ட (ஸர்வ கந்த:) எம்பெருமாளையே பற்றி நிற்பவள் என்பதாலும் தாமரைப்பூவின் மணத்தை முக்கியகாரணமாகக் கொண்டு உருவானவள் இப்பூமிகள் என்பதால் நறுமணங்கள் அனைத்துக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமாகவிருப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்வர்.

7.1.18.கரீஷிணீம் எனும் திருநாமம்

எனக்கு வாகனமாகவுள்ள இமயமலையையொத்த யானைகளுக்கு ஈஸ்வரியாய் அவைகள் மீது ஏறி சஞ்சரிக்கிறேன். (திருப்பாற்கடலில் தரை மலரில் அவதரித்த பிராட்டியார் யானை மீதமர்ந்து தேவர்கள் அசுரர்கள் யாவரையும் நோக்கி யானைமீதுருந்து இறங்கி வந்து எம்பெருமானுக்கு மாயிட்டுத் திருமார்பிலமர்ந்தாள் என்று ஸ்காந்த புராணம் கூறியுள்ளதை அறிகிறோம்) படைத்தல் முதலான செயல்களை செய்பவளாகவும் ,எல்லாம் நிறைந்த வளாகவும், அனைத்துப்பொருட்களையும் உட்கொள்பவளாகவும் உள்ள என்னை கரீஷிணீ என்றழைக்கிறார்கள் என்று லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில் அருளியுள்ளார். கரிய நிறம் கொண்ட கஸ்தூரி திலகத்தை தரித்திருப்பவள் என்றும் பொருள் கொள்வர். பசுவின் சாணம் நிலத்திற்கு உரமாக இடப்பட்டு நல்ல விளைச்சலைத் தரவல்லது. நில வளத்திற்கும் விளைபயிர்களுக்கும் பிராட்டியே கடவுள். எனவே பசும்சாணத்தில் அவளருள் உள்ளதால் கரீஷிணீம் எனும் திருநாமம் இதை உணர்த்தலாமென்றும் கருதுகின்றனர்

7.1.19.புஷ்கரிணீம் எனும் திருநாமம்

அனைவருக்கும் அழகு , கீர்த்தி, செல்வம் ஆகியவற்றை அளித்து போஷிப்பவள் . புஷ்கர எனும் பதம் தாமரையைச் சொல்லும். பத்மமாகிய தாமரை காலத்தைக் கூறுவதனால் பிராட்டி காலத்தை நியமிப்பவளாகையால் புஷ்கரிணீம் எனப்படுகிறாள். இதையே லக்ஷ்மி தந்த்ரமும் இயம்பிற்று..

7.1.20.பிங்களாம் எனும் திருநாமம்

பிராட்டி உருக்கின தங்கம் போன்று மஞ்சள் நிறமான திருமேனி உடையவள். லக்ஷ்மி தந்திரத்தில் உருக்கின தங்கம் போன்றதான் என் ஒளியாலே பிங்களையாகிறேன், பிங்கன் என்றழைக்கப்படும் குபேரனுக்கு ஆதியில் நான் பெருஞ்செல்வம் அளித்தேன். குபேரன் என்னை பிங்கலா என்று அழைத்ததால் நான் பிங்களா என்று அழைக்கப்படுகிறேன் எனப் பிராட்டி அருளியிருக்கிறாள்.

7.2. வ்யூக நிலையில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள்

பிராட்டி அனைத்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலையை நாம் அனுபவித்து இருக்கிறோம். இந்த வ்யூக, துணை வ்யூக நிலைகளிலும் பிராட்டி பிரியாது எம்பெருமானுடன் இயைந்து வ்யூகத்தில் நான்கு திருநாமங்களுடனும் துணை வ்யூகங்களில் பன்னிரு திருநாமங்களுடன் அருள்கிறாள். ஏற்றமிகு தாயார் மற்றும் பெருமானின் பன்னிரு (த்வாதச) நாமங்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன .

வ்யூக மூர்த்திகளின் திருநாமங்கள்	வ்யூகங்களில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள்	துணை வ்யூக மூர்த்திகளின் பன்னிரு திருநாமங்கள்	துணை வ்யூகங்களில் பிராட்டியின் பன்னிரு திருநாமங்கள்
வாகுதேவன்	மாயா	கேசவன்	ஸ்ரீ:
		நாராயணன்	ஸ்ரீ அம்ருதோத்பவா
		மாதவன்	கமலா
சங்கர்ஷணன்	ஜயா	கோவிந்தன்	சந்த்ரசோபனா
		விஷ்ணு	விஷ்ணுபத்னி
		மதுஸூதனன்	வைஷ்ணவீ
பிரத்யும்னன்	க்ருதி	திருவிக்ரமன்	வரோரோஹா
		வாமனன்	ஹரிவல்லபா
		ஸ்ரீதரன்	ஸார்ங்கிணீ
அநிருத்தன்	ஸாந்தா	ஹ்ருஷீகேசன்	தேவதேவிகா
		பத்மநாபன்	ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி
		தாமோதரன்	லோகஸுந்தரி

எம்பெருமானின் நித்ய விபூதியெனும் பரமபதம் செல்பவர்கள் முக்தாத்மாக்காளாகி மீண்டுவருவதில்லை. எனவே “உலகம் யாவையும் தாம் உள ஆக்கலும் நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையார் “ என்று கம்பநாட்டாழ்வார் அருளியபடிக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன். தான் படைக்கும் அண்டங்களை காக்கவும், நிர்வகிக்கவும், ஒடுக்கிவிடுவதற்கும் விபவமெனும் திருப்பாற்கடலில் அரவணைமேல் பள்ளிகொள்ளும் வ்யூக வாகுதேவனாக ஆனான். தானே உப வ்யூகங்களை அமைக்கும் வகையில் சங்கர்ஷணன், அநிருத்தன், பிரத்யும்னன் எனும்படியாக பரிணமித்தான். அவ்வாறு பரிணமிக்கையில் வாகுதேவ வ்யூகத்தில் கேசவன், நாராயணன், மாதவன் என்றும் , சங்கர்ஷண வ்யூகத்தில் கோவிந்தன் விஷ்ணு மதுஸூதனன் என்றும் அநிருத்த வ்யூகத்தில் திருவிக்ரமன் வாமனன் ஸ்ரீதரன் என்றும் பிரத்யும்ன வ்யூகத்தில் ஹ்ருஷீகேசன் பத்மநாபன் தாமோதரன் என்றும் துணை வ்யூக மூர்த்திகளாக பரிணமித்தான்.

துணை வ்யூகநிலையில் சேர்த்திகண்டுள்ள பன்னிரு தேவிமார்களின் திருநாமங்களுக்கு குறு விளக்கம் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

துணை வ்யுகநிலையில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள்	பிராட்டியின் பன்னிரு திருநாமங்கள்- குறு விளக்கம்
ஸ்ரீ:	இத்திருநாமத்தை மேலே அனுபவித்தோம்
ஸ்ரீ அம்ருதோத்பவா	அமிர்த்துடன் திருப்பாற் கடலில் அவதரித்தவள்
கமலா:	“க” என்றால் பரம்பொருள்; “ம” என்றால் ஜீவர்கள்; “லா” என்றால் கொடுத்து வாங்குதல். ஜீவனை பரமாத்வாவிற்குக் கொடுத்து, பரமாத்வாவை ஜீவனுக்கு வாங்கித்தருவதால் பிராட்டி கமலா எனப்பட்டாள்
சந்த்ரசோபனா	நிலவைமிஞ்சும் ஒளியும் பேரெழிலோடு கூடிய இன்முகம் கொண்டவள் அல்லது நிலவுக்கே ஒளியூட்டுபவளாக் கொள்ளலாம்
விஷ்ணுபத்னி	எங்கும் நிறைந்த எம்பெருமானின் அறத்திற்கு உறுதுணையானவள்.
வைஷ்ணவீ	விஷ்ணுவைப் பின் தொடர்ந்து செல்பவள்
வரோரோஹா	உயர்ந்த இடத்தில் அமர்ந்து அருள்புரிபவள். (எம்பெருமானின் திருமார்பில் ஏறி அமர்ந்தவளல்லவா?)
ஹரிவல்லபா	பெருமானின் பேரன்புக்கு இலக்கானவள்
ஸார்ங்கினீ	வில்லுடைய வீரனின் வீரபத்னி
தேவதேவிகா	தேவனான ஸ்ரீராமனின் பெருந்தேவியான சீதை
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி	எல்லாவுயிர்களுக்கும் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து ஆவன செய்கிறாள்
லோகஸுந்தரி	உயர் பண்புகளெனும் தம் அழகால் எம்பெருமானுக்குப் பெருமை சேர்த்து, உலகினரை உய்விப்பவர்.

மேலும் திருப்பாற்கடலி(கூதீரசாகரம்)லிருந்து அவதாரம் செய்ததால் “கூதீரசாகர தநயா” என்றும் , “கூதீரசாகரகன்யா” என்றும் “கூதீரசாகரசதா” மற்றும் “சிந்துகநயா” எனும் திருநாமங்களால் அழைக்கபடுகிறாள்.

அமரகோஸம்எனும் நூலில்,

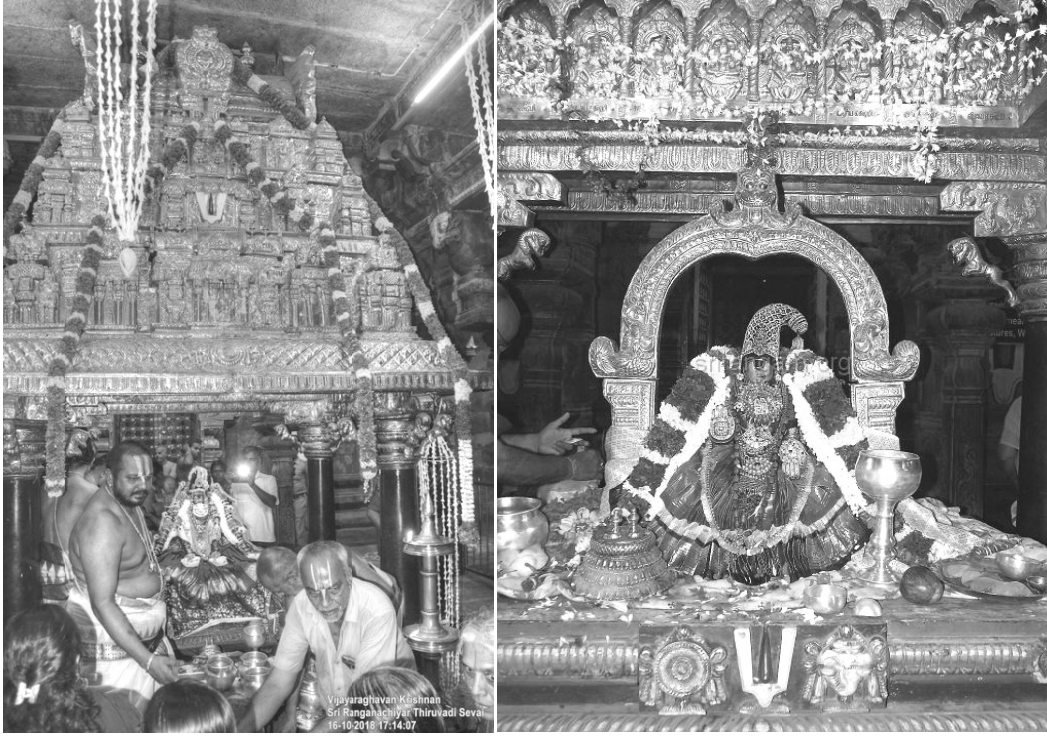
“லக்ஷ்மீ பத்மாலயா பத்மா கமலா ஸ்ரீஹரிப்ரியா இந்திரா லோகமாதா மா கூதிரோததனயா ரமா பார்கவி, லோகஜனனீ, கூதீரசகரகன்யகா” (அமரகோஸம்1.1.27) என்றும்,

விஷ்ணு புராணத்தில், “லோகமாதா, சர்வலோகானாம் ஜனநீ” (விஷ்ணு புராணம் 1,9,117) என்றும் பிராட்டியின் திருநாமங்களை உரைக்கிறது. வைகுந்தத்தில் “பரிபூர்ணதமாபரா” என்று அனைத்துச்செல்வங்களுடன் பரிபூர்ண நிலையிலிருக்கிறாள்

7.2. அஷ்ட லக்ஷ்மிகள்

அடியவர்க்கு இப்பூவுலக வாழ்க்கை செழிக்க செல்வம், பூமி, கல்வி (ஞானம்), அன்பு, புகழ், அமைதி, மகிழ்ச்சி, வல்லமை ஆகிய எட்டுச்செல்வங்களையும் அஷ்ட(எட்டு) லக்ஷ்மிகளாக தங்களது கருணை மிகு திருக்கண்களால் கடாக்கித்து அருள் மழையாகப் பொழிகின்றனர்.

இதை திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் தாம் இயற்றிய திருவரங்கத்தந்தாதியின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் , இப்பிறவியில் இப்பிரபந்தத்தை படிப்பவர்க்கு வாசனையும் ஒளியும் பொருந்திய செந்தாமரை மலரில் வசிக்கின்ற அஷ்டலக்ஷ்மிமிகளும் கருணையுடன் பார்த்தருள, மறுமையில் திருமகள் கணவரான திருமாலினது பரமபதம் தவறாது கிடைக்கும் எனப்பொருள்கொண்ட “மணவாளரவிந்தைமார் நோக்கவிம்மை மறுமையின் மா மணவாளர் தம் பதம் வாய்த்திடும்” என அருளியிருப்பது இங்கு அனுபவிக்கத் தக்கதொன்று.

பெரிய பிராட்டி நவராத்திரி கொலு மண்டபம் அஷ்டலக்ஷ்மிகள்

பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகி நவராத்திரித் திருநாளில் பொன் வேய்ந்த கொலு மண்டபத்தினில் வீற்றிருந்து சிறப்பாக நவராத்திரி உற்சவம் கண்டருள்கிறார். ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார் கொலுவீற்றிருக்கும் மண்டபத்தின் பின்புறம் உட்புறமாகவுள்ள விதானத்தின் முகப்பில் பெரியபிராட்டியார் முறையே தனலக்ஷ்மி, தான்யலக்ஷ்மி, தைர்யலக்ஷ்மி, சந்தான லக்ஷ்மி, செளபாக்யலக்ஷ்மி, வீர்யலக்ஷ்மி, வித்யாலக்ஷ்மி, விஜயலக்ஷ்மி எனும் திருநாமங்களுடன் அஷ்ட(எட்டு) லக்ஷ்மிகளாக அடியவர்க்கு சேவை சாதித்தருள்கிறாள். மேலும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி கர்ப்பகிருஹத்தின் நுழைவாசல் மேல் விதானமுகப்பில் அஷ்டலக்ஷ்மிகள் திருக்காட்சி அளிக்கின்றனர், அஷ்டலக்ஷ்மிகளை முதலில் வணங்கி துதித்து பிராட்டியை தரிசிப்பதால் அனைத்துச்செல்வங்களையும் பிராட்டி அடியவர்க்கு நிறைந்து அருள்கிறாள். மேலும் ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயாரையும் அஷ்டலக்ஷ்மிகளையும் ஒன்று சேர்ந்து சேவிக்கும் அடியவர் யாவருக்கும் இவ்வுலக இன்பமும் மறுமையில் பேரின்பமாகிய கலங்காபெருநகர் பரமபதமும் எம்பெருமானிடம் நித்யசேவை செய்யும் பேறும் கிட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை

7.3.ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயலில் பிராட்டியின் திருநாமங்கள்.

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் பல்பொருள் ஓர் சொல் எனப்புகழப்படும் 'திரு'வுடன் தொடர்புடைய திருநாமங்களையும் தாமரை மலருடன் தொடர்புடைய திருநாமங்களையும் நாம் ஏற்கனவே அனுபவித்தோம். மேலும்,பனி நன் மலர்க் கிழத்தி, சந்தணி மென்முலையாள், செய்யவள், பொன்பாவை ,வைதேவி,, மானேய் நோக்கி மடவாள், வம்பவிழ் கோதை, கிளி மொழியாள், சீதை, மிதிலைச் செல்வி ,வைதேகி ,மைதிலி, குலமாமகள் என்று தேனும், கன்னலும், அமுதுமாக பெரியபிராட்டியின் திருநாமங்களை ஆழ்வார்கள் பரந்து துதித்துள்ளனர்.

7.4. பராசரபட்டர் அருளிய ஸ்ரீகுணரத்னகோஸத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருநாமங்கள்

பராசரபட்டர் அருளியுள்ள 'ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்' எனும் வடமொழியில் அமைந்த நூலுக்கு பசுந்தமிழ் விளக்கவுரையாக “ ஸ்வர்ண குஞ்சிகா” எனும் நூலை திருமலை நல்லான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணய்யங்கார் ஸ்வாமி வழங்கியுள்ளார். பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியின் சிலதிருநாமங்களுக்கு இந்நூலில் அவர் அருளிய குறுவிளக்கத்தின் தொகுப்பை படித்து இன்புறுவோம்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருநாமங்கள்

எண்	திருநாமம்	குறு விளக்கம்
1	ஸ்ரியை , ஸ்ரியம்	எல்லொராலும் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளப்படுபவள் (ஆஸ்ரயிக்கப்படுபவள்)
2	ஸ்ரீரங்க ஹர்மயதல மங்கள தீப ரேகாம்	திருவரங்கதிலுள்ள விமானத்திற்கு மங்கள விளக்கு ஜ்வாலை போன்றவள்- விளக்கு ஏனையபொருளையும் காட்டி தன்னையும் காட்டிக்கொடுப்பதைப் போன்று பிராட்டி பெருமானையும் தன்னையும் காட்டிக் கொடுப்பதால் விளக்காகசொல்லப்பட்டாள்
3	ஸ்ரீரங்கராஜ மஹிஷீம்	ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய பட்டத்தரசி. மஹிஷி என்பதால் மற்றுமுள்ள பிராட்டிமார்களில் இவளுக்குள்ள தலைமை தோற்றுகிறது. எம்பெருமானுடைய சாம்ராஜ்யத்தில் அவனோடொக்க பட்டம் கட்டிக் கொண்டவளாதலின் மஹிஷி எனப்பட்டாள்.
4	லக்ஷ்மீ கல்பவல்லீ, :	கற்பகக்கொடி போன்ற திருமகள். கணவனை விட்டுப் பிரிந்து தனித்திருக்கமாட்டாத பாரதந்த்ரியத்தை (சுதந்தரமற்ற தன்மையை) உடையவள் ஆதலால் பிராட்டி கொடி எனப்பட்டாள் . விரும்பியது அனைத்தையும் தருவதால் கற்பகக்கொடி எனப்பட்டாள்.
5	பகவதி.:	எல்லோரும் பூஜிக்கத்தக்க இறைவனை பகவான் என்கிறோம். குற்றம் இன்றிக் குணமுடையவளும் பூஜிக்கத் தக்கவளுமான பிராட்டி பகவதி எனப்பட்டாள்
6	ஸ்ரீரங்க ஹர்மய அங்கண கநகலதே	ஸ்ரீரங்க விமானத்தின் முற்றத்தின்கண் உள்ள தங்கக் கொடியே!
7	ஜநநி, மாத:, அம்ப,	தாயே,அன்னையே!
8	ஸ்ரீரங்கபர்த்து: ப்ரியே	ஸ்ரீரங்கநாதனின் மனதைக் கவர்ந்தவளே!

9	ஸுதாஸகி .இந்திரே,	(ஸ்ரீரங்கநாதன்என்னும்)அமிழ்தின்துணைவியான மஹாலக்ஷ்மி,
எண்	திருநாமம்	குறு விளக்கம்
10	ஸ்ரீரங்கேஸ்வரதேவி,, ஸ்ரீரங்கேஸ்வரி	ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே!
11	ஸ்ரீரங்கேஸ்வர கேஹலக்ஷ்மி	ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய கோயிலை அழகுறச்செய்யும் மஹாலக்ஷ்மியே
12	ஸ்ரீரங்க மங்கள விஜ்ஞம்பண வைஜயந்தி	ஸ்ரீரங்கத்திற்கு மங்களம்- நன்மைகளை சேர்க்கின்ற கொடி போன்று உள்ளவளே! எம்பெருமானைச் செழிப்புறச் செய்யும் கொடிபோல்வாள் என்றும் கூறுவர்
13	குசேஸ்யோதர விஹாரிணி	தாமரையின் நடுவே விளையாடுபவள்- தாமரை மலரில் பிறந்தவளே!
14	ஜநார்தந ஜீவிகே	எம்பெருமானின் பிழைப்பிக்கும் மருந்துக் கொடி போன்றவள்- ஸ்ரீரங்கநாதனின் உயிருக்கு மருந்து போன்றவளே !
15	ஸ்ரீரங்கதாம மணி மஞ்ஜரீ	ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஏற்ற இரத்தின மணிக்கொத்து போன்றவளே !
16	தரதலதரவிந்தோ தந்தகாந்தாயதாக்ஷி	சிறிதலர்ந்த தாமரை மலரின் உள் இதழ் போன்ற அழகிய நீண்ட திருக்கண்களை உடையவளே !
17	மாதர் மைதிலி	தாயே ! ஜனகரின் திருமகளாய் அவரித்தவளே !
18	ஸ்ரீ:, கமலே, பத்மே, தேவி.	இத்திருநாமங்களுக்கு ஏற்கனவே விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

8.பிராட்டி ஆச்சாரியனாகி அருளியது

இதுவரை நாம் அர்ச்சாருபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியை அடியவர்கள் தாயார் என ஆதாரத்துடன் அனுபவிப்பது பற்றியும் அதற்குண்டான காரணங்களையும் பார்த்தோம். மேலும் பெரியபிராட்டியின் புருஷகார ஏற்றத்தையும், அனைத்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானுடனான பிரிந்திராத சேர்த்தி நிலையினையும், பிராட்டியிடம் கமலமலர் அணிச்சேர்த்தியின் சிறப்பினையும், பிராட்டியின் எண்ணற்ற திருநாமங்களில் சிலவற்றின் பொருளையும் அனுபவித்துப் பரவசமுற்றோம்.

பிராட்டி தன்னைக் கொண்டு பெருமானை அறியவைப்பதோடன்றி தானே ஆச்சாரியானாகி நம்போன்ற சம்சாரிகளுக்கு எம்பெருமானை அறிய வைத்து , எம்பெருமானின் திருவடி நிழலில் இளைப்பாற வைப்பதன் மேன்மையினை சிறிது அனுபவிப்போம்.

‘பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் , அங்காதும் சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் ’ என்று எம்பெருமானுக்கு நித்ய விபூதி மற்றும் லீலா விபூதி ஆகிய இரண்டும் உரியனவாக இருப்பினும் , பரமபதமாகிய நித்யவிபூதியைக் காட்டிலும் , இருள்தருமஞாலம் எனப்படுகின்ற இந்த லீலாவிபூதியினிடத்திலேயே அதிகமான பாசமும் பரிவும் இருக்கும். தமக்கு நல்ல நிறைவான பல குழந்தைகளிருப்பினும் குறைபாடுகளுள்ள குழந்தை பக்கலில் தந்தையின் ஆதாரம் பொங்கி பெருவது கண்கூடு. அது போன்றே கருணைக்கடலான ஸ்ரீமந்நாராயணன் , இவ்விருள்தருமஞாலத்து ”அலை நீர் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய்போல்” சம்சாரமாகிய பெருங்கடலில் விழுந்து நோவு படுகின்ற சம்சாரிகளிடம் கருணைகொண்டான். அக்கருணையின் பொருட்டு

தன்னை அறிந்து ஆட்பட்டு உய்யும் வண்ணம் வேதத்தையும் சாஸ்திரங்களையும் அருளி காட்டிக் கொடுத்தான். தானே ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் பண்ணி அறிவிலா மனிசர் முன் கண் காண நின்று தன் அனுஷ்டானங்களாலும் , உபதேசங்களாலும் திருத்தப்பார்த்தான். “மண்மிசை யோனிகள்தோறும் பிறந்து , எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா உலகோர்கள்” என்றபடிக்கு இவ்வுபாயங்கள் பலன் தரவில்லை. இப்பூதலத்தில் ‘பலபிறவிகளில் கசங்கிய ஜீவர்களுக்கு எப்படியாவது வீடுபேற்றை அளித்து, காலமெனும் வரம்பில்லாத பரமபதத்தில் அவர்கள் எப்பொழுதுமே ஆனந்தமாக தனக்கு சேவைசெய்ய வேண்டுமென்ற பேரவா கொண்டான் எம்பெருமான். இதற்கேதுவாக தானே ஆச்சாரியனாகி சம்சாரிகளுக்கு உபதேசித்து மோக்ஷத்தில் இச்சை பிறப்பிக்க அவாக்கொண்டான். மோக்ஷ இச்சையுள்ள ஜீவாத்மா முமுகூஷ எனப்படுகிறான். பின்பழகியப்பெருமாள் ஜீயர் அருளிய “வார்த்தாமாலை”யில், ஒரு முமுகூஷவின் நிலையினை கீழ்க்கண்டவாறு சித்தரிக்கிறார்.

சம்சாரமெனும் கடலில் சிக்கி தத்தளித்து மோக்ஷத்தில் இச்சை பிறந்த(முமுகூஷவான்) ஜீவாத்மா அதிலிருந்து மீள்வதற்கு, அவன் சம்சாரத்தை கடலாகவும் ,ஆசையை அதிலுள்ள பெருநீராகவும், மனத்தின் விகாரத்தை கடல்நீரைப் பொங்கவைக்கும் புயற்காற்றாகவும், பெண்டிரிடம் கொண்ட ஈடுபாட்டை அக்கடலின் சுழியாகவும், அஹங்காரம் (செருக்கு), மமகாரம்(தான் எனும் அகந்தை) ஆகியவை முதலை, திமிங்கிலம் போன்று இவனைக் கடலுக்குள் இழுக்கும் கடல்வாழினங்களாகவும், ஆத்யாத்மிகம் (தன்னால் வரும் துன்பம்), ஆதிபௌதிகம்(பிற உயிர்களால் வரும் துன்பம்), ஆதி தைவிகம்(தெய்வத்தால் வரும் துன்பம்) எனப்படும் மூன்று தாபங்கள் (துன்பங்கள்) அலைவரிசைகளாகவும், உடம்பு இக்கடலை கடப்பதற்கு இவன் பற்றியிருக்கும் ஓட்டையான படகாகவும், உடலை பாதுகாப்பது ஊக்கமாய் வளர்ப்பது போன்றவைகள் அந்த ஓடத்தில் ஏற்றிய பெரிய பாரமாகவும், . தன்னை இப்பெருங்கடலில் அகப்பட்டவனாகவும் எண்ணி வருந்தி எம்பெருமான் தன்னை இக்கடலிலிருந்து தாண்டச் செய்பவனாகவும் கோருவான் என்று பின்பழகியபெருமாள் ஜீயர் அருளிய வார்த்தாமலையின் நானூற்று நாற்பத்திரண்டாம் வார்த்தையில் குறிப்பிடுகிறார்.

மோக்ஷத்தில் இச்சை பிறந்த ஜீவாத்மாவானவன் (முமுகூஷ) முக்கியமாக அறிய வேண்டிய மூன்று உண்மைகள் முறையே தத்வம் (ஸ்வரூபம் - தன்னைப் பற்றிய ஞானம்), ஹிதம் (உபாயம்- பகவானை அடையும் வழி) புருஷார்த்தம் (அடைதலின் பேறு) ஆகும். எம்பெருமான் இம்மூன்றையும் மோக்ஷத்தில் இச்சை பிறந்த மானிடர்க்கு உள்ளபடி விளக்க. சகல வேதங்களின்(மறைகளின்) சாரமான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ள “ரஹஸ்யத்ரயம்”(மறைக்கத்தக்கமூன்று)”என்று அழைக்கப்படும் “திருமந்திரம்”, “த்வயம்” , “சரம ஸ்லோகம்” என்கிற மூன்று மந்திரங்களை தானே முதல் ஆச்சாரியானாகி வெவ்வேறு நிலைகளில் வெளியிட்டு அருளினான்.

“திருமந்திரம்”.

பதரிகாஸ்ரமம் எனும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தானே நாராயணனும் நரனுமாக அவதரித்து ஆசார்யனும் சிஷ்யனுமாகி திருமந்திரத்தை உபதேசித்து அருளினான். இந்த திருமந்திரம் மூன்று பதமாய் எட்டு எழுத்துக்களுடன் கூடியதாய்

உள்ளதை “அஷ்டாசுர மந்திரம்” என்றும் “ திருவெட்டெழுத்து மந்திரம்” எனவும் உரைப்பர். இம்மந்திரம் “மந்திர ராஜம்”என்று போற்றப்படுகிறது.

திருமந்திரம்: “ ஒம் நமோ நாராயணாய”

இதன் எளிய பொருள்:

எம்பெருமானின் உடைமையான ஜீவாத்மா தனக்கு உரியவனல்லன். எம்பெருமானின் உகப்புக்காகவே இருத்தல் வேண்டும். எல்லார்க்கும் தலைவனான நாராயணனுக்கே அனைத்துக் கைங்கர்யங்களையும் (அடிமை/தொண்டு) செய்தல் வேண்டும்.

“த்வயம்”

ஸ்ரீமந்நாராயணன் பெரியபிராட்டியார் மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் த்வய மந்திரத்தை உபதேசித்தார். இது “மந்திர ரத்னம்” என்று வழங்கப்படுகிறது.

த்வயம்: “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே -

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:”

இதன் எளிய பொருள்:

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிப் பிராட்டியுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனின் தாமரைத் திருவடிகளில் சரணம் புகுகின்றேன். எம்பெருமானின் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றி அவனுக்கு பிராட்டியின் சேர்த்தியினில் எம்பெருமானுக்கு கைங்கர்யம்(தொண்டு) செய்யக்கடவேன்

“சரம ஸ்லோகம்”

மஹாபாரத யுத்தத்தின் போது குருசேஷத்ர பூமியில் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு தேர்த்தட்டில் “பகவத் கீதை” உபதேசம் செய்யும்போது சரமஸ்லோகத்தை திருவாய் மலர்ந்து அருளினான்.

சரமஸ்லோகம்: ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாம் ஏகம் ஸரணம் வ்ரஜ

அஹம் த்வா சர்வ பாபேப்யோ: மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸாச:

இதன் எளிய பொருள்:

எல்லா உபாயங்களையும் கைவிட்டு என் ஒருவனையே சரணமாகப் பற்று: அனைத்து பாவங்களினின்றும் உன்னை விடுவித்து உன்னை ரட்சித்து வீடுபேற்றையளிக்கிறேன் கலங்காதே!

இவ்வாறு தானே முதல் ஆசாரியனாகி இதை வெளிக்கொணர்ந்தும் ஜீவர்களுக்கு அது கிட்டாமல் போய்விட்டது. அடுத்து எம்பெருமான் நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களை அவதரிக்கச்செய்து அவர்கள் மூலம் ரஹஸ்யத்ரயம் உள்ளடக்கிய வேதசாரமான திவ்யபிரபந்தங்களெனும் “அருளிசெயல்” அமுதை அருளச்செய்தான். அதுவும் அடியவர்களுக்கு எம்பெருமான் விரும்பியபடி போய்ச்சேரவில்லை. ரஹஸ்யத்ரயமெனும் அரிய பொக்கிஷத்தை கருணைக்கடலான பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை ஆச்சாரியனாக்கி பிராட்டி மூலமாக அடியவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ள திருவுள்ளம் கொண்டான். எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தை அறிந்து சம்சாரமெனும் பெரும்கடலில் உழன்று புகலற்றிருக்கும் ஜீவர்களின் மேலுள்ள அளவற்ற கருணையால் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரெங்கநாயகி பெரியபெருமாளிடம் பிரார்த்தித்து மூன்று ரஹஸ்ய நிதிகளை தானே சிஷ்யையாகிப் பெற்றாள். ஜீவர்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரயத்தை ஓராண்வழி குருபரம்பரை மூலம் கொண்டுபோய் சேர்த்து அவர்களை உய்விக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் கொண்டான் எம்பெருமான். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எம்பெருமானின் உள்ளக்கிடக்கையை

நிறைவேற்றும் விதமாக அவருடைய அனுமதியுடன் சேனை முதலியார் என்றழைக்கப்படும் விஸ்வசேனருக்கு இதை உபதேசித்தருளினாள் . இதை ஸ்ரீரங்கநாச்சியரின் வாழிதிருநாமத்தில் “ எங்களெழிற்சேனைமன்னர்க் கிதமுரைத்தாள் வாழியே” எனும் வரி மெய்ப்பிக்கிறது. சேனை முதலியார் என்றழைக்கப்படும் விஸ்வசேனார் தன்னுடைய அம்சமாக அவதரித்த நம்மாழ்வாருக்கு உபதேசித்தார். நம்மாழ்வார் இவைகளையும் ஆழ்வார்கள் அனைவரும் அருளிய நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தமென்னும் அருளிசெயலையும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு யோக நிலையில் உபதேசித்தருளினார். எம்பெருமான் , பெரியபிராட்டியார், சேனை முதலியார், நம்மாழ்வார், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் என்று தொடங்கிய ஆச்சாரிய குருபரம்பரை , ஆளவந்தார், ராமானுஜர் மணவாளமாமுனிகள் என்று இன்று தொடரும் நீடித்து விளங்குகின்றது. ஸ்ரீரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகள் மனம் இறங்கி இம்மூன்று மந்திரங்களையும் உபதேசித்திருக்காவிடில் நாம் இதை முற்றுமாக இழந்திருப்போம். இம்மானுட வர்க்கம் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கும் “ஏற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் - உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்” எனும்படி எக்காலத்தும் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது. தகுந்த ஆசாரியனை அணுகி , அவரது திருவடி சம்பந்தம் பெற்று, இந்த திவ்ய மந்திரங்களை அந்த ஆச்சார்யரின் அருளுடன் உபதேசம் பெற்று, இதன் மேன்மையை உணர்ந்து, இத்திவ்யதம்பதியினர்க்கு நம்மை அர்ப்பணித்து கைங்கர்யம் செய்வதே நாமெடுத்த பிறவியின் அர்த்தம். ஓராண் வழியில் எம்பெருமான் பெரியபெருமானே முதல் ஆசாரியன். ஸ்ரீரங்கநாயகி இரண்டாவது ஆச்சாரியராகிலும், ஜீவகோடிகளுக்குள் முதல் ஆச்சாரியராக பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகி திகழ்கிறாள்.

இவ்வளவு பேராற்றலும், பெருமையும் , கீர்த்தியும், சிறப்பும்,கனிவும் கருணையும், பரிவும்,பாசமும் கொண்ட பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார், ஸ்ரீரங்கத்தில் தனிக்கோயில் நாச்சியாராக அர்ச்சை வடிவில் நம் போன்ற அடியவர்க்காகவே அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். நாம் சந்நிதிக்கு வந்தவுடனே பசியுடன் வரும் தன் கன்றினை கண்டு தனதருள் சுரக்கும் தாய்ப்பசு போல் நம்மிடம் பரிவுகொண்டு நம்மைக் குளிர கடாசூறிக்கிறாள்(நோக்குகிறாள்). நம்மில் பலரும் ஏதோ சில கோரிக்கைப் பட்டியலுடன் மிக எளிதாகச் சென்று தாயாரை வணங்கி வேண்டி வழிபட்டு இயந்திரகதியில் திரும்பிவிடுகிறோம். அடியவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிச்சயம் நிறைவேற்றி வைக்கிறாள் ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார். கோரிக்கைகள் நிறைவேறியவுடன் எங்கிருந்தாலும் ஓடி வந்து தாயாரை சரணடைந்து வணங்கித் துதிப்பவர்களை நாம் கண்கூடாகக் கண்டு அனுபவிக்கலாம்.. மேலும் ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயாரை பற்றிய அனுபவத்தினைத் அடுத்து தொடர்வோம்.

எம்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திவ்யதேசங்களிலுள்ள கோயில்களுக்கு முதன் முதலாக செல்கிறோம். அங்கு அர்ச்சாருபத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெரியபிராட்டி மற்றும் எம்பெருமானை சேவித்து அந்த ஈரப்பினில் அமிழும் போது திருப்தியுறாது மீண்டும் அத்திருவுருவினை சேவிக்கத் தூண்டும். சேவித்து வந்த பின்னரும் அக்குறை மனதை விட்டகலாது. அடுத்து மறுமுறை சேவித்தாலும் அடியவர்க்கு இதே அனுபவம் தான். அதனையடுத்து அத்திவ்யதம்பதிகளை ஆதாரம் பொங்க நெருங்கி எத்தனை தடவை தரிசனம் செய்தாலும் அபூர்வமான எழில் தோற்றத்துடன் புதியபொலிவுடன் அப்போதுதான் புதிதாக சேவிப்பது போல் தெவிட்டாது அடியவரை வசீகரம் செய்வர். எல்லா நாட்களிலும் எல்லா மாதங்களிலும் எல்லா வருஷங்களிலும் ஏன்! கற்பங்கள்

தோறும் அந்தந்தக் காலங்களில் யாவிலும் தெவிட்டாத அமுதமானவன் எனும் பொருள் கொண்ட

“எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழி யூழிதொறும், அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே”(திருவாய்மொழி 2-5-4) என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கிணங்க எம்பெருமானைப் போலவே கோலமலர்பாவை பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியை சேவிக்கும்போதும் “ஈர்கின்ற குணங்களுடையாய்” (திருவாய் 8-1-8) எனும்படி , அப்பொழுதுதான் புதிதாக தோன்றுவது போன்ற அழகையும் குணங்களையும் மேன்மையையும் கண்டு அனுபவிப்பதுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டுமெனத் தோன்றும். தாயாரை சேவிப்பது சில நிமிடங்களானாலும், பிராட்டியின் ஈர்ப்பும், வசீகரமும், கனிவும், பரிவும் , அருட்பார்வையும், எத்தனையோ காலம் பெரியபிராட்டியை அருகிலிருந்து பக்தி அனுபவம் நிறைந்து அருளபெற்றது போன்ற தாயன்புடன் சேர்ந்த இறை அனுபவ சுகம் அடியவர்களுக்கு ஏற்படும்.

9.ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சீர்மை

எது பரத்துவம் என விசாரிக்கப்புகுந்த வேதாந்தங்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருமார்பில் பிராட்டியின் திருவடிச்சுவடு கண்டு “ இவனே பரம புருஷன்” என்று நிர்ணயித்துக் கவலை தீர்த்தனவாம். இதனால் பிராட்டியின் ஏற்றம் அறியற்பாலது. இதனாலேயே நம் ஆச்சார்யர்கள் எம்பெருமானை விசேஷமாகச் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீய:பதி என்பதை முக்கியமாக அருளிச் செய்துள்ளனர். “திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா” என்றும், பெரியபெருமானை “ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ” என்றும் துதித்துப் போற்றினர்.

எம்பெருமானுடைய பெருமை பிராட்டியின் சம்பந்தத்தால் வந்தது என்பதற்கும் பிராட்டியின் பெருமை இயற்கையானது என்பதற்கும் தகுந்த எடுத்துக்காட்டினால் அறியலாம். பூவிற்கு ஏற்றம் எதனால் என்ற கேள்விக்கு அதன் நறுமணத்தால் என்கிற விடைகிடைக்கும். மணத்திற்கு எதனால் ஏற்றம் என்ற கேள்வி பிறப்பதில்லை. இயற்கையாகவே அதனுடைய ஏற்றம் பிரசித்தமானதொன்று. இதுபோன்றே எம்பெருமானுக்கு யாரால் ஏற்றம் என்றால் பிராட்டியால் ஏற்றம் என்கிற விடை கிடைக்கும் . பிராட்டிக்கு யாரால் ஏற்றம் என்றால் பூவின் மணம் போல் அவளுடைய ஏற்றம் அவளாலே தான் என்று வரும். பூவும் மணமும், ரத்தினமும் ஒளியும் போல் எம்பெருமானும் பிராட்டியும் விட்டு பிரியவில்லாதவர்கள் . மணத்தைக்கொண்டு பூவினை அறிவதைப்போன்று ஒளியைக் கொண்டு ரத்தினத்தை அறிவதைப்போன்று பிராட்டியைக் கொண்டு பெருமானை அறிகிறோம் . இதன் மூலம் பிராட்டியின் பெருமை ஓரளவு ஊகிக்கமுடிகிறது

மேன்மைமிகு ஆச்சாரியராகவுள்ள பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சீர்மையினையும் ஏற்றமிகு பெருமைகளையும் எடுத்தியம்புவது என்பது எவ்வளவு கடினம் என்பதை பிராட்டி திருவாய்மலர்ந்தருளியதிலிருந்தும், முனிவர்களும், ஆழ்வார்களும், ஆச்சாரியர்களும் துதித்து அருளியவைகளிலிருந்தும் சில துளிகளை அனுபவிப்போம்.

பெரியபிராட்டியார் தான் அருளிய லக்ஷ்மிதந்தரத்தில் தன்னுடைய சிறப்புகளை அவள் நித்ய வாசம் செய்யும் திருமார்பினன் பெரியபெருமானும் அறிந்ததில்லை என்று கூறுகிறாள்.

பார்கவ முனிவர் அருளிய 'லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம்' எனும் ஸ்தோத்திரத்தில், “உன்னுடைய சீர்மையையும் பெருமையையும் பிரமன் ,ருத்திரன், தேவர்களாலேயும் மற்றும் , வேதங்களாலேயும் எடுத்தியம்ப இயலாதபோது , சிற்றறி(மந்தபுத்தி)வுடைய என்னால் எப்படி எடுத்துறைக்க இயலும்? எனும் பொருளில்
 ப்ரஹ்மாருத்ராதயோ தேவா வேதாஸ்சாபி ந சக்ந்யு:|
 மஹிமானம் தவ ஸ்தோதும் மதோஹம் சக்ந்யாம் கதம்|| (லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம்- 68)
 என்று தவிக்கிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிய சதுஸ்லோகியின் முதல் ஸ்லோகத்தில் பெரிய பிராட்டியை நோக்கி, கல்யாண குணங்களால் நிறம்பியவளே! உனக்குப் பிரியமான கணவன் புருஷோத்தன் பகவானுக்கு, நாகங்களுக்கு அரசனான ஆதிசேஷன் ஆசனமாகவும் , வேதத்தையே சரீரமாகக் கொண்ட புள்ளரையனுமான பெரியதிருவடிகருடன்) வாகனமாகவும் இருப்பவர்கள். பிரமன், சிவன் மற்றும் தேவ சமூகம் தங்களுடைய மனைவிமாருடன் கூடி உனக்குத் தொண்டுபுரிபவராக உள்ளனர். உன்னுடைய திருநாமமும் “ஸ்ரீ” என்பதாகவேயுள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெருமைகள் பொருந்திய உன்னை எப்படிச் சொல்லித்துதிப்போம் ? எனும் பொருளில்
 காந்தஸ்தே புருஷோத்தம பணி பதிஸ் ஸய்யா ஆசனம் வாஹனம்
 வேதாத்மா விஹகேஸ்வரோ யவநிகா மாயா ஜகன்மோஹிநீ|
 ப்ரஹ்மேஸாதி ஸூரவ்ரஜஸ் ஸதயிதஸ் த்வத்தாஸ்தாஸீ கண
 ஸ்ரீரீத்யேவ ச நாம தே பகவதி ப்ரூம: கதம் த்வாம் வயம்||. (சதுஸ்லோகி-1) என்று அருளி ,
 பிராட்டியின் பெருமைகளை எதுத்தியம்ப இயலாது என்று தவிக்கிறார்
 சதுஸ்லோகியின் இரண்டாம் ஸ்லோகத்தில், உலகங்களுக்கு ஈஸ்வரியாயிருப்பவளே! அனைத்து உகங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான எம்பெருமானுக்கு பிரியமகிஷியாக யிருப்பவளே! கருணாகல்பகவல்லியே! “தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்” (திருவாய்மொழி 8-4-6) என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடி உன்னுடைய அளவற்றதும் இயற்கையாகவே எப்போதும் அனுகூலமாயிருப்பதுமான பெருமையை சர்வேஸ்வரனாகிய உன் நாயகன் (வல்லபன்) எம்பெருமானும் தன்னுடைய பெருமையைப் போல் இவ்வளவென்று அளவிடமாட்டான். அவ்வளவு உயர்ந்த உன்னை தாஸன் என்று சரணமடைந்து என்றும் உன்னுடைய கருணை மழையில் நான் பயமற்றவனாய் துதிக்கிறேன் எனும் பொருளில்,
 யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந
 இவ த்வத் வல்லபோ அபி பிரபு
 நாலம் மாதுமியத்தயா
 நிரவதிம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:|
 தாம் த்வாம் தாஸ இதி ப்ரபந்ந
 இதி ச ஸ்தோஷ்யாம்யஹம் நிர்ப்பயோ
 லோகைகேஸ்வரி லோகநாததயிதே!
 தாந்தே! தயாந்தேவிதந்|| (சதுஸ்லோகி-2)
 என்று பிராட்டியின் அளவிடமுடியாத பெருமைகளை எண்ணித் துதிக்கிறார்.

கருணையேவடிவான ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் அருளிய “ஸ்ரீஸ்தவம்” எனும் நூலில் பெரியபிராட்டியின் அளவற்ற மேன்மையை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணங்கள் கடல் போன்றுள்ளதால் அவற்றினை ஓரளவேனும் வாக்கிற்கு அதிபதியான பிரமனால் கூட கூறி முடிக்க இயலாத போது என்னால் எவ்வாறு கூற இயலும் என்று பொருள்கொண்ட, ஸ்தோத்ரம் நாம கிம் ஆமநந்தி கவயோ யத் அந்யதீயாந் குணாந் அந்யத்ர த்வதஸ அதிரோப்ய பணிதி: ஸா தர்ஹி வந்த்யா த்வயி ஸம்யக் ஸத்ய குண அபி வர்ணநம அதோ ப்ருய: கதம் தாத்ருஸீ வாக் வாசஸ்பதிநா அபி ஸக்யரசநா த்வத் ஸத்குண அர்ணோநிதௌ(ஸ்ரீஸ்தவம்-3) எனும் ஸ்லோகத்திலும்,

“ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணங்கள் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத புகழுடையவை. என்று பொருள்கொண்ட, ,

யே வாசாம் மநஸாம் ச துர்க்ரஹதயா க்யாதா குணா: தாவகா:..... (ஸ்ரீஸ்தவம்-4) எனும் ஸ்லோகத்திலும்,

மேலும் , “பெரியபிராட்டியாரின் பெருமையின் எல்லையை எம்பெருமானாலும் அறியப் படுவதில்லை. தனது மேன்மை எத்தகையது என்பதை பிராட்டியாலும் அறியப் படுவதில்லை . ஆயினும் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகள் ஏனைய அனைத்தையும் அறிவதில் குறையேதுமின்றி இருக்கின்றனர்” என்று பொருள்கொண்ட.

தேவி த்வந்மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே

யத்யப்யேவமதாபி நைவ யுவயோஸ் ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே

யந்நாஸ்த்யேவ ததஜ்ஞதாமநுகுணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விது:

வ்யோமாம்போஜமிதந்தயா கில விதந் ப்ராந்தோயமித்யுச்யதே (ஸ்ரீஸ்தவம்-8) என்று

பிராட்டி எல்லையில்லாத மகிமையை உடையவள் என்பதைக் கூறுகிறார்.

பெரியபிராட்டி தன் வசனத்தால் அருளியதையும் , ப்ருகு மஹரிஷி மற்றும் ஸ்ரீரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளின் கருணைமழையில் நனைந்த ஆச்சாரியர்களான ஸ்வாமி ஆளவந்தாரும், கூரத்தாழ்வானும் பிராட்டியின் அளவிடமுடியாத பெருமைகளையும் , சிறப்புகளையும் , மேன்மையையும் எடுத்தியம்ப இயலாது தவித்தமையை மேலே பார்த்தோம். அவ்வாறிருக்கையில், அற்பஞானமுடையவனான, தென்னரங்கன் தொண்டரின் தாள் தூளி பரமானுத்துகள் நுனி போன்ற அடியேன் எழுதத்துணிவது கடல் நீரை சிறிய குப்பி கொண்டு அளக்க எத்தனிப்பதற்கு சமம். இருப்பினும், ஆர்வ மிகுதியால் ஸ்ரீரங்கநாயகியின் கருணைவெள்ளத்தின் துளி ஒன்றைத் தூணாகப் பற்றி நின்று, அடியேனுடைய சிற்றறிவுக்கெட்டியவரையில் அறிந்து கொள்ள முயன்றதை இங்கே தொகுப்பாக அளிக்க முற்பட்டுள்ளேன். நாம் இப்பொழுது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கருவறையில் பிராட்டியை தரிசிக்கவிருக்கிறோம்

10.ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார் தரிசனம் -மூலஸ்தானம்-கருவறை

ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலின் வடமேற்கு மூலையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனிக்கோயில் நாச்சியாராக எழுந்தருளியுள்ளாள். நாம் கருவறைக்கு முன் உள்ள மண்பத்தினில் நுழைந்து இடப்புறமாக சென்று வரிசையாக நின்று தாயாரை சேவிக்கவிருக்கிறோம். இந்த முன் மண்பத்திற்குள் நுழையும் படிக்கட்டினைப் நோக்கினால் ஆச்சரியமுறுவோம். ஏனெனில் படிக்கட்டினுடைய முகப்பின் தகட்டினில் பன்னிரண்டு ராசிகளும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராசிகளின் வரிசையைப் பார்த்தால் கன்னி ராசியிலிருந்து தொடங்கியதைக் காணலாம். தாயாரின் ஜென்ம நக்ஷத்திரம் பங்குனி

மாதத்தில் உத்திரம். உத்திர நட்சத்திரத்திற்குண்டான ராசி கன்னி என்பதால் அது முதலாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது போலும். இந்தப் படிகளில் ராசிகள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது, “படியாய் கிடந்து உன் பவள வாய் காண்பேனே” என்று குலசேகரஆழ்வார் அருளியபடிக்கு, பிராட்டியின் உற்சவநாட்களில் கருவறைக்குத் திரும்பி எழுந்தருளும் போது ராசிச்சக்கரத்தின் அதிபதிகள் ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயாரின் திருக்கண்களின் கடாசூதத்தையும் திருமுகமண்டலத்தையும் பவளவாயையும் தரிசிக்க கிடக்கின்றன போலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நாம் இப்பொழுது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கருவறைமுன் நிற்கிறோம். கருவறை நுழைவு வாயிலின் மேல் விதான முகப்பில் அஷ்ட லக்ஷ்மிகள் உள்ளனர். அஷ்ட லக்ஷ்மிகளின் மொத்தவடிவாக ஸ்ரீரங்கநாயகிதாயார் உள்ளே வீற்றிருக்கிறாள் என்பதைக் கூறுவது போலுள்ளது. எந்தக் கோயிலிலுமே அடியவர்கள் இதுவரை கண்டிராத ஓர் ஆச்சரியம் அங்கு காத்திருக்கிறது. பொதுவாகத் தாயார் சன்னிதிக் கருவறையினில் மூலவர் தாயாரின் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்), உற்சவர் தாயாரின் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்), எழுந்தருளியிருப்பதையே சேவித்துள்ளோம். ஆனால் திருவரங்கம் கோயிலின் தாயார் சன்னிதியில் உற்சவர் ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயாருக்குப் பின்னால் மிக அருகில் ஒரு மூலவர் தாயார் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்), அதற்குப்பின் உள்ள பிரதான கருவறையில் இன்னுமொரு மூலவர் தாயார் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்) உள்ளது. இரண்டு மூலவர் தாயார் திருமேனிகள் (விக்ரஹங்கள்) உள்ளன. சன்னிதியின் கைங்கர்யபரர்கள் ரங்கநாயகித்தாயாருக்கு அருகில் உள்ள மூலவர் திருமேனியை (விக்ரஹத்தை) ஸ்ரீதேவி என்றும் அதற்குப்பின் உள்ள பிரதான கருவறையில் உள்ள மூலவர் திருமேனியை (விக்ரஹத்தை) பூதேவி என்றும் பக்தர்களுக்குக் கூறுவர். ஆனாலும் இரண்டு திருமேனிகளுமே ஒரே மாதிரியாக நமக்குத் தோன்றும்.

இரு மூலவர் திருமேனிகளுமே ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயாரின் மூலவர் திருமேனிகளே. ஏன் இந்த திவ்யதேசத்தில் மட்டும் தாயார் சன்னிதியில் இரு மூலவர் திருமேனிகள்? என்கிற கேள்விக்கு காலமும் சரித்திரமும் நமக்கு ஓரளவு பதிலை அளிக்கின்றன. கால ஊர்தியில் அமர்ந்து பின் நோக்கிச் செல்வோம்.

முகலாயர்களின் பிடியில் பாரததேசம் இருந்த சமயம். திருவரங்கத்தின் மீது முதல் படையெடுப்பு மாலிகாபூர் தலைமையில் கி.பி.1310-1311லும், இரண்டாம் படையெடுப்பு 1323 வாக்கில் உலுக்கான் என்றழைக்கப்படும் துக்ளக்கின் தலைமையில் நடந்தாக அறிகிறோம். இதை கலாபம் என அழைப்பர். கோயிலில் பல காலங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவு செய்துவைத்திருந்த குறிப்பான “கோயிலொழுகு” என்பதனைச் சார்ந்த புத்தகங்களிலும் மற்றும் சரித்திரச் சான்றுகளிலும் இதை அறியமுடிகிறது. இது கோயில் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த மாபெரும் இழப்பும் சீர்குலைவும் மிகவும் வேதனையையும் அளிக்கக்கூடிய நிகழ்வுகளாகும். விரிவுக்கஞ்சி இவ்விடத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாயார் சன்னிதியில் இரு மூலவர்கள் உள்ள விஷயம் தொடர்பான கருத்துகளை தொடர்வோம்

முதல் படையெடுப்பில் முகலாயர்கள் கருவூலம் முதலானவைகள் கொள்ளையிட்டு அழகியமணவாளப்பெருமாள், சேரகுலவல்லியார் முதலிய விக்ரஹங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, அனைத்தையும் (ஸர்வஸ்வத்தையும்) கொண்டு போனார்கள் என கோயிலொழுகின் குறிப்பில் காணப்படுகிறது

அழகியமணவாளனின் பக்தையொருவர்("பின்தொடந்தவல்லி") டில்லி வரை சென்று, அங்கு சுல்தானிடம் சுல்தானின் மகள் சுரதாணியுடன் அழகியமணவாளன் இருப்பதை அறிந்து, திருவரங்கத்துக்குத் விரைந்து திரும்பினார். திரும்பி வந்து ஸ்தலத்தார் மற்றும் அரையர்களுடன் டில்லி சென்று அழகியமணவாளனை மீட்டுத் திரும்பினர். அச்சமயம் தாயார் சன்னிதியில் நாம் நுழைந்தவுடன் வலது புறமிருக்கும் வில்வமரத்தடியில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை எழுந்தருளப் பண்ணினர் என கோயிலொழுகின் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. டில்லிவரை சென்று அழகியமணவாளனை மீட்டு வரச்செய்த பல முயற்சிகளுக்கு எட்டு ஆண்டுகள் ஆயிற்று என்று ஸ்ரீரங்கம் வைஷ்ணவஸ்ரீ. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஸ்வாமி பதிவிட்டுள்ளார்.

உலுக்கான் எனப்படும் துளக்கின் தலைமையில் முகலாயர்களின் இரண்டாம் படையெடுப்பு 1323 வாக்கில் நடந்தது. நம்பெருமாள் உற்சவம் நடைபெறும் சமயமாதலால் எம்பெருமானிடம் கோயிலுக்கு வெளியே நடத்துவதற்குக் கிடைத்த உத்தரவினால் அந்த உற்சவத்தை மேற்கொண்டனர். வடதிருக்காவேரிக் கரையில் உள்ள பன்றியாழ்வான் திருக்கோயிலினில் நம்பெருமாள் உற்சவம் நடைபெறுகையில் படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது, கூடியிருக்கும் பன்னிராயிரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கலந்து கொண்ட உற்சவத்தில், திரையைப்போட்டு ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீகார்ய துரந்தரராகிய ஸ்ரீரங்கராஜநாதன் வாதுலதேஸிகர், சிறுபல்லக்கிலே அழகியமணவாளன் உபய நாயச்சிமார்களுடன் ஸ்ரீபிள்ளைலோகாச்சாரியார் தலைமையில் தெற்கே அனுப்பி தாம் கோயிலிலே புகுந்து சில திருவாபரணப்பெட்டிகளையும் திருப்பல்லக்கிலே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் சிலபரிகரங்களையும் கூட்டி அனுப்பி பெரியபெருமாள் குலசேகரன் படி கல்திரை செய்திவித்து திருமணத்தூணுக்குள் முன்னதாக ஒரு விக்ரஹத்தை வைத்து தாயார் சன்னிதியிலும் அவ்வண்ணமே செய்தனர் என்று கோயிலொழுகின் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் டாக்டர். ஸ்ரீ. ஹரிராவ் அவர்கள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் அழகியமணவாளனை பின்தொடர்ந்து சென்றிருக்கக் கூடும் என்று பதிவிடுகிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார் திருவுருவின் மாதிரி சிலை வடிவை தாயாருக்கு பதிலாக தாயார் கொலுமண்டபத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணினர். இந்தத் தாயார் "கலாபசம்ரக்ஷகி" என்று பிற்காலத்தில் பெயர்பெற்றார். கலாபசம்ரக்ஷகி தாயாரை கொலு மண்டபத்தில் தெற்குப்புற மதிலின் பெரியபிறை ஒன்றில் ஓர் சிறிய கம்பிகள் கோர்த்த கதவினுள் நாம் இன்றும் சேவிக்கலாம்.

டில்லியிலிருந்து திரும்ப வந்த பெருமானையும் அவருடன் திரும்பிய கொடவரையும் வெகு காலம் காணாததால் அழகியமணவாளனுக்குப் பதில் திருவரங்க மாளிகையாரை அந்த ஸ்தானத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை ப்ரதிஷ்டைசெய்வதற்காக வில்வமரத்தடியில் சோதிக்கையில் காணப்படாமையாலே வேறே நாச்சியாரை ஏற்பாடு செய்வித்து ப்ரதிஷ்டை செய்து முன்னால் நடந்தமாதிரி பெருமாளுக்கு உற்சவங்களை நடத்தினர் என்று கோயிலொழுகின் குறிப்பில் காணப்படுகிறது .

உலுக்கானின் படையெடுப்பின்போது அழகியமணவாளன் உபய நாயச்சிமார்களுடன் பிள்ளலோகாச்சாரியர் எனும் ஆச்சாரிய பெருந்தகையின் தலைமையில் மதுரைக்கு அருகில் உள்ள ஆனைமலை அடிவாரத்தில் ஓர் சிறிய ஒதுக்குப்புறமான மலையிடுக்கு ஒன்றில் பாதுகாப்பாக எழுந்தருளப்பண்ணினர். அந்த மஹான் அங்கு திருவரங்கனின் திருவடிவாரத்தில் பரமபதித்தார். அதன் பின்னர் அழகியமணவாளன் தெற்கு நோக்கி நீண்டதொரு பயணத்தை மேற்கொண்டு திருமாலிருஞ்சோலை, கோழிக்கோடு, முந்திரி

மலை பள்ளத்தாக்கு, திருக்கணாம்பி, திருநாராயணபுரம், திருமலை, செஞ்சி, அழகிய மணவாளம் கிராமம் ஆகிய ஊர்களில் எழுந்தருளிய பிறகு கி.பி. 1371ஆம் ஆண்டு (பரீதாபி ஆண்டு-வைகாசி மாதம் 17ஆம்நாள்) திருவரங்கத்திற்கு 48 ஆண்டுகள் கழிந்து மீண்டும் எழுந்தருளினார். அழகிய மணவாளன் திரும்பவந்தவுடன் பெரியபெருமாள் சன்னிதியில் உற்சவர் அழகியமணவாளன் போன்றுள்ள “திருவரங்க மாளிகையார்” எனும் பெயருடன் ஓர் உற்சவ விக்ரஹம் அப்போது எழுந்தருளியிருந்ததால், யார் உண்மையான அழகியமணவாளன் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக அங்கு கூடியிருந்தோரால் அறுதியிட இயலவில்லை. ஆயிரக்கணக்கானோர் 1323ஆம் ஆண்டு நடந்த படையெடுப்பின் போது கொல்லப்பட்டதால் 1371ஆம் ஆண்டு முன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூறுவார் யாருமில்லை. அப்போது வயது முதிர்ந்த ஈரங்கொல்லி ஒருவன் (வண்ணான்) அழகிய மணவாளனின் ஈரவாடை தீர்த்தத்தை (திருமஞ்சனம் செய்த பிறகு அழகியமணவாளன் உடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தைப் பிழிந்து பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும் புனிதநீர்) சுவைத்து பலவருடங்கள் கழித்துத் திரும்பிய எழுந்தருளியிருந்த அழகிய மணவாளனே “நம் பெருமாள்” என்று அழைத்தான். அவன் அழைத்த பெயரே இன்றுவரை வழங்குகிறது. அழகியமணவாளன் உபயநாச்சிமாருடன் திரும்பி ஈரங்கொல்லியினால் நம்பெருமாள் இவரே என்று உறுதிபடுத்தப்பட்ட நாளில், இதுகாறும் தாயர்சன்னிதி வில்வமரத்தின் அடியில் எழுந்தருளப்பட்டு, முன்னர் தேடியபோது கிடைக்காத ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அன்று பெய்த பெரு மழையில் தன்னுடைய கிரீடப்பகுதியை வெளிக்கொணர்ந்து தன் இருப்பை உணர்த்தினாள். பரிஜனங்களும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமேனியை வெளிக்கொணர்ந்து அவரது திருமேனி கிடைத்த அதிசயத்தை சோழமன்னனுக்குத் தெரிவித்தனர். ஆதியில் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவரங்கம் வரும் முன்பே வில்வமரத்தடியில் காத்திருந்தது போல் இப்பொழுதும் ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டாள் போலும்.

போர் முடிந்து இயல்பு நிலை திரும்பியபோது பிற்காலத்தில் அரையர் ஒருவர் தாலம் இசைத்து சேவிக்கும்போது ஓசை வித்தியாசமாக வருவதை உணர்ந்து மூலவருக்குப் பின்னால் ஏதோ ஒரு அறை உள்ளது போன்று தாள எதிரொலி கேட்கிறது எனத் தெரிவிக்க, அதன் பின்னர் அதை பார்த்தபொழுது பழைய மூலவர் இருப்பது தெரிந்தது என்ற கருத்துக்கள் உள்ளன.

இந்த விஷயங்கள் பரவலாக கோயிலொழுகும் அதைச்சார்ந்த புத்தகங்களிலும் மற்றும் பல குறிப்புகளும் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இக்குறிப்புகளை ஒன்றிணைத்து அவற்றின் சாராம்சமாக நோக்கினால், மூன்று விஷயங்கள் புலப்படுகின்றன .

1.தாயார் சன்னிதி கல்திரை(கல்சுவர்) எழுப்பப்பட்டது.

உள்ளே விக்ரஹம் இருந்ததால் அதைப் பாதுகாக்க கல்திரை இட்டிருக்க வேண்டும். மூலவர் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமேனியை வில்வமரத்தடியில் எழுந்தருளப்பண்ணியிருப்பின், விக்ரஹமின்றியிருக்கும் மூலஸ்தானத்திற்கு கல்திரை அமைத்திருக்கத் தேவையில்லை. எனவே மூலவர் திருமேனி மூலஸ்தானத்திலேயே இருந்திருக்கவேண்டும் எனக் கொள்ளலாம்.

2.ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை வில்வமரத்தடியில் எழுந்தருளப்பண்ணியது.

இந்திய வரலாறு, தொல்லியல் மற்றும் கல்வெட்டு எழுத்துக்குறிப்பு அறிஞர் ஸ்ரீ.நாகசாமி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையில், வைகாநஸ் ஆகமத்தின் “மரீசி சம்ஹிதை”யில்,

“விமானார்ச்சனகல்பம்” எனும் பகுதியில் அந்நிய நாட்டின் படையெடுப்பு , விரோதிகள் திருடர்கள் பயம் போன்ற அவசர நிர்ப்பந்த காலங்களில் அவர்களிடமிருந்து காப்பதன் பொருட்டு உற்சவர், தீர்த்தபேரர், பலிபேரர் போன்ற உலோகத்திலான எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டிகளின் மூர்த்தங்களை (சிலைகளை) எவ்வாறு காப்பது பண்ணி பூமிக்கடியில் எழுந்தருள்ப பண்ணுவது? எவ்வாறு புனர் நிர்மாணம் செய்வது? என்று இந்த ஆகம விதிமுறைகளில் கூறப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். இது வைணவத்தின் ஆகமவிதிகள் என்றாலும், ஏனையோர்களும் அந்தந்த தெய்வங்களுக்குரிய மந்திரங்கள் பிரயோகித்து இதைக் கடைப்பித்து இருக்கின்றனர் என்றும் கூறியுள்ளார். சோழமண்டலத்தில் அநேக இடங்களில் இது போன்று பூமிக்கடியில் காப்பது செய்துள்ளனர் என்று கூறுகிறார். இவர் கூற்றை எடுத்துக்கொண்டால், வில்வமரத்தடியில் எழுந்தருள்பண்ணியது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் உற்சவமூர்த்தி என்று தோன்றுகிறது.

3.புதிய ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் விக்ரஹம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது(மூலஸ்தானம் கல்திரையிடப்பட்டு இருந்ததால்) இரண்டாவது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கர்ப்பக்ரஹத்திற்கு முன் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளலாம். எனவே தாயார் சன்னிதியில் இரு மூலவர் திருமேனிகளுமே ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமேனிகள் என்று கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

அடியேனுக்குக் கிடைத்த குறிப்புகள் மற்றும் தகவல்களினைக் ஒன்றிணைத்து, இதை பதிவு செய்துள்ளேன்., இதைப் பற்றிய விபரங்கள் பலரால் பலவிடங்களில் வேறு வேறு மாதிரிப் குறிப்புகளுடன் உள்ளன. மாற்றுக் கருத்துகளிருப்பின் வல்லார் மூலம் தெளிவுபெறப் பிராத்திக்கிறேன்.

நாம் தற்போது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை சேவிக்கவிருக்கிறோம். திருவரங்கம் கோயினில் பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாதனை சேவிக்கச்சென்றால் அடியவர் கூட்டம் நிறைந்து இருக்கும். அடியவரின் கூட்டத்தை நிர்வகிக்கும் பொருட்டு இயந்திரகதியில் நாம் சன்னிதிக்குள் சென்று வெளியில் வந்துவிடவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம். ஆனால் பாசமும் பரிவும் கொண்ட பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகி தன்னடியார்களுக்கு அவசரகதியின்றி சுலபமாக சேவையும், சடாரியையும், தன்னுடைய மங்கலப்பொருளான மஞ்சள் பொடியினை சன்னிதியின் தீர்த்தத்தில் குழைத்தும் தந்தருள்கிறாள்.இது மஞ்சள் காப்பெனும் பெயருடன் பெரியபிராட்டியின் அருளுடன் அனைத்து அடியவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது . இந்த மங்கலப்பொருளை அடியவர்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் தங்கள் நெற்றியில் இட்டுக்கொள்கிறார்கள். பெண்கள் தங்களுடைய மங்கலநாளிலும் திருமாங்கல்யத்திலும் தடவிக்கொண்டு கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு, ரங்கநாயகித்தாயாரிடம் தாங்கள் நேரிலே பெற்றுக்கொண்ட உணர்வுடன் செல்வதைக் காணும் திவ்ய அனுபவத்துடன் மேலே தொடர்வோம்.

கூரத்தாழ்வானின் திருக்குமாரர் பராசரப்பட்டர் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளின் வளர்ப்புப் பிள்ளையாக கருதப்படுபவர். பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியைப் போற்றி துதித்து வடமொழியில் மிக்க செறிவும் ஆழ்கருத்துகளும் கொண்ட “ஸ்ரீகுணரத்னகோசம்”(ஸ்ரீ.கு.கோ) எனும் நூலை படைத்துள்ளார். தன் திருத்தாயாரைப் பற்றி தனயன் தானே அனுபவித்துக் கூற இயலும்! இந்த வடமொழி நூலுக்கு ஸ்ரீ.உ.வே. திருமலை நல்லான் ஸ்வாமி அருளிய “ஸ்வரண குஞ்சிகா” எனும் :நூலின் தேனினும்

இனிய தமிழ் விளக்கவுரையிலிருந்தும், காஞ்சிபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்காராச்சாரியார் ஸ்வாமி அளித்தருளிய வியாக்கியானங்களிலிருந்தும் மற்றும் அவற்றின் தொடர்புடைய குறிப்புகளிலிருந்தும் பெரியபிராட்டி திருவடியினை துணையெனப் பற்றித் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்த அளவில் தொகுத்துள்ளதை நாம் மேலே அனுபவிப்போம்.

11.ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணச்சிறப்புகள்

பிராட்டியிடம் மாகடல் போன்றுள்ள அளவற்ற குணங்கள் வரையறுத்துக் கூற இயலாதவை.

பெரியபிராட்டி, கோபமென்பதையே அறியாதவள் எனும் பொருள் கொண்ட “அஜ்ஞாத நிக்ரஹா என்று பேறு பெற்றவள். இலங்கையில் போர் முடிந்ததும் பிராட்டிக்கு தீங்கு நினைத்த அரக்கியரை அனுமன் தண்டிக்க முனைகையில் ,வானரர்களில் உத்தமனே! (அனுமனே!) யார் கோபிக்கமுடியும்? என்று பொருளுடைய ”க:குப்பேத் வாந்ரோத்தமா!“ என்று அருளியவள் பெரிய பிராட்டி. எனவே சம்சாரிகளின் கர்ம மடியாகத் தொடரும் பாவங்களைக்கண்டு கோபம் கொள்ளுதற்கு பிராட்டியால் முடியாது. பாவங்களைப் பொருத்தருளும் முழு சுதந்திரமுடையவர் எம்பெருமான் தான். எனவே ஜீவர்களின் பாவங்களைக் கண்டு சீற்றம் கொள்ளும் சர்வேஸ்வரனை தன் வடிவழகாலும், உசிதமான உபாயங்களாலும் மயக்கி அவனுடைய சீற்றத்தை ஆற்றி அவனை “ “பொருத்தருள்கிறேன்” என்று செய்யவைத்தலே சேதனைக் காக்கும் வழியாகும். கீதையில் “ ஸர்வபாபேயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி “ என்று பாவநிவர்த்தி செய்யும் பணி எம்பெருமானுடையது என்றாலும் அதைச் செய்யவைப்பவளாகையால் புருஷகாரமே பெரியபிராட்டிக்கு ஏற்றம். ஆகையால் தான் அருளையே வழங்குபவள் எனும் பொருளுடைய “அநுக்ரஹபரை” எனும் பேறு பெற்றுள்ளவள்

எம்பெருமானை “தரும அரும்பயனாய திருமகளார் தனிக் கேள்வன்” என்று ஆழ்வார் கூறுமிடத்து *தருமவரும்பயனாய திருமகளார்* என்று தருமத்தினுடைய அரும்பயனே (பரமப்ரயோஜனமே) ஒரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் என்று பிராட்டியின் குணச்சிறப்பைத் தெரிவித்து, இச்சிறப்புமிக்க பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஒப்பற்ற நாயகன் என்கிறார். “லக்ஷ்மியா ஸஹ ஹருஷீகேசோ தேவ்யா காரூண்யரூபயா, ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே” என்கிற ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர வசனத்தில். “தேவ்யா காரூண்யரூபயா லக்ஷ்மியா” என்றதன் கருத்தும் *தருமவரும் பயனாய திருமகளார்* என்பதின் ஒத்த கருத்தாகக் கூறும் ஆன்றோர்களின் கருத்து அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு குற்றங்களை பொறுத்தல் மூலம் ‘க்ஷாந்தி’ எனும் குணமும், கொள்ளக்குறையாது வேண்டியதை அளிக்கும் வண்மையாகிற ‘ஒளதார்யம்’ என்கிற குணமும் ,பிறர் துன்பங்கண்டு சகிக்காது இரங்கும் ‘தயை’ எனும் குணத்தையும் , குன்றளவு குற்றம் செய்திருப்பினும் அக்குற்றங்களைக் குணமாகக் கொள்வதன் மூலம் ‘வாத்ஸல்யம்’ எனும் குணமும், உள்ளது எனும் பொருளில்

ஸ்தோதாரம் உசந்தி தேவி கவய: யோ விஸ்த்ருணீதே குணாந்

ஸ்தோதவ்யஸ்ய, ததஸ் ச தே ஸ்துதிதுரா மய்யேவ விச்ராம்யதி

யஸ்மாத் அஸ்மத் அமர்ஷணீய பணிதி ஸ்வீகாரத: தே குணா:

க்ஷாந்தி ஒளதார்ய தயா ஆதய: பகவதி ஸ்வாம் ப்ரஸ்துவீர்ந் ப்ரதாம் (ஸ்ரீ.கு.கோ-6)என்று பராசரபட்டர் அருள்கிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாதன் மனதிற்குப் பிடித்த பல திருக்கல்யாண(மங்கலமான) குணங்கள் கொண்டவளாக இருக்கிறாள். உண்மையில் பிராட்டிக்கு பெரியபெருமானே அனைத்து சிறப்புகளையும் அளிக்கிறார். பெண்களுக்குக் கணவன் அணியினும் சிறந்த அணியாவான் எனும் பொருள் கொண்ட “ பர்த்தா நாம் பரம் நார்யா: பூஷணம் பூஷணாதபி” என்பதற்கேற்ப பிராட்டியின் சிறப்பும் எம்பெருமானின் பெருமையிலேயே முடிகிறது.

திருவுக்கும் திருவாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனே! தங்களுக்கு இனியவளான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை தங்களையும் விட மேலாகப் புகழப்போகிறேன். நாச்சியார் விஷயமாக துதிமொழிகளை அடியேன் கூறித் தொழும்பொழுது தங்களின் திருக்கண்கள் ஆனந்த மிகுதியினால் கருவிழி சுழன்று மிளிரவேண்டும். அது போதாது. ஆனந்தத்தினால் திருமேனி பூரித்து கவசம்(கஞ்சகம்) இருபிளவாகி யொழியவேண்டும், மறுபடியும் புதியகவசம் கொணர்ந்து சாத்துவார்கள். அதுவும் பிளக்கவேண்டும் . அவ்வாறு நூற்றுக் கணக்கான கவசங்கள் பிளவு படுமாறு தங்களின் ஆனந்த மிகுதியைக் காட்டிக்கொண்டே காது கொடுத்துக் கேட்க (திருச்செவி சாற்றியருள) வேண்டும் எனும் பொருளில்,

ஸ்ரீய: ஸ்ரீ: ஸ்ரீரங்கேசய ! தவச ஹ்ருத்யாம் பகவதீம்

ஸ்ரீயம் த்வத்தோபி உச்சை: வயம் இஹ பணாம: ஸ்ருணுதராம்

த்ருசௌ தே பூயாஸ்தாம் ஸுகதரளதாரே ஸ்ரவணத:

புந: ஹர்ஷ உத்கர்ஷாத் ஸ்புடது பஜயோ: கஞ்சகசதம்-(ஸ்ரீ.கு.கோ-9) என்று

இந்த ஸ்லோகத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எம்பெருமானை விட சிறப்புடையவள் என்று பராசரபட்டர் கூறவிழைந்து அதை நன்கு கேட்டருளும்படி எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறார். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணங்களின் வைபவத்தைக் கேட்கும் எம்பெருமானின் களிப்பின் எல்லையின்மையை நம்மால் ஓரளவு யுகித்து அனுமானிக்க முடிகிறதே என்பதே நாம் பெற்ற பேறு.

ஆதியில் பிரளயம் முடிந்த பின் ஆத்ம வர்க்கங்கள் பிரகிருதியில் இறகொடிந்த பறவை போலே இயங்கும் திறனற்று ஒன்றோடு ஒன்று பிசிறி பிரகிருதியில் ஒடுங்கிக் கிடக்கையில், பெரியபிராட்டியாரே! (ஸ்ரீ ரங்கேஸ்வர தேவி) உனது திருவிளையாடலுக்காக நின் அன்பன் படைப்பதாக சங்கல்பம் செய்து கொண்டு, ஐம் பூதங்கள், அஹங்கார தத்வம் புத்தி, மஹத் தத்வம், ஐந்து ஞான இந்த்ரியங்கள், மனம், கர்ம இந்த்ரியங்கள் மற்றும் ஏழு ஆவரணங்களுடன் பிரசித்தங்களான பூலோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்க்க லோகங்கள் இவற்றை யுடைய ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்களை ஸ்ருஷ்டித்து அருளினான். இப்படைப்புகள் யாருடைய லீலைக்கு என்றால் திவ்யதம்பதிகளின் லீலைக்கென்றே கொள்ளவேண்டும். இவ்விடத்தில் முக்கியமாக பிராட்டியின் லீலையைக் கணிசித்தே இவைகளை எம்பெருமான் படைத்தருளியாகச் சொல்கிறார் பராசரபட்டர்

காலே சம்ஸதி யோக்யதாம் சித் அசிதோ: அந்யோந்யம் ஆலிங்கதோ:

பூத அஹங்க்ருதி புத்தி பஞ்சகரணீ ஸ்வாந்த ப்ரவ்ருத்தி இந்த்ரியை:

அண்டாந் ஆவரணை: ஸஹஸ்ரம் அகரோத் தாந் பூர்புவஸ் ஸ்வர்வத:

ஸ்ரீரங்கேஸ்வரதேவி தே விஹ்ருதயே ஸங்கல்பமாந: ப்ரிய (ஸ்ரீ.கு.கோ-19) என்று கூறுகிறார்.

ஸ்ரீரங்கத்திற்கு மங்களமான அபிவிருத்திகளுக்கெல்லாம் கொடி போன்று உள்ளவளே! ஸ்ரீரங்கநாயகி! என்றும் இளமையாகவிருத்தல் போன்ற குணங்கள் உங்கள் இருவருக்கும் (பிராட்டிக்கும் நம்பெருமாளுக்கும்) பொதுவாய் உள்ளது. எம்பெருமானிடம் உள்ள

குணங்களை கண்ணாடிப்புறத்தில் கண்டு தன் குணங்களெனக் கருதி உள்ளம் களிக்கிறாள் பிராட்டி. அது போன்று பிராட்டியிடமுள்ள குணங்களை கண்ணாடிப்புறத்தில் கண்டு தன் குணங்களென உள்ளம் களிக்கிறான் எம்பெருமான். இருவரின் குணங்களும் அவ்வளவு ஒத்து இருத்தலால் அவைகளை தத்தம் குணங்களேயென்று இருவரும் களிக்கின்றனர் எனும் பொருளில்

அந்வே அபி யௌவநமுகா யுவயோ: ஸமாநா:

ஸ்ரீரங்க மங்கள விஜ்ஞம்பண வைஜயந்தி !

தஸ்மிமஸ்தவ த்வயிச தஸ்ய பரஸ்பரேண

ஸம்ஸ்தீர்ய தர்ப்பண இவ ப்ரசரம் ஸ்வதந்தே (ஸ்ரீ.கு. கோ-33) என்றும்,

இலக்குமியே! உம்மிடம் எம்பெருமான் மேலுள்ள மையலும் எல்லையற்ற பேரன்பும் அளவிடற்கரியது. உமக்கேற்றபடி குணங்கள் உள்ள எம்பெருமானின் ஆயிரக்கணக்கான கைகள், திருவடிகள் மற்றும் திருமுகங்களாலும், தனது விஸ்வரூபத் தன்மையினாலும், வ்யூகம் மற்றும் பலவகை விபவ அவதாரங்களெடுத்தும் உமது பேரன்பை ஏற்றாலும், பிராட்டியின் ஆழம் காண முடியாத பேரன்பு எனும் வெள்ளத்தின் சுழியில் எம்பெருமான் சிறு துளிபோன்று அமிழ்ந்து போகிறார். எனும் பொருள் கொண்ட,

தசசதபாணிபாதவதநாசுதிமுகைரகிலை: அபி நிஜவைச்வரூப்ய விபவைரநுரூபகுணை: அவதரணைரதைச்ச ரஸயன் கமிதா கமலே! க்வசந ஹிவிப்ரம ப்ரமிமுகே விநிமஜ்ஜதி தே (ஸ்ரீ.கு.கோ-55) என்றும் நயம்படக் கூறுகிறார் பராசரப்பட்டர்.

எம்பெருமான் பிராட்டியிடமுள்ள எல்லையற்ற மையலானது, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எம்பெருமானிடம் கொண்டுள்ள அளவற்ற பேரன்பெனும் மாகடலினில் சுழியினில் சிறு திவலைகளாக ஆழ்ந்துவிடுன்றதென்பதை அனுபவித்தோம். இப்பேரன்புதான் பிராட்டியின் புருஷகாரத்தின் வடிவாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கும் பொதுவாகவுள்ள ஆத்ம குணங்களையும் திருமேனி குணங்களையும் பராசரப்பட்டர் கீழேகண்டவாறு போற்றித் துதிக்கிறார்.

ப்ரசகந பல ஜ்யோதி: ஞான ஐச்வரீ விஜய ப்ரதா

ப்ரணதவரண ப்ரேம சேஷமங்கரத்வ புரஸ்ஸரா:

அபி பரிமள: காந்தி: லாவண்யம் அர்ச்சி: இதி இந்திரே !

தவ பகவதஸ்ச ஏதே ஸாதாரணா குணராசய: (ஸ்ரீ.கு.கோ-32)

ஆத்மகுணங்களும் திருமேனி குணங்களும்:

ஆத்ம குணங்கள் (ஆறு(ஷட்)குணங்கள்)

- 1) ப்ரசகனம்:சிறந்த சக்தி
- 2) பலம்: தன்னுடைய சங்கல்பம் மூலம் அனைத்தையும் தாங்குதல்
- 3) தேஜஸ்: எதற்கும் துணையை எதிர்பாராமல், அவர்களைத் தன் வயப்படுத்தும் திறன்
- 4) ஞானம் : அனைத்தையும் எப்போதும் உள்ளபடியே முன்கூட்டியே அறிவது
- 5) ஐச்வர்யம்: அனைத்தையும் தன் விருப்பப்படி நியமித்தல்
- 6) விஜயம்: வீர்யம்- எல்லாவற்றையும் புருவம் கூட வியர்க்காது எளிதில் வெல்லும் திறன்

அடியவரிடம் பரிவு

- 1) ப்ரதா = தன்னையே அடியார்களுக்குக் கொடுத்து ஆனந்தப்படுத்தல்

2) ப்ரணதவரணம் = அடியாருடைய குற்றத்தையும் குணமாகக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

3) ப்ரேமம் = அடியார்களை விட்டு நீங்கினால் துன்பம் கொள்ளுதல்

4) சேஷமங்கரத்வம் = அடியார்களுக்கு தீமை நீக்கி நன்மை பயத்தல்

திருமேனி குணங்கள்

1) பரிமளம்- நறுமணம் 2) காந்தி -சௌந்தர்யம் எனப்படும் திருமேனி அங்கங்களின் தனி அழகைப் புலப்படுத்துவது. இதை அவயவய சோபை என்பர்.

3) லாவண்யம்- ஒட்டுமொத்தத் திருமேனியின் அழகைப் புலப்படுத்துவது - இதை சமுதாய சோபை என்பர்.

4) அர்ச்சி: - பளபளப்பு

எனும்படியான குணமெனும் குவியல்கள் திரள் திரளாய் இருவருக்கும் பொதுவாகவுள்ளன . இதில் சேஷமங்கரத்வம் எனும் குணத்தை இருவருக்கும் பொதுவாகக் கூறினாலும், பிராட்டிக்கு எம்பெருமான் வாயிலாகவுள்ளது என்பர் பெரியோர்.

பிராட்டியிடமுள்ள பேரன்பினால் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டான். பிராட்டி பிறந்த இடம் என்பதால் எம்பெருமான் அவள் பொருட்டே “உண்ணாதுறங்காது ஒலிகடலையூடருத்துப் பெண்ணாக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபோது” (நாச்சியார் திருமொழி 11-7) என்று ஆண்டாள் அருளியபடிக்கு அமுதினில் வரும் பெண்ணமுதம் கொள்ள கடலைக் கடைந்தான். பிராட்டியை கடிமணம் புரியவே சிவனுடைய வில்லத்தை (சிவதனுஸை) நாணேற்றி கொடியை முறிப்பது போலே முறிக்கவும் செய்தான். பிராட்டிக்காகவே இலங்கை வரை நடுக்கடலில் சேது அணையைக் கட்டினான். பிராட்டியை மீட்டு அவளைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனின் பத்து முகங்களை அறுத்து அரக்கனது முண்டத்தை ஆடவும் செய்து அவனுடைய சேனைகளையும் அழித்தான். நின் கணவன் உனக்காக எதைத் தான் செய்ய மாட்டான் எனும் பொருள்கொண்ட

அதிசயிதவாநப்திம் நாதோ மமந்த பபந்த தம்

ஹரத நூர சௌ வல்லீ பஞ்ஜம் பபஞ்ஜ ச மைதிலி !

அபி தசமுகீம் லூத்வா ரஷக: பந்தமநர்த்தயத்

கிமவ ந பதி: கர்த்தா த்வச்சாடு சுஞ்சுமநோரத: (ஸ்ரீ.கு.கோ-54) என்றும் ,

குற்றங்கள் புரியும் பிள்ளைகளைப் பொருத்தருளி இன்புறவைக்கும் குணமுடையவள் தாய். அடியவரிடம் சிறிதளவேனும் நன்மை காணில் செய்த குற்றத்தைப் பொருத்தருள்பவன் எம்பெருமான். ஆனால், குற்றங்கள் புரிந்தவண்ணமா யிருப்பினும் அடியவர்களை எக்காரணமுமின்றிப் பொறுக்கும் குணமுடையவள் பிராட்டி. ஜனகன் திருமகளாய் திருவவதரித்து அருளியவளே! தாயே! மைதிலி! தாயின் பொறை தகப்பன் பொறையை விட விஞ்சியே இருக்கும் அன்றோ! அசோகவனத்தில் நின் திறத்து ராவண வதத்தைச்சொல்ல வருகின்ற சமயத்திலே கூட துன்புறுத்திக் கொண்டே இருந்த அரக்கியரை வாயு குமாரனான அனுமனிடம் இருந்து காப்பாற்றினாய். கொண்ட பிடியை விடாத வாநர அனுமனிடம் இருந்து காப்பது அரிது அன்றோ! பிராட்டி அரக்கியரைக் காப்பாற்றியதைவிட, சரணடைகிறேன் என்று சொன்ன வார்த்தையைக்கொண்டு காகத்தையும் , விபீஷணனையும் காத்த ஸ்ரீராமனுடைய கோஷ்டியானது மிகவும் எளியதாக செய்யப்பட்டுவிட்டது. தன்னை அடையாமல் நிற்கும் ஒருவர், துன்பப்படுவதைக் கண்டு சகியாது , தானாகவே வலிய வந்து காப்பவள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்.

எதையும் எதிர்பாராத(நிர்வேறுதுகமான) நினது பொறுமையானது மகத்தான அபராதங்களை உடைய எம்மை இன்புறுத்துவதாக எனும் பொருளுடைய மாதர் மைதிலி ! ராக்ஷஸ்: த்வயி ததைவ ஆர்த்ராபராதா: த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜாத் லகுதரா ராமஸ்ய கோஷ்டி க்ருதா காகம் தஞ்ச விபீஷணம் சரணம் இதி உக்தி கூஷமௌ ரக்ஷத: ஸாந: ஸாந்த்ர மஹாகஸ: ஸுகயது கூஷாந்தி: தவ ஆகஸ்மிகீ (ஸ்ரீ.கு.கோ-50) என்று போற்றுகிறார்.

தாயே! நின் அன்பன் எம்பெருமான் குற்றம் நிறைந்த மக்களிடம் அவர்களின் நன்மையைக்கருதி தகப்பன் போலே கலங்கின திருவுள்ளத்துடன் சீற்றம் கொள்வான் . நீரிலே நெருப்புக் கிளருமாபோலே ஒரு கால் சீற்றம் பிறந்தாலும் அதனைப் பிராட்டி மாற்றி விடுகின்றாள். அது போன்ற நேரங்களில் பிராட்டி எம்பெருமானிடம் அடியவர்கள் மேலுள்ள பாசத்தால், இது இருள் தரும் மாகூலம் அன்றோ! இந்த உலகத்தில் குற்றம் அற்றவன் எவன்?- குற்றம் குறை அற்ற ஒருவனை இங்கே காண முடியுமோ! மணல் சோற்றிலே கல் ஆராய்வார் உண்டோ? என்று என்று தகுந்த உபாயங்களினாலே எம்பெருமானை அக்குற்றங்களை மறக்கும்படி செய்து எங்களை உன் மக்களாக ஆக்குகின்றாய் .ஆதலால் எமக்கு தாயாக இருக்கிறாய். நாம் ஏற்கனவே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை தாயார் என்றே அடியவர்கள் பிரியமுடன் அழைக்கிறார்கள் என்று அனுபவித்தோம். இந்த ஸ்லோகத்தில் ஸ்வாமி பராசர பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாயகியின் குணங்களை துதிக்கும் போது இதை உறுதி செய்கிறார். பெரியபிராட்டியின் இத்தாய்மை நிலையே புருஷகாரத்தின் அடிப்படைத் தன்மைபோல் விளங்குகிறது. இதன் பொருளில் பிதேவ த்வத் ப்ரேயான் ஜநநி ! பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹித ஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ: கிமேதந் நிர்தோஷ க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதை: உபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயசி மாதா ததசி ந: - (ஸ்ரீ.கு.கோ-52) என்றும்,

ஸ்ரீரங்கநாயகியின் பிறந்த இடமான திருப்பாற்கடலை மிகவும் மதிக்கிறாள். புகுந்த இடமானதாலும் எம்பெருமான் மீதுள்ள அபரிமிதமான காதலாலும் பரமபதத்தை மிகவும் விரும்புகின்றாள். ஆனால் இரண்டையும் மறந்து அடியவரைக் காப்பதற்கென்றே ஸ்ரீரங்கத்தில் உறைந்து மகிழ்ந்திருக்கிறாள். கணவனிடம் உள்ள காதலைவிடத் தாய்க்கு தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு கைமுதலற்றுத் தவிக்கும் தன் மக்களிடமே அதிக வாஞ்சையும் பேரன்பும் உள்ளமை கண்கூடு.

அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பியவர்கள் வாழும் ஏனைய இடங்களைப் போலன்றி கதியற்றவர்களான அடியவர்களைக் பாதுகாப்பதற்கு ஸ்ரீரங்கமே பிராட்டியை மகிழ்விக்கும் இடம் ஆயிற்று. திருப்பாற்கடல் , பரமபதம் இவைகளைவிட பிராட்டியை மகிழ்வித்து கூத்தாடும் படி செய்யும் இடமாதலின் இத்தலம் ஸ்ரீரங்கம் எனும் பேர் பெற்றது. ரங்கம் என்றால் நாட்டியம் நடக்கும் இடம் என்பதாகும். ஸ்ரீ என்பது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைக் குறிக்கும். எனவே ஸ்ரீரங்கம் எனும் திருத்தலம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இடமாக ஏற்பட்டது. எனும் பொருளில் ஜநநபவந ப்ரீத்யா துக்தார்ணவம் பஹுமந்யஸே ஜநநி ! தயித ப்ரேம்ணா புஷ்ணாஸி தத் பரமம் பதம் உததி பரம வ்யோம்நோ: விஸ்ம்ருத்ய மாத்ருஸ ரக்ஷண கூமம் இதி தியா பூய: ஸ்ரீரங்கதாமநி மோதஸே (ஸ்ரீ.கு.கோ-56) என்றும் கூறுகிறார்

தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகி உடனுறைவதால் பெரியபெருமானை எம்பெருமானுக்கு “ஸ்ரீ” எனும் மங்களச்சொல் அடைமொழியாகக் கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் என்று கூறுகிறோம். “மங்களம் பகவான் விஷ்ணுர் மங்களம் மதுததன் ; மங்களம் புண்டரீகாக்ஷ மங்களம்கருடத்வஜ:” மற்றும் “பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாஞ்ச மங்களம்” -என்றும் எம்பெருமானை மங்களம் நிறைந்தவனாக பிரமாண வசனங்கள் கூறுகின்றன பிராட்டி மங்களம் பொருந்தியுள்ளவளாகையால், அவளுடைய சேர்த்தியுடைய எம்பெருமானும் மங்களம் நிறைந்தவனாகிறான். பிராட்டிக்கு மங்கள சொருபமாய் இருத்தலே இயல்பாகும்; இது காரணத்தால் வந்தது அல்ல என்கிறார். மல்லிகைப்பூ, செண்பகப்பூ போன்ற மலர்கள் அதனுடைய மணத்தாலே (பரிமளம்) ஏற்றம் பெறுகின்றன. ஆனால் அவைகளின் மணம் எனும் சிறப்பு இயல்பு இயற்கையானது நம்பெருமாளுக்கு மங்களம் என்பது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் உடன் இருப்பதால் மட்டுமே உண்டாகும். ஆனால் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எப்போதும் , இயற்கையிலேயே மங்களகரமாக உள்ளாள் எனும் பொருளில், தவ ஸ்பர்ஸாதீஸம் ஸ்ப்ருஸதி கமலே ! மங்கள பதம் தவேதம் நோபாதேருபநிபதிதம் ஸ்ரீரசி யத ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷு: நசைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதி கர்ச்சித் கவயதே (ஸ்ரீ.கு.கோ-29) என்று அருள்கிறார்.

பிராட்டி தன் புருஷகார குணங்களை ஒளிர்விக்க சீதை யெனும் அவதாரம் மேற் கொண்டாள். சீதாவதாரம் போன்ற பல அவதாரங்களில் பழகிப்பழகி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் இந்த அர்ச்சாவதார நிலையில் அதிசயிக்கும் வண்ணமாக குணங்களை கொண்டருள்கிறாள். விபவநிலைகளில் பிராட்டி எடுத்துக்கொண்ட சீதை போன்ற அவதாரங்களைவிட அர்ச்சையில் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் தன்னலப் பற்றின்றி மற்றவர்க்கு உதவும் தன்மை,வள்ளன்மை (ஒளதார்யம்), பிறர் படும் துயரம் பொறுக்காமல் உள்ள தன்மை - கருணை (காருணிகதா), அடியார்கள் செய்யும் குற்றத்தையும் மறந்து குணமாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வம்) ஆகிய அனைத்து குணங்களும் சிறந்து விளங்குகின்றன எனும் பொருளில், ஒளதார்ய காருணிகதாஸ்ரித வத்ஸலத்வ பூர்வேஷு ஸர்வ மதிஸாயித மத்ர மாத:! ஸ்ரீ ரங்கதாம்நி யது தான்யதுதாஹரந்தி ஸீதா அவதார முகம் ஏததமுஷ்ய யோக்யா (ஸ்ரீ.கு.கோ-57) என்றும்

எம்பெருமானைத் த்வய மந்திரத்துடன் துதித்து கீழே தரையில் விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தண்டனிடுதல் வேண்டும். பின் எம்பெருமானுடைய துயரறு சுடரடியை நோக்கி இருகரங்களையும் சேர்த்து கூப்பி வணங்குதலை அஞ்சலி என்பர். அஞ்சலியை அம்+ஜலயதி என்று பகுத்து அடியவரின் மலையான குற்றங்களைக் கண்டு கனத்திருக்கும் எம்பெருமானின் உள்ளத்தை உருக்கி நீராக்கவல்லது அஞ்சலி என்றனர் ஆன்றோர். அடியவர் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள தன்முயற்சி ஏதுமற்று எம்பெருமானைச் சரணடைவதைக் குறிப்பது அஞ்சலி முத்திரை. அடியவர்கள் செய்யும் அஞ்சலியை ஒருமலையை சுமப்பதுபோல் கருதி அடியவர் தகுதிக்கேற்ப பயனை ஸ்ரீரங்கநாயகி அளிக்கிறாள். அடியவர்க்கு கொள்ளக்குறையாது வேண்டியதை அளிக்கும் பகவான் ஸ்ரீரங்கநாதனின் பட்டத்தரசிக்கு அடியவர்

வேண்டுதலுக்கு தான் அளித்த பயன் அற்பமாய் தோன்றுவதனால் நாணுகின்றாளாம். இது திருமுக மண்டலத்திலே தெரிகிறதாம். இதனால் நாம் தாயாரின் வள்ளன்மையின் எல்லையின்மையை அனுபவித்து உணர்ந்து கொள்ள மட்டும் முடிகிறது எனும் பொருளுடைய

ஐச்வர்யம் அக்ஷர கதிம் பரமம் பதம் வா

கஸ்மைசித் அஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய,

அஸ்மை ந கிஞ்சித் உசிதம் க்ருதமித் யதாம்ப!

த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோயமுதாரபாவ: -(ஸ்ரீ.கு.கோ-58) என்று அனுபவிக்கிறார்.

இங்கு ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார் அடியவர் கனிந்து செய்யும் அஞ்சலியை ஏன் சுமையாகக் கண்டு பயனளிக்கிறாள் என்பதனை ஒரு சிறிய விளக்கத்தின் துணையுடன் இன்புறுவோம்

வெகு சீக்கிரமாக எம்பெருமானை உகப்பிக்கும் அஞ்சலி மேலான அடையாளமாக உள்ளது எனும் பொருள் கொண்ட “அஞ்சலி: பரமா முத்ரா கூதிப்ரம் தேவப்ராசாதிநீ” என்று பரத்வாஜ ஸம்ஹிதை கூறுவதாக அறிகிறோம்.

நாள்தோறும் நமக்கென்றே உரிய திருமகள் கொழுநனான எம்பெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை அஞ்சலி செய்து என்ற பொருளுடைய “நாளும் நம் திருவுடைஅடிகள் தம் நலங்கழல் வணங்கி”(திருவாய்மொழி 1-3-8) என்று அருளினார் நம்மாழ்வார்.

இப்பாசரத்தில் “நலங்கழல்” எனும் பதத்திற்கு “ பிராட்டியை புருஷகாரமாகப் பற்றிய அடியவரின் குற்றங்களைக் கணிசியாதே கைக்கொள்ளவல்ல திருவடிகள் “ என்று நம்பிள்ளை விளக்கமளிக்கிறார்.

தலைக்கு மேல் கைகூப்பித் தொழுமவர்கள் பரமபதம்போய்ச் சேருவர்களென்பதில் ஐயமில்லை எனும் பொருள்கொண்ட “வாயினால்நமோ நாரணா வென்று மத்தகத்திடைக் கைகளைக் கூப்பி “ (பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-5-2) என்று பெரியாழ்வாரும் அஞ்ஜலியின் பெருமையை அருளினார்.

இதை ஸ்ரீ ஆளவந்தார், உன்னுடைய திருவடியைக் குறித்து எப்போதாவது எவனாலேயாவது எம்மாதிரியாகவாவது ஒருதடவை செய்யப்பட்ட அஞ்சலியானது அப்போதே அவனது பாவங்களை மீதியில்லாமல் போக்குகின்றது. நன்மைகளை விருத்தியடையச் செய்கிறது. எச்சமயத்திலும் அது குறைகிறதேயில்லை எனும் பொருளுடைய

த்வதங்க்ரி முக்திஸ்ய கதாபி கேநசித்

யதா ததா வா அபி ஸக்ருத்க்ருதோ அஞ்ஜலி

ததைவ முஷ்ணாதி ஸாபான்ய சேஷதஸ்

ஸாபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே (ஸ்தோத்ர ரத்னம் –28) என்று “ஸ்தோத்ர ரத்னம்” எனும் நூலில் விளக்கினார்.

ஸ்ரீமத் ராமானுஜரால் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை பாதுகாத்து மலரச்செய்வதற்கு நியமிக்க எழுபத்துநான்கு சிம்மாசனாதிபதிகளில் இருவர் தொண்டனார் நம்பியும் மருதூர் நம்பியும் ஆவர். மருதூர் நம்பியின் அந்திம காலத்தில் தொண்டனார் நம்பியை நோக்கி தனது ஆத்மா எம்பெருமானைப் பற்றி உய்வதற்கு ஒன்றைக் கூறுமாறு கேட்டார். அதற்கு அவர் அநாதிகாலமாக எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்டு இருந்தும் அகன்று இருந்த இந்த ஆத்மாவை எம்பெருமானுடன் சேரவைப்பதற்கு பிராட்டி புருஷகாரமாக இருக்கிறாள் என்று உறுதியுடனிருப்பதே இந்த ஆத்மா செய்யவேண்டியது என்பதை உணர்த்தி கீழ்க்கண்டவாறு உரைத்தார்.

அஞ்சலி வடிவில் உடலினால் செய்யப்படும் ப்ரபத்தியே உய்வதற்கு வழி என்று கூறினார். இந்த அஞ்சலியை பரமாத்மா ஒருவரைக் குறித்து செய்யலாகாது. இந்த அஞ்சலியையும் பிராட்டியை புருஷகாரத்தை முன்வைத்தே செய்தல் வேண்டும். எப்படி வழிப்பறிகொள்ளைக் காரர்கள் அடித்துப் பறித்து கொள்ளையிட யத்தனிக்கையில் அவர்களை விரட்டவல்ல வந்த ஓர் துணைவன் அங்கு வந்தது போலவும் , பாம்பு கடிக்கப்பெற்றவனின் விஷம், கருட முத்திரையால் நீங்குவது போலவும், புருஷகாரத்திற்கே உரியவளான பெரியபிராட்டியால் பேறு தப்பாமல் கிடைக்கும். ஓர் அஞ்சலி மாத்திரத்தில் எம்பெருமான் நம்மிடமிருந்து எதையும் எதிர்பாராது (நிர்ஹேதுகமாக) தன்னை அளிப்பான் எனும் உறுதிப்பாட்டுடன் இருப்பதே இவன் செய்யவேண்டியது (வார்த்தாமாலை-450ஆம்வார்த்தை) என்று பகர்ந்தார்.

ஆளவந்தாரின் மேற்கூறிய ஸ்லோகத்திற்கு “ அஞ்சலி வைபவம் “ எனும் விளக்கத்தை சில்லரை ரஹஸ்யங்கள் எனும் தொகுப்பில் ஸ்வாமி தேசிகன் அருளியுள்ளார்.

எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் மகிழ்வை தந்து அடியவர்க்கு அவருடைய தையையெனும் அருளை சுரக்கவல்லது அஞ்சலியேயாகும். பக்திமேலிட அடியவர் புரியும் அஞ்சலிக்கு காலம், இடம், அதிகாரி என்னும் கட்டுக்கோப்புகள் கிடையாது. அடியவர்செய்யும் அஞ்சலி முத்திரை தான் கதியேதுமற்றவன், நின்சரணன்றி மற்றச் சரணில்லை என்றுணர்த்தும் விதமாக உள்ளது என்று அருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீரெங்கநாயகித்தாயார் ஸ்ரீரெங்கநாதனிடம் மேற்கொண்ட புருஷகாரத்தின் பயனாக, அடியவரின் அஞ்சலிச்சுமையை எம்பெருமான் பிராட்டியின் மூலம் பயனாக அளிக்கிறான். வள்ளன்மையின் அளவின்மையாகத் திகழும் ஸ்ரீரெங்கநாயகித்தாயாருக்கு தான் அருளியவைகள் குறைவோ! இன்னும் நிறைந்து அருளியிருக்கலாமோ! எனும் கூச்சமே நாணப்படும்படி செய்திருக்கிறது எனலாம்.

ஸ்ரீரெங்கநாச்சியாரின் சீர்மிகு திருநாமங்களையும் , தாயாரின் சீரிய குணங்களெனும் பொக்கிஷத்தின் ஒரு துளியையும், அடியவரின் சமர்ப்பிக்கும் அஞ்சலியின் பெருமையும் அனுபவித்தோம் .இனி பிராட்டியின் திருமேனி அழகினை அநுபவிப்போம்

12.ஸ்ரீரெங்கநாச்சியாரின் திருவடி அழகு

இந்திரன் பெரியபிராட்டியைக் குறித்து செய்த அற்புதத் துதி ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி அஷ்டகம்.

இந்த துதியில், பத்மாசனத்தில் அமர்ந்தவளும் பரம் பொருள் ஆனவளும், பரமேஸ்வரியும், அகில உலகத்திற்கும் அன்னையுமான மகாலக்ஷ்மி தேவியே உன்னை வணங்குகிறேன் என்று பொருள் கொண்ட

“பத்மாஸன ஸ்திதே தேவி பரபிரம்ம ஸ்வரூபிணி

பரமேஸி ஜகந்மாதா மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்துதே” (ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி அஷ்டகம் -7) என்று கூறுகிறார்

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம் பத்து இரண்டாம் திருமொழியின் பத்துப் பாசுரங்களில் யசோதைப்பிராட்டி தன் குழந்தை கண்ணனை “இரு தனங்களையும் முறைமுறையா ஏங்கி ஏங்கி இருந்துணாயே” என்றும் “முலையுணாயே” என்றும் விளிப்பது போல் ஸ்ரீரெங்கநாயகித்தாயார் அடியேன் (தன் குழந்தை பராசரப்பட்டர்) வணங்குவதற்கு தக்கவாறு ஒரு வலது திருவடித் தாமரையை தொங்கவிட்டும் மற்றொரு இடது திருவடித் தாமரையை மடித்தும் , இரு திருவடித் தாமரைகளையும் காண்பித்து

“வணங்கு” என்று அழைக்கிறாள் போலும். பிராட்டி இனிய தாமரை மலர் ஆசனத்தில் அமர்ந்து, தன் தாமரை திருக்கையினால் அபயத்தைக் காண்பித்தருள்கிறாள். தாமரை ஆசனத்தின் நடுவே வீற்றிருந்து கருணையால் கரை புரளுகிற விசாலமான அலை எறியும் கடைக்கண் நோக்கம் உடையதும் இனிய எழிலும் உடைய திருமுகத்தைக் கொண்டுள்ள பிராட்டியை தரிசித்துக் கொண்டு அப்பொழுதைக்கு அப்பொழுது ஆராவமுதமாய் இருப்பவளுமான உன்னை ஒரு நொடிப் போதும் விடாது (அனைத்துக் காலத்திலும்) சேவிக்கக் கடவோம். குழந்தைக்குத் தாயைக் காண்பது ஆனந்தம் அன்றோ ! என்று பொருள் கொண்ட

ஏகம் நயஞ்சய நதிக்ஷமம் மம பரஞ்சாகுஞ்சய பாதாம்புஜம்
மத்யே விஷ்டர புண்டரீக மபயம் விந்யஸ்ய ஹஸ்தாம்புஜம்,
த்வாம் பஸ்யேம நிஷேதுஷீம் ப்ரதிகலம் காருண்யா கூலங்கஷ
ஸ்பாராபாங்கதரங்கமம்ப! மதுரம் முக்தம் முகம் பிப்ரதீம் (ஸ்ரீ.கு.கோ-38) என்று,
பிராட்டி வீற்று இருக்கும் அழகினை அப்படியே நம் அகக் கண்ணிற்குக் காட்டிடும் இந்த ஸ்லோகம் த்யான ஸ்லோகம் போன்றது. இந்த வகையான திருவடிகளின் அமைப்பானது, அடியவர்கள் மீது கொண்டுள்ள அபரிமிதமான அன்பினையும், தயையையும் அவர்களை துன்பங்களிருந்து மீட்கும் உபாயங்களையும் கொண்டுள்ள பிராட்டியின் திருவுள்ளத்தை உணர்த்துகிறது என்று சிலப் சாஸ்திரம் உரைப்பதாக அறிகிறோம்.

இப்பாட்டில் பெரிய பிராட்டியின் திருவடிகளில் சரணம் புகுகிறார். “பூவார் திருமாமகள் புல்கிய மார்பா” (பெரிய திருமொழி 4-7-9) என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளியபடி, எம்பெருமானின் திருமார்பினில் அமர்ந்துறையும் அழகினையும் மென்மையினையும்(ஸௌகுமார்யத்தையும்) இப்பாட்டில் அனுபவிக்கிறார். அனைத்துச் செல்வங்களையும் வழங்குபவளான பிராட்டியின் திருவடியை இறைஞ்சியேத்துகிறேன். அத்திருவடிகள் வேதாந்தங்களை மணம் வீசச் செய்வனவாகவும், தாமரை மலர் இதழை ஒத்த இணையடிகளாகவும் அதன் இதழ்களைப் போன்ற திருவிரல்களின் சேர்த்தியுடனும், இவைகளின் மென்மையும் தண்மையும் வாய்ந்த மிருதுவான ஸ்பரிசுத்தால் எம்பெருமானின் இருதிருத்தோள்கள் மத்தியிலுள்ள திருமார்பினில் தரித்திருக்கும் வைஜயந்திமாலை வாடாது வதங்காது அன்றலர்ந்தது போன்று பனித்துளிகள் நிறைந்தும் இருக்கிறது எனும் பொருளில்,
ஸூரபிதநிகமாந்தம் வந்திஷீ யேந்திராயா:

தவகமலபலாச ப்ரக்ரியம் பாதயுகம்மம்,

வஹதி யதுபமர்தைர் வைஜயந்தீ ஹிமாம்ப:

ப்லுதிபிரிவ நவத்வம் காந்த பாஹாந்தராளே (ஸ்ரீ.கு.கோ-39) என்று அருள்கிறார்.

தாமரையில் உகப்புள்ளவளும்,பெண்களில் உயர்ந்தவளும், தாமரையைக் கையில் ஏந்தி இருப்பவளும். தாமரையின் மேல் வீற்றிருப்பவளும். தாமரை இதழையொத்த திருக்கண்களை உடையவளும். உலகத்து எல்லோரிடமும் அன்புகொண்டவளும் விஷ்ணுவின் திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருப்பவளுமான மஹாலக்ஷ்மியே! உன்னுடைய தாமரை மலர் போன்ற உனது திருப்பாதங்களை என்முடி மேல் எப்போதும் தூட்டுவீராக எனும் பொருள் கொண்ட

பத்மப்ரியே பத்மிநி பத்மஹஸ்தே பத்மாலயே பத்மதளாய தாக்ஷி

விஸ்வப்ரியே விஷ்ணுமநோ நுகூலே த்வத் பாத பத்மம் மயிஸந்நிதத்ஸ்வ (ஸ்ரீஸூக்தம்)

இந்த ஸ்லோகம் ஸ்ரீ ஸூக்தத்தின் முடிவில் பலராலும் ஓதப்படுகிறது.

பிராட்டியின் திருவடி மேன்மையினை வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி தண்டபாணி சுவாமிகளின் “திருமகளந்தாதி” எனும் துதியில்,
 திருமகளே ! திருப்பாற்கடலுள் அன்று தேவர் தொழ
 வருமகளே! உலகமெல்லாமும் என்றென்றும் வாழவைக்கும்
 ஒருமகளே! நெடுமாலுரத்தேயுற் றுரம்பெரிது
 தருமகளே ! தமிழேன் தலைமீது நின் தாளையவையே. (திருமகளந்தாதி-1) என்றும்

தாளையென் சென்னியின் மேல் நீவைத்தால் வெந்தரணிமுதற்
 கோளையென்றீவினைப் பேயோடுவென்று குலாவுவன் காண்
 வாளையொப்பாம் விழியால் நெடுமாலையக்கி அப்பால்
 வேளை நல்கிப் பல் உலகோரும் வாழச்செய் மின்கொடியே ! (திருமகளந்தாதி-2) என்றும்
 பிராட்டியின் திருவடி பலத்தையும் புருஷகாரத்தையும் மிக சிறப்பாகத் தெரிவிக்கின்றன

பராசர பட்டர் பாதாருந்துதமேவ பங்கஜ ரஜ: சேடி ப்ர்சா லோகிதை: (ஸ்ரீகுணரத்ன கோஸம்-42) தாமரைத் துகள் உன்னுடைய திருவடித் தலத்தை உறுத்தக் கூடியதாகவே ஆகின்றது என்கிறார் . தாமரை மலரில் என்றும் இருந்து பழகிய பிராட்டியின் பாதங்களின் அடிபுறத்தை தாமரையின் துகள்கள் உறுத்துமாயின் அவ்வடிகளின் மென்மையின் மேன்மையை எவ்வாறுரைப்பது?

நவராத்திரி ஏழாம் உற்சவத்தன்று ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார் திருவடிசேவையை அடியவர்க்கு அருள்கிறாள். பிராட்டியின் மெல்லிய திருவடிகளின் திருவிரலில் கல் பதித்த மெட்டியும், கணுக்காலில் சதங்கையும் ,தண்டையும் ,கால் வளையும் சாற்றிக்கொண்டு அடியவர்க்கு சேவை அளிக்கிறாள். அம்மெல்லிய மென்மையான திருவடிகள் உறுத்தாவண்ணம் முல்லைப்பூசெண்டுகள் திருபாதங்களை ஏந்தியிருக்கும் வண்ணம் அர்ச்சக ஸ்வாமிகள் அளவற்ற பரிவுடன் அலங்காரம் செய்வித்திருப்பதைக் காணக் கண்கள் கோடி வேண்டும்.

பெரியபிராட்டியின் இடது திருவடி பூப்பந்தின் மேல் பொருந்தியிருந்தாலும் வலது திருவடியின் கீழ் உள்ள மலர்கள் உறுத்துகிறது போலும் !! வலது திருவடியினை இயல்பாக சற்றே ஒருக்களித்து உள்ள நிலையினை தரிசிப்போம்.

பிராட்டியின் அழகுமிளிரும் திருவடிகளுக்கு இக்கூற்று சாலப் பொருந்துமாப் போல். தன்னுடைய திருவடிகள் மலரினும் மென்மையானது என்பதை தனது திருவடியின் உட்பக்கத்தில் நாம் காணும் அலர்ந்த தாமரைமலர் ரேகையால் அடியவர்க்கு உணர்த்துகிறாள் போலும். இந்த சேவை ஸ்ரீ பராசர பட்டரின் கவிதை வரிகளை மெய்ப்பிக்கும் வண்ணம் உள்ளது. இந்தத் திருக்கோலத்தை அனுபவித்து நாமும் தயாரின் திருவடியினைகளை சேவித்து அருள்பெறுவோம்.

பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகி திருவடிகளில் செம்பஞ்சுக்குழம்பினை திருவடிகளில் சாற்றிக்கொண்டு விளங்குகிறார் என்பதை பராசரபட்டர் வர்ணனையைக் கொண்டு அனுபவிப்போம்

பராசர பட்டர் அருளிய “ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்” பூர்வஸுதகத்தில் விஸ்வசேஷனார் எனும் சேனைமுதலியார் எம்பெருமானுக்கு நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணுவது போல் அவருடைய மனைவியார் ஸூத்ரவதி, பெரியபிராட்டியாருக்கு நிரந்தரம் திருவடி சேவை பண்ணுகிறார். பிராட்டியின் திருவடிகளில் சாற்றிய செம்பஞ்சுக்குழம்பினை திருவொற்றுக்காப்பு (மெல்லிய துணியைக்கொண்டு ஒற்றியெடுத்தல்) செய்யும் கைங்கரியம் நன்கு விளங்கும்படியாக அச்செம்பஞ்சுக்குழம்பின் இலைச்சினை அடையாளமிடப்பட்ட திருவொற்று ஆடையை தன் கொடிபோன்றதான அழகிய கைகளில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தாய் சூத்ரவதியைத் தொழுகிறேன் என்று பொருள் கொண்ட

ஸைன்யதூரீண ப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதிம் ஆசிச்ரியம் அம்பாம்

ஸ்ரீபதலாசுலாஞ்ச்சிதஸேவா ப்ரோதலஸத்தோர்வல்லிவிலாஸாம்

(ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் - பூர்வஸுதகம் - 51), என்று அழகாக வர்ணித்துள்ளார்.

13.பிராட்டியின் திருமேனி அழகு

தாமரைத்துகள் உன்னுடைய திருவடித் தலத்தை உறுத்தக் கூடியதாகவே ஆகின்றது. பிராட்டியின் பேரழகு அவளுடைய பணிபெண்களை உற்று நோக்கச்செய்கின்றன. அவ்வாறு அவர்கள் உற்று நோக்குங்கால் பிராட்டியின் திருமேனி வாட்டம் கண்டுவிடுகிறது. பார்வையினால் திருமேனி வாடுவதாயின் வேறு பொருட்கள் தீண்டினால் திருமேனி என்ன பாடுபடும்! ஒரு பச்சிலை தொட்டால் வாடும் என்றும், அனிச்ச மலர் மோப்பக்குழையும் என்றும் அறிவோம். காணக் குழையும் தாயார் திருமேனியின் மென்மைக்கு ஈடு இப்பிரபஞ்சத்தில் ஏதும் இல்லை. பிராட்டி விளையாட்டாக ஏந்தியிருக்கும் தாமரை மிக அரிய செயல் போல் உள்ளது. எம்பெருமானின் தோளிணைகளை அலங்கரித்துத் திருமார்பு வரை தொங்கும் வனமாலையில் பிராட்டி ஊஞ்சலாடுவதைக் கண்டால் ஐயோ! இதனால் என்ன துன்பம் விளையுமோ என்று பதறும்படி உள்ளது. காணவும் பொறாத இம்மென்மேனி பேச்சினை பொருக்குமோ! பராசர பட்டரின் கவிதை வரிகளால் கசங்கி வாடிவிடுமோ! என்று ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருமேனியின் மென்மை பேசுந்திறனற்றது எனும் பொருளில்.

பாதாருந்துதமேவ பங்கஜ ரஜஸ் சேட்ப்ருஸா லோகிதை:

அங்கம்லாநிரதாம்ப சாஹச விதௌ லீலாரவிந்த க்ரஹ:

டோலாதே வனமாலயா ஹரி புஜே ஹா கஷ்டசப்தாஸ்பதம்

கேந ஸ்ரீரதிகோமலா தநுரியம் வாசாம் விமர்தகூமா - (ஸ்ரீ.கு.கோ-42) என்று அருள்கிறார்

(Courtesy "Srirangam Today Facebook posting)

அதனாலேயே, உற்சவங்களில் பிராட்டி புறப்பாடு கண்டருள்கையில், கண்ணெச்சில் பட்டு ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார் திருமேனி வாட்டம் கண்டுவிடுமோ என்று அஞ்சி அர்ச்சக ஸ்வாமிகள் பொங்கும் பரிவுடன் திருக்கன்னத்தில் திருஷ்டி பொட்டு இட்டு விடுகிறார்கள் போலும்.

நீலமுண்ட மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் மற்றும் பொன்னின் சோதி கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஆகிய இரண்டு சோதிகளின் சேர்த்தி அழகை நம் கண் முன் கொணர்ந்து நிறுத்தி அனுபவிக்கச்சொல்கிறார் பராசர பட்டர். காளைப் பருவம் கொண்ட எம்பெருமானும் இளமை(பால்ய)ப் பருவமும் யௌவனமும் சந்திப்பின் நிலையில் அமைந்த பிராட்டியும் அந்தந்த பருவத்துகுகந்த சிறந்த திவ்யாபரணங்களை அணிந்து கொண்டுள்ளனர். ஸ்ரீஸூக்தம் “ ஹிரண்ய வர்ணாம்” எனும் திருநாமத்தால் பிராட்டி பொன்னின் சோதியுடன் உள்ளதை போற்றியது. அதை மெய்ப்பிக்கும்விதமாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருமேனியானது பொன் போன்ற ஒளி பொருந்தியதாக உள்ளது. எனும் பொருளுடைய,

கந கநக த்யுதீ யுவதஸாமபி முக்ததஸாம்

யுவ தருண த்வயோ ருசிதமாபரணாதி பரம்,

த்ருவமஸ மாந்தேஸ விநிவேஸி விபஜ்ய ஹரௌ

த்வயி ச குஸேஸயோதர விஹாரிணி நிர்விஸஸி (ஸ்ரீ.கு.கோ 35) என்று அருள்கிறார்.

பிராட்டியைத் தரிசித்து வணங்கி நிற்கும் அடியார்களிடம் அருள்கரந்தே பழகியதால் அவர்களின் வணக்கத்தை ஏற்று நிற்பதற்கு அறிகுறியாய் திருமுடி தாழ்த்தி, சிறிது தலை வணங்கினாற்போலே இருக்கிறாள். தலை சற்றே வணங்கியிருக்கும் நிலையானது, வரும் அடியவர்களை எதிர்நோக்கியும், வந்து சேர்ந்த பக்தர்களுக்கும் அனுக்ரஹம் செய்ய வேண்டுமென்று உள்ள பாரிப்பு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அடியவரின் வணக்கத்தை ஏற்று , எப்பொழுதும் அருள் சொரிபவள் எனப்பொருள்படும் “ஸதா அனுக்ரஹ ஸம்பந்நா” என்று பிராட்டி காட்சியளிப்பதை தெரிவிக்கிறது.

(Courtesy "SriRengaVilasam" Facebook posting)

மேலும் ,பிராட்டியின் கணவன் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருமேனி பட்டவுடன் எழுந்த நாணம் காரணமாக இடை சுருங்கி திருமேனி ஒரு பக்கம் ஒடுங்கி உள்ளது. திருமேனியின் பேரழகு உரைத்துச் சிவந்துள்ள பொன் போன்றும், நன்கு தொடுத்த மணமிக்க செண்பக மலர்மாலை போன்றும் ஒளியொடு மணமும் கிளர்ந்து உள்ளது. இந்தப் பேரழகு அர்ச்சாருபமாக கண்களுக்குத் தோன்றிடினும் வாக்கிற்கு எட்டாமலிருக்கிறது எனும் பொருள் கொண்ட

ப்ரணமதநுவிதித்ஸாவாஸநாநம்ரமக்ரே

ப்ரணயி பரிசிசீஷாகுஞ்சிதம் பார்ஸ்வகேந,

கநக நிகஷ சஞ்சத் சம்பகஸ்ரக்ஸமாந

ப்ரவரம் இதம் உதாரம் வர்ஷம் வாசாமபூமி: (ஸ்ரீ.கு.கோ 37) என்று அனுபவிக்கிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருமேனியெனும் பூமாலையில், பிராட்டியின் மெல்லிய உறுப்புகளே தொடுக்கும் பூக்களாக அமைந்தன. பருவத்தால் மலர்ந்துள்ள அப்பூக்கள் திருமேனி முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் அழகு(லாவண்யம்) எனும் நூலிலே தொடுக்கப்படுகிறது. அத்தொடையல் (பூமாலை) ஆங்காங்கே அவயவ அழகு(ஸெந்தர்யம்) எனும் அமுத நீரால் நனைக்கப்பட்டு குளிர்ந்துள்ளது. வாடாது ஆச்சரியமாக மணம் கமழ்கிறது. அது எம்பெருமானின் திருமார்புக்கு அலங்காரமாகத் திகழ்கிறது எனும் வர்ணனை எவ்வளவு இனிமையாக உள்ளது!! “உன் திரு மார்வத்து மாலை நங்கை” (திருவாய்மொழி 10-10-02) என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடி எம்பெருமானின் திருமார்புக்கு பிராட்டி அலங்காரம் எனில், அவளுக்கு அலங்காரம் எம்பெருமான் திருமார்பு எனும்படி திருமார்பிலுள்ள லக்ஷ்மியை இயம்புவது எத்துணை பொருத்தம்! அரக்கர் அசுரர்கள் அம்புகளுக்கு இலக்காகியதால் வடுப்பட்ட கடினமான திருமார்பையுடையவன் எம்பெருமான். அவ்வாறுள்ள எம்பெருமானது திருமார்பு, அவர் தரிக்கும் மாலையாகிற ஸ்ரீரங்கநாயகியின் சீரிய மென்மைக்கு இசையாது. ஆயினும் , எம்பெருமான் பேரிலுள்ள அன்பினாலும் , எம்பெருமானுடைய சுதந்திரத் தன்மையையும் ,அபராதமே புரியும் அடியவர்கள் தன்மையினையும் கண்டு அகலகில்லாது திருமார்பினில் மாலையாக பிராட்டி சிறிதும் பிரியாது இருக்கிறாள் எனும் பொருள்கொண்ட

ஆமோத அத்துதலாலி யெளவந தஸா வ்யாகோசமம்லாநிமத்
 ஸௌந்தர்ய அம்ருத ஸேக ஸீதலம் இதம் லாவண்ய ஸூத்ர அர்ப்பிதம்
 ஸ்ரீரங்கேஸ்வரி! கோமல அங்க ஸுமந: ஸந்தர்பணம் தேவி! தே
 காந்தோர: ப்ரதியத்நம் அர்ஹதி கவிம் திங் மாமகாண்டாகுலம்(ஸ்ரீ.கு.கோ 44) என்று
 பராசர பட்டர் அருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாயகியின் இயற்கையான அழகிய திருமேனியில் தங்க ஒட்டியாணம், முத்துத்
 தோடுகள், முத்து மாலைகள், நெற்றிச் சுட்டி, நவரத்ன மணிகளாலான மாலைகள், அழகிய
 திருவடிகளில் சிலம்புகள் போன்ற பல திருவாபரணங்கள் உள்ளன. பிராட்டியின்
 இயற்கையழகுடைய திருமேனி அழகிய திவ்ய ஆபரணங்களாலே கற்கண்டு கலந்த
 பால் போலவும், பூக்கள் நிறைந்த கற்பகக் கொடி போன்றும் மேலும் சிறந்து விளங்குகிறது.
 ஸ்ரீராமபிரான் அனுமனிடம், குவளையங்கண்ணியான அவளைப்பிரிந்து ஒரு
 நொடிப்பொழுதும் தரிக்கிலேன் (ந ஜீவேயம் கூணமபி விநா தாம் அஸிதேகூணாம்"-வால்மீகி
 ராமாயணம் சுந்தரகாண்டம் 66:10) என்று கூறியுள்ளதற்கேற்ப எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்க
 நாதனுக்கும் ஜீவந ஆதாரமாக இருப்பவள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எனும் பொருளில்
 எம்பெருமானை பிழைப்பிக்கும் மருந்துக் கொடி போன்றவளே (ஜநார்தன ஜிவிகே) எனும்
 பொருளில்

கநக ரஸநா முக்தா தாடங்க ஹார லலாடிகா
 மணிஸர துலாகோடி ப்ராயை: ஜநார்தந ஜீவிகே !
 ப்ரக்ருதி மதுரம் காத்ரம் ஜாகர்த்தி முக்த விபூஷணை:
 வலயஸகலை: துத்தம் புஷ்பை: ச கல்பலதா யதா- (ஸ்ரீ.கு.கோ 46) என்று
 எம்பெருமான் பிராட்டியின் நித்ய சேர்த்தியினையினையும் பராசரபட்டர் அனுபவிக்கிறார்.

ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் நாதனுக்கு ஏற்ற அழகுடன் சேர்ந்த ஒளியையும் உடைய இரத்தின
 மணிக்கொத்து போன்றவள் ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார். ஏற்கனவே சாற்றிக்கொண்டுள்ள
 திருவாபரணங்களுடன், கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினமணி, வைஜயந்தி என்ற மாலை,
 ஐந்து ஆயுதங்கள் (ஸூத்ரசன சக்கரம், பாஞ்சஜந்யம் என்ற சங்கு , நந்தகம் என்ற வாள்,
 சார்ங்கம் என்ற வில், கௌமோதகீ என்ற கதை) போன்றவைகள் பிராட்டி
 சாற்றிக்கொண்டால் அவளது மென்மையான திருமேனிக்கு அவற்றின் சுமையால்
 ஏற்படும் வருத்தத்தை இல்லாது செய்யக்கருதினான் எம்பெருமான். அவைகளை
 எம்பெருமானே உவப்புடன் சுமந்து நின்று ஸ்ரீரங்கநாயகியை அனுபவிக்கிறான். தன்
 பேரில் உள்ள அளவற்ற காதலின் பொருட்டு தன் சுமையையும் சேர்த்து எம்பெருமான்
 சேர்ந்து சுமக்கிறானே என்று நீராய் உருகுகிறாள் பிராட்டி. இது தான் திவ்ய தம்பதிகளின்
 ஒருமித்த தாம்பத்தியத்தின் எல்லையின்மை போலும் எனும் பொருளில்

ஸாமாந்ய போக்யம் அபி கௌஸ்துப வைஜயந்தீ
 பஞ்சாயுதாதி ரமண: ஸ்வயம் ஏவ பிப்ரத் ,
 தத் பார கேதமிவ தே பரிஹர்த்து காம:
 ஸ்ரீரங்கதாம மணி மஞ்ஜரீ! காஹதே த்வாம் (ஸ்ரீ.கு.கோ 47) என்று பராசர பட்டர்
 அதிசயிக்கிறார்.

திருக்கைகள்

நான்குவித புருஷார்த்தங்கள் என்று அழைக்கப்படும் அறம் (தர்மம்), பொருள் (அர்த்தம்),
 இன்பம்(காமம்), வீடு(மோகூஷம்) என்பதை பிராட்டியின் நான்கு திருக்கரங்கள்
 உணர்த்துவதாக சொல்வர்.

மேனியின் வலது பக்கம் செயல்பாடுகளை உணர்த்துவதால், பிராட்டியின் வலது திருக்கைகளிலுள்ள தாமரை , பக்தர்கள் தங்களது செயல்களை தர்மத்தின் வழிநின்று செய்யவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாகவும், அப்படிச் செய்வதன் பலனாக வீடு பேறு

கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கும் விதமாக இடது திருக்கைகளிலுள்ள தாமரை உணர்த்துபவதாகவும் கூறுவர் . ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பிடித்திருக்கும் தாமரை வடிவம் அனைத்து ஆற்றல்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டதை இயம்புவதாக சில்பசாஸ்திரம் கூறுவதாக அறிகிறோம்.

தாமரைமலரின் நடுவிலுள்ள கோசம், அதன் புறத்திலுள்ள இதழ்கள் ,இவை இரண்டையும் சேர்த்துத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது தாமரை மலரின் தண்டு போன்ற பாகம். என இந்த மூன்று பாகங்களும் சித் ,அசித் மற்றும் இவற்றைத்தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஈஸ்வரன் என்று மூன்று தத்துவங்களாக கொள்ளப்படுகின்றன . வைணவத்தின் இம்மூன்று தத்துவங்களை இயம்பும் தாமரை மலரை பிராட்டி மலரினும் மென்மையான தன் இருவிரல்களிலே எச்சிரமுமின்றி இலகுவாக பிடித்துக்கொண்டிருப்பது மிக அபூர்வமானதொன்றாகும். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமேனியில் இதை அனுபவிக்கலாம். பிராட்டியின் சுகுமாரமான திருமேனிக்கு பாரம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்றஞ்சி இப்பெரும் தத்துவங்களைக் குறிக்கும் தாமரை இலகுவாக பிராட்டியின் தளிர்விரல்களில் அமர்ந்துள்ளது எனக்கொள்ளலாம்.

பிராட்டியின் வலது திருக்கரம் அஞ்சேல் என்று அபய ஹஸ்தமாக போற்றப்படுகிறது. இக்கரம் மன்னுயிர்களை அஞ்ச வேண்டா! யாமிருக்க பயமேது! என்று விளம்புகிறது. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சரணடைந்த அடியவர் தாயரை நோக்கியவுடன் தனது வலது திருக்கையினை காண்பித்து அபயமளிக்கிறேன் காக்கிறேன் என்று தெரிவிக்கிறாள். வலது திருக்கைளின் அத்துணை விரல்களும் மேல்நோக்கிக் காண்பித்தருளி தாயாரின் கருணையை அள்ளி வழங்குகின்றன.

இடது திருக்கரத்தின் கீழ்நோக்கிய காந்தள் போன்ற விரல்களால் தன்னுடைய திருவடியினை காண்பித்து சரணமடைவதற்கான உபாயத்தை இங்கிதமாக

தெரிவிக்கிறாள். இடது திருக்கரம் பிராட்டியின் கருணையையும் வள்ளன்மையையும் இயம்புகிறது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவருளுடன் சற்று அருகில் நின்று அவளுடைய திருக்கைகளை தரிசித்தால் “முதலில் சரணடை கவலை வேண்டாம் காக்கிறேன் “ என்பதை வெளிப்படுத்துமாப்போலே சரணடையச்சொல்லும் இடது திருக்கை சிறிது முன்னாலும் காக்கும் கரமான வலது திருக்கை சிறிது பின்னாலும் இருப்பதை அனுபவித்து சேவிக்கலாம்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் இங்கு தனிக்கோயில் நாச்சியாராக ஆட்சி செய்தாலும், அவள் நித்யவாசம் செய்யுமிடம் பெரியபெருமானின் திருமார்பே ஆகும். பெரியபிராட்டி அனவரதமும் பெரியபெருமானின் திருமார்பிலிருந்து கொண்டு தனது இடக்கரத்தினை கீழ்நோக்கி காண்பித்தருள்வது தன்னுடைய திருவடியை சரணடைந்த அடியவர்களை தானே எம்பெருமான் திருவடிகளைக் காண்பித்து சரணடை என்று சிபாரிசு செய்வது போலுள்ளது. அப்படி தன்னை சரணடைந்த அடியாரை எம்பெருமானிடம் சிபாரிசு செய்து, எம்பெருமானை மனம் கனியச்செய்து காத்தருள்கிறாள். இதையே தனது அபயஹஸ்தமான வலது திருக்கையின் மூலம் செய்விக்கிறாள். இதை மெய்பிப்பதுபோல் பெரியபெருமானும் சயனக்கோலத்தில் தனது இடது திருகரத்தினை தன் திருவடி நோக்கி காண்பித்தும், தனது வலதுகரத்தினை மேல் நோக்கிக் காண்பித்தும் திருவருள் செய்கிறான். பிராட்டியுடனிருக்கும் எம்பெருமானை எவ்வாறு சரண்புகுவது என்று கலங்கும் அடியவர்களுக்கு , அதை திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதிகள் மிகத் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்துவது போன்றுள்ளது.

14.ஸ்ரீரங்கநாயகியின் ஒப்பற்ற திருக்கண்கள்

மெல்லிய இடையையும் அகன்ற திருக்கண்களையும் உந்தித்தாமரையை உடையவனுமாகிய உன்னை வணங்குகிறேன் எனும் பொருளுடைய “ தனுமத்ய விசாலாக்ஷ பத்மநாப நமோஸ்துதே “(ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்- 4-7) என்று ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரத்திலும், தாமரை இதழ்களையொத்த அகன்ற திருக்கண்களை யுடையவனே! எனும் பொருள் கொண்ட “ பத்மபத்ர விசாலாக்ஷ “ என்று விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்திலும் பெரியபெருமானின் திருக்கண்களின் பேரழகு உரைக்கப்படுகிறது.இதே கருத்தை திருப்பாணாழ்வாரும் அமலானாதிபிரான் பாசுரத்தில் , “கரியவாகிப் புடை பரந்து

மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்ட அப்பெரியவாய கண்கள்” என்று அருள் சொரியும் பெரியபெருமானின் நீண்ட திருக்கண்களின் மேன்மையை அனுபவிக்கிறார்.

அனைத்து நிலைகளிலும் எம்பெருமானுக்கேற்றவளாக பெரியபிராட்டியும் இருக்கிறாள் என்று நாம் அனுபவித்தோம். கருணையெனும் அருள் மழையை பொழியும் காளமேகமான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கயல் விழிகளும் பெரியபெருமானின் கருணை விழிகளைப் போல் காதுவரை நீண்டு “உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை” என்று ஆழ்வார் அருளியதை மெய்ப்பிக்கும் விதமாக உள்ளன. மேலும் குழந்தைகளின் விளையாட்டினை கண்களை அகல விரித்து வியப்பும் பரிவும் கலந்து கனிந்து நோக்கும் ஓர் தாயின் பேரானந்தமான உன்னத பார்வையை பெரியபிராட்டியின் திருக்கண்களில் அனுபவிக்கலாம் . அதனால் அடியவர்கள் பெரியபிராட்டியை நேரில் சேவிக்கையில் தாயாரின் திருக்கண்களிலிருந்து பெருகும் கருணையெனும் அமுதமழையில் நனைந்து தங்களை முழுதும் இழந்து தாயே! அம்மா ! தாயே! மஹாலக்ஷ்மி ! ஸ்ரீரங்கநாயகி ! ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே ! என்று பலகாலும் அதையே கூறிக்கொண்டு தரிசித்து அமிழ்ந்து போவர் . அடியார்களின் பக்கலில் இருந்து இந்த அனுபவத்தைப் பெறுவது ஓர் பேரானந்தம். இத்திருக்கண்களின் அழகையும் அருளையும் வால்மீகி முனிவரும் , ஆழ்வார்களும் ஆச்சாரியர்களும் அனுபவித்தை நாமும் ஆனந்திப்போம். இராமாயணத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீராமபிரான் விசாலமான திருக்கண்களுடைய தன் மனைவியுடன் பெரியபெருமானை உபாசித்தான் எனும் பொருளுடைய “ஸஹ பத்ந்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயணம் உபாகமத்” (ரா- அயோ-6-1) வால்மீகி ராமாயணம் - அயோத்யாகாண்டம் 6-1 ல் படித்து இன்புறலாம்.

இது போன்று ஸ்ரீராமபிரான் இலங்கைப் போர் முடிந்து திரும்பி வருகையில் சீதாதேவிக்கு வானரசேனையின் உதவியுடன் கடல் நடுவில் கட்டப்பட்ட அணையை(சேதுவை)க் காண்பித்து “அகன்ற கண்களையுடையவளே! (விஸாலாக்ஷி) நீர்நிறைந்த கடலில்

நளஸேது என்ற பெயர் பெற்றதும், மிகவும் கட்டுதற்கு அரிதுமான இந்த அணை உனக்காக என்னால் கட்டப்பட்டது என்று கூறியதன் பொருள்கொண்ட ஸ்லோகத்தை ஏஷ ஸேதுர் மயா பத்தஸ் ஸாகரே ஸலிலார்ணவே |

தவ ஹேதோர் விஸாலாக்ஷி! நளஸேதுஸ் ஸுதுஷ்கர: || வால்மீகி ராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் 162-12 ல் படித்து இன்புறலாம்.

த்ரேதாயுகத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீராமபிரான் பெரியபிராட்டி சீதாதேவியை அகன்ற கண்களையுடையவளே (விசாலாக்ஷி) என்று கூறியதை அனுபவித்து திருவருள் பெறமுடியாத நம் போன்ற அடியவர்கள் கலியுகத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருக்கண்களை சேவித்து அந்த இறையனுபவத்தைப் பெறலாம். இனி , ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருக்கண்களின் மேன்மையையும் அருட் பார்வையினையும் அனுபவிப்போம்.

ஒரேவிதமான குணங்கள், வயது , நடத்தை இவைகளை உடையவளும், நிகரான (சமானமான) குலத்தையும் , லக்ஷணங்களையும் உடைய வைதேஹிக்கு (சீதாப்பிராட்டிக்கு) ராகவனே (ராமனே) தகுந்தவர் . கறுத்த கண்களையுடைய இவளும் அவருக்கே தகுந்தவள் எனும் பொருள்கொண்ட

துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்|

ராக்ஷோர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா|| (ரா.ஸு16-5)

ஸ்லோகத்தை வால்மீகி முனிவர் ஸ்ரீராமாயணத்தில் அருளியுள்ளார்.

கருவிழிகளை ‘அஸிதேக்ஷணா’ என்று வடநூலார் மங்கையர்க்கு லட்சணமாகச் சொல்வர். இதை மேலே கூறிய ராமாயணத்தின் வரிகளில் பார்த்தோம். பிராட்டி எம்பெருமானுடைய கரிய திருமேனியை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பதால் கருமை மிக்க கண்ணை உடையவள் ஆயினள் போலும் என்று ரசனையுடன் நம் முன்னோர் அருளிச்செய்வர். பெரியபிராட்டியார் கறுத்த கண்ணழகுடையவள் என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

“மைய கண்ணாள் மலர்மேல் உறைவாள் உறைமார்பினன்,

செய்யகோலத் தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்” (திருவாய்மொழி 4-5-2) என்று,

எம்பெருமானுடைய கரியகோலத் திருவுருவைக் கண்டு ரசித்த பிராட்டியானவள் கருங் கண்ணியானது போலே, எம்பெருமானும் அப்பிராட்டியினுடைய சிவந்த பேரழகுமிக்க திருமேனியையே தன் அருட்பார்வையினால் நோக்கிக் கொண்டிருக்கையாலே பிராட்டியின் திருமேனிச் சிவப்பு ஊறி எம்பெருமான் செய்யகோலத் தடங்கண்ணனாகிவிட்டான்.

தாமரைப்பூவின் மேலமர்ந்திருக்கும் கருங்கண்ணையுடைய சிவந்த நிறமுடைய பெரியபிராட்டி தன் கருமையான கண்களுக்கு மைதீட்டியுள்ளதால் “மையார்கருங்கண்ணி “ ஆகி “மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல் செய்யாள்” (திருவாய் மொழி 9-4-1) என்று அனுபவிக்கிறார் நம்மாழ்வார். மங்கையர் கண்களுக்கு மைதீட்டிக்கொள்வதை மங்களகரமாகக் கூறுவர். எனவே மங்களம் நிறைந்த பிராட்டியும் மிகவும் தீர்க்கமான தன் அகன்ற கண்களுக்கு மை தீட்டியுள்ளாள்.

வடிக்கட்டின அழகையுடையவளும் ஒளி பொருந்திய நீண்ட திருக்கண்களை யுடையவளும் சிறந்த தாமரை மலரில் பிறந்தவளுமான பெரிய பிராட்டியார் எனும் பொருள்கொண்ட “வடிக்கோல வாள் நெடுங்கண் மாமலராள் “ (இரண்டாம் திருவந்தாதி 9-2) என்று பூதத்தாழ்வார் இரண்டாம் திருவந்தாதியில் அருளியிருக்கிறார்

மேகங்கள் செறிந்த ஆகாயத்திலே நிலைத்து நிற்கக் கூடியதான மின்னல்போல விளங்குகின்றவளாய் அழகிய தாமரைப் பூப்போன்ற நீண்ட திருக்கண்களை யுடையளாய் தேன் நிறைந்த தாமரைப் பூவில் வசிப்பவளான பெரிய பிராட்டியாரே நமக்கு எப்போதும் சரணம் எனும் பொருள் கொண்ட

“காரார்ந்த வானமரு மின்னிமைக்கும் வண்டா மரைநெடுங்கண், தேனமரும் பூமேல் திரு” (மூன்றாம் திருவந்தாதி-100). என்று பேயாழ்வார் மூன்றாம் திருவந்தாதியில் அருளியிருக்கிறார்.

இதையே சங்கரபகவத் பாதரும் “அரவணையில் அறிதுயிலும் முகுந்தனை இமையாமல் நோக்கியதால் பெற்ற ஆனந்தப் பெருமிதப்பில் ஆழ்ந்தாள். அதனால் பெரியபிராட்டியின் கருவிழிகள் இரண்டும் வட்டாடி நிலைபுரண்டு இமையோடு சேர்ந்து திருச்செவிகளின் அருகுவரை போய்வந்து மீண்டு புரித்து நின்றன. நீண்டு தாமரை மலரைப்போல் விரிந்த விழியின் கருணை ஒளி நிறைந்த பார்வை என்மேல் வீழ்ந்து அனவரதமும் இன்பத்தில் ஆழ்திடட்டும்” என்று பொருள்கொண்ட

ஆமீலிதாசுஷமதிகம்ய முதா முகுந்தம்

ஆநந்தகந்தமநிமேஷமநங்கதந்த்ரம் |

ஆகேரஸ்திதகநீநிக பத்மநேத்ரம்

பூத்யை பவேந்மம புஜங்கஸ்யாங்கநாயா: || (ஸ்ரீகனகதாரா ஸ்தோத்ரம் -4) என்று

ஸ்ரீகனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தில் அனுபவிக்கிறார். அவரின் அனுபவத்தை நாம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் அப்படியே அனுபவித்துத் திளைக்கலாம்.

மேலும் , சங்கர பகவத்பாதர், ஸ்ரீகனகதாரா ஸ்தோத்திரத்தில், மொட்டுக்களுடைய அழகிய தமாலமரத்தை பெண் வண்டு சுற்றித்தவழ்வது போல் அங்கம் புளகமுற ஸ்ரீஹரியின் மார்பில் தவழும் மங்களம் சேர் லக்ஷ்மி தேவியின் பொங்கு நலன் அனைத்தையும் அருளும் கடைக்கண் அழகு எனக்கு மங்களத்தை அருளட்டும் எனும் பொருளுடைய

அங்கம் ஹரே:புலக பூஷணமாஸ்ரயந்தீ

ப்ருங்காங்கநேவ முகுலாபரணம் தமாலம்|

அங்கீக்ருதாகிலவிபூதிரபாங்கலீலா

மாங்களயதாஸ்து மம மங்களதேவதாயா: || (ஸ்ரீகனகதாரா ஸ்தோத்திரம்-1) என்று

மங்களமிக்க பிராட்டியின் கடைக்கண்ணின் அழகினைக் கூறுகிறார்.

இதுகாறும் திருவரங்கநாயகியின் திருக்கண்களின் மேன்மையின் ஒரு துளியை அனுபவிக்க முயன்றோம். ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருக்கண்களிலிருந்து பெருகிவரும் அருட்பார்வையின் கருணை வெள்ளத்தை அடுத்து அனுபவிப்போம்.

14.1. ஸ்ரீரங்கநாயகியின் அருட்பார்வை

எவன் மீது ஸ்ரீதேவியின் அருட்பார்வை படுகிறதோ அவனே குணவான், அவனே பாக்கிய சாலி, அவனே நற்குடிப் பிறந்தவன் , அவனே அறிவாளி, அவனே சூரன் அவனே வீரன் எனும் பொருளில்,

ஸ ஸ்லாக்ய: ஸ குணீ தந்ய: ஸ குலீந: ஸ புத்திமாந்|

ஸ ஸூர: ஸ ச விக்ராந்தோ யஸ்த்வயா தேவி வீக்ஷித: | (விஷ்ணு புராணம் 1-9-129) என்று விஷ்ணுபுராணம் கூறுகிறது.

அடியவர்கள் இன்புற்று பாராயணம் செய்யும் லக்ஷ்மி அஷ்டோத்திரத்தில் 'ஸ்ரீமந் மந்த கடாசூலப்த விபவ பிரம்மேந்திர கங்காதராம்' எனும் வாக்கியத்தில் 'மந்த கடாசூலம்' என்றால் 'அரும்பு மெள்ள மெள்ள மலர்வது போல' என்று பொருள். பெரியபிராட்டியும் தன் தாமரைக் கண்களை மெல்ல மெல்ல திறந்து கடாசூலிக்கிறாள்(அருள்புரிகிறாள்). மஹாலக்ஷ்மி தன் கண்களை மெல்ல மெல்லத் திறந்து கடாசூலிப்பதாலேயே பிரம்மா, இந்திரன் , பரமசிவனார் ஆகியோர் தங்களுடைய பதவிகளை அடைந்திருக்கின்றனர் என்று பிராட்டியின் அருட்பார்வையின் மேன்மையை இயம்புகிறது.

பிராட்டியின் அருட்பார்வையின் மேன்மையை, ரசவாதத்தால் எப்படி இரும்பு கூட பொன்னாக மாறுகிறதோ அதுபோன்று , கமலாதேவியே! நினது அருட்பார்வையினால் அமங்களங்கள் யாவும் மங்களகரமாக மாறுகின்றன எனும் பொருள் கொண்ட யதா ரசஸ்பர்ஸனாதோயசோபி
ஸ்வரணதாஸ்யாத் கமலே ததா தே|
கடாசூல ஸம்ஸ்பர்ஸனாதோ ஜநாநாம்
அமங்கலாநாமபி மங்களத்வம் (லக்ஷ்மி ஹ்ருதயம்- ஸ்லோகம் 91) என்று பார்க்கவ முனிவர் அருளியுள்ளார்.

சங்கர பகவத் பாதரும், விளையாட்டாய் நின்பார்வை எவர் மீது படினும் அவர் எல்லா தேவர்களுக்கும் தலைமையான இந்திரபதவியைப் பெறுவர். முரனைச் செறுத்த முகுந்தன் நின் திருவிழி பார்வையினால் ஆனந்தமுற்று துயில்கொள்கிறான். பிராட்டியின் நீல ஆம்பல் மலர் மகுடம் போன்ற தூய திருமுகத்தில் தோன்றிடும் கடைகண்ணின் அரைக்கண் பார்வை நொடிப்பொழுதாகிலும் அடியேன் மீது பொலியட்டும் எனும் பொருள் கொண்ட விஸ்வாமரேந்திர பதவி ப்ரமதாந்தசூலம்
ஆநந்தஹேதுரதிகம் முரவித்விஷோஃபி|
ஈஷந்நிஷீதது மயி கூஷண மீகூஷணார்த்தம்
இந்தீவரோதர ஸஹோதர மிந்திராயா|| (கனகதாரா ஸ்தோத்ரம் -) என்று கனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தில் அனுபவிக்கிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிய “ஸ்தோத்ரரத்னம்” எனும் நூலில் “பிராட்டியின் அரும்பு மெல்ல மலர்வது போன்ற திருக்கண்களின் அருட்பார்வையை அனைத்துலகும் பற்றியிருக்கின்றன என்று பொருளுடைய
சகர்த்த யஸ்யா பவநம் புஜாந்தரம்
தவ ப்ரியம் யதீயஜந்மபு: |
ஜகத்ஸமஸ்தம் யதபாங்க ஸம்ஸ்யம்
யதர்த்தமம்போதிரமந்த்யபந்தி ச || (ஸ்தோத்ர ரத்னம் 37) என்று அருளியிருக்கிறார். .

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் “பெரியபிராட்டியின் கடாசூலம் இல்லாதபோது மூவுலகும் நசித்துக்கிடந்தது. பிராட்டியின் அமுதமழையான திருவருட்பார்வை (கிருபாகடாசூலம்) சிறிதுநேரம் கிடைத்ததால் மூவுலகும் அளவற்ற பெருமையை உடைத்தாகும்படி காக்கப்பட்டது. செல்வம், கைவல்யம், பரமபதம் இவைகளில் மேன்மையானது தாமரைக்கண்ணின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீதேவியின் அருளால் மனிதர்களுக்கு கிட்டுகிறது” எனும் பொருளில்,

ஈஷத் த்வக்கருணாநிரீக்ஷண

ஸுதாஸந்துக்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே

நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபதஸ்

த்ரிபுவநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோதயம்|

ஸ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்தலோசநமந:

கந்தாப்ரஸாதாத்ருதே

ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்வஸு

ந்ருணாம் ஸம்பாவ்யதே கர்ஹிசித்||சதுஸ்ஸலோகீ-3) எனும் சதுஸ்ஸலோகீயின் ஸ்லோகத்தில் அருள்கிறார்.

பகவான்தான் இவ்வண்டத்தை படைக்க வேண்டும் என்று உபநிடத வாக்கியம் கூறுவதாக அறிகிறோம். அப்படி பகவான் பிரபஞ்சத்தை படைக்க நினைத்துவிட்டால், அதை அவர் நினைத்த உடனேயே அனைத்தையும் படைத்து விடுவார். ஆனால் அப்படிப் படைத்து முடித்தவுடன் அங்கீகாரத்துக்காகப் பிராட்டியாரின் முகத்தைப் பார்ப்பாராம். பிராட்டியும் தன் புருவத்தை அழகாக அசைத்து, பகவானுடைய சிருஷ்டியைப் பார்த்து அங்கீகரிப்பாளாம். இதை ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீஸ்தவம் எனும் ஸ்லோகத்தில் அனுபவித்தது அருளியிருக்கிறார்.

அனைத்து உலகங்களைப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகியவற்றை செய்யும் போதும், அவரவர்களுடைய கர்மங்களையொட்டி ஸ்வர்க்கம் நரகம் பரமபதம் ஆகியவை போன்ற புருஷார்த்தங்களை அளிக்கும் போதும், அனைத்தையும் பிராட்டியின் அழகான திருமுகத்தை நோக்கிக்கொண்டு, அந்த திருமுகத்தில் அவளது புறுவ நெறிப்பு முதலான முகபாவங்களின் பின் சென்றவனாய் அதன்படியே செய்கிறான். இந்த எம்பெருமானுக்கு பிராட்டியுடன் ஒருநீராக ஒருமித்து இருக்கவேண்டிய காரணத்தால் பிராட்டியின் முகக்குறிப்பின் படி செய்யாவிடில் இந்த சிருஷ்டி முதலான விளையாட்டுகள் எம்பெருமானுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதாக ஆகமாட்டாதன்றோ? . அந்த பிராட்டி நன்மையை அளிக்கட்டும் எனும் பொருள் கொண்ட

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர்திஸசாதஸேஷஜகதாம் ஸர்க்கோபஸர்க்கஸ்தி:

ஸ்வர்க்கம் துர்க்கதிமாவர்க்கிகபதம் ஸர்வஞ்ச குர்வந் ஹரி:

யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கிதபராதிநோ விதத்தேகிலம்

க்ரீடேயம் கலு நாந்யதாஸ்ய ரஸதா ஸ்யாதைகரஸ்யாத் தயா (ஸ்ரீஸ்தவம்-1) என்றும்,

இந்த உலகிற்கே நிகரில்லாத நாயகன் திருவரங்கன், ஸ்ரீரங்கநாயகியின் கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானதால் தனக்குப் பெரும் பேறு கிட்டியதாக எண்ணுகிறார். அவ்வாறிருக்கையில், மனிதர்களால் அனுபவிக்கப்படும் செல்வம் முதலானவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கடைக்கண் பார்வையினால் உண்டாகிறது என்பதில் வியப்பேதும் இல்லை எனும் பொருள்கொண்ட

“ஐஸ்வர்யம் மஹதேவ வால்பமதவா த்ருஸ்யேத பும்ஸாம் ஹி யத்

தல்லாக்ஷம்யாஸ் ஸமுதீக்ஷணாத் தவ யதஸ் ஸார்வத்ரிகம் வர்த்ததே|

தேநைதேநந விஸ்மயேமஹி ஜகந்நாதோபி நாராயண:

தஸ்யம் அன்யத ஈக்ஷணாத் தவ யத: ஸ்வாத்மாந மாத்மேஸ்வர:”(ஸ்ரீஸ்தவம்-6) என்றும்,

ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் “பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அருட்பார்வை கிட்டாத காரணத்தால் முன்பு பிரளய காலத்தில் உலகமே துவண்டு அனைத்து ஆத்மவர்க்கங்களும் இறக்கொடிந்த பறவைகள் போல் கிடந்தன. பெரியபிராட்டி தான் கடைக்கண் பார்வையாலே மெல்ல நோக்க வேண்டுமென்று சங்கல்பம் கொண்டாள் அதன் காரணமாக அக்கணத்திலேயே இவ்வுலகம் கொழுந்துவிட்டு தழைத்து கிளர்ந்து விளங்கியது. தேவதேவ மஹிஷியான அந்த பிராட்டியை அடிபணிகிறேன் ” எனும் பொருள்கொண்ட

யஸ்யா: கடாசூ ம்ருது வீசூண தீசூணேந

ஸத்யஸ் ஸமுல்லஸித பல்லவமுல்லலாஸ|

விஸ்வம் விபர்யய ஸமுத்த விபர்யம் ப்ராக்

தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ஸ்ரியமாச்ரயாம: || (ஸ்ரீஸ்தவம்-10)

என்றும் தாம் இயற்றிய ஸ்ரீஸ்தவம் எனும் ஸ்லோகத்தில் அருளியுள்ளார்,

யாரொருவர் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கடைக்கண் பார்வைக்கு ஒரு நொடிப்பொழுது இலக்காகிறார்களோ அவர்களுக்கு மிகுந்த கைங்கர்யமாகிற பெருஞ்செல்வம் கிட்டும். ஸ்ரீரங்கநாதனின் பட்டத்தரசியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தன்னையும் கடைக்கண் கொண்டு நோக்கவேண்டும் எனும் பொருளில்

யஸ்யா: கடாசூவீசூாசூணலசூதம் லசூதிதா மஹேஸாஸ்ஸ்யு: |

ஸ்ரீரங்கராஜ மஹிஷீ ஸா மாமபி வீசூதாம் லசூதமீ : || (ஸ்ரீஸ்தவம்-11)

என்று கைங்கர்யச் செல்வத்தை அளிக்க கூரத்தாழ்வான் பிரார்த்திக்கிறார்.

கைங்கரியச்செலவம் அர்ச்சாவாதாரத்தில் கிடைக்கவேண்டுமென்றாலும் பரமபதத்தில் கிடைக்கவேண்டுமென்றாலும் பெரியபிராட்டியின் அருட்பார்வையன்றிக் கிடைப்பது அரிது. “பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு நின் கோயில் சீய்த்து - (மெழுகுதல் கோலமிடுதல் ஆகிய கைங்கர்யங்கள் சீய்க்கையெனப்படும்) (திருவாய்மொழி 9-2-1) , “ பூவளரும் திருமகளாலருள் பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவர்தாமே (பெரிய திருமொழி 11-6-11) எனும் அருளிச்செயல் அமிர்தம் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது. எனவே கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை தன்னைக் குளிரக் கடாசூடித்தருளி அந்தக் கைங்கரியச் செல்வத்தை அளித்தருளவேண்டி ஸ்ரீஸ்தவம் எனும் துதியை நிறைவுசெய்தார்.

ஸர்வேச்வரனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் இந்த உலகில் பலவகையான ஜீவன்களையும் (சேதனங்களையும்), ஜடப்பொருள்களையும் (அசேதனங்களையும்) படைத்து வருகிறான். அப்படிப் படைத்து வரும்போது, தனது படைப்புகள் பயன் உள்ளவையா, அல்லவா என்று எண்ணுகிறான். இதனால் எம்பெருமானுக்கு ஒரு விதமான சோர்வு உண்டாகிறது இந்தச் சோர்வை பெரிய பிராட்டியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நீக்குகிறாள் - எப்படி? அவனது படைப்புகள் அனைத்தையும் தாம் ஒப்புக்கொண்டதாக கூறி, அவற்றைப் பயனுள்ளதாகச் செய்கிறாள். இவள் தனது சம்மதத்தை பெரியபெருமாளிடம் எப்படிக் கூறுகிறாள் என்றால், திருவாய் மூலமாக அல்ல. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது கண்களால், கண்களின் அசைவால் பெரியபெருமாளுக்குச் சம்மதத்தை உணர்த்துகிறாள் இப்படிப்பட்ட பெரியபிராட்டியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு எனது அஞ்ஜலிகள் எனும் பொருளில்

ஸ்ரியை ஸமஸ்த சிதசித் விதாந வ்யஸனம் ஹரே:

அங்கீகாரிபி: ஆலோகை: ஸார்த்தயந்த்யை க்ருதோஞ்ஜலி: (ஸ்ரீ கு.கோ-1) என்று

அருள்கிறார் பராசர பட்டர் .

பகவான் தாம் படைத்த பிறகு, அங்கீகாரத்துக்காக பிராட்டியாரின் திரு முகத்தைப் பார்ப்பதுபோலவே, தம்முடைய சிருஷ்டியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவும் பிராட்டியாரின் திருமுகத்தைப் பார்ப்பாராம். தாம் ஒன்றை படைக்கும்போது உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது தாழ்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமா என்று தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்காக அப்படி பார்ப்பாராம். ஆக, பகவான் சிருஷ்டிக்கு முன்பும் சரி, சிருஷ்டிக்குப் பின்பும் சரி... பிராட்டியாரின் திருமுகத்தைப் பார்ப்பாராம். பகவான் சிருஷ்டித்துக்கொண்டு இருக்கும்போதும், தேவியின் திருமுகத்தைப் பார்ப்பாராம். பிராட்டியாரின் புருவம் மேல்நோக்கி உயர்ந்தது என்றால், உயர்ந்தவைகளையும், பிராட்டியாரின் புருவம் அசையாமல் இருந்தது என்றால், சுமாரானவை களையும், பிராட்டியாரின் புருவம் தாழ்ந்து காணப்பட்டாலோ தாழ்ந்தவை களையும் படைத்துவிடுகிறாராம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கருடனை பெரிய திருவடி என்றேயழைப்பர். பெரிய திருவடி 'கருடனுக்கு "ருத்ரா" என்றும் " சுதகீர்த்தி" என்றும் இரண்டு தேவிமார்கள் (மனைவிகள்) உள்ளனர் என்று சாஸ்திரங்களிலிருப்பதாக அறிகிறோம். வேதாந்த தேசிகன் அருளிய 'கருட தண்டகம்' எனும் துதியில் "ருத்ராஸுகீர்த்திகிஸ் தநாபோகாடோபகூட..." என்று கருடனின் மனைவிகளைப் போற்றுகிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு பலபேறுகளையும் அருள்கையில், சிலருக்கு ஆனந்தமெனும் செல்வத்தைத் தந்தருளி அதன் மூலம் ஆனந்தக்கண்ணீரையும், சிலருக்கு புகழ் எனும் செல்வத்தையும் தந்தருள்கிறார். பெரியதிருவடி எம்பெருமானுக்கு அணுக்கனாயிருப்பதுபோல் பெரிய திருவடியின் மனைவியர் பெரியபிராட்டிக்கு அணுக்கர்களாக இருக்கின்றனர். அடியவர்க்கு பிராட்டி எல்லாச் செல்வங்களையும் தனது அருட்பார்வையால் (கடாக்ஷத்தால்) அளிக்கிறார். பெரியபிராட்டி அவ்வாறு அளிக்கையில், கருடனின் மனைவியர் ருத்ரா மூலம் ஆனந்தக்கண்ணீரையும் , சுதகீர்த்தி மூலம் புகழையும் அடியவர்க்கு அருள்கிறார். பெரிய திருவடியின் மனைவியரைப் பூஜிக்கிறேன் எனும் பொருள்கொண்ட தார்க்ஷ்யபக்ஷதிவதஸ்ய வல்லபாம் ருத்ரயா ஸஹ ஸுகீர்த்தீமர்ச்சயே, ஹர்ஷபாஷ்பமபி கீர்த்திமர்த்திநாம் யந்முகேந கமலா கடாக்ஷயேத். (ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் -பூர்வசதகம் -54) என்று பராசரபட்டர் அருளிய ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் எனும் நூலில் அருளியுள்ளார்.

திருவரங்கத்தில் உள்ள விமானத்திற்கு மங்கள விளக்கு போன்றவளும் ஸ்ரீ ரங்கராஜனுடைய பட்ட மகிஷியுமான ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியாரை வணங்குகிறோம். ஆண்டாள் நாச்சியார் பெரியபெருமானைப் பார்த்து " தாமரைபூப்போலே செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ" (திருப்பாவை -22) என்று அருளினாற்போலே, ஸ்ரீரங்கநாதனின் பட்டத்தரசி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது பார்வையை, அரும்பானது மெல்ல விரிவது போன்று, மெதுவாகத் திருக்கண்களைத் திறந்து பார்ப்பதால் பட்டமரங்கள் தளிர்ப்பது போன்று ஏழு உலகங்களும் மலர்ந்து தளிர்த்து காணப்படுகின்றன .இவள் ஸ்ரீரங்கத்தில் பெரிய பெருமாள் சயனித்துக் கொண்டுள்ள விமானத்தில் இருக்கும் குன்றிலிட்ட நல் மங்களவிளக்காக (மங்கள தீபரேகாம்) நின்று, தன்னையும் காட்டியருளியது அல்லாது பெரிய பெருமானையும் அனைவருக்கும் காட்டி அருள்கிறாள் எனும் பொருளில்,

உல்லாஸ பல்லவிதபாலித ஸப்தலோகீ
 நிர்வாஹ கோரகித நேம கடாசுஹ லீலாம்,
 ஸ்ரீரங்க ஹர்மயதல மங்கள தீப ரேகாம்
 ஸ்ரீரங்கராஜ மஹிஷீம் ஸ்ரியம் ஆஸ்ரயாம்(ஸ்ரீ.கு.கோ-2) என்று பராசரபட்டர்
 அருளியுள்ளார்.

விஷ்ணு சஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தில் எம்பெருமானை “ மங்களானாம் ச மங்களம்
 “ மங்களங்களுக்கெல்லாம் மங்களமானவன் “ என்று துதிக்கிறோம். மங்களமாகவே இருக்கும்
 திருவரங்கனுடன் அகலக்கிலாது இருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியும் மங்கள விளக்காகவே
 இருக்கிறாள். ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலிருந்து மங்களம் யாவையும் பெரியபிராட்டி வாரி
 வழங்குகிறாள். ஸ்ரீரங்கவிமானத்தில் மங்கள விளக்காக பெரியபிராட்டி எழுந்தருளி
 இருப்பதை இவ்வாறு பராசர பட்டர் அனுபவித்துள்ளார்.
 ஸ்ரீரங்க விமானத்தில் , பரவாசுதேவருக்கு கீழ் உள்ள முகப்பில் பிராட்டியார் அமர்ந்த
 கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறாள். கோயிலின் ,மேற்கூரையின் தளம்
 மேம்படுத்துகையில் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலிருக்கும் பிராட்டியின் திருமேனி பாதி
 அளவு மறைந்து காட்சி அளிக்கிறாள். தாமரை ஏந்திய இரு திருக்கைகள்
 அருளைச்சொரிகின்றன.

ஸ்ரீரங்கபிரணவாகார விமானத்தில் பரவாசுதேவர் கீழ் விதானத்தில் பெரியபிராட்டி

பெரியபிராட்டியின் மேனியின் வலது பக்கம் செயல்பாடுகளை உணர்த்துவதால்,
 பிராட்டியின் வலது திருக்கைகளிலுள்ள தாமரை , பக்தர்கள் தங்களது செயல்களை
 தர்மத்தின் வழிநின்று செய்யவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாகவும், அப்படிச்செய்வதன்
 பலனாக வீடு பேறு கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கும் விதமாக இடது
 திருக்கைகளிலுள்ள தாமரை உணர்த்துபவதாகவும் கூறுவர். இந்தக் கூற்றை

ஆமோதிப்பது போன்று பரவாசுதேவர் தனது திருக்கைகளின் உள்ளங்கைகளை அலர்ந்த தாமரை மீது வைத்துள்ளார் போலும். ஏனோ திருதுடைகளின் பாதி அளவிலே அவருடைய திருமேனி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம் தெரியவில்லை.

ஆனால் சிற்பசாஸ்திரங்களின்படி எம்பெருமானின் திருமேனி வடிவமைப்பையும் பரவாசுதேவர் திருமேனியையும் ஒப்பிட்டால், பிராட்டி எம்பெருமானின் திருவடிக்கருகில் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் அருள்புரிவதுபோல் தோன்றுகிறது. இது அடியேனுக்கு கிடைத்த ஒருவெளிப்பாடுதான். இதற்கு ஆதாரம் ஏதுமில்லை இதில் தவறு ஏதுமிருப்பின் அது என்னைச் சார்ந்ததுவே. மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன். இது அனுபவித்து ரசிக்கத்தக்கதாயின் அது பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியின் திருவுள்ளமேயாகும்.

சிறுநூரை ஆளுகின்றவன் தொடங்கி எல்லாவற்றையும் நிர்வகிக்கிற பிரமன் வரையிலும், மிகச்சிறப்பு வாய்ந்த செல்வங்களும், மேரு மலை போன்ற உயரமான பொருளும், மங்களம் நிறைந்த பொருட்களும், இமயம் போன்ற கனத்த பொருள்களும், வேள்வி போன்ற அறமிக்கவைகளும், காவிரி, கங்கை போன்ற தூய்மைப்படுத்தும் பொருள்களும், பாக்கியத்தைப் பெற்ற பொருளும், , அத்தனை ஆளுகின்ற செல்வங்களும் ஸ்ரீரங்கநாயகியினுடைய பார்வையின் ஐந்தாறு திவலைகள் எனும் பொருள் கொண்ட

ஆகுக்ராம நியாமகாத் அபி விபோ: ஸர்வ நிர்வாஹகாத்
ஐஸ்வர்யம் யத் இஹ உத்தரோத்தர குணம் ஸ்ரீரங்கபர்த்து: ப்ரியே
துங்கம் மங்களம் உஜ்ஜ்வலம் கரிமவத் புண்யம் புந: பாவநம்
தந்யம் யத் தததஸ்ர ச வீக்ஷணபுவ:தே பஞ்சஷா விப்ருஷ: (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -15)
என்று ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் எனும் நூலில் பராசரபட்டர் அருளியுள்ளார்

ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னும் அமிர்தத்தின் துணையாகிய ஸ்ரீரங்கநாயகியினுடைய கொடிபோன்றும், வில் போன்றும் மெலிந்தும் அழகாகவும் உள்ள புருவங்கள் யாரை நோக்கி அசைய விரும்புமோ, அவனை நோக்கி இன்பம், அறிவு, கல்வி, தைரியம், செழிப்பு காரியசித்தி, இவற்றிற்கு அனுகூலமான செல்வம் ஆகிய ஏழும் பலவாறு நன்மை பயப்பதில் நான் முந்தி நீமுந்தி எனும் எண்ணத்தை அடைந்து அடங்குவதும் கரைபுரள்வதுமான அவனைச் சுற்றி வெள்ளமிடுகின்றன. எனும் பொருளுடைய

ரதிர் மதிஸரஸ்வதீ த்ருதி ஸம்ருத்தி ஸித்தி ஸ்ரிய:
ஸுதாஸகி யதோ முகம் சிசலிஷேத் தவ ப்ருலதா,
ததோ முகம் மதி இந்திரே! பஹுமுகீம் அஹம் பூர்விகாம்
விகாஹ்ய ச வஸம்வதா: பரிவஹந்தி கூலங்கஷா: (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்-17)
என்று பராசரபட்டர் அருளியுள்ளது இன்புறத்தக்கது.

இதே கருத்தை, ஆபத்தை அடைந்து வருந்தியவர்களை யேகாப்பதை விரதமாகக் கொண்டும், அமிருதமயமான மழையைப் பொழிகிற காளமேகம் போன்றும் விடியற்காலையில் மலருகின்ற தாமரைப் பூக்களுக்கு அந்தரங்கமான தோழமை பூண்டும் உள்ள கடைக் கண்களால் எந்த எந்த திக்கில் பெரியபிராட்டியின் அருட்பார்வை உலாவுகிறதோ அந்தந்தத் திக்கில் செல்வங்கள் நான் முந்திப் போவேன் நான் முந்திப் போவேன் என்று ஒன்றையொன்று முந்திக்கொண்டு வெள்ளம்போல் பெருகுகின்றன எனும் பொருள்கொண்ட

ஆர்த்த த்ராண வருதிபிரம்ருதாஸார நீலாம்புவாஹை:

அம்போஜாநாமுஷஸி மிஷதா மந்தரங்கைரபாங்கை:

யஸ்யாம் யஸ்யாம் திஸரி விஹரதே தேவி த்ருஷ்டிஸ்த்வதீயா

தஸ்யாம் தஸ்யாமஹமஹமிகாம் தந்வதே ஸம்போதகா: || .(ஸ்ரீஸ்துதி -15)

என ஸ்ரீஸ்துதியில் ஸ்வாமி தேசிகன் அருளியுள்ளார்.

தியான வர்ணனை

இதுகாறும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருமேனி வைபவத்தை சிறிது அனுபவித்தோம்.

ஈஸ்வர சம்ஹிதை ஏழாவது அத்தியாயம் “லக்ஷ்மி ஸுதர்ஸன அர்ச்சனாவிதி” லக்ஷ்மி த்யானமெனும் பகுதியில் (ஸ்தோத்திரம் 47-61 வரை) பெரியபிராட்டியின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை எவ்விதமாக தியானிப்பது என்று கூறுகிறது. அந்த வர்ணனை ஸ்ரீரங்கநாயகி தாயாரைப் பற்றியே கூறுவது போலவிருந்தது. ஆங்கிலத்திலிருந்த விளக்கத்தை தெரிந்த அளவில் தமிழாக்கியுள்ளேன். பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை பக்தியுடன் துதித்து தொழும் போது இத்தொகுப்பு மிகவும் நிறைவுடையாதாகவிருக்கும்.

15.தியான வர்ணனை:

தாமரையிருக்கையின் மேல்(ஆசன பத்மத்தில்) வீற்றிருக்கும் வீரலக்ஷ்மியை தியானம் செய்வோருக்கு விரும்பியது அனைத்தையும் அளிக்கிறாள். விமானத்தின் கீழ் வீற்றிருக்கும் பிராட்டி அன்றலர்ந்த தாமரையின் உட்புறம் போன்று காந்தியுடன் இருக்கிறாள். திருவாபரணங்கள் அனைத்தையும் சாற்றிக்கொண்டிருக்கிறாள். நெற்றியில் தவடும் கூந்தலை வண்டினங்கள் சுற்றிக் கொண்டிருக்க , கொள்ளை அழகுடனும் ஒளியை உமிழும் ரத்ன கற்கள் பதித்த கிரீடத்துடனும் , பிறைநெற்றியினை அலங்கரிக்கும் நெற்றிச்சுட்டி போன்ற திருவாபரணத்துடனும் , முழுதுமாக மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் போன்ற விசாலமான திருக்கண்களுடனும், பொலிவுமிக்க வதனத்தினில் உலகினை செழிக்கவைத்திடும் கருணையும் தயையும் மிகக்கொண்ட திருவருட்பார்வையும், தம்மெதிரில் வருபவரைத் தெளிவாக தெரிவிக்கும் கண்ணாடியின் உட்புறத்தைப் போன்ற திருகன்னங்களும், ஒளிசிந்தும் மூக்குத்தியுடன் திகழும் திருமூக்குடனும், ஒளிமிக்க வட்டமான திருப்புருவங்களுடனும், பிரகாசிக்கும் முத்துப் போன்ற பல்வரிசையுடனும், செம்பவளம் போன்ற திரு அதரத்துடனும், கர்ணபத்ரம் என்றழைக்கப்படும் ஒளிவீசும் ரத்தினங்களிலான காதணிகலன்களைக் கொண்ட இருசெவிகளுடனும் , நிறைமதியொத்த வதனமும் , ரத்தின ஹாரம் மற்றும், ரத்தினம் பதித்த திருமாங்கல்யம் ஆகியவற்றுடன் திகழும் சங்கு போன்ற திருக்கழுத்துடனும், நான்கு திருக்கரங்களுடனும் , அழகிய தோளின் கீழ் தொங்கும் முத்து ஹாரங்களுடனும், பலவண்ணங்களில் அழகியவேலைப்பாடுகளுடன் நிறைந்த கச்சத்தைத் தரித்தும், வருத்தமுற்று வரும் அடியவருக்கு அஞ்சேல் என்று அபயம் கூறும் வலது முன் திருக்கையும் (அபய ஹஸ்தம்), தன்னை சரணமடைந்தோருக்கு வரங்களை நல்கும் தாமரை மலரையொத்த இடது முன் திருக்கையும் (வரத ஹஸ்தம்), பின்புறமாகவிருக்கும் வலது திருக்கரத்தின் நுனியில் தாமரை மொட்டுடனும் , பின்புறமாகவிருக்கும் இடது திருக்கரத்தின் நுனியில் மலர்ந்த தாமரைமலருடனும், கைகளில் நானாவித ரத்தினக்கற்கள் பதித்த வளையல்களும், மணிக்கட்டினில் ரத்தினத்தில் வளையமும், கைகளில் வங்கியும் ,திருமேனிக்கு அழகூட்டும் வஸ்திரமும் , சிற்றிடையினை அலங்கரிக்கும் ஒட்டியாணத்துடனும் , மூன்று மடிப்புக்களுடன் கூடிய சிறிய திருவயிற்றுடனும், பலவிதமான ரத்தினங்கள் பதித்த தண்டை மற்றும் கொலுசு

போன்ற திவ்யாபரணங்களுடன் விளங்கும் மிருதுவான திருவடிகளுடனும் விளங்கும் பெரியபிராட்டியின் திருமேனி முழுதும் வாசமிகு சந்தனம் சாற்றப்பெற்று, உயர்ந்த மலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஆயிரம் முழநிலவு போன்ற ஒளியுடனும் கரைகாணாக் கடல் போன்ற என்றும் குன்றாத பேரழகுடனும் இருக்கிறாள். இந்த தியான வர்ணனையுடன் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை துதித்துத் தொழுது அஞ்சலி புரிவோம்.

16.ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார் சன்னிதி

ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலின் வடமேற்கு மூலையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனிக்கோயில் நாச்சியாராக எழுந்தருளியுள்ளாள். அந்த சன்னிதி வாயில் கிழக்கு திசை நோக்கி அமைந்துள்ளது. இத்தனிக்கோயில் அடியவர்களால் தாயார் சன்னிதி என்று வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்படுகிறது .

இந்த சன்னிதி நுழைவின் முன்மண்டபம் சுமார் 120அடி நீளம் 75அடி அகலமுடைய பெரிய மண்டபம் உள்ளது. ஆறு வரிசையில் சுமார் 13-14 அடி உயரமுள்ள தூண்கள் நிறந்த மண்டபம் இது. இம்மண்டபத்தின் வலப்பக்கம் உள்ள உயரமான மண்டபம் ஒன்றுள்ளது. நம்பெருமாள்/அழகிய மணவாளன் தை மாதத்தில் இரண்டாம் நாள் உற்சவத்தில் இந்தமண்டபத்தில் இருந்து அருள் பாலிக்கிறார். ஸ்ரீரங்கநாயகியின் சன்னிதி நுழைவு முன்மண்டபத்தின் இடதுபுறத்து மண்டபத்தூணில் உள்ள ஆஞ்சனேயருக்கு அடியவர்கள் மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் வெண்ணை சாற்றி மலர்களிட்டு பிரதக்ஷிணம் செய்து துதிக்கின்றனர். நவராத்திரி உற்சவத்தில் கோயில் யானை ஆண்டாள் இந்த மண்டபத்தில் நொண்டி அடித்து தாயாரின் மரியாதையை ஏற்றுக்கொள்ளும். மேலும் மவுத் ஆர்கள் இசைக் கருவியை ஊதி தன்னுடைய இசைப் புலமையைத் தெரிவித்து கைதட்டைப் பெறும். இம்மண்டபத்தில் உள்ளூர் வாசிகள் தாங்கள் நடத்தும் திருமணத்திற்கு முதல் நாள் நிச்சயதார்த்தம் எனப்படும் வைபவத்தை இங்கு தொடங்குவது வழக்கம்.

தாயார் சன்னிதியின் முன்மண்டபத்தின் நுழைவாயிலைத் தாண்டியவுடன் நடை ஒன்றுள்ளது. நம்பெருமாள் உற்சவங்களில் தாயார் சன்னிதிக்கு எழுந்தருளும் நாட்களில் இவ்விடத்தில் அருளிச்செயல் கோஷ்டியும், வேத கோஷ்டியும் நிறைவுபெறும். கோஷ்டி முடிவில் சடாரி (ஸ்ரீசடகோபம்) சாதிக்கப்படும். உபயதாரர்கள் மரியாதை பெற்றுக் கொண்டதன் பின் நம்பெருமாள் திருவந்திக்காப்பு ஆகி உள்ளே எழுந்தருள்வார்.

இந்தமண்டபத்தின் உள்ள பிராகாரத் தூண்களில் ஹனுமான் , கோதண்டராமர், நின்ற திருக்கோலத்தில் விஷ்ணு, ஹிரண்யவதம் செய்யும் நரசிம்ஹர், பூவராகர். பசுவடன்

வேணுகோபாலனும் அவருடைய திருவடிகளில் புல்லாங்குழலிசையில் தன் படத்தை விரித்து மயங்கியிருக்கும் பாம்பு, விஷ்ணு துர்க்கை, கஜேந்திர மோகூடம் பிரம்மா போன்ற சிலைகள் மிகவும் நேர்த்தியுடன் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நடையை அடுத்து தாயார் சன்னிதியின் மூன்று பக்கமும் பெரிய பிராகாரம் (திருச்சுற்று) உள்ளது. இதில் நம் இடப்பக்கமாக வலம் வருகையில் முதலில் நாம் காண்பது பூச்சாற்று மண்டபம். இந்த மண்டபத்தில் பிராட்டி பத்து நாட்கள் கோடை உற்சவம் கண்டருள்வாள். இப்படத்தின் கடைசியில் தெரிவது பங்குனி உத்தர மண்டபம்.

பூச்சாற்று மண்டபம்

தாயார் சன்னிதியின் தெற்குப் பிராகாரத்தின் மேற்குப் பகுதியில்(சுற்று) பங்குனி உத்தர நாச்சியார் திருக்கல்யாண மண்டபம் உள்ளது.

இந்த பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் சீர்மையை சிறிது அனுபவித்து இன்புறுவோம். பங்குனி உத்தரத் திருநாளில் தான் பெரியபிராட்டி அவதரித்தாள். இதன் சீர்மையை உணர்ந்து பிராட்டியை தொழவேண்டும் என்பதன் பொருட்டு பெரியபிராட்டியாரின் வாழி திருநாமத்தில் “பங்குனியில் உத்தரநாள் பார் உதித்தாள் வாழியே” என்று இந்நாளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப்பட்டது. வருடத்திற்கு ஒருதடவை இந்தத் திருநாளன்று மட்டும் திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் அழகியமணவாளனும் இந்தப் பங்குனி உத்தர மண்டபத்தில் இவ்வண்டத்தை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு சேர்த்தியாக சேவை சாதித்தருள்கின்றனர்

இத்திருநாளில் இத்திவ்யதம்பதியர் இந்த மண்டபத்தில் திருமஞ்சனம் கண்டருள்வதை அனுபவிக்கும் பாக்கியமே இப்பிறவியின் பயனாகும் . பிராட்டி உடனிருப்பதை முன்னிட்டு ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் எம்பெருமானுக்கு பரமபதத்தில் வழுவில்லா அடிமை செய்யும் பாக்கியம் அனைவருக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்ற திருவுள்ளத்துடன் சரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் ஆகிய மூன்று கத்யங்களால் (கத்யத்ரயம்) முதலில் பிராட்டியை சரணடைந்து ,பின்னர் எம்பெருமானை சரணடைந்து பிரார்த்தித்து விண்ணப்பித்தார். திவ்யதம்பதிகளும் கருணை வள்ளல் இராமானுஜரின் பிரார்த்தனைக்கு செவிசாய்த்து அவர் வேண்டுகோளை ஏற்பதாக சோதி வாய் திறந்து செப்பினர். இது எம்பெருமான் அர்ச்சை நிலையில் நடந்த ஓர் அதிசயம். இவ்வளவு கீர்த்தியும் சிறப்பையும் பெற்றது பங்குனி உத்தர மண்டபம்.

இந்த மண்டபத்தில் உள்ள எட்டுத்தூண்கள் . திருவெட்டெழுத்து மகாமந்திரத்தை (அஷ்டடாசுஷரத்தை) தெரிவிப்பதைப் போலுள்ளது. இத்தூண்களில் ராமன் , லக்ஷ்மணன், ஜாம்பவான், அங்கதன் , விபீஷணன், சுக்கிரீவன் ஆகியோர் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். இது விபீஷண சரணாகதியை சித்தரிப்பதாகக் கூறுவர். மேலும் யோக நரசிம்மர், ,கோவர்த்தனமலையைத் தாங்கும் கண்ணன், காளிங்க நர்த்தனக் கண்ணன் , கருடசேவை போன்ற படைப்புகளையும் இந்த தூண்களில் காணலாம். ராமானுஜர் திரிதண்டத்துடன் அமர்ந்த கோலத்தில் விதானத்தின் கல் விட்டத்தினில் காணலாம்.

இந்த மண்டபத்தின் முன்னால் உள்ள விஸ்தாரமான பிரகாரம் 20 அடி உயர கல் தூண்களுடன் கம்பீரமாக உள்ளது. பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் முன்னுள்ள தூண்களில் இப்பிராகார மண்டபத்தின் தெற்குப்பக்கமுள்ள ஏழு தூண்களிலும் வடக்குப்பக்கம் உள்ள எட்டுத் தூண்களிலும் ஆழ்வார்கள் ஆச்சாரியர்களின் உருவச்சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தெற்குப்பக்கம் உள்ள ஏழு தூண்களிலும் மேற்கிலிருந்து (பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் பக்கமிருந்து) பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார், நம்மாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார்,பெரியாழ்வார் ஆகியோரின் திருமேனிகள் உள்ளன. அதே போன்று வடக்குப்பக்கம் உள்ள தூண்களில் எட்டு தூண்களிலும் மேற்கிலிருந்து (பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் பக்கமிருந்து) தொண்டரடிப்பொடிஆழ்வார் ,திருமங்கை ஆழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார் என்று ஆழ்வார்களின் வரிசை முடிந்து ஆச்சாரியர்கள் முறையே கூரத்தாழ்வான் , திருக்கச்சி நம்பி, ராமானுஜர் மற்றும் பிள்ளைலோகாச்சாரியார் ஆகியோரின் திருமேனிகளை தரிசிக்கலாம். இதை Dr.ஹரி ராவ் அவர்கள் திருவரங்கத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நம்மாழ்வாரும் ஸ்ரீமத்ராமானுஜரும் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலும் மற்ற யாவரும் நின்ற திருக்கோலத்திலும் உள்ளனர். திருவரங்கத்து திவ்யதேசத்தை பாடிய ஆழ்வார் பதின்மரும் , தம்முடைய ஆச்சாரியன் நம்மாழ்வார் தான் தனக்கு தெய்வம் என்று கொண்டாடும் மதுரகவிகளும், மேலும் நான்கு ஆச்சாரியர்கள் யாவரும் பங்குனிஉத்தர சேர்த்தி சேவையை வருடம் தோறும் கொண்டாடுவதைக் கண்டு தரிசிப்பதற்காக இங்கு எழுந்தருளியுள்ளனர் என்பர் பெரியோர்.

16.1 ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி கல் கூரையில் உள்ள சித்திரங்கள்

பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் தெற்குப்புற சுவர்களில் திருவரங்கனின் சயனக் கோலம் மற்றும் அனேக சித்திரங்கள் மிக நேர்த்தியாக வரையப்பட்டுள்ளன ஆனால் அவைகள் காலச்சுவடுகளின் இயற்கை உபாதைகளால் அழிந்த நிலையில் சீரமைப்பின்றி உள்ளது.

பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் பிராகாரத்தில் உள்ள கல் கூரையில்(விதானத்தில்) ஒவ்வொரு கல்லிலும் தெலுங்கு மொழியில் வண்ணப்படங்களுடன் புராண விருத்தாந்தங்கள் சித்திரங்களாகத் தீட்டப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளின் நிலைமையும் மேற்சொன்ன சித்திரங்கள் போல் அழிவுற்ற நிலையில் உள்ளன. இச்சித்திரங்கள் தெற்கு , மேற்கு மற்றும் வடக்கு பிராகாரங்களின் கூரைகளிலும் மேலே சொன்ன நிலையிலேயே உள்ளது. இதை வண்ணத்தில் தீட்டிய ஓவியர்கள் பிராகாரத்தின் அந்தரத்தில் தாற்காலிகமான பற்றில் நின்று அண்ணாந்த நிலையிலோ அல்லது கூரையின் கீழ் அமைக்கப்பெற்ற தாற்காலிகப் பந்தலில் மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டோ தான் இந்தக் கூரையிலுள்ள ஓவியங்களைத் தீட்டியிருக்கமுடியும். கதை சொல்வதைப் போன்று சித்திரத்தில் வடிப்பது என்பது மிக்ககடினமான பணியாகும். எத்தனை ஓவியர்கள் எவ்வளவு நாட்களில் இதை வடித்தார்கள் என்பதும் மேலும் இதை செய்து முடிக்கும் மேலாண்மையையும் நினைத்தாலே மிகவும் பிரமிப்பாகவும், திகைப்பாகவும் உள்ளது. அடியவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் யாவருக்கும் பல்லாண்டு பாடுவதே இந்த ஓவியங்களை வடித்தவர்களுக்கு செய்யும் சிறு கைம்மாறு ஆகும்.

இந்த சுவர் சித்திர ஓவியங்களைப் பற்றி மெட்ராஸ் யுனிவர்சிட்யில் முனைவர் பட்டத்திற்கு திருமதி.சித்ராவிஜி அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆங்கில ஆய்வுரையின் சிலபகுதிகளைத் தமிழில் தொகுத்துள்ளேன்.மேலே இதொகுப்பினைப் படித்து இன்புறுவோம்.

தாயார் சன்னிதியின் வண்ண ஓவியங்களை நான்காகப் பிரித்திரிக்கிறார். தெற்கு சுவரில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் - மூன்று வகையாகவும் பிரதக்ஷிண விதானத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்களாய் நான்காவது வகையாகவும் கொள்ளலாம்.

தெற்கு சுவரில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் முறையே சிவப்பும் ஆரஞ்சும் கலந்த வண்ணத்தில் வரையப்பட்டிருந்த பிராட்டியின் திருவுருவமாகவிருக்கலாம். தெலுங்கு மொழியில் உள்ள வானியல் குறியீடுகளை நோக்கில் இச்சித்திரங்கள் 1676 முதல் 1683 வரை இருக்கலாம் என்று ஊகிக்க இடமுள்ளது.

மேற்பகுதியில் விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள், ராமபிரான் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைத் தொழுவது, பெரிதான அளவில் கஜேந்திர மோட்சம், ஸ்ரீநிவாசர், மற்றும் பரமபதநாதன். ஆகிய திருவுருவங்களில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

தெற்குசுவரின் கீழ்ப்பகுதியில் நாயக்கவம்சத்து அரசர்களின் குடும்பத்தினர், ராணுவ அதிகாரிகள்,கருவூல அதிகாரிகள் மற்றும் அரச வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆகியோர், ஸ்ரீரங்கநாதர், லக்ஷ்மி நரசிம்மர் மற்றும் திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பரமன் ஆகியோரை தொழுவதாக உள்ளது. மேலும் திருப்பாற்கடலை கடைந்தது பற்றியும் மிக அழகான ஓவியம் உள்ளது.

தெற்குச்சுவரில் ஸ்ரீனிவாசர்

தெற்குச்சுவரில் உள்ள ஸ்ரீனிவாசர் தாமரைப்பீடத்தின் மீது அபயஹஸ்தம் மற்றும் கடிஹஸ்தத்துடனும் நீளமான வாளையும் ஏந்தியுள்ளார். அருகில் இரு அர்ச்சகர்கள் நீளமாக கையின்மேல் முழுதுகாக அணிந்து கொண்டிருக்கும்(கோட்) சட்டையுடனும் அரையர்கள் தரித்துக்கொள்வது போன்ற குல்லாயும் அணிந்துகொண்டுள்ளது புதுமையாகவுள்ளது. கந்தாடை முனி வழிவந்தோர் எம்பெருமானுக்கு கூப்பியகைகளுடன் குறுவாள் தரித்தும் , அரையர்களில் ஒருவர் தம்புரா போன்றதொரு வாத்தியத்தை கையிலேந்தியும் காட்சி தருகின்றனர்.

ராமர் ரங்க விமானத்தை துதிப்பது பற்றிய வண்ண ஓவியம்:

ரங்க விமானத்தினுள் ரங்கநாதர் ஆதிசேஷன் மேல் துயில்கிறார். ரங்க விமானத்தின் முகப்பினில் பரவாசுதேவர் உள்ளார். அவனைக்கு கீழ் நம்பெருமாளின் இருபக்கமும் உபயநாச்சிமார்கள் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் உள்ளனர். திருமணத்தூண்களுக்குப் பக்கம் ஜய விஜயர்கள் உள்ளனர். ஓவியம் ஸ்ரீரங்கவிமானம் போன்றேயுள்ளது.

ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் உள்ள மண்டபத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் பத்மாசனத்தில் உட்கார்ந்தவண்ணம் இருக்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் அவருடைய ராஜ குடும்பத்தினர் அமர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் குஞ்சம் வைத்த விதானத்தின் (ஷாமியானா போன்ற) கீழ் அமர்ந்துள்ளனர். ஸ்ரீராமர் பச்சைவண்ணத்தில் ஆபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டு வேஷடியுடனும் நெற்றியில் மெலிதான திருமண்காப்புடனும் கைகளில் தாமரை மலர் மற்றும் துழாய் போன்றவைகளை வைத்து அர்ச்சிக்கிறார். தங்கநிறத்தினில் உள்ள சீதாதேவி ராமனுக்கருகில் அஞ்சலி முத்திரையுடன் (கையைக் கூப்பிக்கொண்டு) அமர்ந்திருக்கிறாள். அவளுக்குப்பின் வசிஷ்டர், மற்றும் லக்ஷ்மணன், பரதன் ,சத்ருக்னன் ஆகியோர் நிற்கின்றனர். லக்ஷ்மணன் இருவில்களைப் பிடித்துள்ளார்.(ஸ்ரீராமபிரான் வில்லையும் சேர்ந்து பிடித்துக்கொண்டுள்ளார் போலும்)

இந்த ஓவியம் இதற்குமேல் மிகவும் சிதைந்துள்ளது, ஹனுமான் சுக்ரீவன் அங்கதன் ஆகியோர் தங்கக் கும்பாவை வைத்திருக்கின்றனர்.

பரமபதநாதன்

எம்பெருமான் கருநீலவண்ணத்தில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி ஆகியோருடன் வரையப் பட்டுள்ளனர். சித்திரம் சிதைந்துள்ளதால் ஆதிசேஷன் பற்றி விளக்கமில்லை. மீன்கள் நிரம்பியிருக்கும் கடல்நீர்போன்று வரையப் பட்டுள்ளது.

கஜேந்திர மோகஷம் .

இதில் கருடன் மீது ஆரோகணித்து எம்பெருமான் வருகிறார், கீழே அஞ்சலிசெய்யும் யானைக் கூட்டங்களிடையே மிகப் பெரிய யானை எம்பெருமானை துதிக்கிறது, கின்னரர்கள் எம்பெருமான் பின்னே வருகிறார்கள். வண்ணம் கலந்த கிரீடம் தரித்த ஒருவர் எம்பெருமானை வணங்கி அஞ்சலிசெய்வதாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன ஓவியங்களுக்கு கீழுள்ளவைகளை மூன்று விதமாகப்பிரிக்கலாம். முதலில் லக்ஷ்மி நரசிமர் ஓவியமுள்ளது. எம்பெருமான் அபயமுத்திரையுடனும் திருத்துடையினில் மஹாலக்ஷ்மி தேவி அமர்ந்த நிலையிலும் உள்ளனர். பூணூல் குடுமியுடனும் சிறிய அளவில் உடுத்திய வேஷடியுடனும் அர்ச்சகர் நிற்கிறார். அவர்களுக்கு முன்னால் இரு தம்பதியினர்(கணவன் -மனைவி) இருக்கின்றனர் அடுத்து அரசபரம்பரையினர் வருகின்றனர். இரு அர்ச்சகர்கள் அவர்களுக்கு தீர்த்த மரியாதை செய்கின்றனர். அடுத்து திக்கப்பையா திம்மையா எனும் இருவருக்கு கோயில் அர்ச்சகர் கையில் மாலைமரியாதை செய்யப்பவிருப்பது போல் ஓவியம் தீட்டப் பட்டுள்ளது. இந்த ஓவியங்களில் முக்கியமாக தினந்தோறும் திரு ஆராதனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் வட்டில்கள் மற்றும் ஏனைய பாத்திரங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. விஷ்ணு புராண ஓவியங்களிலும் விஜயரங்க சொக்கநாதரின் குடும்ப அங்கத்தினரை ஓவியமாகத் தீட்டியுள்ளனர். கடைசியாக பாற்கடலைக்கடைந்த காட்சி ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

தாயார் சன்னிதியை வலம் வரும் தெற்கு மேற்கு மற்றும் வடக்குப்பகுதிகளில் கல்கூரையின் கீழ் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்கள் விஷ்ணுபுராணத்தை முழுதுமாக சித்தரிப்பவையாக உள்ளன. விஷ்ணுபுராணம் முழுதையும் தெலுங்கு மொழியில் மொழிபெயர்த்து இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான அளவிலான வள்ள ஓவியங்கள் இந்தியாவில் வேறெங்கும் இல்லை

தெலுங்கு மொழியில் விஷ்ணுபுராணத்தை இயற்றியவர் காலிந்திநிதி பாவநாராயணா மற்றும் கவிராமபத்ரைய்யா எனத்தெரிகிறது. காலிந்திநிதி பாவநாராயணா கந்தாடை ஸ்ரீரங்காச்சாரியாரின் சீடர். , கந்தாடை ஸ்ரீரங்காச்சாரியார் வாதூல கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த பாவநாச்சாரியாரின் குமாரர் ஆவார். கோயிலொழுகு கந்தாடை வம்சத்தவரின் கைங்கர்யத்தை உறுதி செய்கிறது. தாயார் சன்னிதியை பெரிய அளவில் ஆதரித்து வந்துள்ளனர். அதுபோன்றே தாயார் சன்னிதி சித்திரங்களை மேற்கொள்ளவும் பெரிதும் ஆதரவளித்துள்ளனர். தெற்குச்சவரிலுள்ள சுவர் சித்திரத்தினில் அவர்களின் பெயர் உறுதி செய்கிறது.

இந்த வண்ண ஓவியங்கள் 1676-1681 வது வருடங்களில் சொக்கநாத நாயக்கர் பங்குனி உத்திர மண்டபத்தை கட்டினபோது வரையப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. கவி ராமபத்ரையாவின் பெயரும் இந்த சித்திரங்களில் காணப்படுகிறது, அவருடைய விஷ்ணுபுராணம் இதுவரை கையெழுத்துப்பிரதியாக கிடைக்கவில்லை. இந்த ஓவியங்களின் எழுத்து வடிவினை ஆய்ந்தால் இவைகளிலிருந்து ஓரளவு யூகிக்கமுடியும். இச்சித்திரங்களில் வழக்கு மொழியாகப் பேசப்படும் தெலுங்கு காணப்படுகிறது. கவித்துவமான தெலுங்கு மொழி இவற்றினில் இல்லை. எழுத்துகளின் வடிவம் கூட தெலுங்கு- கன்னட வரிவடிவத்தில் உள்ளது, தற்கால தெலுங்கு வரிவடிவத்தில் இல்லை. இந்த மாதிரி பெரிய அளவில் எம்பெருமான் பிராட்டி சித்திர வடிவங்கள் சிற்பசாஸ்திரங்களின் படியும் மிருகங்கள், பறவைகள் போன்றவைகளின் வடிவத்தினை தத்ருபமாகவும் மிக நுண்மையாகவும் நேர்த்தியாகவும் சித்திரக் கலைஞர் தீட்டியுள்ள சுவர் வண்ணச் சித்திரங்கள் வேறு எங்கும் கிடையாது.

விஷ்ணுபுராண ஓவியங்கள் விஷ்ணுபுராணம் எனும் தலைப்பிலேயே தொடங்குகிறது. நைமிசாரண்யத்தினை விஷ்ணுவாகக்கொண்டு சுதர் எனும் மகரிஷி விஷ்ணு புராணத்தை செளனக மகரிஷியுடனுள்ள தனது ஆறு சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்வதாகத் தொடங்குகிறது. மைத்ரேய மஹரிஷி குனிந்து பராசரர்க்கு அபிவாதனம்(நமஸ்காரம் பண்ணும் ஒருவன் நமஸ்கரிப்பவரைப் பார்த்துச் சொல்லும் வாசகமே 'அபிவாதனம்' எனப்படும். அபிவாதனம் (அபிவாதனம் என்பது இன்ன ரிஷிகளைக் கொண்ட, இன்ன கோத்ரக்காரன், இன்ன ஸூத்ரக்காரன், இன்ன வேத சாகையை சேர்ந்த இன்ன பெயருள்ளவனாக இருக்கிறேன் ஐயா!' என்று மொத்தத்தில் அர்த்தம் கொடுக்கும்)செய்து, சாஷ்டாங்க (தரையில் குப்புறப்படுத்து கைகளை தலையின் மீது குவித்து உடலின் எட்டு அங்கங்களும் அதாவது நெற்றி, இரு தோள்கள் இரு கைகள், மார்பு இரு கால் முட்டிகள் உட்பட ஆகிய எட்டு உறுப்புகள் தரையில் பதிய வணங்கும் முறை) நமஸ்காரம் செய்கிறார். பராசரர் தனக்கு எப்படி விஷ்ணுபுராணம் கற்பிக்கப்பட்டது என்பதனைத் தெரிவிக்கிறார் . பராசரர் விஷ்ணுபுராணத்தை மைத்ரேயருக்கு உபதேசம் செய்கிறார். இந்த ஓவியங்களில் ரிஷிகள் மரத்திற்கடியில் உபதேசம் செய்வதாக உள்ளது. மைத்ரேயர் வைஷ்ணவர்கள் இட்டுக்கொள்ளும் திருமண் (ஊர்த்வபுண்டரங்களை) தரித்துள்ளதாக வரையப்பட்டுள்ளது. இதையடுத்து விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன ஆலின் இலைமீது

சயனித்து தனது கட்டைவிரலை சுவைக்கும் வடபத்திரசாயியான எம்பெருமான், பிரமன் உந்தித் தாமரையில் ஜனனம் , மச்சாவதாரம், எம்பெருமான் சதுர்(நான்கு) மூர்த்திகளாக விளங்கும் காட்சி, அடுத்து பூதேவி பாதாள உலகத்தில் எம்பெருமானின் வராஹ அவதாரத்தினைக் கண்டு கையைக் கூப்பி துதித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஸ்வேத (வெண்மையான) வராஹமூர்த்தி கடலுக்குள் செல்லும் காட்சியும் ஆதிவராகர் ஒருமலைமீது அபயம் அளிக்கும் திருகரத்துடனும் வரமளிக்கும்(வரத) திருக்கரத்துடனும் விளங்கும் காட்சி வெகு நேரத்தியாகவுள்ளது. வராஹரின் திருமேனியின் சன்னமான முடிகூட இருபது அடி கீழேயிருந்து அண்ணாந்து பார்த்தால் தெரிகிறது என்று கூறியுள்ளார். அடுத்து கூர்மாவதாரம் வரையப்பட்டுள்ளது. அடுத்து பிரம்மா தனது படைப்பினை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரது திருவடிக்கீழ் சப்த ரிஷிகள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ராஜரிஷிகள், தேவரிஷிகள், ,பிரம்மரிஷிகள், மனிதர்கள் ஆகியவர்களின் பிரிவுகள், அசுரர்கள், பிசாசு கணங்கள், காலத்தின் ருதுக்கள் (வசந்த ருது போன்றவை), செடிகள் , மரங்கள், மிருகங்களில் சிங்கம் , காளை, பசு ,எருமை, புலி,கீரி, ஆடு, முயல், ஒட்டகம், சிறுத்தை, போன்றவைகளும்; பறவைகளில், மயில் ,புறா, கௌதாரி,குருவி, கிளி போன்றவைகளும், ஊர்வனவைகளையும் மிக கண்கவர் நிறங்களில் எழில் கொஞ்ச நேரத்தியான வடிவில் ஓவியம் தீட்டியிருப்பது மிக அரிதான செயலாகும்.

தாயார் சன்னிதி சுவருக்கருகில் சுவாயம்புவ மனுவின் சந்ததிகளைப்பற்றிய ஓவியங்கள் உள்ளன .உத்தானபாதர் மற்றும் துருவன் சரித்திரம், ப்ருது சக்கரவர்த்தி , தக்ஷப்ரஜாபதி ஆகியோரது சரித்திரம் வரையப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து நரசிம்ம அவதாரமும் அநேக ஆயுதங்களுடன் ஹிரண்ய கசிபுவினை மடியில் கிடத்தி உக்கிரமாக வதம் செய்யும் காட்சியும் அமைதியான பிரகலாதனின் உருவமும் நன்கு ஓவியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து மேற்குப்பக்கத்தின் மையப்பகுதியில் பிரியவ்ரதனின் குடும்ப சரித்திரம் பற்றிய மைத்ரேய மகரிஷியின் கேள்விக்கு பராசர மகரிஷி பதிலிருக்கும் காட்சி உள்ளது.

அடுத்து வடக்குப்பக்கம் ஊஞ்சல் மண்டபத்தைச்சேர்ந்த பகுதியில் மிக அருமையான ஓவியங்கள்மிக்க சேதமடைந்துள்ளன. இருப்பவைகளில் ஸ்வார்சோஸ்தித மன்வந்தரமும் வைவஸ்வத மன்வந்வந்தரத்தைச் சேர்ந்த இக்ஷ்வாகு குலமும், சூரியன் மற்றும் சூரியனுடன் செல்லும் சாயாதேவி, சூரியனின் குமாரர்களான அஸ்விநீ தேவர்கள் , ஜடபரதருடைய உரையாடல், வேதத்தின் பகுதிகள் உள்ளன. வேதவியாசர் வைணவர்கள் தரிப்பது போன்று போல் பன்னிரண்டு இடங்களில் திருமண தரித்துக்கொண்டு இருப்பதை நன்கு ஓவியத்தில் வரைந்துள்ளனர்.அடுத்து யம கிங்கரர்களின் உரையாடலில் யார் விஷ்ணு பக்தன் என்பதை தெலுங்கு எழுத்தில் வரைந்துள்ளனர். வடக்குப் பகுதியின் மையத்தில் விஜயரங்க சொக்கநாதர் மற்றும் அவரது குடும்பம் , தெலுங்கில் விஷ்ணுபுராணத்தை எழுதிய சொக்கநாதரின் நண்பரும் கவியுமான கவிராமபத்ரைய்யா அவர்களைப்பற்றிய குறிப்பு வரையப் பட்டுள்ளது.

அடுத்து இந்த ஓவியங்களைத் தீட்டிய ராஜஸ்ரீ பாட்டாபிராமய்யா அவர்கள் பங்குனியில் ஆரம்பித்து ஆவணியில் முடித்ததாகச் சொல்லியுள்ளார். எந்தளவுக்கு முடித்தார் என்பது தெரியவில்லை.

தாயார் சன்னிதிப் பிராகாரங்களின் கல்கூரையின் கீழ் ஓவியங்கள்

https://www.thenewsminute.com/sites/default/files/Srirangam_Temple_Ceiling

தரையிலிருந்து சுமார் 20 அடி உயரத்தில், கல்மேல்தளத்தின் அடிப்பகுதியில் கடல் போன்ற பெரிய விஷ்ணுபுராணத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொண்டு, சிற்பசாஸ்திரப்படி, வரையப்பட்ட தெய்வங்கள் முதல் அதில் வரும் இயற்கை வடிவம், புராணபாத்திரங்கள் பிரமனின் படைப்பு, எம்பெருமான் அவதாரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், மிருகம், செடிகள், மரங்கள், நதிகள், ரிஷி வர்க்கத்தினர், அரசர்கள், அரச வம்சத்தினர், அரசிகள், அந்தணர், வியாபாரி, தேவதைகள், கின்னரர் போன்றவர்களின் உருவ அமைப்பு, அவரவர் அணியும் ஆடைகள், அணிகலன்கள், என்று ஒவ்வொன்றிலும் முத்திரை பதித்திருக்கும் ராஜஸ்ரீ பாட்டாபிராமய்யா அரிய சுவர் சித்திர படைப்பு அதிசயத்தக்கது. அத்தனை படைப்புகளிலும் ராஜஸ்ரீ பாட்டாபி ராமய்யா அத்தனை உயரத்தில் தலைகீழாக படுத்துகொண்டோ சிலிவிடங்களில் நின்று கொண்டு தலையைத் தூக்கிக் கொண்டோ தான் வரைந்திருக்கவேண்டும். அதிலும் விதவிதமான கண்கவர் வண்ணக்கலவைகளில் மிகவும் நேர்த்தியாக வரைபடத்தின் தொகுப்புகளை நிர்ணயித்து, தேர்ந்து, அதற்குரிய இடங்களை திட்டமிட்டு ஓவியம் வரைந்து, வண்ணம் தீட்டி அதை உயிரோவியமாக்கி அதன் கீழ் தெலுங்கு மொழியில் விஷ்ணுபுராணத்தின் பகுதியை எழுத்தால் தலைகீழாகவிருந்து எழுதிய ராஜஸ்ரீ பாட்டாபிராமய்யாவிற்கு ஸ்ரீரங்கநாயகி சமேத ஸ்ரீரங்கநாதன் தம்பதியினரின் பரிபுரணமான அருள் இருந்தது என்றே கொள்ள வேண்டும். அவர்களின் அருளன்றி மனிதன் சாதாரணமாகச் செய்யும் செயல் அல்ல இது.

தற்சமயம் ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் எம்பெருமான் திருவடியைத் தொழுது கொண்டிருக்கும் ஓவியர் ராஜஸ்ரீ பாட்டாபிராமய்யா, தான் வரைந்த பிரம்மாண்டமான ஓவியத்தைப் பற்றி முனைவர் பட்டத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்து பதிவிட்டிருந்த திருமதி.சித்ராவிஜி அவர்களின் ஆங்கில ஆய்வின் ஓர் பகுதியின் சிலவற்றை (விரிவுக்கஞ்சி சுருக்கியுள்ளேன்) அடியேன் அரையும் குறையுமாக தமிழில் எழுதிக்கொண்டிருப்பதை எண்ணி புன்னகைத்துக் கொண்டிருப்பார் என்பது திண்ணம். திருமதி.சித்ராவிஜி அவர்கள் மேற்கொண்ட திருவரங்கம் கோயிலின் பிரம்மாண்ட சுவர் சித்திரத்தின் ஆங்கில ஆய்வினை அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயன்றதை மேலே தொகுத்துள்ளேன். அவருக்கு அடியேனின் நன்றியைப் பதிவு செய்கிறேன்.

பங்குனி உத்தர மண்டபத்தை அடுத்து தாயார் சன்னிதியின் பின்புறத்தில் நீராழிமண்டபச் சுற்று உள்ளது. இந்த மண்டபத்தின் நடுவில் நீராழி மண்டபமும் அதை வலம் வரும் சுற்றும் உள்ளது நீராழிமண்டபத்தின் பக்கவாட்டிலும் பின்புறமும் உள்ள அகழியில் தண்ணீர் நிரப்பப்பட்டு தாயாருக்கு வசந்த உற்சவம் நடைபெறும். மண்டபத்தில் வெட்டிவேரால் செய்யப்பட்ட தட்டிகள் இனிய நறுமணத்தை பரப்பிக்கொண்டிருக்கும். இந்த உற்சவத்தில் தாயார் திருமேனியில் கஸ்தூரி மஞ்சள் பொடி(கந்தப்பொடி)யைத் தூவி , அதை புறப்பாடாகும் சமயங்களில் அடியவர்க்கு விநியோகிப்பார்கள்.

நீராழி மண்டபத்தை வலம் வந்து திரும்ப தாயர் சன்னிதியின் மேற்கு பிரகாரத்து வருகிறோம். இப்பிராகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் ஊஞ்சல் மண்டபம் உள்ளது. பிராட்டியின் ஊஞ்சல் திருநாள் இம்மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்தருளும். பங்குனி உத்தர மண்டபத்தின் முன்னால் உள்ள பிராகாரம் போலவே ஊஞ்சல் மண்டபத்தின் முன்னாலும் கிழமேலாக நீண்ட பிராகாரம் உள்ளது. இதில் விமான கலசத்தைச் சேவிக்கும் பொருட்டு மேற்குவரில் ஒரு திறப்பு உள்ளது. இத்திறப்பையும் கலசத்தையும் பார்த்துப் பின் நோக்கி வந்தால் வடபுறமிருக்கும் கல் தூணின் அடியில் ஓர் சிங்கத்தின் முகம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து பார்த்தால் கருவறை விமானத்தின் முகப்பினில் வடக்கு நோக்கி தாயார் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி தருகிறாள் தாயார் சன்னிதியின் நுழைவாயிலின் மேல் சிறிய கோபுரமொன்றுள்ளது. அதன் முகப்பினில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கருவறையை நோக்கியவண்ணம் தாயார் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி தருகிறாள். இந்ததாயாரையும் இந்தத்தூணின் அடியிலிருந்து தரிசிக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி தரும் இரு தாயார்களை தரிசிக்க முடியும். பகலில் இவர்களை நன்கு சேவிக்க முடியும். கோயில் நிர்வாகம் ஒளிவிளக்கினை பொருத்தினால் இரவிலும் இரண்டு தாயார்களை தரிசிக்க இயலும். இப்பிராகாரத்திலிருந்து தாயர் சன்னிதியின் மூலஸ்தான கோபுரத்தை தரிசிக்கலாம். இப்பிராகாரத்தின் ஓர் தூணில் திருவெள்ளரைப்பெருமாள் செந்தாமரை கண்ணன் சிலாருபத்தில் உள்ளார். அடியவர்கள் பூச்சாற்றி தீபம் ஏற்றி வழிபட்டுச் செல்கின்றனர்.

இப்பிராகாரத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் வில்வமரமும் துளசி பிருந்தாவனமும் உள்ளது இது கூர்மாசனத்தின் மீது அமைந்துள்ளது உள்ளது. பிருந்தாவனத்தின் நான்கு புறமும் வேணுகோபாலன் ஐராவத்தின் மீது இந்திரன்,, இரண்டு தலைகள் உள்ள அக்கினி தேவன், குதிரையில் கல்கி பகவான் , நின்ற திருக்கோலத்தில் எம்பெருமான் விஷ்ணு ஆகியோரது சிலைகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கிருந்து தான் கொடியேற்ற உற்சவம்

கண்டருளும் நாட்களில் ம்ருத்ஸங்க்ரஹணம் எனும் அங்குரார்பணம் வைபவத்திற்கு மண்ணெடுத்துத் தொடங்குவர். இந்த இடத்தில் தான் மொகலாயர்கள் படையெடுப்பின் போது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தாள். இப்பிராகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் யாக சாலை உள்ளது.

நம் தாயார் சன்னிதியை வலம் வந்து பிராகாரத்தின் கீழ்பகுதியில் இருக்கிறோம். இங்கிருந்து நவராத்திரிமண்டபம் கொலுமண்டபம் என்றழைக்கப்படும் மஹாமண்டபத்தினுள் நுழையுமுன் படிக்கருகில் இரண்டு கல் யானைகள் உள்ளன. இந்த யானை மீதமர்ந்து குழந்தைகள் தங்கள் நிஜமான யானையின் மீது அமர்ந்தது போன்ற மகிழ்ச்சியுடன் செல்வதை நாள்தோறும் காணலாம்.

மஹா மண்டபத்தின் முகப்பில் நான்கு கல் தூண்களுடன் சிறிதே உயர்ந்த பீடத்துடன் தாயார் நவராத்திரி உற்சவம் கண்டருளும் நவராத்திரி கொலு மண்டபம் உள்ளது. இதன் மேற்பகுதியில் அஷ்ட லக்ஷ்மிகளுடன் கூடிய விதானத்தை தரிசிக்கிறோம். இதன் தூண்களில் இந்த மண்டபத்தை காணிக்கையாக்கிய அரசரைச் சேர்ந்தவர் இருவருடைய உருவங்களும் யோக நரசிம்ஹர், பாலகிருஷ்ணன் மற்றும் கோதண்டராமரின் திருவுருவமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள மண்டபத்தின் தூண்களில் தாமரையின் மீதமர்ந்த மஹாலக்ஷ்மியை சேவிக்கலாம்.

நாம் இப்போது கருவறை(கர்ப்பக்ருஹம்),அர்த்த மண்டபம் மற்றும் முகமண்டபம் சேர்ந்து ஒரே அமைப்பாக உள்ள பகுதிக்கு சென்று இடப்புறமாக வரிசையாக நின்று தாயாரை சேவிக்கவிருக்கிறோம். இந்த மண்டபத்திற்குள் நுழையும் படிக்கட்டைனைப் நோக்கினால் ஆச்சரியமுறுவோம். ஏனெனில் படிக்கட்டின் முகப்பினில் பன்னிரண்டு ராசிகளும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். ராசிகளின் வரிசையைப்பார்த்தால் கன்னி ராசியிலிருந்து தொடங்கியதைக் காணலாம். தாயாரின் ஜென்ம நக்ஷத்திரம் பங்குனியில் உத்திரத்தின் ராசி கன்னி என்பதால் அது முதலாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் படிகளில் ராசிகள் பொறிக்கப் பட்டிருப்பது, “படியாய் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே” என்று குலசேகரஆழ்வார் அருளியபடிக்கு, பிராட்டியின் உற்சவநாட்களில் கருவறைக்குத் திரும்பி எழுந்தருளும் போது ராசிச்சக்கரத்தின் அதிபதிகள் ஸ்ரீரெங்கநாயகித் தாயாரின் திருக்கண்களின் கடாசுஷத்தையும் திருமுகமண்டலத்தையும் பவளவாயையும் தரிசிக்க காத்துக் கிடக்கின்றனர் போலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

முகமண்டபத்திலிருந்து கருவறையைச் சுற்றி வலம் வருமாறு பிரதக்ஷிணம் உள்ளது. இப்பிரதக்ஷிணத்தினை கோயில் நிர்வாகத்தினர் மட்டுமே உபயோகிக்க இயலும். முகமண்டபத்தில் நுழைந்தவுடன் அமுது பாறை எனப்படும் சற்று உயரமான மேடையும் நான்கு தூண்களும் அமைந்துள்ளன.

முகமண்டபத்தின் வலப்பக்கம் சயன அறை உள்ளது. இரவு மங்கள ஹாரத்தித்திக்குப் பின் பெரியபெருமாள் சன்னதியிலுள்ள சயன பேரர் - சின்னப்பெருமாள் இங்கு எழுந்தருள்வார். ஸ்ரீரெங்கநாச்சியார் சன்னிதி சயனத்தாயாரும் சயன அறைக்கு எழுந்தருளி தம்பதிகளாக ஏகாந்த சயனம் கண்டருள்வர்,

கர்ப்பகிருஹத்தின் மேல் ஒரு தளம் கொண்ட விமானம் எட்டு முகப்புக்களுடன் தங்கக் கலசத்துடன் பரிணமிக்கிறது..

நாம் இப்போது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அருட்பார்வைக்கு இலக்காவிருக்கிறோம். நாம் இப்பொழுது ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கருவறைமுன் நிற்கிறோம். எந்தக் கோயிலிலுமே அடியவர்கள் இதுவரை கண்டிராத ஓர் ஆச்சரியம் அங்கு காத்திருக்கிறது. பொதுவாகத் தாயார் சன்னிதிக் கருவறையினில் மூலவர் தாயாரும் உற்சவர் தாயாரும், எழுந்தருளியிருப்பதையே சேவித்துள்ளோம். ஆனால் திருவரங்கத் திருப்பதியின் தாயார் சன்னிதியில் உற்சவர் ரங்கநாயகித் தாயாருக்குப் பின்னால் மிக அருகில் ஒரு மூலவர் தாயார் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்), அதற்குப்பின் உள்ள பிரதான கருவறையில் இன்னுமொரு மூலவர் தாயார் திருமேனியும் (விக்ரஹமும்) உள்ளது. இரண்டு மூலவர் தாயார் திருமேனிகள் (விக்ரஹங்கள்) உள்ளன. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே நாம் அனுபவித்துள்ளோம். அடுத்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் உற்சவங்களை பற்றிய ஒரு தொகுப்பை அனுபவிப்போம்.

17. ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் உற்சவங்கள்

பெரியபிராட்டியார் படிதாண்டாப்பத்தினி என்ற சிறப்புடையவள். தன்னுடைய பிரத்தியேகமான சன்னிதியின் உள் திருச்சுற்றுக்குள் தான் அவளது உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. பிராட்டியின் உற்சவங்கள் இங்கு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது.

எண்	உற்சவங்கள்	உற்சவ மாதம்	உற்சவ நாட்கள்
1	கோடை உற்சவம்- பூச்சாற்று உற்சவம்	சித்திரை/வைகாசி	பத்து நாட்கள்
2	வசந்த உற்சவம்	வைகாசி	ஏழு நாட்கள்
3	ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம்	ஆனி	ஒரு நாள்
4	ஊஞ்சல் உற்சவம்	ஆவணி	ஏழு நாட்கள்
5	நவராத்திரி உற்சவம்	புரட்டாசி	ஒன்பது நாட்கள்
6	அத்யயன உற்சவம்	மார்கழி. /தை	பத்து நாட்கள்
7	பங்குனி உத்தர உற்சவம்	பங்குனி	ஒரு நாள்

17.1. கோடை உற்சவம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கோடைத் திருநாள் நம்பெருமானுடைய கோடைத்திருநாள் முடிந்த பின்னர் ஓர் புதன் கிழமையன்று தொடங்கி பத்து நாட்கள் நடைபெற்று அடுத்துவரும் வெள்ளிக்கிழமையன்று நிறைவுபெறும். இந்த உற்சவம் திதி நகூத்ரங்களை கணக்கில் கொள்ளாது நிறைவுபெறும் வெள்ளிக்கிழமையை வைத்தே நடைபெறும்.

எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டியின் அர்ச்சை திருமேனிகள் மிகவும் மேன்மையான மென்மையை உடையவை (சுகுமாரமானவை). கோடையில் வெப்பம் மிகவும் உக்கிரமாகவிருப்பதால் பிராட்டியின் திருமேனிக்கு மெல்லிய வெள்ளை வஸ்திரம் சாற்றி பூக்களால் முழுவதுமாகப் போர்த்தி பன்னீரும் சந்தனமும் தெளித்து, திருமேனியைக் குளிர்வித்து பிராட்டியை மகிழ்விக்கின்றனர். பொதுவாக கோயிலுக்கென்று உள்ள நந்தவனத்திலிருந்து வரும் மாலைகளைத் தவிர அடியவர்கள் அளிக்கும் பூக்களையோ அல்லது மாலைகளையோ பிராட்டிக்கு சாற்றுவதில்லை. ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடிகளில் சமர்பித்து அதை அடியவர்களுக்கு வழங்குகின்றனர். இந்தப் பத்து நாட்களில் மட்டும் அடியவர்களிடம் மாலை ஐந்து மணிமுதல் பூக்களை பெற்றுக்கொண்டு தாயாருக்கு சமர்பிக்கின்றனர்.

அந்திப்பொழுதில் இந்த உற்சவம் தொடங்கி பூக்களையும் பூப்போர்வையையும் இரவு ஏழு மணி அளவில் சாற்றிக் கொண்டு பின்னர் எட்டுமணிவரை மண்டபத்தில் பக்தர்களுக்கு சேவை சாதிப்பார் இந்த பத்துநாள் உற்சவம் உள்கோடை உற்சவமாக ஐந்து நாளும் வெளிக்கோடை உற்சவமாக ஐந்து நாளும் நடைபெறும். இந்த பத்து நாட்களில் முதல் ஐந்து நாட்களில் அரையர் கொண்டாட்டத்துடன் படியேற்ற சேவையும் அடுத்த நான்கு நாட்களில் வீணை மிராசுகளால் இசைக்கப்படும் வீணை ஏகாந்தத்துடன் படியேற்ற சேவையும் நடைபெறும்.

உள்கோடை ஐந்து நாட்களிலும் பூச்சாத்து மண்டபத்தில் அரையர் சேவை மற்றும் ஆச்சாரிய கோஷ்டியுடன் பூச்சாற்று உற்சவம் நடக்கும்.

வெளிக்கோடைத் திருநாளில் பூச்சாத்து மண்டபத்தில் பூப்போர்வையை சாற்றிக் கொண்டு அரையர் சேவையுடன் பங்குனி உத்தர சேர்த்தி மண்டபத்திற்கு தாயார் எழுந்தருள்வார். அம்மண்டபத்தில் திருவாராதனம் வேதவிண்ணப்பம், ஆச்சாரிய கோஷ்டி முதலியவை முடிந்து திருவந்திக்காப்பு கண்டருள்வார். பின்னர் அம்மண்டபத்திலிருந்து புறப்பாடாகி வீணை ஏகாந்தத்துடன் மூலஸ்தானம் எழுந்தருள்வார். பங்குனி உத்தர சேர்த்தி மண்டபத்திலிருந்து கீழே இறங்கியவுடன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் முன்பாக வீணை மிராசுகளால் வீணை இசைக்கப்படும். இது வீணை ஏகாந்தம் என்றழைக்கப்படுகிறது. வீணை வாசிக்கும் பொழுது அடியவர் அனைவரும் அமைதிகாப்பர். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தோளுக்கினியானின் இருபுறமும் வைஷ்ணவர்கள் தீப்பந்தம் பிடித்து நிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இருபுறமும் ஆலவட்டம் (விசிறி) வீச , பின்னால் திருமுத்துக்குடையை ஏந்தி நிற்க , அர்ச்சகர்களும் , கோயில் கைங்கர்யபரர்களும், கோயில் மணியக்காரரும் முன்னால் பக்திததும்ப நின்று கொண்டிருக்க அந்த இலகுவான அமைதியான சூழலில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் வீணை இசையை கேட்டு இன்புறுவார். ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கருணை வெள்ளமிடும் திருவருட்பார்வைக்கிலக்காகி துதித்து நிற்கும் பக்தர்களின் கனத்த இதயத்தின் தாபங்களை இந்த வீணையின் நாதம் இளக்கி பஞ்சபோலாக்கி தன் நிலை மறக்கச் செய்யும்.

தாயாரின் படியேற்ற சேவை

பிராட்டி தனது மூலஸ்தான கருவறைக்கு செல்லுமுன் படியேற்றம் கண்டருள்வதை சேவிப்பதென்பது இப்பிறவியின் பயனாகும். உள் கோடை உற்சவத்தில் அரையர்

தாளமிசைக்க பிராட்டி படியேற்றம் கண்டருள்வார். ஸ்ரீபாதம் தாங்குவோர் பக்கவாட்டில் ஆட்டி ஆட்டி எழுந்தருள்பண்ணும் போது , அரையரும் பக்கவாட்டில் ஆடி ஆடி தாளம் சேவிப்பார். வைஷ்ணவர்கள் இருபக்கமும் உள்ள தீப்பந்தத்தையும் வெள்ளித்தடியையும் பக்கவாட்டில் ஆட்டி ஆட்டி கைங்கர்யம் புரிவர். தாயாரின் பின்புறமிருந்து சலங்கைகளுடனுள்ள திருமுத்துக்குடையை கிரீடத்திற்குமேல் தூக்கிப்பிடித்து இடப்புறமும் வலப்புறமுமாக ஜல் ஜல் என்று ஒலி எழ சுழற்றுவார். வெளிக்கோடையில் வீணை வாசிப்பவர்கள் படிக்குக் கீழ் நின்று வாசிப்பார்கள். மேற்சொன்னவாறே தாயார் ஆடி ஆடி படியேற்றம் கண்டருளி மூலஸ்தானம் சென்றடைகிறார். இதை தரிசிக்க கண் கோடி வேண்டும்.

இந்த உற்சவம் அடியவர்க்கு தாயாரின் திருவருளையும், புத்துணர்வையும், மன அமைதியையும் தரவல்லது

17.2.வசந்த உற்சவம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு ஏழு நாட்கள் வசந்தோத்ஸவம் நடைபெறும். நம்பெருமாள் வசந்த உற்சவம் முடிந்த பின்னர் ஒரு சனிக்கிழமை தொடங்கி அடுத்த வெள்ளிக் கிழமை வரை ஏழு நாட்கள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு வசந்த உற்சவம் நடைபெறும். உத்தராயணத்தின் ஐந்தாவது மாதமாகிய வைகாசித்திங்கள் வசந்த ருதுவெனும் இளவேனிற்காலமாகும். .

வைகாசி மாதத்தில் புண்ணிய நதியினில் நீராடி தானங்கள் ஈந்து எம்பெருமான் மாதவனைத் தொழுவது அசுவமேத யாகத்தின் பலனை அளிக்கும். வைகாசி மாதத்தை மாதவ மாதம் என்றழைக்கிறார்கள். பரதகண்டத்தில் பிறப்பது மிகவும் அரிது. அதிலும் மனித ஜன்மத்தில் பிறப்பது அதிலும் அரிது. மனிதனாய் பிறந்தவன் எம்பெருமான் வாசுதேவனிடம் பக்திபூண்டிருப்பது அரிது. அதிலும் எம்பெருமானுக்குகந்த வைகாசி மாதம் அடியவர்களுக்கு அமையப்பெறுவது அதனினும் அரிது. பிராட்டி லக்ஷ்மியைப் போன்று வைகாசி மாதமும் எம்பெருமானுக்கு உவப்பானதாகும் என்று நாரதர் அம்பரீஷனுக்குக் கூறுகிறார் (பாத்ம புராணம் 86 வது அத்தியாயம்- 13- 34)

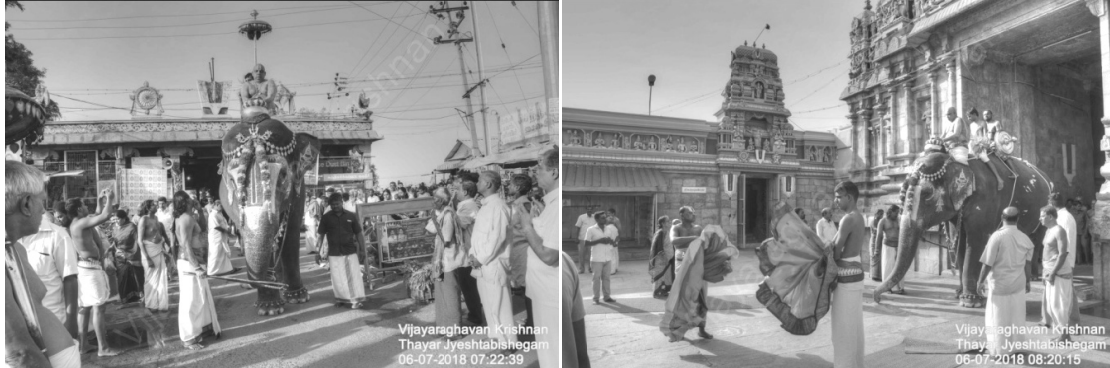
‘மாதவன்’ எனும் திருநாமத்திற்கு ‘திருமகளார் தனிக்கேள்வன்’ என்று பொருள். அமுதில் வரும் பெண்ணமுதான திருமகளை அடைவதற்கு வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவன் எம்பெருமான். இம்மாதத்தில் பிராட்டியுடன் பூவுலகிற்கு எழுந்தருளி மிகவும் எளியவர்களான தோற்றத்துடன் பலரது இல்லங்களுக்குச் சென்று தண்ணீர் , மோர் போன்றவற்றை கேட்டுப் பெற்று இன்புற்று வாழ்த்திச்செல்வர் என்று செவி வழிச்செய்தியாகக் கூறுவர். திவ்யதம்பதிகள் அருளை அள்ளி வழங்கும் இம்மாதத்தில், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் வசந்த உற்சவம் கண்டருள்வது அடியவர் வாழ்வின் வசந்தம் மலரச் செய்வதற்கே என்பதில் ஐயமில்லை.

பங்குனி உத்தர மண்டபத்தை அடுத்து தாயார் சன்னிதியின் பின்புறத்தில் நீராழிமண்டபச் சுற்று உள்ளது. இந்த மண்டபத்தின் நடுவில் கேடாகுழி எனப்படும் நீராழி மண்டபமும் அதை வலம் வரும் சுற்றும் உள்ளது நீராழிமண்டபத்தின் பக்கவாட்டிலும் பின்புறமும் உள்ள அகழியில் தாமரைப்பூக்கள் மிதக்க தண்ணீர் நிரப்பப்பட்டு தாயாருக்கு வசந்த உற்சவம் நடைபெறும். வெட்டிவேரால் செய்யப்பட்ட தட்டிகள் மண்டபத்தில் இனிய நறுமணத்தை பரப்பிக் கொண்டிருக்கும். அந்திப்பொழுதில் ஆறு மணிக்கு மூலஸ்தானத்திலிருந்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் புறப்பாடு கண்டருளி வசந்த மண்டபம் வந்தடைவார். இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் திரும்புகால் புறப்பாடு கண்டருளி

மூலஸ்தானம் சேர்வார். இந்த உற்சவத்தில் தாயார் திருமேனியில் கஸ்தூரி மஞ்சள் பொடி (கந்தப்பொடி)யை அரையர் தாளத்துடன் அர்ச்சகஸ்வாமிகள் சேர்ப்பர். அதை புறப்பாடாகும் சமயங்களில் அடியவர்க்கு விநியோகிப்பார்கள்.

17.3. ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம்

ஆனிமாதம் சுக்லபக்ஷத்தில் வரும் கேட்டை நக்ஷத்திரன்று பெரியபெருமானுக்கு ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் நடைபெறும். ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் என்றால் என்ன? ஜ்யேஷ்டா எனும் சொல்லுக்கு மூத்த , பெரிய, முக்கியமான, மேன்மையுடைய , சிறப்புமிக்க என்பனவற்றை பொருள் கொள்ளலாம் என்பர் பெரியோர். கேட்டை நக்ஷத்திரத்திற்கு “ஜ்யேஷ்டா” நக்ஷத்ரம் எனும் பெயரும் உண்டு. ஆக ஆனிமாதம் ஜ்யேஷ்டா நக்ஷத்திரத்தில் நம்பெருமானுக்கு நடைபெறும் பெரிய திருமஞ்சனமே ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம். நம்பெருமாளின் ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் நடந்த அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கு ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் நடைபெறும். வருடம் முழுவதும் வடதிருக்காவேரியில் (கொள்ளிடத்தில்) இருந்து தான் தீர்த்தம் கொண்டுவரப்படும். ஜ்யேஷ்டாபிஷேகத்தன்று மட்டும் தென் திருக்காவேரியிலிருந்து மங்கலவாத்திய கோஷ்டியுடன் கோயில் யானை ஆண்டாள் தங்ககுடத்தில் புனித நீர் சுமந்து வர ,வேத பாராயணத்துடன் தாயார் சன்னிதி வந்தடையும் யானையின் முன்னால் இருபுறமும் வைஷ்ணவர்கள் ஜரிகைப்புடவையை விசிறி மடிப்பு மடித்து அதை சுழற்றி சுழற்றி தீர்த்தகுடத்தின் முன்னே வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சி.

ஏகாந்த திருமஞ்சனம்: பட்டர்கள் ஸ்வாமிகள் மட்டுமே இருப்பர்.அங்கில் எனப்படும் கவசங்கள் களைந்து, பழுது நீக்கி , சுத்தம் செய்து வைப்பர், தாயாரின் திருமேனியில் சாற்றியிருக்கும் பச்சைக்கற்பூரத்தினைக் களைந்து விடுவார்கள், தாயருக்கு பால் தேன் பஞ்சாமிர்தம் திருமஞ்சனமாகும், திருமஞ்சனம் முடிந்தவுடன் புது பச்சைக்கற்பூரம் குங்கமப்பூச் சேர்த்து அரைத்து, அது தாயாருக்கு சாற்றப்பட்டு அதன் மேல் பழுது நீக்கி சுத்தம் செய்யப்பட்ட அங்கில் எனும் கவசத்தினை பட்டர் ஸ்வாமிகள் சாற்றுவர். இரவு தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை மங்கள ஆரத்தியுடன் சேவிக்கலாம். காலையிலிருந்து தாயார் சன்னிதி சேவைக்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

17.4. நவராத்திரி உற்சவம்

திருவரங்கம் பெரியகோயிலினில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் யாவுமே எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதனை முன்னிட்டே நடைபெறும். கோடை பூச்சாற்று உற்சவம் , வசந்த உற்சவம் , ஊஞ்சல் உற்சவம் , திருஅத்யயன உற்சவம் (திருமொழி - திருவாய் மொழி திருநாள்) ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் போன்றவை நம்பெருமானுக்கு நடைபெற்றதைத்

தொடர்ந்து அடுத்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு நடைபெறும். பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கென்று பிரத்யேகமாக நடபெறும் உற்சவம் நவராத்திரி உற்சவம் ஒன்றே. புரட்டாசி மாதம் மஹாளய அமாவாசை மறுதினம் பிரதமை திதியிலிருந்து ஆரம்பித்து நவமிதிதி வரையிலும் ஒன்பது நாட்கள் நவராத்திரி உற்சவமாக கொண்டாடப்படுகிறது.

இந்த நவராத்திரி பண்டிகைக்காலத்தின் ஒன்பது தினங்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அகில உலகிற்கும் தாயான மஹாலக்ஷ்மியை முதல் எட்டு தினங்களில் அஷ்டலக்ஷ்மிகளாகவும் ஒன்பதாம் நாளன்று பெரியபிராட்டியின் அம்சமான சரஸ்வதியாகவும் துதிகின்றனர். மேலும் ஹயக்ரீவ மூர்த்தியை இந்நாளில் வழிபடுவர். இந்த ஒன்பது நாள் உற்சவத்தின் ஒவ்வொருநாள் மாலையிலும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கருவறையிலிருந்து சன்னிதியை வலம்வந்து அஷ்டலக்ஷ்மி விதானத்துடன் கூடிய கொலு மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அடியவர்க்கு அருள்புரிகிறார். இந்த திருநாளின் ஒரு சிறிய தொகுப்பை மேலே அனுபவிப்போம்.

நவராத்திரி உற்சவத்தின் முதல்நாள் காலையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியில் பராசர பட்டர் வம்சத்தவரான வேதவ்யாஸ பட்டரின் வேதவிண்ணப்பத்துடன் தொடங்குகிறது. ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கருவறையின் முன்னால் நான்கு தூண்கள் உள்ள மண்டபத்தில் நடுவிலிருக்கும் இடம் அமுது பாறை என்றழைக்கப்படும். இந்த அமுது பாறைக்கும் கருவறை நுழைவாயிலுக்கும் நடுவில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை எழுந்தருள்பண்ணி, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்குத் திருமஞ்சனம் நடைபெறும். திருமஞ்சனமானதும், நாச்சியார் கருவறைக்குள் எழுந்தருளி. திருவாராதனம் ஆகி அமுது செய்தருள்வார். இதைத் தொடர்ந்து யாகசாலையில் ஹோமம் நடைபெறும்.

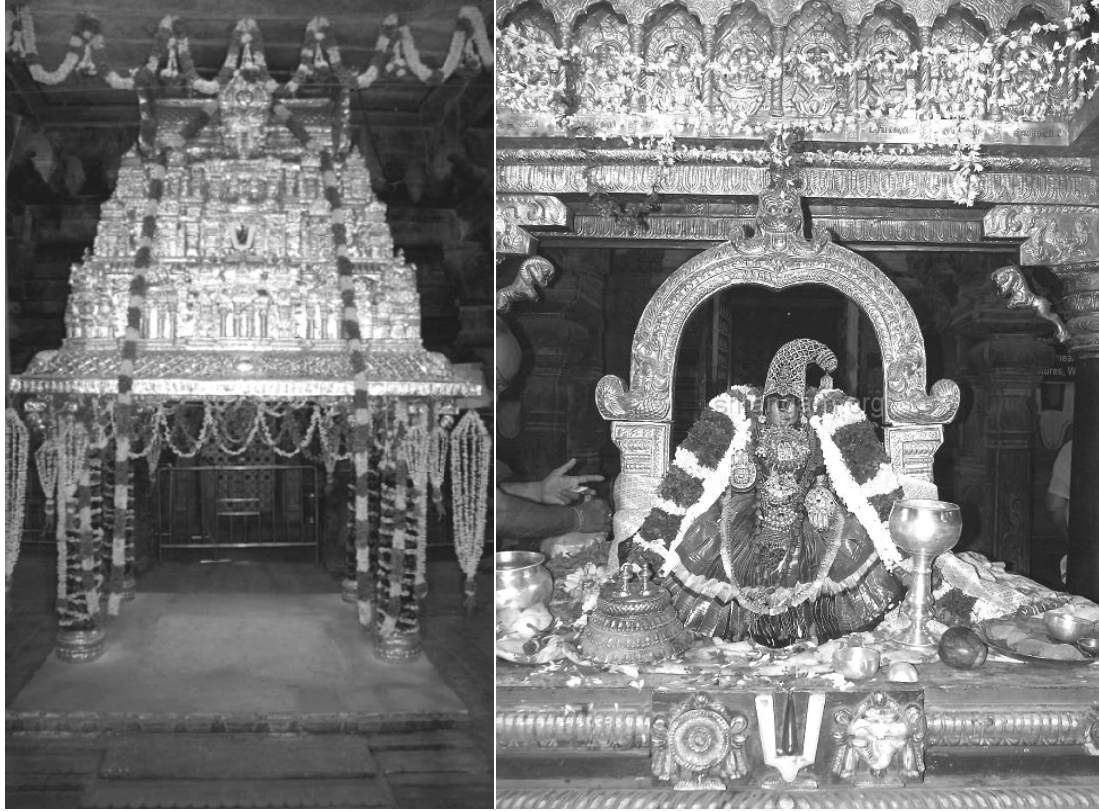
ஹயக்ரீவனாக அவதாரம் செய்து இவ்வுலகை காத்த எம்பெருமானின் வடிவு கொண்ட குதிரை நம்பிரான் (குதிரை வாஹனம்) வடதிருக்காவேரியில் (கொள்ளிடம்) நீராட்டம் செய்விக்கச்செய்து கொலு மண்டபத்தில் நாச்சியாருக்கெதிரே எழுந்தருள் பண்ணப்படுவார். முதலில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்குத் திருவாராதனம் ஆகி ரக்ஷாபந்தனமும் (காப்புக்கட்டுதல்)ஆகும். ஆன பிறகு குதிரை நம்பிரானுக்கு ரக்ஷாபந்தனம் (காப்புக்கட்டுதல்)நடைபெறும்.

மாலையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் கொலு:

மாலைப்பொழுதினில் மூலஸ்தானத்திலிருந்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை தோளுக்கினியானில் (பல்லக்கில்) எழுந்தருள் செய்து, வலம் வந்து படியேற்றமானதும் கொலு மண்டபத்திற்கு முன் திருவந்திக்காப்பு (கும்ப ஆரத்தி) கண்டருளி கொலு மண்டபதினுள் எழுந்தருள்வார். நாம் இங்கு கொலுமண்டபத்தையும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரையும் துதித்து அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கொலுமண்டபம் மிக சிறப்புற்று அமைந்துள்ளது. நேர்த்தியான நான்கு வட்டதூண்களின் மேல் மீது சிறிய கோபுரம் போன்றதொரு அமைப்புடன் கூடிய விதானம் உள்ளது.

அந்த விதானத்தினுள் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்துள்ள அஷ்டலக்ஷ்மிகளுடன் கூடிய முகப்பு அமைந்துள்ளது. இந்த முகப்பில் பெரியபிராட்டியார் முறையே தனலக்ஷ்மி, தான்யலக்ஷ்மி, தைர்யலக்ஷ்மி, சந்தான லக்ஷ்மி, செளபாக்யலக்ஷ்மி, வீர்யலக்ஷ்மி,

வித்யாலக்ஷ்மி, விஜயலக்ஷ்மி எனும் திருநாமங்களுடன் அஷ்ட (எட்டு) லக்ஷ்மிகளாக அடியவர்க்கு தரிசனமளிக்கிறாள்

அந்த விதானத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள மேடையின் மீது திருமஞ்சன வேதியில் ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் எழுந்தருளி கொலு வீற்றிருப்பார். பொன்மண்டபமாகவிருக்கும் கொலு மண்டபத்தில் பொன்மயமான திருமேனியுடைய பிராட்டி வீற்றிருந்து அருள்மாரி பொழிவதை தரிசிப்பது இப்பிறவியில் அடியவர்க்கு வாய்த்த பெரும்பேறு எனலாம். இந்த கொலுமண்டபத்தின் முன்னால் உள்ள திருச்சுற்றின் நுழை வாயிலுக்கு ஆரியபட்டாள் வாசல் என்று பெயர்.

திருக்கோயில் அதிகாரி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் சேவை மரியாதை பெற்றுக் கொண்டு கோயில் மணியக்காரரோடு ஆரியபட்டாள் வாசலுக்கு வெளியில் வந்து வடபுறம் உள்ள மண்டபத்தில் கோயில் அதிகாரியும், தேவஸ்தான ஊழியர்களும் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

கொலு மண்டபத்தில் நாச்சியாருக்குத் திருவாராதனம் தொடங்கியவுடன் கோயில் யானை ஆண்டாள் ஆரியபட்டாள் வாசலின் முன் உள்ள வெளி மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு கால்களில் சலங்கையுடனும் கழுத்தினில் சிறிய மணிகள் கோர்த்த மாலையுடனும் முகபடாம் தரித்துக்கொண்டும் நின்றிருக்கும். முதலில் மரியாதை செலுத்தும் விதமாக சாமரம் வீசும். பின்னர் நொண்டியடித்துக் கொண்டு மௌத்ஆர்கன் இசைத்தும், சாமரம் வீசியும் அதிகாரிகள் இருக்குமிடம் நோக்கிச் செல்லும்.. மிருகத்தை இம்சிப்பதாக தொடரப்பட்ட வழக்கின் விளவாக நொண்டி விளையாட்டு தற்சமயம் நடைபெறுவதில்லை அவர்களிடம் மாலை, வாழைப்பழம் சந்தனம் முதலிய

மரியாதையை யானை பெற்றுக்கொள்ளும். இனிய நாதஸ்வரக் கச்சேரி நடைபெறும். அச்சமயம் வெடி முழக்கத்துடன் மத்தாப்பும் கொளுத்தப்படும்

வெளியில் இந்த வைபவம் நடந்து கொண்டிருக்கையில், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்குத் திரு ஆராதனமாகி வேதவிண்ணப்பமும் நடைபெறும். வெளியே நடக்கும் கொலுக் கச்சேரியும் முடிவுபெறும்.

நாச்சியாருக்குத் திருவந்திகாப்பு கண்டருளியதும், ஸ்தலத்தார், ஆசார்யர்கள் கோஷ்டி முடிவுற்றதும், அடியவர் யாவரும் கொலு மண்டபத்தில் கொலு வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாயகியை அருகில் சென்று சேவித்து தீர்த்தம், சடாரியை (ஸ்ரீசடகோபம்) பெற்றுச் செல்வர்.

நாச்சியார் தோளுக்கினியானில் (பல்லக்கு) எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு, எதிரிலுள்ள யானைப்படிக்கட்டு வழியாய் இறங்கி, அரையர் தாளத்துடன் ஸேவிக்கும் இசையோடு வலம்வந்து படியேற்றம் கண்டருளி மூலஸ்தானம் எழுந்தருளுவார். நவராத்திரி முதல் எட்டு திருநாட்களிலும் இதேமாதிரிதான் உத்ஸவம் நடைபெறும்.

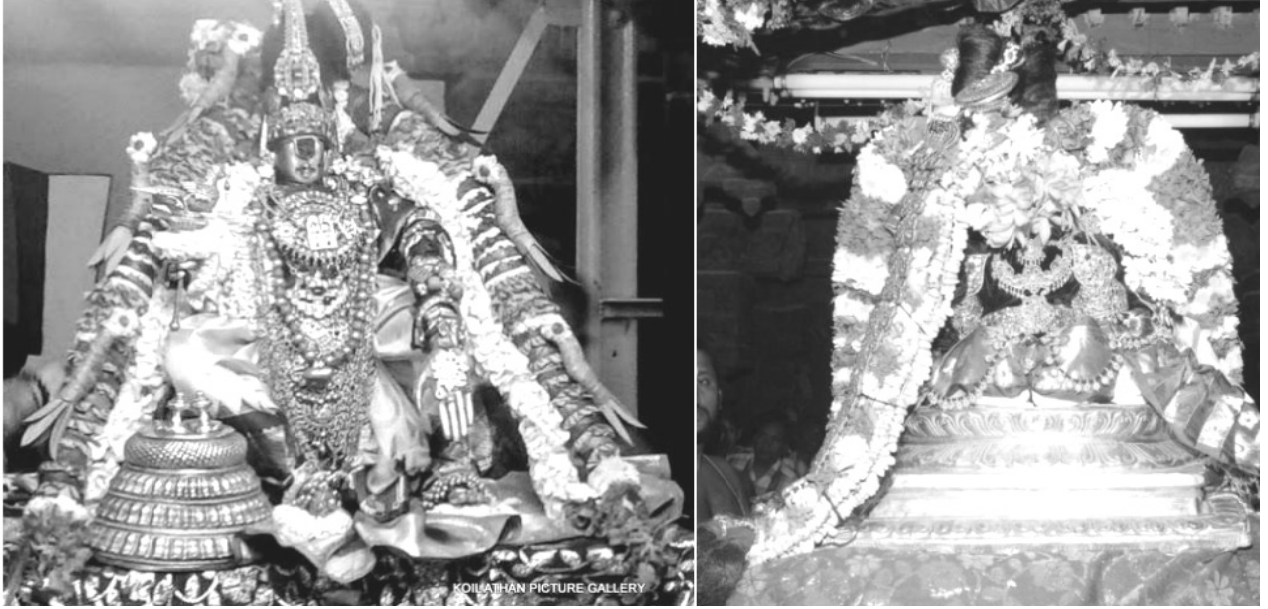
ஏழாவது நாள் உற்சவம் தாயார் திருவடி சேவை

வைணவத்திருக்கோயில்களில் எம்பெருமான் அருள்பாலிக்கும் நின்ற, அமர்ந்த மற்றும் கிடந்த திருக்கோலங்கள் அனைத்திலும் தன்னுடைய திருவடிகளை அடியவர்கட்கு காண்பித்தருளி ஆட்கொள்கிறான். அடியவர்களும் எம்பெருமானின் திருவடிகளை தரிசித்துப் போற்றி துதித்து அனுபவித்து இன்புறுகின்றனர். ஆனால் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடியினை போற்றித் துதிக்கலாமே தவிர நேரே தொழ முடியாது. கருணையே வடிவமான பெரியபிராட்டி ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அடியவர்கள் மேலுள்ள அளவற்ற பரிவினால் மனமுவந்து நவராத்திரி ஏழாம் உற்சவத்தன்று தன் திருவடிசேவையை அடியவர்களுக்கு தந்தருள்கிறார். வருடத்திற்கு ஒருமுறை கிடைக்கும் இந்த திருவடிசேவையை அடியவர்கள் தங்களது வாழ்நாளில் கிடைத்தற்கரிய பேறாகக் கருதி தொழுதேத்தி துதித்து இன்புறுவர். அந்த திருவடிசேவை அளிக்கும் பேரின்பத்தின் ஓர் சிறு துளியின் தொகுப்பை அனுபவிப்போம். இவ்விடத்தில் நம்பெருமானின் நாச்சியார் திருக்கோலத்தினைப் பற்றிய சிறிய அனுபவத்துடன் மேலே தொடர்வோம்.

நம்பெருமானின் நாச்சியார் திருக்கோலம்

நம்பெருமாள் மார்கழி மாதம் நடைபெறும் வைகுண்ட ஏகாதசி பகல்பத்து பத்தாம் நாள் உற்சவத்தில் நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்டு அடியவர்களுக்கு சேவை சாதிக்கிறார். நம்பெருமாள் மார்கழி உற்சவத்தில் எப்படி நாச்சியார் கோலம் புனைந்து அடியவர்க்கு சேவைசாதித்தருள வேண்டும் என்பதை இங்கிதமாக தெரிவிப்பது போல், நவராத்திரி

கொலு உற்சவத்தின் ஏழாம் நாளன்று தானே அது போன்றதொரு கோலத்தில் திருவடி சேவையை அடியவர்க்கு அளித்திடும் விதமாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சேவை அமைந்துள்ளது போன்றுள்ளது . நம்மாழ்வார் “உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை” என்றருளியபடிக்கு எம்பெருமானின் ஏற்றமிகு நாச்சியார் திருக்கோலத்திற்கு ஏற்ப இணையானதொரு திருக்கோலத்தில் பெரியபிராட்டி சேவை சாதித்தருள்கிறாள் போலும்.

நம்பெருமானின் நாச்சியார் திருக்கோலம் முன்னமுகம் பின்னமுகம்

நம்பெருமானின் நாச்சியார் திருக்கோலம் கொண்டு சேவை சாதிக்கும் இவ்விரண்டு படங்களுடன் கீழே இணைத்துள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் படங்களையும் சேர்ந்து தரிசித்தால் அவர்களிடையே உள்ள இந்த அற்புதமான திருக்கோல ஒற்றுமையை நாம் அனுபவித்து இன்புறலாம்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடி சேவை

எம்பெருமானை ஸர்வ கந்த: என்று நறுமணத்தால் நிறைந்தவன் என துதிக்கிறோம். அது போன்று அவனுடைய பிராட்டியும் நறுமணங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவள் எனும் பொருள்கொண்ட ‘கந்தத்வாராம்’ எனும் ஸ்ரீதூக்கத்தின் பதத்தால் அறியப்படுகிறாள். ஸ்ரீலக்ஷ்மி அஷ்டோத்தரத்தில், நறுமணங்களை உடைய கூடிய மாலை அணிந்து அழகுமிக்கவளவளாக மிளிர்வதை “சுக கந்த மால்ய ஸோபே” எனும் பதத்தால் துதிக்கப் படுகிறாள்.

இயற்கையாகவே திவ்ய பரிமணமிக்க திருமேனியுடைய ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், இந்த வாக்கியங்களை மெய்பிக்கும் வண்ணமாக நறுமணமிக்க மலர்கள், திருத்துழாய் மற்றும் தவனம் இவைகளைக் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மலர் மாலைகளை தரித்து அருள்கிறார். மலர்மாலையில் இருபுறமும் பச்சை இலைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஆறு கிளிகள் அலகுகளில் வண்ணமலரை ஏந்தியவண்ணம் ஏந்தியவண்ணம் பிராட்டியின் திருமுகத்தை நோக்கியவாறு அமர்ந்துள்ளன. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது வலது திருக்கரத்தில் தங்கக்கிளியை பிடித்துக்கொண்டு சேவை சாதிக்கிறாள்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிசேவை முன்னழகும் பின்னழகும்

பத்மாசன பீடத்தினில் அழுந்திய நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தினை தரிசித்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தெவிட்டாத பின்னழகு சேவையை இங்கு அனுபவிக்கிறோம். பின்புறம் நவரத்தினக்கற்கள் பதித்த புஜகீர்த்தி மற்றும் பதக்கங்கள் , பவளம் பதிக்கபெற்ற பொன்னாபரணம் ஆகியவற்றைத் தரித்து கொண்டுள்ளாள். ஆண்டாள் கொண்டை சாற்றி பின்புறக் கொண்டையில் முத்துச்சரம் தொங்க ரத்தினக் கற்கள் பதித்த ராக்கொடி சாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். வாசமலராள் பிராட்டியின் பரிமளம் கமழும் திருக்கூந்தலுக்கு அழகிய வாசமிக்க மலர்கள் ராக்கொடியைச்சுற்றி சாற்றப்பட்டு நறுமணத்தை பரப்புகின்றன. வண்டுகள் ரீங்காரம்செய்துகொண்டு அம்மலர்களில் உள்ள தேனைப்பருகிடும் சாக்கில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் இந்த அழகிய திருக்கோலத்தை தரிசித்து வலம் வந்து துதிக்கின்றன. வைகுந்தத்திலிருக்கும் நித்ய சூரிகள் திருவரங்கத்தில் பறவைகள் தேனீக்கள் வண்டுகள் போன்று வந்து எம்பெருமானையும் பெரியபிராட்டியையும் தரிசித்து துதித்துச்செல்வர் என்று பெரியோர் செவிவழிச் செய்தியாகப் பணிப்பர். பொதுவாக பெண்கள் கொண்டை தரித்துக் கொண்டால் தலைப் (ஜடை)பின்னல் இருக்காது. ஆனால் நம் பெரியபிராட்டிக்கு கொண்டையுடன் சேர்ந்த ஓய்யாரமாக பின்னலில் ரத்தினக்கற்களாலான திருவாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு சேவை சாதிக்கிறார். இத்திருவாபரணங்களுடன் பின்னலின் இருபக்கவாட்டிலும் நறுமணமிகு ஏலக்காயை அழகுறத்தொடுத்து சாற்றியிருப்பதை அனுபவிப்பது இப்பிறவியின் பேறு. பின்னழகு சேவையின் ஒரு துளியை அனுபவித்தோம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடி சேவைத் திருக்கோலத்தின் முன் அழகினை தரிசித்து அனுபவிப்போம்.

ஏனைய திவ்ய தேசங்களில் பிராட்டி அமர்ந்த கோலத்தில் சேவை அருள்கையில் ஒருதிருவடியை முழந்தாளிட்டும் மற்றொரு திருவையினை குத்திட்டமர்ந்தும் மணப்பெண் போன்று திருக்காட்சி தந்தருள்வார். ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடி சேவையில் இரு திருவடிகளையுமே குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு, ரத்தினங்கள் பவளம் முதலியவற்றால் இழைக்கப்பெற்ற திருவாபரணங்களை தரித்துக்கொண்டுள்ள இடது திருக்கரத்தினை முழந்தாளின் மீது வைத்துக்கொண்டு சேவை தந்தருள்கிறார்.. இடது திருக்கரத்தின் திருவிரல்களினால் திருவடியை காட்டித்தந்து இன்றைய உற்சவத்தின் பயனே இது தான் என்று அடியவர்க்கு தெரிவிப்பதை போன்றதொரு திருக்கோலம் மிகவும் அனுபவிக்கத்தக்கது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது வலது திருக்கரத்தில் தாமரை மலர் மீது அமர்ந்துள்ள உள்ள தங்கக்கிளியை பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். கெம்பு, மரகதம் , வைரம் போன்ற ரத்தினக்கற்கள் பதித்த ஹாரம்,பதக்கங்கள், முத்து, பவளம் கோர்த்த சங்கிலிகள் , வைரத்தில் திருமண் காப்புடன் கூடிய திருமாங்கல்யம், திருச்செவிகளில் வைரக்கல் பதித்த மாட்டலுடன் கூடிய தோடு, திருமூக்கினில் பில்லாக்கு, பிறைநெற்றியில் கஸ்தூரி திலகம் , ஆண்டாள் கொண்டையில் நெற்றிக்கு மேல் ரத்தினக்கற்கள் பதித்த ஒட்டியாணம் போன்றதொரு பட்டையான திருவாபரணம், ரத்தினக்கற்கள் பதித்த சூரிய சந்திரர்கள், அதற்கும் மேல் கொண்டையைச் சுற்றி முத்துச்சரம், ரத்தினக்கற்கள் பதித்த இரு திருவாபரணங்கள் அணிந்துள்ளாள். அடியேனுக்கு பெரியபிராட்டியார் அருளிய அனுபவத்தை சில வார்த்தைகளைக்கொண்டு தொகுத்துள்ளேன். ஆயினும் இந்த திருவாபரணங்கள் அனைத்தையும் அழகூட்டும் விதமாக அமைந்துள்ள பிராட்டியின் திருக்கோலம் சில வார்த்தைகளைக்கொண்டோ அல்லது வெறும் எழுத்தினாலோ வர்ணிப்பது என்பது இயலாத ஒன்று.

பிராட்டியின் மெல்லிய திருவடிகளின் பிஞ்சு திருவிரலில் கல் பதித்த மெட்டியும், கணுக்காலில் சதங்கையும், தண்டையும், அகலமான கால் வளையும் சாற்றிக்கொண்டு அடியவர்க்கு சேவை அளிக்கிறாள்.. அம்மெல்லிய மென்மையான திருவடிகள் உறுத்தாவண்ணம் முல்லைப்பூசெண்டுகள் திருபாதங்களை ஏந்தியிருக்கும் வண்ணம் அர்ச்சக ஸ்வாமிகள் அளவற்ற பரிவுடன் அலங்காரம் செய்வித்திருப்பதைக் காணக் கண்கள் கோடி வேண்டும்.

இத்தருணத்தில் வண்ணசரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் வழங்கியுள்ள 'திருவரங்கத்திருவாயிரம்' எனும் நூலிலுள்ள 'திருமகளந்தாதி'யில், மின்னற்கொடி போன்ற பிராட்டியின் கமலத்திருபாதங்கள் தனது சென்னியை அலங்கரித்தால் அதைக்கொண்டே வல்வினைகள் யாவும் களையப்பெற்று இன்பமுற்று விளங்குவாரதலால், பிராட்டியின் வாள் போன்ற கண்களினால் எம்பெருமானை மயக்கி எம்பெருமானின் திருவருள் பெறச்செய்து பல உலகத்திலுள்ளோருக்கும் வாழ்வளிக்க செய்வாயாக எனும் பொருளில்

“தாளையென் சென்னியின் மேல் நீவைத்தால் வெந்தரணிமுதற் கோளைவன்றீவினைப் பேயோடுவென்று குலாவுவன் காண் வாளையொப்பாம் விழியால் நெடுமாலையெய்க்கி அப்பால் வேளை நல்கிப் பல் உலகோரும் வாழச்செய் மின்கொடியே” (திருமகளந்தாதி-2) என்று அவர் வேண்டுவது போன்று நமக்கும் பிராட்டியின் செங்கமலத் திருப்பாதங்கள் அருள்புரியட்டும் எனப்பிராத்திப்போம்.

பிராட்டி தரித்துள்ள மலர்மாலையில் இருபுறமும் பச்சை இலைகளைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட ஆறு கிளிகள் அலகுகளில் வண்ணமலரை ஏந்தியவண்ணம் பிராட்டியின் திருமுகத்தை நோக்கியவாறு அமர்ந்துள்ளன. பிராட்டி கையினில் ஏந்தியுள்ள தங்ககிளியையும், மலர்மாலையினில் அமர்ந்திருக்கும் ஆறு மலர்க்கிளிகளைப் பற்றியும் சிறிது அனுபவிப்போம்

திருமங்கையாழ்வார் அருளிய திருநெடுந்தாண்டகத்தில் “மடக்கிளியை கூப்பி வணங்கினாளே”(2-6) என்றும், ‘மென்கிளிபோல்மிக மிழற்றும்’(2-5) என்றும், திருப்பாவை பாசுரத்தில் “எல்லே இளங்கிளியே” (திருப்பாவை 15) என்று ஆண்டாளும், கிளியைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கின்றனர். இங்கு ஆழ்வார்கள் கூறிய கிளி எம்பெருமான் திருநாமங்களையும் புகழையும் பாடவல்லது. கிளிக்கு பேச மட்டும் தான் தெரியும். ஆனால் தானாகப்பேசாது. யாராவது கிளிக்கு ஒரு சீர்மையை சொல்லிக்கொடுத்துப் பழக்கினால் அதையே திருப்பிச் சொல்லும். ஆச்சார்யர்களும் தாம் பெற்ற அரிய உபதேசத்தை அப்படியே திரும்பச் சொல்ல வேண்டும் என்பர். இதன்பொருட்டே மணவாளமாமுனிகள் உபதேசரத்ன மாலையில், முன்னோர் மொழிந்த முறை தப்பாமல்

கேட்டு பின்னோர்ந்து தாம் அதனையே கூறவேண்டும் என்று அருள்கிறார். அதை மாற்றிக் கூறுதற்கு நமக்கு ஞானமோ யோக்கியதையோ கிடையாது. இதனாலேயே ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் ஆச்சாரியர்களை கிளிகள் என்று கூறுவதுண்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவ குருபரம்பரையில் எம்பெருமான் திருவரங்கன் முதல் ஆச்சாரியன். பிராட்டி இரண்டாவது ஆச்சாரியன். அவர்கள் திருக்கைகளில் தவழும் கிளி திவ்யதம்பதியர் இருவரும் ஆச்சாரியர்கள் என்பதை எடுத்துரைப்பது போலுள்ளது.

தங்கக்கிளி

ஒருசமயம் வேதவ்யாஸ மஹரிஷியின் புதல்வர் சுகபிரம்மரிஷி ஸ்ரீஆண்டாள் நாச்சியாரை தரிசிக்க விரும்பி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்றார். ஸ்ரீஆண்டாள் நாச்சியார் வேண்டுதலின் பொருட்டு வேதவ்யாஸ மஹரிஷியின் புதல்வர் சுகபிரம்மரிஷி, கிளியாக எம்பெருமான் திருவரங்கநாதனுக்கு தூது சென்றார். சுகபிரம்மரிஷி திரும்பி வந்தபின் தான் எப்பொழுதுமே கிளியாக பிராட்டியுடன் இருக்கவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தார். அவர் வேண்டுகோளை ஏற்று தனது இடது தோளில் அவரைக் கிளியாக தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஆண்டாள்நாச்சியார் இன்றும் அடியவர்க்கு சேவைசாதிக்கிறாள்.

அது போன்றே இங்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது வலது திருக்கரத்தில் உள்ள தாமரை மலர் மீது ரத்தினங்கள் பதித்த இறக்கையினை சற்றே உயர்த்தி, பறந்து செல்வதற்கு தயாராக இருக்கும் நிலையில் உள்ள தங்கக்கிளியை பிடித்துக்கொண்டு சேவை சாதிக்கிறாள்.

பிராட்டியின் பூவினும்மென்மையான திருமேனியில் கிளிகளின் கால் நகங்கள் பட்டு அழுந்தி துன்புறுத்துமோ என்றஞ்சி தாமரை மலரின் மேல் கிளி மர்ந்துள்ள விதம் இங்கு இன்புறத்தக்கது. இந்தக்கிளி தன் அலகுகளில் ஒரு மரகதமணியைக் கவ்விக்கொண்டு பெரியபிராட்டியின் திருமுகத்தை நோக்கியபடி அமர்ந்துள்ளது. பிராட்டியின் திருவடிசேவையினை சேவித்து சரணம் புகுந்த அடியவர் அனைவருக்கும் எம்பெருமான் அருள் புரிந்து காத்தருள வேண்டுமென்று கிளி மூலம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தூது அனுப்புவது போலுள்ளது. இதை ஆமோதிப்பதைப் போன்று அதேகிளியை எம்பெருமான் திருவரங்கநாதனும் நாச்சியார் திருக்கோலத்தில் ஏந்தி அடியவர்க்கு திருக்காட்சி தந்து பிராட்டி தூதனுப்பியவண்ணம் அடியவர்களுக்கு அபயமளிக்கிறேன் அஞ்சவேண்டாமென்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு தூது அனுப்புவதுபோலுள்ளது.

இதை மெய்ப்பிப்பது போல் உள்ள வண்ணசரபம் ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய திருவரங்கத்திருவாயிரம் கிளிப்பத்துப் பகுதியின் இரு பாடல்கள் இங்கு அனுபவிக்கத்தது.

கருத்த நெடும் கூந்தலுடைய பெண்டிர்க்கும் தேவருக்கும் மகிழ்ச்சியைக்கொடுக்கும் பஞ்சவர்ணக்கிளியே! சுதர்சனச் சக்கரமும் பாஞ்சஜன்யமெனும் சங்கும் ஏந்திக்கொண்டு தன் சிவந்த திருப்பாதங்களை அவர்களின் தலைமேல் சூட்டும் திருவரங்கனே! என்று அடியார்களிடம் முன்னால் போய் அனுதினமும் சொல்லி அஞ்சாதீர்! அஞ்சாதீர்! என்று கூவுவாயாக . வேறு ஏதும் பகரவேண்டாம் என்று

மஞ்சனைய நெடுங்கூந்தல் மாதருக்கும் தேவருக்கும் மகிழ்ச்சிநல்கும் பஞ்சவண்ணக்கிளிப்பிள்ளாய் பயனிலவாமாற்றமொன்றும் பகரவேண்டாம் அஞ்சல் அஞ்சல் எனக்கூவி ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தி அடியார் முன் போய்ச் செஞ்சரணத்துணைசூட்டும் திருவரங்காவென்று தினம் செப்புவாயே (திருவரங்கத்திருவாயிரம்- கிளிப்பத்து-5) கூறுவதாக உள்ளது இப்பாடல்,

இங்கு நாம் அனுபவிக்கும் பிராட்டியிடமுள்ள கிளியும் எம்பெருமான் திருவரங்கன் நாச்சியார் திருக்கோலத்தில் அடியவரிடம் வந்து திருக்காட்சி அளிக்கும் வரையில் இதுபோன்று கூவிக்கொண்டிருக்கிறதோ எனும்படியாக உள்ளது .

எம்பெருமானிடம் மையல் கொண்டிருக்கும் பெண்டிருக்கு தூதுசெல்லும் வனத்துக்கிளியே! (ஆண்டாளுக்கு சுகப்பிரம்ம ரிஷி கிளியாக தூது சென்றார்).புகழ்மிக்க சுகப்பிரம்மரிஷி உந்தன் மைந்தனல்லவா! நம்மாழ்வார் முதலா பதின்மராகிய ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானைப் பற்றி சீர்மையான தமிழில் அருளிய இப்பூவுலகினைச் சுற்றியுள்ள கடல் போன்ற பாசுரங்களை அணிகலன்களாகக் கொள்ளும் திருவரங்கனே! என்று நான் கூறும் சீர்மிகு சொற்களை இகழாது தினமும் கூறுவாயாக என்று .மையல் கொள்ளு மாதருக்கு மாதவர்க்கும் தூதுசெல்லும் வனபூங்கிள்ளாய் துய்ய புகழ்ச்சுகனும் உந்தன் சுதனன்றோ யான் வகுக்கும் சொற்சீரெள்ளேல் வையகஞ்சூழ்கடல்போன்று மாறன்முதற் பதின்மர்முன்னாள் வகுத்துப்பாடும் செய்யதமிழ்க்கடலணியும் திருவரங்காவென்று தினம் செப்புவாயே. (திருவரங்கத்திருவாயிரம்- கிளிப்பத்து -10). கூறுகிறார்.

வைகுண்ட ஏகாதசித் திருநாளில் பகல்பத்து என்றும் இராப்பத்து என்றும் இருபது நாட்கள் ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்யபிரபந்தத்தை அரையர் ஸ்வாமிகள் தாளமிசைத்துப்பாடி அபிநயித்து, விளக்கங்களையும் அளிப்பதை நம்பெருமாள் முழுதுமாக திருச்செவிகொண்டு கேட்டு மகிழ்கிறார். இதில் பகல்பத்து நிறைவு நாளில் நம்பெருமாள் நாச்சியார் திருக்கோலத்தில் வலது திருக்கரத்தினில் கிளியை ஏந்தி திருக்காட்சி அளிப்பார். எம்பெருமானிடமுள்ள இக்கிளி அடுத்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் உற்சவம் கண்டருளும் வரை மேலே கண்ட விளக்கத்தை தினமும் கூறிக்கொண்டிருப்பது போன்று அமைந்ததொரு பாடல் மிகவும் அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது

அடியவர்களைக் காத்தருள்வதில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் திருவரங்கநாதனும் கொண்டுள்ள அபரிமிதமான தயையினையும் பரிவையும் கிளியைத் தரித்துக்கொண்டு அடியவர்க்கு சேவை தந்தருளும் இத்திருக்கோலத்தில் அனுபவித்து இன்புறலாம்.

மலர்க்கிளிகள்

பெரியபிராட்டி தரித்துள்ள மலர்மாலையின் இருமருங்கிலும் அமர்ந்துள்ள ஆறு கிளிகள் பிராடியின் திருமுகத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பது போன்று உள்ளது. எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் பொதுவாக உள்ள 1) சிறந்த சக்தி எனும் 'ப்ரசகனம்', 2) தன்னுடைய சங்கல்பம் மூலம் அனைத்தையும் தாங்குதல் எனும் 'பலம்', 3) எதற்கும் துணையை எதிர்பாராமல், தன் வயப்படுத்தும் திறன் எனும் 'ஜ்யோதிஸ்' 4) அனைத்தையும் எப்போதும் உள்ளபடியே முன்கூட்டியே அறிவது எனும் 'ஞானம்', 5) அனைத்தையும் தன் விருப்பப்படி நியமித்தல் எனும் 'ஐச்வர்யம்', 6) எல்லாவற்றையும் ஆயாசமின்றி புருவம் கூட வியர்க்காமல் எளிதில் வெல்லும் திறன் எனும் 'விஜயம்' ஆகிய ஆறு ஆத்ம குணங்களைக் கொண்டாடித் துதிப்பதைப் போன்று கிளிகளின் அலகுகளில் மலர் உள்ளது. இந்த ஆறு கிளிகளும் அவ்வாறு பாடித் துதிக்கையில், பிராட்டி அடியவரிடம் கொண்டுள்ள பரிவால், தன்னையே அடியார்களுக்குக் கொடுத்து ஆனந்தப்படுதல் எனும் 'ப்ரதா'; அடியாருடைய குற்றத்தையும் குணமாகக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்ளுதல் எனும் 'ப்ரணதவரணம்', அடியார்களை விட்டு நீங்கினால் துன்பம்

கொள்ளும் 'ப்ரேமம்', மற்றும் தீமை நீக்கி நன்மை பயக்கும் 'சேஷமங்கரத்வம்' ஆகிய குணங்களின் மேன்மையையும் கூறிக்களித்து இன்புகின்றன. மேலும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நறுமணம், சௌந்தர்யம், லாவண்யம், பளபளப்பு ஆகிய திருமேனி குணங்களையும் திருமேனியின் அருகிலிருந்து அனுபவித்து பரவச நிலையிலுள்ளன. மலர் மாலையில் அமர்ந்துள்ள இந்தக் கிளிகளின் பரவச நிலையினை, பிராட்டியை தரிசிக்கும் அடியவர்க்கும் ஏற்பட்டு அவர்களின் வாழ்வின் கனங்கள் இலகுவாகி இன்பம் கிட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒருபுறம் உள்ள கிளியானது புவர்லோகம் முதல் சத்யலோகம் வரையில் தேவ லோகத்தில் உள்ளவர்கள் இசைக்கும் பல்லாண்டினைத் தெரிவிக்கிறது . மற்றொருபுறத்தில் உள்ள கிளியானது அதலம் முதல் பாதாளம் வரையில் உள்ளவர்கள் இசைக்கும் பல்லாண்டினைத் தெரிவிக்கிறது. பூவுலகில் உள்ளோர் அதை நேரடியாகக் கூறுகிறார்கள். ஆக பதினான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அடியவர்கள் துதித்துப் போற்றி பல்லாண்டிசைப்பதை இக்கிளிகள் தெரிவிக்கின்றன என்று பாஞ்சராத்ர ஆகமம் விஷ்ணு தத்வ சம்ஹிதையில் கூறப்பட்டு இருப்பதாக பாஞ்சராத்ர ஆகம வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே.ஸ்ரீராமன் பட்டாசார்யார் “ ரங்கன் உத்ஸவ மஹிமை” எனும் தொகுப்பில் அனுபவித்துள்ளார்

ஒன்பதாம் நாள் உற்சவம் - நவமி அன்று நடைபெறும் வைபவங்கள்

மாலையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தினந்தோறும் போலப் புறப்பாடுகண்டருளி கொலு மண்டபம் எழுந்தருளுவார். கொலுமண்டபத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு அனைவரும் தரிசிக்கும் வண்ணாம் திருமஞ்சனம் நடைபெறும். தளிகை அமுது செய்வித்ததும் பெரியபெருமானிடமிருந்து மாலை வரும். ஒன்பதாம் நாள் உற்சவத்தன்று வெளியே வாத்தியக் கச்சேரி முதலியவை நடைபெறாது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு நம்பெருமாள் மாலை அளித்தல்

இரவில் பெரியபெருமாள் சன்னிதியில் அரவணைப் பிரசாதம் கண்டருளிய பிறகு, வாத்திய கோஷத்தோடு நம்பெருமாளுடைய கஸ்தூரித் திருமண காப்பு, வஸ்திரம், சாற்றுபடி (சந்தனம்), மாலை ஆகியவற்றை அர்ச்சகர் களைந்து பெரிய கோயில் ஸ்தாநீகரிடம் தருவார். அவர் மாலையை அதை தலையினில் தாங்கிப் பிடித்து தாஸநம்பி பந்தம், வாத்திய கோஷத்துடனும் நாச்சியார் ஸந்நிதிக்கு வருவார். அச்சமயம் குதிரை நம்பிரானும்(குதிரை வாகனம்) காவேரியில் நீராட்டம் கண்டருளி பெருமாளுடைய மாலையைப் பின் தொடர்ந்து நாச்சியார் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருள் பண்ணப்படும். நம்பெருமாள் மாலையை ஸ்தாநீகர் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி அர்ச்சகரிடம் கொடுத்தவுடன், அர்ச்சகர் அதை நாச்சியாருக்குச் சாற்றி, நாச்சியார் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மாலையைக் களைந்து, ஸ்தாநீகருக்கு அணிவித்து சேவை மரியாதை செய்து வைப்பார்.

நாச்சியாருக்கு எதிரில் நிற்கும் குதிரை நம்பிரானுக்கும் திருவாராதனம் நடந்தபிறகு, நாச்சியார் தீர்த்த விநியோகம் முதலியவை ஆனபிறகு, புறப்பாடு கண்டருளி கண்ணாடியறை வாசலில் படிப்பு (படிப்பு என்பது திருவரங்கத்து எம்பெருமான் அவதரித்தது முதல் ஸ்ரீரங்கம் வந்து சேர்ந்தது வரையிலும் எம்பெருமானுடைய திருக்குண விசேஷங்களையும், பிராட்டியை விட்டு அகலாமலிருப்பதையும் சிறப்பினையும் எடுத்துரைப்பர்) சேவிக்கப்படும். நாச்சியார் உள்ளே எழுந்தருளியதும் திருவாராதனமாகி ரக்ஷா பந்தனம் களையப்படும், பின்னர் குதிரை நம்பிரானுக்கும் ரக்ஷாபந்தனம் களைந்து, பெரியபெருமாள் சந்நிதிக்குப்போய் பெரிய பெருமாளுக்கெதிரே

நிற்க, அங்கே குதிரைக்கு மறுநாள் விஜயதசமி புறப்பாட்டிற்காக மறுபடியும் ரக்ஷாபந்தனம் முதலியவை நடக்கும். இத்துடன் நவராத்திரி உற்சவம் மங்களமாக நிறைவுறுகிறது

17.5. ஊஞ்சல் உற்சவம்

நம்பெருமாள் ஊஞ்சல் உற்சவம் முடிந்த பிறகு ஒரு சனிக்கிழமையன்று பிராட்டிக்கு ஊஞ்சல் உற்சவம் தொடங்கி அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை வரை மொத்தம் ஏழு நாட்கள் நடைபெறும்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியின் வடமேற்கு மூலையில் ஊஞ்சல் மண்டபம் உள்ளது. பெரிய பிராட்டியின் ஊஞ்சல் திருநாள் இம்மண்டபத்தில் வெகு விமரிசையாக நடந்தருளும். மாலை ஐந்தரை மணி அளவில் மூலஸ்தானத்திலிருந்து புறப்பாடு கண்டருளி ஆறு மணி அளவில் ஊஞ்சல் மண்டபம் வந்தடைவார். ஏழு மணி அளவில் ஊஞ்சல் தொடங்கி இரவு எட்டரை மணிக்கு ஊஞ்சல் நிறைவு பெற்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மூலஸ்தானம் திரும்புவார். ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் திருவாராதனமும், ஊஞ்சல் ஆடுதலும், நாதஸ்வர கச்சேரியும், வேதவிண்ணப்பமும், திருவந்திக்காப்பும் கண்டு தரிசித்து, பிராட்டியின் அருள் மழையில் நனைவது அடியவர்களுக்கு பலபிறவிகளில் கிடைக்காத பேறு, இப்பிறவிதனில் அமைந்தது எனலாம்.

அழகியமணவாளர் தாசர் எனும் பெயருள்ள பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காரின் திருப்பேரனான கோனேரியப்பனையங்கார் ஊஞ்சல் உற்சவத்தை சீர்மிகு தமிழில் “சீரங்கநாயகியாருசல்” எனும் தொகுப்பில் பதினைந்து பாக்களால் பாடியருளியுள்ளார்.

“திருவரங்கத்து ஊசலின் தனியன்” எம்பெருமான் மற்றும் பிராட்டிக்கு ஊஞ்சல் உற்சவத்தின் ஆழ்கருத்தை தெளியப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. ‘தனியன்’ என்பது குறிப்பிட்ட பாசுரங்களின் தொகுப்பின் சீர்மையையும் அதை பாடியவரின் பெருமையையும் குறிக்கும் பாடலாகும். இத்தனியனின் சிறப்பினை சிறிது இன்புறுவோம்.

பிறவித்தடுமாற்றத்தை ஊசலாக(ஊஞ்சலாக) உருவகம் செய்து, அந்தஊ(ஞ்)சலுக்கு அண்டத்தைப் பந்தலாகவும் மாந்தர் கொண்டிருக்கும் பற்றினைக் கால்களாகவும், அறிவை விட்டமாகவும், கரணங்களை சங்கிலிகளாகவும் பிறப்பைப் பலகையாகவும் வினைகளை ஊஞ்சலை ஆட்டுபவராகவும் நரக, சுவர்க்க, பூமிகளில் செல்லுதலை ஆடும் ஊஞ்சலின் இறக்கம் ஏற்றம் தங்குதலாகவும் உருவகம் செய்துள்ளார். இவ்வாறு அலைந்து துன்பம் அனுவிக்கின்ற ஊசலாட்டம் நீங்கும்படி அடியார்கள் இதை ஒதும்படி அழகியமணவாளதாசரும் (பிள்ளப்பெருமானையங்காரும்) அவருடைய பேரனார் (கோனேரியப்பனையங்காரும்) சேர்ந்து திருவரங்கத்து ஊசல் எனும் நூலில் ஸ்ரீரங்கநாயகருசல் மற்றும் சீரங்கநாயகியாருசல் திருவரங்கத்து ஊசல் பாக்களை அருளியுள்ளனர் என்று பொருள் கொண்ட .

அண்டப் பந்தரில் பற்று கால்களாக
அறிவு விட்டம் கரணம் சங்கிலிகள் ஆக
கொண்ட பிறப்பே பலகை வினை அசைப்போர்
கொடு நரகம் சுவர்க்கம் பூவெளிகள் தம்மில்
தண்டல் இல் ஏற்றம் இறக்கம் தங்கல் ஆக
தடுமாறி இடர் உழக்கம் ஊசல் மாற
தொண்டர்க்கு ஆம் மணவாளர் பேரர் கூடித்
தொகுத்திட்டார் திருவரங்கத்து ஊசல் தானே (தனியன்) ஊசலின் தனியன் இதுவாகும்.

அடுத்து சீரங்கநாயகியாருசலில் இருந்து இரண்டு பாக்களை இங்கு நாம் அனுபவிப்போம். இந்நூலின் இரண்டாம் பாடல் ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் ஆடி அருளும் ஊசலின் அழகை வர்ணிக்கிறது. ஊஞ்சல் உயர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு வேய்ந்த பந்தலின் கீழ் ஊஞ்சல் அமைந்துள்ளது. உயர்ந்த மலர்கள் யாவும் பரிமளமிக்கவை. பரிமளம் மிகுந்த பூவின் மேல் வாசம் செய்யும் பிராட்டி எனும் பொருளுடைய “வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள்” என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கு இணங்க தாமரை, மல்லிகை, முல்லை, ஜாதி, செண்பகம் போன்ற உயர்ந்த மலர்களால் மணம் கமழும் பந்தலின் கீழ் ஊஞ்சல் உள்ளது. “மாணிக்கங்கட்டி வயிரமிடைகட்டி ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டில் பேணியுனக்குப் பிரமன்விடுதந்தான்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி) என்று கண்ணனுக்கு பிரமன் தொட்டிலை அளித்தான் என்று பெரியாழ்வார் அருளியதற்கொப்ப,

துங்கமலர்ப் பந்தரின்கீழ் பதுமராகத்
தூண்நிறுத்தி வயிரவிட்டம் தொகுத்து மீதில்
தங்கநெடுஞ் சங்கிலியிட்டு அதில்மாணிக்கத்
தவிசுபுனைந்து அலங்கரித்த ஊசல் மீதில்
மங்கலநாண் திருவாவார் ஆடி ருசல்
மதிரளங்கர் தமக்கினியார் ஆடி ருசல்
செங்கமல மாளிகையார் ஆடி ருசல்
சீரங்க நாயகியார் ஆடி ருசல். (சீரங்கநாயகியாருசல்-2)

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் ஊஞ்சலை தாமரையின் வண்ணத்தில் ஒளிரும் பத்மராகக் கற்கள் (மணிகள்) கொண்டு இழைக்கபெற்ற தூண்கள் தாங்குகின்றன . ஊஞ்சலை சுமக்கும் விட்டமானது வைரக் கற்களால் ஆக்கப்பட்டது. ஊஞ்சலை தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் சங்கிலிகள் பொன்னால் ஆனவை. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அமரும் ஊஞ்சல் தட்டு

மாணிக்கத்தால் இழைக்கப்பட்டுள்ளது . இவ்வித சிறப்புகளையைய அழகிய ஊஞ்சலில் “மச்சணி மாட மதிரளங்கர்” (நாச்சியார் திருமொழி-107) என்று ஆண்டாள் அருளியது போல் ஏழு மதிகள் சூழ்ந்த திருவரங்கரின் மனதிற்கு இனியவராக, திருமங்கல நாணை சாற்றிக் கொண்டிருக்கும் செங்கமல மாளிகையாராகிய ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஊஞ்சல் ஆடுகிறார் என்று இப்பாடலில் அனுபவிக்கிறார்.

அடுத்து ,பெரியபிராட்டியார் இந்த ஊஞ்சலில் அமர்ந்து ஆடும் அழகை அனுபவிக்கிறார். பெரியபிராட்டியார் ஊஞ்சலில் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார். “வண்டுகள் மொய்க்கும் படியான மலர்களைச் சூடிய கூந்தலை உடைய திருமகளின் கடைக்கண் பார்வையை அனுபவிக்கும் எம்பெருமான்” என்னும் பொருள்கொண்ட “வண்டார் கூந்தல் மலர்மங்கை வடிக்கண்மடந்தை மான்நோக்கம் கண்டான்” [8-6-1] என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளியதற்கேற்ப ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஊஞ்சலில் ஆடும்பொழுது வாசனை மிகு மலர்களை சூடிக் கொண்டுள்ள நருங்குழல் ஆடுகிறது. கருங்குழலில் பெரியபிராட்டி சூட்டியுள்ள அன்றலர்ந்த மலர்கள் ஆடுகின்றது. தேனை அருந்தும் பொருட்டு மலர்களை மொய்த்திருக்கும் வண்டுகளும் ஆடுகின்றன.

கடிமலரும் மதுகரமும் குழலில் ஆடக்
கத்தூரியுடன் வேர்வும் முகத்தில் ஆட
நெடு விழியும் மணித்தோடும் செவியில் ஆட
நேர் வளையும் சூடகமும் கரத்தில் ஆட
வடமணியும் கண்டிகையும் தனத்தில் ஆட
மாகலையும் மேகலையும் மருங்கில் ஆட
திடமறையும் பரிபுரமும் பதத்தில் ஆடச்
சீரங்க நாயகியார் ஆடருசல் (சீரங்கநாயகியாருசல்-3)

பிராட்டியின் திருமுகத்தில் கஸ்தூரி மணத்தின் சுகந்தத்துடன் வியர்வையும் ஆடுகிறது. பேயாழ்வார் “வண்டாமரை நெடுங்கண் தேனமரும்பூமேல்திரு” (மூன்றாம்திருவந்தாதி 10-10) என்று அருளியதற்கொப்பவும், “வாள்நெடுங்கண்” (இரண்டாம் திருவந்தாதி 9-2) என்று பூதத்தாழ்வார் அருளியதற்கொப்பவும் நாம் இத்தொகுப்பில் அனுபவித்துள்ளபடி , பிராட்டியின் கண்களை நீண்ட விழிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஊஞ்சலில் ஆடும்போது அடியவர்களை முன்னும் பின்னும் புறமும் தன் அருட்பார்வையால் நோக்குவதை நீண்ட விழிகளும் ஆடுவதாகக் கூறலாம். பெரிய பிராட்டியின் ஆடும் நீண்ட விழிகளுடன் திருச்செவியில் சார்த்திக்கொண்டுள்ள ரத்தினமணிக்கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற தோடும் ஆடுகிறது. இப்போதும் பெரியபிராட்டி ஊஞ்சலில் ஆடும்பொழுது இருமருங்கும் வைஷ்ணவர்கள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் தீப்பந்தத்தின் ஒளி பிராட்டியின் திருச்செவியில் சார்த்தியுள்ள தோட்டில் பட்டுச்சிதறி அடியவர்களைச் சென்றடைந்து அவர்களின் வாழ்வை ஒளிபெறச் செய்வதை நாம் அனுபவிக்கலாம். ஆண்டாள் நாச்சியார் திருப்பாவையில் “சூடகமே தோள்வளையே” என்று அருளியபடிக்கு திருக்கைகளிலும் அழகிய திருத்தோளினிலும் சாற்றிகொண்டிருக்கும் நேர்வளையும் , வைரக்கற்களால் இழைக்கப்பட்ட திருக்கைகளில் அணிந்திருக்கும் சூடகமும் ஆடுகிறது. ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருமார்பில் தரித்துள்ள வடம் போன்ற மணிமாலைகளும், கண்டிகை எனும் ஆரமும் ஆடுகின்றன. திருமங்கை ஆழ்வார், மின்னல் போன்று நுட்பமான இடையையுடையவள் எனும் பொருள் கொண்ட “மின்னொத்த நுண்மருங்குல்

மெல்லியலை” (பெரியதிருமொழி 6-9-6) என்று அருளிச் செய்தபடிக்கு, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாயார் ஊஞ்சலில் ஆடுகையில் அம்மின்னலொத்த இடையின் ஆடையும் , அதில் அணிந்துள்ள மேகலாபரணமும் ஆடுகின்றன . பெரியபிராட்டியார் திருவடிகளில் அணிந்துள்ள சிலம்பும் நூபுரமும் ஆடுகின்றன. பெரியபெருமாள் திருப்பாணாழ்வார்க்கு திருகமலபாதத்தை காட்டியருளி பாதாதிகேசம் அமலனாதிபிரான் பாசுரத்தை இசைக்கவைத்தார். அது போன்று பெரியபிராட்டியார் ஊஞ்சலில் ஆடும் ஆழகை கோனேரியப்பனையங்காரருக்கு காண்பித்து திருகுழல்கள் தொடங்கி திருவடி வரை இந்தப் பாடல் மூலம் அனுபவிக்க வைத்தார் போலும்.

மேலும் பதிமூன்றாம் பாடலில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஊஞ்சல் ஆடும் போது திருகுழல்கள் தொடங்கி திருவடிச்சிலம்பு வரை பிராட்டி அவருக்கு அளித்த அனுபவத்தை தந்தருள்கிறார்
கொந்தாரும் குழலசைய ஆடருசல் குல மகரக் குழை யசைய ஆடருசல்
நந்தாரும் கரமசைய ஆடருசல் நல்கிய நூல் இடையசைய ஆடருசல்
சந்தாருந் தன மசைய ஆடருசல் தரள மணி வடமசைய ஆடருசல்
செந்தாளில் சிலம்பசைய ஆடருசல் சீரங்கநாயகியார் ஆடருசல்(சீரங்கநாயகியாருசல்-13)

வாதிராஜ தீர்த்தர் அருளிய “ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குண தர்ப்பணஸ்தோத்ரம்” எனும் தோத்திரத்தில் திருக்கழுத்தினில் ரத்தினங்கள் பதித்த திருமாங்கல்யம் ஒளியைச்சிந்திக்கொண்டு திகழ, காதில் அணிந்துகொண்டுள்ள ஆபரணங்கள் மற்றும் குண்டலங்களால் திருக்கன்னங்களை மீது ஒளியை சிந்தியவண்ணமுள்ள மஹாலக்ஷ்மியை வணங்குகிறேன் எனும் பொருளுடைய

ரத்நோத்தீப்தஸுமாங்கல்யஸூத்ராவ்ருதஸிரோதராம்|
குண்டலப்ரபயோத்தண்டகண்டமண்டலமண்டிதாம்|| (ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குண தர்ப்பணஸ்தோத்ரம் 11)
என்றும்

அழகிய வேலைப்பாடுடன் கூடிய மாலை பிராட்டியின் திருக்கழுத்தினை அலங்கரித்து மேலாடையின் மீது ஆடுகின்றன. இடுப்பினில் தங்க ஒட்டியாணமும் கையில் வளையலும் , கணுக்கால்களில் ஓசையெழுப்பும் மணிகளோடு கூடிய கொலுசும், கைகளில் வளையல் களையும் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பெற்று அழகே பிறவியெடுத்தாற்போன்ற பேரழகினைக் கொண்ட பிராட்டியை வணங்குகின்றேன் எனும் பொருளில்

குசகஞ்சுகஸஞ்சாரிஹாராநீகமநோஹராம்|
காஞ்சீகிங்கிணிமஞ்சீரகங்கணாத்யரலங்கருதாம்|| (ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குண தர்ப்பண ஸ்தோத்ரம்12)
என்றும் அருளியிருப்பது ஊஞ்சல் உற்சவத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் துதித்து அனுபவித்தது போலுள்ளது.

17.6 திருஅத்யயன உற்சவம்-

திருஅத்யயன உற்சவம் ஈரத்தமிழ் மொழியின் ஏற்றமிகு விழா. அரையர்கள் ஸ்வாமியின் கைத்தாளங்களுடன் ஆழ்வார்களின் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த பாசுரங்களை இசைத்து , அபிநயித்து, விளக்கமும் சொல்வதை திருவரங்கனைபோல் பெரியபிராட்டியும் கண்டு , திருச்செவிகொண்டு கேட்டு மகிழ்கிறார். இந்த உற்சவம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியில் நடைபெறும். அர்ச்சுனமண்டபத்திலும், திருமாமணி மண்டபத்திலும் நம்பெருமாள் திருமுன்பு அரையர்களால் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் சேவிக்கப்படுவதைப் போன்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்

சந்நிதியில் அரையர்களாலும், அத்யாபகர்களாலும் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் சேவிக்கப்படுகிறது . நம்பெருமாளுக்கு பகல்பத்து , இராப்பத்து என்று இருபதுநாட்களுக்கு இந்த உற்சவம் நடக்கும். தாயார் அத்யயன உற்சவம் என்றழைக்கப்படும் இத்திருநாள் முதல் ஐந்து நாட்கள் திருமொழித் திருநாளாகவும் ; அடுத்த ஐந்து நாட்கள் திருவாய்மொழித் திருநாளாகவும் ஆக மொத்தம் பத்து நாட்கள் நடைபெறும்

முதல் ஐந்து நாட்களில் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தின் முதலாயிரம், இரண்டாம் ஆயிரம் சேவிக்கப்படும். அரையர் முதல் பாசுரத்தை தாளத்தோடு இசைத்து சேவிப்பார். பின்னர் அரையர்களும் அத்யாபகர்களும் சேர்ந்து பாசுரங்களை சேவிப்பர். அன்று சேவிக்கப்படும் திவ்யப்பிரபந்தத்தின் ஈற்று இரண்டு பாசுரங்களில் கடைசிப்பாசுரத்திற்கு முன் பாசுரத்தை அத்யாபகர்கள் இரண்டு தடவை சேவிப்பர். கடைசிப் பாசுரத்தை அரையர் தாளத்தோடு இசைப்பார்.

தாயார் திருமொழித் திருநாளின் ஐந்தாம் திருநாளன்று முத்துகுறி எனும் அரையர் சேவை நடைபெறும்.

முத்துக்குறி பற்றிய ஒரு சிறிய தொகுப்பு.

ஒரு பெண் தலைவனைப் பிரிந்து காணமுடியாமலிருக்கையில் , அவனை நினைத்து வருந்தி, உள்ள வெப்பத்துடன் உடல் மெலிந்து காணப்படுகிறாள். அவளது தாயார் குறி சொல்லும் பெண்மணியை அழைத்துத் தன் பெண்ணின் நிலைமைக்குக் காரணம் யாது? என்று அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யும் பழக்கம் சங்ககாலத்தில் இருந்தது. குறிசொல்லும் பெண்மணி முறத்தில் நெல், அரிசி முதலியவற்றை இட்டும், அதனுள் சோழிகளை இடுவாள். கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு, சோழிகளை அம்முறத்தினின்று எடுத்து அதன் எண்ணிக்கையை வைத்து குறி கூறுவாள். இவ்வாறு குறி கூறுதலை “கட்டுக் காணுதல்” என்றும் குறி சொல்லும் பெண்களை “கட்டுவிச்சி” என்றும் சங்க காலத்தில் அழைத்தனர்.

திருமங்கையாழ்வார் எம்பெருமானிடம் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த காதலால் தன் ஆண் தன்மையிலிருந்து பெண்ணின் (நாயகி) நிலையை அடைந்தார். அதனாலேயே அவருடைய திருமங்கை ஆழ்வாரேனும் திருநாமம் பரகாலநாயகி என்று ஆனது. .எம்பெருமானாகிய தலைவனைக்கூடி பின் பிரிவாற்றலுக்காளாகிய பரகாலநாயகியிடம், மயக்கம், தெளிவு முதலிய நிலைகள் முறை மாறி நிகழ்வதை அப்பெண்ணின் தாயார் கண்ணுற்றார். இந்நிலையில் நோயின் காரணம் அறியாது மருத்துவரை அழைத்து சிகிச்சையளித்து பரகாலநாயகியின் நோய்க்கு பரிகாரம் தேட முனைந்தார். அந்நிலையில் எம்பெருமானிடம் ஆழ்ந்த பக்தியையுடைய கட்டுவிச்சி தலைவியை சோதித்து இந்நோய் எம்பெருமானைப் பிரிந்த ஆற்றாமையால் ஏற்பட்டது என்று குறி சொல்கிறாள். சோழிகளைக் கொண்டு கட்டுவிச்சி குறி சொல்வதால் இதற்கு ‘முத்துக்குறி’ என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இந்த ‘முத்துகுறி’ யெனும் அரையர் சேவையில், ஒரு இளம் பருவ பெண்ணின் மனதிற்குள் (திருமங்கையாழ்வாரின் மனதிற்குள்), எம்பெருமான் மீது ஏற்பட்ட தீராக் காதல் கிளர்ச்சியையும், அதனால் அவளிடம் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் கண்ட அவளின் தாயார், கட்டுவிச்சியை அழைத்து குறி கேட்கிறாள். அப்பெண்ணிடம் கண்ட மாற்றத்திக்குக் காரணம் அந்த பெண்ணின் மனதினுள் புகுந்து , அவளை ஆட்டிவைக்கும் காதலுக்கு காரணமானவன் எம்பெருமானே தான் எனவும், இதை எம்பெருமானால் மட்டுமே நிவர்த்திக்க முடியும் என்பதையும், பாடல் மூலம் கட்டுவிச்சி விளக்குவதாக திருமங்கையாழ்வார் அருளியிருக்கிறார். இப்பாசுரங்களை முத்துக்குறியன்று அரையர்கள் தாளமிசைத்துப்பாடி,

அபிநயித்து , வியாக்கியானங்களை தாயார் முன்னிலையில் சேவிப்பதை நாம் அனுபவிக்கலாம். அரையர்கள் ஒரு தாம்பாளத்தில் நெல்லைப்பரப்பி அதில் சோழிகளை இட்டு கட்டுவிச்சி குறி சொல்வது போன்று சேவிப்பர். திருமலை எம்பெருமான் ஆட்கொண்டாரா என்று சோழிகளை எடுத்துக் கூடவில்லையென்று குறி சொல்லி, திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமான் ஆட்கொண்டாரா எனச்சோதித்து கூடவில்லையென்று குறிசொல்லி , திருவரங்கத்து அழகியமணவாளன் ஆட்கொண்டு கூடினார் என்று சோழிகளை எடுத்து முத்துக்குறி வைவததை அரையர்கள் நிறைவு செய்வர்.

எம்பெருமானிடம் ஆழங்காற்பட்டு கர்நாடக தேசத்தைச் சேர்ந்த ஹரி-தாஸர்கள் பலர் கன்னட மொழியினில் பக்தி ரசம் சொட்ட மிக அற்புதமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இவர்களில் ஒருவரான புரந்தர தாசர்,
 கூடிராப்தி கன்னிகே ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி
 யாரிகே வதுவாகுவே - நீனு யாரிகே வதுவாகுவே
 பாற்கடலில் உதித்த கன்னியே! ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி!
 யாரை திருமணம் செய்துகொள்வாய் - நீயே..
 உபய காவேரி ரங்க பட்டணத அரசகோ (யாரிகே)
 இருகாவிரிகளின் நடுவில் இருக்கும் ஸ்ரீரங்கத்தின் அரசனையா (யாரை)
 செலுவ நாசதே ஹேளு ஸ்ரீ வேங்கடேசனிகோ (யாரிகே)
 வெட்கப்படாமல் சொல், ஸ்ரீ வேங்கடேசனையா (யாரை)
 சாசிர நாமதொடய அழகிரீசகோ (யாரிகே)
 ஆயிரம் பெயர்களை உடைய அழகிய மலையினில் வசிப்பவனையா (யாரை)
 என்று, திருமங்கையாழ்வாரின் முத்துக்குறி பாசுரத்தில் கட்டுவிச்சியின் மூலம் கேட்பதைப் போன்று திருப்பாற்கடலில் உதித்த பிராட்டியைப் பார்த்து , நீ யாரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப்போகிறாய்? என்று வினவுவதாக உள்ளது இவ்விடத்தில் மிகவும் அனுபவிக்கத்தக்கது.

திருவரங்கம் கோயிலினில் அந்தந்த சன்னிதிக்குரிய அர்ச்சகர்களே ஆச்சாரியர்களுக்கும் அடியவர்க்கும் ஸ்ரீசடாரி சாதிப்பது வழக்கம். இன்று பெரியதிருமொழி சாற்றுமுறைக்காக அரையர் தீர்த்தம் மற்றும் ஸ்ரீசடாரி சாதித்திடுவார். அரையர் ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் தீர்த்தமும் எம்பெருமானின் திருவடிநிலையான ஸ்ரீசடகோபமும் பெற்று ஆச்சாரியர்களின் கோஷ்டிக்கும் , அடியவர்களுக்கும் அரையர் ஸ்ரீ சடகோபம் (சடாரி) மற்றும் தீர்த்தம் சாதித்து அருள்வார்கள். திருமங்கையாழ்வாரிடம் சடாரியையும் தீர்த்தத்தையும் நாம் நேரே பெற்றுக்கொண்டது போன்ற இறையனுபவத்தை அரையர் ஸ்வாமிகளின் வாயிலாக அடியவர் பெறுவர் என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை. இந்த திருமொழித் திருநாட்களில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சந்நிதி மகாமண்டபத்தில் நடைபெறும். தாயார் அத்யயன உற்சவம் ஆறாவது நாள் முதல் பத்தாவது நாள் வரை திருவாய் மொழித்திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இதில் நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழி சேவை நடைபெறும். இந்த ஐந்து நாட்களும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பங்குனி உத்தர சேர்த்தி(கத்யத்ரய) மண்டபத்திற்கு எழுந்தருள்வார். திருவாய்மொழித்திருநாள் நன்காம் நாள் உற்சவத்தில் இராணியவதம் அபிநயம் வியாக்கியானங்கள் சேவிக்கப்படும். நான்காம் நாளன்று ஆச்சாரியர்களின் கோஷ்டிக்கும் , பக்தர்களுக்கும் அரையர்கள் ஸ்ரீ சடகோபம் (சடாரி) மற்றும் தீர்த்தம் சாதித்துதருள்வார்கள். ஆறாம் நாள்முதல் ஒன்பதாம் நாள்வரை நான்கு நாட்களுக்கு கத்யத்ரய மணபத்திலிருந்து மூலஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருள்கையில்

வெளிக்கோடை உற்சவம் போன்று ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் வீணை ஏகாந்தத்தைகேட்டு இன்புறுவர். பத்தாவது நாளில் சாற்றுமுறையாகி திருத்துழாயை அடியவர்க்கு வழங்குவர் . இதற்கு மறுநாள் இயற்பா எனப்படும் மூன்றாவது ஆயிரம் இராமானுச நூற்றந்தாதி ஆகியவை ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதியிலேயே சேவிக்கப்பட்டு திருத்துழாய் வினியோகம் ஆகும் . இத்துடன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவத்யயன உற்சவம் நிறைவுபெறுகிறது.

17.7 பங்குனி உத்தரம் சேர்த்தி உற்சவம்

இந்திர லோகத்தில் தேவர்கள் இழந்த செல்வத்தை மீட்பதன் பொருட்டு திருப்பாற்கடலை கடையும் போது அமிர்தம் வெளிப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அமிர்தத்துடன் ஓர் பெண் அமிர்தம் ஒன்றும் வெளிப்பட்டது. அப்பெண் அமிர்தமே பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி. பங்குனிமாதம் உத்தர நட்சத்திர நன்னாளில் திருப்பாற்கடலில் தாமரை மலரில் பெரியபிராட்டி அவதரித்தாள். பிராட்டி அவதரித்ததும் தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தனர். யானைகள் பொற்குடத்தில் பன்னீரால் பிராட்டியை நீராட்டின. சகலவிதமான திருவாபரணங்களுடனும் பேரழகனும் பெருவெள்ளம் பிராட்டியின் பொன்றிறமான திருமேனியில் பெருக்கெடுத்திருக்க , பெரியபிராட்டி கையில் மலர் மாலையை ஏந்தி வந்தாள். பெரிய பிராட்டி யாவரும் கண்டுகளிக்க அம்மாலையை எம்பெருமான் கழுத்தில் சூட்டினாள். உடனே எம்பெருமானின் திருமார்பினில் அமர்ந்து சேர்த்தி கண்டருளினாள். திருமார்பினில் அமர்ந்த பெரியபிராட்டி “ஸ்ரீவத்ஸ பீட மஹாலக்ஷ்மி” என்றழைக்கப்படுகிறாள். வேதங்கள் பெரியபிராட்டியை எம்பெருமானின் திருமார்பினில் கண்டு அவனே பரமாத்மா-பரம்பொருள் என்று அறுதியிட்டது.

இவ்வளவு சீரும் சிறப்புமிகு பங்குனி உத்தர நன்னாளில் திருப்பாற்கடலில் பெரியபிராட்டி எம்பெருமானுடன் கண்டருளிய சேர்த்தியை நாம் உபன்யாசங்களில் கேட்டோ அல்லது புத்தகங்கள் வாயிலாகப் படித்தோ அறிய இயலும். இக்குறை தீர பங்குனி உத்தர நன்னாளில் ஸ்ரீரங்கத்தில் அர்ச்சையில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் ஸ்ரீ ரெங்கநாதனுமாக சேர்த்திகண்டு அருள்கிறார்கள். அடியவர்களின் துயர்களைக் களைவதில் கற்பகத்தரு போன்ற பிராட்டி சேர்த்தியில் எம்பெருமானிடம் அவர்கள் கடைத்தேற சிபாரிசு செய்கிறாள். இத்தருணத்தை நன்குணர்ந்த ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் கத்யத்ரயம் என்றழைக்கப்படும் சரணாகதி கத்யம் ஸ்ரீரங்க கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் எனும் மூன்று கத்யங்களை ஸ்ரீரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறார். இந்த அரிய பொக்கிஷமான வடமொழியில் அமைந்த துதியை தனக்கும் தன் திருவடி சம்பந்தம் பெற்ற அடியவருக்கும் நலமந்தமல்லதோர் நன்னாடான பரமபதம் கிடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணி முதலில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் துதித்து அவருடைய சம்மதத்துடன் ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் பிரார்த்திக்கிறார். திருவரங்கனும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அருள்சுரந்தார் என்பது இந்நன்னாளின் ஏற்றம். ஸ்ரீரெங்கநாதன் பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்த்தி கண்டருளி கருணையெனும் மழையைப் பொழியும் காளமேகமாகத் தங்களைச் சரணமடையும் அடியவர்கெல்லாம் அருள் மழையைப் பொழிகின்றனர்.

இந்த உற்சவம் சிறிது விரிவாக கீழ்க்கண்டவாறு தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளது

1. பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் ஆதி பிரம்மோற்சவம் சிறு முன்னோட்டம்
2. பங்குனி உத்தரம் திருநாள் காலையில் நடந்தருளும் பிரணய கலகமெனும் (ஊடல்) / மட்டையடி உற்சவத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கும் அழகிய மணவாளனுக்கும் ஏற்பட்ட பிணக்கும் நம்மாழ்வார் செய்து வைத்த சமரசமும்.

3. சமரசத்திற்குப் பின் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் நம்பெருமானும் கண்டருளும் ஏகாந்தம்.
4. ஏகாந்தத்திற்குப்பின் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் நம்பெருமானும் பங்குனி உத்தர மண்டபம் சென்றடைந்து சேர்த்தி கண்டருளல்.
5. பங்குனி உத்தரமண்டபத்தில் திவ்யதம்பதிகளின் சேர்த்தியில் அத்யாபகர்கள் ஸ்ரீராமானுஜர் அருளிய “கத்யத்ரயம்” (ஸரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்) எனும் மூன்று கத்யங்களை சேவிப்பர். பின்னர் பெரியபெருமாள் பெரிய பிராட்டியார் வாழிதிருநாமம் சேவிப்பர்;
6. திவ்யதம்பதிகள் திருமஞ்சனம் கண்டருளுதல்; அரையர் வசந்தன் பாட்டு சேவித்தல்;
7. ஸ்ரீரங்கநாயகிதாயார் தன்னுடைய மூலஸ்தானம் அடைதல்; நம்பெருமாள் கோரதம் எழுந்தருளல்.

பங்குனி பிரம்மோற்சவம் - முன்னோட்டம்

திருவரங்கனின் பங்குனி பிரம்மோற்சவம் ஆதி பிரம்மோற்சவம் (பங்குனித் திருநாள்) என்று கொண்டாடப்படுகிறது. இலங்கை மாநகரில் இராவணனுடன் சமர்புரிந்து சீதாப்பிராட்டியை மீட்டு அயோத்தி மாநகர் திரும்பி ஸ்ரீராமருக்கு பட்டாபிஷேகம் முடிந்தவுடன், விபீஷணன் ஸ்ரீசீதாப்பிராட்டி ஸ்ரீராமர் ஆகியோரிடம் விடைபெற்று இலங்கை புறப்பட்டார். சூரிய வம்சத்து சக்கரவர்த்திகளான இக்ஷ்வாகு முதல் ஸ்ரீராமர் வரை பூஜித்து வந்த அவர்களுடைய குலதந்தான ஸ்ரீரங்கநாதரை ஸ்ரீரங்க விமானத்துடன் விபீஷணனுக்கு பரிசாக அளித்து பூஜித்து வரச்சொன்னார் ஸ்ரீராமபிரான். இலங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் சந்திர புஷ்கரணியின் கரையில் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை இறக்கி வைத்துவிட்டு தான் செய்யும் நியமங்களை அனுட்டித்தார். அது முடிந்து தன் இலங்கை திரும்புவதற்காக ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை சந்திர புஷ்கரணியின் கரையிலிருந்து எடுக்க யத்தனிக்கையில் ஸ்ரீரங்கநாதர் தான் அவ்விடத்திலேயே இருக்க விருப்பம் கொண்டதாக தெரிவித்தார். அது பங்குனி மாதமானதால் பிரம்மோற்சவம் நம்பெருமானுடைய நக்ஷத்திரமான ரோஹிணியில் தொடங்கி ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரின் நக்ஷத்திரமான உத்திரத்தில் முடிவுறும் வகையில் நடைபெறுவது வழக்கம். சோழதேசத்து அரசன் தர்மவர்மனும் விபீஷணனும் சேர்ந்து இந்த பிரம்மோற்சவத்தைவெகு விமரிசையாக நடத்தினர். அன்று தொடங்கப்பட்ட உற்சவம் இன்றும் சிறப்புற நடைபெற்று வருகிறது. எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியவுடன் நடத்தப்பட்ட முதல் உற்சவமாதலால் ஆதி பிரம்மோற்சவம் எனும் பெயர் பெற்றதில் வியப்பில்லை

ஸ்ரீரங்கநாதன் சந்நிதி அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் கொடியேற்றம் , நம்பெருமாள் உபயநாச்சியாருடன் புறப்பாடு , உபயநாச்சிமாருடன் திருமஞ்சனம் , இரவில் ஜீயர்புரம் புறப்பாடு கண்டருளல், மறுநாள் ஜீயர்புரத்திலிருந்து புறப்பாடு கண்டருளி இரவு ஸ்ரீரங்கம் சேர்தல், கருட வாகனம் சேவை , சேஷ வாகனம் புறப்பாடு கற்பக விருக்ஷ வாகனம், தங்கப்பல்லக்கில் " உறையூர் புறப்பாடு கண்டருளல் கமலவல்லித் தாயாருடன் சேர்த்தி சேவை, உறையூரிலிருந்து நம்பெருமாள் புறப்பாடு கண்டருளி வெளியாண்டாள் சந்நிதியில் மாலை மாற்றுதல் ,உபயநாச்சிமாருடன் புறப்பாடு கண்டருளி " நெல் அளவை கண்டருளல்", உபயநாச்சிமாருடன் தாயார் சந்நிதியில் திருமஞ்சனம் கண்டருளல், எல்லக்கரை மண்டபம் புறப்பாடு கண்டருளல், எல்லக்கரை மண்டபத்தில் இருந்து குதிரை வாகனத்தில் ஆரோகணித்து கோரதம் அருகில் வையாளி கண்டருளல் என்று எட்டுநாள் உற்சவங்களையும் கண்டருளி,

ஒன்பதாம் திருநாள் காலை தங்கப்பல்லக்கில் புறப்பட்டு, சித்திரை மற்றும் உத்திர வீதிகள் புறப்பாடு கண்டருளி , தாயார் சந்நிதி வந்தடைந்து , மட்டையடி உற்சவத்தை அனுபவித்து, பிராட்டியுடன், சமாதானம் கண்டருளி, தாயார் முன்மண்டபம் சேர்ந்து முதல் ஏகாந்தம் கண்டருள்வார்.

பின்னர் " நம்பெருமானும் , தாயாரும் .சேர்த்தி சேவை " : சின்னப் பெருமாள் தீர்த்தவாரி கண்டருளி சேர்த்தி மண்டபம் சேர்தல்...கத்யத்ரயம் கோஷ்டி சேவித்தல் ... " இரண்டாம் ஏகாந்தம் " : "சேர்த்தி திருமஞ்ஜனம் " . " மூன்றாம் ஏகாந்தம் "

பத்தாம் நாள் அதிகாலை"தாயார் மூலஸ்தானம் "சேர்தல். நம்பெருமாள் தாயார் சந்நிதியில் இருந்து புறப்பாடு கண்டருளி " கோரதம் ஏகி" "கோரதம்" வடம் பிடித்தல் . நம்பெருமாள் கோரதத்தில் இருந்து புறப்பாடு கண்டருளி , சந்தனு மண்டபம் திருமஞ்சனம் கண்டருளல். "ஸப்தாவரணம்"புறப்பாடு, நம்பெருமாள் மூலஸ்தானம் சேர்தல். பதினொன்றாம் நாள் நம்பெருமாள் "ஆளும் பல்லக்கு" புறப்பாடு கண்டருளல், படிப்பு , நம்பெருமாள் மூலஸ்தானம் சேர்தல் என்று உற்சவம் நிறைவுறுகிறது.

இந்த உற்சவம் காலை மாலை, இரவு , பகல் என்ற கணக்கின்றி அழகிய மணவாளன் நம்பெருமாள் அடியவர்களுக்கு அருள்சொரிவதற்காகவே அமைந்த ஓர் ஒப்பற்ற உற்சவம். இதில் ஒன்பதாம் நாள் பங்குனி உத்தர சேர்த்தி உலகோர் உய்வதற்காக அமைந்த ஏற்றமிகு உற்சவம் . இந்த முன்னோட்டத்துடன் நாம் மட்டையடி உற்சவம் மற்றும் பங்குனி உத்தர சேர்த்தி உற்சவத்தினை மேலே அனுபவிப்போம்.

பங்குனி உத்தரத்தன்று நாச்சியார் சன்னிதிக்கு நம்பெருமாள் எழுந்தருளக் காரணம் யாது? என்று கேள்விகேட்டு“ உறையூர் நாச்சியாரும் பங்குனி உத்தரமும்” எனும் புத்தகத்தில் சாகித்ய சிரோன்மணி S.பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் அதற்கு விடையும் அளித்திருக்கிறார். ஸ்ரீரங்கத்தில் பங்குனி உத்தரம் என்பது தந்த்ரோற்சவம். பங்குனி மாதத்தில் இரண்டு உற்சவங்கள் (நம்பெருமாள் மற்றும் தாயாரின் உற்சவங்கள்) உற்சவங்கள் அவர்களது நக்சத்திரத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் அல்லது முற்றுப்பெற வேண்டும், பெருமாளுக்கு ரோஹிணி நக்சத்திரமாகையால் அன்று உற்சவம் ஆரம்பமாகி உத்தர நக்சத்திரத்தில் முடிகிறது.நாச்சியாருக்கும் ரோஹிணி நக்சத்திரத்தில் ஆரம்பமாகி உத்தர நக்சத்திரத்தில் முடிகிறது.பெருமாளுக்கு காலையிலும் இரவிலும் உற்சவங்கள் நடக்கவேண்டியுள்ளதால் நாச்சியாருக்குத் தனியாக உற்சவம் நடக்கமுடியாமல் பாவனையாக நடக்கிறது. உத்தரம் இருவருடைய உற்சவத்திற்கும் கடைசிநாளானதால் நாச்சியாருடன் சேர்த்திகண்டருள பெருமாள் தாயார் சன்னிதிக்கு எழுந்தருள்கிறார், பிரணயகலஹமேனும் உற்சவம் (மட்டையடி என்று வழக்கில் உள்ள உற்சவம்) பண்ணவேண்டுமென்று ஆகமம் விதிப்பதால் உறையூர் நாச்சியாருடன் நடந்த சேர்த்தி உற்சவம் இதற்கு ஒரு அனுகூலமான சந்தர்ப்பமாய் அமைந்தது என்று கூறுகிறார்

17.7.1.பிரணய கலகம் எனும் மட்டையடி உற்சவம்

ஒன்பதாம் திருநாள் பங்குனி உத்தரம். அன்று காலையில் நம்பெருமாள் தங்கப்பல்லக்கில் எழுந்தருளுவார். இப்பல்லக்கில் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் சித்திரை வீதி மற்றும் உத்தர வீதிகளில் அரையர் இசையுடன் வலம் வந்தபிறகு, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சந்நிதிக்குள் எழுந்தருள்கிறார்.

இத்திருநாளில் பெரியபிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் உள்ள பிணக்கு (பிரணயகலகம்) மட்டையடி உற்சவமாக கொண்டாடப்படுகிறது. பெரியபிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் அப்படி என்ன பிணக்கு? இதை நாம் சிறிது விரிவாக அனுபவிப்போம்.

நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதிக்குள் எழுந்தருளும் சமயம் மட்டைகளை அடித்துக்கொண்டு வந்து கதவுகள் சாற்றப்பட்டு புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் எறிந்து நம்பெருமானைத் தடுத்துவெளியே நிறுத்தி வைப்பார்கள். கதவுகள் திறக்கப்படும்போது பெருமாள் உள்ளே செல்வதும், கதவுகள் சாற்றப்படும்போது பெருமாள் பின்னால் ஒதுங்குவதுமாக இருக்கும் காட்சி. ஏன் இந்த நிலை? அழகிய மணவாளன் மேல் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு அப்படி என்ன கோபம்!

நம்பெருமாளுக்கு ம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கும் சமாதானம் பண்ணி வைப்பதற்காக கோயிலின் மணியக்காரர் நியமனத்தின் பேரில் நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு அரையர்களும் பரமபத வாசலிலிருந்து தாயார் சந்நிதிக்கு எழுந்தருளுவர்.

இதில் அரையர்கள் நம்பெருமாள் சார்பாகவும் , தாயார் சன்னிதி பண்டாரி (கைங்கரியம் செய்பவர்கள்) ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சார்பாகவும் வாக்குப்பரிமாற்றம் நடந்தேறும். நம்பெருமாள் சொல்ல வேண்டியவைகளை அரையர்கள் தாள இசையில் இசைப்பர். நம்பெருமாளுக்கு தாயாருக்கும் இடையே நிகழும் வாக்குப் பரிமாற்றத்தை தம்பிரான்படி பாசுரங்கள் (அரையர்களின் முன்னோர்கள் அருளியது) கொண்டு ஸேவிப்பார்கள்.

வரிசைக்கிரமாக சொல்வதென்றால், முதலில் அரையர்கள் நம்பெருமாள் சொல்லும் வார்த்தையை நம்பெருமாளிடமே விண்ணப்பிப்பர். அடுத்து அதையே தாயாரிடமும் விண்ணப்பம் செய்வர். அதைக்கேட்டு ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி பண்டாரிகள் தாயாரின் சார்பில் பதில் வார்த்தைகளைச் சொல்வர். பண்டாரிகள் சொல்வதை அரையர்கள் செவிமடுத்துக் கேட்டு அதை நம்பெருமாளிடம் விண்ணப்பிப்பார்கள். நம்பெருமாள் மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் வார்த்தைகள் பாசுரங்களாக சேவிக்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மற்றும் நம்பெருமாள் அருளிய வார்த்தைகளை படித்து இன்புறும் வண்ணம் உரைநடை வடிவில் அடியேன் புரிந்து கொண்ட அளவில் கீழே வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது .

நம்பெருமாள்-1 ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் என்னை ஏன் உள்ளே விட மறுக்கிறீர்கள்? என்று நம்பெருமாள் வினவுகிறார்:

இது பிரம்மோற்சவமில்லையா! நான் உற்சவ நிமித்தமாக திருவீதிகள் எழுந்தருளி வலம்வந்த போது தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தனர். அந்தணர்கள் துதித்தார்கள். இதையெல்லாம் உன்னிடம் பகிர்ந்துகொள்ள மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வந்தேன். எப்பொழுதும் நான் வரும் பொழுது எதிரே வந்து கைலாகு கொடுத்து உள்ளே அழைத்துச்சென்று திவ்ய சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி, திருக்கால்களை விளக்கி, வஸ்திரத்தால் ஒற்றியெடுத்து, விசிறி (திரு ஆலவட்டம்) சமர்பித்து, மங்கள ஆரத்தி எடுத்து, வெற்றிலை பாக்கு இவைகள் சமர்பித்து, தூபங்கள் காண்பித்தல், தீபம்

சர்ப்பித்தல் போன்ற உபசாரங்களை செய்வீர்கள். ஆனால் இன்றோ நம் திருப்பல்லக்கைத் தொட்டுத் தள்ளிவிட்டு , சேவடிமார்கள் கைகளால் பூப்பந்துகளாலும் பழங்களாலும் விட்டெறிந்து பாராமுகமாக சன்னிதிக் கதவைத்தாளிட்டு எந்த நாளும் செய்யாத அவமானங்களை இன்று ஏன் செய்கிறீர்கள்? என்று வினவுகிறார்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் 1- இக்கேள்விக்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பதிலிருக்கிறார்:

தாங்கள் எப்போதும் போல் எழுந்தருளியது உண்மையென்றால், உங்கள் திருக்கண்கள் ஏன் சிவந்துள்ளன? திருக்குழற் கற்றைகள் எல்லாம் ஏன் கலைந்துள்ளன? கஸ்தூரி திருமண்காப்பு ஏன் கரைந்துள்ளது? திருவாய் ஏன் வெளுத்துள்ளது? திருக்கழுத்தில் ஏன் விரல் நகங்கள் பதிந்து கிடக்கின்றன? தங்களின் திருமேனி முழுதும் ஏன் குங்குமம் காணப்படுகிறது? தங்களின் பரிவட்டங்கள் ஏன் மஞ்சள் நிறமாயுள்ளது? திருவடிகளெல்லாம் ஏன் செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசப்பட்டுள்ளது? இந்த அடையாளங்களைக் கண்டு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின்(என்) திருவுள்ளம் மிகவும் வேதனைப்பட்டுள்ளது. உள்ளேயிருப்பவர்களை வெளியில் வெளியே இருப்பவர்களை உள்ளே விடாமலும் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டு இருப்பதால் தங்களிடம் பேசுவதற்கு இது சமயமில்லை. நேற்று சென்ற இடத்திற்கே இன்றும் சென்று வரலாம் என்று பதிலிருக்கிறார்.

நம்பெருமாள்-2 இதற்கு நம்பெருமானின் சமாதானம் :

நான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வன் ஆகியபடியால் கவிரி முடிந்து, கல்கச்சைகட்டி, ஈட்டி ஏந்தி, குதிரை மேல் ஆரோகணித்து இரவு முழுவதும் இவ்வுலகை காப்பதற்காக நித்திரையின்றி விழித்திருந்ததால் திருக்கண்கள் சிவந்து கிடக்கின்றன. குதிரை மீதேறி செல்லுங்கால் அடிக்கும் காற்றினால் திருக்குழற் கற்றைகள் கலைந்துபோயின. சூரியனுடைய அதிகமான வெப்பத்தாலே வியர்த்து திருமண்காப்புக் கரைந்துள்ளது. தேவதைகள் அசுரர்களை அழிப்பதற்காக சங்கை எடுத்து ஊதினேன். பாஞ்சஜன்னியம் சங்கு பட்டு உதடுகள் வெளுத்துப்போய்விட்டது. மிகவும் கடினமான வனப்பகுதிகளில் செல்கையில் பூ முள் கிழித்து கழுத்தெல்லாம் கீறல் விழுந்தது. அவைகள் நகக்குறிகளில்லை. தேவதைகள் பூமாரி பொழிந்ததால் பூக்களின் மகரந்தப்பொடிகள் பட்டு குங்குமப் பொடிகள் போன்று தோற்றமளிக்கின்றன. பரிவட்டம் பீதாம்பரமாக (தங்க இழைகள் கொண்ட வஸ்திரம்) இருக்கிறபடியாலே மஞ்சள் நிறமாகத்தோன்றுகிறது. குதிரையின் இருமருங்கிலும் தொங்கும் அங்கவடிகளில் திருவடிகளை வைத்துக் கொண்டு ஏகியதால் திருவடிகள் சிவந்து போயின. இந்த அடையாளங்கள் இவைகளால் ஏற்பட்டதேயொழிய வேறில்லை.

நான் வேட்டையாடி வேர்த்து விறுவிறுத்து வரும் சமயம் திருமங்கை ஆழ்வான் என்றொருவன் வந்து என்னிடமுள்ள எல்லாவற்றையும் எடுத்துச்சென்றான். அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று நல் வார்த்தைகள் கூறி திருவாபரணங்களை மெல்ல அவனிடமிருந்து திரும்ப வாங்கி கருவூலத்தில் சேர்த்தேன். கணக்கெடுக்கையில் கணையாழி மோதிரம் காணாமல் போனது தெரிந்தது. அதற்காக விடிய பத்து நாழிகைக்கு புறப்பட்டு திருவீதிகள் வலம் வந்து கணையாழி மோதிரத்தைக் கண்டெடுத்து மீட்டுக்கொண்டு வருகையில் தேவர்கள் பாரிஜாத மலர்களுடன் சேவிக்க வந்தனர். நம் தேவிமாரன்றி நான் சூடுகிறதில்லை எனச்சொல்லி அவர்களை உள்ளே வரச்செய்து பின்னர் நான் வந்தேன். ஆகையால் தான் கொடுத்த மலர்களைப் பெற்றுக்கொண்டு தன்னை உள்ளே அழைக்கச் சொல்கிறார்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் -2 நம்பெருமாளின் இச்சமாதானத்திற்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் பதில்: கணையாழி மோதிரம் காணாமற் போனது உண்மையென்றால், புழுது விடிவதற்கு பத்து நாழிகைக்கு முன் தாங்கள் உறையூருக்கு சென்று சிற்றிடை கொண்ட பெண்களின் சேரியில் புகுந்து தங்களின் மனது களிக்கும்படி அனுபவம் பெற்று அவ்வனுபவங்களின் அடையாளங்கள் தங்களின் திருமேனியில் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. நான் ஏழையானபடியினால் அந்த அடையாளங்களுக்கெல்லாம் புறம்பாக ஏதேதோ புனைந்து பொய் சொல்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட பொய்களையெல்லாம் நேற்று சென்ற இடத்திலேயே பொய் சொல்லிவிட்டு இன்றும் அங்கேயே எழுந்தருளியிருங்கள்

நம்பெருமாள்:3 இதற்கு நம்பெருமாள் கூறும் சாமர்த்தியமிக்க பொய் புனைந்த சமாதானம்.

நாம் உறையூரைக் கண்ணால் கண்டதுமில்லை காதால் கேட்டதுமில்லை. துஷ்டர்கள் உங்கள் மனதிற்கிசைவான வார்த்தைகளை சொன்னால் அதைக்கேட்டு எனக்கு ஒருநாளும் செய்யாத அவமானங்களைச் செய்யலாமா ? தாங்கள் முழுதுமாக விசாரிக்காமல் என்னை அவமானம் செய்கிறீர்கள். அந்த அவமானங்களெல்லாம் உங்களுக்கே தவிர எனக்கொன்றுமில்லை. நாம் அளித்த மலர்களைப் பெற்றுச் சூடிக்கொண்டு என்னையும் உள்ளே அழைத்துச்செல்லுங்கள்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்:-3 இச்சமாதானத்திற்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தாபமும், கோபமும் நிறைந்த பதில்:

முந்தாநாள் (ஏழாம் திருநாளன்று)அழகிய மணவாளப் பெருமாள் வேட்டையாடி வேர்த்துக் களைத்து எழுந்தருளினார் என்று நாங்கள் மிகவும் பிரியத்துடனே எதிர்கொண்டு அழைத்து திருக்கை கொடுத்து உள்ளே அழைத்துச்சென்று திவ்ய சிம்மாசனத்தில் ஏறி அமரச் சொன்னோம். தங்கள் திருவடிகளை விளக்கி நன்னீரால் சுத்தம் செய்து திருவொத்துவாடை வஸ்திரம் கொண்டு ஒற்றியெடுத்து, திருஆலவட்டம் (விசிறி) சமர்பித்தோம். தாங்கள் அதிகமான சிரமப்பட்டு இருந்ததைக் கண்டோம். தங்களின் களைப்பைப்போக்க வெந்நீர் திருமஞ்சனம் சமர்பித்தோம். அப்போது தாங்கள் முழுமையாக நீராடாமல் இருந்ததைக் கண்டோம். மிகவும் அசதிபோலும் என்றெண்ணி தாங்கள் உடுக்க திவ்ய பீதாம்பரம் சமர்ப்பித்தோம். அதையும் எப்போதும் அழகாக சார்த்திக்கொள்ளாமல் ஏனோ தானோ என்று அதை உடுத்திக்கொண்டீர்கள். கஸ்தூரித்திருமண்காப்பு சமர்பித்தோம் அதையும் எப்பொழுதும் போல் நேர்த்தியாக சற்றிக்கொள்ளாது கோணல் மாணலாக திருவேங்கடவன் மாதிரி சாற்றிக் கொண்டீர்கள். தங்களின் இளைப்பை நீக்க தங்கப்பாத்திரத்தில் அப்பங்கலந்த சிற்றுண்டி இனிப்புடன் கூடிய வகைவகையான பதார்த்தங்களை பாலிலிட்டு சமர்பித்தோம். அதையும் உண்ணாது இருந்தீர்கள். தங்களுடைய களைப்பைக் கண்டு தங்களுக்கு ஆதிசேஷனைப் படுக்கையாக விரித்து அதன்மேல் கண்வளரப்பண்ணி திருவடிகளை பிடித்து விட்டுக்கொண்டிருந்தேன். . மாயக்கள்வராகிய நீங்கள் எனக்கு மாயமான தூக்கத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டீர்கள். திடுக்கிட்டு கண்விழித்துப் பார்க்கையில் கருவூலம் திறந்து என் சீதனங்களாகிய அம்மாணை, பத்துகழஞ்சு, பீதாம்பரங்கள் ஆகியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு இன்னவிடம் செல்கிறோம் என்று கூடச் சொல்லாமல் சென்று விட்டீர்கள் என வாசற்காப்பாளர் சொல்லிவிட்டனர். அக்கணமே எனது அந்தரங்க சேவகிகளை விட்டு தேடசொன்னோம். அவர்களும் தங்களுடைய திருவடியின் அடியை யொற்றி சென்று பார்க்கையில், உறையூரில், மச்சினி என்று ஒரு பெண்ணை அழைத்தீராம்; மற்றொரு பெண்ணின்

மடியைப் பிடித்தீராம்; மார்பில் கச்சையணிந்த பெண்ணை கண்ணால் அழைத்தீராம்; தங்களின் கனியொத்த வாயை அவளுக்குத் தந்தீர்களாம்; தங்களின் கார்மேனியொங்கும் பசுமஞ்சள் பூத்துள்ளதாம்; தாங்கள் கரும்புத்தோட்டதினுள் ஓர் யானை உலவுவதைப் போல இருந்தீர்களாம். தங்களின் அங்க அடையாளங்களுடன் இதை என் சேடிப்பெண் தெரிவித்தாள். தங்களாலே எனது மனம் ஓர் உலை போன்றுள்ளது தீயினில் உருகும் மெழுகு போன்றுள்ளது. என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லாதீர்கள். இங்கிருந்து சென்று விடுங்கள்

நம்பெருமாள்-4 இதற்கு நம்பெருமாள் கூறும் சாகசமிகு சத்தியப்பிரமாணம் செய்வதாகக் கூறும் சமாதானம்:

ஒருவருக்கொருவர் சந்தேகம் ஏற்படின் அதைப்போக்குதற்கு வாக்குறுதிகளாலும் சத்தியத்தாலும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள். அதுபோன்று நானும் சத்தியப்பிரமாணம் செய்கிறேன். நான் தேவாதிதேவனாதாலால் தேவதைகளைத் தாண்டுகிறேன். கடலில் மூழ்குகிறேன். அக்கினியில் பிரவேசித்து வருகிறேன். பாம்புக்குடத்திலே கைவிடுகிறேன். மழுவேந்துகிறேன். கொதிக்கும் நெய்க்குடத்திலே கையிடுகிறேன். இந்த சத்திய வாக்கியங்களை ஏற்று நான் கொடுக்கும் மலர்களை வாங்கிச் சூடிகொண்டு என்னையும் உள்ளே அழைக்கவேண்டும்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் -4 சத்தியங்களை பற்றி கோபமுறக் கூறும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் பதில். ஒருவர் மீது ஒருவர் கொள்ளும் சந்தேகம் கொள்ளுங்கால் , அது எந்த வழியிலும் தீராது போயின் அதை வாக்குறுதி சத்தியம் செய்தல் போன்றவற்றின் மூலம் தீர்த்துக்கொள்வர். ஒரு அந்தணன் இன்னொரு அந்தணன் மீது சந்தேகம் கொண்டானாகில் அதை நிவர்த்திக்க அந்த அந்தணனைத் தாண்டி சத்தியம் செய்வான். தாங்கள் தேவாதி தேவனாகியபடியால் தேவர்களைத் தாண்டுகிறேன் என்று சொல்கிறீர். தேவதைகளெல்லாம் தங்களுடைய திருவடிகளை எப்பொழுது கண்டு தரிசிக்கப்போகிறோமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு இருக்கையில், வலுவில் தங்களின் திருவடிகளை அவர்களுக்குக் காண்பித்தால் வேண்டாமென்றா சொல்லப்போகிறார்கள். சமுத்திரத்திலே மூழ்குகிறேன் என்கிறீர். பிரளயகாலத்திலே “ஆலமாமரத்தின் இலையினில் ஒரு பாலகனாய் ஞாலமேழுமுண்டான் அரங்கத்தரவினணையான்” (அமலனாதிபிரான்-9) என்று பாணன் பாடியபடிக்கு அனைத்து உலகங்களையும் சிறு குழந்தையாய் ஆலிலைத்தளிரில் சயனித்த வண்ணாம் தங்களுடைய திருவயிற்றினுள் வைத்துக் காத்தருளினீர்கள். தங்கள் சமுத்திரத்தில் மூழ்குவேன் என்பது விந்தையாயுள்ளது. . அக்கினியில் பிரவேசம் செய்கிறேன் என்கிறீர்கள். இது தங்களுக்கு புதிதல்லவே! பிரமனுக்குக்காக யாகத்தின் உத்தரவேதியிலே அக்கினியிருந்து தாங்கள் தோன்றி அருள் பாலிக்கவில்லையா? அக்கினி தங்களைச் சுடுமா? அடுத்து பாம்புக்குடத்தில் கையை விட்டு சத்தியம் செய்கிறதாகச் சொல்கிறீர்கள். “சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம்” என்று எக்காலமும் திருவனந்தாழ்வான் மேல் திருக்கண் வளர்ந்திருக்கும் தங்களை குடத்திலிட்ட பாம்பு கடிக்குமா? மழுஏந்தி நிற்கிறேன் என்கிறீர்கள். கோடி சூர்யபிரகாசம் கொண்டு விளங்கும் திருவாழியாழ்வானை (சுதர்ஸன சக்கரத்தை) எப்பொழுதும் தரித்திருக்கும் தங்களுக்கு இரும்பு மழுவை ஏந்துவது அவ்வளவு சாகசமான காரியமல்லவே. நெய் குடத்தில் கைவிடுகிறேன் என்கிறீர்கள். தாங்கள் கிருஷ்ணாவதாரம் செய்தபோது ஆயர்பாடியிலுள்ள ஐந்துலக்ஷம் குடியிலுள்ள அனைவரின் வீட்டிலும் நெய்யுண்ட உங்களுக்கு நெய் குடத்தில் கைவிடுவது ஒன்றும்

புதிதல்ல. என்னிடம் இப்படி நகைப்புக்கிடமான சத்தியங்களைச் செய்யாதீர்கள். தங்களுக்கு எந்த இடம் சௌகரியமாக உள்ளதோ அங்கேயே போய் இருங்கள். நேற்று எழுந்தருளின இடத்திலேயே இன்றும் போய் எழுந்தருளிக்கொள்ளுங்கள். இங்கே வரவேண்டாம் என்று கூறுகிறாள்

நம்பெருமாள்-5 நம்பெருமாள் மிக இறங்கி வந்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் கூறும் சமாதானம்: தாங்கள் எப்பொழுதும் போல் நான் சொல்வதை ஆதரியாது நான் தவறிழைத்ததாகக் கூறுகிறீர்கள். நான் உறையூரைக் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை என்றால் அதை பொய்யான வாக்காகக் கொள்கிறீர். சத்தியம் செய்கிறோமென்றால் அதை நகைப்புக்குறியதாகக் கூறுகிறீர். நாம் இவ்வளவு சொல்லியும் அதனை வேறாக நினைத்து சிறிதும் இரக்கமின்றி கோபத்தில் திருக்கண்கள் சிவந்து உள்ளம் குமுறி தங்களின் அழகிய திருமுகம் கருத்துள்ளது. இவ்வாறிருந்தால் எனக்கு கதியேது (எம்பெருமானுக்கு கதியில்லையாம்!! ஸ்ரீரங்கம் மண்ணும் காவிரி நீரும் தரும் சாமர்த்தியம் போலும்!) . அழகியமணவாளப் பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னிதி வாசலிலே தள்ளப்பட்டுள்ளார் எனும் அவமானம் எனக்கேதுமில்லை உமக்கேயாகும். ஆகையால் நாம் அளிக்கும் மலர்களைப் பெற்றுக் கொண்டு எம்மையும் உள்ளே அழைக்கவேண்டும்

கேள்வியும் பதிலும் ஏறிட்டுக்கொண்டே செல்வதைக் கண்ட நம்மாழ்வார் சமாதானப் படுத்துகிறார். எம்பெருமான் மிகவும் வருத்தமுற்றுக் கூறுவதை செவிமடுத்த நம்மாழ்வார் சமரசம் செய்துவைக்க முயல்கிறார். இப்படி எம்பெருமானும் பிராட்டியும் ஒருவர்க்கொருவர் வாதம் பண்ணிப் பிணங்கினால் இந்த அண்டமே அழிந்துவிடும். எம்பெருமான் அனைவருக்குமே உரித்தானவராதலால் அதைப் பிராட்டி உணர்ந்து அழகிய மணவாளனை அவருடைய அடியவர்களிடம் சென்று வருவதற்கு உதவி புரிதல் வேண்டும். அழகிய மணவாளனை பெரியமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அவரை பிராட்டியின் சன்னிதிக்குள் வருவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று நம்மாழ்வார் மிகவும் பணிவாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை வேண்டுகிறார்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்-5 இதற்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் பதில் தாங்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் இவ்வாறாக அடம் பிடித்து தங்களுக்கு எது சரியெனப் படுகிறதோ அதைச் செய்துவிட்டு , இங்குவந்து தனக்கு ஏதும் தெரியாது என்றும் சத்தியம் செய்து தருகிறேன் என்றும் நகையாடி செய்யத் தகாதவைகளை செய்து வருகிறீர். என்னால் பொறுக்கவே முடியவில்லை. ஆனாலும் நம்மாழ்வார் மங்களகரமாகச் சொன்ன வாய் மொழியினை ஏற்று இதைப் பொறுத்துக் கொண்டோம்; உள்ளே எழுந்தருளுங்கள் என்று எம்பெருமானை உள்ளே விடும்படி பணிக்கிறாள்.

மூடியிருந்த தாயார் சன்னிதிக்கதவு திறந்தவுடன் அழகிய மணவாளன் பெருமகிழ்ச்சியுடன் மிக விரைவாக பிராட்டியுடனிருக்க செல்கிறார். ஆனால் உடனே செல்லாமல் முதல் மண்டபத்திலிருந்து நம்பெருமாள் மணியக்காரரை நியமித்து மாலை, கஸ்தூரித் திருமண், சந்தனம் இவைகளைக் களைந்து காப்பந்தம் தாஸநம்பி பந்தம் இவற்றுடன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு சமர்ப்பித்திடுவார்.

இதை ஏற்றபின்னர் தாயார் சன்னிதிக்கு எழுந்தருள்வார். தாயார் சன்னிதியில், அரையர்கள் திருப்பல்லாண்டு வாழி, மங்களம் இவைகளை சேவித்து இரண்டு பட்டப் பெயர் அருள்பாடுகளுடன் அரையருக்கு ஜரிகைதுப்பட்டா (சாதரா) மரியாதை நடைபெறும். நம்பெருமாளிடம் பண்டாரிகளுக்கு ஜரிகைதுப்பட்டா (சாதரா) மரியாதை நடைபெறும். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரால் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு சந்நிதி வாசலில் நம்பெருமாள் எழுந்தருளி நம்மாழ்வாருக்கு மரியாதை செய்து அனுப்புவார்.

இது முடிந்து நம்பெருமாள் தாயார் சன்னிதி மண்டபத்திற்கு சென்று பிராட்டியை நோக்கி அமர்கிறார். எம்பெருமான் பிராட்டியை பார்த்து ஏன் இந்த பிணக்கம்? என்று வினவ , பிராட்டி ஏன் என்னிடம் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் செல்வதா? என்று தம்பதிகளிருவரும் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். இந்த சமயத்தில் பெரியபெருமாள் சன்னிதி அர்ச்சகர்களும் தாயார் சன்னிதி அர்ச்சகர்களும் அந்தரங்க கைங்கர்யம் செய்பவர்கள் மட்டுமே இருப்பர்.. அழகிய மணவாளன் (இருவரும் பேசி முடித்தவுடன்) பிராட்டியிடம் பங்குனி உத்திரத் திருநாளைக்கு அடியவர்கள் காத்துக்கிடக்கின்றனர் செல்லவேண்டாமா? என்று வினவுகிறார். பிராட்டி தங்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் உபசாரங்கள் பண்ணாது எவ்வாறு அனுப்ப இயலும் என்று பரிவுடன் பதிலிருக்கிறார். உடன் எம்பெருமானுக்கு மிகவும் உவப்பான “அக்கார அடிசில்” சமர்பித்து தம்பதிகளிருவரும் ஏகாந்தமாகக் கண்டருள்வர், இதை “முதல் ஏகாந்தம்” என்றழைப்பர் பின்னர், நம்பெருமாள் பங்குனி உத்தர மண்டபத்திற்கு எழுந்தருள்வார். அடுத்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பங்குனி உத்தர மண்டபத்திற்கு எழுந்தருள்வார். வருடம் முழுவதும் எதிர்பார்த்து ஏங்கித் தவிக்கும் அடியவர்களுக்கு திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளிருவருவரும் சேர்த்தியாக சிம்மாசனத்தில் சேவை சாதிப்பார்கள். தாயார் மட்டுமே வண்ணமிகு தண்டு மாலையை சாற்றிக்கொண்டிருப்பார், நம்பெருமாள் பூச்சரம் மட்டும் சூடியிருத்தலைக் கண்டு தரிசிக்கலாம். பிறகு இரவு பத்து மணி வரை பொதுஜனசேவை நடைபெறும்.

அடியவர்கள் சரண்புகுவதற்கென்றே ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பொற்றாமரை மலரில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் சீரார் வளை ஒலிக்கும் செந்தாமரைக் கைகளில் ஒன்றை அபயஹஸ்தம் ஆகவும் மற்றொன்றை வரம் அருளும் வரதஹஸ்தமாகவும் கொண்டு கருணை வெள்ளம் கரை புரளும் திருக்கண்களுடன் அருள்புரிகிறாள்.

திருப்பாற்கடல் கடைந்த போது பெரியபிராட்டியின் அவதார நன்னாளான பங்குனி உத்தர தினத்தில் பெரியபிராட்டி எம்பெருமானின் திருமார்பில் அமர்ந்து எம்பெருமானுக்கு அளப்பரிய ஆனந்தத்தை அளித்தாள். அதே நன்னாளில் திருவரங்கத்தில் பெரியபிராட்டியும் அழகியமணவாளனும் ஆனந்தப்படுவதை இப்படத்தில் நாம் அனுபவிக்கலாம்.

ஸ்ரீரங்கநாயகியின் மதுர திருமுகத்தின் கடைக்கண் பார்வையால் நம்பெருமாள் மகிழ்ந்து அடியவர்க்கு அளப்பரிய பேரருளையும் ஆனந்தத்தையும் அருள விழைந்து, பிராட்டியின் கண்ணசைவிற்காகக் காத்திருப்பது போன்ற சேர்த்தித் திருக்கோலத்தை சேவித்து மாளாது.

இச்சேர்த்தியில் பெரியபிராட்டி எம்பெருமான் பக்கம் திரும்பி அமர்ந்து மிகவும் வசீகரப்பன்னகையுடன் எம்பெருமானை நோக்குகிறாள். நம்பெருமாள் தாயாரின் புன்னகையின் நேர்த்தியினையும் கடைக்கண் பார்வையையும் அனுபவித்து மோஹித்து அதன் வெளிப்பாடாக தானும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதை அனுபவிக்க முடியும்.

அளவிடமுடியாத பெருமைகளையும். சீரார் குணரத்தினக் குவியல்களையும் கொண்ட பெரியபிராட்டியை எழுத்தினால் விவரிப்பது எத்தனை பிறவியெடுத்தாலும் இயலாத ஒன்று என்பதை நம் ஏற்கனவே அனுபவித்தோம். எம்பெருமானின் திருவடிகளில் சரண்புகச் சொல்வதையும் ஏற்கனவே அனுபவித்தோம். இந்த சேர்த்தி அற்புதத்திலும் அதை நாம் அனுபவிக்கலாம். பிராட்டி தனது வரமருளும் திருக்கைகளால் நம்பெருமானின் பூவார்கழல்களை காண்பித்து “ இத்திருவடிகளே உங்களுக்குப் புகல், இத்திருவடிகளில் சரணடையுங்கள்” என்று நேரிடையாக அடியவர்களுக்கு காண்பித்தருள்கிறாள். நம் போன்ற சம்சாரிகள் நேரில் கண்டு அனுபவித்து திவ்யதம்பதிகளின் திருவடிகளில் சரணம் புகுந்து அதை அடுத்த வருடம் நடைபெறும்

உற்சவம் வரை வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்தித்து துதித்து கொண்டிருப்பதே நாம் எடுத்த பிறவியின் பயன் எனலாம்.

ஸ்ரீ வாதிராஜர் எனும் மஹான் அருளிய ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குணதர்ப்பண ஸ்தோத்ரத்தில், தங்கமயமான மண்டபத்தில் ரத்தினங்களிழைத்த சிம்மாசனத்தில் ஹரியுடன் அமர்ந்துள்ள மஹாலக்ஷ்மியை வணங்குகிறேன் எனும் பொருளைகொண்ட

ஸுவர்ணமண்டபே ரத்நசித்ரஸிம்ஹாஸநோத்தமே |

நமாமி ஹரிணா ஸாகமிந்திராம் க்ருதமந்திராம் || (ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குணதர்ப்பண ஸ்தோத்ரம் - 13) என்றும்,

ஸ்ரீரமாதேவியுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆகியோரின் நேர்த்தியான திருமூக்கு அவர்களது அழகிய திருமுகத்திற்கும் இளமைபொங்கும் திருமேனிக்கும் மேலும் அழகினை தருகின்றன. அவர்களது தாமரை மலரையொத்த திருவடியிணகளை தேவர்களல்லாம் துதித்து வணங்கி வழிபடுகின்றனர். அந்த திவ்ய தம்பதி யினரை துதித்து வணங்கி பிரார்த்திப்போம் எனும் பொருள்கொண்ட

ஸுமுகௌ ஸுந்தரதரௌ ஸுநாஸௌ ஸுகசித்தநா |

ஸுராராதித பாதாப்ஜௌ ரமாநாராயணௌ ஸ்தும: || (ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்குணதர்ப்பண ஸ்தோத்ரம் -16) என்றும் அருளியிருப்பது எம்பெருமான் சேர்த்தியினை அனுபவித்து வர்ணிப்பது போலுள்ளது.

பங்குனி உத்தர திருநாளன்று கணக்கிலடங்கா பக்தர்கள் குழாமுடன் சிலவினாடிகள் கூட நின்று சேர்த்தியழகை சேவிப்பது என்பது மிகவும் கடினம். பொதுவாக அழகினை பேரழகு, கொள்ளை அழகு, அழகு வெள்ளம் என்றெல்லாம் சொல்வதுண்டு. ஆனால் நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தம்பதிகள் சேர்த்தியின் அழகினை எடுத்தியம்ப யத்தனித்தால் 'முடிவில்லாதோர் எழில்' என்று மட்டுமே கூறவியலும். இந்த அற்புதமான சேர்த்தியழகை நேரே அனுபவித்துதான் உணரமுடியும். பக்தர்களின் ஆதாரம் தீர ஸ்ரீ.விஜயராகவன் கிருஷ்ணன் அவர்கள் திவ்யதம்பதிகளின் அனைத்து உற்சவங்களையும் மிக நேர்த்தியாக தனது "ஸ்ரீரங்கம்TV " எனும் முகநூலில் பதிவுசெய்கிறார். அவர் பதிவு செய்த சேர்த்தி உற்சவத்தின் படங்களிலிருந்து பெரியபிராட்டி நம்பெருமாள் முன்னமுக-பின்அழகினை இணைத்துள்ளேன். இந்த மிகவும் அரிதான அழகிய சேவையை அடியவர்களுக்கு பதிவு செய்திருக்கும் ஸ்ரீ.விஜயராகவன் கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு அடியேனின் நன்றியைப் பதிவு செய்கிறேன்.

17.7.2. ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் கத்யத்ரயம் அருளியது

நம்பெருமாளின் தீர்த்தபேரர் பெரியகோயில் மூலஸ்தானத்திலிருந்து புறப்பட்டு வடதிருக்காவேரியில் தீர்த்தவாரி கண்டருளி, பங்குனி உத்தர மண்டபத்திற்கு சேர்த்தி கண்டருளும் நம்பெருமாளிடம் எழுந்தருள்வார். இராமானுசர் அருளிச் செய்த கத்யத்ரயம் அவதரித்தது இப்பங்குனிஉத்தரத் திருநாளில் தான். வடமொழியில் அமைந்த கத்யத்ரயம் என்னும் மூன்று கத்யங்கள் முறையே சரணாகதி கத்யம் , ஸ்ரீரங்க கத்யம் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் என்பனவாகும் இவை மந்திர ரத்னமெனப்படும் உயர்வான த்வய மந்திரத்தின் அர்த்தவிசேஷமான ஒப்பற்ற சரணாகதி சாஸ்திரத்தினை விவரிப்பதாகும்.

நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழியில், அழகிய திருகைகளில் ஒளிபொருந்திய கைவளைகளை உடைய பெரிய பிராட்டியாரும் அவளுடைய நாயகனான நீயுமே (எம்பெருமான்) களித்து வாழ்கிற அழகிய இருப்பை இப்போது காணப்பெற்று காண்பது கேட்பது தொடுவது மோருவது உட்கொள்ளுவது ஆகிய வேலைகளைச் செய்துகொண்டு அலைகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு வாய்த்த விஷய சுகங்களையும் கைவல்ய சுகத்தையும் தவிர்க்கப் பெற்றேன்; உனது திருவடிகளை அடையவும் பெற்றேன் என்று பொருளுடைய கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலும் ஐங்கருவி கண்டவிற்பம், தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றிற்பம், ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக், கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேனுன் திருவடியே. (திருவாய்மொழி 4-9-10) எனும் பாசுரத்தின் ஆழ்பொருளை அடியொற்றி,

திருவரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளிருவருவரும் சிம்மாசனத்தில் சேர்த்திகண்டு இன்புறுகையில். பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் சரணாகதியை அனுட்டித்து கத்யத்ரயம் அருளினார். இத்திருநாளில் ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் அருளிய சரணாகதி சாஸ்திரத்தின் ஒரு துளியை “ பங்குனி உத்தர சேர்த்தி திருநாளில் ராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதி” எனும் தலைப்பில் பின்னிணைப்பு-1 ஆக தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. சரணாகதியின் உன்னதத்தை பற்றி வேதம், இதிகாசங்கள், பகவத்கீதை, புராணங்கள், ஸ்தோத்திரங்கள், ஆகமம் போன்றவற்றிலும் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் மற்றும் ஆச்சார்யர்களின் விளக்கங்களிலும் பரந்து உள்ளதன் சாரத்தை தன்னிடம் கொண்டுள்ளது சரணாகதி கத்யம். ஸ்ரீமத் இராமானுஜர் அடியவர்களின் மேலுள்ள பொங்கும் பரிவினால் அவர்கள் சம்சாரமெனும் மீளாத்தளையிலிருந்து விடுபடவேணுமென உளமுருகி திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதிகளிடம் வேண்டி முதலில் அமிர்தம் போன்ற சரணாகதிகத்யத்தை அருளினார். சரணாகதிகத்யக் கருத்தின் திரட்சியை சுருக்கமாகக் கொண்டது “ஸ்ரீரங்க கத்யம்”. சரணாகதியை அனுஷ்டிக்கும் சரணாகதர்களுக்கு கிடைக்கும் பேறான நலமந்தமில்லாதோர் நன்னாடாம் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் தொண்டுசெய்யும் பேரின்பத்தை “ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்” மூலம் அருளிசெய்துள்ளார். மூன்றாவது கத்யமான ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்திற்குத் தொடர்புடைய “அர்ச்சிராதி மார்க்கம்” இத்தொகுப்பின் பின் இணைப்பு-3ல் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் முதல் கத்யமான “ சரணாகதி கத்யம் “ பெரிய கத்யம் (ப்ருதுகத்யம்) என்றும் இரண்டாவது “ஸ்ரீரங்ககத்யம்” சின்ன கத்யம் (மித கத்யம்) என்றும் , ஸ்ரீவைகுண்டத்தை வர்ணனை செய்வதால் மூன்றாவது கத்யத்தை “ ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வடமொழி நூல்களில் கத்யம் என்பது பாக்களின் வடிவில் இருக்கும் உரைநடையாகும். இதில் இயற்றிச் சொல்பவர்/ படிப்பவர் மற்றும் கேட்பவரின் உரையாடல் இடம்பெறுவதுண்டு.. இந்த கத்யங்களில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கும் நடைபெற்ற உரையாடலும் , ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதன் அழகிய மணவாளனுக்கும் நடைபெற்ற உரையாடலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அருளிய மூன்று கத்யங்களையும் அதன் குறு விளக்கத்தையும் பின்னிணைப்பு-2 ல் “ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயம்” எனும் பகுதியில் படித்து இன்புறுவோம்.

கோயிலின் தீர்த்தபேரர் தீர்த்தவாரி கண்டருளி, நம்பெருமானிடம் வந்ததும் அத்யாபகர் கோஷ்டியினரால் கத்யத்ரயம் சேவிக்கப்படும். தளிகை நிவேதனம் ஆனதும் தீர்த்தபேரர் மூலஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வார்.இது “ இரண்டாம் ஏகாந்தம்” எனப்படும். இரண்டாம்

ஏகாந்தத்தளிகை நிவேதனம் ஆனதும் தீர்த்தபேரர் மூலஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வார். கோவிலின் அத்யாபகஸ்வாமிகள்(எம்பெருமான் மற்றும் ஆழ்வார் உற்சவங்களில் நாலாயிர திவ்யபிரபந்தத்தை கோஷ்டியாக இசைப்பவர்கள்). சேர்த்தி மண்டபம் சென்று பெரிய பெருமாள் வாழிதிருநாமம் மற்றும் பெரிய பிராட்டியார் வாழிதிருநாமம் ஆகியவற்றை இரண்டு தரம் சேவிப்பார்கள் (இசைப்பார்கள்).

18.பெரிய பெருமாள் மற்றும் பெரிய பிராட்டியார் வாழிதிரு நாமங்கள்

மேன்மையான பொருள் செறிந்த பெரிய பெருமாள் மற்றும் பெரிய பிராட்டியார் வாழிதிருநாமங்களின் சிறிய தொகுப்பினை அனுபவிப்போம்.

பெருமாள், பிராட்டியார், ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சார்யர்களைப் பற்றிக் கொண்டாட்டத்துடன் சேவிக்கப்படும் பாசரம் வாழி திருநாமம் என்பதாகும் . இப்பாசரம், பாடப்படுவரின் வடிவழகு . இயல்பு ,மேன்மை மற்றும் சிறப்புகளையும் மேம்பட தெரிவிக்கும். திருவரங்கத்தில் இந்தப் பங்குனிஉத்தர நன்னாளில் பெரிய பெருமாள் மற்றும் பெரிய பிராட்டியார் வாழி திரு நாமங்கள் சேவிக்கப்படும்

பெரிய பெருமாள் வாழிதிருநாமம்

"திருமகளும் மண்மகளும் சிறக்க வந்தோன் வாழியே
செய்யவிடைத் தாய் மகளார் சேவிப்போன் வாழியே
இரு விசும்பில் வீற்றிருக்கும் இமையவர் கோன் வாழியே
இடர் கடையப் பாற்கடலை எய்தினான் வாழியே
அரிய தயரதன் மகனாய் அவதரித்தான் வாழியே
அந்தரியாமித்துவமும் ஆயினான் வாழியே
பெருகி வரும் பொன்னி நடுப்பின் துயின்றான் வாழியே
பெரிய பெருமாள் எங்கள் பிரான் அடிகள் வாழியே
வாழித் திருநாமத்தின் பொருள்:

திருமகளெனப் போற்றித் துதிக்கப்படும் பெரியபிராட்டி மஹாலக்ஷ்மியும் மண்மகளென போற்றித் துதிக்கப்படும் பூமித் தாயாரும் சிறப்பு பெறும் படி அமைந்தவன் வாழ்க. எம்பெருமானைப் போற்றி விளக்கும் புருஷ சூக்தம் என்னும் வேத மந்திரம் அவனது அடையாளமாக “ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ன்யௌ “ என்று கூறுகிறது. பரம்பொருளான எம்பெருமானுக்கு பொறுமை மற்றும் அருள் இவற்றின் வடிவுடைய மண்மகள் என்று சிறப்பிக்கப்படும் பூமிப்பிராட்டியும், திருமகள் என்று சிறப்பிக்கப்படும் இலக்குமியும் மனைவியர்' என்று கூறுகிறது. பரம்பொருள் என்று சொல்வதற்கு அடையாளமாகவிருக்கும் அருளும் பொறுமையும் வடிவான திருமகளும் மண்மகளும் சிறக்கும்படி வந்தமைந்த திருமாலே வாழி வாழி. செம்மையுடைய ஆயர்மகளான நீளாதேவி நப்பின்னைப் (ஆய்மகள்) பிராட்டிகளின் சேவையைப் பெறுவோன் வாழ்க. பரமாகாசம் எனப்படும் பரமபதத்தினில் திருமகள் மண்மகள் ஆய்மகளுடன் சேர்த்தி கண்டருளி வீற்றிருக்கும் நித்யதூரிகளுக்குத் தலைவனே வாழ்க. உலகத்து உயிர்களின் துயரினைக் களைவதன் பொருட்டு திருப்பாற்கடலை அடைந்து அங்கேயே பள்ளி கொண்டவன் வாழ்க. ராம! பெருந்தவத்தினாலும் பெருங்காரியங்களைச் செய்ததினாலும் தேவர்களால் அடையப்பட்ட அமிர்தம் போல் ராஜாவான தசரதனால் அடையப்பட்டிருக்கிறாய் என்று பொருள்படும் மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி வர்ணா |

ராஜ்ஞா தஸரதேநாஸி லப்தோம்ருதமிவாமரை: || (ரா-ஆ 66-3) என்று வால்மீகி ராமாயணத்தில் கூறியிருப்பதற்கொப்ப 'என் நோற்றான் கொல்' என்று வியக்கும்

வண்ணம் அரிய தவம் செய்த தயரதனின் திருமகனாய், சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் அவதரித்தவன் வாழ்க. அனைத்து உயிர்கள் பொருள்களில் உள்நின்று அவற்றை நியமித்து நடத்தும் அந்தரியாமியாக இருப்பவன் வாழ்க. பெருகி வரும் வடதிருக்காவேரி மற்றும் தென்திருக்காவேரி நடுவில் அமைந்திருக்கும் திருவரங்கத்தில் துயில்கின்றவன் வாழ்க. பெரிய பெருமானாகிய எங்கள் தலைவனின் திருவடிகள் வாழ்க ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பரம், வ்யூகம், விபவம். அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை எனப்படும் ஐந்து நிலைகளிலும் (இவ்வைந்து நிலைகளைப் பற்றி இத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் அனுபவித்தோம்) பெரியபெருமாள் பரிணமித்து அருள் சுரந்து கொண்டிருக்கிறார், அடியவர்கள் பிறவித்துயர் நீங்கி அனைத்துச் செல்வங்களையும் பெற்று அயர்விலா சுகம் வளர்ந்து உய்யும் வண்ணம் பெரியபெருமானின் வடிவில் திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டுள்ளான்.

பெரிய பிராட்டியார் வாழிதிருநாமம்

பங்கயப் பூவில் பிறந்த பாவை நல்லாள் வாழியே
பங்குனியில் உத்தர நாள் பார் உதித்தாள் வாழியே
மங்கையர்கள் திலகம் என வந்த செல்வி வாழியே
மால் அரங்கர் மணி மார்பை மன்னுமவள் வாழியே
எங்கள் எழிற் சேனை மன்னர்க்கு இதம் உரைத்தாள் வாழியே
இருபத்தஞ்சு உட்பொருள் மால் இயம்புமவள் வாழியே
செங்கமலச் செய்யரங்கம் செழிக்க வந்தாள் வாழியே
சீரங்க நாயகியார் திருவடிகள் வாழியே

வாழித் திருநாமத்தின் பொருள்:

தாமரைப்பூவில் நன்மைகளெல்லாம் ஒருருவாகப் பிறந்த பெண்ணே வாழ்க. பங்குனி உத்திர நாளில் பிறந்தவள் வாழ்க. பெண்களில் சிறந்தவள் என்னும்படி இருப்பவள் வாழ்க. “வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு” என்று பெரியாழ்வார் அருளியதற்கு இணங்க திருமாலவனாம் திருவரங்கன் மணி மார்பில் ‘அகலகில்லேன் இறையுமென்று (சிறிது நேரம்கூடப் பிரிந்திராத)’ என்று நிலைத்து வாழ்பவள் வாழ்க. எங்கள் தலைவனான ‘சேனை மன்னருக்கு’ (சேனை முதலியார் என்றழைக்கப்படும் விஸ்வசேஷனர்) இவ்வைணவ மரபை உரைத்தவள் வாழ்க. இவ்வுலகில் நிலையாக இருக்கும் இருபத்து ஐந்து தத்துவங்கள் என்ற நுண்ணிய அறிவை திருமாலவனிடமிருந்து பெற்றவள் வாழ்க. செம்மையுடைய திருவரங்க நகரம் செழிக்கும்படி வந்தவள் வாழ்க. சீரங்க நாயகியாரின் திருவடிகள் வாழ்க வாழ்க.

இந்த வாழி திருநாமத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் யாவை ?

‘இருபத்தஞ்சு உட்பொருள் மால் இயம்புமவள் வாழியே’ எனும் வரிக்கு முந்தைய வரியில் சேனைமுதலியாருக்கு பிராட்டி உபதேசம் செய்தாள் என்று சொல்லப்பட்டது. சேனை மன்னருக்கு என்ன உபதேசம் நல்கினாள் என்று நோக்கினால், பிராட்டி எம்பெருமானின் சிஷ்யையாக இருபத்தைந்து எழுத்துக்களைக் கொண்ட த்வய மஹா மந்திரத்தையும் அதன் உட்பொருளையும் எம்பெருமானிடம் இருந்து உபதேசம் பெற்று, அதை சேனைமுதலியாருக்கு உபதேசித்தாள் என்று ஒரு பொருள் கூறப்படுகிறது. , கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, பஞ்ச பூதங்கள், பஞ்ச தன்மாத்திரைகள், மனது, மஹான், அஹங்காரம், மூலப்ரக்ருதி ஆகிய இருபத்து நான்கு அசேதந தத்துவங்களுடன் இருபத்து ஐந்தாவது தத்துவமான ஜீவாத்மா எனும் தத்துவம்.

சேர்ந்த இருபத்து ஐந்து தத்துவங்களையும், இருபத்து ஆறாவது தத்துவமான மால் எனப்படும் எம்பெருமானின் பெருமையையும் சேனை முதலியாருக்கு உபதேசம் செய்தவள் என்றும் ஆன்றோர் பொருள் கொள்வர்.

கோயில் அத்யாபக ஸ்வாமிகள் பெரிய பெருமாள் மற்றும் பெரிய பிராட்டியார் வாழி திரு நாமங்கள் சேவித்து முடிந்த பின்னர் நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் இருவருக்கும் பதினெட்டுத் தடவை(ஆவர்த்தி) திருமஞ்சனம் ஆகும். ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் திருக் கோட்டியூர் நம்பிகளிடம் பதினெட்டுத் தடவை நடந்த சிரமத்தை எம்பெருமானார்க்கு தீர்த்தருளுவதற்காக பதினெட்டுத் தடவை திருமஞ்சனம் நடைபெறுகிறது. திருமஞ்சன திருவாராதனத்தில் அரையர்கள் வம்சத்தின் மூதாதையர்களான தம்பிரான்கள் அருளிய வசந்தன் பாட்டு (கூடின காலத்தின் வர்ணனை) இசையுடன் சேவிக்க இருவரும் கேட்டு மகிழ்ந்தருளுவர். திருமஞ்சனம் முடிந்து, மூன்றாம் ஏகாந்தத் தளிகை நிவேதனம் ஆனதும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மூலஸ்தானம் எழுந்தருளுவார். நம்பெருமாள் பங்குனி உத்தர மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டுத் தாயார் ஸந்நிதிக்கு முன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைப் பார்த்து திரும்பிக் கொண்டு, பிரியமனம் இல்லாமல் ஒரு ஒரு அடியாக வைத்து வைத்து மெல்ல எழுந்தருளுவார். வாசல் மண்டபம் தாண்டியதும் மிக வேகமாக கோரத்திற்கு எழுந்தருளுவார். கோரத்தில் நம்பெருமாள் சித்திரை வீதிகள் வலம் வந்து அனைவர்க்கும் திருக்காட்சி அளித்து திருமஞ்சனம் கண்டருளி மூலஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வார். இத்துடன் பங்குனி ஊர்சவ சேர்த்தி உற்சவம் நிறைவு பெறுகிறது.

இனி, வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியிலும் நம் மனக்கண்ணிற்குள் இந்த அற்புதமான சேர்த்தி சேவையினை கண்டு களித்து நம் ஆச்சாரியன் உபதேசம் செய்தருளிய த்வய மந்திரத்தை மனதினுள் கூறிக்கொண்டே பிராட்டி மற்றும் அவருடன் கூடியுள்ள எம்பெருமானின் மலரடியிணைகளை நம் சென்னியில் தரித்து நம் அகவாழ்விலும் புற வாழ்விலும் மேன்மையை எய்துவோம் என்று விண்ணபித்து அமைகிறேன். இதுகாறும் பங்குனிஉத்தர சேர்த்தி உற்சவத்தை அனுபவித்தோம்.

தொகுப்புரை

ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருநாமத்தாலேயே ஸ்ரீரங்கம் என்று சேஷத்திரத்தின் பெயரும் ஸ்ரீரங்கநாதனென்று எம்பெருமானின் திருநாமமும் ஏற்பட்டதையும்,
ஆகம நூல்களில் பெரியபிராட்டியின் ஆதி அவதார மஹிமையையும்,
ஸ்ரீரங்கநாயகியை தாயார் என்று கூறி மகிழ்தலின் உயரிய கருத்தினையும்,
பிராட்டியின் புருஷகாரமும் அதில் ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சாரியார்களின் அனுபவமும்,
பிராட்டி எம்பெருமானுடன் பிரிந்திராத நிலையும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தில் ஸ்ரீ”
மற்றும் “திரு” எனும் திருநாமத்தின் ஏற்றமும்,
பிராட்டி எம்பெருமானுடன் சேர்ந்து பரிணமிக்கும் அனைத்து நிலைகளிலும் பிராட்டியின் பிரிந்திராத நிலையும்,
பெரியபிராட்டியுடன் தாமரை மலரின் அணிச்சேர்த்தியினையும்,
பெரிய.பிராட்டியின் சீர்மையையும் திருநாமங்களின் ஏற்றத்தையும்,
ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஆச்சாரியனாக அருளியதையும்,
ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் குணச்சிறப்புகள் ,திருமேனி அழகு, கருணைவிழிகள் மற்றும் கடாசூடம் ஆகியவற்றின் ஏற்றத்தையும்,

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சன்னிதி மற்றும் உற்சவங்கள் பற்றியும், பங்குனி உத்தர திருநாள் ப்ரணயகலகம் எனப்படும் மட்டையடி உற்சவமும், பங்குனி உத்தர சேர்த்தியும், ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் கத்யத்ரயம் அருளியதும், பெரியபெருமாள் மற்றும் பெரியபிராட்டியின் வாழி திருநாமம் பற்றியும் தொகுப்பு அமைந்துள்ளது, பங்குனி உத்தர சேர்த்தியில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதியினையும், அவர் அருளிய கத்யத்ரயத்திற்கு சிறு விளக்கமும், மூன்றாவது கத்யமான ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்திற்குத் தொடர்புடைய அர்ச்சிராதி மார்க்கமும் இத்தொகுப்பின் பின் இணைப்புகளாக தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பின் இணைப்புகள்

1. பங்குனி உத்தர சேர்த்தி திருநாளில் ராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதி.
2. கத்யத்ரயம் - ஓர் சிறிய விளக்கம் ,
3. அர்ச்சிராதி மார்க்கம் பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்.

19.(முடிவுரை

இதுகாறும் ஆச்சாரிய அனுக்ரஹத்துடன் பிராட்டி மற்றும் பெரியபெருமானின் திருவருளின் துணைகொண்டு ஆர்வ மிகுதியால் அடியேன் தொகுத்த ஓர் நீண்ட தொகுப்பினை படித்து அனுபவித்திருப்பீர்கள். இத்தொகுப்பிற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் திளைத்த பெரியோர்களின் அன்றலர்ந்த மலர்கள் போன்ற வியாக்கியானங்களை அடியேன் படித்து புரிந்து கொள்ள முயற்சித்தேன். திவ்ய தம்பதிகளின் பேரருளால் புரிய முயற்சித்த அவ்விளக்க மலர்களை சொற்களால் இணைத்து ஒன்று சேர்த்து பதிவு செய்திருக்கிறேன். இப்பதிவினில் தவறுகள் மற்றும் பிழைகள் இருப்பின் அடியேனை மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன். அது முற்றிலும் அடியேனைச் சார்ந்ததே. இப்பதிவு சுவைபட அமைந்திருப்பின் அது அடியேனின் ஆச்சாரியனையும் ஸ்ரீரங்கத்து திவ்ய தம்பதிகளையே சாரும்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் தொடக்கமாக, ஸ்ரீமத் ராமானுஜர், ஸ்ரீஎம்பார், ஸ்ரீபராசரபட்டர் என்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவ குருபரம்பரை வரிசையில் ஆசார்யபீடத்தை அலங்கரித்தவர் ஸ்ரீபராசரபட்டர். “தென்னரங்கர் மைந்தன்” என்று போற்றப்பட்ட ஸ்ரீபராசரபட்டர் , ஸ்ரீரங்கநாயாகித்தாயாரின் பேரன்பிற்கு இலக்கானவர். திருவரங்கத்து தம்பதியர்க்கு வளர்ப்புபிள்ளை போன்றிருந்தவர். வேதம், சாஸ்த்திரம், இதிகாஸம்,ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் போன்றவற்றில் அளவற்ற ஞானம் கொண்டவர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதில் நிகரற்றவர். அவர் அருளிய விளக்கங்கள் “ பட்டர் நிர்வாகம்” என்று ஏற்றத்துடன் விளங்குகிறது. சம்சாரத்தில் உழலும் அடியேன் போன்றோர் அகவாழ்வு மலர்ச்சி பெறுவதன் பொருட்டே அமைந்தாற் போலுள்ள ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிய ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் எனும் ஸ்தோத்திரத்தினுடைய மூன்று ஸ்லோகங்களைக் கொண்டு இத்தொகுப்பினை நிறைவு செய்கிறேன்.

ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -59

ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! பயன்பெற வேண்டும் என்ற ஆசையையும் அப்பயனுக்காக விதித்தவற்றைச் செய்யுமாறு ஏவப்படுகிற யோக்யதையையும் செய்வதற்கு சக்தியையும் விதித்ததை, இது காறும் செய்யாது இருந்தோமே என்ற அனுதாபத்தையும் அறியாதவனாகையால் “நதர்மநிஷ்டோஸ்மி ந சாத்மவேதி ந பக்திமான்” (ஸ்தோத்ர ரத்னம் -22) என்றும் “நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் “ (திருவாய்மொழி 5-7-1)

என்றும் பூர்வர்கள் கூறியிருப்பது போன்று ஞானயோக , கர்மயோக , பக்தியோகங்களில் அடியேன் ஒன்றிலுமில்லாதவன். மோகூத்தில் ருசி என்பதையே அதிகாரமாக உடைத்ததான ப்ரபத்தியை செய்யவும் சக்தியற்றவன்.

திவ்யதம்பதிகளான உங்களுக்கும் கூட பொறுக்கவொண்ணாத பிழைகளை புரிந்திருக்கிறேன். கெட்ட நடத்தையுடைய நான் உனக்கு தாங்க இயலாதவனாக இருக்கின்றேன். வீடுபேற்றை அடைவதற்குண்டான ருசி, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்ய வாசம் செய்யவேண்டுமெனும் பாரிப்பு, அனலையோம்பும் அந்தண்மை முதலியவற்றை அறிந்து அனுஷ்டிக்கும் திறம் இவை எனக்கு இல்லை என்பது மட்டும் இல்லை; இங்ஙனம் சில உண்டு என்ற அறிவும் இல்லை. மேலும் தீமைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்த வண்ணமாய் உள்ளேன். குற்றங்களைக் காணாதவராகவும், கண்டாலும் குற்றத்தை நற்றமாக கொள்ளும் இயல்பினைக்கொண்ட தங்களிடம் “மூர்க்கனேன் வந்து நின்றேன் மூர்க்கனேன் மூர்க்கனானேனே”(திருமாலை-32) என்று தொண்டரடிபொடியாழ்வார் அருளியபடிக்கு, குற்றங்களுக்குக் கொள்கலம் ஆகிய அடியேனை காத்து அருள வேணும் எனும் பொருள் கொண்ட,

ஜ்ஞானக்ரியா பஜந சம்பதகிஞ்சநோஹம்

இச்சாதிகார ஸகநாநுஸயாநபீஜ்ஞ;

ஆகாம்சி தேவி யுவயோரபி துஸ்ஸஹாநி

பத்தநாமி மூர்க்கசரிதஸ் தவ துர்பரோஸ்மி (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -59) என்றும்,

ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -60

ஜகன்மாதாவாகிய ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! அடியேன் சொன்னவைகளெல்லாம் மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்றவர்கள் எனப்படும் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்களும் ஆளவந்தார் போன்ற பூர்வாச்சாரியர்கள் கூறியவைகள். “கடைகெட்டவனும் குணபூர்த்தியற்றவனுமான” எனும் பொருளுடைய “நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்” (திருவாய்மொழி 3-3-4) என்றும், “உள்ள நரகங்களெல்லாம் என்னொருவனுக்கே போதாது எனும்படிக்கு எல்லையற்ற பாவங்களைசெய்தேன்” என்று பொருள்படும் “நானே நானாவித நரகம் புகும்பாவம் செய்தேன்” (பெரிய திருமொழி 1-9-2) எனவும் “முடிவில்லாத பாவங்கள் எத்தனை செய்தேனோ” எனும்பொருள் கொண்ட “ஈவிலாத தீவினைகளெத்தனை செய்தனன் கொல்” (திருவாய்மொழி 4-7-3) என்றும் ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சாரியர்கள் போன்று பாவனைசெய்து சொன்னதேயன்றி உண்மையாக அடியேன் நெஞ்சிலுள்ளதை சொன்னதன்று. தங்களின் திருவடிகளைப் பெறுதற்கு என்னிடத்தில் சாமர்த்தியமேதுமில்லை. அடியேன் கேட்காமலேயே (நிர்ஹேதுகமாக) தாங்களே அருள்செய்ய வேண்டுமென்று விதி வாய்த்தது. விதியினை யார் வெல்ல இயலும்! எனும் பொருள் கொண்ட

இத்யுக்தி கைதவஸதேந விடம்பயாமி

தாநம்ப! சத்ய வசஸ: புருஷாந் புராணாந்

யத்வா ந மே புஜ பலம் தவபாத பத்மலாபே

த்வமேவ ஸரணம் விதித: க்ருதாஸி (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -60) என்றும்,

ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -61

திருவரங்கத்தில் நூறு வருஷங்கள் நண்பர்களோடு கூட இடையூறு இன்றியும் துன்பம் இன்றியும், மிகவும் சுகமாகவும் தொண்டின்(அடிமை) இன்பம் கொண்ட சிறந்த வளத்தை துய்த்து “அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் தங்கள் இன்பமிகு பெரும் குழுவுடன் இசைந்து இருந்து நுகர்ந்து உங்களுடைய(பிராட்டி மற்றும் எம்பெருமானின்) திருவடித்

தாமரைகளினுடைய உள்ளே இருக்கும் துகளாக ஆகக்கடவோம். நீயே எனது எல்லா தர்மமுமாக ஆக வேண்டும். கர்ம ஞான பக்தி யோகம் எனும் உபாயங்களுக்கு அனுஷ்டானம் தம்மிடத்து இல்லை யாயினும் அவற்றின் இடத்தில் புருஷகாரமாக பிராட்டியே இருந்து எம்பெருமானால் தமது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி அருள வேணும் என்று பிரார்த்திக்கிறார். எல்லா உறவும் நீயே என்பதால் எமக்கு நீயே உபாயம் உபேயம் ஆகுக. எனும் பொருள் கொண்ட,

ஸ்ரீ ரங்கே ஸரதஸ்ஸதம் ஸஹ ஸஹ்ருத் வர்கேண நிஷ்கண்டகம்
நிர்துக்கம் ஸஹஸ்கஞ்ச தாஸ்ய ரசிகாம் புக்த்வா ஸம்ருத்திம் பராம்,
யுஷ்மத்பாத ஸரோரு ஹாந்தரரஜஸ் ஸ்யாம த்வமம்பா பிதா
ஸர்வம் தர்மமபி த்வமேவ பவ ந: ஸ்வீகூர்வகஸ்மாத க்ருபாம் (ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம் -61)
என்றும் பிரார்த்திக்கிறார். நித்யரும் முக்தரும் திருவரங்கத்திற்கு வந்து கைங்கர்யம் செய்வதாலும் இவ்வாழ்வில் திருவரங்கம் சம்சாரிகள் நேரடியாக அறியும் பரமபதம் (பிரத்யக்ஷம் பரமம் பதம்) ஆதலாலும் இம்மையோடு மறுமையும் இங்கேயே வேண்டிக் கொண்டு தலைக்கட்டி அருளுகிறார்

பிராட்டி மற்றும் எம்பிரான் மீது பகவதனுபவம் பெறுதற்கு, உண்டியே உடையே என்று உகந்தோடும் இவ்வுலகானது நேர் விரோதியாகையால், இவ்விருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து கொண்டு சம்சாரிகளுக்கு அதை அடைவது எவ்வளவு கடினமானது என்பதை முழுதும் அறிந்தவர் ஸ்ரீபராசரபட்டர். மேலே நாம் அனுபவித்த மூன்று ஸ்லோகங்களிலும் தன்னை சொல்லிக்கொள்வது போல் தெரிவித்து, அவைகளை அடியேன் போன்றோருக்கே உணர்த்தி அறிவுறுத்துகிறார்.

நாமும் பராசரபட்டரின் அடியொற்றி, அவரது திருவடி பலத்துடன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடிதாமரைகளினடிக் கீழ் சரணாகதி செய்து, பிராட்டியின் திவ்ய கடாக்ஷத்தையும் புருஷகாரத்தையும் பிரார்த்தித்து அமைவோம். பெரிய பிராட்டியின் கண்ணசைவுக்கிணங்கி பெரியபெருமாள் அனைவருக்கும் இம்மையில் அனைத்துச் செல்வங்களையும், திவ்யதம்பதிகளின் அர்ச்சாவதார அனுபவத்தினையும், கைங்கரியத்தையும் நிறைந்து அருள வேண்டிப் பிரார்த்திப்போம். மேலும் இத்தொகுப்பை அனுபவிக்கும் அனைவரும் மறுமையில் வைகுந்தமாநரில் “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு ஒழிந்தேன் அடைந்தேன் உன் திருவடியே” என்றும், “ என்னை உன் தாளிணைக் கீழ் இருத்தும் அம்மானே” எனும்படிக்கு உபயநாச்சிமாருடன் கூடிய பரவாகதேவனின் , மலர்மகள் பிடிக்கும் கமலமலரன்ன திருவடிகளை சென்னியில் தரித்து, எம்பெருமானின் அடிதூடும் அரசினைபெற்று, இனி எவ்வித துக்கமேயில்லையெனும் நிரந்தரமான ஆனந்தமிகு அமுதக்கடலினிலே மூழ்கி இனிதிருக்க ஆச்சாரியனின் அனுக்ரகத்துடன் பெரியபிராட்டி மற்றும் பெரியபெருமானின் திருவடிகளுக்கு பல்லாண்டிசைத்து பிரார்த்தித்து இத்தொகுப்பினை நிறைவு செய்கிறேன்.

ஸ்ரீரங்கமாம்பாஹி ஸ்ரீரங்கமாம்பாஹி ஸ்ரீரங்கமாம்பாஹி ஸ்ரீரங்கேஸப்ரபோ
ஸ்ரீரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளே சரணம்
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்

தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா

20. பின்னிணைப்புகள்

20.1.பங்குனி உத்தர சேர்த்தி திருநாளில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அனுஷ்டித்த சரணாகதி

பங்குனிஉத்தரத் திருநாளில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நம்பெருமாள் சேர்த்தி கண்டு இன்புறுகையில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் உன்னதமான சரணாகதி சாஸ்திரத்தை கத்யத்ரயம் வாயிலாக அருளினார் என்று ஏற்கனேவே அனுபவித்தோம். ராமானுஜர் உகந்து அனுபவித்த சரணாகதி சாஸ்திரம் மாகடல்போன்றது. அதனை ரகசியமாகக் கூறும் சாஸ்திரங்களும் அதை அனுபவித்த ஆச்சார்யர்கள் அருளிய விளக்கங்களும் கடல் போல் விரிந்துள்ளன. அடியேனுடைய சிற்றறிவிற்கு எட்டி புரிந்து கொள்ள முயற்சித்தவைகளில் சிலவற்றை தொகுத்துள்ளேன்.

இத்தொகுப்பு வராஹ, ராம, கீதா சரமஸ்லோகங்கள் ,உபநிஷத், ஸ்தோத்திரங்கள், ராமாயணம் ,மகாபாரதம், பாஞ்சராத்ர ஆகமம். ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்,ஆளவந்தார் அருளிய ஸ்தோத்ர ரத்னம், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாச்சாரியார் அருளியவை மற்றும் வார்த்தாமாலை இவைகளிலிருந்து மேற்கோள்களுடன் சிறிது நீண்ட பதிவாக அமைந்துவிட்டது. ஆயினும் இத்தொகுப்பு ஸ்வாமி ராமானுஜர் அனுபவித்த சரணாகதியெனும் மாகடலின் நீர் திவலையில் தெறித்த ஒரு நீர்த்துளியின் நுனி போன்றது. அடுத்து இதனை அனுபவித்து இன்புறுவோம்.

ஜீவாத்மா எண்ணற்ற தாழ்ந்த பிறவிகளில் பிறந்து உழன்றும் , அதன் பின் கணக்கற்ற மனிதப் பிறவிகள் எடுத்துமே முக்தியடைய தகுதி பெறுகிறது என்று சாத்திரங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இந்த சுழற்சியில் “ அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்” என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடிக்கு ஜீவன் ஏதோ ஒரு உடனினுள் புகுந்து வாழ்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும். பலபிறவிகளில் ஜீவாத்மா புரிந்த கர்மவினைகளின் பயனை எம்பெருமானிட்ட சட்டத்தின் விதிகளின்படி அதற்குரிய பலனைப் பெற்று பெற்று உழல்கின்றது. இந்த முடிவில்லதோர் சுழற்சியை அறிந்துள்ள கருணையே வடிவாகவுள்ள பெரியபிராட்டி நம் பொருட்டு எம்பெருமானை ஒருநொடியேனும் பிரியாதிருந்து அடியவர்பால் புருஷகாரம் செய்து ஜீவர்களை உய்விக்கிறாள் என்பதை

ஏற்கனவே பார்த்தோம். பிராட்டியின் புருஷகாரத்தினால் இத்துணை சுழற்சியிலிருந்தும் ஜீவர்கள் மீள்பவதற்கு எம்பெருமானும் ஓர் உபாயத்தினை யுகந்தோறும் அருளியுள்ளார்

நான்கு யுகங்களின் முதலாவதான கிருத யுகத்தில் எம்பெருமான் வராக அவதாரம் செய்தபோது பூமிப்பிராட்டியிடம் இதை அருளிசெய்துள்ளான்.

ஸ்ரீவராஹ சரம ஸ்லோகம்

மனம் கலக்கம் ஏதுமின்றி மனம் ஒன்றிய நிலையில் ,உடம்பு நோயற்று நன்கு இருக்கையில், வாதம், பித்தம், கபம் என்னும் மூன்று(நாடிகளும்) தாதுக்களும் ஓரளவாய் சீராய் இருக்கையில், அண்டங்களை (உலகை) உடம்பாக உடையவனும், -பிறப்பு முதலான விகாரங்கள் இல்லாதவனுமான என்னை எந்த மனிதன் நினைக்கிறானோ, அந்த என் பக்தனை, அவன் இறக்குந்தறுவாயில் கட்டையோடும் கல்லோடும் ஒத்தவனாய் இருக்கும் போது நான் அவனை நினைக்கிறேன் உயர்ந்த பதவியை அழைத்துச் செல்கிறேன் எனும் பொருளுடைய

ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸதி யோ நர:|
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்தா விச்வரூபம் ச மாமஜம்||
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபம்|
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்|| (வராஹ மஹாத்மியம்) என்று அருளிசெய்துள்ளான். இந்தஸ்லோகம் ஸ்ரீவராஹ சரமஸ்லோகம் எனும் மாட்சிமையுடன் விளங்குகிறது.

ஸ்ரீவராஹப்பெருமான் அவ்வாறு நினைக்கச் சொன்னதை பெரியாழ்வார், மரணத்தறுவாயில் வாத பித்த கபமென்னும் நாடிகள் நெருக்கி அடியேனை வருத்தும் காலையில், எம்பெருமானை அடியேன் ஒருநொடிப்பொழுதேனும் நினைக்க முடியாதவனாக இருப்பேன். ஆதலால் கர்ம ஞான இந்திரியங்கள் தெளிவுடன் நலமாகவிருக்கையில் அரவணையில் துயில் கொள்ளும் ஸ்ரீரங்கநாதா! இப்போதே விண்ணப்பம் செய்து சரணடைகிறேன் காத்தருள் வேண்டும் எனும் பொருள் கொண்ட
“எய்ப்பு என்னை வந்து நலியும் போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்க மாட்டேன் அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே” (பெரியாழ்வார் திருமொழி- 4-9-1) எனும் பாசரம் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

பெரியாழ்வாரின் திருமகளாரான ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாச்சியாரும், முன்னொருகாலத்தில் நெடுநாள் நீருக்கடியில் இருந்தமையால் பாசிபடர்ந்து கிடந்த ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்காக நீர் ஒழுகி நிற்கும் அழக்கேறின உடலுடன் அருவருக்கும்படியான பன்றி உருக் (வராஹ வடிவு) கொண்ட ஒளிவருமுழுநலம் மிக்க கடவுளாகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் முன்பு சொல்லியிருக்கும் பேச்சுக்களான “வராஹ சரம ஸ்லோகம்” நெஞ்சில்நின்றும் பேர்க்கப்பார்த்தாலும் பேரமாட்டாதவை எனும் பொருளில்,
பாசிதூர்த் துக்கிடந்த பார்மகட்குபண்டொருநாள்
மாகடம்பில் நீர்வார மானமிலாப் பன்றியாம்
தேசுடைய தேவர் திருவரங்கச் செல்வனார்
பேசி யிருப்பனகள் பேர்க்கவும் பேராவே (நாச்சியார் திருமொழி 11-8) என்று அருள்கிறாள் .

அடுத்து த்ரேதாயுகத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ ராமபிரான் அருளியது.

தன்னைத் தஞ்சம் என்று வந்தோர்க்கு அபயம் அருளும் எம்பெருமான் ஸ்ரீராமனின் கருணையின் வள்ளன்மைக்கு ஓர் எல்லையின்மையை இராமாயணத்தில் அறியலாம். இதை விபீஷணன் சரணாகதியினால் அனுபவிக்கமுடியும். விபீஷணன் இராமபிரானிடம் அடைக்கலம் எனப் பிரார்த்தித்து வந்தபோது சுக்ரீவ மஹாராஜா முதலியோர் தங்களது தயக்கத்தைத் தெரிவித்தனர். அப்போது ஸ்ரீராமபிரானால் அருளப்பட்டது ஸ்ரீராம சரமஸ்லோகம் .

ஸ்ரீராம சரம ஸ்லோகம்

நான் உன்னுடையவன், என்னைக் காப்பாற்று” என்று கூறிச் சரணடைந்தவனுக்கும், அனைத்து உயிர்களுக்கும் நான் அபயம் அளிக்கிறேன். இது என் விரதம் எனும் பொருளில்

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே |

அபயம் ஸர்வ பூதேப்யோ ததாம்யே தத் வ்ரதம் மம || (வால்மீகி ராமாயணம் –யுத்த காண்டம் 18.33.4) “. என்று கூறிவிட்டு,

எனவே சுக்ரீவா ! அவனை அழைத்துவா. இவன் விபீஷணனாக இருக்கட்டும் அல்லது அந்த இராவணனாகவே கூட இருக்கட்டும். இவனுக்கு அபயம் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது எனும் பொருளில்,

“ஆநாயைநம் ஹரிச்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா

விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதி வா ராவண ஸ்வயம் “ என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் ஸ்ரீராமபிரான். பகைவனுக்கருள்வாய் நன்னெஞ்சே! எனும் சொல்லை நிரூபித்துக்காட்டியவன் எம்பெருமான்.

கம்பராமாயணத்தில், எவராயினும், அடைக்கலம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தால் எப்பொழுதும் கை விட மாட்டேன். அவனிடம் குறை இருந்தால் கூட பொருட்படுத்த மாட்டேன். அடைக்கலம் என அண்டி வந்தவனைக் காப்பாற்றுவது தான் தர்மம். புகழும் (சொர்க்கம்) நல்ல கதியும் தரக் கூடியது. இதனால் நம் நிலை மேன்மை பெறுமேயன்றி குறையாது எனும் பொருளில்

“இடைந்தவர்க் கபயம் யாமென்றிரந்தவர்க் கெறிநீர்வேலை

கடைந்தவர்க்காகி ஆலம் உண்டவர்க் கண்டிலீரோ

உடைந்தவர்க் குதவானாயின் உள்ளதொன்றியானாயின்

அடைந்தவர்க் கருளானாயின் அறமென்னாம் ஆண்மை என்னாம்” எனும் கம்பரின்

அற்புதமான இப்பாடல் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

அடுத்து த்வாபர யுகத்தில் குருகூஷத்திரப் போரில் சேனைகளுக்கு நடுவில் அர்ச்சுனனுக்கு எம்பெருமான் கண்ணபிரான் உபதேசித்தது

கீதா சரம ஸ்லோகம்

எல்லா தர்மங்களையும் விடுத்து என் ஒருவனையே சரணமடைந்தவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பாவங்களை விடுவித்து, மோகூஷம் அளிக்கிறேன் , வருந்தாதே! எனும் பொருளில்

ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |

அஹம் த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோகூஷயிஷ்யாமி மா ஸுச: || என்று உபதேசிக்கிறார்.

இப்படி யுகம் தோறும் எம்பெருமான் தன்னை வந்தடையும் எளிய வழியை உறுதிமொழியாகக் கூறிய பின்னரும் ஜீவர்கள் அதற்குமிசையாது கர்மவினையெனும் சுழலில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

எம்பெருமான் பலவகைப் பிறவிகளில் பிறந்து மனிதர்கள் கண்காண வந்து நின்று உபதேசங்களைப் புரிந்து தான் யார் என்பதைக் காட்டிக்கொடுத்த போதும் எவரும் ஏற்க மறுத்து லட்சியம் செய்யாதிருந்தனர். கண்ணபிரான் கீதையில், அர்ச்சுனா! என்னை மூடர்கள் அவமானப்படுத்துகிறார்கள் (அவஜாநந்தி மாம் மூடா :) என்று அவரே சொல்லி வருந்தினார் அன்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையாலே சம்சாரமெனும் கடலில் சிக்கியுள்ள ஜீவர்களின் மனம் பகவானுடைய அவதாரங்களை ஏற்க ஒப்புவதில்லை. இதைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீரெங்கநாச்சியாரும் ஸ்ரீரெங்கநாதனும் மிக்க வேதனையுற்றனர். அவர்கள் நற்கதியடைய வேண்டுமென்றால்,

“மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து எங்கள் மாதவனே

கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா, உலகோர் களெல்லாம்

அண்ணல் இராமானுசன்வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே

நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு, நாரணற் காயினரே.”(இராமானுச நூற்றந்தாதி)

என்று இராமானுச நூற்றந்தாதியில் திருவரங்கத்தமுதனார் அருளியபடிக்கு பரமபதத்தில் தங்களுக்கு அனவரதம் சேவைபுரிந்திடும் நித்யரான ஆதிசேஷனை ஸ்ரீமத் ராமானுஜராகத் திரு அவதாரம் செய்வித்து உலகத்தார் ஞானமெனும் செல்வத்தைப்பெற்று நாரணன் திருவடிகளுக்கு உகப்பாக்கிட வேண்டும் எனத் திருவுள்ளம் கொண்டனர். ஆதிசேஷனும், திவ்ய தம்பதிகளின் விருப்பத்தைச் சிரமேற்கொண்டு ராமானுஜர் எனும் திருநாமத்துடன் அவதாரம் செய்தார். திவ்ய தம்பதிகள், தாமுவந்த ஸ்ரீராமானுஜரை காஞ்சியிலிருந்து திருவரங்கத்திற்கு அழைத்து வந்து திருவரங்கச் செல்வத்தைச் சீர்திருத்த வைத்தனர் என்பது வரலாறு.

பங்குனி உத்திர உற்சவத் திருநாளில் பெருமானும் பிராட்டியும் வேத உபநிடதங்களை திருச்செவி சாய்த்திருக்கையில் (கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில்), ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் திவ்ய தம்பதிகளின் திருவடிகளில் வணங்கி நின்று சேவித்துக்கொண்டிருந்தார். “சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அறநெறியாவும் தெரிந்த” ஸ்ரீமத் ராமானுஜர், “வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே” என்று நம்மாழ்வார் அறுதியிட்டும் , கர்மவினைக்கு ஆட்பட்டு கணாக்கிலாப் பிறவிகள் எடுத்து துன்பமும் சம்சாரிகளின் நிலையை எண்ணி மனதினில் வருத்தமும் பீதியும் கொள்கிறார்.

இந்தக் கர்மவினையை தீவினை, ஊழ்வினை , கொடியவினை, கருவினை, முழுவினை, பழவினை, நச்சுவினை, வல்வினை, கொடுவினை, செய்வினை, தீராவினை, மாயவினை,மேல்வினை என்று ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களில் உணர்த்தியுள்ளதை எண்ணி கலக்கமுற்றார்.

எம்பெருமானிடம் பக்தியானது வளர்ந்து “பரபக்தி”யாக மலர்ந்து எம்பெருமானை நேரில் தரிசிக்கவேண்டுமெனும் “பரஞான”மாகி, மேலும் முதிர்ந்து எம்பெருமானிடம் மிதமிஞ்சிய அன்பு பீறிட்டெழுந்து எம்பெருமானைப் பிரிந்து இருத்தலென்பதைத் தாங்கமுடியாத நிலையான “பரமபக்தி” எனும் நிலையினை அடைகிறது. இத்தகைய பரமபக்தியெனப்படும் நிலையை அடைந்த ஆழ்வார்களே வினைகளை பட்டியலிட்டு எம்பெருமானே வினைகளைக் களையும் அருமருந்தென்று சரணடைந்த நிலையினை ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார் .

ஆக, சம்சாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களின் வினை எத்தகையது! என்று நினைத்து நெஞ்சு பதறிக் கலக்கமுறுகிறார். அவர் மனதில் இந்த சம்சாரிகளை திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதிகளின் அருளுடன் எப்படி கடைத்தேற்றுவது எனும் சிந்தனை மிகுந்திருந்தது. அவரை சிந்திக்க வைத்ததே அழகியமணவாளனும் ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரும் தானே ! அவர் மனதில் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், இதிகாசங்கள், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயலமுதம் , தனது ஆச்சாரியர்கள் அருளிய நூல்கள், தமக்கு அருளிய உபதேசங்கள் மற்றும் அனைத்து விளக்கங்களும் மின்னல் கீற்றாக மனதில் ஓடின.

சரணாகதியும் பக்தியும்

சம்சாரமெனும் பெரும் மாகடலைக் கடந்து முக்தியெனும் பேரின்பத்தைப் பெற விரும்பும் அடியவர்களுக்கு பக்தி மற்றும் பிரபத்தி எனப்படும் சரணாகதி எனும் இருவழிகள் உள்ளன.

பக்தி சாதனத்திற்கு கர்ம ஞான பக்தி சாதனங்களைப் பற்றிய சீர்மையான அறிவு வேண்டும். அதை எப்பொழுதும் கடைப்பிடிக்க விருப்பமுள்ள மனோநிலை வேண்டும். பழைய வினைகளைக் கடந்து முக்தி பெறுவதற்கு உள்ள இடைஞ்சல்களால் மனம் தளராது சாத்விகமான பொறுமையுடன் இருக்கக்கூடிய கூடிய மனநிலை வேண்டும். தடையற்ற பக்தியானது ஒரு கலத்திலிருந்து இடைவிடாது எண்ணை (தைலதாரை) வழிவதைப்போன்று தங்குதடையற்று இருக்கவேண்டும். பக்தி சாதனத்தின் உள்ள மிகுந்த சிரமங்களின் தன்மையை “மயிற் கற்றைகளினால் ஆன பாலத்தின் மூலம் நெருப்பு ஆற்றினை கடப்பது போன்றது “ என்றுரைப்பர் பெரியோர்.

பகவத் ராமானுஜரின் ஆத்ம புத்திரன் என்றழைக்கப்படுவர் திருக்குருகைப்பிள்ளான். அவர் பக்தியோகத்தை பற்றி கூறுகையில், ஜீவாத்மாவிற்கு பக்தி யோகம் என்பது இயற்கையிலேயே வரும் சுபாவமல்ல, எம்பெருமான் ஒருவரே உபாயம் எனும் ப்ரபத்தி எனப்படும் சரணாகதியை ஏற்றுக்கொள்வதே ஜீவாத்மாவிற்கு உய்யும் வழி என்று உரைக்கிறார். இதை மேற்கோள் காட்டி பிள்ளைலோகாசார்யார் அருளிய ஸ்ரீவசனபூஷணமெனும் நூலில் துத்திரம் 122 ல் பக்தியோகத்தின் கடினத் தன்மையினை எடுத்துரைக்கிறார். ஜீவாத்மா எனும் குடத்தில் பக்தியெனும் சுத்தமான நீரில், மது போன்ற அஹங்காரம் எனும் விஷம் சிறிதளவு சேர்ந்தால் கூட அது அவனுடைய இயல்பினுக்கு எதிரியாக்கும் வல்லமை பூண்டது (ஸ்வரூப விரோதத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்). எனவே அஹங்காரம் இல்லாத பக்தியே விரும்பத்தக்கது. ஆனால் பக்தி செய்பவன் மனதில் பகவானை திருப்திப் படுத்த நாம் பக்தி யோகத்தைச் செய்கிறோம் என்ற மனப்பான்மை கொள்வதனால், இது சாத்தியமாகாது என்று பக்தி யோகத்தின் தன்மையை அறுதியிடுகிறார்.

எனவே ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் சம்சாரத்தில் உழல்கின்ற ஜீவர்களுக்கு பக்தியெனும் நீண்ட பாதையை விட எத்தனையோ பிறவிகளில் தொடர்ந்து கொள்ளக்குறையாது பெருகியிருக்கும் பாவமூட்டைகளைத் தொலைத்து மிகவும் எளிதில் கைக்கொள்ளக்கூடிய தவறுகள் அற்ற பாதையை காட்டிக்கொடுத்து அவர்களை உய்விக்கவேண்டு மென்னும் சீரிய சிந்தனை மிகக்கொண்டார். இதற்கு பிரபத்தியெனும் சரணாகதி மார்க்கமே தலைசிறந்த வழியென்று எண்ணினார். எப்பொழுது நம்மிடம் இந்த ஆத்மா வந்து சேருவான் என ஜீவாத்மாவை விட எம்பெருமான் மிகவும் கவலை கொண்டுள்ளான்.

எனவே, எப்பொழுது ஜீவன் இருகைகளையும் உயர்த்தி தன்னுடைய இயலாமையை தெரிவிக்கும் அக்கணமே தயாசாகரனாகிற எம்பெருமான் காப்பதற்கு விரைகிறான் என்று எனும் நம் பூர்வாச்சாரியர்களின் திருவுள்ளக்கிடக்கையை அவர் நன்கு அறிவார்.

மேலும் எம்பெருமானிடம் சரணாகதியை அனுட்டிப்பதற்கு இன்ன இடத்தில் தான் செய்யவேண்டுமென்றோ, இந்தக் காலத்தில் தான் செய்யவேண்டுமென்றோ இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்றோ இன்னார் தான் செய்யவேண்டுமென்ற அதிகாரி நியமமோ, இன்ன பலனுக்காக செய்யவேண்டுமென்றோ நியதியில்லை என்பதனையும் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் நன்கு அறிவார்.

விபீஷணன் வேறு தேசத்திலிருந்து வந்து கடற்கரை மணலில் சரணாகதி செய்தான். இராமனிடம் சரணத்தை விண்ணப்பித்த விபீஷணன் குளித்துத் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு வரவில்லை. அர்ச்சுனன் கண்ணபிரானிடம் நீசர்கள் நடுவே போர்களத்தில் ரத்தமும் சதையும் சிந்திய பூமியில் நின்று சரணடைந்தான். பாஞ்சாலி “த்வாரகா நிலையா, அச்சுதா ,கோவிந்தா ,புண்டரீகாக்ஷா ரக்ஷமாம் சரணாகதம்” என்று கைகளிரண்டைத் தூக்கி மாதவிடாய் காலத்தில் சரணடைந்தாள். பாஞ்சாலி தனது உடலை மறைக்கும் சேலைக்காகவும், தர்ம புத்திரர்கள் இராச்சியம் வேண்டியும் , காகமும், காளிங்கனும் தங்களுடைய உயிருக்காகவும், இலக்குவன் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு சேவை புரியவேண்டுமென்றும் சரணம் செய்தனர்.

எனவே ,பிரபத்தியெனும் சரணாகதிக்கு தேசநியமமும் , காலநியமமும், ப்ரகார நியமமும், அதிகாரி நியமம் , பல நியமம் இல்லை (ஸ்ரீவசன பூஷணம் மூலம் 23), விஷய நியமமேயுள்ளது (ஸ்ரீவசன பூஷணம் மூலம் 24)என்று அறுதியிடுகிறார் பிள்ளைலோகாச்சாரியார்.

ஆளவந்தார் நியமனப்படி ராமானுஜர் திருக்கோஷ்டியூர் நம்பியிடம் ரஹஸ்யத்ரம் எனப்படும் திருமந்திரம் , த்வயம் மற்றும் சரமஸ்லோகம் ஆகியவற்றுக்கு உபதேசமும் அர்த்தங்களும் மெய்ப்பொருள் விளக்கங்களும் கிடைக்கப்பெற்றார். திருமந்திரமான“ஓம் நமோ நாராயணாய” எனும் திருவஷ்டாக்கூர மந்திரத்தினை மந்த்ரராஜம் என்றழைப்பர். திருவஷ்டாக்கூர மந்திரத்தின் பொருளான “எம்பெருமானுக்கே ஜீவன் அடிமைப்பட்டவன்” என்பதனை விவரித்து இதன் மேன்மையை விளக்குவது “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே| ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:” எனும் த்வய மந்திரம். இந்த த்வய மந்திரத்தை மந்திர ரத்னம் என்று போற்றித் துதிக்கின்றனர். த்வய மந்திரத்தின் முதல் வாக்கியத்தால் , அநாதியாய் நாம் புரிந்துள்ள பாவங்களை கண்டு எம்பெருமான் கோபப்படாமல் காப்பதற்கு வேண்டிய புருஷகாரத்தை செய்கிற பெரிய பிராட்டியாரோடு சேர்த்தி கண்டுள்ளவனும், எல்லா நற்குணங்களையும் உடையவானாகிய நாராயணனுடைய திருவடி இணைகளை உபாயமாக அடைகிறேன் என்றும் , இரண்டாவது வாக்கியத்தில் , அப்படி அடைந்ததற்கு பயன் யாதெனில், ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடன் நித்யமாய் கூடியிருக்கும் எம்பெருமான் நாராயணனுடைய திருவடியிணைகளில் வேறுபயனைத் தேடாமல்(அநந்யப் ப்ரயோஜனனாய்) தொண்டு(கைங்கர்யங்)களை செய்யவேண்டும் என்பதேயாகும்.

நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழி த்வய மந்திரத்தின் விவரணமென்றும் இதை தீர்க்க சரணாகதி என்று போற்றும் ஆச்சாரியர்களின் திருவுள்ளத்தையும் இதத்தாய் ராமானுஜர் நங்கு அறிவார். திருவாய்மொழியின் அர்த்தவிசேஷங்களை ஆச்சாரியார்கள் மூலம் உபதேசமாக முழுதுமாகப் பெற்றிருந்தார் ஸ்ரீராமானுஜர்.

இராமானுஜர் திருமலையடிவாரத்தில் இராமாயணமெனும் அமிர்த மழையை ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின் சிஷ்யரான ஸ்ரீசைலபூர்ணர் என்று கொண்டாடப்படுகிற ஸ்ரீ பெரிய திருமலை நம்பிகளிடம் ஒருவருட காலம் மெய்விளக்கத்தை அனுபவித்ததை நினைவு கூர்ந்தார். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீராமனிடம் இளையாழ்வார் லக்ஷ்மணன் சரணாகதி , காகாஸூரன் சரணாகதி, பரதன் சரணாகதி, தண்டகாரண்ய ரிஷிகள் சரணாகதி, ஸுக்ரீவன் சரணாகதி, சமுத்ரராஜன் சரணாகதி, விபீஷணன் சரணாகதி, பிராட்டியிடம் த்ரிஜடை சரணாகதி என்று சரணாகதியின் உன்னதத்தை ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் தெள்ளத் தெளிவாகத் அறிந்திருந்தார்.

அங்ஙனம் ஒருவருட காலம் திருமலை அடிவாரத்தில் ராமாயணத்தின் விளக்கங்களை அனுபவித்து முடிந்தபின்பு , ஸ்ரீ பெரிய திருமலைநம்பிகள் ஸ்ரீராமாயணத்தை “த்வய மந்திரத்தின்” விவரணரூபமாக ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கு அருளிச்செய்தவற்றை பிள்ளைலோகம் ஜீயர் ஸ்வாமி “ராமானுஜார்ய திவ்யசரிதை” எனும் நூலில் அருளியுள்ளதை ந்யாய வேதாந்த வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே.திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை திருப்பதி க்ருஷ்ணமாச்சார்ய ஸ்வாமி வழங்கிய கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார். இதில், ஸ்ரீராமாயணத்தின் பாலகண்டத்தில் - “ஸ்ரீமத்” எனும் பதத்தின் விவரணமும், அயோத்யாகாண்டத்தில் “நாராயண” எனும் பதத்தின் விவரணமும், ஆரண்ய காண்டத்தில் “சரணௌ” எனும் பதத்தின் விவரணமும், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் “சரணம்” எனும் பதத்தின் விவரணமும், ஸுந்தரகாண்டத்தில் “ப்ரபத்யே” எனும் பதத்தின் விவரணமும் , யுத்தகாண்டத்தில் “ஸ்ரீமதே நாராயணாய” எனும் பதத்தின் விவரணமும், உத்தரகாண்டத்தில் “நம:” எனும் பதத்தின் விவரணமுமாக அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது. பாலகாண்டம் முதல் ஸுந்தரகாணம் வரையில் த்வய மந்திரத்தின், “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே “ என்ற முற்கூறும் யுத்தகாண்டம் உத்தரகாண்டம் ஆகியவைகளில் “ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:” எனும் பிற்கூறும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது இவ்விடத்தில் அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது.

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிய இராமானுச நூற்றந்தாதியில் “படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாயணமென்னும் பக்தி வெள்ளம், குடிகொண்ட கோயில் இராமாநுசன்” என்று, ஸ்ரீமத் ராமானுஜரை போற்றுகிறார்.

கர்மம், ஞானம், பக்தி இவை எதையுமே அடையும் வழியாகக் (உபாயமாக) கொள்ளாது எம்பெருமானையே உபாயமாகக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பற்றுகை “ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி” என்ப்படுகிறது. இது அடைவிக்கும் வழி மற்றும் அடையும் பொருள் (உபாயம் உபேயம்) இரண்டுமே ஒன்றாகி விடுகிறது. ஆளவந்தாரின் தத்துவ நிதிகளின் அர்த்தங்களை திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கு ரகசியமாக உபதேசித்ததில் கண்ணபிரான் கீதையில் அருளிய சரமஸ்லோகமும் ஒன்றாகும். அதில் “சர்வதர்மாந்” என்பது கர்மம், ஞானம், பக்தி எல்லாவற்றையும் எம்பெருமானை அடைவிக்கும் வழிகளாக எண்ணாது அவனையே பேற்றுக்குப் புகலாகப் பற்றுகை என்றும் “மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ” என்பது அவனடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுதலே என்றும் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியை ரகசியமாக ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கு உபதேசித்தார் என்றுரைப்பர் பெரியோர்

எம்பெருமானைத் தவிர தன்னைக் காப்பதற்கு வேறு ஒருவருமில்லை என்று புகலற்று (அந்நய கதித்வம்) இருப்பதையும் , நம் செயல்களுக்கு நாம் பொறுப்பு உள்ளவர் அல்லோம் (ஆகிஞ்சன்யம்) என்றும் தனக்கு ஞானமோ , சக்தியோ, வேதங்களிலோ அல்லது அதன் நெறிகளில் தேர்ச்சியோ கிடையாது என்பதையும், எம்பெருமானின் திருவருளால் ஒன்றினாலேயே தான்னால் வாழ இயலும் என்பதையும் எம்பெருமானிடம் முறையிடுவதே பிரபத்தியின் சிறப்பு. எம்பெருமானைப் பற்றி அறிவதற்கு எம்பெருமானேதான் வழியாவர் எனும் திடமான நம்பிக்கை மற்றும் தன்னையே எம்பெருமானிடம் ஒப்படைத்து முக்தியளிப்பதையும் அவரிடமே பெற்று, அதையும் எம்பெருமானுக்கே அர்ப்பணிப்பது என்பதே பிரபத்தியெனும் சரணாகதியின் உயரிய நெறியாகும். ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் இந்த உன்னதத்தை உலகிற்கு வெளியிடத் தக்க தருணத்தை நோக்கிக் காத்திருந்தார். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் நம்பெருமானும் பங்குனிஉத்தரத் திருநாளில் சேர்த்தி கண்டு இன்புறுகையில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் உன்னதமான சரணாகதி சாஸ்திரத்தை கத்யத்ரயம் வாயிலாக அருளினார்.

ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அனுட்டித்த சரணாகதியின் மேன்மையை உபநிஷத் , இதிகாசம் , ஸ்தோத்திரங்கள், ஆகம சாஸ்திரம், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல், ஆச்சாரியர்களின் ஸ்தோத்திரங்கள் சிலவற்றின் துணை கொண்டு சிறிது அனுபவிப்போம்

ஸ்வேதாஸ்வர உபநிஷத்

எவன் பிரம்மாவைப் முதலில் படைத்து வேதங்களை அவருக்கு உபதேசித்தானோ அப்படிப்பட்ட தேவனும், தன் விஷயமான ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பவனுமான பரமபுருஷன் ஆகிய எம்பெருமானை மோகூடமடைய விரும்பும் நான் சரணடைகிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட வாக்கியம்

“யோ ப்ரஹ்மாணாம் விததாதி பூர்வம்

யோ வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை|

தம் ஹ தேவம் ஆத்மபுத்தி ப்ரகாஸம்

முமுகூஷர் வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே||”(ஸ்வேதாஸ்வர உபநிஷத் -6-18) என்று, ஸ்வேதாஸ்வர உபநிஷத்தில் இருப்பதை அறிகிறோம். இதன் வாக்கியம் தைத்ரீயம் கடவல்லியில் த்வயமந்திர பகுதியிலும் கூறப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்

ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரத்தில் சரணாகதியைப் பற்றி கூறியுள்ளதை சிறிது அனுபவிப்போம்.

இந்த ஸ்தோத்திரம் ருக்வேத கிலம் என்று கூறப்படுகிறது. கிலம் என்றால் வேதங்களைப் போன்று இசைத் தன்மையுடன் (ஸ்வரத்துடன்) சொல்லாது ஸ்தோத்திரமாகச் சொல்லுவதாகும். திருப்பாற்கடலிலே எம்பெருமான் கூதீராப்திசாயியை தரிசிக்க நிற்கையில் நித்ய சூரிகள், மஹரிஷிகள் மற்றும் யோகிகள் இதைப் பாராயணம் செய்தார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. புருஷ சூக்தத்தைப் போல் இதிஹாச புராணங்களிலும், பாஞ்சராத்ர ஆகமத்திலும் இது முக்கியமானதாக சொல்லப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம்.

தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும், மிக எளிதாகக் கைப்பற்றும்படி உள்ள எம்பெருமானின் திருவடிகளை உபாயமாகப்பற்றி சரணடைகிறேன் எனும் பொருள்கொண்ட

தேவானாம் தானவானாம் ச ஸாமான்யமதிதைவதம் |

ஸர்வதா சரணாத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஸரணம் தவ | (ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்-2) என்றும்

தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே! பயங்கரமான இந்த சம்சாரத்திலே
 அஞ்சிக்கிடக்கிறேன். செந்தாமரைக்கண்ணனே! அடியேனைக் காப்பாற்று.
 உன்னையோழிய ஓர் புகலை அறிகிலேன் என்று பொருளில்
 அஹம் பீதோஸ்மி தேவேஸ! ஸம்ஸாரோஸ்மின் பயாவஹே|
 பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ ! ந ஜானே ஸரணம் பரம் | (ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்-8) என்றும்,

தேவர்க்கும் தேவனாகிய எம்பெருமானே! எம்பெருமானைத் துதிப்பதற்கோ ஆராதித்து
 அர்ச்சனை செய்வதற்கோ சக்தியுடையவனல்லேன். அடியவர்க்கு அருள்வதையே (கிருபை
 செய்வதையே) மனோதர்மமாக உடைய தாங்கள் இரங்கியருளவேண்டும் எனும்
 பொருளுடைய .

ஸோஹம் தே தேவதேவேஸ நார்சனாதௌ ஸ்துதௌ நச|
 ஸாமர்த்யவான் க்ருபாமாத்ர மனோவ்ருத்தி:ப்ரஸீத மே| (ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்-19)
 என்றும்,

தந்தை, தாய், சினேகிதன், உறவினன், சகோதரன், பிள்ளை, கல்வி, செல்வம்
 மற்றுமுள்ள பயன்கள் அனைத்தும் எம்பெருமானே. அவரைத் தவிர்த்து வேறு
 ஏதும்இல்லை எனும் மேன்மையான பொருளில்
 பிதாமாதா ஸுஹ்ருத்பந்து: ப்ராதாபுத்ரஸ்தமேவஹி|
 வித்யா தனம் ச காமயஞ்ச நான்யத்கிஞ்சித்வயா வினா| (ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்2-7) என்றும்,

எக்காலத்திலும் சம்சார்க்கடலில் விழுந்து கிடக்கும் என்னைக் கருணையினால்
 காத்தருள வேண்டும் கண்ணபிரானே! கருணைக் கடலே! என்னுடைய நூற்றுக்கணக்கான
 குற்றங்களையும் அவ்வாறே ஆயிரம் , பதினாயிரம் கோடிக்கணக்கான அபராதங்களையும்
 பொருத்தருளவேண்டும் எனக் கூறும்

ரக்ஷமாமிக்ருபயா க்ருஷ்ண பவாப்தௌ பதிதம் ஸதா|

அபராத ஸதஞ்சைவ ஸஹஸ்ரமயுதம் ததா|

அர்புதஞ்ச்சாப்யஸங்க்யேயம் கருணாப்தேக்ஷமஸ்வ | (ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்3-11) என்றும்
 சில ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ளவற்றின் பொருளை அனுபவித்தோம்.

மகாபாரதம்- ஸபாபர்வம்

கௌரவர் சபையினில் அனைவரின் முன்னே மாதவிடாயுடனிருந்த திரௌபதி,
 கௌரவர்களால் இழுத்து வரப்பட்டு துகிலுரியப்பட்டாள். அவ்வமயம் எம்பெருமான்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் இருகரங்களையும் தூக்கி அஞ்சலி செய்து சரணாகதி செய்து
 துதித்தாள். எம்பெருமானின் திருவருள் திரௌபதிக்குப் புடவையாய் சுரந்து அவளுடைய
 மானம் காக்கப்பட்டது. அவளுக்காக ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பாரதப்போர் நடத்தி கௌரவர்கள்
 குலமுழுவதையும் அழித்தான் என்பது சரித்திரம்.

திரௌபதி துதித்த ஸ்தோத்திரம்

சங்கு, சக்கரம், கதை முதலான ஆயுதங்களை கைகளில் உடையவனே ! துவாரகையில்
 வாழ்பவனே! அடியார்களை நழுவ விடாதவனே! கோவிந்தனே! செந்தாமரைக்கண்ணனே!
 சரணமடைந்த என்னைக் காத்தருளவேண்டும்

கிருஷ்ணா! துவாரகையில் வசிப்பவனே! யாதவரின்பமே எங்கிருக்கிறாய்?
 இந்நிலையினை அடைந்து காப்பாரின்றி இருக்கும் என்னை ஏன் உதாசீனம்
 செய்கிறாய்?

கோவிந்தா! துவாரகையில் வசிப்பவேனே! கிருஷ்ணனே! கோபீஜனப்ரியனே! கேசவனே! கௌரவர்களால் அவமதிக்கப்பட்ட என்னை ஏன் அறிகிறாயில்லை?

அனைத்திற்கும் அதிபதியே! லக்ஷ்மீநாதனே! ஆயர்பாடிக்கரசே! துன்பங்களைக் களைபவனே! ஜநார்த்தநா! கௌரவர் எனும் கடலில் அழுந்தும் என்னை கைதூக்கிவிடுவாய்.

கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! மகாயோகியே! இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவே! இப்பிரபஞ்சத்திற்கு காரணமானவனே! கௌரவர் மத்தியில் துன்புறும் என்னை காத்தருள்வாய் கோவிந்தனே! எனும் பொருள் கொண்ட,

ஸங்க சக்ர கதாபாணே த்வாரகாநிலய அச்சுத|

கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம் ஸரணாகதம் ||

ஹா க்ருஷ்ண த்வாரகாவாஸிந் க்வாஸி யாதவ நந்தந|

இமாமவஸ்தாம் ஸம்ப்ராப்தாம் அநாதாம் கிம் உபேக்ஷஸே||

கோவிந்த த்வாரகாவாஸின் க்ருஷ்ண கோபீஜநப்ரிய |

கௌரவவர் பரிபூதாம் மாம் கிம் ந ஜாநாஸி கேஸவ ||

ஹே நாத ஹே ரமாநாத வ்ரஜநாத ஆர்த்திநாஸந |

கௌரவார்ணவ மக்நாம் மாமுத்த ரஸ்வ ஜநார்த்தந||

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாயோகிந் விஸ்வாத்மந் விஸ்வபாவந |

ப்ரபந்நாம் பாஹி கோவிந்த குருமத்யேவஸீததிம் || என்றும் திரளெபதி துதித்த ஸ்தோத்திரம் இது.

பாஞ்சராத்ர ஆகமம்

அஹிர்புத்நய சம்ஹிதை எனும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தில், மஹரிஷியே! வேதமறிந்தவர்கள் இந்த சரணாகதியை ஆறு வகைப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அவைகள் முறையே அனுக்ஷல்ய ஸங்கல்பம், ப்ரதிகூல வர்ஜனம், (மஹா)விஸ்வாசம், கோப்த்ருத்வவரணம், ஆத்ம நிக்ஷேபம், கார்ப்பண்யம் என்பனவாகும்.

அனுக்ஷல்ய ஸங்கல்பம்: சரணமடைபவன் (பிரபன்னன்) எம்பெருமானுக்கு பிடித்தவற்றைச் செய்து அவரை மகிழ்வுறச்செய்தல்

ப்ரதிகூல வர்ஜனம்: எம்பெருமானுடைய கட்டளைகளை மீறாமலும் அவருக்கு பிடிக்காதவைகளை தவிர்த்து செய்யாமலிருப்பது

விஸ்வாசம்: எம்பெருமானே தன்னை துன்பங்களிலிருந்து மீட்பவர், ஆபத்துகளிலிருந்து காப்பவர், தனக்கு எல்லாமும் அவரே எனும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

கோப்த்ருத்வவரணம்: நீயே உபாயமாகவிருந்து என்னை காத்தருளவேண்டும் என்று எம்பெருமானை வேண்டித் தல்

ஆத்ம நிக்ஷேபம் : தன்னுடைய ஆத்மாவை எம்பெருமானிடமே அடைக்கலமாக வைப்பது.

கார்ப்பண்யம் : எம்பெருமானை அடைவதற்கு தன்னிடம் கைம்முதல் ஏதுமில்லாதிருப்பது என்று ஆறுவிதமான (தானே விளையும்) தன்மைகளோடு கூடியது ஸரணாகதி எனும் பொருளில்

ஷோடாஹிவேதவிதுஷோ வத்ந்த்யேநம் மஹாமுநே|

ஆநுகூல்ஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்||

ரக்ஷிஸ்யதீதி விஸ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா|

ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே ஷட்விதா ஸரணாகதி ||

(அஹிர்புத்நய சம்ஹிதை) என்றும்,

நான் குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். (என்னை காத்துக்கொள்ள)ஓர் உபாயமும் அற்றவனாகவிருக்கிறேன். (உன்னையொழிய) வேறு கதியில்லாதவனாகவிருக்கிறேன். நீயே எனக்கு உபாயமாக ஆவாயாக” எனப் பிரார்த்திக்கும் புத்தியே சரணாகதி எனப்படுகிறது. இது இந்தப் பெருமான் விஷயத்தில் செய்யப்பட்டதும் எனும் பொருள் கொண்ட

அஹமஸ்மயபரதாநா மாலயோஃகிஞ்சநோஃகதி:|

த்வமேவ உபாயபூதோ மே பவதி ப்ரார்த்தநா மதி: ||

ஸரணாகதி திரித்யுக்தா ஸா தேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ||

(அஹிர்புத்ந்ய சம்ஹிதை) என்றும் பாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான அஹிர்புத்ந்ய சம்ஹிதை கூறியிருப்பதாக அறிகிறோம்.

லக்ஷ்மி தந்த்ரத்தில், இந்த ப்ரபத்தியே அறிவில்லதாவர்க்கு உபாயம், சிறந்த அறிவை உடைய வர்களுக்கும் இதுவே உபாயம்; சம்ஸாரமாகிற கரையைக் கடக்க வேண்டுமென்று விருப்பத்துடன் கூடிய கைவல்ய அனுபவம் வேண்டுமென்று இருப்போருக்கும் இதுவே உபாயம். புருஷோத்தமனுடைய திருவடிகளே நமக்கு ப்ராப்தமென்று கொண்டு, அவனது திருவடிகளைத் தாமரைமலர் முதலிய நன்மலர்களால் ஆராதிப்பது என்றும், அவனுடைய இயல்பு, திருவுருவம் மற்றும் கல்யாண குணங்களினால் பெறும் பேரானந்தமெனும் பிரம்மானந்தத்தை பெற்றாலல்லது தரியேன் என்றுள்ளோர்க்கும் இதுவே உபாயம். இவ்வளவு சொல்லியென்! யாராகினும் சரி! சரணடைந்துவிடு; அதுவே சிறந்த வழி எனும் பொருளில்

இதம் ஸரணம் அஜ்ஞானம் இதமேவ விஜாநதாம் |

இதம் திதீர்ஷதாம் பாரம் இதம் ஆநந்த்யமிச்சதாம் || *(லக்ஷ்மி தந்த்ரம் 17-100) என்று பெரிய பிராட்டி அருளியுள்ளார்

மேலே பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தில் கூறியுள்ளவாறு சரணாகதியினை ஆறு அங்கங்களுடையவை என்று கூறினாலும், “ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே” என்று சொல்லும் த்வய மந்திரம் பிராட்டியுடன் கூடிய எம்பெருமானை உபாயமாகப் பற்றுவதையே காட்டுகையாலும், என்னை ஒருவனையே உபாயமாகப் பற்றுவாய்” என்று சரமஸ்லோகத்தில் பெருமான் விதித்திருப்பதாலும், ஆழ்வார்களும் சரணமடையும்போது பலவிடங்களில் எம்பெருமானை உபாயமாக வரிப்பதையே சரணாகதியாகக் கூறுதலாலும், மேலே கூறப்பட்ட “கோப்த்ருத்வவரணம்” எனும் “நீயே உபாயமாகவிருந்து என்னை காத்தருளவேண்டும் என்று எம்பெருமானை வேண்டுகலே சரணாகதி” என்றும் அதனுடன் கூறப்பட்ட அனுகூல்ய ஸங்கல்பம், ப்ரதிகூல வர்ஜனம் (மஹா)விஸ்வாசம், ஆத்ம நிக்ஷேபம் மற்றும் கார்ப்பண்யம் எனும் ஐந்தும் ஒருவன் நெல்குத்தினால் வியர்வை வடிவது (“அவகாதஸ்வேதம்”) போல் சரணாகதி(பிரபன்ன)னிடையே நிகழும் ஸம்பாவித ஸ்வாபவங்கள் (சந்தர்ப்ப நிகழ்வுகள்) என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிய பரந்த ரஹஸ்யத்தின் சரமஸ்லோக ப்ரகரணத்தில் அறுதியிட்டார். பிள்ளை லோகாச்சாரியார் அருளிய அஷ்டதஸ ரஹஸ்யம் எனும் நூலில் “தனித்வய ரஹஸ்யம்” பகுதியில் “இது ப்ரபத்திக்கு அங்கம்- பிரபன்னன் ஆன பின் பிறக்கும் “ஸம்பாவித ஸ்வாபவங்கள்” என்று அருளியிருக்கிறார். இதையொட்டி கோப்த்ருத்வவரணமாகிய உபாய ஸ்வீகாரத்தையே சரணாகதி என்றும் மற்ற ஐந்தும் பிரபன்னனுக்கு பிறக்கும் ஸம்பாவித ஸ்வாபவங்களாகிற (சந்தர்ப்ப நிகழ்வுகள்) அங்கங்கள் என்றும் பட்டர், நம்பிள்ளை வழிவந்த தென்னாச்சாரியர்கள்

அனைவரும் நிர்ணயித்தார்கள் என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ சுதர்சனம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ.உ.வே. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி வழங்கியுள்ள “கத்யத்ரய விவரணம்” ஏனும் நூலின் ஸரணகதிகத்யம் வியாக்யானப்பகுதியில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

லக்ஷ்மி நாராயணஹ்ருதயம்

பார்க்கவ முனிவரால் அருளப்பட்ட லக்ஷ்மி நாராயணஹ்ருதயம் எனும் ஸ்லோகத்தின் பகுதியான ஸ்ரீ நாராயண ஹ்ருதயம் எனும் துதியில்,
தேவாதிகேவனே! தாயும் நீயே, தகப்பனும் நீயே, உற்றாரும் நீயே, நண்பனும் நீயே, சேவை செய்யப் படுபவனும் நீயே, குருவும் நீயே, எனக்கு எல்லாமும் நீயே, எனும் பொருளுடன்

த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ

த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ

த்வமேவ ஸேவ்யஸ்ச குருஸ்த்வமேவ

த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ (லக்ஷ்மி நாராயணஹ்ருதயம்-

(ஸ்ரீ நாராயணஹ்ருதயம் -26)

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் அமுதம்

நம்மாழ்வார்,பெரியதிருவந்தாதியில்,“பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ மற்றையா ராவாரும் நீபேசில் எற்றேயோ! “ (பெரிய திருவந்தாதி 1-5) என்றும், திருவாய்மொழியில்“சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும், மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேயினி யாவாரே” .(திருவாய்மொழி 5-1-8) என்றும் அருளியுள்ளார்.

ஆறு எனக்கு நிற்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய் (திருவாய்மொழி 5-7-10)

எனக்கு வழியாக உன் திருவடிகளையே உபாயமாகச் செய்து தந்தாய்

நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண்நமக்கு (திருவாய்மொழி 5-10-11)

அரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம்.

அடியேன் உன்பாதம் கூடு மாறு கூறாயே (திருவாய்மொழி 6-10-1)

அடி யேனுன் அடிசேர் வண்ணம் அருளாயே.(திருவாய்மொழி 6-10-2)

அண்ண லே!உன் அடிசேர் அடியேற் காவா வென்னாயே. (திருவாய்மொழி 6-10-3)

வார் கழல்கள் அருவினையேன் பொருந்து மாறு புணராயே. (திருவாய்மொழி 6-10-4)

திணரார் சார்ங்கத் துன்பாதம் சேர்வ தடியே னெந்நாளே? (திருவாய்மொழி 6-10-5)

எந்நாள் உன் அடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே? (திருவாய்மொழி 6-10-6)

நொடியார் பொழுதும் உன்பாதம் காண நோலா தாற்றேனே.(திருவாய்மொழி 6-10-7)

அந்தோ !அடியேன் உன்பாதம் அகல கில்லேன் இறையுமே. (திருவாய்மொழி 6-10-9)

(ஐயோ! உனது அடிமைசுவடறிந்த நான் உனது திருவடிகளை நொடிப்பொழுதும் பிரிந்திருக்கவல்லேன்)

புகலொன் றில்லா அடியேனுன் அடிக்கீழ்மர்ந்து புகுந்தேனே. (திருவாய்மொழி 6-10-10)

தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றியவர்களுக்கு அனைத்து வழிகளிலும் காப்பவனாய் ஜீவன் இந்த உடலைவிட்டு நீங்கும்போது இப்பிரகிருதியிலேயிருந்து

விடுவித்து திருநாடான வைகுந்தமாநகருக்கு அழைத்து சென்று அருள்கிறார் எனும் பொருளுடைய “சரணாமாகும் . தனதாளடைந்தார்க் கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான்” (திருவாய்மொழி 9-10-05) என்று நம்மாழ்வார் எம்பெருமான் திருவடிகளிலே தீர்க்க சரணாகதியினை வழங்கியுள்ளார்.

உன் சரண் அல்லாற் சரண் இல்லை (பெருமாஸ்திருமொழி : 5-1) (சரண் = திருவடிகள்; சரண் = புகல்) என்பார் குலசேகர ஆழ்வார்

அடியவரின் குணத்தின் குற்றங்களைக் கொள்ளாது அனைவருக்கும் நன்மைபயக்கும் திருவடிகள் எனும் பொருளில் “நலங்கழலவன் அடிநிழல்” (திருவாய்மொழி 10-01-02) என்கிறார் நம்மாழ்வார். அதையொத்த கருத்துடன்

உன்பாத நிழல்லல்லால் மற்றோர் உயிர்ப்பிடம் (பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-3-4)

என்கிறார் பெரியாழ்வார்

பெருமை பொருந்திய திருவடிகளையுடைய எம்பெருமானின் திருவடிகளின் கீழே எந்நாளும் பிரியாமலிருந்து நித்யாநுபவம் பெறுவர் எனும் பொருள்கொண்ட

“பிரானடிக் கீழ் பிரியாதென்றுமிருப்பாறே” (நாச்சியார் திருமொழி 14-10) என்று

ஆண்டாள் நாச்சியார் அருளினார்.

திருமங்கை ஆழ்வார் ஐந்தாம்பத்தில் ஒன்பது பாசுரங்களில் “உன் அடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே” (5-8-1 to 5-8-9) என்று திருவரங்கனைப் போற்றுகிறார்.

சங்கர பகவத்பாதர் அருளிய ஷட்பதீ ஸ்தோத்திரத்திரம்

எல்லா நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான தாமோதரனே! மிக அழகான தாமரை போன்ற முகத்தையுடைய கோவிந்தனே! நீர், பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடைவதற்கான மந்தர மலை போன்றவரல்லவா? அத்தகைய பெருமை கொண்ட தாங்களே, மிகப் பெரிய துன்பமான எனது இந்த பிறவித் துன்பத்தை போக்கியருள வேண்டும் எனும் பொருள் கொண்ட தாமோதர குணமந்திர ஸுந்தரவதனாரவிந்த கோவிந்த |

பவஜலதி மதனமந்தர பரமம் தரம் அபநய த்வம் மே || (ஷட்பதீஸ்தோத்ரம்-6) என்றும் ஏழாவது ஸ்லோகத்தில் கருணையே வடிவான நாராயண! உம்முடைய திருவடிகளையே சரணமென்று நான் அடைகிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட இந்தப் பாடலின் முதல் வரி நாராயண-கருணாமய-சரணம்-கரவாணி-தாவகௌ-சரணௌ- என்பதான ஆறு பதங்களைக் கொண்டது. அந்த ஆறு பதங்களாலேயே மேற்படி சரணாகதியை வெளிப்படுத்திய ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர், அதே பாடலின் இரண்டாவது வரியினால் முன்பு சொல்லிய அந்த ஆறு பதங்களும் எனது முகத் தாமரையில் அதாவது-என்னுடைய வாக்கில் எப்போதுமே நிலைத்து நிற்கட்டும் எனும் பொருளில்,

நாராயண கருணாமய ஸரணம் கரவாணி தாவகௌ சரணௌ |

இதி ஷட்பதீ மதீயே வதநஸரோஜே ஸதா வஸது || (ஷட்பதீ ஸ்தோத்ரம்-7) என்றும் அருளியுள்ளார். ஏழாவது ஸ்லோகத்தின் முதல் வரியிலுள்ள ஆறு பதங்களை “ஷட்பதீ” என்ற சொல்லால் சங்கர பகவத்பாதர் குறிப்பிட்டுள்ளபடியால், ஏழு ஸ்லோகங்களின் தொகுப்பான இந்த ஸ்தோத்திரம் “ஷட்பதீ ஸ்தோத்திரம்” என்ற பெயராலேயே வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பர்.

ஆளவந்தார் அருளிய ஸ்தோத்ர ரத்தம்

சரணமடையத்தக்க எம்பெருமானே! கர்மயோகத்தில் நிலை நின்றவனல்லேன்; ஆத்ம ஞானமும் உடையவனல்லேன்; உன் திருவடித்தாமரைகளில் பக்தியை

உடையவனல்லேன். ஒரு உபாயமற்றவனும் வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன் உன் திருவடித்தாமரகளையே உபாயமாக பற்றியிருக்கிறேன் எனும் பொருள் கொண்ட ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி ந சாத்ம வேதீ ந பக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே| அகிஞ்சநோ அநந்யகதிஸ் ஸரண்ய: த்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || (ஸ்தோத்ரரத்னம் -22) என்று ஆளவந்தார், ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் அருளியிருக்கிறார்.

இந்த ஸ்லோகம் “நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்” (திருவாய்மொழி 5-7-1) “நின்கணும் பக்தனல்லேன்” (திருமாலை-3-3) “ புகலொன்றில்லாவடியேன் உன் அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்” (திருவாய்மொழி 6-10-10) எனும் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களின் அடியொற்றியும் , கீதையில் கண்ணாபிரான் அருளிய சரம ஸ்லோகத்தின் மெய்ம்மை பெருவார்த்தையின் வழிநின்றும் இதை ஆளவந்தார் காட்டினார் என்றுரைப்பர் ஆன்றோர்.

சர்வேஸ்வரனே!(என்னை நீ) அகற்றித் தள்ளினாலும், உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை விடுவதற்குத் துணியமாட்டேன் . முலைப்பாலைப் பருகும் குழந்தை கோபத்தினால் தாயால் தள்ளப்பட்டாலும், தாயினுடைய கால்களை ஒருபோதும் விடவிரும்பாதது போன்றுள்ளேன் எனும் பொருள் கொண்ட நிராஸகஸ்யாபி ந தாவதுத்ஸஹே மஹேஸ! ஹாதும் தவ பாதபங்கஜம்| ருஷா நிரஸ்தோஸபி ஸிஸா: ஸ்தநந்தயோ ந ஜாது மாதூஸ்சரணௌ ஜிஹாஸதி|| (ஸ்தோத்ர ரத்னம்-26) எனும் ஸ்லோகம் “அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய் அகற்றிடினும் மற்றவள் தன் அருள் நினைத்து அழும் குழவி அதுவே போன்றிருந்தேனே” (பெருமாள் திருமொழி 5-1) எனும் குலசேகராழ்வரின் பாசுரத்தையொட்டி அமைந்துள்ளது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

துக்கங்களையெல்லாம் போக்கும் எம்பிரானே! கணக்கற்ற குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும் பயங்கரமான சம்சாரமாகிய கடலினுள் விழுந்தவனாகவும், (உன்னையொழிய வேறு) கதியற்றவனாகவும் , சரணாகதன் என்று சொல்லிக் கொள்பவனாக இருக்கும் அடியேனை உனதருளினாலேயே உன்னுடையவனாகக் கொள்வாயாக எனும் பொருள் கொண்ட அபராத ஸஹஸ்ரபாஜனம் பதிதம் பீமபவார்ணவோதரே| அகதிம் ஸரணாகதம் ஹரே! க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத் குரு|| (ஸ்தோத்ர ரத்னம்-48) என்றும்,

உலகிற்கெல்லாம் தந்தையும் நீயே; தாயும் நீயே; பிரியனான புத்திரனும் நீயே; நல்ல மனத்துடைய நண்பனும் நீயே; , (ரகசியங்களைப் பகிரத்தக்க) தோழனும் நீயே; ஆச்சாரியனும் நீயே; உபாயமும் நீயே; நான் உன்னுடையவன்; உனது அடிமை , உன்னுடைய தாசன்; உன்னையே கதியென்றுள்ளவன்; இவ்வாறு நான் காப்பதற்கு உரியவனாக இருக்கிறேன் எனப்பொருள் கொண்ட பிதா த்வம் மாதா த்வம் தயிததநயஸ்த்வம் ப்ரியஸுஹ்ருத் த்வேமேவ த்வம் மித்ரம் குருரஸி கதிஸ்சாஸி ஜகதாம் | த்வதீயஸ் த்வத்ப்ருத்யஸ் தவ பரிஜநஸ் த்வக்கதிரஹம் ப்ரபந்நஸ்சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர: || (ஸ்தோத்ர ரத்னம்-60) என்றும் ஸ்தோத்ரரத்னம் எனும் நூலில் ஆளவந்தார் அருளியிருக்கிறார்.

பதின்மூன்றாம்(13ம்) நூற்றாண்டை சேர்ந்த பின்ழுகிய பெருமாள் ஜீயர், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் காலம் தொட்டு தனது ஆச்சாரியார் நம்பிள்ளை வரை உள்ள ஆச்சாரியர்கள் பல சமயங்களில் கூறிய சாஸ்திரங்களின் விளக்கங்களையும் அர்த்த கௌரவுமும் கொண்ட எண்ணிலடங்கா வார்த்தைகளை பொன் போன்று காப்பாற்றி பின் வரும் வைணவ சந்ததிகள் உய்யவேண்டுமென்று அவைகளின் தொகுப்பினை “வார்த்தா மாலை” எனும் நூலாகத் தொகுத்துள்ளார். அதற்கு மிகவும் எளிய தமிழ் விளக்கத்தை புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் வழங்கியுள்ளார். அதில் நூற்று முப்பத்து ஒன்று(131) மற்றும் நூற்று முப்பத்து மூன்றாம்(133) வார்த்தைகள் சரணாகதியின் மேன்மையினை எடுத்தியம்புகிறது, அதை அனுபவித்து இன்புற்று மேலே தொடர்வோம்.

வார்த்தாமாலை -131

பராசரபட்டர் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளும் போது நடுவில் , காட்டினிலிருந்து வந்த வேடனிடம் நீ இக்காட்டினில் கண்ட விசேஷமான சேதி ஏதும் உளதா? என்று வினவினார். அதற்கு அவ்வேடன், காட்டினில் ஒரு முயலைக்கண்டு அடிக்கப் புகுந்தேன். அதற்குள் பெண் முயல் குறுக்கே வந்து என் முன்பாக நின்று கும்பிட்டுக் கிடந்தது. இச்செயல் கண்டு மனமிரங்கி அந்த முயலை அடிக்காமல் வந்தேன் என்று கூறினான். இதை செவியுற்ற பட்டர் முயலுக்கு சரணாகதி பரம(உயர்ந்த) தர்மமென்னும் ஞானம் இல்லை. வேடனுக்கு சரணடைந்தவனைக் காக்க வேண்டும் (சரணாகத ரக்ஷணம்) எனும் பரமதர்மம் தெரியாது. அப்படியிருக்க சரணாகதி தர்மத்தின் மேன்மையே (ப்ரபாவம்) இப்படிச் செய்வித்தது. ஆகையால் சர்வேஸ்வரன் எம்பெருமானிடம் ஜீவர்கள் செய்கிற சரணாகதி பலிக்காமல் போகாது (பலித்தே தீரும்) என்றருளினார். (வார்த்தாமாலை -131)

வார்த்தாமாலை -133

மற்ற உபாயங்களைக்காட்டிலும் எம்பெருமானையே உபாயமாக உறுதிக்கொள்கிற பிரபத்தியெனும் சரணாகதிக்கு பத்து சிறப்புகள் உள்ளன . (வார்த்தாமாலை -133)

- 1.அதிகாரி நியமமில்லை அனைத்து மனிதர்களும் ஏன் ! விலங்கு கூட அனுட்டிக்கலாம்.
- 2.மற்ற உபாயங்களைப்போலன்றி பிரபத்தி ஆழ்வார்கள் ஆச்சாரியர்களாலும் அனுட்டானத்தின் மூலமும் உபதேசங்கள் மூலமும் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 3.மற்றைய உபாயங்கள் (ப்ரார்ப்த கர்மம்) தொடர்ந்து வரும் முன்வினைகள் எவ்வளவு ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு முடிகிறதோ அந்தக்கடைசி ஜன்மத்தின் இறுதியில் பலனைத்தருபவை. பிரபத்தி அனுட்டிபவனுக்கோவெனில் “ மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் (திருவாய்மொழி 9-10-5) என்கிறபடி அந்த ஜன்மத்திலேயே பலன் கிட்டுகிறது.
- 4.மற்ற உபாயங்களில் எந்த ஜன்மத்தில் இறக்கும் தறுவாயில் எம்பெருமானைப் பற்றிய நினைவுடன் அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லி அழைக்கிறோமோ (அந்திமஸ்ம்ருதி) அந்த ஜன்மத்தில் தான் பலனளிக்கும். ஆகவே மற்ற உபாயங்கள் பலனளிக்க அந்திமஸ்ம்ருதி அவசியம். ஆனால் பிரபத்தி அனுட்டித்த பிரபன்னனுக்கு “ அஹம் ஸ்மராம் ” என்கிற வராஹ சரமஸ்ஸோகப்படி, அந்திமஸ்ம்ருதியை எதிர்பாராமல் எம்பெருமான் அந்த ஜன்மத்தின் முடிவிலேயே பலன் அளிக்கிறான். எனவே அந்திமஸ்ம்ருதி அவசியமில்லை.
- 5.மற்ற உபாயங்களைக்கொண்டு பலன் பெறுகையில் அசேதனமான (ஜடமான) அவ்வுபாயங்கள் காரணமாயிருந்து பலனளிக்கின்றன. ஆனால் பிரபன்னனுக்கு எம்பெருமானே அப்பலனை நல்குபவனாகும், காரணமாகவும் இருந்து பலனளிக்கிறான்.

6.மற்ற உபாயங்கள் சிரமத்துடன் பிரயத்தன மிகப்பட்டு சாதித்து , அவ்வுபாயங்களே பலனளிப்பதற்கு காரணமாகவிருக்கின்றன. ஆனால் சரணாகதனுக்கு எம்பெருமானே பலனளிப்பவனாகவும், பலனளிப்பதற்கு காரணமாகவும் உள்ளதால் பலன் எளிதில் கிடைக்கிறது.

7.பக்தி முதலான உபாயங்கள் பலனளிக்கும்போது, கர்மயோகம் மற்றும் ஞான யோகம் போன்ற அங்கங்கள் தேவைப்படுகிறது. பிரபன்னனுக்கு எம்பெருமானே துணையாகவிருப்பதால் ஏனைய அங்கங்களை அவர் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

8. மற்ற உபாயங்கள் பலம் பெறுகையில் அசேதனம் (ஜடம்) என்பதால் , பலனை அளிப்பதற்கு , அதை அளிக்கும் எம்பெருமானையே எதிர்பார்த்துள்ளன. ஆக பலனளிப்பதற்கு காரணமும் மற்றும் பலன் அளிப்பவர் என்று இரண்டு உபாயங்கள் இதில் தேவைப்படுகிறது.ஆனால் பிரபன்னனுக்கு எம்பெருமானே அப்பலத்தை நல்குபவனாகும், காரணமாகவும் இருந்து பலனளிப்பதால் உபாயம் ஒன்றாகிறது.

9.எம்பெருமானுக்கு ஜீவன் சொத்து என்பதால், தன் சொந்த முயற்சியாகவுள்ள மற்ற உபாயங்கள் , ஜீவாத்மா உன்னதமிகு இயற்கைத்தன்மையான எம்பெருமானுக்கே உரியவன் (பரதந்த்ரன்) என்பதற்கு முரண்படுகிறது. தன் முயற்சியினின்று நீங்கி எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கும் பிரபத்தி ஜீவாத்மாவின் இயற்கைத் தன்மைக்கு பொருந்தியுள்ளது.

10.பிரபத்தியில் எம்பெருமான் எனும் பலனைப் பெறுவதற்கு எம்பெருமானே உபாயமாக உள்ளதால், எம்பெருமானால் பலன் நேராகவே கிடைக்கிறது.

இதுகாறும்,

எம்பெருமான் பிராட்டியின் புருஷகாரத்துடன் ஜீவாத்மாக்களை திருத்திப்பணிகொள்ள சரமஸ்லோகங்களை அருளியதையும், மேலும் இந்த ஜீவர்களை எம்பெருமான் திருவடி நிழலில் இளைப்பாற வைத்து எப்படி சம்சாரச்சுழலில் இருந்து மீட்பது என்று ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் கலக்கமுற்றதைப் பார்த்தோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தில் மிக உயர்வானதாக கருதப்படும் த்வயமந்திரம் பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைச் சரணடைவதையும், திவ்யதம்பதிகளுக்கு எக்காலமும் செய்யும் தொண்டினை இயம்புவதையும் அறிந்தோம். எம்பெருமானிடம் பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றி சரணடைவதே சிறந்த வழி என்ற ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் திருவுள்ளக்கருத்தையும் அறிந்தோம்.

ஜீவர்கள் தாம் புகலற்று (அந்நய கதித்வம்) இருப்பதையும் , தாம் புரியும் செயல்களுக்கு தாங்கள் பொருப்பு உள்ளவர் அல்லோம் (ஆகிஞ்சன்யம்) என்று , தன்னையே எம்பெருமானிடம் ஒப்படைத்து அவர் திருவருளால் ஒன்றினாலேயே தான்னால் வாழ இயலும் என்றும், எம்பெருமானைப் பற்றுவதற்கு எம்பெருமானேதான் வழியாவர் என்றும் எம்பெருமான் உகந்து அளிக்கும் முக்தியையும் எம்பெருமானுக்கே அர்ப்பணிப்பது எனும் சரணாகதியின் ஒப்பற்ற தன்மையை மேலே அனுபவித்தோம் . ஸ்ரீமத் ராமாயணம், , உபநிஷத் , ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம் , ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயலில் ஓர் துளி , சங்கரபகவத்பாதரின் ஷட்பதீ ஸ்தோத்திரம், ஆளவந்தாரின் திருவுள்ளம், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளலோகாச்சாரியர் மற்றும் பின்ழுகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய வார்த்தாமாலை போன்றவைகளின் உதவியுடன் கடல் போன்ற சரணாகதி தத்துவத்தின் ஓர் துளியின் ஓரத்தை அனுபவித்தோம். இனி ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயம் பற்றிய குறுவிளக்கத்தை பார்ப்போம்.

-----000000000000-----

தென்னரங்கன் நாயகியைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா

பின்னிணைப்பு-2 :

20.2. ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயம்- சிறு விளக்கம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அழகியமணவாளன் திருச்சேர்த்தி

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அழகிய மணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாதன் சேர்த்தி வைபவத்தின் தொகுப்பினை அனுபவித்தோம். அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் அருளிய கத்யத்ரயத்தின் சிறிய விளக்கத்தின் தொகுப்பினை மேலே தொடர்வோம்.

கத்யத்ரயம் என்பது ஸரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் எனும் மூன்று கத்யங்களைக் கொண்டது. மூன்று கத்யங்களும் வேதத்தின் விழுப்பொருள், தத்துவ நெறிகள், இதிகாசம், புராணம் போன்றவற்றின் கருத்துச்செறிவு, திராவிடவேதமாகிய ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களின் திரட்சி போன்றவற்றை

தன்னிடத்தே கொண்டது. இதற்கு வ்யாக்யானச் சக்கரவர்த்தி பெரியவாச்சான்பிள்ளை, ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் மஹாமஹிமோபாத்யாய மஹாவித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்கராச்சாரியார்ஸ்வாமி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர் கீர்த்தி மூர்த்தி. ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே.S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, தில்லை திருச்சித்ரகூடம் ஸ்ரீ.உ.வே.Dr.அ.வே.ரங்காச்சாரியார் ஸ்வாமி , ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் நாற்பத்தைந்தாவது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் ஸ்வாமி மற்றும் அஹோபிலதாஸன் கே.ஸ்ரீதரன் போன்ற மஹநீயர்கள் அளித்தருளிய விளக்கங்களை அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்து, தெரிந்த அளவில் ஒரு தொகுப்பாக இணைத்துள்ளேன். பிழைகள் இருப்பின் மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன்.

முதல் கத்யமான ஸரணாகதி கத்யத்தில் பிராட்டியிடம் சரண் - பிராட்டி அருளல்- எம்பெருமானை சரணம் புகலுதல்-அனந்தன்(ஆதிசேஷன்) போல் வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டி எம்பெருமானின் ஏரார் குணங்களையும் எழிலுருவத்தையும் போற்றித்துதித்தல்- உடையவரின் துதியை ஏற்று எம்பெருமான் தான் வார்த்தை பிறழாது அருள்பவன் என்று இராமாவதாரம் மற்றும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பகவத் கீதையில் தான் உரைத்ததை சொல்லி இராமானுஜரை திருவரங்கத்தில் தனக்கு கைங்கர்யங்கள் செய்து சுகமாக இருக்ககடவீர் என்றருள்கிறார். இதுவே சரணாகதி கத்யத்தின் சாரம். இருபத்தாறு சூர்ணைகளைக் கொண்டது ஸரணாகதி கத்யம் மூன்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரகசியங்களுள் தவய மந்திரத்தின் விளக்கமாக ஆச்சாரியர்களால் போற்றப்பட்டது இதைப் பிராட்டியும் எம்பெருமானும் கேட்ட பின் ஸ்வாமி இராமானுஜர் திருவரங்கனைத் துதித்து எம்பெருமானது அழகு , திருவாபரணங்கள் திவ்யாயுதங்கள், திவ்ய பத்னிகளான ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவி ஆகியோரையும் போற்றித் தனது நாதன் ஸ்ரீரெங்கநாதனை துதிக்கிறார்.இதுவே ஸ்ரீரங்க கத்யம் என்று போற்றப்படுகிறது. ஏழு சூர்ணைகளைக் கொண்டது.

எம்பெருமான் இதை ஏற்று பரமபதத்தில் நித்ய கைங்கர்யம் செய்யப் பிரார்த்தித்த உடையவருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அந்தரங்கமாகக் காண்பித்தருள திருவுள்ளம் கொண்டான். “வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே” என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கேற்ப உடையவரின் மனக்கண்ணுக்கு நலமந்தமில்லதோர் நன்னாடான பரமபதத்தை ஸ்ரீரங்கநாதன் காண்பித்தருளினான் . அதைக் கண்ணுற்ற ராமானுஜர் தான் கண்ட நலமந்தமில்லதோர் நன்னாடான பரமபதத்தை, உலகோர் உய்யும் பொருட்டு ஆறு சூர்ணைகளால் “ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்” எனும் மூன்றாவது கத்யத்தில் அருளியுள்ளார்.

நம்மாழ்வார் அருளிய பெரிய திருவந்தாதியில்,

எம்பெருமானே! கருமம் ஞானம் முதலிய உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி (இவற்றை அநுட்டித்துப் பலன் பெறுவாய் என்று சொல்லி என்னை) கைவிட்டு விடப் பார்க்கிறாயோ? (அல்லது) கறுத்த மாமரத்தின் தளிர் போன்ற (உனது) திருமேனியை காண்பித்து அருள்புரிய நினைக்கிறாயோ? அநாதி காலமாக அறியாதவர்களான எங்களை என்ன செய்வதாக திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறீர்கள்? எம்பெருமான் தன் சுதந்திரத்தைக்காட்டி அகற்றப்பார்த்தாலும் சரி அல்லது அருள்மிகக்கொண்டு திருமேனியை காண்பித்தாலும் சரி.

எம்பெருமான் திருவுள்ளப்படி எனது செய்தாலும் அதன்படி அடியேன் உடன் படத்தக்கவனையொழிய வேறு என்ன தடை செய்யப்போகிறேன் எனும் பொருளில்,

நெறிகாட்டி நீக்குதியோ? நிற்பால் கருமா
முறிமேனி காட்டுதியோ? மேனாள்-அறியோமை
எஞ்செய்வா நெண்ணினாய் கண்ணனே! ஈதுரையாய்
எஞ்செய்தா லென்படோம் யாம்? (பெரிய திருவந்தாதி 1-6) – என்றும்,

ஓ மனமே! எம்பெருமானாகிற அப்பெரியவர், நமக்குக் கிட்டமுடியாதவராக இருக்கையில் வாய் நோவச் சொல்வதில் என்ன பயன்? இன்று முதலாக நமக்கு எது வேணுமானாலும் நேரட்டும்; அவ்வெம்பெருமானை நோக்கி “நாங்கள் உமக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்” என்று பல தடவை அப்பெருமான் விஷயமாகவே எதையாவது சிந்தித்துக்கொண்டு கிடப்பாயாக எனும் பொருளில்

நுமக்கடியோம் என்றென்று நொந்துதுரைத்தென்?,
மாலார் தமக்கவர்த்தாம் சார்வரிய ரானால் -
எமக்கினி யாதானு மாகிடுகாண் நெஞ்சே!
அவர்த்திறத்தே யாதானும் சிந்தித் திரு.(பெரிய திருவந்தாதி 1-9) என்றும்
அருளியிருக்கிறார்,

நம்மாழ்வாரின் இத்திருவுள்ளக் கருத்தை முற்றும் அனுபவித்திருக்கும் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் ஸ்ரீ சரணாகதி கத்யத்தில் ஒன்பது முதல் பதினாறு வரை உள்ள சூர்ணைகளில் தன்னுடைய இயலாமை தெரிவித்து சரண்புகுந்தார் என்று பூர்வாச்சாரியர்கள் அனுபவிப்பர்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நம்பெருமாள் சேர்த்தியில் சரணாகதியை ஸ்ரீமத்இராமானுஜர் அருளினார் என்று மேலே பார்த்தோம். சரணாகதியின் தத்துவ விளக்காக ஒளிவிடும் ரஹஸ்ய மந்திரம் த்வய மந்திரமாகும். கத்யத்ரயம் மந்தர ரத்னமெனப்படும் உயர்வான த்வய மந்திரத்தின் ஆழ்பொருளின் சிறப்பினை (அர்த்தவிசேஷத்தை) விவரிப்பதாகும். இம்மந்திரம் வேதத்தில் “தைத்ரீயம் கடவல்லி” எனும் பகுதியில் உள்ளதாக ஆன்றோர்கள் பலவிடங்களில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடியேன் தேடலில் அதை அறிய முடியவில்லை.

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரம் பொருள் என்று பெரியாழ்வார் அன்று பாண்டியன் சபை நடுவே அறுதியிட்டது போல், புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி “ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்த விஜயம்” எனும் நூலை பலபாகங்களாக வெளியிட்டு அதில் வேதம் உபநிஷத்துகள் இதிகாசம் புராணம் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் என்று அனைத்தின் விழுமிய கருத்தின் சாரத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரம் பொருள் எனும் நாராயண பரவத்தை விளக்கி கையிலங்கு நெல்லிக்கனி போல் தந்து அருளியுள்ளார். இதை ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்திற்கு கிடைத்த பொக்கிஷம் என்றே கொள்ளவேண்டும் இவ்வரிய நூலில் தைத்ரீயம் கடவல்லி எனும் பகுதி நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவறக்குசி அதிலிருந்து ஓர் பகுதியை அநுபவித்து இன்புற எதுவாக கீழே இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

தைத்ரீயம் கடவல்லீயில் த்வய மந்திரமுள்ள பகுதி

ஹரி:ஓம்|| ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆத்மா அந்நாதோ விந்ததே வஸு|| யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹ்ணோதி தஸ்மை| த(ம) ஹ தேவாத்மபுத்தி ப்ரகாஸம் முமுகூர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே||

இதி ஹோவாச| ருக்வேதம் ப்ரபத்யே | யஜுர்வேதம் ப்ரபத்யே| ஸாமவேதம் ப்ரபத்யே| இதிஹாஸபுராணி ப்ரபத்யே| ஸத்யம் ப்ரபத்யே | ஸ்ரத்தாம் ப்ரபத்யே| பரமாத்மநே ப்ரபத்யே| பாகவதாய ப்ரபத்யே| வாஸுதேவாய ப்ரபத்யே|ஓம் ப்ரபத்யே| நம: ப்ரபத்யே|ஸ்ரீம் ப்ரபத்யே| ஸ்ரீயம் ப்ரபத்யே|

பெரியோனும் பிறப்பற்றவனும் அந்நமாகிற ஜீவனை அனுபவிக்கும் பரமாத்மா இந்த ஜீவனுக்கு கைங்கர்யமாகிற செல்வத்தை அடைவிக்கிறான். எவனொருவன் பிரமனை முதலில் படைத்தானோ எவன் வேதங்களையும் அவனுக்கு உபதேசிக்கிறானோ தன் விஷயமான புத்தியை அருளும் அவனை (பெருமானை) மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் சரணமடைகிறேன். வேதபுருஷன் இவ்வாறு உரைத்தான்: பரம்பொருளை அடைவதற்கு காரணமான சப்தப்ரம்ஹ (வேதம்) விஷயத்தில் பிரபத்தி செய்கிறேன். ருக்வேதத்தை சரணடைகிறேன். யஜுர்வேதத்தை சரணடைகிறேன். ஸாமவேதத்தை சரணடைகிறேன். இதுஹாச புராணங்களை சரணடைகிறேன். இனி பகவத் குணங்களை சரணடைகிறேன். என்றும் மாறுபடாத சத்தியம் ஜ்ஞாநம் போன்ற இயல்பினை (ஸத்ய ஜ்ஞாநாதி ஸ்வரூபநிருபக) இயம்பும் குணங்களை சரணடைகிறேன். இக்குணங்களையுடைய பரமாத்மாவை சரணடைகிறேன். புருஷாகார பூதனான ஆச்சாரியனைச் சரணடைகிறேன். வாசுதேவனை சரணடைகிறேன். சகலவேதசாரமான பிரணவத்தை(ஓம்) சரணடைகிறேன். நம: எனும் பதத்தை சரணடைகிறேன். ஸ்ரீதேவியின் “ஸ்ரீம்” எனும் பீஜமந்திரத்தை சரணடைகிறேன். புருஷாகார பூதையான ஸ்ரீதேவியை சரணடைகிறேன்.

யத்வேதா திவ்ய காயத்ரீ ஜயதி| ததேஷாஸ்யுக்தா| ததேவ பூதம் ததுபாஸித்வ்யம்| தது பூர்ணஸௌந்தர்ய லக்ஷமயா: | ததேவமமர்தம் ஸதாநந்தம் ஸத்யம் | தத த்வயம் | ஸேவம் தத் ஸக்ருதுச்சாரணோ பவதி | ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே| இதம் பூர்ணமத பூர்ணம் பூர்ணாத் பூர்ணாமுத(முதரி?)ச்யதே| பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணாமேவாவ ஸிஷ்யதே| ஸர்வம் பூர்ணம் (ஸஹோம்) இதி | ஸ ஹோவாச ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

இனி த்வயத்தின் பெருமையைச் சொல்கிறது. எல்லாவேதங்களையும் தன்னுள் கொண்டதாய் உச்சரிப்பவனை காப்பதான த்வயம் வெற்றிபெறுகிறது. முக்காலத்திலுள்ள எல்லாம் அதுவே, எல்லாவற்றுக்கும் வாசகம் எனும் இதுவே உபாசிக்கத்தக்கது. அம்மந்திரமே லக்ஷமீதேவியின் முழுப்பெருமையையும் காட்டுவது. அதுவே முழு ஆனந்தத்தையும் அளிப்பது; உண்மையான பலனையளிப்பது. அதுவே த்வயமெனும் மந்திரம்.அதை முழுவதையும் ஒருதடவை உச்சரித்தாலே சம்சாரத்தைப் போக்குவதாய் உள்ளது. அந்த மந்திரம் யாதேனில் “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே” ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இரண்டுதிருவடிகளையும் உபாயமாக அடைகிறேன். இது த்வயத்தின் முதற்பகுதி(பூர்வகண்டப் பகுதி). ஸ்ரீமந்நாராயணனின் இரண்டுதிருவடிகள்

என்றால் எம்பெருமானின் பரம் , வயுகம், விபவம் , அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை எனும் ஐந்து நிலைகளில் எதில் சரணடைவது எனும் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கிறது.

குணபூர்த்தியுள்ள அர்ச்சாவதாரத்திலேயே சரணடையவேண்டும். அர்ச்சாவதாரமே அனைத்து மங்கள குணங்களையும் முழுமையாகக்கொண்டது (குணாசகலகுண சம்பூர்ணம்) என்றுரைப்பதாகப் பிள்ளைலோகாச்சாரியாரும் மணவாள மாமுனியும் அருளியுள்ளனர். அதற்கு தக்கவாறு இந்த இடத்தில் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மிக அருகிலிருக்கும் அந்தர்யாமி ரூபமும் பூர்ணம்; தூரத்திலிருக்கும் பரவாசுதேவ ரூபமும் பூர்ணம். ஆறு கல்யாணகுணங்களையுடைய பரவாசுதேவனிடமிருந்து இரண்டிரண்டு குணங்களை பூர்ணமாகவுடைய வ்யுக ரூபங்கள் பலவிதமாக ஆகின்றன. அப்பல ரூபங்களில் ஒன்றான திருப்பாற்கடல் நாதனிடமிருந்து தோன்றிய கல்யாண குணம் பூரணமான விபவ ரூபத்தை தனக்குக்காரணமாகக் கொண்டு கல்யாண குணபூரணமான அர்ச்சாவதாரமே எப்போதும் எல்லோராலும் ஆஸ்ரயிக்கத்தக்கதாய்(துதித்து வணங்கப்படுவதாய்) கடைசி அவதாரமாய் மிகுந்து நின்றது. அர்ச்சாவதாரத்தில் வாத்ஸல்யம் , ஸௌலப்யம், ஸௌஸீல்யம் , ஞானம், சக்தி முதலான குணங்களும் சேர்ந்து நிறைந்து உள்ளன. மற்றைய ரூபங்களில் நிறைந்து இருந்த போதிலும், கண்டு பற்றுதற்குண்டான செளலப்யமும் , மேன்மை கண்டு அகலாமைக்கு ஸௌஸீல்யமும், நம் காரியங்களை செய்வான் நடத்திக்கொடுப்பான் என்று நம்புவதுண்டான ஸ்வாமித்வமும், நம் குற்றம் கண்டு வெருக்காமைக்கு வாத்ஸல்யமும் இருட்டு அறையினுள்ள விளக்கைப்போல் இங்கே உள்ளது என்ற கருத்தை வேதபுருஷன் பகர்கின்றார். ஏதற்காக சரணம் பற்றுகிறோம் எனில் ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: இது இரண்டாவது வாக்கியம் (உத்தரவாக்கியம்) பெரியபிராட்டியுடன் கூடிய நாராயணனிடத்தில் கோதற்ற புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை செய்வதற்காக என்று பொருள்.

கம் ப்ரஹ்ம | கம் வாயு | கம் புராணம் கமிதிஹாஸ: | கம் க்ராயணிபுத்ர: | வேதோயம் ப்ரஹ்மணோ விது | வேதாயேநவேதிதவ்யமிதி|ய ஏவம் வேத| இத்யுபனிஷத்| ஹரி: ஓம் ||

இனி இவ்வுபநிஷத்தில் பலனைச் சொல்கிறது. ஆகாசம் அளவற்றது. அளவற்றது பிரஹ்மம் அல்லது ஆகாசசரீரகமாயிருப்பதும் பிரம்மமேயாகும். அதுபோல் வாயு எனப்படுவதுவும் அதுவே. இதிஹாசபுராணங்களும் அதுவே. ஆக இவ்வுபநிஷத்தையே பூரணவேதமாக ப்ரஹ்மஞானிகள் அறிகின்றனர். ஒருவன் அறியவேண்டியதை எல்லாம் இதிலிருந்து அறிகிறான். வேதத்தில் எந்த ப்ரஹ்மத்தை அறிகின்றனரோ அறியத்தக்க அதை இந்த உபநிஷத் மூலமாக அறியலாம். இவ்வாறு உபநிஷத் முடிகிறது. ஹரி: ஓம்

அனைத்துலகங்களுக்கும் நலத்தையே கூறுகின்ற வேதங்களிலும் அந்த வேதங்கட்கு விரிவுரைகளாக வெளிப்போந்த ஸ்மிருதி இதிகாசம் புராணம் முதலான அனைத்துச் சாத்திரங்களிலும் பிரசித்தமாய் சர்வேஸ்வரனுக்கு எல்லாச் செல்வமுமாய் நம் ஆச்சாரியர்களுக்கு ஆபத்திக்குற்கு உதவும் கைம்முதலாய் (ஆபத்தனமாய்) இருந்துள்ள இரண்டு அர்த்த விசேஷங்களை சொல்லுகையாலே “துவயம்” எனும் திருப்பெயரை உடையதாய் இருந்துள்ள இரண்டு வாக்கியங்களும் பத்து அர்த்தங்களைச்சொல்கின்றன .

அவை: 1. திருமகள் கேள்வனாக இருத்தல், 2. நாராயணனாக இருத்தல், 3. நாராயணனுடைய எல்லா உலகங்கட்கும் புகலிடமான இரண்டு திருவடித்தாமரைகள், 4 அத்திருவடிகளே

உபாயமாக இருத்தல் 6. அத்திருவடிகளைப் பற்றிய ஆன்மாவிலுள்ள வேண்டுதலை உள்ளடக்கிய துணிவு, 7. திருமகள் அவளுடைய நாயகன். சகல ஆத்மகளுக்கும் கைங்கர்யத்தை (தொண்டினை) கொடுப்பதற்குரிய இவர்களுடைய நித்திய சம்பந்தம், 8. கைங்கர்யத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளும் சர்வேஸ்வரனின் எல்லையில்லாத இனிமை, 9. எல்லாபொருள்களுக்கும் தலைவனாக இருத்தல், 10.நித்ய கைங்கர்யமும் அதற்கு, கைங்கர்யத்திற்குத் தடைகளாகவுள்ள அனைத்தும் நீங்குதல் ஆகிய அர்த்த விசேடங்கள் இதில் உள்ளன.

இத்தைகைய அர்த்த விசேடங்களை தெளிவாக்குகிற மந்திர விசேடமான துவயத்தினுடைய விவரணமாய் நம்மாழ்வாரால் அருளப்பட்டுள்ள உபநிடதமான திருவாய்மொழியின் பத்துப் பத்துக்களாலும் (முதல் பத்து என்பது பத்தப் பத்தாக நூறு பாசுரங்களைக்கொண்டது முதல் நூறு. இவ்வாறு பத்து பத்துக்கள் கொண்டது ஆயிரம் பாசுரங்களாகும்), இப்பத்து விசேடங்களையும் நம் பூர்வாச்சாரியர்கள் உரைப்பர்

அடுத்து கத்யத்ரயத்தின் முதல் கத்யமான ஸரணாகதி கத்யத்தை அனுபவிப்போம்.

20.2.1.ஸரணாகதி கத்யம்

தனியன்கள்

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த து

யோநித்ய மச்யுத பதாம்புஜ யுகம் ருக்ம

வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணித்ருணாய மேநே |

அஸ்மத் குரோர் பகவதோஸ்ய தயைக ஸிந்தோ:

ராமானுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

அச்சதனுடைய திருடித்தாமரைகளாகிய பொன்னில் பேரவாவினாலே மற்றது
அனைத்தையும் புல் என மதித்த அடியேனுடைய ஆச்சாரியராய், கருணைக்கோர்
கடலாயிருப்பவரான ராமானுஜருடைய திருவடிகளைத் தஞ்சமாகமப் பணிகிறேன்.

திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்த தனியன்

வந்தே வேதாந்த கற்பூர சாமீகர கரண்டகம் |

ராமாநுஜார்ய மார்யாணம் சூடாமணி மஹர்நிஸம் ||

வேதாந்த சாஸ்திரமாகிய பச்சைக் கற்பூரம் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு பரிமளம் குன்றாதபடி
வைப்பதற்கான பொற்சிமிழ் போன்றிருப்பவராய், எல்லா ஆச்சாரியர்களுக்கும் தலைக்கு
அணிகலமாக இருப்பவாரான ராமானுஜரை எப்போதும் வணங்குகிறேன்

ஸரணாகதி கத்யம்

ஸ்ரீமத் இராமானுஜர் தாம் பெரியபெருமானின் திருவடிவாரத்தில் சமர்ப்பிக்கப் போகும்
சரணாகதியானது குறையற சித்திக்க வேண்டுமென்று முன்னதாக முதல் நான்கு
சூர்ணைகள் மூலம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் சரணம் புகுகிறார்.

பெரிய வாக்கியங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்பை சூர்ணை என்று கூறுவர்

முதல்சூர்ணை

பகவந்நாராயண அபிமத அநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவ ஐஸ்வர்ய ஸீலாதி அநவதிக
அதிஸய அஸங்க்யேய கல்யாண குண கணாம், பத்மவநாலயாம், பகவதீம் ஸ்ரியம்
தேவீம், நித்ய அநபாயிநீம், நிரவத்யாம், தேவ தேவ திவ்யமஹிஷீம், அகில ஜகன்மாதரம்,
அஸ்மந்மாதரம், அஸசரண்யஸரண்யாம், அநந்யஸரண: ஸரணம் அஹம் ப்ரபத்யே
(ஸரணாகதி கத்யம்- 1)

அனைத்து கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த நாராயணனுக்கு உகப்பாகவும் , அப்பெருமானின்
உருவிற்கு இணையான திருமேனி, அங்கங்களின் அழகான அவயவயசோபையெனும்
ஸௌந்தர்யம் மற்றும் திருமேனியின் ஒட்டுமொத்த வடிவழகான ஸமுதாயசோபை
எனப்படும் லாவண்யம் இவற்றைக்கொண்ட திருமேனியுடையவளாயும் , நித்ய
விபூதியான விண்ணுலகம் , லீலாவிபூதியான மண்ணுலகம் மற்றும் பகவத் அனுபவத்திற்கு
உகந்த பொருள்கள் என்று அனைத்தையும் நிர்வாகம் செய்யும் இயல்புடையவளாய், ,
தாழ்ந்தவர்களோடு புரையறக் கலக்கும் தன்மை, முதலிய எல்லையில்லாச் சிறப்புகளையும் ,
எண்ணற்ற அருங்குணங்களையும் உடையவளாய்,பரிமளமே வடிவெடுத்தவன்
எனும்படியாக உள்ள எம்பெருமானுக்கும் பரிமளமூட்ட வல்லவளாக தாமரைக்காட்டிலே
உறைபவளாய், மிகவும் வணங்கத்தக்கவளாய் ,‘ஸ்ரீ’என்ற திருநாமத்தை உடையவளாய்
(முன்னரே “ஸ்ரீ” எனும் திருநாமத்தின் மேன்மையை அனுபவித்துள்ளோம்),வடிவில் புகர்
நிறைந்தவளாய், எம்பெருமானை விட்டுப்பிரியாதவளாய், இவ்வளவு சிறப்புகளைப் பெற்றும்
தனது என்ற நினைவில்லாத தூய்மையை உடையவளாய், தேவாதிதேவனான
எம்பெருமானுக்கு உற்ற தேவியாய், அகில உலகிற்கும் தாயாய், அதிலும் சிறப்பாக
அடியோமுக்குத் தாயாய், புகலற்றவர்களுக்கு புகலாயிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாரை ,
புகலொன்றில்லா அடியேன் சரணம் புகுகிறேன் என்று ராமானுஜர் ஸ்ரீரங்கம்
பெரியபிராட்டியிடம் முதலில் புருஷகார ப்ரபத்தி(சரணாகதி) செய்தார்.

இரண்டாவது சூர்ணை

பாரமார்த்திக பகவச்சரணாரவிந்த யுகள ஐகாந்திக அத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி க்ருத பரிபூர்ண அநவரத நித்ய விஸததம அநந்ய பிரயோஜன அநவதிகாதிஸய ப்ரிய பகவதனுபவ ஜநித அநவதிக அதிஸய ப்ரீதி காரித அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷதைகரதிருப நித்ய கைங்கர்ய ப்ராப்த்ய பேக்ஷயா பாரமார்த்தி கீ பகவச்சரணாரவிந்தஸரணாகதிர் யதாவஸ்திதா அவிரதா அஸ்து மே-(ஸரணாகதி கத்யம்-2)

எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் தனக்கு உண்மையான சரணாகதியெனும் ஒருமைநிலை(நிஷ்டை) ஏற்படுவதற்கு ஸ்ரீரெங்கநாச்சியரை தஞ்சமாகப் பற்றினேன் என்கிறார். அந்த சரணாகதியில் ஒழிவில் காலமெலாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார். அக்கைங்கர்யங்கள் “ சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காதனமாம் நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடகலுள் என்றும் புணையாம் அணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும் அணையாம் திருமாற்கரவு” எனும்படியான திருவனந்தாழ்வானின் (ஆதிசேஷனின்) இடையறாத ஆச்சரியமான உண்மையான பகவதனுபவம் விளையும் அனைத்துவிதக் கைங்கர்யங்களையும் தான் செய்வதற்கு (தானே ஆதிசேஷனின் மறு அவதாரமல்லவா?) எம்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளில் அமைகின்ற சரணாகதி, அது அமையவேண்டிய விதத்தில் அமைந்து , இடையறாததாய் தனக்கு சித்திக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

மூன்றாவது - நான்காவது சூர்ணை

இதற்குபிராட்டி சோதிவாய் திறந்து

உமக்கு அப்படியே ஆகக்கடவது எனும் பொருள் கொண்ட “அஸ்து தே”

(ஸரணாகதி கத்யம் - 3) என்றும்,

அந்தச் சரணாகதியினாலே உமது பிரார்த்தனை (அபிமதம்) /வேண்டுதல்கள் யாவும்

அழகாக சித்திக்கப்போகிறது எனும் பொருள் கொண்ட

“தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே” (ஸரணாகதி கத்யம் - 4) என்றும் திருவாய்

மலர்ந்தருளினார்.

பிராட்டியின் இத்திருவுள்ளக்கருத்தை ஸ்ருதப்ரகாசிகா பட்டர் விளக்குகையில் நீர் செய்யும் சரணாகதியினால் சித்திக்கும் பலன் உம்மளவோடன்றி உம்முடைய சம்பந்தம் உடையாரெல்லார்களிடத்திலும் இது பலித்ததாகக்கடவது என்னும் பொருளுடைய “ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தரணமபி ஸர்வசப்தாபிப்ரேதம்” என்று விளக்கினார்.

பிராட்டியின் புருஷகாரத்தைப் பெற்ற ஸ்ரீராமானுஜர் அடுத்து எம்பெருமானிடம் தனது சரணாகதியினைத் தெரிவிக்கிறார்.

ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் பிராட்டியிடம் விண்ணபித்ததை எம்பெருமான் திருச்செவிகளுக்குத் தானே எடுத்தியம்பவது போன்ற புருஷகார நிலையை சேர்த்தியில் இங்கு நாம் அனுபவிக்கலாம்.

ஐந்தாவது சூர்ணை

ஐந்தாவது சூர்ணையில் மிகவும் உயர்ந்த மாட்சிமையுடைய த்வ்யமந்திரமான ஸ்ரீமந்நாராயண சரணை ஸரணம் ப்ரபத்யே; ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: என்பதனை பரக்கச் சொல்கிறார்.

முதலில் எல்லவிதமான தாழ்வுகளும்(தோஷங்களும்) இல்லாதவாராகவும், மங்கள குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், தன்னைத் தவிர்ந்த மற்ற எல்லப்பொருள்களை காட்டிலும் சீரியவராயும், எங்கும் உறைபவராயும், தன்னொளி மிக்குள்ளதால் ஞானமும் ஆனந்தமும் வடிவாக உள்ளவராயும் இருக்கும் எம்பெருமானின் இயல்பை துதிக்கிறார்.

மேலே த்வ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் திருமேனியை துதிக்கிறார்:

எம்பெருமானின் இயல்புகளைக்காட்டிலும் மிகவும் விரும்புவதாய், ஏற்றதாய் என்றும் மாறாது ஒரே நிலையில் இருப்பதாய், உலகப்பொருட்களில் ஒன்றாக நினைக்கக்கூடாததாய், தெய்வீகமானதாய், அப்போதைக்கு அப்போது ஆராவமுதாய் (அபூர்வமாய்), எம்பெருமானின் இயல்பினைப்போன்று அநாதிகாலாக உள்ளதாய், அணுக முடியாதது எனும் தாழ்வுகளற்று எஞ்ஞான்றும் அடியவர்களுக்காகவே இருப்பதாய், இதற்கு மேற்பட்டதில்லையெனும் புகரையுடையதாய், அவயவயசோபை எனப்படும் அவயவங்களின் வடிவழகுடன் த்வ்யமான நறுமணம் உடையதாய் (பரிமளத்துடன்) , பிராட்டிமார்கள் உறக்கப் பார்க்கவொண்ணாத படியான மென்மையையும் , லாவண்யமெனப்படும் திருமேனி அழகையும், எப்போதும் இளமை குன்றாத யௌவனம் முதலான அளவற்ற குணங்களுக்கு கொள்கலமாய் இருக்கும் திருமேனியைத் துதிக்கிறார்.

இனி எம்பெருமானின் கல்யாணகுணங்களை விவரித்து துதிக்கிறார்.

இயல்பானதாயும் உயர்வற உயர்ந்தவையாகவும் உள்ள திருக்குணத்திரள்களுக்கு கடல் போன்றவரே! என்று விளித்து ஆறு திருக்கல்யாணகுணங்களையும் இவற்றிலிருந்து தோன்றும் பண்புகளையும் கூறித் துதிக்கிறார். இதனை சற்று விளக்கமாக அனுபவிப்போம்.

ஸரணாகதி கத்யத்தின் ஐந்தாவது சூர்ணை சற்று பெரிதாக உள்ளதால் அதன் குறுவிளக்கம் சிறு தலைப்புகளுடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸரணாகதி கத்யம் சூர்ணை-5

எம்பெருமானின் இயல்பு (ஸ்வரூபம்)

அகில ஹேய - பிரத்யநீக - கல்யாணைகதாந - ஸ்வேதர ஸமஸ்த வஸ்து விலஷண அநந்த - ஜ்ஞான ஆனந்தைக ஸ்வரூப! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

இதில் ஹேயமென்பது நித்ய விபூதியான பரமபதம் மற்றும் லீலா விபூதி எனும் உலகங்களில் எம்பெருமான் தவிர மற்ற அனைத்து சேதன அசேதனங்கள் அனைத்திலும் இருக்கும் தாழ்ந்த குணங்களைக் குறிக்கிறது. உயிரற்ற பொருள்களின் பரிமாணம், பூமியிலுள்ள பக்தர்களிடம் துன்பம் மற்றும் அறியாமை, பரமபதத்தில் இருக்கும் முக்தர்கள் நித்யர்கள் இடையே இருக்கும் சுதந்தரமற்ற அடிமைசெய்தல் (பாரதந்த்ரியம்),..

இந்த அனைவரிடமும் உள்ள முன் கூறிய தாழ்வுகள் எம்பெருமானிடம் இல்லை. அத்துடன் எம்பெருமானிடம் அடியார்களின் தாழ்வுகளைப் போக்குவதற்கு வல்லமை இருத்தலே அத்தாழ்வுகளுக்கு எம்பெருமான் எதிர்த்தாய் இருப்பவன் என்றும் கொள்ளலாமென்பர்.

மங்களமான குணங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரே இருப்பிடமாக உள்ளவன். முழுவதும் மங்களமாகவே இருத்ததலால் தன்னோடு தொடர்புடையவர் அனைவர்க்கும் மங்களத்தை அளிப்பவன். தன்னைத் தவிர்த்த மற்ற எல்லாப் பொருள்களைக்காட்டிலும் உயர்வுடனும் சிறப்புடையதாகவும் இருக்கும் தன்மை எம்பெருமானுக்கு மட்டும் உண்டு. “ஸ்த்யம் ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம” என்று உபநிஷத்தில் ப்ரம்மத்திற்காக சொல்லப்பட்ட பெருமைகளில் “அநந்த” என்பதுவும் ஒன்று. இது இடத்தால், காலத்தால், பொருளினால் அளவு படாமல் இருக்கையைக் குறிக்கிறது அடுத்து ஞான ஆனந்த ஸ்வரூப எனும் பதத்தில், ஞானம் என்பது தானாகவே ஒளிவிடும் தன்மையைக் குறிக்கும். இந்த ஞானமே மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் போது ஆனந்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது ஆக தானாகவே ஒளிவிடும் தன்மையுடன் மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் ஞானத்தையே தன் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமாக (தன்மையாக-இயல்பாக)க்கொண்டவனே! .

எம்பெருமானின் திருவுருவ இயல்பு (ரூபம்)

ஸ்வ அபிமத அநுரூப ஏகரூப அசிந்த்ய திவ்ய அத்துத நித்ய நிரவத்ய நிரதிஸ்ய ஒளஜ்ஜ்வல்ய ஸெந்தர்ய ஸெகந்த்ய ஸெகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த குணநிதி திவ்யரூப! (ஸ்ரரணாகதி கத்யம்தூர்ணை-5)

திவ்யாத்ம சொருபத்தைச் (தெய்வத்தின் இயற்கையான தன்மை எனக்கொள்ளலாம்) சொல்லத் தொடங்கி அடுத்தவிளியால் திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தை தெய்வத்தன்மையுடன் கூடிய மங்களகரமான மனத்தை ஈர்க்கும் தன்மையுள்ளதனைக் கூறுகிறார். எம்பெருமானுக்கு மிகவும் இனியதாகவிருக்கையாலும், அடியார்களால் மிகவும் ஆதரிக்கப்படுவதாய் இருப்பதாலும், முன்னர் சொன்ன ஸ்வரூபத்தையும், அதிலுள்ள குணங்களைக்காட்டிலும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதாகையாலேயே எம்பெருமானுக்கு இது இனிதாவிருக்குக்கும் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. உலகின்கண் உள்ள திருமேனி போன்று மறைக்காமல் திருவுருவ இயல்பின்(ஸ்வரூபத்தின்) அநுபவத்தை வளர்த்ததாக இருக்கிறான்.

உலகின்கண் உள்ள பொருள்கள் மற்றும் உடல்கள் போல தோன்றுதல் ,வளர்தல், குறைதல், பரிணாமம் அடைதல், நாசமடைதல், எனும் விகாரங்களுக்கு உட்படாமல் குணங்கள் நிறைந்து, ‘குறைவொன்றில்லாத கோவிந்தா’ என் ஆண்டாள் கூறியவண்ணம் குறைகளற்ற தன்மையுடையவன். மற்ற பொருள்களை ஒத்தது என்று நினைப்பதற்கு கூட முடியாதிருப்பவன் . அந்த நினைவை வாதிட்டு வெல்லமுடியாது திகழ்கின்றவன் என்கிறார் சுதர்ஸன பட்டர் எனும் மஹான்.

“ஓத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா” (திருவாய்மொழி 2-3-2) என்று நம்மாழ்வார் அருளியது போல் தனக்கு சமமானவர்களோ தன்னிலும் மேம்பட்டவர்களோ இல்லாத பெரிய ஆச்சரிய குணங்களை யுடைவனே என்றும், எவ்வளவு தேடினாலும் உவமானம் அற்றதாக இருப்பவன் என்று அர்த்தம் உரைத்த பெரியவாவாச்சான் பிள்ளை இவ்வாக்கியத்தின் கடைசியில் உள்ள “திவ்ய” எனும் விளிக்கு பரமபதத்திலிருப்பவன் எனப் பொருள் கொண்டார்.

மேலும் கணந்தோறும் புதிது புதிதாகவிருந்து ஆச்சரியத்தை விளைவித்தல் எப்போதும் குற்றமற்று தனக்காயிராமல் பிறருக்காகவே இருத்தல் என்றும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

உன்னுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் உனக்காக இல்லை. திவ்ய ஆயுதங்களும் உனக்காக இருக்கவில்லை. வைகுண்டம் முதலியவையும் உனக்காக இருக்கவில்லை(இவை யாவும் அடியார்க்கென்று பொருளைத் தருகிறது). பக்தர்களின் உடைமையான நீ இப்படி அடியவர்கள் உனது அடிதொழுபவனாக ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை உடையவாயினும் உன் திருமேனியும் பிறருக்காகவேயென்று என்று பொருள் கொண்ட “ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதாநி ந ஸஸ்பதம் | ததா஽பிபுருஷாகாரோபதாநாம் த்வம் ப்ரகாஸஸே ||” (ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம்1-5) எனும் ஜிதந்தே ஸ்தோத்திரம் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது. அடியார்க்கு அடையமுடியாததாய் குற்றமற்றிருத்தல், மேலும் ஒளியுள்ள பொருள்களையெல்லாம் கீழ்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒளியாக இருத்தல். பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கு காட்சி அளிக்கையில் தனது ஒளியைக்குறைத்துக் கொண்டு திருமேனியைக் காட்டுகிறான் என்று விளங்குகிறது. இதுவரையில் திருமேனி சொல்லப்பட்டது. இனி திருமேனியின் குணங்களைக் கூறுகிறார்.

அவயவங்களின் அழகைக் கூறுகிறார் . எம்பெருமான் எல்லா நறுமணங்களையும் உடையவன் (ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ” - சாந்தோக்ய உபநிஷத் 3-14-2) என்பதற்கேற்ப தன்னோடு தொடர்பு கொண்ட அனைத்தையும் நறுமணமாக்குதல், நாச்சிமாரும் உறைக்கப் பார்க்கப் பெறாதபடி பூ அலர்ந்தாற்போல் மென்மையுடையதாக இருக்கை; ஸௌந்தர்யமெனும் அழகால் அவயவங்களின் அழகையும் லாவண்யம் எனும் அழகால் திருமேனி முழுவதும் பரவியிருக்கும் ஒட்டுமொத்த அழகு(ஸமுதாயஸோபை), எப்போதும் வாலிபப் பருவத்தினனாகவே இருத்தல் போன்ற எண்ணிலடங்காத குணங்களுக்கு கொள்கலமாக இருக்கிறான். பரமபதத்தில் இருக்கும் திருமேனியைக் கொண்டவர். இவ்வகையாக திருமேனியின் குணங்கள் திருமேனிக்கு அலங்காரமாகவிருப்பது போன்று திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அலங்காரமவிருக்கும் ஆத்ம குணங்களை அடுத்துக் கூறுகிறார்.

எம்பெருமானின் இயல்புகள் மற்றும் கல்யாண குணங்கள்

ஸ்வாபாவிக -அநவதிக அதிசய ஜ்ஞான பல ஐஸ்வர்ய வீர்ய ஸக்தி தேஜ: ஸௌஸீல்ய வாத்ஸல்ய மார்த்தவ ஆர்ஜவ ஸௌஹார்த்த ஸாம்ய காருண்ய மாதுர்ய காம்பீர்ய ஒளதார்ய சாதுர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய பராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞதாத்யஸங்க்யேய கல்யாண குண கணௌக மஹார்ணவ! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

இவ்வாறு எம்பெருமானின் இயல்புகளையும் , கல்யாண குணங்களையும், குணங்களிலிருந்து தோன்றும் பண்புகளையும் மிகவும் வியக்கத்தக்கவகையில் அருளியிருக்கிறார். ஸ்ரீ ராமானுஜர் அருளியதை கீழே பட்டியலிட்டுத் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

எம்பெருமானின் இயல்புகள்

நீருக்கு குளிர்ச்சி போன்று எம்பெருமானுக்கு இக்குணங்கள் இயல்பாகவே இருக்கும்.- குணங்கள் எல்லையற்றவையாய் வியப்பினை விளைவிப்பதாய் இருத்தலை “ஸ்வாபாவிக அநவதிக அதிசய” என்று கூறுகிறார்

கல்யாண குணத் திரள்கள்:

எம்பெருமான் 'ஷட்குணபூர்ணன்' (ஆறு குணங்களால் நிறைந்தருள்பவன்) என்பர் பெரியோர். இவையே எம்பெருமானின் ஆறு திருக்கல்யாண குணங்களாகும்

ஆறு திருக்கல்யாண குணங்கள் :

எண்	கல்யாண குணம்	பொருள்
1	ஜ்ஞானம்	எல்லாவற்றையும் எப்போதும் உள்ளது உள்ளபடி அறிதல்
2	பலம்	நினைத்த மாத்திரத்திலேயே எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் தரிக்கும் ஆற்றல்
3	ஐஸ்வர்யம்	அனைத்துப் பொருள்களையும் நியமிக்கும் ஆற்றல்
4	வீர்யம்	உலகுக்கு அடிப்படைக் காரணமாகவிருந்தும், இயல்பு மாறாதிருத்தல்
5	சக்தி	எதையும் திறமையாக நிறைவேற்றுவது
6	தேஜஸ்	எதற்கும் பிறர் உதவியை எதிர்பாராது நிற்பது

குணத் திரள்களிலிருந்து தோன்றும் பண்புகள்

எண்	பண்புகள்	பொருள்
1	சீலம்(ஸௌஸீல்யம்)	பெரியவர் தாழ்ந்தவர்களோடு புறையறக்கலக்கும் தன்மை
2	வாத்ஸல்யம்	அன்றின்ற கன்றினுடைய வழுக்களை விரும்பிச் சாப்பிடும் பசுவைப் போன்று , அடியார்களின் தோஷங்களைக் கண்டு விலக்காது ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
3	மார்த்தவம்	அடியார்களின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத மென்மை
4	ஆர்ஜவம்	முக்கரணங்களினாலும் செவ்வியனாயிருக்கும் நேர்மை
5	ஸௌஹார்த்தம்	எப்போதும் நன்மையையே சிந்தித்திருத்தல்
6	ஸாம்யம்	பிறப்பு மற்றும் இயல்பாக வந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கருதாது எல்லோருக்கும் ஒருங்கே பற்றக்கூடிய சமநிலை
7	காருண்யம்	வருத்தமுற்றவர்களைக் கண்டு ஐயோ! என்று இரங்கும் தன்மை
8	மாதூர்யம்	கொல்ல நினைக்கும் கொடிய மனநிலையிலுள்ள எதிரிகளிடத்தும் இனியனாய் இருத்தல்
9	காம்பீர்யம்	தன்னையே பற்றியிருப்பவர்களுக்கு செய்ய நினைத்திருப்பதை ஒருவராலும் அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி மனத்தினுள் வைத்திருக்கும் தன்மை
10	ஓளதார்யம்	கைம்மாறு கருதாது, கொள்ளக் குறையாது, வேண்டியதை அளிக்கும் தன்மை
11	சாதூர்யம்	தீமை செய்பவரையும் நண்பனாக்கிக் கொள்ளவல்ல சதிராகிய தன்மை
12	ஸ்தைர்யம்	தாம் எத்தனை இடர்கள் படினும், அடியார்களை ஒருகாலும் கைவிடமாடாத உறுதி
13	தைர்யம்	எதிரிகள் பலம் பெரிதாயிருப்பினும், அதை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாது கவலைப்படாதிருக்கும் தன்மை

14	சௌர்யம்	எதிரிகள் பெருங்கூட்டத்தினுள், ஒரு துணையின்றியே துணிந்து புகும் ஆற்றல்
15	பராக்ரமம்	போர்களத்தில் எதிரிகளை சுலபமாக செயலிழக்கச் செய்யும் (பலஹீனப்படுத்தும்) ஆற்றல்
16	ஸத்யகாமத்வம்	அடியவர்கள் விரும்புவது அனைத்தையும் பெறச்செய்யும் தன்மை
17	ஸத்ய ஸங்கல்பம்	எது செய்ய நினைத்தாலும் தடையின்றி செய்து தலைக்கட்டும் தன்மை.
18	க்ருதித்வம்	அடியார்களுக்காக காரியம் செய்துகொண்டேயிருக்கும் தன்மை
19	க்ருதஜ்ஞத்வம்	அடியார் சிறிது நன்மை செய்தாலும் , அதை என்றும் மறவாதிருக்கும் தன்மை

அஸங்க்யேய கல்யாண குண கணைக மஹார்ணவ! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

இதன் பொருள் - எண்ணிறந்த குணங்களுடன் திரள் திரளாக இருக்கும் மங்களகரமான குணங்களின் பெருங்கடலாகயிருப்பவரே! ; இதை சிறிது அனுபவித்து மேலே தொடர்வோம்.

ஸ்ரீராமபிரானின் குணங்களில் ஈடுபட்டதொரு மாகாகவி “குணங்களெல்லாம் கூடி, நமக்கும் ஒரு குணமுண்டாகப் பெற வேண்டும்” என்று ஆசைப்பட்டு எம்பெருமான் பக்கலில் குடியுற்றது எனும் பொருளில் “யாதைதேர் நிச்சேஷை: அபரகுணலுப்ததிரிவ ஜகதி அஸாவேகச் சக்ரே ஸததஸுக ஸம்வாஸ வஸதி:” என்று கூறுகிறார். நம்பெருமானை “ஆபரணத்துக்கு அழகு கொடுக்கும் பெருமாள்” என்று அரையர் ஸ்வாமிகள் கொண்டாட்டத்தில் அருளுவது போல், ஸ்ரீராமபிரான் குணங்களுக்கும் குணம் கொடுக்கும் பெருமானாகையால், அக்குணங்களாலே பெருமை பெறுகிறார். கூரத்தாழ்வான் அருளிய ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தின் 48வது பாடலின் வியாக்கியானத்தில் ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்கராச்சாரியார்ஸ்வாமி இதை விளக்கியிருப்பது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

இந்த கடலையொத்த குணத்திரள்களின் எண்ணிறந்தமையை ஸ்வாமி பெரியவாச்சான் பிள்ளை மேற்கோளாக எடுத்துக்கொண்ட மகாபாரதம் மற்றும் வராஹ புராணத்தின் மூலம் சிறிது அனுபவித்து மேலே தொடர்வோம்.

மஹாபுருஷனும் சங்கு சக்கரங்களை கையில் ஏந்தியவனும் எங்கும் நிறைந்தவனும் ஜயசீலனும் வசுதேவ குமாரனுடைய (கண்ணன்) குணங்களை எல்லா உலகங்களும் கூடி பதினாயிரம் வருஷமானாலும் பேசமுடியாதவை எனும் பொருளில்

வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய குணா ந ஸக்யா:வக்தும் ஸைமேதைரபி ஸர்வலோகை: | மஹாத்மந: ஸங்கசக்ராஸிபாணேர் விஷ்ணோர் ஜிஷ்ணோர் வஸுதேவாத்மஜஸ்ய|| (பாரதம் பீஷ்ம பர்வம் கர்ணவாக்கியம்) என்றும் ,

பலபிரம்மாக்களின் வயதுடன் பலகோடி முகங்களையும் கொண்ட ஒருவனால் உன்னுடைய குணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கைக்கூட சொல்ல முடியாது . தேவர்களில் சிறந்தவனே! அருள்வாயாக எனும் பொருளில்

சதிர்முகாயுர் யதி கோடிவக்த்ரோ பவேந்த்ர: க்வாபி விஸுத்த சேதா: |

ஸ தே குணாநாமயுதைக தேஸம் வதேந்ந வா தேவவர் ப்ரஸீத ||(வராஹ புராணம் 73-94)

என்று எம்பெருமானை வராஹ புராணம் துதித்துக் கூறுகிறது.

திருப்பாணாழ்வார் எப்படி திருவரங்கனுடைய பேரெழிலை வர்ணிக்க இயலாது "முடிவில்லதோர் எழில்" என்று தவித்துக் கூறினாரோ அதுபோன்று ஸ்வாமி ராமானுஜரும் இங்கு எம்பெருமானின் முடிவில்லதோர் குணத்திரளை கூறத் தவிப்பதை ஓரளவு அனுபவிக்க முடிகிறது.

எம்பெருமானின் இயல்பிற்கு(திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு) அளவிடமுடியாத கல்யாண குணக்கூட்டங்களெனும் வெள்ளத்திற்கு கடல் பொன்றவரே! என்று துதித்து மேலே திருமேனியை அலங்கரிக்கும் திவ்ய ஆபரணங்களை வர்ணிக்கிறார்.

திவ்ய பூஷணங்கள்(ஆபரணங்கள்) -(சூர்ணை-5)

ஸ்வோசித விவத விசித்ர அநந்த ஆஸ்ரய நித்ய நிரவத்ய நிரதிசய ஸுகந்த நிரதிசய ஸுகஸ்பர்ஸ நிரதிசய ஒளஜ்ஜ்வல்ய கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகர குண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீ வத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதரபந்தன பீதாம்பர காஞ்சி குண நூபுராத் அபரிமித திவ்ய பூஷண! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

தனக்கு ஏற்றதும் பலவகையான சிறப்புகளையுடையதும், அநேகமாயும் , வியக்கும்படியும், அழிவற்றதாயும், மாசற்றதாயும் ஒப்புயர்வற்ற நறுமணத்தை உடையதாயும் ,ஒருபோதும் கழற்ற வேண்டாதபடி ஒப்பற்ற மேன்மையையுடையதாயும். சிறந்த புகரையுடையதுமாகிய கிரீடம் , மகுடம் , சுட்டி, செவிப்பூ, மீன் போன்ற (மகர)வடிவத்தோடுகள், கழுத்தினில் சாற்றப்படுபவைகள், திருமார்பில் அணியும் முத்து வடங்கள், தோள்வளைகள், முன்கையில் சாற்றும் வளைகள், ஸ்ரீவத்ஸம் , கௌஸ்துபம் எனும் குருமாமணிப்பூண், ஏகாவளி, அடுக்குவட முத்துமாலைகள், திருவயிற்றுப்பட்டம், பீதாம்பரம், பீதாம்பரத்தின்மேல் அணியும் அரைநூல் பட்டிகை, திருவடிச்சிலம்பு, முப்புரிநூல், கணையாழி மொதிரம் முதலிய எண்ணற்ற திருவாபரணங்களை அணிந்தவரே! என்று துதிக்கிறார்.

திருமுடியிலணிந்திருக்கும் ஆபரணத்தைச் சொல்கையில் , "கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ" என்று மூன்று விதமாகக் கூறியுள்ளார்., கொண்டை யென்றும், தொப்பாரம் என்றும் துராய் என்று தமிழில் மூன்று விதமாக வழங்கிவருவதால் இப்பதங்களைக் கூறியுள்ளார் எனக்கொள்ளலாம். கிரீட, மகுட என்பது தலையலங்காரங்கள். அதில் கிரீடம் என்பது தலையைச் சுற்றியிருக்கும் கீழ் பகுதி. மகுடம் என்பது மேலே கவித்திருக்கும் பகுதி. சூட என்பது முன்புறம் நெற்றியில் தொங்கும் பதக்கம் போன்ற திருவாபரணம்.

திவ்ய ஆயுதங்கள் (சூர்ணை-5)

ஸ்வ அநுரூப அசிந்த்ய ஸக்தி ஸங்க சக்ர கதாஸி ஸார்ங்காத்யஸங்க்யேய நித்ய நிரவத்ய நிரவதிசய கல்யாண திவ்ய ஆயுத! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

தனக்குத் தகுந்ததாயும் நெஞ்சினால் நினைத்துப்பார்க்க முடியாத சக்தியையுடைய சங்கு, சக்கரம் ,கதை, வில் முதலிய எண்ணற்ற என்றுமே மழுங்காத ஒப்பற்ற அழகுடைய திவ்ய ஆயுதங்களைத் தரித்தவரே! என்று திவ்ய ஆயுதங்களை சொல்கிறார்.

திவ்யமஹிஷிகள்(சூர்ணை-5)

ஸ்வ அபிமத நித்ய நிரவத்ய அநுருப ஸ்வருப ரூப குண விபவ ஐஸ்வர்யஸீலாதிஅநவதிக அதிசய அஸங்க்யேய கல்யாண குண கண ஸ்ரீவல்லப! ஏவம் பூத பூமி நீளா நாயக! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

அடுத்து தன்னுள்ளத்துக்கு உகந்ததும் அழிவற்றதும் (நித்யமானதும்) , பூரணமானதும் , பொருத்தமானதும், மாசற்றதும், என்றுமுள்ளதும், இயல்பான எழில்மிகு திருமேனிப் பண்புகளும், எல்லையில்லாததும் அளவிடமுடியாததுமான நற்குணங்களை உடைய ஸ்ரீதேவியை இனிய மனைவியாகக் கொண்டவனே! குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் திருவின் நிழல்போல்வனர்(திருவிருத்தம்-3) என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடிக்கு பெரியபிராட்டியாருக்குக் கூறும் அனைத்துப் பெருமைகளையும் கொண்ட பூமிதேவி நீளாதேவியரின் நாயகனே! என்று பிராட்டிமார்களின் சேர்த்தியை அனுபவிக்கிறார்.

நித்ய போக்தாக்கள் (நித்யமாக அனுபவிப்பவர்கள்) (சூர்ணை-5)

ஸ்வச்சந்தாநுவர்த்தி ஸ்வருப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேத அஸேஷ ஸேஷதைகரதி ரூப நித்ய நிரவத்ய நிரதிசய ஜ்ஞான க்ரிய ஐஸ்வர்யாத்யநந்த கல்யாண குண கண ஸேஷ ஸேஷாஸந-கருட பிரமுக -நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா- பரிசரித சரண யுகள் ! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

எம்பெருமானின் திருவுள்ளத்தையறிந்து, ஒருநிலையான வேறுபாடற்ற(பேதமில்லாத) அனைத்துத் தொண்டுகளையும் செய்ய ஆசைப்பட்டிருப்பவர்களாலும்,குற்றமே (தோஷமே) இல்லாத ஒப்புயர்வற்ற அறிவு, செயல் , நியமனம் ,முதலிய கல்யாண குணங்களை உடைய ஆதிசேஷன், சேறைமுதலியார்(விஸ்வகேஷநர்), பெரிய திருவடி கருடன் தொடக்கமாக த்வாரபாலகர்கள், கணநாதர்கள் என்று எண்ணிலடங்கா பரிஜனங்களும், அனுக்ரஹா, விமலா, காந்தி, வாருணி, ஸுகீர்த்தி, ருத்ரா, சூத்ரவதி முதலிய மதிமுக மடந்தையர் திருவடிவாரத்திலே குழுமி, நித்யமான தொண்டினை பண்ணும் படியான திருவடியை உடையவரே ! என்று நித்தியமாக தொண்டுபுரியும் அடியார் குழாங்களை அனுபவிக்கிறார்.

இருப்பிடம் (சூர்ணை-5)

பரமயோகி வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய ஸ்வருப ஸ்வபாவ அபிமத விவித விசித்திர அநந்த போக்ய போகாபகரண போக ஸ்தாந ஸம்ருத்த அநந்த ஆஸ்சர்ய அநந்த மஹா விபவ அநந்த பரிமாண நித்ய நிரவத்ய நிரதிசய வைகுண்ட நாத! (ஸரணாகதி கத்யம் - 5)

தன்னிகரில்லாத யோகிகளின் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் அளவிடமுடியாதவையான பரத்வமான ஸ்வருபத்தையும் (அனைவரையும் நியமிக்கும் பரத்வம் எம்பெருமானின் ஸ்வருபத்தை நிரூபிக்கும் குணம்) ஸௌலப்யமாகிய (சுலபமாக அணுகும் தன்மை) ஸ்வபாவத்தையும் (ஸ்வருபத்தை நிரூபிக்கும் குணங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கும் இயல்பான மற்ற தன்மைகள் ஸ்வபாவம் எனப்படும்) எம்பெருமான் தானே விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் தேசமாயும், பலவிதமானவைகளாய் ஒவ்வொன்றும் வடிவம் மற்றும் மணம் முதலியவற்றில் மிக்கிறந்தவையாய், எண்ணிலடங்காதவையாய், மாலை, திருவாபரணம் முதலியவைகளும் ,அனந்தன் ,

கருடன் முதலான பரிஜனங்களும், குடை, சாமரம் முதலானவைகளும் எம்பெருமானின் போகத்தை வளர்ப்பவைகளும், மண்டபம், நந்தவனம் போன்ற போக ஸ்தானங்கள் நிறைந்ததும், அளவற்ற வியக்கத்தக்க சோலைகள், நதிகள், குளங்கள் போன்ற செல்வங்கள் நிறைந்ததாகவும், நீளம், அகலம், உயரம், பரப்பு ஆகியவற்றில் அளவற்ற பரிமாணங்களை உடையதாய், குற்றங்கள் (தோஷங்கள்) அற்றதும் அனைத்து விதங்களிலும் சிறந்து விளங்கும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு நாதனே! என்று போற்றுகிறார்.

படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகியவைகளை விளையாட்டாக (லீலை)உடையவன் (சூர்ணை-5)

ஸ்வ ஸங்கல்ப அனுவிதாயி ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வ ஸேஷதைக ஸ்வபாவ ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மக விவித விசித்ர அநந்த போக்ய போக்த்ருவர்க்க போகோபகரண போகஸ்தானரூப நிகில ஜகத் உதய விபவ லய லீல! ஸத்யகாம! ஸத்யசங்கல்ப ! பரப்ரஹ்மபூத ! புருஷோத்தம ! மஹா விபூதே ! ஸ்ரீமந் நாராயண! ஸ்ரீ வைகுண்டநாத !

அபார காருண்ய ஸௌஸீல்ய வாத்ஸல்ய ஒளதார்ய ஜஸ்வர்ய ஸௌந்தர்ய மஹோததே !

அநாலோசித விஸேஷ அஸேஷ லோக ஸரண்ய ! பிரணதார்த்திஹர !ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யைக ஜலதே ! அநவரத விதித நிகிலபூதஜாத யாதாத்மய ! அஸேஷ சராசர பூத நிகில நியமந நிரத ! அஸேஷ சித் அசித் வஸ்து ஸேஷி பூத ! நிகில ஜகதாதார ! அகில ஜகத் ஸ்வாமின் ! அஸ்மத் ஸ்வாமின் ! ஸத்யகாம ! ஸத்யசங்கல்ப ! ஸகலேதர விலக்ஷண ! அர்த்தி கல்பக ! ஆபத்ஸக ! ஸ்ரீமந்! நாராயண ! அஸரண்ய ஸரண்ய ! அநந்ய ஸரண: த்வத் பாதாரவிந்த யுகளம் ஸரண மஹம் ப்ரபத்யே!(ஸரணாகதி கத்யம் - 5) (அத்ர த்வயம்)

பிரகிருதி புருஷன் மற்றும் காலம் (இயற்கை, ஜீவர்கள் , காலம்) ஆகிய மூன்றும் எம்பெருமானுக்கு சரீரமாக உள்ளவை, இவை எம்பெருமானின் சரீர லக்ஷணங்களில் (வசதிகள்) நியமிக்கப்படுவதாயும் மற்றும் தரிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கும். இவை எம்பெருமானுடைய சங்கல்பத்தை(எண்ணத்தை)ப் பின்பற்றி ஸ்வரூபம் (இயல்பு) , ஸ்திதி(வாழ்வு) மற்றும் ப்ரவ்ருத்தி (செயல்பாடு)ஆகியவைகளை உடையதாய் இருக்கும்

இதில்,முதலாவதான பிரகிருதி ,சத்வம் ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் என்றும் மூன்று குணங்களுடன் கூடியதாய் நித்ய விபூதிக்கு(பரமபதத்திற்கு) கீழ் எல்லையற்று விரிந்து ஆச்சரியமான நிலைகளைக் கொண்டதாகவிருக்கும் இது அசித்(சடம்) தத்துவமாகும்.

பிரகிருதியின் இயல்பு வாழ்வுமற்றும் செயல்பாடு :

பிரகிருதிக்கு இயல்பு (ஸ்வரூபம்) சத்வம் ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் என்றும் மூன்று குணங்களுடையதாய் தானே பிரகாசிக்காத(ஒளிராத) சடமாயிருக்கையாகும். சம்சாரி ஜீவர்களுக்கு இவ்வுலக இன்பங்களுக்கும் (போகங்களுக்கும்) மோக்ஷத்திற்கு உறுப்பான சாதனங்களை அனுபவிப்பதற்கும் அந்த போக பலன்களை அனுபவிப்பதற்கும் கருவியாய் இருத்தல் அதன் வாழ்வு (ஸ்திதி) ஆகும். மேற்கூறிய சாதனானுஷ்டானத்திற்கும் பலன் அனுபவத்திற்கும் உறுப்பாக பல போக்யப் பொருள்களாகவும் போகத்தை அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களெனப்படும் கருவிகளாகவும் அதனை அனுபவிக்கும் இடங்களான ஸ்தானமாகவும் பரிணாமம் அடைதல் இதன் செயல்பாடு (ப்ரவ்ருத்தி) ஆகும்.

புருஷன்(ஜீவர்கள்) - இயல்பு வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடு:

இரண்டாவதான ஜீவர்கள் ஸ்வரூபம் (இயல்பு) வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடு மேலே கூறிய அசித்தின் பரிணாமமாகிய உடலோடு கூடியிருக்கை. உண்பது (உணவு-அன்னம்) , பருகுவது(பானம்) முதலாவதால் தரித்து நிறைவு ஸ்திதியாகும் (வாழ்வாகும்). புண்ணியமெனும் நற்கருமங்களும் பாவமெனப்படும் தீய கருமங்களையும் கைகொள்வதன் பலனாக இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தல் முதலானவை ப்ரவிருத்தி(செயல்பாடுகள்) ஆகும்.

காலம்-இயல்பு வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடு:

அறிவில்லாத அசேதனமாகவிருப்பது இதன் ஸ்வரூபம். உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவைகளின்(சேதன அசேதனங்கள்) மாறுபாட்டிற்கு துணைபுரிதல் இதன் ஸ்திதியாகும். இது நிமிடம், நாழிகை, முஹூர்த்தம்(வினாடி, நிமிடம், மணி என்பது போல்) முதலான நிலைகளுடன் ப்ரக்ருதியில் உண்டான பொருள்களையும், ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த சேதனர்களையும் நடத்திசெல்வது இதன் வாழ்வா(ஸ்திதியாகும்). நிமிடம், நாழிகை, முஹூர்த்தம் (நிமிடம், மணி, நாள், வாரம் போன்ற) முதலான நிலைகளுடன் ப்ரக்ருதியில் உண்டான அனைத்துப் பொருள்களின் உற்பத்தி அழிவு முதலானவற்றினை செயல்பாடாகக்(ப்ரவ்ருத்தியாக) கொண்டிருக்கும்

இவ்வாறு எம்பெருமானுடைய எண்ணத்தை பின்பற்றி அவருக்கு அடிமைப் பட்டிருப்பதையே இயல்பாக உடைய ப்ரகிருதி, புருஷன் , காலதத்துவம் என்று பலவகைப்படும்,வியக்கத்தக்கவைகளாகவும்,எண்ணற்றவைகளாய் அனுபவிக்கத் தக்க இனிய பொருள்களாகவும் , அவைகளின் வகைகளும் அவைகளை அனுபவிக்கும் ஜீவர்கள், துய்க்கப்படும் பொருள், கருவி, இடம் ஆகியவற்றையும், எல்லா உலகங்களையும், படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் ஆகியவைகளையும் விளையாட்டாகச் செய்திடுபவரே! என்று துதிக்கிறார். “இன்புறும் இவ்விளையாட்டுடையான்” (திருவாய்மொழி 3-10-7) என்று நம்மாழ்வாரும், “நாட்டைப் படையென்று அயன் முதலாத் தந்த நளிமாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும் விமலன் தன்னைக் கண்டீரே “(நாச்சியார் திருமொழி 14-9) என்று கோதை நாச்சியாரும் அருளியிருப்பது இங்கு அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது. கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிய ராமகாதையில் “ உலகம் யாவையும் தாம் உள ஆக்கலும் நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையார் அவர் தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே” எனும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் இங்கு நினைத்து இன்புறத்தக்கது.

இந்த இன்புறும் விளையாட்டினைக் கொண்ட லீலாவிபூதியினை விரும்பத்தக்கதாகக் கொண்ட ஸத்யகாமரே! தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு அனுபவிக்கத்தக்க அபூர்வமான போகங்களை தன் சங்கல்பத்தாலேயே படைத்த ஸத்யஸங்கல்பரே! பரம்பொருளே! உத்தமபுருஷரே! (புருஷர்கள் நான்கு வகைப்படுவர் : சம்சாரத்திலுள்ள அடியவர் - புருஷர்கள்-; சம்சாரம் நீங்கி முக்தியடைந்த முக்தர்கள் - உத்புருஷர்கள்; பரமபதத்திலிருக்கும் நித்யர்கள்- உத்தர புருஷர்கள்; எம்பெருமான்- உத்தமபுருஷன்)

பரந்த உலகை உடலாககொண்டு விரிந்தவனே! காரணநிலையில் தூக்குமமான உயிருள்ளவை மற்றும் உயிரற்றவைகளோடு கூடிய பிரம்மமாயிருந்தவன் காரிய நிலையில் விரிந்து பரந்து உயிருள்ளவை மற்றும் உயிரற்றவைகளோடு கூடிய பிரம்மமாக இருக்கிறான் - இதை “திடவிசம் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை படர்பொருள்

முழுவதுமாய் அவையவைதொறும் -உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துள்ளன்
சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையண்ட சுரனே" (திருவாய்மொழி 1-2-7) என்ற நம்மாழ்வாரின் பாசுரம்
இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது

பெரியபிராட்டியோடு கூடியவனே!(மூீமந்!).நாராயணா! அனைத்து உலகங்களையும்
சரீரமாகக் கொண்டவனே!. நித்யவிபூதியோடு கூடியவனாகிய வைகுண்டநாத!
(ஞானத்தைத் தடை செய்யும் கர்மங்கள் ஏதுமற்று பரமபதத்தில் இருக்கும் நித்ய சூரிகள்
விசுண்டர் எனப்படுவர். இவர்களிருக்கும் தேசம் வைகுண்டம் எனப்படும்)

பிறர் துன்பம் பொறுக்காத எல்லையற்ற கிருபை (அபார காருண்ய) , நீர்மை(சௌசீல்ய)
,பேரன்பு(வாத்ஸல்ய) ,, வண்மை(ஒளதார்ய) , நியமிக்கும் தன்மை (ஐச்வர்யம்) , பேரழகு
(சௌந்தர்ய) ஆகியவற்றிற்கு கடல் போன்றுள்ளவரே

பிறப்பு, ஒழுக்கம், அறிவு முதலான குணங்களைக் கொண்டு ஏற்றத்தாழ்வு பாராமல்
அடியவர்கள் அனைவருக்கும் அடையும் வழியாகப் (உபாயமாக) பற்றத்தக்கவனே!
இவ்வாறு அவனை உபாயமாக உறுதி கொண்ட அடியார்களுடைய வருத்தத்தை
போக்குபவனே ! நிகரில் புகழாய் (திருவாய்மொழி 6-10-10) என்று நம்மாழ்வார்
அருளியதற்கிணங்க அடியார்களிடம் அவர்களது வருத்தத்தைப் போக்கும்படியான மேலே
சொன்ன குணங்களெல்லாம் விஞ்சியிருக்கும் எல்லையற்ற வாத்ஸல்யத்தை
யுடையவனே!

ஜீவாத்மாக்கள் பெற்றிருக்கும் எல்லாப் பொருள்களினுடைய உண்மை நிலையினையும்
எப்போதும் ஒருபடிப்பட அறிகின்றவனே! அசைவனவும் அசையாதனவுமான
எல்லாபொருள்களுக்கும் எல்லாக்காலத்திலும் அனைத்து நியமனங்களையும்
செய்பவனே!

உயிருள்ளவை உயிரற்றவை (சேதன அசேதன) அனைத்துக்குமே நீ உடையவன்
ஆகையால் உடைமையான எனது காரியம் உன் பேறாகச் செய்யவேண்டும். எனக்கென
ஆதாரமாய் இருக்கும் நீயே என் குற்றங்களை நீக்கி விருப்பத்தினை விளைவிக்க
வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறார்.

அனைத்துலகும் இயற்கையாகவே உனக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த போதிலும் உலகினை
உனது குணங்களாலே மறுபடியும் அடிமைப் படுத்துவன்னோ நீ! அனைத்துலகிற்கும்
நாயகனாகவிருப்பவனே ! எனக்கும் நாயகனாகவுள்ளவனே! அடியவர்கள் விரும்புவது
அனைத்தையும் பெறச்செய்பவரே (ஸத்யகாம) ! எது செய்ய நினைத்தாலும் தடையின்றி
செய்து தலைக்கட்டும் தன்மையுடையவரே (ஸத்யஸங்கல்ப)!

உண்ணும் சோறு பருகும் நீர் தின்னும் வெற்றிலை எல்லாம் கண்ணன் (திருவாய்மொழி
6-7-1) என்று நம்மாழ்வார் அனுபவித்தாற்போல் அடியவர்கள் அனுபவிக்கத் தக்கபடி திவ்ய
ஸ்வரூபமும் குணங்களும் மற்ற அனைவரையும் விட சிறப்பாகப் பெற்றவனே!
“என்னை ஆக்கிகொண்டு எனக்கே தன்னை தந்த கற்பகம்” (திருவாய்மொழி 2-7-11) என்று
நம்மாழ்வார் அருளியதுபோல் யாசிப்பவர்களுக்குக் கற்பகமரம் போல் வேண்டுவதை
எல்லாம் தருபவனே!

அக்கற்பகமரம் போல் நானும் நரம்பும் இல்லாது எம்பெருமான் அழகுக்கடலாக
இருப்பவன். கற்பகத்தருவினைக் காட்டிலும் எம்பெருமானுக்குள்ள வாசி என்னெவென்றால்,

இரந்து(யாசகம்) கேட்பவனையும் தானே யுண்டாக்கி , அவனைத்தானே ஏற்றுக்கொண்டு, அவன் விரும்பினதைக் கொடுப்பது மட்டுமின்றி தன்னையே கொடுக்கையும், தானே இன்பத்தைத் தருபவனாகவும் இருப்பது தான்.

ஆபத்தில் தோழனாக துணையாயிருந்து காப்பவனே! பெரியபிராட்டியை விட்டுப்பிரியாத ஸ்ரீமந்நாராயணே! புகலற்றவர்களுக்குப் புகலானவரே! இவ்வளவு பெருமையுள்ள சரணமடையத் தக்க திருவடித்தாமரை அடியிணையினை புகலொன்றில்லா அடியேன் உபாயமாகப் பற்றுகிறேன். உன்னடிக் கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே என்று “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே | ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: “ எனும் த்வய மந்திரத்தால் துதிக்கிறார்.

சரணாகதி கத்யத்தின் 5-வது சூர்ணையின் இவ்விடத்தில் “மஹாவிபூதே! ஸ்ரீமந்நாராயண! ஸ்ரீவைகுண்டநாத!” என்று முதலில் விளித்துப் பிறகு “அபார ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய ஓளதார்ய ஐஸ்வர்ய ஸௌந்தர்ய மஹோததே” என்று விளித்து ‘வாத்ஸல்ய குணம்’ சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்திலேயே மறுபடியும் “ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யைகஜலதே “ என்று மறுபடியும் வாத்ஸல்ய குணத்தைப்பற்றித் தனியே கூறியிருக்கிறார். மற்ற திருக்குணங்களோடு வாத்ஸல்ய குணத்தையும் சேர்த்துச்சொல்லி திருப்தியடையாமல் மறுபடியும் வாத்ஸல்ய குணத்தை மாத்திரம் தனியாகக் கூறவேண்டுமென்ற திருவுள்ளமுண்டாகி அருளிச்செய்திருக்கவேண்டும் என்பது நிச்சயமாகத்தெரிகிறது. ஒருவன் பெருவிடாயுடனிருக்குங்கால் நீரிலே விழுந்து பலமுகமாக உபயோகிப்பது போன்று இதுவும் மேலோட்டமாகத் தோன்றினாலும் இதில் விசேஷமான அர்த்தமுள்ளதாக நம் ஆச்சாரியர்கள் எண்ணி நுட்பமான விஷயமாக இதை அணுகினர், திருவேங்கடவனின் திருவடிகளில் சரணாகதி பண்ணுகையில், “அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா! (திருவாய்மொழி 6-10-10) என்று கூறிய நம்மாழ்வார் அடுத்த இரண்டாமடியில் “நிகரில் புகழாய்” என்று விளிக்கிறார். ஒப்பற்ற குணத்தையுடையவனே! என்கிறார். அந்த திருக்குணம் எதுவென்று ஆராய்ந்து அது வாத்ஸல்ய குணம் என்று ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். வாத்ஸல்யமெனும் குணத்திற்கு, அன்றீன்ற கன்றினுடைய வழுக்களை விரும்பிச் சாப்பிடும் பசுவைப் போன்று ,அடியார்களின் தோஷங்களைக் கண்டு விலக்காது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் எனப்பொருள் கொள்வர் பெரியோர்.

குற்றமே குணமாகக்கொண்டிருக்கும் ஜீவன் எம்பெருமானிடம் சென்றால் குற்றங்களைக் கணக்கிட்டு தண்டிக்கபடுவான். அவன் தண்டிக்கபடாதிருக்க வேண்டுமென்றால் பிராட்டியின் புருஷகாரமின்றி நடவாது என்று நாம் ஏற்கனவே அனுபவித்துள்ளோம். எனவே “பிராட்டியின் புருஷகார பலத்தினாலே எம்பெருமானிடம் முதன்முதலாக எந்தக்குணம் மலர்ந்துள்ளது என்றால் அது வாத்ஸல்ய குணமே என்பது உண்மை. ஆக, இந்த வாத்ஸல்ய குணத்தை நம்மாழ்வார் நிகரற்றதாக திருவுள்ளம் கொண்டதால், ஸ்வாமி ராமானுஜர் இதை மற்ற குணங்களோடு சேர்த்துக்கூறியதில் திருப்தியுறாமல் ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களின் மீதிருந்த கௌரவத்தால் தனிப்படவும் ஓர் சூர்ணிகையில் கூறினார் என்று காஞ்சீபுரம் பிரதிவாதி பயங்கரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியர் ஸ்வாமி விளக்கியிருப்பது இங்கு அனுபவித்து இன்புறத்தக்கது.

ஸ்வாமி அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் அனுபவித்து அருளிய “ஞானசாரம்” எனும் நூலில் இந்த வாத்ஸல்ய குணத்தை மேலும் சிறிது அனுபவிப்போம்

“அற்றம் உரைக்கில் அடைந்தவர்பால் அம்புயை கோன்
குற்றம் உணர்ந்து இகழும் கொள்கையனோ – ஏற்றே தன்
கன்றின் உடம்பின் வழுவன்றோ காதலிப்பது
அன்று அதனை யீன்று உகந்த ஆ” (ஞான ஸாரம் 25)

“அம்புயை கோன்’ என்று பிராட்டியை முன்னிறுத்தி அடியாரை ஏற்றுக் கொள்பவன் எனும் குறிப்பால், அடியவரை பிராட்டியின் சிபாரிசுக்காக ஏற்றுக் கொண்டால், பின்பு அவ்வடியாரிடம் குற்றங்களை என்றும் காணாதவனாகவே இருப்பான் என்று பொருளாகிறது. இதை “ தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையா ளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாரென்பர் போலும்”(பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-9-2) எனும் பெரியாழ்வார் பாசுரத்தின் கருத்து இங்கு அனுபவிப்பதற்குரியது. தான் சிபாரிசு செய்த அடியவர்களை எம்பெருமான் ஏற்றுக் கொண்டதன் உறுதிப்பாட்டை அறிவதன் பொருட்டு, பிராட்டி தானே தன் அடியார்களின் குற்றங்களைக் கூறினாலும் இறைவன் ‘என் அடியார் அது (குற்றம் என்று சொல்லக் கூசி அது என்கிறானாம் எம்பெருமான்!) செய்யார். செய்தாரேல் நன்று செய்தார்’ என்று கூறி, அவர்களை ஒருபோதும் வெறுக்க மாட்டான். இதனால் பிராட்டி சிபாரிசுக்காக அடியரை இறைவன் ஏற்றுக் கொண்டது உறுதியாயிற்று. எம்பெருமானிடம் உள்ள இந்த இயல்புக்கே வாத்ஸல்ய குணம் என்று பெயர். அடியாரது குற்றத்தையும் நற்றமாகக் கொள்பவன் என்று இதற்குப் பொருள். பசு தன் தனது கடை வழியாக(கர்ப்பப் பையிலிருந்து) பூமியில் விழுந்த தன் கன்றினுடைய உடம்பின் வழுவழுப்பை நாவினால் சுவைத்து பேணி அதனை மேல் பாசத்தைப் பொழிவதை வாத்ஸல்ய குணத்திற்கு ஒப்ப உரைப்பர். எம்பெருமானும் இதுபோன்று தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவனது குற்றத்தைக் கணிசியாது விலக்காது ஏற்றுக் கொள்வதை எம்பெருமானுடைய ‘வாத்ஸல்யம்’ என்னும் குணமாக நம் ஆச்சாரியர்கள் அனைவரும் எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

இக்குணத்தை எம்பெருமான் தானே பிரமனுக்கு நேரடியாக அருளியுள்ளார். ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் “ப்ரஹ்ம சம்ஹிதை”யில் பிரம்மதேவனுக்கு திருமால் தனது வாத்ஸல்யத்தைப் பற்றித் தெரிவிக்கும் வசனம் இது.

எனது நாபிக்கமலத்தில் தோன்றிய நான்முகனே! கெட்ட நாற்றத்தாலே அசுத்தமாக்கப்பட்ட பூமியில் புத்தம் புதிதாக முளைத்த (தான் விரும்பி உண்ணும்) புல்லையும் முகர்ந்து பார்க்காத(மிகத் தூய்மையுள்ள)பசுவானது, தனது கடை வழியாக அப்போது பிறந்த தன் கன்றினுடலிலே உள்ள அழுக்கின் மிகுதியை மகிழ்ச்சியுடன் நக்கி உண்கின்றதோ, அதாவது தன் கன்றினுடம்பில் உள்ள அழுக்கு எப்படி அனுபவிக்கும் பொருளாகிறதோ- அங்ஙனமே உன்னைப்போல் என் குழந்தையான ஜீவாத்மாவின் அழுக்கும் (குற்றங்களும் பாவங்களும்) எனக்கும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிப் பிராட்டிக்கும்(அனுபவிக்கும்) குணமாக ஆகிறது என்று தெரிந்து கொள்வாய் எனும் பொருளில்,

கடுகத்தேந வித்தாயாம் பூமௌ நவ த்ராணாங்குரம் |

யான ஜிக்ரதி ஸாநேது ஸ்வயோநித்வார மார்க்கத||

ஸத்யோ ஜாத்ஸ்யவத்ஸஸ்ய தேஹமானிந்ய ஸம்பதம்|

யதாலிஹதி ஸோல்லாஸம் ததாஜீவஸ்ய கல்மஷம் ||

போக்யம் மமச லக்ஷ்மயாஸ்ச வித்தி பங்கஜ சம்பவ| (ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம்-ப்ரஹ்ம சம்ஹிதை)
என்று எம்பெருமான் கூறுகிறார்.

அப்பொழுதீன்ற கன்றின் வழுவை தான் அனுபவிக்கும் பொருளாகக்(போக்யமாகக்) கொள்வது போல், எம்பெருமானும் தனது குழந்தைகளாகிய நமது குற்றங்களை குணமாகக் கொள்கிறான் என்பதை (எம்பெருமான் வாத்ஸல்யத்தை) இவ்வசனம் நம் மனதில் பசுமரத்தாணி போல் பதிய வைக்கிறது.

ஆறாவது சூர்ணை

இந்த சூர்ணையில் சரணம் புகுந்ததில் ஏதேனும் குறையுண்டாகுமோ என்று ஐயமுற்று புராண புருஷர்கள் சரணமடைந்த முறையைக் காட்டும் இதிகாச புராணங்களின் வசனங்களை முன்னிட்டு சரணடைகிறார்.

பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ராந் பந்தூந் ஸகீந் குருந் |
ரத்நாநி தநதாந்யாநி சேஷத்ராணி ச க்ருஹாணி ச, ||
ஸர்வதர்மாம்ஸ்ச ஸம்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாசுஷராந் |
லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஸரணம் தேஃவ்ரஜம் விபோ|| (ஸரணாகதி கத்யம் - 6)

எம்பெருமானே! தந்தையையும், தாயையும், மனைவியையும், மக்களையும், சுற்றத்தாரையும், தோழர்களையும், ஆச்சாரியர்களையும், ரத்தினங்களையும், செல்வம் மற்றும் தானியங்களையும், கிராம பூமிகளையும், வீடுகளையும், மறுமையில் அடையும் பயன்களுக்கு சாதனமான (கர்ம யோகம் ஞான யோகம் போன்ற உபாயங்கள்) சர்வ தர்மங்களையும், இம்மையில் துய்க்கப்படும் இன்பமான பொருள்களையும், மறுமையில் அனுபவிக்கும் சுவர்க்கம் போன்றவைகளையும், கைவல்ய அனுபவம்(சித் எனப்படும் ஆத்மா தன்னைத்தானே அனுபவித்திருக்கும் ஏகமான நிலை) உட்பட அனைத்தையும் வாஸனையோடே விட்டொழித்து உனது உலகமளந்த பொன்னடியே அடைந்துய்ந்தேன் என்கிறார்

ராமானுஜரை அடியொற்றி, திவ்யகவி பிள்ளைபெருமானையங்காரும் இக்கருத்தை தாயையும், மனைவியையும், மக்களையும், தந்தையையும், சோற்றையும் ,பொருளையும் விரும்புகின்ற அறியாமைக் குணத்தை விட்டொழிந்து வியாதியையும் மூப்பையும் பிறப்பு இறப்புகளையும் ஒழிக்க விரும்புவார்களே! திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தவனும், செந்தாமரை போன்ற திருவாயினையுடையவனும், குற்றமற்றவனும், உந்திக்கமலத்தில் பிரமனைப் பெற்ற தாயானவனும், மிக்க மாயங்கள் செய்பவனும், ஆலிலையிலும் பாற்கடலிலும் பள்ளிகொள்பவனுமாகிய எங்கள் அரங்கனை தொழுங்கள் எனும்பொருளில்

"ஆயினை மனையைச் சேயினைப் பிதாவை அனத்தினைத் தனத்தினை விரும்பும் பேயினை மறந்து, நோயினை மூப்பை பிறப்பினை இறப்பினை துடைப்பீர்
ஆயனை, முளரிவாயனை எங்கள் அமலனைக் கமலனைப் பயந்த
தாயனை, நெடியமாயனை, வடம் பால் தரங்கனை அரங்கனை - தொழுமே"
(திருவரங்கக்கலம்பகம்-36) என்று திருவரங்கக்கலம்பகத்தில் அனுபவிக்கிறார்.

ஏழாவது சூர்ணை

"த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச குருஸ் த்வமேவ|
த்வேமவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ|"
(ஸரணாகதி கத்யம் - 7)

தேவாதிதேவனே! தாயும் நீயே, தகப்பனும் நீயே, உற்றாரும் நீயே, ஆச்சாரியனும் நீயே, ஞானமும் நீயே, பொருளும் நீயே (பல சொல்லியென்?) எனக்கு எல்லாமும் நீயே என்று அருளிச்செய்துள்ளார். அனைத்தையும் விட்டு உன்னையே பற்றின எனக்கு விட்டவைகள் அனைத்தும்” அயர்வறும் அமர்கள் அதிபதி” (திருவாய்மொழி 1-1-1) என்று சொல்லப்பட்ட நித்ய சூரிகளின் நாதனாகிற நீயே ஆகிறாய்.

எட்டாவது சூர்ணை

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய

த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச குருர் கரீயாந் |

ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்யோ

லோக த்ரயேஸ்யப்ரதிம ப்ரபாவ! || (ஸரணாகதி கத்யம் - 8)

ஒப்பில்லாப் பெருமை பெற்ற மாயோனே! அசைவன மற்றும் அசையாத பொருட்களுக்கு எல்லாம் தந்தையாகவுள்ளீர் . ஆகையால் இவ்வுலகிற்கு பூஜித்து வணங்கத்தக்க குருவாக (ஆச்சாரியராக)வும் உள்ளீர். கருணை முதலிய குணங்களில் உம்மை ஒத்தவர் மூவுலகிலும் இல்லை என்பதை பரத்துவத்தை தெரிவிப்பதாகக் கொள்ளலாம். பக்தர், முக்தர், நித்யர் எனும் மூவகைப்பட்ட ஜீவர்களை(சேதனர்களை)க் காட்டிலும் ஒப்புயர்வற்ற பெருமையை உடையவன் நீயே என்கிறார். இதையே “தன்னொப்பான் தானாயுள்ள காண்” நான்முகன் திருவந்தாதி 9-7) என்று திருமழிசை ஆழ்வாரும் “ ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாயாயா” (திருவாய்மொழி 2-3-2) என்று நம்மாழ்வார் அருளியதும் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

ஒன்பதாவது சூர்ணை

தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்

ப்ரஸாதயே த்வா மஹமீஸமீட்யம் |

பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்ய:

பிரிய: ப்ரியாயார்ஹசி தேவ ! ஸோடும் || (ஸரணாகதி கத்யம் - 9)

நீர் அனைவருக்கும் மேம்பட்டவராயும் அனைவரையும் நியமிப்பவராகவும் அனைவராலும் துதிக்கப்படுபவராகவும் உள்ளதால், பெருமானே! குற்றம் குறைகளே வடிவெடுத்த நான் (வேற்ற மரம் போல்) உடலை கீழேயிட்டுத் தொழுது (சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு) மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன். இது மனம்,வாக்கு காயம் எனும் முக்கரணங்களாலும் சரணடைந்ததைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறுவர் பெரியோர். பெருமானே! மகன் குற்றத்தைத் தகப்பன் பொறுப்பது போலவும் , நண்பனுடைய தவறை நண்பன் பொறுப்பது போலவும் , அன்பனான என்பொருட்டு எனக்கு அன்பரான நீர் என் பிழைகளைப் பொறுத்தருளவேண்டும், இதை எம்பெருமானுக்கும் அடியவர்களுக்கும் உள்ள ஒன்பது விதமான உறவுகளில் (நவவித சம்பந்தங்களில்) கணவன் - மனைவி உறவினை(பர்த்ரு-பார்யா சம்பந்தத்தினை)க் கொண்டு, இனிய மனைவியுடைய குற்றத்தை இனிய கணவன் பொறுப்பது போன்று என்னுடைய கணவனான நீயும் என்னுடைய பிழைகளைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்றும் உரைப்போர் பெரியோர். தந்தை மகன், நண்பன் எனும் உறவுமுறையின் வரிசையில் கணவன்-மனைவி சம்பந்தம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நாயக நாயகி பாவத்தில் ஊன்றியிருந்த ஆழ்வார்களின் வழிவந்த ஸ்ரீமத் ராமானுஜர்

திருவுள்ளத்திற்கு பொருந்தியிருக்குமாகையால் இவ்வாறான வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது இன்புறத்தக்கதொன்று.

பத்தாவது சூர்ணை

தவறு(அபசாரங்)களைப்பொறுக்குமாறு வேண்டுவது

மனோவாக் காயை: அநாதி கால ப்ரவ்ருத்த அநந்தாக்ருத்ய கரண கருத்யாகரண பகவத் அபசார பாகவத அபசார அஸஹ்ய அபசார ரூப நாநாவித அநந்த அபசாராந் ஆரப்த கார்யான், அநாரப்த கார்யாந், க்ருதாந், க்ரியமாணாந், கரிஷ்ய மாணாம்ஸ்ச ஸர்வான் அஸேஷத: கூஷமஸ்வ|| (ஸரணாகதி கத்யம்-10)

எம்பெருமானைச் சிந்திப்பதற்காக அமைந்த மனம், அவனைத் துதிப்பதற்காக அமைந்த வாக்கு , அவனுக்கு பணிவிடைகள் பலவும் செய்வதற்கு அமைந்த உடல் என்ற எனும் மூன்றாலும் அடித்தெரியாத நாள் முதல் விளைந்த அளவிடமுடியாத செய்யத்தகாத, சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தும், சாஸ்திரங்கள் செய்யும்படி வகுத்துள்ள செய்யவேண்டிய காரியங்களை செய்யாதிருந்தும், எம்பெருமானிடத்தில் செய்த தவறுகளும் (பகவதபசாரம்), அடியார்களிடம் செய்த தவறுகளும்(பாகவதாபசாரம்), எம்பெருமானுள்ளம் பொருத்தருளமுடியாத அளவிற்கு புரிந்துள்ள பலவகைப்பட்ட அபரிமிதமான குற்றங்கள்(அஹஸ்யஅபசாரம்) அனைத்தையும் அணுவளவும் மிச்சமேதும் இல்லாதபடி பொருத்தருள வேண்டுகிறார். இந்த தவறுகள்(அபசாரங்கள்) எப்படிப்பட்டவையென்றால், பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்த சில தவறுகள்(அபசாரங்கள்), இன்னமும் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்காத பல தவறுகள்(அபசாரங்கள்) ஆகியவைகளையும், முன் செய்தது, இப்போது செய்வது, இனிசெய்வது ஆகிய முக்காலத்திலுமாக உள்ள தவறுகள்(அபசாரங்கள்) ஆகிய அனைத்தையும் எம்பெருமான் பொருத்தருளவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறார்.

பதினொன்றாவது சூர்ணை

அநாதிகால ப்ரவ்ருத்தம், விபரீத ஜ்ஞானம் ஆத்ம விஷயம் க்ருத்ஸந ஜகத்விஷயம் ச, விபரீத வ்ருத்தம் ச, அஸேஷ விஷயம் அத்யாபி வர்த்தமாநம், வர்த்திஷ்யமாணம் ச, ஸர்வம் கூஷமஸ்வ || (ஸரணாகதி கத்யம் - 11)

அடுத்து, வீடு பேற்றுக்கு தடையான புண்ணியம் மற்றும் பாவரூபமான விலக்கடியை மன்னித்தருள வேண்டுகிறார்.

அறிவுக்கேடும் ஒழுக்கக்கேடும் அடித்தெரியாத காலம் முதற்கொண்டு விளைந்ததாய், உடலே ஆத்மாவெனும் முரண்பட்ட ஞானம், தான் சுதந்திரன் எனும் நினைவு, பிறக்கு அடிமைப்பட்டிருத்தல் ஆகியவையும், அகில உலகத்தை பற்றியதாயுமுள்ள விபரீத ஞானத்தையும் (தானும் இவ்வுலகும் எம்பெருமானுக்கு கட்டுப்பட்டவை அல்ல சுதந்திரமானவை எனும் நினைவு; இவை மற்றோர் தெய்வத்திற்கு அடிமை பட்டிருப்பவை எனும் நினைவு; எம்பெருமானுக்கு உரிய பொருளை தனக்கு உரியவை எனும் நினைவு ஆகியவற்றை விபரீத ஞானம் என்பர் பெரியோர்), செல்வம் முதலான இவ்வுலகப் பயன்களை விரும்புதல் போன்ற எல்லாவற்றையும் பற்றியதாய், இன்னமும் தொடர்கிறதாய், இனிமேலும் ஏற்படப் போகின்றதாயுள்ள அடியேன் செய்யும் தவறுகளையும் பொருத்தருளவேண்டும்.

பனிரெண்டாவது சூர்ணை

மதீய அநாதி கர்ம ப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தாம், பகவத் ஸ்வரூப திரோதாநகரீம், விபரீத ஜ்ஞாந ஜநநீம், ஸ்வ விஷயாயாஸ்ச போக்யபுத்தேர் ஜநநீம், தேஹேந்த்ரியத்வேந, போக்யத்வேந, ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம், தைவீம் குணமயீம், மாயாம் தாஸபூதம்,

“ஸரணாகதோஸ்மி தவாஸ்மி தாஸ:” இதி வக்தாரம் மாம் தாரய (ஸரணாகதி கத்யம்- 12)

நெடுநாட்களாக அடியேன் பண்ணிய தொடரும் வினைகளான கர்ம பரம்பரையாலே உண்டானதாயும், வேதத்திற்கு புறம்பாகக் கூறும் தத்துவங்களில் மயங்கி, புருஷோத்தமனாய், சமஸ்த கல்யாண குணங்களையுடையவனாய், அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி (திருவாய்மொழி 1-1-1)யாய், உபய விபூதி நாதனாய் விளங்கும் உன்னை சர்வேஸ்வரனெனும் உண்மையை தெரிந்துகொள்ளாமல் மறைப்பதாய், உடலையே ஆத்மா என்று எண்ணுவதான விபரீத உணர்வால் எம்பெருமான் இயல்பை(ஸ்வரூபம்) மறைப்பதோதன்றி ஆத்மாவின் இயல்பினையும்(ஸ்வரூபம்) மறைத்துவிட்டதாய், தன்னுடைய காரியங்களுக்கு உறுப்பான உலக விஷயங்களிலே மிகுந்த ஈடுபாட்டை பிறப்பிப்பதாய், இன்பங்களைத் துய்த்திடுவே தூண்டிவிடும் உடலாகவும், இந்திரிய புலனாயும், சுவைத்திடும் பொருளாயும், இவ்வளவுக்கும் காரணமான நுண்ணுறவாய் நின்றிடும் உலகமாயை ஆகிய நான்குவித பரிணாமத்தையுடையதும், தேவன் எனும் பெயர்கொண்ட எம்பெருமானின் விளையாட்டிற்காக செய்யப்பட்டதாயும், சாத்தவிகம் ராஜஸம் தாமஸம் எனும் முக்குணத்தை உடையதாகவும், ஆச்சரியம் மிகுந்த மாயை என்று பெயர் பெற்ற பிரகிருதியில் அகப்பட்ட அடியேனை, உம்மிடம் சரணாகதி அடைந்தவனாக, வாய்விட்டுச் சொல்லும் அடியேனை, இப்பிரகிருதியைக் கடந்தவனாகும்படி செய்தருளவேண்டுமென வேண்டுகிறார்.

அநாதிகாலமாக தீவினைகள் செய்திருந்தேனாகிலும், உடலே ஆத்மா என்று நினப்பவனாய் சப்தாதி விஷயங்களில் (செவி வாய் கண் முதலிய இந்திரியங்களினால் அநுபவிக்கப்படுதல்) ஈடுபட்டவனாய் இருந்தேனாயாகிலும், இப்போது ஆராய்ந்தவுடன் வேறொருவர்க்கு ஆகாமல் நீயே அடையும் வழி (உபாயம்) மற்றும் அடையும் இலக்கு (உபேயம்) என்றும், உனக்கே இந்த ஆத்மா அடிமைபட்டிருப்பது என்றுணர்ந்தேன். உனக்கே ஆனவனாய் இருக்கிறேன் என்றும், உன் அடிமை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் உன்னை சரணமடைந்தவனாக இருக்கிறேன். இந்த சொல்லை மாத்திரமே சிறப்பாகக்கொண்டு இந்த பிரகிருதியில் அகப்பட்டிருக்கும் என்னை இதைக் கடக்கும்படி செய்தருளவேண்டும் என வேண்டுகிறார்.

பதிமூன்றாவது தூர்ணை

தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்ய யுக்த: ஏக பக்திர் விஸிஷ்யதே |
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞானிநோத்யர்த்தம் அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ||
உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம் |
ஆஸ்திதஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம் ||
பஹூநாம் ஜந்மநாம் அந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே
வாஸூ தேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸூதுர்லப: ||
இதி ஸ்லோகதரயோதித ஜ்ஞாநிநம் மாம் குருஷ்வ (ஸரணாகதி கத்யம் - 13)

இந்த தூர்ணையில் பகவத்கீதை ஏழாவது அத்தியாயத்தில் பதினேழு, பதினெட்டு, பத்தொன்பது ஆகிய மூன்று ஸ்லோகங்களில் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட தேர்ந்த ஞானத்தை உடைய ஞானியாக அடியேனை தேவரீர் செய்தருளவேண்டும் என்று இரக்கிறார்.

என்னுடன் என்றும் ஒன்றித் தொடர்பு கொண்டவனும், என் ஒருவனிடமே ஈடுபாடுடன் கூடிய பக்தி பூண்ட ஞானி உயர்ந்தவன். அந்த ஞானிக்கு நான் சொல்லவொண்ணாத

அளவுக்கு இனியவன். அது போல் எனக்கும் அவன் மிக்க பிரியமானவன். . என்னோடு சேர்ந்தே வாழ நினைத்திருக்கிற அந்த ஞானி என்னையே ஒப்பற்ற அடையத்தக்கவனாக (ப்ராப்யவஸ்துவாக) நினைக்கிறான். ஏனெனில் பல புண்ணியப்பிறப்புகள் கழிந்த பின் அறிவு முதிரப்பெற்ற ஞானியானவன் என்னையே உயர்ந்த புகலிடமாகக் கொண்டிருக்கிறான். “உண்ணும்சோறு பருகும் நீர், தின்னும் வெற்றிலை யெல்லாம் கண்ணன்” என்று நம்மாழ்வார் செப்பியபடி, பற்பல பிறவிகளையெடுத்து , இறுதியில் “எல்லாம் வாசுதேவனே என்று ஆத்மஞானம் பெற்று என்னைச் சரணடைகிறான். அத்தகைய விசாலமான உள்ளத்தையுடைய மஹாத்மா கிடைப்பதற்கு அரிதானவன்” என்றும் தேவரீர்தாங்கள் தெரிவித்துள்ளபடி, அடியேனை (என்னை)அப்படிப்பட்ட ஞானியாகச் செய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

பதினான்காவது சூர்ணை

புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த! பக்த்யா லப்யஸ்த்வநந்யயா| (ஸ்ரீ பகவத்கீதை -8-22)

பக்த்யா தவநந்யயா ஸக்ய: | (ஸ்ரீ பகவத கீதை -11-54)

மத் பக்திம் லபதே பராம் | (ஸ்ரீ பகவத்கீதை -18-54)

இதி ஸ்தாநத்ரயோதித பரபக்தி யுக்தம் மாம் குருஷ்வ|| (ஸரணாகதி கத்யம் - 14)

பகவத்கீதையில் மேலும் அருளிச்செய்தபடி, அந்தப் பரமபுஷனை மற்றொன்றின் மீது சாராத பக்தியினால்தான் அடையமுடியும். என்னைக் காண்பதற்கு வேறொன்றிலும் மனம் செல்லாது தினமும் செய்திடும் பக்தி ஒன்றிருந்தால் தான் முடியும். அவன் என்னிடம் அதிகமான பக்தியைப் பெறுவான் என்று எம்பெருமான் கீதையில் அருளியபடி இந்த மூன்று இடங்களில் சொல்லப்பட்ட பரபக்தி அடியேனுக்கு ஏற்பட்டதாகச் செய்தருள வேண்டும்,

பதினைந்தாவது சூர்ணை

பர பக்தி பர ஜ்ஞான பரமபக்த்யேக ஸ்வபாவம் மாம் குருஷ்வ (ஸரணாகதி கத்யம் - 15)

பரமனிடத்தில் செய்யும் பக்தியானது பரபக்தி. அதன் விளைவாக, அப்பரமனை நேரில் காணவேண்டுமென்கிற அவாவுடன் சேர்ந்த அறிவானது பரஞானம். அதன் விளைவாக அப்பரமனைப் பிரிந்து உயிர்வாழ முடியாத நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது பரமபக்தி. பரபக்தி, பரஞானம், பரமபக்தி ஆகியவை இயல்பாக வடிவெடுத்தவனாகாக அடியேனைச் செய்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கிறார்.

பதினாறாவது சூர்ணை

பரபக்தி பர ஜ்ஞான பரமபக்தி க்ருத பரிபூர்ண அநவரத நித்ய விஸததம அநந்யபிரயோஜந அநவதிக அதிஸய ப்ரிய பகவதனுபவோஹம் ததாவித பகவத் அநுபவ ஜநித அநவதிக அதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷைதைகரூப நித்ய கிங்கரோ பவாநி|| (ஸரணாகதி கத்யம் - 16)

இதில் எம்பெருமானை அனுபவிப்பதால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையும் அதனால் விளையும் கைங்கர்யங்களையும் வேண்டுகிறார். நித்ய அனுபவத்தையும் நித்ய கைங்கர்யத்தையும் பெற்றுவாழ வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

பரபக்தி, பரஞான, பரமபக்திகளால் உண்டாவதான ஸ்வரூபம்(இயல்பு), ரூபம்(வடிவமுகு), குணம், விபூதி(நித்யமான செல்வம்) ஆகிய அனைத்தையும் சேர்ந்து இடைவிடாது அனுபவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறார். பரபக்தி நிலையில் தெளிவும்(விஸ்தம்) ,பரஞான நிலையில் மிகத்தெளிவும்(விஸ்ததரம்), பரமபக்தி நிலையில் மிகமிகத்தெளிவும்(விஸ்ததமம்) கொண்டு, இடைவிடாமல் நித்தியமாக பரமபக்தி நிலையின் அனுபவமே குறிக்கோளாக எல்லையற்ற சிறப்புடைய ஆனந்தத்தால், அனுபவிக்கப்படும் பகவத் அனுபவத்தை உடையவனான நான், அப்படிப்பட்ட சீரிய அனுபவத்தாலே பிறக்கும் எல்லையற்ற சிறப்புடையதான எம்பெருமானைப் பற்றிய ஆனந்தத்தை கொண்டவனாக, அடியவர்கள் செய்யவேண்டிய அனைத்துக் கைங்கர்யங்களிலுமே பேரார்வத்தையே வடிவாக உடையவனாய், கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அதனை என்றும் செய்து அனுபவிக்கப் பெறுவேனாக என்று வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறார்.

பதினேழாவது சூர்ணை

-

ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் பிரார்த்தித்தமைக்கு எம்பெருமான் பதிலிருத்தது

ஏவம் பூத மத் கைங்கர்ய ப்ராப்தியுபாயதயா அவக்ஷுப்த ஸமஸ்த வஸ்து விஹீநோ஽பி, அநந்த தத் விரோதி பாபாக்ராந்தோபி, அநந்த மத் அபசாரயுக்தோ஽பி, அநந்த மதீயாபசார யுக்தோ஽பி, அநந்த அசஹ்யாபசாரயுக்தோ஽பி, ஏதத் கார்ய காரண பூத அநாதி விபரீத அஹங்கார விமூடாத்ம ஸ்வபாவோ஽பி, ஏதத் உபய கார்ய காரணபூத அநாதி விபரீத வாஸநா ஸம்பத்தோ஽பி, ஏதத் அநுகுண ப்ரகிருதி விசேஷ ஸம்பத்தோ஽பி, ஏதந் மூல ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிக ஸூக துக்க தத்தேது ததிதரோபேக்ஷணீய விஷய அனுபவ ஜ்ஞாநஸங்கோச ரூப மச்சரணாரவிந்த யுகள ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பரபக்தி பரஞான பரம பக்தி விக்ந ப்ரதிஹதோ஽பி,

யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம் கேவலம் மதீயயைவ தயயா நிஸ்பேஷ விநஷ்ட ஸஹேதுக மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பர பக்தி பரஜ்ஞான பரம பக்தி விக்ந: மத் பிரசாத லப்த மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி: மத் ப்ரஸாதாதேவ ஸாக்ஷாதக்ருத யதாவஸ்தித மத் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி லீலோபகரண விஸ்தார: அபரோக்ஷஸித்த மந்நியாம்யதா மத்தாஸ்யைக ஸ்வபாவாத்ம ஸ்வரூப: மதேகானுபவ: மத்தாஸ்யைகப்ரிய: பரிபூர்ண அநவரத நித்ய விஸ்ததம் அநந்ய பிரயோஜன அநவதிகாதிஸயப்ரிய மதநுபவஸ் த்வம், ததாவித மதநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷதைகரதிரூப நித்ய கிங்கரோ பவ | (ஸரணாகதி கத்யம் - 17)

நீர் விரும்பியபடி என்னுடைய கைங்கரியம் பெறுவதற்கு சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்ம, ,ஞான, பக்தி உமக்கு இல்லையாகிலும், அப்படிப்பட்ட சிறந்த உபாய அனுஷ்டானங்களை இனியும் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியாதபடி அவற்றிற்குத் தடையாகவுள்ள அளவற்ற பாவங்கள் நிறையப் பெற்றிருந்தீராலும், என்னளவில் பண்ணியிருக்கும் பிழைகள்/தவறுகள் (அபசாரங்கள்) மிகுதியாக இருக்கப் பெற்றீராகிலும் , என்னால் 'நம்மவர்கள்' என்று அன்பும் பாசமும் கொண்டிருப்பவர்கள் விஷயத்தில் உண்டான அளவற்ற அபசாரங்களுடன் கூடியவராக இருந்தீராகிலும், அபரிமிதமான பொறுக்கமுடியாத எக்காரணமுமின்றி எண்ணற்ற அடியவர்களை நீர் வருத்தி அதனால் ஏற்படும்(அஹஸ்யாபசராங்கள்) அபசாரங்களை நிறையப் பெற்றிருந்தீராகிலும், மேலே

சொன்ன அபசாரங்களும், அஹங்காரம் ஆகிய இரண்டிற்கும், காரியமும் காரணமுமான அநாதிகாலமாகவுள்ள தேகமே ஆத்மா எனும் நினைவு(விபரீத வாஸனை) ஆகியவற்றால் சூழப்பெற்று இருந்தீராகிலும்,

இதனால் ஏற்பட்ட ராஜஸ, தாமஸ குணங்களுடன் கூடிய சரீரத்தோடு கூடி பிருகிருதியால் நன்கு கட்டப்பட்டிருந்தீராகிலும், மாயையில் நீர் உறுதியாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தாலும்,

உடல் சம்பந்தமான மூன்று விதமான தாபங்கள் (தாபத்ரயம்) ஆன்மாவாலும் உடலாலும் ஏற்படும் தாபம் (ஆத்யாத்மிகம்) , உயிர்களால் ஏற்படும் தாபம் (ஆதிபௌதிகம்), தெய்வங்களால் (ஆதிதைவிகம்) நேரிடுகின்ற தாபம் முதலியவற்றால் [ஆன்மாவாலும் உடலாலும் ஏற்படும் மனநோய் , உடல் நோய் போன்றவைகள் 'ஆத்யாத்மிகம்' எனப்படும்; பிராணிகள், பறவைகள், மனிதர்கள், பிசாசங்கள் போன்ற உயிர்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள் 'ஆதிபௌதிகம்' எனப்படும்; தெய்வங்களால் ஏற்படும் குளிர், வெப்பம் ,காற்று, மழை , தண்ணீர், மின்னல் போன்றவைகளினால் ஏற்படும் துன்பங்கள் 'ஆதிதைவிகம்' எனப்படும்] தோன்றுகின்றதுமான இன்ப துன்பங்களும், அவற்றிற்கு காரணமான சுக துக்கங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, விலக்கத்தக்க விஷயங்களும் ஆகிய இவற்றின் அனுபவம், ஞானக்குறைவு ஆகிய இவைகளால் என் திருவடிகளைப் பற்றினபோது பரிபூரண பரபக்தி, பரஞான, பரமபக்திகளைப் பெறமுடியாமல் இடையூறுகளால் கெடுதல்களை அடைந்திருந்தீராயினும்,

ஏதேனுமொருவகையாலே த்வய மந்திரத்தைச் சொன்னவரான நீர், என்னுடைய வேறொன்றையும் எதிர்பாராத(நிர்ஹேதுக) கருணையால் என்னுடைய திருவடித் தாமரையிணையினைப் பற்றி பரபக்தி, பரஞானம், பரமபக்தி ஆகியவை என்னுடைய திருவருளினாலே உண்டாகப் பெற்றவராய்,

மேலும் , என்னுடைய அருளினாலே பரந்திருக்கும் என்னுடைய இயல்பு, திருமேனி, அழகு, குணங்கள், நித்ய விபூதி (விண்ணுலகம்), லீலாவிபூதி (மண்ணுலகம்) ஆகியவற்றின் விபரங்களை உள்ளபடி நேரே காணப்பெற்றவராய், என்னுடைய ஆளுகைக்குட்பட்டதாய், எனக்கே அடிமைப்பட்டிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி உணர்பெற்றவராய் , என்னையொருவனையே அனுபவிக்க விரும்பியவராய், எனக்கு தொண்டுகள் புரிவதில் ஊற்றமுடையவராய், பரிபூரணமாயும் , இடையீடற்றதாகவும், எப்போதும் மிக்க தெளிவாகவும்,வேறு குறிக்கோளில் பற்றற்றதாயும், மிகவும் இனிமையாயும் இருக்கிற என் அனுபவத்தை உடையவராய், அப்படிப்பட்ட என்னை அனுபவிப்பதால் உண்டான உகப்பினால் எல்லாநிலைகளிலும், எல்லாக் கைங்கரியங்களிலும் ஆசைகொண்டிருக்கும் அடியவராக தொண்டு செய்பவராய் ஆகக்கடவீர்.

பதினெட்டாவது வது சூர்ணை

ஏவம் பூதோஸி- (ஸரணாகதி கத்யம் - 18)

நான் அனுக்கிரஹித்தபடியே நீர் இப்போது ஆகிவிட்டீர் என்று எம்பெருமான் ராமனுஜரிடம் அருளிச்செய்தார்.

பத்தொன்பதாவது வது சூர்ணை

ஆத்யாத்மிக ஆதி பௌதிக ஆதி தைவிக து:க விக்நகந்த ரஹிதஸ்த்வம்
த்வயம் அர்த்தானுஸந்தானேந ஸஹ ஸதைவம்வக்தா யாவச்சரீரபாதம்
அத்ரைவ ஸ்ரீ ரங்கே ஸுகமாஸ்வ (ஸரணாகதி கத்யம் - 19)

ஆன்மாவாலும் உடலாலும் ஏற்படும் மனநோய் , உடல் நோய் போன்ற துன்பங்கள் (ஆத்யாத்மிகம்), பிராணிகள், பறவைகள் போன்ற உயிர்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள் (ஆதிபௌதிகம்), தெய்வங்களால் ஏற்படும் குளிர், வெப்பம் ,காற்று , மழை , தண்ணீர், மின்னல் போன்றவைகளினால் ஏற்படும் துன்பங்கள் (ஆதிதைவிகம்) ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட துக்கமாகிற இடையூறு சிறிதும் இல்லாவதராய், த்வய மந்திரத்தை அர்த்தத்துடன் சிந்தனை செய்து எப்போதும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த உடல் இருக்கும்வரை திருவரங்கம் கோயிலிலே இனிது வாழக்கடவீர் என்று ஸ்ரீரங்கநாதன் அருளிச்செய்தார்.

பரமபதத்தையும் பொருட்படுத்தாது எம்பெருமான் நித்யவாசம் செய்யும் மூன்றாம் விபூதிக்கொப்பான இத்திருவரங்கம், நித்ய விபூதி (பரமபதம்) மற்றும் லீலாவிபூதி(பூவுலகம்) ஆகியவற்றுக்கு ஒப்பாகமாட்டாது. விரோதியாகிய இவ்வுடம்பைப் பெற்றிருந்தும் எம்பெருமானை அனுபவிக்கும் பேறுபெற்ற முக்தரையொத்த ஸ்ரீமத்ராமானுஜருக்கு இந்த இரண்டு விபூதியிலுள்ளவர்களும் ஒப்பாகமாட்டார்கள். எனவே த்வய மந்திரத்தை அதன் பொருளுடன் கூட எப்பொழுதும் உச்சரித்துக்கொண்டு இந்த ஸ்ரீரங்கத்திலேயே சுகமாக இருக்கக்கடவீர் எனும் பொருள் கொண்ட “ த்வயம் அர்த்தானுஸந்தானேந ஸஹ ஸதைவம்வக்தா அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என திருவரங்கநாதன் திருவாய் மலர்ந்தருளியுனார் என்று ஆழ்ந்து அனுபவிப்பர் ஆன்றோர். த்வய மந்திரத்தின் எல்லையற்ற பெருமைக்கு இதுவே சான்று.

இருபதாவது சூர்ணை

ஸரீர பாத ஸமயே து கேவலம் மதீயயைவ தயயா அதிப்ரபுத்த:, மாமேவ அவலோகயந் அப்ரச்யுத பூர்வ ஸம்ஸ்கார மனோரத: ஜீர்ண மிவ வஸ்த்ரம் ஸுகேந இமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம ரூபாம் விஸ்ருஜ்ய ததா நீமேவ மத்பிரசாத லப்த மச்சரணாரவிந்த யுகள ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திக்ருத பரிபூர்ண அநவரத நித்ய விஸததம அநந்யப்ரயோஜந அநவதிகாதிஸய ப்ரிய மத் அநுபவஸ்த்வம் ததாவித மத் அநுபவ ஜனித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷதைக ரதி ரூப நித்ய கிங்கரோ பவிஷ்யஸி|| (ஸரணாகதி கத்யம் - 20)

இந்த உடல் சரிந்து போகும்போது உமக்கு ஓர் சிறப்பைத் தருகிறேன். என்னுடைய கருணையெனும் இயற்கையான அருளாலே முன்பிருந்ததை விட மிகவும் சிறந்த ஞானத்தை உடையவராகி நீர் , என்னையே சிந்தித்து அனுபவிப்பவராய் , “எம்பெருமானே எனக்கு அடையப்படவேண்டியவன்” என்கிற உறுதியும் , அதனை அடைவதில் உண்டான பாரிப்பும் குறையாதவராகி உயர்ந்த மனோரதத்தை உடையவராய், பருப்பொருளாலும் (ஸ்தூலமான) நுண்பொருளாலும் (சூக்ஷ்மமான) ஆன இந்த ப்ரகிருதியை (இவ்வுலகினை), பழைய துணியை விடுவது போல் எளிதாகவிட்டு, அப்பொழுதே என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினாலேயே என்னுடைய திருவடித்தாமரையினை அடிகளையே பற்றி, என்றும் நிலைநிற்பதான பரபக்தி, பரஞானம்,பரமபக்தி ஆகியவற்றாலே அடையப்பட்ட நிறைவானதாயும் இடையில்லாது நித்யமாயும், மிகவும்

தெளிவானதாயும், வேறு பயனை சிந்திக்காது இதுவே குறிக்கோளாயும், இதற்குமேல் இன்பமானது வேறொன்றுமில்லை என்று எண்ணும்படியாகவும் உள்ள பகவதனுபவத்தைப் பெறும் நீர், அப்படிப்பட்ட எண்ணுபவத்தினால் உண்டான மிகச்சிறந்த உகப்பினால் எல்லா நிலைகளிலும் , எல்லாவிதமான தொண்டுகளிலும் ஆசை கொண்டு நிய சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றவராக ஆகப்போகிறீர்!

இருபத்தொன்றாவது சூர்ணை

மா தே பூதத்ர ஸம்ஸய: (ஸரணாகதி கத்யம் - 21)

சிறிய பலன்களுக்கே கடினமாக முயற்சிகள் தேவைப்படுகையில், மிக உயர்ந்ததான பேற்றுக்கு அதை அடையும் வழியோ (ஸரணாகதி) மிக எளிதாக உள்ளது என்கிற சந்தேகங்களுக்கு பதிலிருக்குமாப்போலே, இது நான் சொல்கிற வார்த்தையாகையால் இவ்விஷயத்தில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை என்று எம்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இருபத்திரண்டாவது சூர்ணை

அந்ருதம் நோக்த பூர்வம் மே ந ச வக்ஷயே கதாசந|

ராமோ த்வீர் நாபிபாஷதே |

ஸக்ருதேவ பிரபன்னாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே |

அபயம் சர்வ பூதேப்யோ ததாம் ஏதத் வ்ரதம் மம ||

சர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |

அஹம் த்வா சர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச: ||

இதிமயைவ ஹி யுக்தம் (ஸரணாகதி கத்யம் - 22)

நான் முன் சொன்ன வார்த்தைகளில் பொய்யானது ஒன்றுமில்லை. பொய்யின் வாஸனையுமில்லை இனிமேலும் பொய் சொல்லப் போகிறதில்லை. “தேசுடைய தேவர் திருவரங்கச்செல்வனார் பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும் பேராவே” என்று ஆண்டாள் கூறியிருப்பது மெய்யல்லவா. இராமன் வாக்கினிலே இரண்டுபேச்சு வராது. “ஒருமுறை சரணம் அடைந்தவனையும் , உனக்கேயாகிறேன் என்று யாசிப்பவனையும் அனைத்து உயிரினங்களிடமிருந்தும் நான் காத்தருள்கிறேன். இது என் விரதம்” என்று இராமாவதாரத்திலும், “மோக்ஷசாதனமான எல்லா தர்மங்களையும் அடியொடு விட்டுவிட்டு என்னை ஒருவனையே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகப் பற்றுவாயாக. உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறேன். வருந்தாதே” என்று கிருஷ்ணாவதாரத்திலும் தெரிவித்த இவ்வார்த்தைகள் என்னாலேயே சொல்லப்பட்டது. எம்பெருமான் கூறியதில் “இது என் விரதம்” எனும் பொருளில் “ஏதத் வ்ரதம் மம” எனும் வார்த்தையும் “ வருந்தாதே” எனும் பொருளில் “மாஸுச:” எனும் வார்த்தையும் உயிருள்ள வார்த்தைகள். இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கையில் “நான் பொய்யனாகமாட்டேன்” என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

இருபத்துமூன்றாவது சூர்ணை

அதஸ் த்வம் தவ தத்வதோ மத் ஜ்ஞான தர்ஸன ப்ராப்திஷு நிஸ் ஸம்ஸயஸ்

ஸுகமாஸ்வ (ஸரணாகதி கத்யம் - 23)

ஸத்யவாதியும் , ஸத்யவிரதனுமான நான் சொன்ன அவ்வார்த்தை மிகவும் நம்பத்தக்கது. ஆகையால் , செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை (நாச்சியார் திருமொழி 11.10) எனும்படிக்கு என்னை நம்பியிருக்கும் மெய்யடியாரான நீர் உமக்கு மெய்யாக உண்டான என்னைப் பற்றிய உண்மையறிவு, எனது தரிசனம், என்னை அடைந்து நித்யமான தொண்டுபுரிதல்(ப்ராப்தி) ஆகியவற்றில் ஐயவற்றவராய் இனிது வாழ்வீராக! என்று பெருமாள் ராமானுஜரிடம் வரமளித்தார்.

அந்திய காலே ஸ்ம்ருதிர்யா து தவ கைங்கர்ய காரிதா|
தாமே நாம் பகவந்த்ய க்ரியமாணம் குருஷ்வ மே ||
கடைசியாக இந்த ஸ்லோகம் பாராயணம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. இதற்கு பெரியவாச்சான் பிள்ளையோ, ஸ்ருதப்ரகாசிகாச்சார்யரோ, நிகமாந்த தேசிகனோ வியாக்கியானம் செய்ததாக அறியப்படவில்லை என்று காஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமி கூறியுள்ளார். சம்சாரிகள் மீதுள்ள அளவற்ற பேரன்பினால் அவர்கள் பிறவிச்சோகம் நீங்கி பரமபதத்தில் எம்பெருமானிடம் நித்தியமான தொண்டினை புரிந்திட திருவுள்ளம் கொண்டு, ஸ்ரீமத் இராமானுஜர் தாம் பெரியபெருமானின் திருவடிவாரத்தில் சமர்ப்பிக்கப் போகும் வேண்டுதல் குறையற சித்திக்க வேண்டுமென்று முன்னதாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரிடம் சரணம் புகுந்தார் என்று மேலே அனுபவித்தோம். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் அதை அங்கீகரித்து “உமது வேண்டுதல்கள் யாவும் அழகாக சித்திக்கப்போகிறது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பிராட்டி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பின் எம்பெருமான் பிராட்டியின் கடைக்கண் பார்வையில் அதைக் கண்டு களித்து ஸ்ரீமத்ராமானுஜரின் வேண்டுதலை செவிமடுத்து, அவைகளையே விரிவாகத்திருப்பி சொல்லி , “என் அருளாலே அனைத்தும் குறைவற உண்டாகும்” என்று சோதிவாய் திறந்து தந்தருளினார் என்பதனை அனுபவித்தோம்.

எம்பெருமானைப் பற்றியதான எல்லையில்லா ஞானம் கொண்டவர் ஸ்வாமி ராமானுஜர். அவரது வேண்டுதல்கள் அனைத்தையும் “தந்தேன்” எனக்கூறும் ஸ்ரீரங்கநாதன் “ஐயத்திற்கு இடமில்லை” என்றும், “பொய்யானது ஒன்றுமில்லை-பொய்யின் வாஸனையுமில்லை” என்றும் , “ஐயமற்றவராய் இனிது வாழ்வீர்” என்று கூறியது ஏன்? எனும் வினா எழுவது இயற்கை. ஸ்ரீமத் ராமானுஜருக்கு திருவரங்கனின் வாக்கில் ஐயம் எவ்வாறு எழமுடியும்? ஸ்ரீமத் ராமானுஜரின் திருவுள்ளத்தை முழுதுமாக அறிந்துள்ள அணியரங்கனுக்கு நிச்சயமாக அவருக்கு ஐயமேதுமில்லை என்பதும் தெரியும். எனவே அவ்வார்த்தைகள் அவருக்காகக் கூறியதில்லை. ஸ்வாமி ராமானுஜர் பிராட்டி,எம்பெருமானிடம் சரணாகதியைப் சமர்ப்பித்து பிரார்த்தித்து விண்ணபித்தவைகளுக்கு நம்பெருமாள் கூறிய வார்த்தைகள் மெய்யாகவிருக்குமோ என்று சந்தேகம் கொள்ளும் சிறுமதி பூண்டிருக்கும் அடியேன் போன்ற சம்சாரிகளுக்கு பதிலிருப்பதாகவே இவ்வார்த்தைகளை கூறியிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அடியேன் புரிதல் தவறாக இருப்பின் மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன். ஸ்வாமி ராமானுஜருக்குப்பின் அவரது ஆச்சாரிய பீடத்தை அலங்கரித்தவர் எம்பார் (ஸ்வாமி ராமானுஜரின் சகோதரர் கோவிந்தர்). ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சமேத ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் ஸரணாகதி அனுஷ்டித்து கத்யத்ரயம் அருளியதை முழுதும் அனுபவித்தவர் எம்பார். பின் வரும் காலங்களில் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீமத்ராமானுஜருக்கு

அருளிய பதில்களில் ஐயம் கொள்வோர்களுக்கு பதிலிருக்கும் வண்ணம், ஆச்சாரியன் எம்பார், ஸ்வாமி ராமானுஜர் திருவாக்கிலிருந்த பெற்ற பதிலினை மேலே அனுபவிப்போம்.

எம்பார் ராமானுஜரை நோக்கி "ஸரணாகதி கத்யத்தில் இதைப் ஸ்ரீரங்கநாதன் அருளிச்செய்தார் என்று எப்படி நம்பியிருப்பது?" என்று வினவினார். அதற்கு, " எனக்குப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய சீலாதி குணங்களை கையிலங்கு நெல்லிக்கனி போல் காட்டித் தந்தார். அவர் திருவுள்ளமாகாதது என் வாயால் புறப்படாதே, அவர் சொல்லுவிக்கச் சொன்ன வார்த்தையாலே அவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையென்று நம்புதற்குத் தட்டில்லை" என்று ராமானுஜர் அருளிச்செய்தார். இந்த நெஞ்சினையுருக்கும் நிர்வாகம், வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி யென்று போற்றப்படும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையால் எடுத்தாளப்பட்டது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

இதன் தொடர்ச்சியாக பின்பொருநாள் இம்மாயஉலகின் பிடியிலிருந்து சம்சாரிகளை மீட்பதன் பொருட்டு காரேய் கருணை இராமானுசன், எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் விண்ணப்பித்து மீண்டும் ஒருமுறை நமக்காகப் பெற்ற வரத்தை இங்கு அனுபவிப்போம். இதனை பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய "ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் - எனும் நூலிலும், அநந்தாசார்யருளிய "ப்ரபன்னாமருத தர்ப்பணம்" எனும் நூலிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு நெகிழ்ச்சியுட்டும் நிகழ்வுடன் ஸரணாகதி கத்யத்தின் குறுவிளக்கத்தை நிறைவு செய்கிறேன்.

பின்னொருநாளில் ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் தனது நூற்று இருபத்தைந்தாவது பிராயத்தில் அமுதமயமான இன்பமிகு சுடர்ச்சோதி வெள்ளமிகு பரமபதத் திருநாட்டில் எம்பெருமானை அனுபவித்து நித்ய கைங்கரியம் செய்ய வேண்டுமென்று அவா மிக்ககொண்டார். ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தை மனதிலிறுத்தி, பெரியபெருமாள் சன்னிதியில் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டு பெரிய கத்யமான ஸரணாகதி கத்யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையுடன் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில்படும்படி விண்ணப்பம் செய்து சரண்புகுந்தார். மேலே ஸ்ரீரங்க கத்யத்தையும் விண்ணப்பித்து சரணடைந்து நின்றார். இவருடைய மனதைப் புரிந்துகொண்ட பெரிய பெருமாள் உமக்கு வேண்டியதென்ன? என்று வினவினார். உடையவரும் சம்சாரத்தில் ருசியற்று, வேத நூல் பிராயம் நூறு என்று சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களைக் கூறி காலத்தைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். அதற்கு எம்பெருமான் காலத்திற்கு நானல்லவோ அதிகாரி. இன்னும் சிறிது காலம் உம்மைக் கொண்டு இவ்வுலகைத் திருத்தப் பார்த்தோமென்று கூறி, திருவுள்ளம் கலங்கி உமக்கு வேண்டுவது யாது என்று வினவினார். இதுகேட்ட உடையவர் சடக்கென, தேவரீர்(தங்கள்) திருவடிகளில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார். பெருமானும் இன்றைக்கு ஏழாம் நாள் அப்படியே செய்யக்கடவோம்(என்னை வந்தடைவீர்கள்) என்று பதிலிறுத்தார். மேலும் எம்பெருமானை பலவாறு துதித்து நிற்கவே, பெரியபெருமாள் உமக்கு என்ன வேண்டும்? என்று வினவி, கேளும்! தருகிறேன்! என்று விடையிருத்தார். உடையவரும் அதிகமான மகிழ்ச்சியுடன் "எனக்கு மட்டுமின்றி என்னுடைய சம்பந்த சம்பந்திகளெல்லோரும் நான் பெற்ற திவ்ய லோகம் பெறவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார்". இதை ஸ்வாமி ராமானுஜர் தன்னிடம் எப்போது கேட்பார் என்று காத்திருந்தது போல் பெரியபெருமானும் பொங்கும் பரிவுடன் "அப்படியே பெறக்கடவர்கள்" என்று திருவுள்ளமாகி திருவாய் மலர்ந்து அருளினார்.

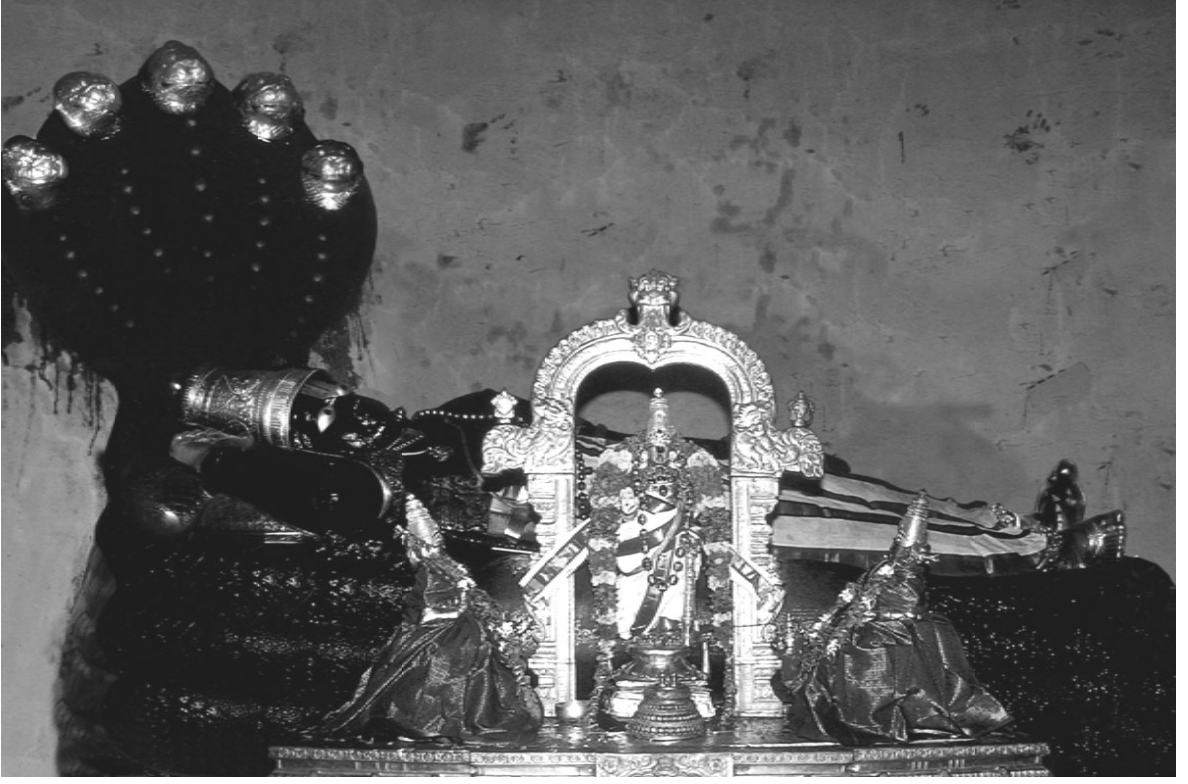
பேரரசர்களிடமிருந்து நாட்டைபெற்றவர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அரசவையிலிருந்து வருவதைப்போன்று “ பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கொலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் ஸ்ரீரங்கராஜரிடமிருந்து வைகுந்தத்திருநாட்டை அடையும் வரத்தை தான் பெற்றது மட்டுமின்றி வழிவழியாகத் தன் சம்பந்தமுடைய அனைவருக்கும் பரமபதம் அடைவதற்கான வரத்தையும் பெற்று ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் தமது மடத்திற்கு எழுந்தருளினார். அவரது கருணையின் வள்ளன்மையை எவ்வாறு சொல்வது?

நமக்கு இந்த சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி வைத்து, தன்னைச்சேர்ந்த அனைவருக்கும் வைகுந்தத் திருநாட்டினை அருளிய பரமாச்சாரியனிடம் நன்றியுடன் கூடிய பக்தி எப்பொழுதும் நெஞ்சினில் நடையாடவேண்டும். இதுவே சம்சாரிகளான நம்மை நற்கதிக்கு இட்டுச்சென்று எம்பெருமானின் திருவடிகளுக்கு இலக்காக்கி , வைகுந்தத்தில் பிராட்டி எம்பெருமான் நித்யசேர்த்தியினை முக்தனாக அனுபவிக்கச்செய்யும்.

சம்சாரிகள் மீது ஸ்ரீமத்ராமானுஜர் கொண்டுள்ள அளவிற்கரிய பரிவும் தாயுள்ளமும் , எம்பெருமான் ஸ்ரீரங்கநாதன் அடியவர்பால் கொண்டுள்ள பேரன்பும் தயையும் வாத்ஸல்யமும் ஜீவன் நம்மிடமிருந்து விலகிவிடுவானோ எனும் தவிப்பும் எம்பெருமான் திருவாக்கிலிருந்து கண்ணீர் மல்க உணரமுடிகிறது. இம்மானுடப் பிறவியில் “ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:”, “எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்” என்று பலகாலும் எம்பெருமானாரின் திருவடிகளைத்தொழுது அவருடைய திருவருளுடன் த்வயமந்திரத்தை ஆச்சாரியன் மூலம் உபதேசம் பெற்று, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் ஸ்ரீரங்கநாதன் கண்டருளும் நித்ய சேர்த்தியில் த்வயமந்திரத்தால் சரணடைந்து, த்வய தம்பதிகளின் திருவடிகளுக்குப் பல்லாண்டிசைத்து, வழுவிலா தொண்டு புரிதலே சம்சாரிகளாகிய நாம் செலுத்தும் சிறிய கைம்மாறாகும்.

ஸரணாகதி கத்யம் முற்றுப்பெற்றது

.2.2.ஸ்ரீரங்ககத்யம்

தனியன்

சிதசித் பரதத்வாநாம் தத்வ யாதாத்மய வேதிநே |

ராமாநுஜாய முநயே மம கரீஸயே |

சித், அசித் பரமாத்மா ஆகிய மூன்று தத்துவங்களின் உண்மையையும் அறிந்தவராய் எனக்கு சிறந்த ஆச்சார்யராய் உள்ள ராமானுஜ முனிவரை வணங்குகிறேன் . இந்த தனியன் அவருடைய சிஷ்யர்கள் அருளிச்செய்தவையாக இருக்கலாம் என்று பெரியோர்கள் கருத்து.

சரணாகதிக்கு பக்தியே முக்கியமான வழியாகுமோ எனும் ஐயம் ஏதும் ஏற்படின் அதனை தெளிவிக்கும்வண்ணமாக, “ செயற்கெளியதாகவும்; ஜீவாத்மாவின் முற்றிலும்(அத்யந்த) எம்பெருமானுக்கே உரியவன்(பரதந்த்ரன்) எனும் இயல்பினுக்கு (ஸ்வரூபத்திற்கு)த் தக்கதாகவும்; வேறு எதையும் எதிர்பாராததாய், முழுதும் சுதந்தரமான (ஸ்வதந்த்ரமான) சரணாகதி எனும் எனும் ப்ரபத்தியே அடையும் வழி (உபாயம்)” எனும் விஷயத்தை இரண்டாவது கத்யமான ஸ்ரீரங்க கத்யத்தில் வெளியிடுகிறார்.

ஸ்ரீரங்க கத்யத்தில் மொத்தம் ஏழு சூர்ணைகள் உள்ளன.

ஸ்ரீரங்க கத்யத்தில் ஜீவர்கள் அடையவேண்டிய கைங்கர்யத்தை முதல் சூர்ணையில் கூறுகிறார்.

இரண்டாவது சூர்ணையில் அந்த கைங்கரியம் சித்திப்பதற்கு தனக்கு ஒரு கைமுதலும் இல்லை என்று அறுதியிட்டு தம்மிடமுள்ள குறைகளை எம்பெருமானிடம் விண்ணப்பித்து, எம்பெருமான் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றுகிறார். மூன்று, நான்கு, ஐந்தாவது சூர்ணைகளில் தன்னுடைய பிரார்த்தனையை மட்டும் பற்றாகக்கொண்டு வழுவில்லா அடிமை செய்ய வேண்டுமென்று கைங்கரியத்தை முழுமையான நம்பிக்கையுடன் (மஹாவிஸ்வாசத்துடன்) மறுபடி பிரார்த்திக்கிறார். ஆறாவது ஏழாவது சூர்ணைகளால், கருணை முதலான கல்யாணகுணங்கள் முழுதும் நிறைந்துள்ள எம்பெருமானே, தமக்கு அந்த மஹாவிஸ்வாசத்தையும் தந்தருள வேண்டும் என்று வேண்டி, வேறு எவர்க்குமாகாமல் எம்பெருமானுக்கே அடிமைப்பட்ட இந்த ஆத்மாவிற்கு அதன் இயல்புக்குத்(ஸ்வரூபத்திற்குத்) தக்க தொண்டினை(கைங்கரியம்) எம்பெருமானே தந்தருள வேண்டுமென அவர் திருவடிகளில் விண்ணப்பித்து இந்த கத்யத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

முதல் சூர்ணை

எம்பெருமான் ஒருவனுக்கே கட்டுப்பட்டு குற்றேவல் செய்வதற்குரிய இயல்பினுடனும் எல்லாநிலைகளிலும் எல்லாவித கைங்கர்யங்களிலும் ஊற்றத்துடன் செய்ய அருள்வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறார். கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக்கொள்பவன் நாராயணன். நித்யவிபூதி எனும் பரமபதத்தையும் லீலாவிபூதி எனும் ஏனையவற்றையும் செல்வமாக உடையவனும், அனைத்து கல்யாண குணங்களுக்கும் தன்னிடத்தே கொண்டவனும், உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவனோ அவன் .” நாராயண” எனும் பதத்திற்கு அர்த்தமாகக் கொள்வர் பெரியோர்.

ஸ்ரீரங்க கத்யம் முதல் சூர்ணை

ஸ்வ அதீன த்ரிவித சேதந அசேதந ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதம் க்லேஸ கர்மாத்யஸேஷ தோஷாஸம்ப்ஸ்ப்ருஷ்டம், ஸ்வபாவிக அநவதிக அதிஸய ஜ்ஞாந பல ஐஸ்வர்ய வீர்ய ஸக்தி தேஜஸ் ஸௌஸீல்ய வாத்ஸல்ய மார்தவ ஆர்ஜவ ஸௌகார்த்த ஸாம்ய காருண்ய மாதூர்ய காம்பீர்ய ஒளதார்ய சாதூர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய ப்ராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யசங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞாத்ய அஸங்க்யேய கல்யாணகுண கணௌக மஹார்ணவம் பரப்ரமஹபூதம் புருஷோத்தமம் ஸ்ரீரங்கஸாயிநம், அஸ்மத் ஸ்வாமிநம், ப்ரபுத்த நித்ய நியாம்ய நித்ய தாஸ்யைக ரஸாத்ம ஸ்வபாவோ஽ஹம், ததேகாநுபவ, ததேகப்ரிய:, பரிபூர்ணம் பகவந்தம், விஸததமாநுபவேந, நிரந்தரமநுபூய, ததநுபவ ஜநித அநவதிஸசய ப்ரீதி காரித அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷதைகரதிருப- நித்ய கிங்கரோ பவாநி - (ஸ்ரீரங்க கத்யம்-1) இவற்றைப் பிரித்து விளக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் சூர்ணை ...

ஸ்வ அதீன த்ரிவித சேதந அசேதந

ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதம்

க்லேஸ கர்மாத்யஸேஷ தோஷாஸம்ப்ஸ்ப்ருஷ்டம் (ஸ்ரீரங்க கத்யம்-1)

சேதநர் எனப்படும் உயிரினங்கள் மூன்று வகையானவர்கள். அவர்கள் முறையே பக்தர், முக்தர், நித்யர் எனப்படுவர். உடல் சம்பந்தத்தால் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்கள் பக்தர்; இந்தக் கட்டிலிருந்து விடுபட்டிருப்பவர்கள் முக்தர்; இந்தக் கட்டுகள் ஏதுமின்றி பரமபதத்தில் எம்பெருமானுக்கு நித்யமான தொண்டினைப் புரிபவர் நித்யர், என ஆத்மாக்கள்(சேதனர்கள்). மூன்று வகைப்பட்டவர்களாவர்.

அசேதந தத்துவம் (உயிரினமல்லாதவை) மூன்று வகையானது. அவைகள் முறையே ஸூத்த சத்வம் மிஸ்ரதத்வம் ஸத்வ ஸூன்யம் என்று குணங்களுடன் கூடியவையாக இருக்கும் ஸூத்த ஸத்வம் கொண்ட அசேதனங்கள் பரமபதத்தில் ஸத்வகுணம் மட்டுமே கொண்டதாகவிருக்கும். மிஸ்ரதத்வம் என்பது சத்வ குணம் ,ராஜஸ குணம் மற்றும் தாமச குணம் எனும் மூன்று குணங்களுடன் பூமியில் (ப்ருக்ருதியில்) செயல்படும். சிருஷ்டி முதலானவற்றுக்கு உதவிபுரியும் குணம் ஏதுமற்ற “காலம்” ஸத்வ ஸூன்யமெனப்படும்.

மேலே சொல்லப்பட்ட சேதந அசேதனங்களுக்கு ஸ்வரூப(இயல்பு) பேதம் , ஸ்திதி(வாழ்வு) பேதம் மற்றும் ப்ரவ்ருத்தி(செயல்பாடு)பேதம் எனப்படும் மூன்று வகையான வேறுபாடுகள் உண்டு. இவ்வேறுபாடுகளின் தன்மைகளை மேலே சிறிது பார்ப்போம்.

பக்தர் என்போர் ஞானம் சுருங்கியிருக்கப்பெற்ற இயல்பினையுடையவர்கள். அவர்கள் அனாதிகாலமாக செய்த புண்ணிய பாவங்களின் பலனாக இன்பதுன்பங்களின் அனுபவத்துடன் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருப்பர். அதன் காரணமாக மறுபடியும் புண்ணிய பாவங்களாகிய கர்மத்தின் செயல்பாட்டை (ப்ரவ்ருத்தியை) உடையவராகவிருப்பர்.

முக்தர் எனப்படுவோர் எந்த ஒரு காரணமுமின்றி வெளிப்படும் எம்பெருமானின் திருவருளாலே ஞானச்சுருக்கத்திற்கு காரணமான உடல் சம்பந்தம் மற்றும் கர்மம் முதலானவை நீங்கப்பெற்று, பரமபதத்தை அடைவர். அங்கு இயல்பின் மேல்நிலையை அடைந்தவர்களாய் எம்பெருமானிடத்து செய்யும் கைங்கர்ய இன்பத்திலேயே வாழ்வினை (ஸ்திதியை) உடையவர்களாய் அதற்குப் பொருத்தமான எம்பெருமானின் குணங்களை அனுபவித்தலாகிய செயல்பாட்டினை (ப்ரவ்ருத்தியை) உடையவராகவிருப்பர். மேலும் முக்தர்கள் தாய்ப்பசுவின் பின்னே செல்லும் இளங்கன்று போல பரமபுருஷன் பின் சென்று உடலினால் செய்யும் கைங்கர்யங்களிலும் வாயினால் ஸாமகானம் இசைக்கும் செயல்பாட்டினையும் உடையவர்களாகவிருக்கின்றனர்

எம்பெருமானுடைய உவப்பே நித்யர்களுக்கு போக்யமே (அனுபவம் எனக்கொள்ளலாம்) தவிர தனித்து போகமில்லை (இன்பம் என்பது ஒன்றில்லை) என்பர் பெரியோர். நித்யர்கள் சம்சாரத்தின் வாசனையைத் தொடபெறாத இயல்புடைய(ஸ்வரூபமுடைய)வர்கள். அனாதி காலமாய் உள்ளதாய் மேல்வரும் அனந்த காலத்திலும் நீடிப்பதான கைங்கர்யம் எனும் வாழ்வை (ஸ்திதியை) உடையவர்கள். எப்பொழுதும் எம்பெருமானை கண்டு கொண்டிருப்பதும், அவனுக்கு அஞ்சலி செய்து கொண்டிருப்பதும் எம்பெருமானைத் துதித்துக்கொண்டு இருப்பதுமான செயல்பாட்டினை (ப்ரவ்ருத்தியை) உடையவர்களாக இருப்பர். இதனாலேயே இவர்களுக்கு நித்யர் எனும் பெயர் ஏற்பட்டது.

மூன்று வித அசேதங்களை முன்னே பார்த்தோம். முதலாகக் கூறப்பட்ட சுத்த ஸத்வம் எனும் அசேதநம் பரமபதத்தில் ஐந்து(பஞ்ச)உபநிஷத்களிலான (பிரகிருதியான உலகினில் பஞ்சபூதங்கள் போன்று பரமபதத்தில் பரமேஷ்ட, புமாந், விசவ:, நிஸர்க:, ஸர்வ: எனும் உபநிஷத்துக்களால் அறியப் படுகிற திருமேனி பஞ்சோபநிஷத் மயமானது) சுத்தமான ஸத்வமயமாக இருக்கும். எப்போழுதும் ஒருநிலைப்பட்டு மாற்றம் ஏதுமின்றி இருப்பது இதனுடைய இயல்பாகும். நித்ய முக்தர்களுடைய கைங்கர்யத்திற்கு ஆராதனம் செய்வதற்கு உபயோகமாகும் பொருள்கள், வட்டில் படிக்கம் முதலியவையாக இருப்பது, எம்பெருமான் காக்கும் செயல்களுக்கு வ்யூகம் மற்றும் விபவ வடிவாக இருப்பது இதனுடைய வாழ்வா(ஸ்திதியாகும்). எல்லாவிடத்தும் ஒளிர்வதே இதனுடைய செயல்பாடா(ப்ரவ்ருத்தியா) கும்.

இரண்டாவதான மிஸ்ரதத்வம் (ப்ரக்ருதி தத்வம்) ஸத்வ குணம் ,ராஜஸ குணம்,தாமசம் ஆகிய மூன்று குணங்களை உடையதாய் எப்பொழுதும் மாற்றமடைந்து கொண்டிருப்பதை இயல்பாக கொண்டதாவிருக்கும். ஜீவர்களுடைய கர்மங்களையொட்டி பல உடல்களாக பரிணாமம் அடைகிறதாகிய வாழ்வினை (ஸ்திதியை) உடையதாகவிருக்கும். இதனுடைய செயல்பாட்டினால் (ப்ரவ்ருத்தி), ஜீவர்கள் தம் இயல்பினைப் பற்றியும், பரமாத்மாவின் இயல்பினைப் பற்றியும், அடையும் பேற்றின் (புருஷார்த்தம்) இயல்பினைப் பற்றியும் அடையும் வழியினைப்(உபாயம்) பற்றியும், இலக்கை அடைவதற்கு ஏற்படும் விரோதங்களின் இயல்பினைப் (விரோதி ஸ்பவரூபம்) பற்றியும், ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள உறவினைப் பற்றிய உண்மையறிவினையும் மறைக்கப்பட்டு விளங்குவர்.

மூன்றாவது அசேதனமான ஸத்வதூன்யமெனப்படும் காலம், ப்ரக்ருதியின் முக்குணங்களற்றிருக்கும் இயல்பினையுடையது.. நிமிடம், நாழிகை, முஹூர்த்தம் முதலான நிலைகளுடன் ப்ரக்ருதியில் உண்டான பொருள்களையும், ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த சேதனர்களையும் நடத்திசெல்வது இதன் வாழ்வா(ஸ்திதியாகும்). அனைத்துப் பொருள்களின் உற்பத்தி அழிவு முதலானவற்றினை செயல்பாடாக(ப்ரவ்ருத்தியாக)க் கொண்டிருக்கும்.

இவ்விதமாக மூவகைப்பட்ட சேதனர்கள் மற்றும் அசேதனங்களில் அவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாக இருந்து, அவற்றின் இயல்பு, வாழ்வு மற்றும் செயல்பாடு (ஸ்வரூப, ஸ்திதி ப்ரவ்ர்த்தி) ஆகியவைகள் எம்பெருமானுக்கு வசப்பட்டிருப்பதனால் அந்த சேதந அசேதநங்கள் எம்பெருமானுக்கு சரீரமாய் இருப்பவை என்பதும் எம்பெருமானே அவற்றிற்கு ஆத்மாவாக இருப்பவன் என்று சொல்லப்பட்டதை அறிகிறோம்.

சேதன அசேதனங்கள் எம்பெருமானுக்கு சரீரமாகவுள்ளதால் சரீரத்தின் தொடர்புடைய தோஷங்களான அறியாமை/அஞ்ஞானம் (அவித்யை), அஹங்காரம்(அஸ்மிதை), பேராசை (அபிநிவேஸம்), விருப்பம்(ராகம்), வெறுப்பு(தவேஷம்) ஆகிய ஐந்து துன்பங்களுக்குக் (க்லேசங்கள்) காரணமாகவும், இவற்றால் உண்டாகும் புண்ணியம் மற்றும் புண்ணிய பாவ ரூபமான கர்மங்கள் ஆகிய குற்றங்களால்(தோஷங்களால்) அநாதிகாலமாகவும், மேல்வரும் முடிவற்ற காலங்களிலும் எம்பெருமான் தொடப்படாதவனாகவுள்ளான் என்று கூறுகிறார்.

இப்பொழுது எம்பெருமானின் குணங்களின் தன்மையைக் கூறுகிறார். அக்குணங்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும்படியாகவும், அடியார் விஷயத்தில் செயல்படுபவையாகவும் அடியார்களின் பகைவர்களின் விஷயத்தில் செயல்படுபவையாகவும் என்று மூன்றுவகையாகவிருக்கும் .அவைகள் நீருக்கு குளிர்ச்சி போன்று எம்பெருமானிடம் அதன் இயல்பாகவிருக்கும். இவை எம்பெருமானிடம் கணக்கிலடங்காது எல்லையற்று விளங்கி வியப்புடையதாக இருக்கும்

முதல் சூர்ணை...

ஸ்வபாவிக அநவதிக அதிசய ஜ்ஞாந பல ஐஸ்வர்ய வீர்ய ஸக்தி தேஜஸ் ஸௌஸ்ரீய வாத்ஸல்ய மார்தவ ஆர்ஜவ ஸௌகார்த்த ஸாம்ய காருண்ய மாதுர்ய காம்பீர்ய ஒளதார்ய சாதுர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய ப்ராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யசங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞாத்ய -(மூரீரங்க கத்யம்-1)

நித்யர், முக்தர் , பக்தர் எனும் மூன்று வகைப்பட்ட உயிரினப் பொருட்களின் தோன்றுதல், நிலைத்தல், வளர்தல், நீக்கல் ஆகியவைகளை எம்பெருமான் தன் கட்டுப்பாடில் இருக்கவைத்து, ஞானம், பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், சக்தி , தேஜஸ் எனும் ஆறு குணங்களுடனும் அவற்றிலிருந்து தோன்றும் பண்புகளுடனும் விளங்குகிறான். எம்பெருமான் 'ஷட்குணபூர்ணன்' (ஆறு குணங்களால் நிறைந்தருள்பவன்) என்பர் பெரியோர். இவையே எம்பெருமானின் ஆறு திருக்கல்யாண குணங்களாகும்.எம்பெருமானின் ஆறு கல்யாணகுணத் திரள்களையும் அவற்றிலிருந்து தோன்றும் பண்புகளையும் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது,

ஆறு கல்யாண குணங்கள்

எண்	கல்யாண குணம்	விளக்கம்
1	ஜ்ஞானம்	எல்லாவற்றையும் எப்போதும் உள்ளது உள்ளபடி அறிதல் எனும் எல்லையற்ற அறிவு
2	பலம்	படைக்கப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே தான் தரிக்கும் ஆற்றல்
3	ஐஸ்வர்யம்	அனைத்துப் பொருள்களையும் நியமிக்கும் ஆற்றல் மற்றும் திறமை
4	வீர்யம்	உலகுக்கு அடிப்படைக் காரணமாகவிருந்தும், இயல்பு மாறாதிருத்தல் - படைத்தல் போன்ற தொழில்களை விகாரமடையாது விளையாட்டாகச் செய்யும் திறன்
5	ஸக்தி	எதையும் திறமையாக நிறைவேற்றுவது. பிறர் செய்ய முடியாததை செய்யவல்ல திறன்
6	தேஜஸ்	பிறரை அடக்கும் திறமை. எதற்கும் பிறர் உதவியை எதிர்பாராது நிற்பது

குணத்திரள்களிலிருந்து தோன்றும் பண்புகள்

எண்	பண்புகள்	விளக்கம்
1	ஸௌஸீல்யம்(சீலம்)	பெரியவர் தாழ்ந்தவர்களோடு புறையறக் கலக்கும் தன்மை
2	வாத்ஸல்யம்	அன்றீன்ற கன்றினுடைய வழக்களை விரும்பிச் சாப்பிடும் பசுவைப் போன்று , அடியார்களின் தோஷங்களைக் கண்டு விலக்காது ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
3	மார்த்தவம்	அடியார்களின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத மென்மை
4	ஆர்ஜவம்	முக்கரணங்களினாலும் செவ்வியனாயிருக்கும் நேர்மை
5	ஸௌஹார்த்தம்	எப்போதும் நன்மையையே சிந்தித்திருத்தல்
6	ஸாம்யம்	பிறப்பு மற்றும் இயல்பாக வந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கருதாது எல்லோருக்கும் ஒருங்கே பற்றக்கூடிய சமநிலை
7	காருண்யம்	வருத்தமுற்றவர்களைக் கண்டு ஐயோ! என்று இரங்கும் தன்மை
8	மாதுர்யம்	கொல்ல நினைக்கும் கொடிய மனநிலையிலுள்ள எதிரிகளிடத்தும் இனியனாய் இருத்தல்
9	காம்பீர்யம்	தன்னையே பற்றியவர்களுக்கு செய்ய நினைப்பதை ஒருவராலும் அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி மனத்தினுள் வைத்திருக்கும் தன்மை
10	ஓளதார்யம்	கைம்மாறு கருதாது, கொள்ளக் குறையாது, வேண்டியதை அளிக்கும் தன்மை
11	சாதுர்யம்	தீமை செய்பவரையும் நண்பனாக்கிக் கொள்ள வல்ல சதிராகிய தன்மை
12	ஸ்தைர்ய	தாம் எத்தனை இடர்கள் படினும்,அடியார்களை ஒருகாலும் கைவிடமாடாத உறுதி
13	தைர்யம்	எதிரிகள் பலம் பெரிதாயிருப்பினும், அதை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாது கவலைப்படாதிருக்கும் தன்மை
14	சௌர்யம்	எதிரிகள் பெருங்கூட்டத்தினுள், ஒரு துணையின்றியே துணிந்து புகும் ஆற்றல்
15	பராக்ரமம்	போர்களத்தில் எதிரிகளை சுலபமாக செயலிழக்க (பலஹீன)ப்படுத்தும் ஆற்றல்
16	ஸத்யகாமத்வம்	அடியவர்கள் விரும்புவது அனைத்தையும் பெறச்செய்யும் தன்மை
17	ஸத்ய ஸங்கல்பம்	எது செய்ய நினைத்தாலும் தடையின்றி செய்து தலைக்கட்டும் தன்மை.
18	க்ருதித்வம்	அடியார்களுக்காக காரியம் செய்துகொண்டேயிருக்கும் தன்மை
19	க்ருதஜ்ஞத்வம்	அடியார் சிறிது நன்மை செய்தாலும் , அதை என்றும் மறவாதிருக்கும் தன்மை

முதல் சூர்ணை...

அஸங்க்யேய கல்யாணகுண கணைளக மஹார்ணவம் பரப்ரமஹபூதம் புருஷோத்தமம் ஸ்ரீரங்கஸாயிநம், அஸ்மத் ஸ்வாமிநம், ப்ரபுத்த நித்ய நியாம்ய நித்ய தாஸ்யைக ரஸாத்ம ஸ்வபாவோஹம், ததேகாநுபவ, ததேகப்ரிய:, பரிபூர்ணம் பகவந்தம், விஸததாநுபவேந, நிரந்தரமநுபூய, ததநுபவ ஜநித அநவதிகாஸய ப்ரீதி காரித அஸோஷாவஸ்தோசித அஸோஷ ஸோஷதைகரதிருப- நித்ய கிங்கரோ பவாநி -(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-1)

அளவிட முடியாத நீரின் பரமானுக்களைக் கொண்டதொரு மாகடலை ஒப்ப, மங்களங்கள் அனைத்தையும் உடைய எண்ணற்ற கல்யாண குணங்களைத் திரள் திரளாக கொண்டிருப்பவரே !

இதற்கு, கோடிக்கணக்கான முகங்களையும் மிகவும் சுத்தமான மனத்தையும் பல பிரம்மாக்களின் ஆயுளை உடைய ஒருவனால் கூட உன்னுடைய குணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒருபங்கைக் கூட எடுத்தியம்ப இயலாது எனும் பொருளில்,

சதுர்முகாயுர் யதி கோடிவக்த்ரோ

பவேந்நர: க்வாபி விஸுத்த சேதா: |

ஸ தே குணநாமயுதைகதேஸம்

வதேந்நவா தேவவர ப்ரஸீத || (வராஹ புராணம் 73-94) ,என்று எம்பெருமான் குணங்களின் எல்லையின்மையை வராஹ புராணம் கூறுவது இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

‘ப்ரப்ரஹ்மத்வம்’ எனப்படுவது ‘ப்ருஹத்வம்’ மற்றும் ‘ப்ரம்ஹமணத்வம்’ எனும் குணங்களால் அறியப்படுகிறது. ‘ப்ருஹத்வம்’ எனும் குணத்தால் மற்ற அனைவரையும் காட்டிலும் உயர்வுடையவான இருக்கும் இருப்பையும் மற்றும் ‘ப்ரம்ஹமணத்வம்’ எனும் குணத்தால் , தம்மையே யொக்க அருள்செய்வர் (பெரிய திருமொழி 11-3-5) என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளியது போன்றும் , தனக்கே உரியவனாக நினைத்துப் பிறவி அறும்படியும் செய்வான் எனும் பொருள்கொண்ட “தன்னாகவே கொண்டு சன்மம் செய்யாமையும் கொள்ளுமே” (திருவாய்மொழி 3-9-4) என்று நம்மாழ்வார் அருளியது போன்றும் அடியார்களுக்கு தான் உயர்ந்தவனாக உள்ள அளவுக்கு அருள்சுரக்கின்றான் எம்பெருமான் .

வள்ளன்மையுடன் அதிகமாக கொடுக்கிறவன் புருஷன் எனப்படுகிறான். வேண்டிடும் அடியவர்க்கு வேண்டியதையெல்லாம் அருள்பவனாகையால் புருஷோத்தமன் எனப்படுகிறான். வேதங்கள், இதிகாசம், புராணங்கள் மூலம் பலவாறு எம்பெருமானை பற்றிக் கேட்டு தெரிந்துகொள்ளும்படியாக இல்லாமல் அடியவர்கள் நேரிலேயே கண்களால் கண்டு அனுபவித்து ஆனந்தம் கொள்ளும்படியாக திருவரங்கம் கோயிலினிலே பள்ளிகொண்டு அருள்பவனாக இருக்கிறான். இதனால் “கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டு” (திருமாலை-23) என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளியதற்கேற்ப பெரிய கோயிலினிலே கண்வளர்ந்திருக்கிற அழகாலும் நீர்மையினாலும் தனக்கும் ஸ்ரீமத்ராமானுஜருக்கும் உண்டான உறவின் முறையை உணர்த்தி நமக்கு ஸ்வாமியாய் உள்ளான்.

இதுகாறும் எம்பெருமானின் திருக்குணங்களைக்கூறிய இராமானுஜர், எம்பெருமானுக்கு ஒன்றிலும் குறைவில்லாத தொண்டு புரிவதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தம் நிலையினைப் பற்றி எம்பெருமானிடம் கூறுகிறார்.

எந்த நிலையிலும், எக்காலத்திலும், எம்பெருமான் மூலம் நியமிக்கப்படுபவனாகவும், எம்பெருமானின் தாசனாக, அடிமையாக உள்ளதையே பேரானந்தப்பட்டு ஒளிர்விடும் இயல்புடைய ஆத்மாவைக் கொண்டுள்ள நான், என்னுடைய பக்திக்கு இலக்கு எம்பெருமானாகவும், அந்த எம்பெருமானை பரிபூரணமாக (எம்பெருமானின் ஸ்வரூபம், ரூபம், குணங்கள் அவருடைய அனைத்துச் செல்வங்கள் என்று அனைத்தையும்) மிகமிகத் தெளிவான அனுபவத்தாலே இடைவிடாது அனுபவித்து, அத்தகைய இனிமையான அனுபவத்தின் மூலம் உண்டான எல்லையற்ற மேன்மையுடைய அன்பினால் செய்விக்கப்படுவதாய், எல்லாநிலைகளிலும் உசிதமான அனைத்து தொண்டினையும் புரியும் ஆசையை மட்டுமே வடிவாக உடையவனாய், ஆத்மா உள்ள வரையில் எல்லாவித நித்தியமான நடக்கும் கைங்கர்யங்களிலும் என்றென்றும் ஊற்றத்துடன் பொறுப்பாகச் செய்துவரவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்,

இங்கு ‘அசேஷாவஸ்தோசித’ எனும் பதம் அந்தப்புரம், திருமாமணி மண்டபம் , பூஞ்சோலை நீர் நிறைந்த குளம் முதலியவற்றின் நிலையினைக் கொண்டுள்ள தொண்டாகவும் ‘அசேஷசேஷதை’ எனும் பதம் “ சென்றால்குடையாம் இருந்தால் சிங்காதனமாம் நின்றால் மரவடியாம் நீங்கடகலுள் என்றும் புணையாம் அணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும் அணையாம் திருமாற்கரவு” என்று நித்யமான ஆதிசேஷன் புரியும் தொண்டினைப் போன்றும் அமையவேண்டும் என்றும் கொள்ளலாம் என்பர் பெரியோர்.

இரண்டாவது சூர்ணை

இந்த சூர்ணையில் தம்மைக் காப்பதற்கு வேறு ஒருவருமில்லாமலிருக்கும் “அந்நய கதித்வம்”, எம்பெருமானை அடைவதற்கு தம்மிடம் எந்தக் கைமுதலும் இல்லாமையாகிற “ஆகிஞ்சந்யம்” மற்றும் தம்மிடமுள்ள குற்றங்கள் ஆகியவைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு திருவடிகளில் சரணம் புகுகிறார்.

ஸ்வாத்ம நித்ய நியாய்ய நித்ய தாஸ்யைகரஸ ஆத்ம ஸ்வபாவ அனுஸந்தான பூர்வக பகவத் அநவதிக அதிஸய ஸ்வாம்யாத்யகில குண கண அனுபவ ஜனித அநவதிக அதிஸய ப்ரீதி காரித அஸேஷ அவஸ்தோசித அஸேஷ ஸேஷைதைக ரதி ரூப நித்ய கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயபூதபக்தி தத் உபாய ஸம்யக் ஜ்ஞாந தத் உபாய ஸமீகீநக்ரியா தத் அனுகுண ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி ஸமஸ்த ஆத்ம குண விஹீன:, துருத்தராநந்த தத் விபர்யய ஜ்ஞான க்ரிய அனுகுண அநாதி பாப வாஸநா மஹார்ணவ அந்தர் நிமக்ந: தில தைலவத், தாருவஹ்நிவத், துர்விவேச த்ரி குண கூஷண கூஷரண ஸ்வபாவ அசேதன பிரகிருதி வ்யாப்தி ரூப துரத்யய பகவந் மாயா திரோஹித ஸ்வபிரகாஸ:, அநாத்யவித்யா சஞ்சித அநந்தாஸக்ய விஸ்ரம்ஸந கர்ம பாஸ ப்ரக்ரதித:, அநாகதாநந்தகால ஸமீகூஷயாபி அத்ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய: நிகில ஜந்து ஜாத ஸரண்ய ! ஸ்ரீமந் நாராயண! தவ சரணாரவிந்த யுகளம் ஸரணம் அஹம் ப்ரபத்யே -(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-2)

எப்பொழுதும் நியமிக்கத்தக்கவனாயும், எப்பொழுதும் தொண்டு செய்துகொண்டே இருக்கத்தக்கவனாயும் இருக்கவேண்டிய தன் நிலையினை சிந்தித்துக்கொண்டு எம்பெருமானுடைய எல்லையற்ற ஸ்வாமித்வம் (சேதனன் எம்பெருமான் நினைவின்றி பாராமுகமாயிருப்பினும், எம்பெருமான் இவனை விடாமல் நின்று காக்கும் மேன்மையான பந்தத்திற்கு “ஸ்வாமித்வம்” என்று கூறுவர்) முதலிய அனைத்து குணங்களையும் அனுபவிப்பதால் உண்டானதும், உகப்பினால் எல்லாநிலைகளிலும் செய்யப்படுவதும்,

எல்லாவகையான கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கையும் ஆகிய நித்ய கைங்கரியத்திற்கு ஏற்றதான பக்தி, அதற்கு வழிகாட்டும் பரிபக்குவ ஞானம், அதற்குற்ற நல்ல கர்மயோகம், அதற்கும் உறுப்பான சாத்விகத்தன்மை, இறையணர்வு முதலிய ஆத்மகுணங்கள் சிறிதும் இல்லாதவனாய், மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட பரிபக்குவமான ஞானம், நல்ல கர்ம யோகம் முதலியவைகளுக்கு மாறான விபரீதமான ஞானம், விபரீதமான கர்மயோகம் முதலியவைகளுக்கு உறுப்பான தொடர்ந்துவரும் பாவங்களின் பழவினையால் கடக்க முடியாத பெருங்கடலில் உழல்பவனாய், எள்ளுக்குள்ளே எண்ணெயைப் போலவும், தீயிலிட்ட விறகைப் போலவும், சாதாரணமாய் பிரிக்க முடியாததாய், சத்வ, ராஜச, தமோ குணங்களையும், அவற்றின் பரிமாணத்தை இயல்பாக உடைய பகுத்தறிவையும், ஜடரூபமான உணர்வற்ற இயற்கையினால் சூழப்பட்டு, விடமுடியாத சம்பந்தத்தை உடையதாய், கடக்க முடியாத பகவானின் மாயையினால் மறைக்கப்பட்ட பிரகாசத்தை உடையவனாய், அநாதியான அஞ்ஞானத்தினாலே திரட்டப்பட்டதாயும், அளவிட முடியாததும் ஒருவராலும் அவிழ்க்க முடியாதபடி இருக்கும் புண்ணிய பாவங்களினால் ஏற்படுகிற கர்மமாகிற கயிற்றாலே கட்டப்பட்டவனாய், எத்தனை காலம் பார்த்தாலும் சம்சாரத்திலிருந்து மீளும் வழி இன்னதென்று அறியாமலிருக்கும் அடியேன், அனைத்துப் உயிரினங்களுக்கும் அடைக்கலமாய், பெரியபிராட்டியரோடு கூடியிருந்துள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணா! உமது ஒப்பற்ற திருவடித் தாமரையிணைகளை சரணமாகப் பற்றுகிறேன் என்று சரணடைகிறார்.

மூன்றாவது சூர்ணை

எம்பெருமானை அடையும் வழியாகப் பற்றியவுடன், முழுமையான நம்பிக்கையை (மஹாவிஸ்வாசத்தை) முன்னிட்டுக் கொண்டு தான் பிரார்த்திப்பதைக் கொண்டே தனக்கு கங்கையத்தைத் தந்தருளவேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்.

ஏவம் அவஸ்தி தஸ்யாபி அர்த்தித்வ மாத்ரேண பரம காருணிகோ பகவான் ஸ்வ அனுபவ ப்ரீத்யா உபநீத ஜகாந்திக ஆத்யந்திக நித்ய கைங்கர்யகரதி ரூப நித்ய தாஸ்யம் தாஸ்யதீதி விஸ்வாஸ பூர்வகம் பகவந்தம் நித்ய கிங்கரதாம் ப்ரார்த்தயே --(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-3)
மேலே தெரிவித்தபடி, எம்பெருமானை அடைவதற்கு தம்மிடம் எந்தக் கைமுதலும் இல்லாமையாகிற ஆகிஞ்சந்யம் முதலியவைகளே வடிவெடுத்துள்ள எனக்கு பேரருளானரான பகவான் என்னுடைய வேண்டுகோளையே காரணமாகக் கொண்டு, எம்பெருமானை அனுபவிக்கும் உகப்பினால் உண்டானதாயும், ஒருபடிப்பட்டதாயும், முடிவில்லாததுமாய் இருப்பதுமான தொண்டிலேயே ஊற்றமுற்று இருப்பதாகிற நித்ய கைங்கரியத்தை எனக்கு அருளப்போகிறார் என்கிற முழு நம்பிக்கையுடன் எம்பெருமானிடத்தில் நித்ய கைங்கரியத்தைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

நான்கு ஐந்தாவது சூர்ணை

தவாநுபூதி ஸம்பூத ப்ரீதிகாரித தாஸதாம்

தேஹி மே க்ருபயா நாத ! ந ஜானே கதிமந்யதா--(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-4)

ஸர்வ அவஸ்த உசித அஸேஷ ஸேஷைதக ரதிஸ்தவ

பவேயம் புண்டரீகாஷ ! த்வமேவ ஏவம் குருஷ்வ மாம் --(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-5)

எம்பெருமானே! உம்மை அனுபவித்து அதனாலுண்டான உகப்பினால் ஏற்படும் கைங்கரியத்தைப் பரமகருணையோடு அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும். உம்மைத் தவிர

வேறு புகல் அறியேன். செந்தாமரைக்கண்ணனே ! எல்லாநிலைகளிலும் தேவரீருக்குச் செய்யக்கூடிய எல்லாவிதமான கைங்கரியங்களிலும் அடியேன் ஈடுபாடு உடையவனாக ஆகும்படி ஒரு கைமுதலும் எதிர்பாராமல் நீரே செய்தருளவேண்டும்.

ஆறாவது சூர்ணை

ஏவம் பூத தத்வ யாதாத்மய அவபோத ததிச்சா ரஹிதஸ்யாபி ஏதத் உச்சாரண
மாத்ராவலம்பநேந உச்சயமாநார்த்த பரமார்த்த நிஷ்டம் மே மநஸ் த்வமேவ அத்யைவ காரய
--(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-6)

ஆத்மாவின் இயல்பு, எம்பெருமானின் இயல்பு, எம்பெருமானை அடைந்து அதன் பலனாகப் பெறும் தொண்டு ஆகியவைகளின் உண்மையறிவு இல்லாமலும் விருப்பமும் இல்லாமல் இருந்த போதிலும், உம்முடைய திருவருளால் அடியேன் தகுதிபடைத்தவானாக நினைத்திருக்கிறேன். ஒருசமயம் அப்படிப்பட்ட தகுதியில்லையேயாயினும் அடியேன் முன்னால் கூறிய வார்த்தையையே காரணமாகக் கொண்டு எந்த நன்மையும் இல்லாத என்னுடைய மனத்தை இதுவரை சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில் உண்மையாக நிலைநிற்கும்படி எந்தத் துணையையும் எதிர்பாராத வழியாகிய நீரே காலதாமதமின்றி இப்போதே செய்வித்தருள வேண்டும்.

ஏழாவது சூர்ணை

மேற்சொன்னபடி தம்முடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு காரணமான எம்பெருமானின் இயல்புகளை அருளிச்செய்கிறார் இந்த ஆத்மா உனக்கே போக்யமாய் தலைக்கட்ட வேண்டும் என்கிறார்

அபார கருணாம்புதே! அநாலோசித விஸேஷ அஸேஷ லோக ஸரண்ய ! பிரணதார்த்திஹர ! ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யைக மஹோததே ! அநவரத விதித நிகில பூத ஜாத யாதாத்மய ! ஸத்யகாம ! ஸத்யஸங்கல்ப ! ஆபத்ஸக ! காகுத்ஸ்த ! ஸ்ரீமந்நாராயண ! புருஷோத்தம ! ஸ்ரீ ரெங்க நாத ! மம நாத ! நமோஸ்து தே --(ஸ்ரீரங்க கத்யம்-7)

கரைகடந்த கருணைக்கடலே!, பிறப்பு ,ஒழுக்கம் அறிவு போன்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் எதையும் பாராது எல்லா உலகுக்கும் அடைக்கலமானவரே!, அடிபணிந்தவர்களுடைய துயரைப் போக்குபவரே! அடியார்களிடத்துள்ள தோஷங்களைக் குணமாகக்கொள்ளும் அளாவிலாப் பெருமை உடைய பெருங்கடலே! எல்லா உயிர்களினுடைய உண்மையை எப்போதும் அறிந்தவரே! எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவு செய்யப்பெற்றவரே ! நினைத்ததை செய்து தலைக்கட்ட வல்லவரே ! ஆபத்தில் உடன் வந்து உதவும் நண்பரே/ துணைவரே! காகுத்த வம்சத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமரே! ஸ்ரீதேவியுடன் ஒருநொடியும் அகலக்கில்லாது இருக்கும் நாராயணா! “நாராயணா” எனும் பதத்திற்கு பிள்ளைலோகாச்சாரியர் அருளிய முமுகூஹப்படி எனும் நூலில் உள்ள 95வது சூர்ணையிலிருந்து 98வது சூர்ணை வரை உள்ளதன் விளக்கம் - நாராயணன் என்றால் நாரங்களுக்கு அயனம் எனப்படுகிறது. நாரங்களென்றால் நித்ய வஸ்துக்களின் திரள் என்று கூறப்படுகிறது. நித்யவஸ்துக்களென்றால் எம்பெருமானின் அசாதாரணமான தன்மைகளான அளவற்ற ஞானம் ஆநந்தம், மோஹங்களால் தட்டாத அமலத்வம், அளவின்மையின் அனந்தத்வம், எம்பெருமானின் கல்யாணகுணங்கள், எழில் மிக்க திவ்யமான திருமேனி , அத்திருமேனி அழகின் குணங்கள், அத்திருமேனியை அழகூட்டும்

திருவாபரணங்கள், அடியவர் துயரினைக் களையும் திருமேனியிலுள்ள அழகிய திவ்ய ஆயுதங்கள், பெரியபிராட்டியார் முதலான நாச்சிமார்கள், ஆதிசேஷன்(அனந்தன்), கருடன் , சேனைமுதலியார்(விஸ்வசேஷநர்) முதலிய நித்யதூரிகள், சண்டன், ப்ரசண்டன், ஜயன், விஜயன் முதலான திருவாசல் காப்போர்,குமுதன் குமுதாசுடன் முதலான கணாதிபதிகள், முக்தர்கள், பரமபதம் , மூலபிருகிருதி, அப்பிருகிருதிக்குள் உழலும் சம்சாரிகளான ஆத்மாக்கள், இரவு பகலெனும் பாகுபாடுகளைக் கொண்ட காலம், மஹத் தொடங்கி நிலம் (பிருதிவி) வரையிலான இருபத்து மூன்று தத்துவங்கள் , அண்டத்திற்குட்பட்ட தேவர்கள், மனிதர்கள், பறவைகள் மிருகங்கள்(த்ரியக்) , தாவரங்கள்(ஸ்தாவரம்) இவை அனைத்தும் “நாரம்” எனப்படும். அடுத்து அயனம் என்றால் இந்த நாரங்களுக்கு இருப்பிடமானவன் என்று பொருள். நாரங்களுக்கு இருப்பிடமானவன் நாராயணன் என்று போற்றப் படுகிறான். நார சமூகம் அனைத்தையும் காப்பவனே !அருகிலிருக்கும் பிராட்டியைக்கொண்டு என்னைக் காத்தருளவேணும் என்கிறார் இப்பதத்தாலே.! புருஷோத்தமனே ! ஸ்ரீரங்கநாதரே! எம்பெருமானே! தேவரீருக்கே அடிமைப்பட்ட இந்த ஆத்மவஸ்து தேவரீருக்கே உகப்பாக தலைக்கட்ட வேண்டும்.

திருவரங்கநாதனே! மேற் கூறிய குணங்கள் யாவையும் வேதம் ,உபநிஷத்துக்கள், இதிகாசம் மூலம் கேட்டு அறிந்துகொள்ளும்படி இல்லாமல் நேரே காணும்படியாக திருவரங்கம் கோயிலினிலே அறிதுயில் கொண்டுள்ளீர்கள். தாங்கள் திருக்கோயிலில் பள்ளிகொண்டருள்வது அடியேன் உங்களோடு உள்ள உறவை உணர்த்துவதற்காகவே என்கிறார். எம்பெருமானுக்கே உகப்பான கைங்கரியமாகிய பரமபுருஷார்த்தை வேண்டி நிறைவு செய்கிறார். “உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்” (திருப்பாவை-29) என்று ஆண்டாள் அருளியதற்கேற்ப தான் பெறும் புருஷார்த்தம் (மனித வாழ்வின் குறிக்கோள்) தனது உகப்பிற்கல்லாது எம்பெருமானுடைய உகப்புக்காவே ஆகவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

ஸ்ரீரங்க கத்யம் முற்றுப்பெற்றது.

20.2.3.ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்

மேலே அனுபவித்த இரண்டு கத்யங்களில் ப்ரபத்தியெனும் அடையத்தக்க வழியினை நிர்ணயம் செய்தபின், தம் திருவுள்ளக் கருத்தால் அறுதியிட்ட ஸரணாகதியை தாம் ஒருவரளவில் முடிந்துவிடாமல் கற்பகமரத்தின் நிழல் போன்று அனைவருக்கும் உதவி புரிவதாக அமையவேண்டும் எனும் பரந்த நோக்கத்துடன் சம்சாரிகள் மீது கொண்ட பேரன்பினால் இந்த மூன்றாவது கத்யமான ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தை அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தில் பரமபக்தியினால் அடையப்படும் பரமபதத்தின் சீர்மையையும், பரமபதத்தின் நாயகனாய், அனுபவிக்கத் தக்கவனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனின் பெருமைகளையும், அவனை அனுபவிப்பதனால் உண்டாகும் தொண்டினையும் சம்சாரிகள் கேட்டு ஈடுபாடு உண்டாவதற்காக அருளிச்செய்து, “ இதில் ஈடுபாடு கொள்ளும் பேறுடையவர்கள் இந்த கிடைத்தற்கரிய அரும் பயனை பெற்று வாழ்ந்திடுவர்” என்று முன் இரு கத்யங்களில் விரிவாக சொல்லப்பட்ட அடையும் வழியினை(உபாயம்) சுருக்கமாகச் சொல்லி அடையவேண்டிய இலக்கான (உபேயம்) பரமபதத்தினையும் எம்பெருமானிடமுள்ள அனுபவங்களையும் விரிவாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார். எம்பெருமானருளினால் சரணாகதி மூலம் அடையக்கூடிய நலமந்தமில் நன்னாடான பரமபதத்தின் பெருமைகளையும் , அதன் நாயகன் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனின் பெருமைகளையும் இந்த கத்யத்தில் அருளியுள்ளார்.

யாமுநார்ய ஸுதாம்போதிம் அவகாஹ்ய யதாமதி |

ஆதாய பக்தி யோகாக்யம் ரத்னம் ஸந்தர்ஸயாம்யஹம்||

யாமுனாச்சார்யரெனும் ஆளவந்தாராகிய கடலில் மூழ்கி என் புத்திக்கு எட்டியவரையில் பக்தி யோகமாகிய ரத்தினத்தை எடுத்து உலகிற்கு நான் காட்டுகிறேன்

முதல் சூர்ணையில் சரணமடையத் தக்கவனான பரமாத்வாவின் இயற்கைவடிவம், திருமேனி வடிவழகு, குணம், செல்வம் ஆகியவற்றின் சிறப்பைக் கூறி , எம்பெருமானிடம் சரணமடையும் தொண்டனாய் பணி செய்யும் அறிவு (சேஷத்வம்) முதலிய தன்மைகளை உடையவனாக இருப்பதை விடாமல் தொடர்ந்து அப்படியே கைகொண்டிருக்கும் (அநுஸந்தானம்) நிலையினையும் , இவ்வாறிருக்கும் தனக்கு அந்தப் பரமாத்மாவைப் பெறுவதற்கு பிரபத்தியைத் தவிர எக்காலத்தும் வேறு உபாயம் ஏதுமில்லை என்று உறுதிபூண்டு பரமாத்மாவின் நீர்மை எளிமை முதலான குணங்களையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு எம்பெருமான் திருவடிகளில் சரணம் புகவேண்டுமென்கிறார்.

இரண்டாவது சூர்ணையில் இப்படிச் சரணம் புகுவது பலனைப் பெறுவதற்கு ஒருதரமே போதுமானதாக இருந்தபோதிலும், மனம் மற்ற விசயங்களில் பட்டி மேயாமல் இருப்பதற்காகவுமாக இந்த சரணாகதியை தினந்தோறும் வழுவாது விடாமல் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து (அநுஸந்தானம்) செய்யவேண்டுமென்கிறார்.

மூன்றாவது சூர்ணையில் சரணாகதியை அனுட்டித்தவன் அர்ச்சிராதிகதி மூலம் பரமபதம் அடைவதன் வைபவத்தையும், பரமபதத்தின் வர்ணனையையும் , அங்கு ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி, நீளாதவி சகிதமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவைகுந்தநாதனின் அவயவழகு, , திருவாபரணங்கள் மற்றும் திவ்யாயுதங்களையும், நித்ய சூரிகளின் தொண்டு புரிவதையும், எம்பெருமானிடம் தமக்கு எப்போது அத்தகைய தொண்டு கிடைக்கும் என்று பாரித்து இருப்பதையும் கூறுகிறார்.

நான்காம் சூர்ணையில் தான் வேண்டுவதற்கேற்ப தக்கபடி அங்கீகாரத்தைப் பெற்று எம்பெருமானிடம் வழுவிலாஅடிமையைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

ஐந்தாவது சூர்ணையில் இந்தப்பெரும் பயனை நெடுங்காலம் இழந்திருந்த குறை தீர வேறு எதிலும் மனம் செல்லாது ஒருமித்து கண்கொட்டாமல் எம்பெருமானை எப்பொழுதும் பார்த்து அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையைச் சொல்கிறார்

ஆறாவது சூர்ணையில் பரமாத்மா இவனிடம் சோதிவாய் திறந்து பேசி அருட்பார்வையால் குளிர நோக்கி திருவடியிணைகளை தலைமேல் வைத்து இவன் “அடிசூடுமரசு” (பெருமாள் திருமொழி 10.7)பெற்றான் என்பதனால், அநாதிகாலமாக கர்மவசப்பட்டிருந்த நிலையிலிருந்து நிரந்தரமாக விடுதலை பெற்று, தொண்டு எனும் பேரரசை பெற்று, வானவர் நாட்டை ஆள்பவரில் ஒருவனாக இருக்கும் இருப்பினை இயம்புகிறார்.

எம்பெருமானால் அழைக்கப்பட்டு அவருடைய திருவடி அரசினை தன் தலையின் மீது சூடியதை மனக்கண்ணால் அனுபவித்து அடியார்களும் அவ்வாறே அதைப் பெற்று மோகூ சாம்ராஜ்யத்தை அடையவேண்டும் என்று அருளியுள்ளார்.

சூர்ணை-1

ஸ்வ அதீன த்ரிவித சேதந அசேதந ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதம் க்லேஸ கர்மாத்யஸேஷ தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்வாபாவிக அநவதிக அதிஸய ஜ்ஞான பல ஐஸ்வர்ய வீர்ய ஸக்தி தேஜ: ப்ரப்ருதி அஸங்க்யேய கல்யாண குணகணௌக மஹார்ணவம் பரம புருஷம் பகவந்தம் நாராயணம் ஸ்வாமித்வேந ஸூஹ்ருத்தவேந குருத்வேந ச பரிக்ருஹ்ய ஐகாந்திக ஆத்யந்திக தத் பாதாம்புஜத்வய பரிசர்யைக மநோரத: தத் பராப்தயே ச தத் பாதாம்புஜத்வய ப்ரபத்தே: அந்யந்ந மே கல்பகோடி ஸஹஸ்ரேணாபி ஸாதநமஸ்தீதி மந்வான: தச்யைவ பகவதோ நாராயணஸ்ய அகில ஸத்த்வதையைக ஸாகரஸ்ய அநாலோசித குணாகுண அகண்ட ஜனாநுகூல அமர்யாத ஸீலவத: ஸ்வாபாவிக அநவதிக அதிஸய குணவத்தயா, தேவதிர்யங் மனுஷ்யாத்யகில ஜன ஹ்ருதயாநந்தநஸ்ய ஆஸ்ரித

வாத்ஸல்யைக ஜலதே: பக்த ஜன ஸம்ஸ்லேஷைக போகஸ்ய நித்ய ஜ்ஞான க்ரிய ஜஸ்வர்யாதி போக ஸாமக்ரீ ஸம்ருத்தஸ்ய மஹா விபுதே: ஸ்ரீ மத: சரணாரவிந்த யுகளம் அநந்ய ஆத்ம ஸஞ்சீவநேன தத்கத ஸர்வ பாவேன ஸரணம் அநுவ்ரஜேத்|| (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-1)

சம்சாரத்தில் கட்டுண்டிருக்கும் பக்தர்கள், சம்சாரத்திலிருந்து விடுபட்ட முக்தர்கள், அநந்தன், கருடன் போன்ற நித்யர்கள் என்ற மூன்றுவகை ஆத்மாக்களும், பிரகிருதியின் வெளிப்பாடான லீலாவிபுதி , சத்துவமயமான நித்யவிபுதியெனும் பரமபதம் , மற்றும் காலம் எனப்படும் மூன்று வித அசேதனங்கள் ஆகியவற்றின் தோன்றுதல், நிலைத்தல் , வளர்தல், நீக்கல் ஆகியவைகளைத் தன் கட்டுப்பாடில் இருக்கப்பெற்றவரும், அவித்யை அஹங்காரம்(அஸ்மிதை), பேராசை(அபிநிவேஸம்), விருப்பம்(ராகம்) , கோபம்(த்வேஷம்) ஆகிய ஐந்து க்லேசங்கள், புண்யரூபமான கர்மங்கள் ஆகியவைகளின் தோஷங்களில்லாதவரும், இயல்பானதும், உயர்வற உயர்ந்தவையாயிருக்கும் ஆறு குணங்கள் முதலான திருக்குணத்திரள்களுக்குக் கடல் போன்றவரும், புருஷோத்தமமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தலைவனாகவும் , நேசனாகவும் , ஆசார்யனாகவும் துணைவனாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு எப்போதும் அப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரை இணைகளைப் பற்றி கைங்கரியம் ஒன்றே செய்யவேண்டுமென்ற பாரிப்பை உடையவனாய், அந்தக் கைங்கரியத்தைப் பெறுவதற்கு ஆயிரம் கோடி ஊழிக்காலம் முயற்சிசெய்தாலும், அப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையிணைகளையே நம்பியிருப்பதைக் காட்டிலும் வேறு ஒன்றும் எனக்கு வழியில்லை என்று உறுதிகொண்டவனாய்,

அனைத்து உயிரினங்களிடத்து கருணைக்கடலாயும், குணதோஷங்களை சிந்திக்காமல் எல்லோருக்கும் நன்மைபுரியும் எல்லை கடந்த சீல குணத்தை உடையவரும் , இயல்பாகவே உயர்வற உயர்நலம் உடையவராகயாலே, தேவர்கள் , விலங்குகள், பறவை மனிதர்கள், முதலிய உயிரினங்கள் அனைத்தின் உள்ளத்தை ஆனந்தம் அடையச் செய்பவராய் , அடியாரிடத்தில் பேரன்பின்(வாத்ஸல்யத்தின்) கடலாகவும், பக்த ஜனங்களுடன் வந்து பரிமாறுவதையே பேரின்பமாகக் கொண்டவராயும், எப்பொழுதும் இனியவையான அனைத்துப் பொருள்களைப் பற்றிய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், செயல், பயன், காலம் முதலியவைகளைப் பற்றிய முழுமையான ஞானத்தை தனக்குப் பேரின்பமாகக் கொண்டவராகவும், தனக்கு விளையாட்டாக உள்ள செயல்கள் மற்றும் செல்வம் முதலியவைகளை நிரம்பப் பெற்றவராகவும்,

மிகச்சிறந்த செல்வத்தை உடையவராகவுமிருக்கிற பகவான் நாராயணனுடைய திருவடித் தாமரையிணையைத் தவிர ஆத்மா கடைத்தேற வேறு புகல் ஏதுமில்லை என்கின்ற அந்தரங்கமான நினைவோடு , புருஷார்த்தம் பெற சாதனம் இவரே என்ற உறுதிப்பாடு கொள்ளக்கடவேன்.

தூர்ணை-2

ததஸ் ச ப்ரத்யஹம் ஆத்மோஜ்ஜீவநாய ஏவம் அநுஸ்மரேத்- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-2)

அதன்பின் எப்பொழுதும் இவ்வுறுதியுடன் ஆர்வம் குன்றாது ஆத்மா உய்வு பெற ஒவ்வொருநாளும் எப்போதும் தொடர்ந்து இடையாறாது சிந்தித்திருக்க (அனுஸந்திக்க) வேண்டும்.

மூன்றாவது தூர்ணை-

மூன்றாவது தூர்ணை மிக விரிவாக உள்ளதால் பிரித்து பகுதிகளாக கீழே தரப்பட்டுள்ளது

சூர்ணை-3 நித்ய விபுதி வைபவம்:

சதுர்தஸ புவநாத்மகம் அண்டம் தஸகுணிதோத்தரஞ்ச ஆவரணஸப்தகம் ஸமஸ்தம் கார்ய காரண ஜாதம் அதீத்ய வர்த்தமாநே, பரம வ்யோம ஸப்தாபிதேயே ப்ரஹ்மாதீநாம் வாங்மநஸாகோசரே ஸ்ரீமதி வைகுண்டே திவ்ய லோகே (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

ஈரேழு பதினான்கு உலகங்கள் கொண்ட அண்டத்தையும் (ஈரேழு பதினான்கு உலகங்கள் : மேல் ஏழு உலகங்கள் : பூ லோகம் , புவர் லோகம் , ஸுவர் லோகம் , மகர் லோகம் , ஜனோ லோகம் , தபோலோகம், சத்யலோகம்; கீழ் ஏழு உலகங்கள் - அகல லோகம் , விதல லோகம் , ஸுதல லோகம், ரஸாதல லோகம், தலாதல லோகம், மஹாதல லோகம், பாதாள லோகம்), இந்த பதினான்கு உலகங்கள் ஒருகோடி யோஜனை தூரம்(சுமார் 14.4 கோடி கிலோமீட்டர்கள்) கொண்ட அண்டகடாஹம் எனும் புறச்சுவறால் சூழப்பட்டுள்ளது - (இது ப்ருதிவி ஆவரணமென்பர்) அதனைச் சூழ்ந்திருந்து ஒன்றிலிருந்து பத்துமடங்கு மற்றொன்று பெரியதாகத்தோன்றும் (ஜல ஆவரணத்தாலும், அது அதைவிட பத்து மடங்கு அதிகமான அக்னியாலும், பின் வாயுவாலும், பின் ஆகாச ஆவரணம் போன்ற)ஏழு கடலான (மதிள்களையும்), மற்றுமுள்ள அனைத்து காரிய காரண வர்க்கங்களையும் கடந்து, அப்பால் விளங்குவதும் , பிரமன் முதலியோருடைய வாக்கிற்கும் மனதிற்கும் எட்டாத பரமாகாசம் என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்ட(லீலாவிபுதியைப்போல் ஜீவன் கர்மத்தால் மறைக்கப்படாது அவனுடைய ஞானம் சக்தி முதலான குணங்களுக்கு இடையூறு இல்லாத தேசம்) திவ்யலோகத்தில்,

சூர்ணை-3 செல்வம்(ஜஸ்வர்யம்)

ஸநக விதி ஸிவாதிபிரபி அசிந்த்ய ஸ்வாபாவைஸ்வர்யை: நித்ய ஸித்தை: அனந்தை: பகவத் அனுகூல்யைக போகை: திவ்ய புருஷை: மஹாத்மபி:ஆபுரிதே, தேஷாமபி இயத் பரிமாணம் இயத் ஜஸ்வர்யம் ஈத்ருஸ ஸ்வபாவமிதி பரிச்சேத்தும் அயோக்யே.- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

சனகர், பிரம்ம ருத்திரர் முதலியவர்களும் நினைக்க முடியாத செல்வங்களை உடையவராய், எப்பொழுதும் பகவதனுபவத்தையே செய்பவர்களாய், எண்ணிறந்தவர்களாய், எம்பெருமானின் பரிவே வடிவெடுத்தவர்களாய்,பூமியில் கால் பாவாத மஹாத்மாக்கள் நிறைந்ததாய், அந்த மஹாத்மாக்களுக்கும் பரப்பு, செல்வம் , பெருமை ஆகிய இவைகள் இத்தகையது என்று எவ்விதத்திலும் மதிப்பிடமுடியாததாய்,

சூர்ணை-3 திருக்கோயில்

திவ்ய ஆவரண ஸத ஸஹஸ்ராவ்ருதே, திவ்ய கல்பக தரு உபஸோபிதே, திவ்ய உத்யான ஸத ஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே, அதி ப்ரமாணே, திவ்ய ஆயதநே (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

சிறப்புடைய நூறாயிரம் திருமதில்கள் நிறைந்ததாய், அற்புதமான நூறாயிரம் கோடி எழில் வனங்கள் சூழ்ந்த கற்பகச் சோலைகளினாலே அழகுற்றதாய், அனேகமாயிரம் தோப்புகளாலே சூழப்பட்டதாய், இத்தனை அகலம் இவ்வளவு நீளம் என்று சொல்லவொண்ணாத அளவுகளுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமாகிய திருக்கோயிலிலே,

சூர்ணை-3 திருவோலக்க மண்டபம்

கஸ்மிம்ஸ்சித் விசித்ர திவ்ய ரத்ந மயே, திவ்ய ஆஸ்தான மண்டபே, திவ்ய ரத்ன ஸ்தம்ப ஸத ஸஹஸ்ர கோடிபி ரூபஸோபிதே, திவ்ய நாநாரத்ன க்ருத ஸ்தல விசித்ரிதே, திவ்ய அலங்கார அலங்க்ருதே, பரித: பதிதை: பதமாநை: பாதபஸ்தைம்ச நாநா கந்தவர்கணை: திவ்ய புஷ்பை: ஸோப மாநை: திவ்ய புஷ்ப உபவநை: உபஸோபிதே, ஸங்கீர்ண பாரிஜாதாதி கல்பத்ரும உபஸோபிதை: அஸங்கீர்ணைம்ச கைம்சித் அந்தஸ்த புஷ்ப ரத்நாதி நிர்மித திவ்ய லீலா மண்டப ஸத ஸஹஸ்ரோபஸோபிதை: -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

பலவகைப்பட்ட மிக உயர்ந்த ரத்தினங்களினாலே அமைக்கப்பட்ட ஆஸ்தான மண்டபத்திலே அநேகமாயிரம் மாணிக்கத் தூண்களோடு விளங்குவதாய், திவ்யமான மாணிக்கங்கள் செறிந்த தரையை உடையதாய், மேல்கட்டி, திரை முதலிவற்றினால் செய்த அலங்காரங்களினாலே அழகு பெற்றதாய், சுற்றிலும் உதிர்ந்தவைகளும் , உதிர்ந்து கொண்டிருப்பவைகளும் மரங்களிலே உள்ளவைகளுமாகிய பரிமளம் மிகுந்தவையும் , அழகிய நிறத்தையும் கொண்ட திவ்ய மலர்களுடன் விளங்கும் பூஞ்சோலைகளால் சூழப்பட்டதாய், ஒன்றோடொன்று கலசியிருக்கிற பாரிஜாதம் முதலிய கல்ப மரங்களினால் விளங்கிக் கொண்டிருப்பவைகளும், ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திராமலிருக்கும் மரங்கள் உள்ள தோப்புகளின் உள்ளே மலர்களால் அமைக்கப்பெற்ற(புஷ்பமண்டபம்), ரத்தினம் முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட (ரத்னமண்டபம்) நூறாயிரம் திவ்ய மண்டபங்களால் விளங்கிக் கொண்டிருப்பவைகளும்

சூர்ணை-3 க்ரீடாசலங்கள்

ஸர்வதா அநுபூயமாநைரபி அபூர்வவத் ஆஸ்சர்யம் ஆவஹத்பி: க்ரீடாஸைல

ஸதஸஹஸ்ர ரலங்க்ருதை: -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

எப்போது அனுபவிக்கப்பட்டாலும் அவ்வப்போது புதியது போன்று தோன்றி ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணும் , மனமகிழ்வைத்தரும் அநேகமாயிரம் விளையாட்டிற்கான குன்றுகளாலே அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும்,

சூர்ணை-3 விளையாட்டிற்கு உகந்த பொழில்கள் (லீலோத்யானங்கள்)

கைம்சித் நாராயண திவ்ய லீலா அஸாதாரணை: கைம்சித் பத்ம வநாலயா திவ்ய லீலா அஸாதாரணை: ஸாதாரணைம்ச கைம்சித் ஸுகஸாரிகா மயூர கோகிலாதிபி: கோமல கூஜிதை :ஆகுலை:திவ்ய உத்யாந ஸத ஸஹஸ்ரராவ்ருதே (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

எம்பெருமானுடைய லீலைக்கே உரியவைகளும் , பிராட்டியினுடைய லீலைக்கே உரியவைகளும், இருவருடைய லீலைக்கே உரியவைகளுமாய், அழகிய குரலையுடைய பைங்கிளிகள், பூவைகள் , மயில்கள், குயில்கள் முதலான பறவைகள் எழுப்பிடும் இனிய ஒலி மிகுந்து இருக்கும் திவ்யமான நூறாயிரம் பொழில்கள் சூழப்பட்டதாய்

சூர்ணை-3 நீரோடைகள்

மணி முக்தா ப்ரவாளக்ருத ஸோபாநை: திவ்ய அமல அம்ருத ரஸோதகை: திவ்யாண்ட ஜவரை: அதி ரமணிய தர்ஸனை: அதி மநோஹர மதுர ஸ்வரை: ஆகுலை: அந்தஸ்த முக்தாமய திவ்ய க்ரீடா ஸ்தாநோபஸோபிதை: திவ்ய செளகந்திக வாபீ ஸதசஹஸ்ரரை: திவ்ய ராஜ ஹம்சாவலீ விராஜிதை: ஆவ்ருதே:- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

ரத்தினம், முத்து, பவளம் முதலியவற்றினால் செய்யப்பட்ட படிக்கட்டுகளை உடையதாய், எப்போதும் நிறைந்து மிகவும் தெளிந்த அமிர்தரசம் போன்ற நீரோடைகளை உடையதாய், கண்ணுக்கழகியவைகளும், நெஞ்சை ஈர்க்கும் குரல் இனிமையுமுடைய தெய்வீகப்பறவைகளால் சூழப்பட்டதாய், உள்ளே உண்டான முத்துகளாலான உல்லாசமிடும் இடங்களுடன் விளங்குவதாய், அபராக்ருதமான செங்கழுநீர் பூக்களையுடைய நீர் நிறைந்த நூறாயிரம் குளங்களுடன் சுத்த சத்வமயமான ராஜஹம்ஸப் பறவைகள் கூட்டமாக முன் சொன்ன நீர்நிலைகளில் சூழப்பட்டிருப்பதாய்,

சூர்ணை-3 விளையாட்டிடங்கள் (லீலாஸ்தானக்கள்)

நிரஸ்த அதிசய ஆனந்தைக ரஸதயா ச ஆனந்த்யாச்ச ப்ரவிஷ்டாந் உந்மாதயத்பி:

கர்ரீடோத்தேஸை: விராஜிதே-3

உயர்வற உயர்ந்து ஆனந்தமும் எல்லையற்ற இன்பமும் வடிவெடுத்து, அளவில்லாமலிருக்கையாலும், சுவையுடைமையாலும் உள்ளே புகுந்தவர்களை மயக்கும் விளையாட்டிடங்கள் கொண்டு விளங்குவதாய்,

சூர்ணை-3 பூம்பள்ளிகள்

தத்ர தத்ர கருத திவ்ய புஷ் பர்யங்கோபஸோபிதே (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அவ்விடங்களில் செய்யப்பட்ட பூம்பள்ளிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாய்,

சூர்ணை-3 வண்டுகளின் கானம்

நாநா புஷ்பாஸவாஸ்வாத மத்த ப்ருங்காவலீபி: உத்கீயமாந திவ்ய காந்தர்வேண ஆபூரிதே- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

பலவகைப்பட்ட மலர்களிலுள்ள தேனைப்பருகிக் களித்த வண்டுக்கூட்டங்கள் முரலும் இன்னிசை எங்கும் பரவி நிறைந்ததாய்,

சூர்ணை-3 மந்த மாருதத்துடன் திருப்பள்ளிக்கட்டில்

சந்தன அகரு கர்ப்பூர திவ்ய புஷ்ப அவகாஹி மந்தா நிலா ஸேவ்யமாநே மத்யே திவ்ய புஷ்ப ஸஞ்சய விசித்ரிதே மஹதி திவ்ய யோக பர்யங்கே அநந்த போகிநி-(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

சந்தனம் , அகில் , பச்சைக்கற்பூரம், திவ்ய புஷ்பங்கள் ஆகியவை இவற்றுள் புகுந்து அங்குள்ள பரிமளங்களைக் சுமந்து கொண்டுவருகிற மந்தமாருதம் வீசப்பெற்றதாய், அங்கு குவிந்திருக்கும் மலர்கள் இடையில் விடு பூக்களாலே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதான திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலே அழகிய தோற்றத்துடன் கூடிய ஆதிசேஷன் மேல்

சூர்ணை-3 பிராட்டியோடு சேர்த்தி

ஸ்ரீமத்வைகுண்ட ஐஸ்வர்யாதி திவ்ய லோகம் ஆத்ம காந்த்யா விஸ்வம் ஆப்யாயயந்த்யா ஸேஷ ஸேஷாஸநாதி ஸர்வ பரிஜனம் பகவத: தத்ததவஸ்தோசித பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயந்த்யா, ஸீல ரூப குண விலாஸாதிபி: ஆத்ம அனுரூபயா ஸ்ரீயா ஸஹ ஆஸீநம் -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

ஸ்ரீவைகுண்டச் செல்வம் நிறைந்த திருநாடு முழுவதையும், தனது ஒளியால் விளங்கச் செய்து மகிழ்விப்பவளும் , ஆதிசேஷன் ,சேனைமுதலிகள்,முதலிய அனைத்துத் தொண்டர் குழாங்களையும் எம்பெருமானது அந்தந்த நிலைகளுக்குரிய கைங்கர்யத்தில் நியமிப்பவளும், பரந்திருக்கும் சீலம் , வடிவு, நற்பண்பு முதலியவற்றால் தனக்கு ஏற்றவளுமான பிராட்டியோடு கூட வீற்றிந்தருள்பவரும்,

சூர்ணை-3 திருக்கண்கள் திருமேனி முதலியன

ப்ரத்யக்ர உன்மீலித ஸரசிஜ ஸத்ருஸ நயன யுகளம் ஸ்வச்ச நீல ஜீமூத ஸங்காஸம் அத்யஜ்ஜ்வல பீத வாஸஸம் ஸ்வயா ப்ரபயா அதி நிர்மலயா அதி ஸீதலயா ஸ்வச்சயா மாணிக்யாபயா க்ருத்ஸ்நம் ஜகத் பாஸயந்தம், அசிந்த்ய திவ்ய அத்புத நித்ய யௌவந ஸ்வபாவ லாவண்யமய அம்ருத ஸாகரம் அதி ஸௌகுமார்யாத் ஈஷத்பிரஸ்விந்நவத் ஆலக்ஷ்யமாண லலாட பலக திவ்ய அலகாவலீ விராஜிதம் (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அப்போதலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடையவரும் , தெளிந்த நீலமேகம் போன்றவரும், மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கும் பீதாம்பரத்தையுடையவரும், மாசற்றதாய், மிகக் குளிர்ந்ததாய், மிகவும் சுகுமாரமாய், பொலிவுடைய மாணிக்கம் போன்ற தனது ஒளியினால் உலகம் முழுவதையும் விளங்கச்செய்ப்பவரும், சிந்தனைக்கெட்டாததும், திவ்யமாயும் ,ஆச்சரியமாயும் , நித்யமாயிருக்கிற இளமையை இயல்பாக உடைய அழகு நிறைந்த அமுதக்கடலாய், மிகவும் மென்மையாய், தளிர் போன்றதாய் சிறிது குறுவியர்ப்பு அரும்பினாற்போலே காண்கிற நெற்றியில் படிந்த திருக்குழல்களாலே விளங்குபவராய்,

சூர்ணை-3 திருக்கண்கள் திருமேனி முதலியன

பிரபுத்த முக்தாம்புஜ சாருலோசநம் ஸவிப்ரம் ப்ருலதம் உஜ்ஜ்வல அதரம் ஸூசிஸ்மிதம் கோமல கண்டம் உந்நஸம் -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப் போன்ற அழகிய கண்களையும், பரவிய கொடி போன்ற அடர்ந்த புருவங்களையும், மிக்க அழகியுடைய ஒளிர்கின்ற அதரத்தையும்,கபடமற்ற புன்சிரிப்பையும், அழகிய கன்னங்களையும்(கபோலங்களையும்), உயர்ந்த திருமூக்கினை உடையவனும்

சூர்ணை-3 திருமேனி- திருக்கைகள்

உதக்ர பீந அம்ச விலம்பி குண்டல அலகாவலீ பந்துர கம்பு கந்தரம் ப்ரியா அவதம்ச உத்பல கர்ண பூஷண ஸ்லதாலகாபந்த விமர்த்த ஸம்ஸிபி: சதுர்ப்பிராஜாநு விலம்பிபிர் புஜை: விராஜிதம் அதி கோமள திவ்ய ரேகா அலங்க்ருத ஆதாம்ர கரதலம் திவ்ய அங்குளீயக விராஜிதம் அதி கோமளதிவ்ய நகாவலீ விராஜிதம் அதிரக்தாங்குளீ பிரலங்க்ருதம் -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

உயர்ந்தும் பருத்தும் தோள்கள் வரை தொங்குகின்ற காதின் திருக்குண்டலங்களாலும், திருக்குழல் கற்றைகளாலும் , அழகுபெற்று சங்கு போன்றிருக்கும் கழுத்தையும், பிராட்டிமார்களின் காதுக்கு அலங்காரமான நீலோற்பலமலர், காதணிகள் (கர்ணபூஷணங்கள்), அலைந்த திருக்குழல்கற்றைகள் ஆகியவை அழுந்தியிருப்பதைத்

தெரிவிக்கும் முழங்கால்வரை நீண்ட நான்கு திருக்கைகளும், மிகவும் அழகிய தாமரை, சங்கு, சக்கரம் ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிவந்த திருகைத்தலமும், மோதிரங்கள் தரித்தும் மிகவும் மென்மையான நகங்களால் விளங்கும் செக்கச்சிவந்த திருக்கைவிரல்களும்

சூர்ணை-3 திருவடிகள்

தத்சூணை உந்மீலித புண்டரீக ஸத்ருஸசரண யுகலம்-(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அனைவரும் சரணம் புகுவதற்கான அப்போதலர்ந்த தாமரையை ஒத்த திருவடிகளையும்,

சூர்ணை-3 திருமேனி

அதி மனோஹர கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகர குண்டல க்ரைவேயக ஹார கேபூர கடக ஸ்ரீ வத்ஸ கௌஸ்துப முக்தாதாம உதர பந்தன பீதாம்பர காஞ்சிகுண நூபுராதிபி: அத்யந்த ஸுக ஸ்பர்ஸை: திவ்ய கந்தை: பூஷணை: பூஷிதம் -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

மிகவும் அழகானதும் , திருமேனிக்கு உறுத்தாது சுகமானதும் மென்மையானதும் நறுமணம் கமழ்பவைகளாகவும் உள்ள அழகிய கிரீடமும் மகுடமும் இணைந்த ஆபரணம், தலை உச்சியில் அணிந்த சுட்டி, காதுகளில் மகரகுண்டலம் , கழுத்தில் அணியும் பொன்னாரம், தோள்வளை, முன்கைகளில் கடகம், திருமார்பினில் ஸ்ரீவத்ஸம் எனும் திருமறு(மச்சம்) , திருமார்பினில் நீலமணிகள் கொண்ட கௌஸ்துபமணி, இடுப்பினில் அணியும் உதரபந்தனம், அழகிய பொன்வேய்ந்த பட்டு ஆடை , இடையினில் அரைஞாண் ஆபரணம், திருக்கால்களில் சிலம்பு போன்ற திருவாபரணங்களுக்கு அழகுசேர்க்கும் விதமாக தரித்துக்கொண்டும், (திருவரங்கத்தின் உற்சவங்களில் “ ஆபரணங்களுக்கு அழகு கொடுக்கும் பெருமாள் “என்று அரையர் ஸ்வாமிகள் சேவிப்பதை இங்கு அனுபவித்து இன்புறலாம்)

சூர்ணை-3 திருமாலை

ஸ்ரீ மத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம்(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அழகிய வைஜயந்தி எனும் மலர்மாலையும்,

சூர்ணை-3 திவ்யாயுதங்கள், நித்யர்கள்

ஸங்க சக்ர கதாஸி ஸார்ங்காதி திவ்ய ஆயுதை: ஸேவ்யமானம் ஸ்வ ஸங்கல்ப மாத்ர அவக்லுப்த ஜகத் ஜன்ம ஸ்திதி த்வம் சாதிகே ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்த ஸமஸ்த ஆத்மைஸ்வரயம் வைநயதேயாதிபி: ஸ்வபாவதோ நிரஸ்த ஸமஸ்த ஸாம்சாரிக ஸ்வபாவை: பகவத் பரிசர்யாகரண யோக்யை: பகவத் பரிசர்யைக போகை: நித்ய ஸித்தை: அநந்தையதாயோகம் ஸேவ்ய மாநம் -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

சங்கு, சக்கரம், கதை ,வில், நந்தகமெனும் வாள் முதலிய திவ்ய ஆயுதங்களாய் இருக்கும் நித்யதூரிகளால் சேவிக்கப்பட்டவரும், , நினைத்த மாத்திரத்திலே அகில உலகத்தினையும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் முதலியவைகளை நிர்வகிக்கும் சேனை முதலியாரிடம் தன்னுடைய நியமனச் செல்வத்தை ஒப்படைத்தவராய், இயற்கையாகவே சம்சாரிகளின் இயல்பு எதுவும் இல்லாதவர்களாக எம்பெருமானுக்கு தொண்டு பூண்டிருப்பதும், அந்தக் கைங்கரியத்தையே நித்திய போகமாக கொண்டு தங்களை தரிக்க வைப்பது வேறொன்றும் இல்லாதவர்களாய் பெரிய திருவடி எனும் கருடன் தொடக்கமாக

கஜானனர், ஸிம்ஹாநநர் முதலான பரிஜனர்கள்(பாரிஷதத்யர்கள்), குமுதர், சண்டர் போன்ற கணநாயகர்கள் முதலிய எண்ணிறந்த நித்ய சூரிகளாலே முறைப்படி சேவிக்கப்பெற்றவராய்,

சூர்ணை-3 திவ்ய கடாசூடம் மற்றும் சொல்லமுதம்

ஆத்மபோகேன அநுஸம்ஹித பராதிகால திவ்யாமல கோமல அவலோகநேந விஸ்வம் ஆஹ்லாதயந்தம் ஈஷத் உந்மீலித முகாம்புஜா உதர விநிர்க்கதேந திவ்யாநநாரவிந்த ஸோபா ஜநகேந திவ்ய காம்பீர்ய ஒளதார்ய ஸௌந்தர்ய மாதூர்யாதி அநவதிக குண கண விபூஷிதேந அதிமநோஹர திவ்ய பாவ கர்பேண திவ்ய லீலாலாபாம்ருதேந அகில ஜநஹ்ருதயாந்தராணி ஆபூரயந்தம் பகவந்தம் நாராயணம் -- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அளவிறந்த கால தத்வம் என்பதை கடந்தும் சிறப்புமிக்கதாய், நிர்மலமானதாய், அழகான தன் அருள்நோக்கால் அனைத்தையும் உகப்பிப்பவராய், அதையே தன் பேறாகக் கருதுபவராய். சிறிது அலர்ந்த முகத்தாமரையிடைவிலிருந்து உண்டான திருஅதரங்கள் ஆபரணம் சாற்றியது போன்ற அழகை உண்டாக்குவதாய், அந்த திருவதரங்களிலிருந்து வரும் இனிய சொற்கள் (சொல்லமுதம்) திவ்யமாகவும் கம்பீரம்,வள்ளன்மை ,பெருந்தன்மை, அருள், இனிமை ஒளி முதலான எண்ணிறந்த நற்குணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாய், மனதினை ஈர்ப்பதாய், அழகிய கருத்துகளையுடையதாய், பெருமகிழ்ச்சி ததும்புவதாய், கேட்பவர்களுக்கு அமிர்தம் போன்றுள்ள இனிய சொற்களால் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் நிரப்புவராய் கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக உள்ளவராகத் திகழும் பகவான் எனப்படும் நாராயணனை

சூர்ணை-3

த்யாந யோகேந த்ருஷ்ட்வா ததோ பகவத: நித்ய ஸ்வாம்யம் ஆத்மந: நித்யதாஸ்யம் ச யதாவஸ்திதம் அநுஸந்தாய - (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

உட்கண்ணால் கண்டு (மனதில் நேரே காண்பதுபோல்) உணர்ந்து (சாசூதாக்கரித்து), சிந்தை செய்து, மனத்தாலே அப்பெருமானுக்கு இயற்கையாகவுள்ள சேஷித்வம் எனும் ஆளும் தன்மையும் , தனக்கு இயல்பாகவுள்ள அடிமைச்செல்வத்தையும் (சேஷத்வத்தையும்), தொண்டு உறவையும் உள்ளபடி இடைவிடாது கூறி இந்த சம்பந்த ஞானத்தினாலும் மனதில் நேரே கண்டதாலும் தொண்டினைச் செய்யும் மன உறுதியைக் கூறுகிறது எனக்கொள்ளலாம்.

சூர்ணை-3

கதாs அஹம் பகவந்தம் நாராயணம் மம குல நாதம் மம குல தைவதம் மம குல தனம் மமபோக்கியம் மம மாதரம் மம பிதரம் மம ஸர்வம் ஸாசூதாக்கரவாணி சகூஷாஷா: (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

என் குலநாதனாய், “எந்தை தந்தை தந்தை” (திருப்பல்லாண்டு -6) என்று பெரியாழ்வார் அருளியதுபோல் என் குலத்திற்கு வழிவழி வந்த தெய்வமாய், என் குலத்திற்கு ஆபத்திக்குற்கு உதவும் கைமுதலாய், செல்வமுமாய். எனக்கு மிக்க இனியராய், எனக்குத் தாயாய், தந்தையாய் மற்றும் எனக்கு எல்லாமுமாக இருக்கும் கல்யாணகுணங்களைக்

கொண்ட பகவான் நாராயணனை (மேலேசொன்னதுபோல் மனக்கண்ணால் அல்லாமல்) எப்போது நான் நேரே கண்ணாரக் காண்பேன்? அந்த நாள் என்று வருமோ? என்று பதறுகிறார்.

தூர்ணை-3

கதாஹம் பகவத் பாதாம்புஜ த்வயம் ஸிரஸா (ஸங்க்ரஹீஷ்யாமி) தாரயிஷ்யாமி கதாஹம் பகவத் பாதாம்புஜ த்வய பரிசர்யாகரண யோக்ய: (ததேக போக:) தத்பாதௌ பரிசரிஷ்யாமி; - (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

“கண்டுகொண்டு என் கண்ணிணைகள் என்று கொலோ களிக்கும் நாள் “ (பெருமாள் திருமொழி 1-1) என்று குலகசேகரஆழ்வார் அருளியபடி நான் பரமபதத்திற்கு சென்று எம்பெருமானை நேரே காணப்போவது என்றோ? எம்பெருமானது திருவடியிணையை நான் எப்போது நான் தலையால் தாங்கப்போகிறேன்?- விசாலமான பூமிக்களவாக்கின திருவடித்தாமரைகளை என் தலைக்கு அளவாக்கலாகாதோ எனும் பொருள்கொண்ட “நின் பாத பங்கயமே தலைக்கு அணியாய்” (திருவாய் மொழி -9-2-2) என்றும் , “கோலமாமென் சென்னிக்கு உன் கமலமன்ன குரைகழலே” (திருவாய்மொழி -4-3-6) என்றும் நம்மாழ்வார் அருளியபடியும், ஆளவந்தார் அருளிய ஸ்தோத்ர ரத்னம் எனும் நூலில், திருவிக்ரம அவதாரம் செய்த எம்பிரானே ! சங்கு, சக்கரம் , கற்பகத்தரு, கொடி, தாமரை அங்குஸம், வஜ்ராயுதம் அக்கியவைகளை அடையாளமாக உடைய , உன் திருவடித்தாமரையிணை என் தலையை எப்போது அலங்கரிக்கப்போகிறது? எனும் பொருள்கொண்ட

கதா புநச் சங்க ரதாங்க கல்பக

த்வஜாரவிந்த அங்குச வஜ்ர லாஞ்சநம்

த்ரிவிக்ரம தவச் சரணாம் புஜத்வயம்

மதிய மூர்த்தநம் அலங்கரிஷ்யதி— (ஸ்தோத்ரரத்னம்- 31) துதியில் கூறியது போன்று

என்றைக்கு அடியேன் எம்பெருமானின் திருவடியிணைகளில் அடிமை செய்ய உரியவனாய், அவ்வடிமையில் ருசி கண்டவனாய் அந்த திருவடிகளில் தொண்டு புரிவேன் ? என்று அங்கலாய்க்கிறார்

தூர்ணை-3

கதாஹம் பகவத் பாதாம்புஜ த்வய பரிசர்யாஸயா நிரஸ்த ஸமஸ்தேதர போகாஸ: அபகத ஸமஸ்த ஸாம்சாரிக ஸ்வபாவ: தத்பாதாம்புஜத்வயம் ப்ரவேஷ்யாமி - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்-3)

எம்பெருமானின் திருவடித்தாமரையடியிணையில் உள்ள கைங்கரிய ருசியாலே இதர விஷயங்களில் ஆசை இல்லாதவனாய், தாழ்ந்த விஷயங்களில் விருப்பு, நல்ல விஷயங்களில் வெறுப்பு (ராக த்வேஷம்) முதலிய சம்சாரிகளின் இயல்புகள் அனைத்தும் தானாகவே அழியப்பெற்றவனாய், அடியேன் எப்போது அந்த திருவடியிணையைக் கிட்டுவேன்?

தூர்ணை-3

கதா மாம் பகவான் ஸ்வகீயயா அதி ஸீதலயா த்ருஸா அவலோக்ய ஸ்நிக்த கம்பீர மதுரயா கிரா பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயிஷ்யதி -(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

அப்பெருமான் தனக்கே உரிய மிகக் குளிர்ந்த கண்களாலே அடியேனைக் குளிர நோக்கி , கம்பீரமானதும் இனிமையானதுமான வார்த்தையாலே “முகப்பே கூவிப்பணி கொள்ளாய்” (திருவாய்மொழி-8-5-7) என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கேற்ப கைங்கரியத்தில் என்னை நியமிக்கப்போவது எப்போது?

சூர்ணை-3

இதி பகவத் பரிசர்யாயாம் ஆஸாம் வர்த்தயித்வா தயைவ ஆஸயா தத்பிரஸாத உபப்ரும்ஹிதயா பகவந்தம் உபேத்ய தூராத் ஏவ பகவந்தம் ஸேஷ போகே ஸ்ரியா ஸஹாஸீநம் வைநதேயாதிபி: ஸேவ்யமாநம் “ஸமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீ மதே நாராயணாய நம” - இதி ப்ரணம்ய உத்தாய உத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய, --(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

இப்படிப்பாரித்து, எம்பெருமானுடைய கைங்கரியத்திலே ஆசையைப் பெருக்கி, எம்பெருமானுடைய திருவருளினால் மென்மேலும் கரைபுரண்டு பெருகும் அந்தப் பேரவாவோடு எம்பெருமானைக்கிட்டி, ஆதிசேஷன் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே கூட இனிது அமர்ந்து இருப்பவராய், பெரியதிருவடியாகிய கருடன் , முதலிய நித்ய சூரிகளாலே எப்போதும் சேவிக்கப்பட்டவராய் இருக்கும் அப்பெருமானை, “அனைத்து பரிவாரங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்” (“ ஸமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:”) , என்று சொல்லி, தூரத்தில் தண்டனிட்டு (தரையில் கைகூப்பியவண்ணம் ஒரு தடிபோன்று கிடந்து வணங்குதல்) துதித்துக்கொண்டே எம்பெருமானை நெருங்கும் வரையில், அதற்குப்பிறகும் ஆர்வ மிகுதியால் பலகால் தண்டனிட்டுக்கொண்டு சென்று ,

சூர்ணை-3

அத்யந்த ஸாத்வஸ விநயாவநதோ பூத்வா, பகவத் பாரிஷத கணநாயகை: த்வார பாலை: க்ருபயா ஸ்நேக கர்ப்பயா த்ருஸா அவலோகித: ஸம்யகபிவந்திதை: தைரேவ அநுமத: பகவந்தம் உபேத்ய ஸ்ரீமதா மூல மந்த்ரேண “ பகவந் ! மாம் ஐகாந்திக ஆத்யந்திக பரிசர்யா கரணாய பரிக்ருஹணீஷ்வ” இதி யாசமாந ப்ரணம்ய ஆத்மாநம் பகவதே நிவேதயேத்|| -- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-3)

மிகுதியாகக் கொண்ட அச்சத்தினால் வஸ்திரத்தினை ஒதுக்குவது வாயைப்பொத்திக் கொள்வது போன்றவைகளை மிகவும் கூச்சத்தோடும், அடக்கத்தோடும், பணிவோடும் செய்து தலை வணங்கி, எம்பெருமானது திருவோலக்கத்திலே குழுமியுள்ளவர்களான கணநாதர்கள், திருவாசல் காக்கும் முதலிகள், ஆகியவர்களின் அருளோடு , அன்பு ததும்பும் அருட்கண்பார்வை கிட்டப்பெற்றவனாய், மனப்பூர்வமாக தண்டனிட்டுப்பட்ட அவர்களாலே அனுமதி பெறப்பட்டவனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் அருகிற்சென்று, அஷ்டாக்ஷரமந்திரமான திருமந்திரத்தைக் கொண்டு ,” அடியேனை வேறு எதிலும் ஈடுபடாதவனாக்கி, காலமெல்லாம் எல்லையற்ற நித்ய கைங்கரியத்தினை தேவரீருக்கே(எம்பெருமானுக்கே) செய்வதற்கு கைக்கொண்டருளவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு தண்டனிட்டு தன்னை எம்பெருமானிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் . ஆத்ம சமர்ப்பணத்திற்கு பின்னர்,

சூர்ணை-4

ததோ பகவதா ஸ்வயமேவ ஆத்ம ஸஞ்ஜீவநேந அமர்யாத ஸீலவதா அதி ப்ரேமாந் விதேந அவலோகநேந அவலோக்ய ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வஅவஸ்த உசித அத்யந்த ஸேஷபாவாய ஸ்வீக்ருத: அநுஜ்ஞாதஸ்அ அத்யந்த ஸாத்வஸ விநாயாவந்த: கிங்குர்வாண: க்ருதாஜ்ஞசுலி புட: பகவந்தம் உபாஸீத|| ---(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-4)

இவ்வாறு தன்னை சமர்பித்தபிறகு, எம்பெருமான் இவன் வேண்டியபடியே எல்லையற்ற நீர்மையுடையதாய் மிகவும் அன்போடு கூடினதான ஆத்மாவை உய்விக்கும் படியாக அருள் நோக்கினாலே (கடாக்ஷத்தாலே) , ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி , வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் (திருவாய்மொழி 3-3-1) என்று நம்மாழ்வார் அருளியதையொப்ப எல்லாதேசங்களிலும் எல்லாகாலங்களிலும் எல்லா நிலைகளிலும் பொருத்தமான முடிவற்ற தொண்டின் பொருட்டு ஏற்கப்பட்டவனாயும் அனுமதிக்கப்பட்டவனாகவும் ஆகி அதன்பின் மன அச்சத்தால் , அடக்கவொடுக்கமாக , தலைசாய்த்துப் பணிவிடை செய்பவனாகி தன் இயல்புக்கத்தக்கவாறு அஞ்சலி செய்து கொண்டு “அந்தமில் பேரின்பத்து அடியோடிருந்தமை”(திருவாய்மொழி 10-9-11) என்று நம்மாழ்வார் அருளியவண்ணம் அப்பெருமானை சேவித்துக்கொண்டு இருப்பான்.

சூர்ணை-5

ததஸ்ஸ அநுபூயமாந பாவவிஸேஷ: நிரதிஸய ப்ரீத்யா அந்யத் கிஞ்சித் கர்த்தும் த்ரஷ்டும் ஸ்மர்த்தும் அஸக்த: புநரபி ஸேஷபாவமேவ யாசமாந: பகவந்தமேவ அவிச்சிந்ந ஸ்ரோதோருபேண அவலோகநேந அவலோகயந் ஆஸீத || ---(ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-5)

பின்னையும் எம்பெருமானுடைய இயல்பு திருவடிவம் (ஸ்வரூப, ரூப) உண்மையான தன்மை (ஸ்வாபாவம்) ஆகியவைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு,எம்பெருமானுடைய தன்மைகளான பாபமற்றவனாயிருக்கை, கிழத்தனம் அற்றவனாகயிருக்கை, மரணமற்றவனாயிருக்கை, வருத்தமற்றவனாயிருக்கை, பசியற்றாவனாயிருக்கை, தாகமற்றவானியிருக்கை , நிலையான கல்யாண குணங்களை உடையவனாகவிருக்கை, எது செய்ய நினைத்தாலும் தடையின்றி செய்து தலைக்கட்டும் தன்மை எனும் எட்டு குணங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவனாய் ஒப்பும் உயர்வும் அற்ற உகப்பாலும் ஆனந்த மிகுதியாலே வேறொன்றைச் செய்தல் , பார்த்தல், நினைத்தல் செய்ய மாட்டாதவனாய் நித்யமான தொண்டினைப் பெற்றிருந்த போதிலும் , அதனுடைய இனிமையாலே இக்கைங்கரியம் தொடர்ந்து நிலைக்க வேண்டும் என்னும் ஐயத்தாலே மேலும் மேலும் இக்கைங்கரியம் தொடர்ந்து குலையாமல் நிலைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை இடைவிடாது வைத்தகண்வாங்காது (தைலதாரை போல்இருக்கும் பார்வையால்) பார்த்துக்கொண்டு இருப்பான்.. எம்பெருமானின் திருவுள்ளப்படி அருள்பெற்ற இத்தகைய ஆன்மாவின் பேற்றை (புருஷார்த்தத்தை), தான் நெடுங்காலம் இழந்திருந்தமையின் நோவு தீர கண்ணிமைக்கால் எப்பொழுதும் தரிசித்து இன்புறுவதை சொல்கிறார்.

சூர்ணை-6

ததோ பகவதா ஸ்வயமேவ ஆத்ம ஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந அவலோக்ய ஸஸ்மிதமாஹூய ஸமஸ்த க்லேஸாபஹம் நிரதிஸ்ய ஸூகாவஹம் ஆத்மீயம் ஸ்ரீமத் பாதாரவிந்த யுகளம் ஸிரஸி க்ருதம் த்யாத்வா அம்ருத ஸாகராந்தர் நிமக்ந ஸர்வாவயவ: ஸூகமாஸீத|| --- (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்-6)

“ஆழிப்பிரான்: என்பதற்கு சுதர்சனச் சக்கரத்தை கையிலேந்திய பெருமாள் எனவும் திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்ட பெருமாள் என்று கூறப்படும் பரமபுருஷனின் ஒப்புயர்வற்ற பெருமையை நோக்குமிடத்து, எம்பெருமான் முன் நிற்பதற்கும் நாம் யோக்கியரில்லை என்று பொருள்கொண்ட “அம்மான் ஆழிப்பிரானார் அவன் எவ்விடத்தான்யானார் (திருவாய்மொழி - 5-1-7) என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கிணங்க இந்த ஆத்மா தனக்கு அனாதிகாலமாக இருந்து வருகிற தாழ்வை நினைத்து அகலத்தொடங்க , எம்பெருமான் இவன் குளிரும்படியாக அழகிய கடைக்கண்ணாலே நோக்கி “ தனக்குத் தானே ஈச்வரன் என்று அநாதிகாலமாக நினத்திருந்த ஜீவன் , எம்பெருமானுக்கு அடியேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டு நம் நிழலில் ஒதுங்கிறானே, என்னும் உவப்பின் மிகுதியால் புன்முறுவல் செய்து தன்னுடைய அழகிய திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி, “இங்கு வாராய் ” என்று சோதிவாய் திறந்து அருகில் வரச்சொல்லி அழைத்து, உலகவாழ்க்கையில் ஜீவன் அனுபவித்த அனைத்துத் துன்பங்களையும் போக்கவல்ல எல்லையற்ற இன்பத்தை அருளும் எல்லாம்வல்ல பெரியபிராட்டியுடன் எப்போதுமுள்ள நாராயணனின் திருவடித்தாமரை இணைகளை ஜீவன் தன் தலையிலே வைத்தத்தாக தியானம்பண்ணி , பேரின்பமிகு அமிர்தமாகிய ஆனந்தக் கடலினுள்ளே எல்லா அவயவங்களும் மூழ்கப் பெற்றவனாகக் கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பான்.

எம்பெருமானின் மேன்மையை நினைத்து அகல நிற்கையில் எம்பெருமான் திருக்கண் குளிர கடாசூறித்து , புன்முறுவல் செய்து ,இங்கே வராய் என சோதிவாய் திறந்து அழைத்து, சகலவிதமான கவலைகளையும் போக்கி ஆனந்தத்தைத் தருவதான எம்பெருமானின் திருவடித்தாமரையிணையினை தலைக்கு மேலே வைக்க “அடிதுடுமரசு பெற்று” ஆனந்தமயமான அமுதக் கடலினுள் நித்யமான ஆனந்தம் பெறும் பாக்கியத்தைச் சொல்கிறார்.

ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம் முற்றுப்பெற்றது

20.3.அர்ச்சிராதி மார்க்கம்

“அர்ச்சிராதி மார்க்கம்”

பங்குனி உத்தர நன்னாளில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸ்ரீரங்கநாதன் திவ்யதம்பதிகள் திருச்சேர்த்தி உற்சவத்தில் ஸ்வாமி ராமானுஜர் சம்சாரிகள் மேல் அளவற்ற ஆதாரத்துடன் சரணாகதியெனும் தத்துவத்தை ஒளிர்விடச் செய்தார். சரணாகதியின் சாரமாக மூன்று கத்யங்களை (கத்யத்ரயம்) திவ்ய தம்பதிகளின் முன்னிலையே அருளினார் எனப் பார்த்தோம். அந்த மூன்று கத்யங்களில் மூன்றாவதாக ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் எம்பெருமான் ஸ்வாமி ராமானுஜருக்கு அந்தரங்கமாகக் காண்பித்தருளிய பரமபதமெனப்படும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தின் சிறப்புகளையும், மோகூதத்தையடைந்த ஒரு ஜீவன் பெற்ற ஆனந்தத்தையும், தொண்டுபுரிதலையும், எம்பெருமானின் கருணையினையும் ஆழ்ந்து விளக்கியிருப்பதை அனுபவித்தோம். பிராட்டியும் எம்பெருமானும் சோதிவாய் திறந்து ஸ்வாமி ராமானுஜரின் சரணாகதியை ஏற்று அவர் நினத்தவை அனைத்தும் கைகூடுமென்று அருள் புரிந்துள்ளனர். மேலும் ஸ்வாமி ராமானுஜர் பிரார்த்தித்தமையை செவிமடுத்த திருவரங்கன், “வைகுந்தமாநகர் சென்று அங்கு எம்பெருமானுக்கு நித்தியமான தொண்டு புரிவீராக” என்று திருவருள் புரிந்தான் என்றும் பார்த்தோம். சாதாரணமாக வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளும் சம்சாரிகள் மேல் அளவற்ற கருணை கொண்டிருந்த ஸ்வாமி ராமானுஜர், தாயுள்ளத்துடன் தன் திருவடி சம்பந்தம் உடைய அனைவரும் வைகுந்தம் ஏகி அங்கு எம்பெருமானுக்கு நித்தியமான தொண்டினைப் புரிவதற்கு அருளவேண்டுமென்று திருவரங்கனைப் பிரார்த்தித்தார். எம்பெருமானும் திருவுள்ளம் உகந்து ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்று திருவருள் புரிந்தார். ஸ்வாமி ராமானுஜரும் எழுபத்து நான்கு சிம்மாசனாதிபதிகளை நியமித்து, அவர்கள் வழிவந்த ஆச்சாரியர்கள் மூலமாக இன்று வரை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்வாமி ராமானுஜரின் திருவடி சம்பந்தம் கிடைக்கப்பெற்று அவருடைய திருவருளுக்கு இலக்காகி வருகிறோம். ஸ்வாமி ராமானுஜரின் திருவடி சம்பந்தமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வைகுந்தமாநகர் சென்று அங்கு எம்பெருமானுக்கு வழுவிலா அடிமை செய்வர் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

அந்த பரமாச்சாரியன் திருவடிசம்பந்தம் பெற்ற ஜீவன் எவ்வாறு பரமபதம் அல்லது வைகுந்தம் செல்கிறான் என்பதை “அர்ச்சிராதி மார்க்கம்” என்போர் பெரியோர். நாம் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தில் பரமபதத்தினை பற்றி ஸ்வாமி ராமானுஜர் அருளியிருப்பதை படித்து இன்புற்றோம். ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தை அனுபவித்து இன்புறுங்கால் அதனைடையும் வழியான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் தொகுத்தளித்தால் அவ்வனுபவத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டும்படி அமையுமே எனும் உந்துதலில் இச்சிறிய தொகுப்பினை மேற்கொண்டேன். லோககுரு ஸ்வாமி பிள்ளலோகாச்சாரியார் பதினெட்டு ரஹசியங்களைக் கொண்ட ‘அஷ்டாதஸ ரஹசியம்’ எனும் நூலை அருளியுள்ளார். இந்த ரஹசியங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்திற்கு அவர் விட்டுச்சென்ற மாநிதியாகப் போற்றப்பட்டு பல ஆசார்யர்களால் வியாக்கியானங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது, அதில் ஐந்தாவதான “அர்ச்சிராதி”யெனும் ரஹசியத்தில் ஒரு ஜீவன் வாழ்காலம் முடிந்தபின் எவ்வாறு அர்ச்சிராதியெனும் மார்க்கத்தில் சென்று பரமபதத்தை அடைந்து எம்பெருமான் பேரருளை பெற்று, வைகுந்தமாநகரில் எம்பெருமானுக்கு நித்திய சேவை புரிந்து, பேரானந்தத்தை அடைந்து

முத்தனாகக் திகழ்கிறான் என்பதனை விவரித்துள்ளார். அதில் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயன்றதை கீழே தொகுத்துள்ளேன்.

இப்புவலகினில் பிறந்த மனித இனம் அறிவின் வழி செல்ல முயன்று, தங்களுடைய வாழ்நாளில் புறத்தில் உள்ள பொருட்களில் லயிக்கிறது. அதிலேயே ஆட்பட்டு, கண்டு, கேட்டு, உற்று, முகர்ந்து, உண்டு, ஐங்கருவிகளின் மயக்கத்தில் சிக்கி உழல்கிறது. இந்த மாய ஐங்கருவிகள் மனிதரை தான் யார்? தான் எவ்வாறு இயங்கப் பெறுகிறோம்? இந்த உடலுக்குள் இருக்கும் அந்த “நான்” யார்? என்கிற ஆத்ம சிந்தனையை மழுங்கச்செய்கிறது. இவ்வுலகில் வாழும் வாழ்க்கையே பெரும் பேறாகக் கருதச்செய்து அதிகாரம், ஆசை, செல்வம், அந்தஸ்து போன்ற பரிணாமங்களின் பிடியில் ஆட்பட்டு அதிலேயே லயிக்கிறது. அவ்வாழ்க்கையில் உயரிய நிலைகளை தான் அடைந்ததாக எண்ணி இரும்புதெய்துகிறது. ஆயினும் எல்லாவற்றையும் அடைந்துவிட்டதாக எண்ணும் மனத்தின் அடியில் தான் ஏதோ இழந்து விட்டோம் என்ற தொய்வும் வெறுமை உணர்வும் ஏற்படுகின்றது. தொய்வு ஏற்பட்டு, மூப்பும் நெருங்குங்கால், தன்னுடைய நிலையற்ற உடலில் தன்மையையும், அதினுள் உய்யும் நிலையான ஆத்மாவை பற்றியும், இவை யாவற்றுக்கும் காரணமான பரம்பொருளை பற்றியும் மனம் ஆராய்ச்சி செய்ய எத்தனிக்கிறது. அஞ்ஞானத்தால், மதிவிகற்பால் தங்களுடைய வாழ்நாளில் செய்த செயல்களை எண்ணி, கருவிலே திருவிலாது காலத்தை கழித்துவிட்டோமே என்று வருந்தி பதைபதைத்து துன்புற்று மனம் அல்லலுறுகிறது. தான் செய்த செயல்களுக்கு பரிகாரம் தேட மனிதன் முயல்கிறான். இது தான் மனித வாழ்க்கையில் காலம்தொட்டு இருக்கும் நிலை. இந்தப் புவலகினில் பிறந்தோர் இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் இனிது வாழவேண்டும் என்பதே இயல்பு. அங்ஙனம் விரும்புவர் அதற்கேற்ப நற்பண்புகளையும், சீரிய கொள்கைகளையும், நற்செயல்களையும், உயர்ந்த வாழ்க்கைநெறிகளையும், ஆன்மீகச் சிந்தனையையும் பேணி பின்பற்றி அதன்வழி நடத்தல் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

புவலகிலுள்ள பிறந்த எந்த உடலிருந்தும் ஒருநாள் ஆத்மா எனும் உயிர் தன்னுடைய உடலை விட்டுப் பிரிவது என்பது இயற்கையானது. ஆச்சாரியர்கள், ஞானிகள் மற்றும் ரிஷிகள் போன்றோர் தவிர ஏனையோர் எம்பெருமானின் மாயையினால் தனக்கு அந்திம காலம் அல்லது உயிர் பிரியும் காலம் அப்பொழுது என்பதனை உணர முடியாதவர்களாக உள்ளனர். மனிதன் இறப்பினை எய்த பின் என்னவாகிறான் எனும் கேள்வி எழுகின்றது, அவரவர் தர்மத்திற்கேற்ப இறப்பு எய்திய பூதவுடலை அக்கினிக்கோ அல்லது பூமிக்கோ ஒப்படைத்துவிடுகின்றனர். அக்கினிக்கோ அல்லது பூமிக்கோ சென்ற மறைந்த உடலை அதுநாள் வரை செயல்பட வைத்துக் கொண்டு அனைத்து இன்ப துன்பங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ‘ஆத்மா’ என்னவாயிற்று? எம்பெருமான் கருணையால் அந்த ஆத்மா வைகுந்தத்திற்கு மேற்கொள்ளும் பயணம் பற்றியே ஒரு சிறிய தொகுப்பினை அடுத்து அனுபவிக்கவிருக்கிறோம். முதலில் ஆத்மாவைப் பற்றிய குறு விளக்கத்தோடு மேலே தொடர்வோம்

ஸ்ரீவஷ்ணவ சிந்தாத்தம் “சித்” (ஆத்மா), “அசித்” (ஜடப்பொருள்) “ஈஸ்வரன்” (எம்பெருமான்) எனும் மூன்று (தத்வத்ரயம்) தத்துவங்களைக் கொண்டது. இதில் சித் எனப்படும் ஆத்மாவைப் பற்றி மேலே தொடர்வோம். சரி, ஆத்மா என்பது என்ன? ஆத்மா எத்தகையது? என்பன போன்ற பலகேள்விகள் எழுவது இயற்கை. பிள்ளைலோகாச்சார்யர் அருளிச்செய்த “தத்வத்ரயம்” மற்றும் “ தத்வ விவேகம்” எனும் நூல்களில் ஆத்மாவின் இயல்புகளை

மிக விரிவாக பற்பல ஆதாரங்களுடன் விளக்கியிருக்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தில் அளவற்ற ஞானம் கொண்டோர் வ்யாக்யானங்களை அளித்துள்ளனர். இதைப் புரிந்து விவரித்து எழுதுவதற்கு அடியேனுக்கு ஞானமில்லை. எனினும், இத்தொகுப்பிற்கு உதவும் வகையில் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முயன்றதை ஒரு குறு விளக்கமாக பதிவிட்டுள்ளேன். அடியேனின் புரிதலில் தவறிருப்பின் மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன்

ஆத்மாவின் இயல்பு

ஆத்மா உடலைவிட வேறுபட்டவர்; ஒவ்வொரு உடலிலும் தனித்தனியாக இருப்பவர். புலன்களுக்கு எட்டாதவர்; புறக்கண்களால் காண முடியாதவர்; அவயவங்கள் அற்றவராக இருப்பவர்.

ஒளிபொருந்தியவர். வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் ஒளிமிக்க ஞானரூபமாக இருப்பவர். ஆனந்தம் நிறைந்தவராக இருப்பவர். இயற்கையில் சுகமாகவிருப்பவர்.

ஞானமிக்க ஜீவாத்மா பிறப்பதுமில்லை இறப்பதுமில்லை. நித்தியமானவர் மாற்றம் இல்லாதவர்.

ஆத்மா அணு பரிமாணமுடையவர். உதாரணத்திற்கு, நெல்லின் நுனியை நூறு கூறாக்கி அதில் ஒரு கூறை எடுத்து அதை நூறு கூறாக்கி அதன் ஒரு கூறாக இருப்பவர். அதாவது ஒரு நெல்லின் நுனியில் பத்தாயிரத்தில் ஒருபங்கு அளவுள்ளவர். ஆத்மா அணுவினைப் போன்றதோர் அளவினை உடையவராக இருக்கிறார் என்பதற்கு ஒரு உதாரணமாக இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ஆத்மா, உடல் முழுதும் தன் ஞானத்தால் வியாபித்துள்ளதால் இருதயத்தினுள் அணுப் பரிமாணத்துடன் இருந்தாலும், உடலின் சுக துக்க அனுபவங்கள் ஆத்மாவிற்கு ஏற்படுகின்றன.

ஆத்மாவை தீயினால் கொளுத்தவோ நீரினால் நனைக்கவோ, காற்றினில் உலர்த்தவோ ஆயுதங்களினால் வெட்டவோ முடியாது.

ஆத்மா எல்லாவிடத்திலும் வியாபிக்கும் தன்மை உள்ளதால் எல்லாத் தத்துவங்களைக் காட்டிலும் நுண்ணியவராக உள்ளார்.

ஜீவாத்மா எம்பெருமான் விருப்பப்பட்டபடி கைகொள்ளுவதற்கு தகுந்தவனாகவும், எம்பெருமானால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டும்/நியமிக்கப்பட்டும் தரிக்கப்பட்டும், அடிமைப்படுத்தப் பட்டும் இருக்கிறார்.

சரி! இவ்வளவு ஞானமும், ஒளியும், சுகமும், பிறப்பு இறப்பில்லாத நித்தியமான ஆத்மா அது தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உடலிலிருந்து கொண்டு ஏன் அல்லலுறுகிறது? ஆத்மா தங்கியுள்ள உடல் வினையாற்றுகிறது. செய்த வினைகளைப் பொருத்து அவ்வாத்மா பிறப்பு எனும் சுழலில் சிக்கி சொல்லொணாப் பிறவிகளை எடுக்கிறது. பிறந்த ஒவ்வோர் உடலிலும் தான் செய்த கர்மவினைக்கேற்ப “அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கும்” என்று நம்மாழ்வார் அருளியதற்கிணங்க அனுபவிக்கிறது. ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் கர்ம மடியாக வரும் வாசனையாலும் மற்றும் ஐந்து தன்மாத்திரைகள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து பஞ்ச பூதங்கள், பிரகிருதி, மஹத், அகங்காரம் மற்றும் மனம் போன்ற இருபத்து நான்கு தத்துவங்களால் கட்டப்பட்டு ஆத்மாவின் ஞானமும் ஒளியும் மறைக்கப்பட்டு நான் யார்? எனும் சிந்தனை மழுங்கடிக்கப்படுகிறது. மாயமிகு புறவாழ்வினை உண்மையென்றும், தானே அனைத்தும் அதிகாரி என்றும் தன்னால் முடியும் என்றும். தான் சுதந்திரன், எம்பெருமானுக்கு தொண்டு புரிபவனல்ல என்னும் ஓர் மாயத்திரையில் தன்னைக் காண்பதின் விளைவு இது. சம்சாரிகளிடம் அளவற்ற பரிவும்

கருணையுள்ளமும் கொண்ட பிராட்டியும் எம்பெருமானும் இந்த ஜீவாத்மா மீது அக்கறை கொண்டு தாங்கள் பலஅவதாரங்கள் எடுத்து ஜீவர்களை ஆட்கொள்ளத் திருவுள்ளம் கொண்டனர். வேதம், இதிகாசம், புராணங்கள், ஸ்ரீபகவத்கீதை ஆகமங்கள் போன்றவைகளையும் அளித்து, ஆத்மா தன்னிலையுணர்ந்து கடைத்தேறுகிற வழியினைக் காண்பித்தனர். ரிஷிகள், ஞானிகள், சித்தர்கள், மற்றும் ஆழ்வார்களைப் படைத்து எம்பெருமான் ஜீவர்களை நல்வழிப்படுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனந்தம். ஆனால் மனிதன் மிகவும் அறிவுள்ளவனாயிற்றே! இவைகள் அனைத்தையும் புறந்தள்ளி அவன் தான் யார் என்பதனை உணர முடியவில்லை.

ஸ்ரீமத் ராமனுஜர் அவதரித்து திவ்யதம்பதிகளின் பெருங்கருணையுடன் சம்சாரிகள் அனைவரும் பிறவிப்பெரும் துயர் நீங்கி பேரின்பம் பெறுவதற்கு எளிய வழியான சரணாகதி தத்துவத்தை தந்து அருளினார். அவர் காட்டிய வழியில் இன்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பயணிக்கின்றனர். ராமனுஜருடைய ஆச்சார்ய பரம்பரையின் மூலம் ஏற்பட்ட சம்பந்தத்தால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் பிறவிச்சோகம் நீங்கி நலமந்தமில்லதோர் நாட்டை அலங்கரிப்பர் என்பது திண்ணம். ஜீவாத்மாவைப் பற்றிய இச்சிறுகுறிப்புடன் அடுத்து நலமந்தமில்லதோர் நன்னாடான பரமபதத்திற்கு ஜீவாத்மா மேற்கொள்ளும் பயணத்தை பற்றிய தொகுப்பினுக்கு செல்வோம்

ஆத்மாவின் பயணம்

ஆத்மாவனாவன் சரீரத்தில் நின்றும் கிளம்பினவாறே போகக்கூடிய வழிகள் நான்கு உண்டு. அவை முறையே தூமாதி கதி, யாம்ய கதி, கர்ப்ப கதி மற்றும் அர்ச்சிராதி கதி எனப்படும். ஓர் ஆத்மா புண்ணியத்தின் பலனை அனுபவிக்கப் சுவர்க்கம் முதலான லோகங்களுக்கு செல்லும் வழியை தூமாதி கதி , கிருஷ்ணகதி ,பித்ருயான மார்க்கம் மற்றும் தூமாதி மார்க்கம் எனக்கூறுவர். பாவங்கள் செய்ததன் பலனை அனுபவிக்க யமலோகத்திற்கு செல்லும் வழி யாம்யகதி என்பர். செய்த கர்மங்களின் பலனாக மீண்டும் பூவுலகில் பிறப்பதற்கு தாயின் கர்ப்பத்தையடையும் வழி கர்ப்பகதியாகும். தூமாதி கதி, யாம்ய கதி மற்றும் கர்ப்ப கதி ஆகியனவற்றை விரிவுக்கஞ்சி விவரிக்க இயலவில்லை.

நற்கருமங்களினாலோ,பக்தியினாலேயோ அல்லது எம்பெருமானிடம் சரணாகதி (ப்ரபத்தி) அடைதலினாலோ, எதையும் எதிர்பாராத எம்பெருமானின் நற்கருணையாலோ (நிர்ஹேதுகக்ருபை) பெரியபிராட்டியின் கருணையால் எம்பெருமானின் அருளுக்கிலக்காகி, பாவம் மற்றும் புண்ணியம் அனைத்தும் கழியப்பெற்று ஆத்மா எம்பெருமானிடம் இடைவிடாத நித்திய கைங்கரியம் பண்ணுதலுக்கு மீண்டும் திரும்பவராத இடமான பரமபதத்திற்குச் செல்லும் வழியே தேவயான மார்க்கம், அர்ச்சிராதிகதி அல்லது அர்ச்சிராதி மார்க்கம் எனப்படும்.

அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் செல்பவர் , மானிடர் வாழும் உலகத்திற்கு வந்து உழல்வ தில்லை எனும் பொருள் கொண்ட

“ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே” - (சாந்தோக்யம் 4.15.5) என்றும்,

பரமபதச்செல்வத்தைப் பெற்றவன் மீண்டும் இவ்வுலகுக்கு வருவதில்லை, மீண்டும் இவ்வுலகுக்கு வருவதில்லை எனும் பொருளில்

“ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே ந ச புனராவர்த்ததே ந ச புனராவர்த்ததே” (சாந்தோக்யம் 8.15.1) என்றும் சாந்தோக்ய உபநிஷத் கூறுகிறது.

பரமபதம் - ஸ்ரீவைகுந்தம்

இந்த வைகுந்தநகரை ஸ்ரீவைகுந்தம், நலமந்தமில்லதோர் நாடு , திருநாடு, தெளிவிசும்ப நாடு, பரமபதம், பரமவ்யோஹம், நித்ய விபூதி, பரமாகாசம், அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடு , மீளாப் பொருவரிய விண்ணாடு (திரும்ப வராத உவமையில்லாத விண்ணுலகம்), மாகவைகுந்தம், அபராஜிதா மற்றும் கலங்காபெருநகர் என்று அனுபவித்துக் கூறுவர். நாம் ஏற்கனவே ஸ்வாமி ராமானுஜர் அருளிய ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் இதன் பெருமைகளை அனுபவித்துள்ளோம். வைகுந்த மாநகரைப்பற்றி ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் அருளிய ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம் எனும் நூலின் சில ஸ்லோகங்களைக் கொண்டு அனுபவிப்போம்,

“சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி” என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடி விஷ்ணு ஸ்தானமாகிய பரமபதத்தின் ஒளிவெள்ளத்தின் முன், அக்கினி, தூர்யன் ஆகியோருடைய ஒளிகள் மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளிபோன்று உள்ளது. பரமபதம் முக்குணங்களில் சத்துவ குணம் மட்டுமே கொண்டதாகவிருக்கும், என்றுமுள்ள நிரந்தரமான நிலையிலிருக்கும், நலமந்தமில்லாமையும், மிகுந்த அழகையும், ஆச்சரியத்தையும் கொண்டதாகவிருக்கும் எனும் பொருள்கொண்ட

யத் வைஷ்ணவம் ஹி பரமம் பதமாமநந்தி

கம் வா யாதேவ பரமம் தமஸ: பரஸ்தாத்

தேஜோமயம் பரமஸத்வமயம் த்ருவம் யுத்

ஆநந்தகந்தம் அதிஸுந்தரம் அத்புதம் யத் - (வைகுண்ட ஸ்தவம் -41) என்றும்,

இதை ஒட்டிய கருத்துடன், விஷ்ணுவினுடைய அந்த மேலான பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள். அந்த பரமபதமானது எங்கும் ஒளியால் வியாபித்திருப்பவனும் சகல புவனங்களுக்கெல்லாம் கண்ணாக இருப்பவனுமான தூர்யன் போல் பிரகாசமுள்ளது. அதில் மேதாவிகளும் துதிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களுமான நித்யதூரிகள் எப்போதும் விழிப்புடன் விளங்குவார்கள் எனும் பொருளில்

ஓம் தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய: |

திவீவ சக்ஷராததம்! தத் விப்ராஸோ விபந்யவோ

ஜாக் ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்ததே! விஷ்ணோர் யத் பரமம் பதம்|| என்று ருக் வேதம், யஜுர் வேதம், ஸாம வேதம் ஆகிய மூன்றுவேதங்களிலும் கூறப்படுகின்றது..

மேலும் மஹாபாரதத்தில், அரசனே! மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தானம் தூர்யன் அக்கினி முதலியவற்றின் ஒளியினையும் விஞ்சி நிற்பது.. தன் ஒளியாலே தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் காணமுடியாததாய் விளங்குகிறது. எனும் பொருளில் அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: |

ஸ்வையவப்ரபய ராஜந் துஷ்ப்ரக்ஷம் தேவதாநவை|| என்று வியாஸர் கூறியிருப்பதும், மேலே கண்ட மூன்றுவேதங்களிலும் கூறப்படுகின்ற ஸ்லோகத்தின் பொருளும் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது.

கவிகள் எந்த இடத்தையும் போலியாக வர்ணிப்பதுண்டு. சிறந்த நற்குணங்களைக் கொண்டும், அளவற்ற தன்மைகளைக்கொண்டும், சீரிய பொருட்கள் மற்றும் அதிசயங்களைக் கொண்டும் இப்படிப்பட்டது, அப்படிப்பட்டது என்று வர்ணனை செய்வர். ஆனால் பரமபதம் வாக்கினால் வர்ணிக்கமுடியாத அதிசயமானவிடம். பெருமான் வடிவழக்குக்கு ஒப்பாகக் போருவன இல்லாமையாலே அவ்வழகைப்பற்றி உலகத்தார்

கண்களாலும் ஆர அநுபவிக்க வேண்டுமேயொழிய, உவமானமிட்டு வாய்கொண்டு பேசுவது கூடாது . வர்ணனை செய்யப் புகுந்தால் சொல்லும் துதிமொழிகள் நிறக்கேடாகவே முடியும் எனும் பொருளுடன்

ருபேண ஸத்குணகணை:பரயா ஸம்ருத்த்யா

பாவைருதாரமதுரைரபி வா மஹிம்நா,

தாத்ருக் ததீத்ருகிதமித்யுபவர்ணயந்த்யோ

வாசோ யதீயவிபவஸ்ய திரஸ்க்ரியாயை (-வைகுண்ட ஸ்தவம் -43) என்றும்,

“ஒட்டுரைத் திவ்வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும், பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதீ “ (திருவாய்மொழி 3-1-2) என்று நம்மாழ்வார் கூறுவது இங்கு அநுபவிக்கத் தக்கது.

இவ்விடத்தில் வளருதல், தேய்தல், அழிதல் முதலிய குறைகள்(விகாரங்கள்) இல்லை. வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட பல கிரியைகள் யாகங்கள் போன்றவற்றுக்கு பலன்கள் இவ்விடத்தின் மகிமையை விட மிகவும் அற்பமானது என்றும் இவ்விடம் நித்யமானது, மேன்மை பொருந்தியது எனும் பொருளில்

யத் வருத்த்யபக்ஷயவிநாசமுகைர் விகாரை:

ஏதைரஸம்ஸ்துத மநஸ்தமிதாஸ்திசப்தம்,

யத்கௌரவாத் ச்ருதிஷு பல்கு பலம் க்ரியாணாம்

ஆதிஷ்டமந்யத் அஸுகோத்தர மத்ருவஞ் ச (-வைகுண்ட ஸ்தவம் -44) என்றும்

“போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்” என்று திருப்பாவையில் ஆண்டாள் அருளியபடிக்கு அனைத்து பாவங்களையும் உதறித் தள்ளப்பெற்றவர்கள், “போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவை தந்த பெருந்துன்பம்(திருவாய்மொழி7-5-10) வேறா” நீங்கி விளங்குபவர்கள், பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தியை பரிபக்குவமாகப் பெற்றவர்கள் மற்றும் ப்ரபத்தியினை கடைப்பிடித்தோர் ஆகியோர் தவிர மற்றவர்கள் மனத்தால் கூட அணுக முடியாத வைகுண்ட மாநகரை வைகுண்டநாதனுக்கு இருப்பிடமாக சொல்கின்றனர் எனும் பொருள்கொண்ட

நில்கல்மஷைர் நிஹதஜந்மஜராவிகாரை:

பூயிஷ்டபக்திவிபவை ரபவைரவாப்யம்

அந்யை ரதந்யபுருஷைர் மநஸாப்யநாப்யம்

வைகுண்டநாம தாம தவ ஆமநந்தி (வைகுண்ட ஸ்தவம் -45) என்றும் வைகுந்த

மாநகரைப் பற்றி விவரித்துள்ளார்.

எம்பெருமானின் திருவுள்ளம்

ஜீவர்கள் அர்ச்சிராதி கதியாகச் சென்று பரமபதத்தையடைந்து தன்னை அநுபவிக்கப் பெற வேண்டுமென்று எம்பெருமான் பாரித்திருந்தும், இவர்கள் அந்தக் கதியிற் செல்லாமல் மற்ற மூன்று கதிகளிலேயே செல்லுகிறார்கள். அது கண்டு எம்பெருமான் நம்முடைய மனோரதம் ஈடேறப் பெறவில்லையே, இனி, பிரபஞ்ச சிருஷ்டியை நிறுத்திப் போட்டுவிடலாமா என்று நினைத்தருளாமல் ‘இங்ஙனமே நடந்து போகும் அனேக ஜன்ம பரம்பரைகளினுள்ளே, ஏதேனுமொரு ஜன்மத்திலாகிலும் இவர்கள் அர்ச்சிராதி கதிக்கு வாராமற் போவார்களா? என்றேனும் ஒருநாள் வரக்கூடும்” என்றெண்ணி மென்மேலும் உலகம் படைக்கின்றானாம். “சோம்பாது இப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா” (பெரிய திருவந்தாதி2-8) என்று

பெரிய திருவந்தாதியிலும். அநேக காலம் ஜீவர்களைத் தன் வசத்திலே ஆக்குகின்ற இந்த சரீரத்தை விட்டொழிந்து போய் இப்படியே பல பல ஜனன மரணங்கள் நடந்த பின்பாகிலும் (ஏதேனுமொரு காலத்தில்) தன்னைக் கண்டு பிறவியை கழிக்கக்கூடுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி (ஒருகாலும் சோம்பிக் கைவிடாமல்) மேன்மேலும் ஊக்கங்கொண்டு உலகங்களைப் படைத்து வருகின்ற எம்பெருமான் என்று பொருள் கொண்ட “நின்று நின்று பலநாளாய்க்கும் இவ்வுடல் நீங்கிப்போய், சென்று சென்றாகிலும் கண்டு சன்மங்கழிப் பாணெண்ணி, ஒன்றியொன்றியுலகம் படைத்தான்”(திருவாய்மொழி-3-9-10) என்று திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் அருளும் அமுதமொழிகள் இங்கு அனுபவிக்கத் தக்கவையாகும்.

‘அர்ச்சிராதி மார்க்கம்’ மூலம் ஜீவனின் பயணம்

மோகூடத்தில் இச்சைகொண்டவன் “முமூகூட” என்றழைக்கப்படுகிறான். எம்பெருமானாகந்த ஒரு ஜீவன் இவ்வுடலில் இருந்து நீங்கி பரமபதம் எழுந்தருளும் வழி “அர்ச்சிராதி மார்க்கம்” என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஜீவன் பரமபதம் செல்லவேண்டுமெனில் பல பிறவிகளின் பயனாக வந்த புண்ணியம் மற்றும் பாவங்கள் முழுதுமாக நீங்கப் பெறவேண்டும். ஒரு ஜீவன் தன் உடலை விட்டு நீங்குகையில் புண்ணியங்களை வேண்டியவர்களுக்கும் , பாவங்களை எதிரிகளுக்கும் பகவானாலே கொடுக்கப்படுகிறது. இதை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் “முன்னை வினை பின்னை வினை பிராரத்தம் என்று மூன்று வகையான வினைத்தொகை யனைத்தும் யானே என்னை யடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பன் என்னும் அரங்கர் எதிராசா நீ இட்ட வழக்கன்றோ சொல்லாய்” (ஆர்த்தி பிரபந்தம்-34) என்று அருளியிருக்கிறார்.

திருமழிசை ஆழ்வார் அருளிய நான்முகன் திருவந்தாதியில், அடிமையை ஏற்றுக் கொண்டேன் சம்ஸார துக்கங்களில் நின்றும் நீங்கினேன். பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கும் என் அருகில் நாடாவெண்ணாதபடி (ஞானம் பக்தி முதலியவற்றால்) நிரம்பினேன் . கடன்பட்டால் எப்படி அவசியம் தீர்த்தேயாகவேண்டுமோ அப்படி பண்ணின புண்ணியங்களின் அனுவிக்கும் இடமான ஸ்வர்க்கலோகம் “கடன்நாடு” எனப் படுகிறது. புண்யபலன்களை அனுபவிக்குமிடமான சுவர்க்கத்தையும் புண்ணியம் திரட்டுமிடமான பூலோகத்தையும் வெறுத்து அனைத்துக்கும் மேற்பட்ட இடமாகிய திருநாட்டைச் சேர்வதற்குப் பாங்காகப் பரமபக்தி நிரம்பப் பெற்றேன் எனும் பொருள் கொண்ட

ஏன்றேன் அடிமை இழிந் தேன் பிறப்பிடும்பை

ஆன்றேன் அமரர்க் கமராமை, - ஆன்றேன்

கடன்நாடும் மண்ணாடும் கைவிட்டு,மேலை

இடநாடு காண இனி. (நான்முகன் திருவந்தாதி 95) பாசுரம் இங்கு அனுபவிக்கத்தக்கது

ஒரு ஜீவனின் இதயத்தைச் சுற்றி நூற்றியொரு நாடிகள் உள்ளதாக கூறப்படுகிறது. இதை கடோபநிஷத் கூறுவதைக் மேலே பார்ப்போம்.

இதயத்தை சுற்றி நூறும் ஒன்றுமாக நூற்றியொரு நாடிகள் உள்ளன. அவைகளில் ஒன்று உச்சந்தலையை நோக்கி செல்கிறது.அந்த நாடி வழியாக கிளம்பும் ஆத்மா மோகூடம் அடைகிறது. மற்ற நாடிகளில் செல்லும் ஆத்மாக்கள் சம்சார கதிகளையே அடைகின்றன.

சதம் சைகா ஹ்ருதயஸ்ய நாட்ய: தாஸாம் மூர்த்தாநமபி நிஸ்ஸ்ருதைகா

தயோர்த்தவயமயாந் அருதத்வமேதி விஷ்வங்ஙன்ய உத்க்ரமனே பவந்தி

(கடோபநிஷத் 2-6-16) என்று கூறுகிறது

அந்த ஜீவன் இவ்வுடலை விட்டுப் பிரிகையில் அவன் இருதயத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிற நூற்றியொரு நாடிகளில் ஸுஷூம்நா எனும் பெயரையுடைய நாடியாலே அரங்கத்து அரவணையான் ஆர்த்தன் துணையோடு ஒளி கொண்டு வழி நடத்த கபாலம் வரை சென்று அங்கு பிரமதந்தரம் என்று சொல்லப்படும் சிறிய துவாரத்தைப் பிளந்து கொண்டு வெளியேறுகிறது.

இவ்வாறு செல்கையில் இந்த ஜீவனின் கர்ம ஞானேந்திரியங்கள் மனத்துடன் சேர, மனது பிராணனுடன் (வாயுக்கள்) சேர பிராணன் ஜீவனுடன் இணைந்து அருவுடம்பை (சூக்ஷ்ம சரீரத்தை)ப் பெருகிறது. இச்சரீரத்தைப்பெற்ற ஜீவன் பரமபதம் செல்லும் தேவயான பாதையெனும் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் பயணம் செய்யத் தொடங்குகிறார். முதலில் அர்ச்சிஸ் எனும் அக்னி தேவதை வரவேற்கிறார். இவருடைய பெயராலேயே இது அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இதை சாந்தோக்ய உபநிஷத், அவனுடைய வாக்கு மனதுடன் சேர்ந்து, மனம் ப்ராணனுடன் சேர்ந்து, ப்ராணன் பூத சூக்குமங்களுடன்(சூக்ஷ்மங்களுடன்) சேர்ந்து அவை பரமாத்மாவின் பக்கலில் சேரும் எனும் பொருள் கொண்ட

“வாங்மனஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே ப்ராணஸ் தேஜஸி தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம்”
(சாந்தோக்யம் 6.8.6) எனும் வாக்கியம் தெரிவிக்கிறது

அர்ச்சிஸ் தேவதை தேவயானப் பாதையில் செல்பவர்களை வரவேற்பவர்களில் முதல்வர். அவருக்கு அடுத்தபடியாக பகல் தேவதை, அடுத்து சுக்ல பக்ஷ (வளர்பிறை) தேவதை, அடுத்து உத்தராயண தேவதை, ஸம்வத்ஸர(வருடம்) தேவதை, வாயு, சூர்யன், சந்திரன், மின்னல் தேவதை (வித்யுத்), வருணன், இந்திரன், பிரம்மா ஆகியவர்கள் தொடர்ச்சியாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் பிரயாணம் செய்பவர்களை அந்தந்த லோகங்களின் அபிமான தேவதைகளைக்கொண்டு வரவேற்று உபசரித்து தங்கள் எல்லை வரையில் வழி நடத்தி அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

முக்த ஜீவனை அழைத்துச் செல்வதற்கு(அஹிவதிப்பதற்கு)காக எம்பெருமானாலே நியமிக்கப்பட்ட இந்த பன்னிருவருக்கும் “ஆதிவாஹிகர்கள்” எனப்படுவர். ஆதிவாஹிகரால் கொண்டுவரப்பட்ட பிரணவமெனும் விமானம் மூலம் முக்த ஜீவன் இந்த லோகங்களையும் கடந்து அண்டத்தைப் பிளந்து கொண்டு சென்று ஏழு ஆவரணங்களையும்(கடலையும்) முடிவில்பெரும்பாழ் எனும் மூல பிரகிருதியையும் கடந்து, நித்ய விபூதியெனும் பரமபதத்திற்கும் லீலா விபூதியெனும் அழியும் உலகங்களுக்கும் நடுவிலுள்ள விரஜைநதியின் கரைக்கு வந்தடைகிறான். அமுதப்பெருக்கு மிக்க விரஜை நதியினில் நீராடி எழுந்தவுடன் சூக்ஷ்ம தேகம் (அருவுடம்பு) நீங்கப் பெறுகிறது. பலபிறப்புகளின் அனுபவத்தினால் விளைந்த ஆசைகள், கர்ம வாசனைகள் யாவும் விரஜைநதியால் களையப்பெறுகிறது. அநேக ஆயிரம் சூரியர்கள்(ஆதித்யர்கள்) ஒன்றுசேர்ந்து உதித்தாற் போல் கண்கூசும்படியான மிக்க ஒளியுடையவனாகிறான்.

விரஜை நதியின் எதிர்கரையை அடைந்து சங்கு சக்கரம் கதையுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் “அமானவன்” எனும் நித்ய சூரியினால் தீண்டப்பெற்றவுடன் இளமை, அழகு, கல்யாண குணங்களுடன் சுத்த சத்துவமான ஞானம் மிகப்பெற்று, எம்பெருமானுக்கு கைங்கரியம் புரிய ஏதுவான சோதிமிகு உடம்பை பெறுகிறான். எம்பெருமான் நித்ய சூரிகள் மூலம் அவர்தம் குழாங்களோடு மகரதோரணங்கள் மற்றும் வாத்திய முழக்கங்களுடனும் வரவேற்கின்றனர். எம்பெருமான் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையையும், சூடிக்களைந்த திவ்ய மாலையையும் திவ்யாபரணங்களையும் திவ்ய அப்சரஸ்கள் வந்து முக்தஜீவனை அணியச்செய்து

அலங்கரிக்கின்றனர். பின்னர் பெரிய திருவடி(கருடன்) வந்து எதிர்கொண்டழைத்தது திவ்ய விமானத்தில் தெளிவிசம்பு திருநாடான மாகவைகுந்த நகருக்கு அழைத்துச்செல்கிறார். வைகுந்த மாநகரின் திவ்ய கோபுரவாசலை அடைந்தவுடன் மங்கையர் பூரணபொற்குடத்துடன் வரவேற்கின்றனர். கோயில் கொள் தெய்வங்களான பெரியதிருவடி(கருடன்) சேனைமுதலியார் (விஸ்வசேஷநர்) தொடக்கமான நித்ய சூரிகள் அவரவர் திருமாளிகைகளினுள் (வீட்டினுள்) அழைத்துச் சென்று உபசரித்து உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்த்தி , தாங்கள் தரையில் அமர்ந்து, தாங்கள் மனைவியரால் நீர் வார்க்க, திருப்பாதம் விளக்கி வெகுகாலம் தூரதேசத்திலே கழித்து வரும் புத்திரனைக் கண்ட தாய்மாரைப்போல் எதிர்கொள்வர்கள். இத்துணை வைபவத்துடன் திருவீதிகள் வலம் வந்து செம்பொன் செய்கோயிலை அடைகிறான்.

அங்கு சென்ற ஜீவன் மிகவும் அற்புதமானதும், ஆச்சரிய மிக்கதும், அழகுவெள்ளம் நிறைந்து விளங்கும் பரமபதத்தைக் காண்கிறார்.

இதை ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள், எதிராசரே! (யதிராஜர்- சந்நியாசிகளுக்கு அரசர் போன்றவரே!- ஸ்ரீமத் ராமானுஜரே!) தள்ளத்தக்க இந்த உடலை விட்டு சூரியன்மண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய் இப்பிரம்மாண்டத்தைக் கடந்து நடுவிலுள்ள ஏழு ஆவரணங்களை (கடல்களை)க் கடந்து,முடிவில்லாத மூலபிருகிருதியைத் தாண்டி அழகிய விரஜாநதியில் குளித்து அவ்விடத்தில் அமானவனால் தீண்டப்பெற்று ஒளிமிகு சோதிமயமானதும் திவ்யமானதுமான உடலைப்பெற்று நித்ய சூரிகள் எதிர்கொண்டு எழுந்தருளி அலங்காரம் செய்வித்து வாழ்த்தி அவர்கள் காட்டிய வழியில் வைகுந்தமாநகர் புகுந்து திருமாமணி மண்டபத்தைக் கிட்டி நமக்கு ஸ்வாமிகளும் எம்பெருமானுக்கு அடியார்களாகிய நித்ய சூரிகள் ஆகியோர்களுடைய குழாங்களோடு கூடுகிற காலமானதை விரைவில் நல்கியருளவேணும் என்று பொருள்கொண்ட, இந்த உடல் விட்டு இரவி மண்டலத்தூடு ஏகி இவ்வண்டம் கழித்து இடையில் ஆவரணம் ஏழ் போய் அந்தமில் பாழ் கடந்து அழகார் விரசை தனில் குளித்து அங்கு அமானவனால் ஒளிக் கொண்ட சோதியும் பெற்று அமரர் வந்து எதிர் கொண்டு அலங்கரித்து வாழ்த்தி வழி நடத்த வைகுந்தம் புக்கு மணி மண்டபத்துச் சென்று நம் திருமால் அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும் நாள் எனக்குக் குறுகும் வகை நல்கு என் எதிராசா(ஆர்த்திப்பிரபந்தம்-23) என்று ஆர்த்திப்பிரபந்தம் எனும் நூலில் ஸ்ரீமத்ராமானுஜரிடம் ஆர்த்தியுடன் பிரார்த்தித்து அருளியுள்ளது இங்கு அனுபவிக்கக்கூடாது

இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழியில் “சூழ் விசம்பு” எனத்தொடங்கும் பதினொறு பாசுரங்களால் அனுபவிக்கிறார். இச்சிறு தொகுப்பின் மூலம் இதை அனுபவித்து இன்புற்று மேலே தொடர்வோம்.

சூழ்விசம் பணிமுகில் தூரியம் முழக்கின
ஆழ்கடல் அலைதிரை கையெடுத்தாடின
ஏழ்பொழிலும் வளம் ஏந்திய என்னப்பன்
வாழ்புகழ் நாரணன்தமரைக் கண்டுகந்தே (திருவாய்மொழி-10-9-1)

பரமபதமெனும் திருநாட்டுக்குப் புறப்படுகிற நாராயணன் தமரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்ட மகிழ்ச்சியின் மிகுதியினால், எங்கும் சூழ்ந்த ஆகாயத்திலுள்ள ஆபரணம் போன்று விளங்குகின்ற மேகங்களின் முழக்கம் மங்கள வாத்ய கோஷம்போல் ஒலித்தது. ஆழ்ந்த கடல்கள் அலைந்து வருகின்ற திரைகளை கைகளாகக்கொண்டு கூத்தாடின. சப்த த்விபங்களும் (ஏழு தீவுகள்) புது ஒளியினை ஏந்தி நின்றன(சப்த த்விபங்கள் எனும் ஏழு தீவுகள் ஏழு கடல்களால்தழப்பட்டு உள்ளன. “ஜம்புத்விபம்” உப்புக் கடலாலும், “ப்லாஷ த்விபம்” கரும்புச் சாற்றினால் ஆன கடலாலும், “ஷல்மாலி த்விபம்” மதுக்கடலாலும், “குஸ த்விபம்” நெய் கடலாலும், “கிரௌஞ்ச த்விபம்” தயிர்க்கடலாலும், “ஷாக த்விபம்” பாற்கடலாலும், “புஷ்கர த்விபம்” நன்னீர்கடலாலும் சூழப்பட்டுள்ளன.)

நாரணன் தமரைக் கண்டுகந்து நல்நீர்முகில்

பூரண பொற்குடம் பூரித்ததுயர்விண்ணில்

நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன நெடுவரைத்

தோரணம் நிரைத்தெங்கும் தொழுதனர்உலகே (திருவாய்மொழி-10-9-2)

நல்ல நீர் நிரம்பிய மேகங்களானவை நாராயணன் தமரைக் கண்டவுகப்பாலே உயர்ந்த ஆகாசத்திலே பூர்ண கும்பங்களாக அமைந்தன. “தேவர்களாலே ஆகாயமெல்லாம் பூர்ண கும்பம் வைக்கப்பட்டது” என்பது திருவாய்மொழி ஈட்டில் சொல்லப்படுகிறது. நீரணிந்த கடல்களானவை ஒரு கால் ஆடினோமே என்றிராமல் மகிழ்ச்சியில் நிரந்தரமாக ஆர்த்துக்கொண்டு இருந்தன. அந்தந்த உலகங்களிலுள்ளோர் பெரிய மலைகளை தோரணங்களாக்கி தொழுதார்கள். .

தொழுதனர் உலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை

பொழிவனர் பூழியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே

எழுமினென்று இருமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள்

வழியிது வைகுந்தற்கு என்று வந்தெதிரே (திருவாய்மொழி-10-9-3)

பரமபதம் செல்வோரை வழிநடத்துகிறவர்கள் ஆதிவாஹிகர்கள் எனப் பார்த்தோம். அந்த உலகங்களிருந்து அவர்கள் எதிரே வந்து தாங்கள் கைபடைத்த பயன் பெற்றோமென்று தொழுது நின்றார்கள்; அவ்வளவோடும் நில்லாமல் தூபத்தையும் நல்ல மலர்மழையையும் பொழிந்தார்கள். உலகத்தை அளந்தருளின திருவிக்ரமப் பெருமானின் அடியார் இவர்களென்று சொல்லித் தொழுதனர். அங்குள்ள முனிவர்களும் இரண்டு பக்கமும் நிற்குகொண்டு ‘இங்கே எழுந்தருள வேணும், இங்கே எழுந்தருளவேணும்’ என்று நல்வரவு கூறி உபசரித்தார்கள். பரமபதம் போவார்க்கு இதுவே வழியென்று எதிரேவந்து சொன்னார்கள்.

எதிரெதிரிமையவர் இருப்பிடம் வகுத்தனர்

கதிரவர் அவரவர் கைந்நிரை காட்டினர்

அதிர்குரல் முரசங்கள் அலைகடல் முழக்கொத்த

மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன் தமர்க்கே (திருவாய்மொழி-10-9-4)

தேன் பெருகுகின்ற திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடைய திருமாலினது அடியாரான பாகவதர்களுக்கு, தேவர்கள் இவர்கள் போகிற வழிக்கு முன்னே தங்குமிடங்களைச் அமைத்தார்கள் நிலைவிளக்குப் போலுள்ள பன்னிரு ஆதித்தியர்களும் மற்றும் ஆதிவாஹிகர்களும் ‘இங்கே எழுந்தருள்க, பார்த்தருள்க, என்று கைகளை நிரையே காட்டினார்கள் அதிர்கிற முழக்கத்தையுடைய பேரிகளானவை அலையெறிகின்ற சமுத்திரத்தின் கர்ஜனை போன்றிருந்தன.

மாதவன் தமரென்று வாசலில் வானவர்* - போதுமின் எமதிடம் புகுதுக வென்றலும்*
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்* வேதநல்வாயவர் வேள்ளியுள் மடுத்தே.
(திருவாய்மொழி-10-9-5)

ஆதிவாஹிகர்களின் தலைவனான வருணன் இந்திரன் பிரமன் போன்றோர் இங்கே
எழுந்தருள் வேண்டும், எங்கள் அதிகாரத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் என்று
வேண்டுகையில், கின்னரர், கெருடர்கள் பாட்டுகளைப் பாடினார்கள். மேலுலகங்களில்
வைதிகர்களாயிருந்து கொண்டு சமாராதனை செய்பவர்கள் அதனை அவர்களின் திருவடியில்
சமர்பித்தார்கள். பிராட்டியின் புருஷகாரத்துடன் வந்தவர்களன்றோ இந்த அடியவர்கள் என்று
தம் அதிகாரங்களைக் கொடுப்பவரும், பாட்டிசைப்பவரும் யாக பலன்களைக்
கொடுப்பவர்களுமாய் அவரவர்களுக்குள்ளதைக் கொடுத்தனர்.

வேள்வியுள் மடுத்தலும் விரைகமழ் நறும்புகை
காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்கும் இசைத்தனர்
ஆண்மின்கள் வானகம் ஆழியான் தமர் என்று
வாளொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே (திருவாய்மொழி-10-9-6)
வைதிகர்கள் தங்களின் தேவ பூஜா பலன்களை சமர்பித்தவுடன் பரிமளம் மிக்க சுகந்தமான
தூபங்களானவை எங்கும் வியாபிக்க, திருச்சின்னங்களையும் சங்குகளையும் ஊதினார்கள்.
ஒளிமிக்க அழகிய கண்களையுடைய தேவமாதர்கள் குளிரநோக்கி “திருவாழியை யேந்திய
எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களே! இந்த சுவர்க்கத்தினை ஆளுங்கள்” என்று சொல்லி
மகிழ்ந்து வாழ்த்தினார்கள்.

மடந்தையர் வாழ்த்தலும் மருதரும் வசக்களும்
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம் சொல்லினர் தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளி மணிமுடி
குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே(திருவாய்மொழி-10-9-7)
அகாதமான கடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருளும் எம்பெருமானாய், கிளர்ந்த ஒளியை
உடைய ரத்னகிரீடத்தை தரித்தவனாய் திருக்குடத்தையிலே கண் வளர்ந்தருளுகிற எமது
கோபாலனுக்கு குலம் குலமாக அடிமைப்பட்டவர்களாகிய பரமபதம் செல்லும்
இவ்வடியவர்களை திவ்ய தேவமாதர்கள் வாழ்த்தினதைத் தொடர்ந்து மருத்
தேவதைகளும் அஷ்ட வசக்களும் போகுமிடமெங்கும் தொடர்ந்து வந்து பல்லாண்டு
பாடினார்கள்.

குடியடி யாரிவர் கோவிந்தன் தனக்கென்று
முடியுடை வானவர் முறைமுறை எதிர்கொள்ள
கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரம் குறுகினர்
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம் புகவே (திருவாய்மொழி-10-9-8)
இப்பாட்டில், ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்கு அப்பால் பரமபதத்திற்குப் புறம்பாக நித்ய ஸூரிகள்
இவர்களை எதிர்கொள்வதை சொல்லுகிறது. நித்யர்களும் முக்தர்களும் முறை முறையே
எதிர்கொள்ளுகிறார்களாம். எம்பெருமானுக்கு தொண்டு புரிவதற்குச் சூடிய
முடியையுடைய(கிரீடத்தை உடைய) நித்ய ஸூரிகள், இந்த முக்தர்கள் எம்பெருமான்
கண்ணனுக்குக் குலம் குலமாக அடியவர்கள் என்று சொல்லி ஒவ்வொருவரும்
வருகவென்று (ஸ்வாகதம்) என்று சொல்லி எதிர்கொண்டு அழைக்கிறார்கள். நித்ய
ஸூரிகளுக்கு தலைவானவிருக்கும் எம்பெருமான் தான் பரமபதத்தில் இருக்கும் இருப்பை

குறையாக நினைத்து மண்ணுலகிலே இடைக்குலத்திலே வந்து பிறந்தான். மேலும் பசுக்களை மேய்க்கும் இழிதொழிலும் செய்தான். அதையே தனக்குப் பெருமேன்மையாக கொண்டிருந்த கண்ணனின் சௌலப்பய குணத்திலே இந்த முக்தர்கள் தோற்று அடிமைப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பரமபதவாசிகளான நித்யர்கள் எதிர் கொள்ளுகிறார்களாம். இவர்கள் அழகிய வடிவு படைத்த எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே முக்தாத்மா புகுவதற்கு அடையாளமாக அலங்கரித்து எடுத்துக் கட்டின கொடிகளுடன் கூடிய உயர்ந்த மதினை உடைய தலைவாசலில் புகுந்தனர்.

வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர்
வைகுந்தன் தமர்எமர் எமதிடம் புகுகென்று
வைகுந்தத் தமரும் முனிவரும் வியந் தனர்

வகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே (திருவாய்மொழி-10-9-9)

ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே சென்று புகுந்தவளவிலே திருவாசல்காக்கும் முதலிகளானவர்கள் முக்தாத்மா பரமபதத்தின் திருவாயிலை அடைந்தபோது, அங்கு இருந்த வானவர் , வைகுந்தநாதனுடைய அடியார்களாகிய இவர்கள் எங்களுக்கு தலைவர்கள்(ஸ்வாமிகள்) என்று வரவேற்றனர். முக்தாத்மா, அவர்களின் அதிகாரத்தை ஏற்று அவர்களின் பதவியை வகித்து நிர்வாகம் செய்யவேண்டுமென்றும், அந்த அதிகாரத்திற்குரிய பிரம்பையும் தருவார்களாம். வைகுந்தத்து அமரரும் முனிவரும்; மண்ணவர் விண்ணவராயினரே! என்று வியப்படைந்தனர். அமரகோசத்தில் “விதி “ எனும் சொல்லிற்கு பாக்கியம் என்று பொருள்கொண்டுள்ளனர். வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே” என்பதனை “மண்ணவர் வைகுந்தம் புகுவது விதியே” என்று பாங்காக கூறுவர். லீலாவிபூதியான இப்புவிபிலுள்ள சம்சாரிகள் நித்ய விபூதியான பரமபதத்துக்கே வந்து சேரும்படியாக நாம் பாக்கியம் பண்ணினோமே! என்று வானவர் சொல்லி வியந்தனர். லீலாவிபூதியில் எம்பெருமானின் அனுபவம் சிறந்தது என்பதால் வைகுந்தத்திலுள்ள அமரர்கள் தாங்கள் அந்த அனுபவம் பெறுவதற்கு பார்த்திருக்கையில் சம்சாரிகள் மண்ணுலகிலிருந்து வந்துள்ளீர்களே அது எங்களில் பாக்கியமன்றோ!(விதி) என்று கொண்டாடினார்கள் என்பர் ஆன்றோர்.

விதிவகை புகுந்தனர் என்று நல் வேதியர்
பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்
நிதியும்நற்சுண்ணமும் நிறைகுட விளக்கமும்

மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே (திருவாய்மொழி-10-9-10)

மண்ணவர் விண்ணவராகப் பெற்றது நம்முடைய பரமபாக்கியமென்று மீண்டும் சிலர் சொல்லத் தொடங்கினர். சம்சாரத்திலே இருந்து எம்பெருமானை அனுபவிக்கப் பெற்று விண்ணுளார்களிலும் சீர்மையுடையவர்கள் என்று கொண்டாடப் பட்டவர்கள் இங்கே வரப் பெற்றது நம்முடைய பரம பாக்கியமென்று என்று பலவாறும் கூறினர். நல் வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட நித்ய ஸூரிகள் தத்தம் இடங்களில் இருந்து வந்து உபசரித்து முக்தாத்மாவை சிம்மாசனத்திலே அமர வைத்து அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தாங்களிருந்துகொண்டு திருவடி விளக்குகிறார்கள். இப்படி கொண்டாடியதோடு நில்லாமல் அனந்தன் கருடன் ஆகியோர் தங்கள் திருமாளிகைக்கு (இல்லங்களுக்கு) அழைத்துச்சென்று ஸ்ரீ பாததீர்த்தம் சேர்த்துக் கொண்டமையை சொல்லுகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் தங்கள் இல்லத்திற்கு வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் திருவடிகளை விளக்கி அப்புனித நீரை

பயபக்தியுடன் உள்ளங்கையில் வாங்கி உட்கொள்வதும் தலையின்மீது புரோட்சித்துக் கொள்வதும் மரபு. இதை “ஸ்ரீபாத தீர்த்தம்” என்றழைப்பர். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு நிதியான திருவடி நிலைகளையும் ஸ்ரீதூர்ணத்தையும் பூரண கும்பங்களையும் மங்கள தீபங்களையும் முழுநிலவு போன்ற முகத்தை உடைய பணிப்பெண்கள் ஏந்திக்கொண்டு எதிரே வந்தார்கள். ‘மதிமுக மடந்தையர் ‘என்பதன் உட்கருத்தை;-“ வெளிதேசம் சென்றிருந்த தங்கள் புத்திரன் திரும்ப வந்தால் எப்படி தாய்முகம் குளிர்ந்திருக்குமோ அதுபோன்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியினாலே முழுநிலவு போலிருக்கிற முகங்களையுடைவர்கள் வந்து எதிர் கொண்டார்கள் என்று ஸ்வாமி நம்பிள்ளை விவரிக்கிறார்.

வந்தவர் எதிர்கொள்ள மாமணி மண்டபத்து

அந்தமில் பேரின்பத்து அடியரோடிருந்தமை

கொந்தலர் பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்

சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார் முனிவரே (திருவாய்மொழி-10-9-11)

பெருமானும் பிராட்டியும் வந்து எதிர்கொண்டனர் என்பது நம்பிள்ளையின் அனுபவம். அயர்வறும் அமரர்களும் அவர்களின் அதிபதி எம்பெருமானும், எதிர் கொண்டவர்கள் அனைவரும் புடை சூழ ஆனந்தமயமான திருமாமணி மண்டபத்திலே முடிவில்லாத பேரானந்தத்தை உடைய பரம பாகவதர்களின் அழகோலக்கத்தின் நடுவே இருந்தபடியை சொல்கிறார். நம்மாழ்வார். திருநாட்டிலே எம்பெருமானை அனுபவிக்கப் பெற வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. மாறாக அங்கிருக்கும் ‘அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்று கொலோ! என்று அடியாரோடிருக்கவே ஆசைப்பட்டார்; ஆசைப்பட்டபடியே பெற்ற பேற்றைத் தெரிவிக்கிறார் இங்கு. பூங்கொத்து அலர்கிற சோலைகளை யுடைத்தான திருநகரிக்குத் தலைவரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த வேதரூபமான ஆயிரம் பாசுரங்களில் இப்பத்துப் பாசுரங்களை ஒதவல்லவர்கள் எம்பெருமானின் திருக்குணங்களை மனனம் பண்ணும் முனிவராவர் என்கிறார்.

முக்தாத்மாவின் பரமபத அனுபவம்

முக்தாத்மா அனைவரும் எதிர்கொள்ள பரமபதத்தினுள் நுழைகிறார். அவர் தான் காணும் பரமபதத்தை வர்ணிக்கிறார். ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் பரமபதவர்ணனையை அனுபவித்திருக்கிறோம்.

தளிர்ந்திருக்கும் இலையும் மரமும் தெரியாத அளவிற்கு பல விதமான நிறத்தையும் மணத்தையும் (கந்தத்தையும்) உடைய நானாவிதமான வியத்தகு பிருதிவி மண்டலத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கும் (அபராக்ருதமான) மலர்களுடையதும்- தேனைச்சொரிகிற கற்பகச் சோலைகளாலும், ரத்தினங்களால் இழைத்த மண்டபங்களாலும், அபூர்வமான நீராடும் பொய்கைகளாலும் , ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனுக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கும் மகிழ்வூட்டும் படி இனியகுரலில் பேசும் குயில் மற்றும் மயில் போன்ற பறவைகளாலும், மாணிக்கம் முத்து பவளம் முதலியவற்றால் அமைந்த படிகளைக்கொண்ட தெளிந்த அமிருதமயமான திவ்ய நீர்நிலைகளாலும், பலவிதமான பறவைகளாலும் நிறைந்தும், தேன் வெள்ளத்தைச் சொரியும் தாமரை செங்கழுநீர் தொடக்கமான அப்ராக்ருதமான (பிருகிருதி மண்டலத்திற்கு வெளியே உள்ள) நன்மலர்களையுடைய நெடு நீர்நிலைகளாலும், பூம்படுகைகளாலும், மது வெள்ளத்திலே முழுகிப்போயிருக்கும் தெய்வ வண்டுகளின் ரீங்காரத்தின் திவ்ய கானத்தாலும் – காண்பவர்களை கிறுகிறுக்கவைக்கும் திவ்யமான ரத்தினங்களாலே ஆக்கப்பட்ட இடங்களையுடையதாய் – ஆயிரமாயிரம் ரத்தினங்களாலான தூண்களால்

அலங்கரிக்கப் பெற்றதாய் (திருவரங்கத்தில் கற்களாலான திருமாமணி மண்டபம் அமைந்துள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தைப் பார்த்தாலே பிரமிப்பூட்டுகிறது!!). தாமரை செங்கழு நீர் சந்தனம் அகில், கற்பூரம் முதலியவைகளால் சுமக்கப்பட்டு வரும் சுகந்தமான இளம் தென்றலுடனும் உள்ளதை முக்தாத்மா காண்கிறார். முக்தாத்மா பரமபதத்தின் சொல்லிலடங்கா வியத்தகு அழகினை அனுபவிக்கிறார்.

ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரில் முக்தாத்மா அடையும் பேறு

அடுத்து எம்பெருமான் பிராட்டிமார்களை தரிசித்துப் பெற்ற பேற்றின் அனுபவத்தை தெரிவிக்கிறார். இவ்வனுபவத்தை பரமபக்தி நிலையில் ஆழ்வார்கள் அருளிசெய்துள்ள ஈரமிகு திவ்யப்பிரபந்த பாசுரங்களின் தேர்ந்த குறிப்புகள் மூலம் ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாச்சாரியார் அருளியுள்ளார். அந்தந்த குறிப்புகளுக்குரிய திவ்யப்பிரபந்த பாசுரங்கள் அடைப்புக்குறியினுள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவுக்கஞ்சி அவைகளின் வியாக்கியானங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை.

பரமபதத்தில் நித்யர்களும் முக்தர்களும் அளப்பரிய ஆரமுதாகிய (திருநெடுந்தாண்டகம்-14) எம்பெருமான் வைகுந்தக்குட்டனை (பெரியாழ்வார்திருமொழி-3-6-3) சாமகானம் இசைத்தும் (வேதங்களில் சாம வேத மந்திரங்களை இசைத்தே கூறவேண்டும்), “நமோநாராயணாய” என்று பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே” (திருப்பால்லாண்டு-12) எனும்படியும் “நமோ நாராயணாய என்பார்” (நாச்சியார் திருமொழி -5-11) எனும்படியும் பெரியதிருமந்திரத்தைச் சொல்லி “தோள்களை ஆரத் தழுவி என்னுயிரை அறவிலை செய்தனன் சோதீ (திருவாய்மொழி -8-1-10) “ என்று ஆத்ம சமர்ப்பணம் பண்ணுபவர்களும், “உற்றேன் உகந்து பணி செய்து உனபாதம் பெற்றேன் ஈதே வேண்டுவது எந்தாய் (திருவாய்மொழி -10-8-10)” –என்று கூறுவதும், “என் முடிவு காணாதே என்னுள் கலந்தானைச் சொல் முடிவு காணேன் நான் சொல்லுவது என் சொல்லீர் (திருவாய்மொழி -2-5-8)” என்றும் இப்படிப் பலவாறாக பிரளய வெள்ளத்தில் அலைவாரைப் போலே ஆனந்தக்கடலில் அலைந்து நித்ய முக்தர் சொல்லுகிற செவிக்கினிய செஞ்சொற்கள் நிரம்பிய காட்சியைக் காண்கிறான்.

அந்த திவ்யமண்டபத்திலே தம் திருமுடிகளிலே “மத்தகத்திடை கைகளைக் கூப்பி” எனும் படிக்கு கூப்பின கைகளுடனும் இருக்கும் ஆயுதங்களுக்கு அதிபதியாக இருக்கும் திவ்யபுருஷர்களையும், தம்முடைய எண்ணத்தாலே அனைத்துலகையும் படைத்து, காத்து, அழிக்கும் வல்லமை யாவும் பொருந்திய சேனைமுதலியார் (விஸ்வகேசுநர்) தொடக்கமான திவ்ய புருஷர்களையும் வரிசையாக சேவித்து நிற்பதைக் காண்கிறார்.

அதன் நடுவில் “கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்தில்” (திருப்பாவை23) பன்னிரண்டு இதழ்களையுடைய அனைத்து சக்தியையும் கொண்ட திவ்யமான தாமரையின் நடுவில் ஆயிரமாயிரம் சந்திரர்களை உருக்கி வார்த்தாற்போல் குளிர்ந்த புகரையுடைய திருமேனியையும், ஆயிரமாயிரம் சூரியர்கள் உதித்தாற்போன்றுள்ள ஒளிவெள்ளமிகு பணாமணிகள் கொண்ட பலதலைகளையுடைய அனந்தன் என்றழைக்கப்படும் ஆதிசேஷன் எம்பெருமானுக்கு படுக்கையாக இருப்பதையும் காண்கிறார்.

அந்த ஆதிசேஷனெனும் படுக்கையில், எம்பெருமானின் வலப்புறத்தில் வடக்கோல வாள்நெடும்கண்களையும் (இரண்டாம் திருவந்தாதி -82) வாசம்செய் பூங்குழலையும் (திருவாய்மொழி- 10-10-02) , இளமை பூர்ப்பு பொங்கும் மிளிர்வுடனும், சுகுமாரமான திருமேனியுடனும், அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் ஒக்க சார்வாய் (மூன்றாம் திருவந்தாதி-100), ‘உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை’ (திருவாய்மொழி- 10-10-06) எனும்படி இருக்கிற

ஒசிந்த ஒண் மலராளான (திருவாய்மொழி- 6-7-8) பெரிய பிராட்டியார் (ஸ்ரீதேவி) எழுந்தருளி இருக்க, பெரியபிராட்டியாரை விஞ்சிய தயை மற்றும் பொறுத்தல் முதலான குணங்களுடனும், நாவினால் நவின்று உரைக்கமுடையாத அழகையும் , பெரியபிராட்டிக்கு நிழல் போல்வனரான (திருவிருத்தம் -3) மற்ற இரு (உபய) நாச்சிமார்களான பூதேவி மற்றும் நீளாதேவிமாரை இடப்புறத்தில் சேவித்து இருக்கக் காண்கிறார்.

மேலே கூறிய அனுபவத்தை கீழே தந்துள்ள புராண ஸ்லோகம் தெரிவித்திருப்பது இங்கு இன்புறத்தக்கது. இந்த ஸ்லோகங்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின் தலைப்புப் பக்கத்தின் படத்தில் உள்ளது.

கூர்மாதீந் திவ்யலோகாந் ததநு மணிமயம் மண்டபம் தத்ர சேஷம்
தஸ்மிந் தர்மாதிபீடம் ததுபரி கமலஞ் சாமரக்ராஹிணீச் ச |
விஷ்ணும் தேவீர் விபூஷாயுதகண முரகம் பாதுகே வைநதேயம்
ஸேநேசம் த்வாரபாலாந் குமுதமுககணாந் விஷ்ணுபக்தாந் ப்ரபத்யே|| (புராண ஸ்லோகம்)

இவ்விடத்தில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி மற்றும் நீளாதேவிமார்களை முக்தாத்மா எவ்வாறு துதித்துத் தொண்டுபுரிய விழைகிறார் என்பதனை ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் வைகுண்டஸ்தவமெனும் நூலில் அருளியிருப்பதை மேலே அனுபவிப்போம். ஸ்ரீதேவியைத் துதிக்கும் இந்த மூன்று ஸ்லோகங்களும் ஒன்றன் தொடர்ச்சியாக அடுத்தது உள்ளது.

யத்கிஞ்சி துஜ்ஜ்வலமிதம் யதுபாக்க்யயாஹு:
ஸௌந்தர்யம் ருத்திரிதி யந்மஹிமாம்சலேச:,
நாம்நைவ யாம் ச்ரியமுசந்தி ய தீயதாம
த்வாமாமநந்தி யதமா யதமாந ஸித்தி: (வைகுண்ட ஸ்தவம் -78)

யா வை த்வயாப்யுத்திமந்தநயத்நலப்யா
யாந்தர்ஹிதேஹி ஜகதுந்மதநோத்யதோபூ:,
யா ச ப்ரதக்ஷிணம்பூர்வரஸாநுபந்தை:
பாவைர் பவந்தமபிநந்தயதே ஸதைவ (வைகுண்ட ஸ்தவம் -79)

ரூப ஸ்ரியா குண கணைர் விபவேந தாம்நா
பாவை ருதாரமதுரைச் சதுரைச் சரித்ரை:,
நித்தம் தவைவ ஸத்ருசீம் ச்ரியம் ஈஸ்வரீம் தாம்
த்வாம் ச அஞ்ஜித பரிசரேயம் உதீர்ண பாவ: (வைகுண்ட ஸ்தவம் -80)

மிகுந்த ஒளியுடையதாக உள்ளவைகளை எவ்வாறு பிராட்டியின் திருநாமத்தால் சொல்கின்றார்களோ, அழகு மற்றும் செல்வம் என்று சொல்லப்படுபவைகள் எப்படி பிராட்டியின் சிறப்பிற்கு ஈடாகாததோ, எவ்வுடைய திருநாமம் 'ஸ்ரீ' என்று சொல்லப் படுகிறதோ, எந்தப் பிராட்டியின் இருப்பிடமாக எம்பெருமான் உள்ளானோ, யோகிகளின் அடையும் பேறானது (ஸித்தி) எந்த பிராட்டியின் கடாக்கூத்தால் உண்டாகிறதோ -
(வைகுண்ட ஸ்தவம் -78),

“விண்ணவர் அமுதுண்ண அமுதில் வரும் பெண்ணமுது உண்ட எம்பெருமானே” (பெரிய திருமொழி 6-1-2) எனும்படி, யாவளொரு பிராட்டி கடல் கடைகிற முயற்சியால்பெறப்பட்டாளோ, யாவளொரு பிராட்டி (ராவணனால்அபகரிக்கப்பட்டு) கவரப்பட்டாள் என்பதன் பொருட்டு கடலைக்கடந்து அந்நாட்டை அழித்து சிறையிருந்தவளின் ஏற்றத்தை அருளினாரோ, நிரந்தரமாக அருகிலிருந்தாலும் பிராட்டியானவள் எப்படி நொடிக்கு நொடி புதிது புதிதாகத் தோன்றுகின்ற சுவைச்செறிவு மிக்க சாத்விக பாவங்களால் எப்பொழுதும் (எம்பெருமானை) உவப்படையச்செய்கிறாளோ -(வைகுண்ட ஸ்தவம் -79),

அந்தப்பெரிய பிராட்டியின் திருமேனி அங்கங்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்தத் திருமேனியின் வடிவழகினாலும், தயை, பேரன்பு ஆகிய திருக்குணங்களொக்கும் அவதாரத்தினாலும், ஒளி வெள்ளத்தாலும், இருப்பிடத்தினாலும், மிகப்பெரியவையாய் இனிமை பொங்கும் சித்தவ்ருத்திகளினாலும், அடியவர்களை காத்தருளும் சதிரான நடத்தைகளினாலும், அனைத்துயிர்க்கும் ஈஸ்வரியாகவும் எப்போதும் வைகுண்டநாதனுக்கே ஏற்று இருப்பவளான அந்த பெரிய பிராட்டியாரையும் தங்களையும் (எம்பெருமானையும்) சேர்த்தியிலே அடியேன் அணுகி நின்று“வழுவினா அடிமை செய்யவேண்டும்” என்று பாரித்து தொண்டு புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற உவப்பு விஞ்சப் பெற்று அத்தாணிச் சேவகமும் செய்யக் கடவேன்- என்று கசிந்துருகி துதிக்கிறார். (வைகுண்ட ஸ்தவம் -80)

அடுத்து எம்பெருமானுடனுக்கும் பூமிப்பிராட்டியை துதிக்கிறார்.

யா பிப்ரதீ ஸ்திர சராத்மகம் ஏவ விஸ்வம்

விஸ்வம்பரா பரமயா கூமயா கூமாச,

தாம் மாதரஞ்ச பிதரஞ்ச பவந்தம் அஸ்ய

வ்யச்சந்து ராத்ரய இமா வரிவஸ்யதோ மே -(வைகுண்ட ஸ்தவம் -81)

எம்பிரானே! எந்த ஒரு பூமிப் பிராட்டியானவள் உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவைகளைக் கொண்ட அனைத்துலகினையும் வகிப்பவளாய் இருப்பதால் ‘விஸ்வம்பரா’ என்று பெயர் பெறுகின்றாளோ, சிறந்த பொறுமையினால் ‘கூமா’ என்றே பெயர் பெறுகின்றாளோ, அந்தத் தாயையும்- தந்தையாகிய உன்னையும் சேர்த்து தஞ்சமடைந்து தொண்டு புரிய விரும்பி இருக்கும் அடியேனுக்கு, சம்சாரமெனும் இருண்ட காலம் முடிந்து விடிந்தனவாக இருக்கட்டும். இரவும் பகலும் கலப்பின்றி எப்பொழுதும் விடிந்த பகலாகவே உள்ள திரு நாட்டிலே ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி சேர்த்தியில் அடிமை செய்யப் பாரிக்கிறார்.

அடுத்து எம்பெருமானுடனுக்கும் நீளாதேவியைத் பிரார்த்திக்கிறார்

பாவைர் உதார மதுரைர் விவிதைர் விலாஸை:

ப்ருவிப்ரம ஸ்மித கடாசூ நிரீ கூணைச் ச

யா த்வந் மயீ த்வமபி யந்மய ஏவ ஸா மாம்

நீளா நிதாந்தம் உரரீகுருதாம் உதாரா -(வைகுண்ட ஸ்தவம் -82)

எம்பெருமானே ! உயர்வான தோற்றம், பல விதமான சிருங்காரமான செயல்கள், புருவ நெறிப்பு, புன்முறுவல் மற்றும் கடைக்கண் பார்வையின் கடாசூம் ஆகியவைகளால் எந்த ஒரு நீளா தேவியானவள் உன்னில் வேறுபடாதவளாய் இருக்கின்றாளோ, அந்த நீளாதேவியினிடம் நீயும் வேறுபடாது இருக்கின்றாய்., அந்த கருணையுள்ளம் கொண்ட நீளா தேவியானவள் தன்னை பரிபூர்ணமாக ஏற்று அருளமாறு பிரார்த்திக்கிறார்.

மேலே நாம் அனுபவித்த ஐந்து ஸ்லோகங்களில் ,முகத்தாத்தா ஸ்ரீதேவி, பூதேவி மற்றும் நீளாதேவிமார்களுடன் சேர்த்திகண்டருளும் எம்பெருமானைத் துதிக்கிறார் என்பதை அனுபவித்தோம்.

இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின் கொடிகளோடு கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம் வெள்ளி மலையினில் படிந்து இருப்பது போன்று “முடிச்சோதியுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ” (திருவாய்மொழி-3-1-1-) எனும்படிக்கு திருமுகமண்டலத்தின் ஒளிவெள்ளம் மேல் நோக்கிப் பாயும்படியுள்ள ஒளிநிறை திருமுகமும், லீலாவிபூதி மற்றும் நித்யவிபூதி ஆகிய இரண்டுக்கும் நாயகன் என்று தெரிவிக்கும் ‘கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடியன்(பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-3-1), என்றும், ‘விண் முதல் நாயகன் நீண்முடி’ (திருவிருத்தம் -50) எனும் திருவபிஷேகத்தையும்(மகுடம்-கிரீடம்), கூனல் பிறை நெற்றிதனில் அசைந்து சுருண்டு விழுகின்ற தண்துழாய் மணம் கமழும் கருநீலக்குழலும், எழில்மிகு திருநெற்றியும், அலர்ந்து குளிர்ந்த இரு தாமரைப் பூக்களை மதத்தாலே அமுக்கியாடுகிற வண்டுகளின் வரிசைபோன்ற உள்ள “தன் கை சார்ங்கம் அதுவே போல்”(நாச்சியார்திருமொழி14-6)எனும்படி விற்போன்ற அழகிய திருப்பருவங்களையும், அடியார்கள் பக்கலில் கொண்ட பேரன்பினாலும், செய்யாளான(திருவாய்மொழி 9-4-1) பிராட்டியை எக்காலமும் கடாசூழித்து(நோக்கி)க்கொண்டேயிருப்பதாலும் , நித்யவிபூதி மற்றும் லீலா விபூதியில் உள்ள செல்வங்களினாலும் அனைத்துலகம் உடைய அரவிந்தலோசனனை(திருவாய்மொழி6-7-10) எனும்படி, திருவரங்கத்து பெரியபெருமாள்

திருக்கண்களைப் போல் கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி (அமலனாதிபிரான் -8), இலங்கொளி சேர் அரவிந்தம் போன்று (பெரிய திருமொழி -2-5-8)- நீண்டவப் பெரியவாய தண் தாமரை கண்களும், மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ(திருவாய்மொழி-7-7-2) எனும்படி கற்பகவல்லிக் கொழுந்து போன்ற திருமூக்கினையும், அதன் இலைகள் போன்ற திருக்கன்னங்களையும், “பன்னிலா முத்தம் தவழ் கதிர் முறுவல் செய்து”(திருவாய்மொழி-9-2-5) என்கிறபடி முழுநிலவு சொரிந்தாற்போல் ஒளிரும் திருமுத்தங்களும்(திருப்பற்கள்), சிந்தையைக் கவர்ந்து கள்வப்பணி மொழிகளுக்கு ஆதாரமான திரு அதரத்தையும், எம்பெருமானின் திருமுகத்தினழகினை கருமைநிறம் கொண்டுள்ள மைவண்ண திருகுழல்களின் இருட்சி தோற்றாதிருப்பதை போக்குமாறு இரண்டு சந்திரர்கள் உதித்தாற்போலே மீனின் வடிவுகொண்ட காதணிகள்- திருமகரக் குழைகள் ஆட்டும் அழகினை “மைவண்ண நறுங்குஞ்சி குழல்பின் தாழ் மகரம்சேர் குழை இருபாடிலங்கி யாட” (திருநெடுந்தாண்டகம் 3-1) எனும்படியும் , ‘ சுற்றும் ஒளிவட்டம் தூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும்’ (பெரியாழ்வார்திருமொழி 1-4-3) எனும் படியும்,

கொடி போன்ற திருமூக்கும், பவளம் போன்ற திருவதரமும், விற்போன்ற திருப்புருவங்களும், தன்னுடைய ஒளியையே தனக்கு ஆபரணமாகவுடைய திருப்பற்களும் , தளிர் போன்ற திருக்காதுகளும், குளிர்ந்து பெருத்த பிறை நெற்றியும் ஆகிய இவற்றோடே கூடி தன்னழகே தனக்கு ஆபரணமாயிருக்கும்வண்ணம் சோதிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்த சேர்த்தியோ! எனும்படி இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்த எம்பெருமானுடைய திருமுகமண்டலம் எனும்பொருளில்

கோளிழைத் தாமரையும் கொடியும் பவளமும் வில்லும் ,
கோளிழைத்தண் முத்தமும் தளிரும் குளிர்வான் பிறையும்,
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ் சோதி வட்டங்கொல், கண்ணன்,
கோளிழைவாள் முகமாய் (திருவாய்மொழி 7-7-8) என்றவாறும்

அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைமலர் போல் அண்டி வந்தோரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்கும் திருமுகமும், ‘அண்டரண்ட பகிரண்டத்து ஒரு மாநிலம் ஏழுமால் வரை முற்றும் உண்டதும்(அமலானாதிபிரான்-6), நாச்சிமாருடைய (பிராட்டிகளுடைய) திருக்கைகள் மற்றும் திருசெவிப்பூக்களில் அணிந்துள்ள திவ்யாபரணங்களின் முத்திரைகளைக் கொண்டதுமான திருக்கமுத்தையும், பெரியபிராட்டி, ஒருநொடியும் விட்டுப்பிரியேன் எனும் பொருள்கொண்ட ” இறையும் அகலகில்லேன்“ (திருவாய்மொழி 6-10-10) என்று நித்யவாசம் செய்யுமிடமாகவும், அவள் திருவடிகளில் சாற்றிய செம்பஞ்சுக்குழம்பின் அடையாளங்களைக் கொண்டதாகவும், பூமிப் பிராட்டியின் திருமார்பினில் சாற்றிய குங்குமக் குழம்பின் அடையாளங்களுடனும், வனமாலையுடனும்,கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமங்களுடனும்(அமலானாதிபிரான்-9), ஸ்ரீகௌஸ்துபம் தொடக்கமான குருமாமணிப்பூ குலாவித் திகழ்கின்ற அழகிய திருமார்பையும் , கடல் போன்றும், ஆகாயம் போலவும், பச்சிலைப்பொழில் போன்றும் பசுமையுடன் நீண்டு பருத்தும் திவ்ய ஆயுதங்களை மலர்கள் போல் தரித்துகொண்டும் உள்ள “அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை” (திருநெடுந்தாண்டகம்-6) எனும்படி போதும் போதும் என்று கொள்ளும்படி கொடுக்கவல்ல நீண்ட அழகிய திருக்கைகளும், கற்பகமரம் போன்றும் உள்ள நற்பல தோள்களையும் காள் மேகத்தில் மின்கொடி படர்ந்தது போன்று திருமேனியின் அழகு வெள்ளத்துக்கு அணை கட்டினால் போல் இருக்கிற வெண் புரிநூலையும், “உள்ளத்துள் நின்று உலாகின்றதே” (அமலானாதிபிரான்-4) என்கிறபடி நித்ய முக்தருடைய திருவுள்ளங்களிலே அழகு நடையாடும் திருவுதர பந்தத்தையும், திருமேனியின் அங்கங்களின் அழகு எனும் சமுத்திரம் சுழிந்திருப்பது போன்று நெஞ்சையும் கண்ணையும் சுழலவைக்கும் ‘நான்முகனையின்ற நளிமாமலர் உந்தியும்’ மதிமயக்க வல்ல ‘வலக்கையாழி இடக்கை சங்கமும்’ , துடிசேர் இடையையும், ‘திருவரை பூத்தால் போலே’ இருக்கிற ‘அந்தி போல் நிறத்தாடையாகிய (அமலானாதிபிரான்-3) திவ்ய பீதாம்பரமும், கம்பீரமான திருத்தொடைகளையும், தாமரை நாளம் போலே திருக் கணைக்கால்களையும், சங்கு, சக்கரம் , கற்பகத்தரு, கொடி, தாமரை, அங்குஸம், வஜ்ராயுதம் ஆகியவைகளை அடையாளமாக உடையதும் பிராட்டிமாரும் பிடிக்கக் கூசும்படியான மலரினும் மென்மையான துயரறு சுடரடிகளும்(திருவாய்மொழி 1-1-1), அதில் அழகான கடலின் அலைகளைப்போன்ற திருவிரல்களும், அதனில் பல சந்திரர்கள் தோன்றினாற்போல் உள்ள திவ்ய நகங்களும்,

திருமார்பிலணிந்துள்ள ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம் , திருமுடியிலணிந்துள்ள திருவபிஷேகம்(க்ரீடம்), திருநெற்றியின் அணியான சுட்டி, திருத்தோள்வளைகள், கோலமாமணி ஆரங்கள், திருக்கைகளுக்கான கடகம், திருக்கழுத்துக்கணியான கண்டசரம், வனமாலை, திருவடிகளுக்கு அணியான பாடகம் முதலிய திருவாபரணங்களுடனும் செங்கமலக்கழலில் சிற்றிதழ் போன்ற விரல்களில் கிண்கிணியும், அரையில் திகழும் பொன்வடமும், திருவயிற்றினில் திகழும் திருவுதரபந்தனம், மங்கல ஐம்படை,தோள்வளை, குழை, மகரம்,சுட்டி போன்ற அளவிலா திவ்யாபரணங்களுடனும் பொன்னுருவான திவ்யாயுத ஆபரணங்களின் சோதி வெள்ளத்தினூடே எம்பெருமானுடைய திருமேனி சிலவிடங்களில் நீலவண்ணத்திலும் திருமுகம், திருக்கைத்தலம், திருவடித்தலம் போன்றவை தாமரையின் வண்ணத்திலும், மந்தகாசத்தினால் நிலவொளி பரப்பினாற் போலவும், கௌஸ்துப பீதாம்பரங்களினாலே தோன்றும் ஒளியானது பொன்மயமாகவும் , ஆகவிப்படி ஒன்றோடொன்று கலந்து பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் அழகுடனும், திருமேனியின் பரிமளத்தாலே ஸ்ரீ வைகுண்டம் எங்கும் மணம் கமழ்ந்திருக்கவும், திருக்கண்களின் அமிர்தமயமான திருவருட்பார்வையுடனும், மோகனமான அலர்ந்த மலர் போன்ற திருமுகத்தாலும். நித்ய சூரிகளின் மனத்தைக் கொள்ளைகொள்ள வைக்கும்படியாகவும் இடது திருவடியை கீழே தொங்கவிட்டு, வலது திருவடியை குத்துக்காலிட்டு வலது திருக்கைகளை வலது முழந்தாளின் மீது நீட்டி , இடது திருக்கையை திருவனந்தாழ்வான்(ஆதிசேஷன்) மீது ஊன்றி , பின்னிரண்டு கைகளில் சங்கு சக்கரங்களை ஏந்தி அனைத்துலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைகுந்தநாதனின் திருவுருவை முக்தாத்மா தரிசிக்கிறார்.

மேலே கூறிய அனுபவத்தை கீழே தந்துள்ள புராண ஸ்லோகம் தெரிவித்திருப்பது இங்கு இன்புறத்தக்கது. இந்த ஸ்லோகங்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின் தலைப்புப் பக்கத்தின் படத்தில் உள்ளது.

ஸவ்யம் பாதம் ப்ரஸார்ய ச்ரிததுரிதஹரம் தகூகிணங் குஞ்சயித்வா

ஜாநுந்யாதாய ஸவ்யேதர மிதரபுஜம் நாகபோகே நிதாய |

பச்சாத் பாஹுத்வயேந ப்ரதிபடசமநே தாரயந் சங்கசக்ரே

தேவிபூஷாதி ஜுஷ்டோ விதரது பகவாந் சர்ம வைகுண்டநாத: || (புராண ஸ்லோகம்)

திருவரங்கம் திருக்கோயினில் தெற்கு வாயிலுக்குள் நுழைந்தவுடன் எதிரே இருக்கும் ரங்கவிலாச மண்டபத்தின் மேல்முகப்பில் இத்திருக்கோலம் அமைந்துள்ளது.

திருத்தேவிமார்களின் சேர்த்தியில் பரமபதநாதன் இங்கு அனைவரும் தரிசிக்கும்வண்ணம் தாமரை மலர் மேல் உள்ள ஆதிசேஷன் மீது பரமபதத்தில் அமர்ந்தது போன்ற திருக்கோலத்தில் அடியவர் அனைவரையும் நோக்கி திருவரங்கம் எனும் பூலோக வைகுண்டத்திற்கு வந்தீர்களா? ஏன் இத்தனை நாளாக வரவில்லை? பரமபதத்திலுள்ள எம்பெருமானே ஸ்ரீரங்கநாதன் எனும்பொருள் கொண்ட 'பரவாசுதேவோ ரங்கேசா' எனும்படியான என்னுடைய முதல் அர்ச்சாவதார திருமேனியான ஸ்ரீரங்கநாதனை உள்ளே சென்று தரிசித்து வைகுந்தம் வந்து சேருங்கள் என்று கூறுவதுபோன்று உள்ள காட்சி அடியவர்களை மெய் சிலிர்க்க வைக்கும்.

திருவரங்கத்தில் சந்திரபுஷ்கரணிக் கரையிலிருக்கும் கோதண்டராமர் சன்னிதிக்கு அடுத்திருக்கும் சன்னிதியில் பிராட்டிமார்களுடன் பரமபதநாதன் ஆழ்வார்கள் புடைசூழ இனிய திருக்கோலத்தில் சேவை சாதிக்கிறார். அனைத்துப் பிராட்டிமாரிலும் பெரியபிராட்டியான ஸ்ரீதேவி பட்டமகிவியாதலால், மற்ற இரு நாச்சிமாரிலும் பரமபதநாதனுக்கு சற்று அருகில் அமர்ந்து சிறிது சாய்ந்து தன்னுடைய நிலையை வெளிப்படுத்துமாப்போலே உள்ளதை இங்கு அனுபவிக்கலாம்.

“தேவர் குழாங்கள்தொழ சோதிவெள்ளத் தினுள்ளே” (திருவாய்மொழி 5-5-10) எனும்படியாக எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை தொழுவது என்றைக்கோ எனும் “காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலொ” (திருவாய் மொழி 5-9-6) எனும்படியாக எம்பெருமானை கண்டு பலகாலும் “சமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீ மதே நாராயணாய நம:” (ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம்) என்று துதித்து ஆனந்தபரவசத்துடன் பாதபீடத்தில் அடியிட்டு தொழுதெழுந்து, அவரால் அழைக்கப்பெற்று திவ்ய சிம்மாசனத்தின்மீது ஏற , எம்பெருமானும் சந்திரனைக்கண்ட கடல் போன்று ஆதாரம் மிகக்கொண்டு மடியிலே வைத்து ஸ்ரீ பரதாழ்வானையும் அக்ரூரனையும் அணைத்தால் போலே தன்னைப் பிரிந்து வெகுகாலம் பூவுலகில் கிடந்த வருத்தம் தீர வாரி அணைத்து இறுகத்தழுவி எம்பெருமான் தனது இனிமை மற்றும் மேன்மை பொருந்திய வாக்கினால் சில வினாக்களை எழுப்ப முக்திபெற்ற ஜீவன் அதற்கு பதிலிருப்பதை ஆனந்திப்போம்.

எம்பெருமான் - நீ யார்? என்று வினவ

நான் ராஜகுமாரன் (அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி - ப்ரும்மத்தின் புத்திரன்) என்று ஜீவன் பதிலிறுக்க,

நீ இத்தனை காலமும் செய்தது என்ன? என்று கேட்க,
“சாந்தேந்து மென்முலையார் தடம் தோள் புணரின்ப வெள்ளத்து ஆழ்ந்தேன்”
(பெரியதிரு -6-3-4) என்று பதிலிடுக்க
நீ அத்தால் பெற்ற பலம் எது? என்று பரமபதநாதன் கேட்க ,
அருநரகத்தழுந்தும் பயன் படைத்தேன் (பெரியதிரு -6-3-4) என்று பதிலிடுக்க,
பின்பு நீ செய்தது என்ன? என்று கேட்க
போந்தேன் (வந்தேன்) என்று பதிலிடுக்க,
நீ போந்த பிறகு என்ன? என்று கேட்க -
புண்ணியனானேன் என்று பதிலிடுக்க,
நீ அதினின்றும் போந்து செய்தது என்ன? என்று கேட்க
உன்னை எய்தினேன் என்று பதிலிடுக்க ,
நம்மைக் கிட்டினவிடத்தில் நீ பெற்ற பிரயோஜனம் என்ன? என்று வினவ
என் தீ வினைகள் தீர்ந்தேன் என்று பதிலிடுக்க
எம்பெருமானும் மிக்க வருத்தமுற்று “ நலமந்தம் இல்லாதோர் வைகுந்த நாட்டிற்கு வந்து
அனுபவிக்கப் பெறாதே, கொடுமையான உலகத்திலே நெடுகாலம் இருந்து
வருந்தினாயே! பலமுந்து சீரில் படியாதே பன்மாமாயப் பிறவியிலே(திருவாய்மொழி-3-2-2)
படிந்து நோவுபட்டாயே, ஈறிலின்பத் திருவெள்ளத்தை இழந்து (திருவாய்மொழி -2-6-8) தடம்
தோள் புணர் இன்ப வெள்ளத்திலே ஆழ்ந்து நித்ய துக்கப்பட்டாயே! அதனைப் பிழை எனக்
கருதி நம்மைப் பற்றி நம்மைக் காண வேணும் என்று ஆசைப்பட்ட போதே வந்து முகம்
காட்டப் பெற்றிருக்கலாமே! என்று அங்கலாய்த்து ,ஆகாசத்தை நோக்கி அழுவன்
தொழுவன்(திருவாய்மொழி 5-8-4) என்கிறபடியே நாம் இருந்த தேசத்தை நோக்கி அழுவது
தொழுவதாய், கூவிக் கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ(திருவாய்மொழி 6-9-9) -என்றும் ,
எந்நாள் யானுன்னை இனி வந்து கூடுவன் (திருவாய்மொழி 3-2-1) என்பதாய் கொண்டு நோவு
படும்படி தாழ்ந்தோமே! , துன்பக் கடல் புக்கு வைகுந்தன் என்பதோர் தோணி பெறாது
உழல்கின்றேன் நாச்ச்சியார் திருமொழி -5-4) என்றும், “நின் மா தாள் சேர்ந்து நிற்பது
எஞ்ஞான்று கொலோ”(திருவாய்மொழி3-2-2)என்றும் வருந்திய நீ அதினின்றும் கரை ஏறி
நம்மைக் கிட்டப் பெற்றாயே,” உள்ளுளாவி உலர்ந்து உலர்ந்து”(திருவாய்மொழி-2-4-7) என்கிற
தாபம் ஆறும்படி கூடியிருந்து குளிரப் பெற்றாயே ! நமக்கு கிடைக்காதது கிடைத்ததே !
என்று எம்பெருமான் ஆதங்கப்படுகிறார்.
“நோயெல்லாம் பெய்தோர் ஆக்கையிலே அகப்பட்டு”(பெரியதிருமொழி-9-7-7)
நெடும் காலம் நோவு பட்டு “மருத்துவனாய் நின்ற மா மணி வண்ணனைக் கிட்டி”
(பெரியாழ்வார் திருமொழி-5-3-6), உள்ள நோய்கள் எல்லாம் துரந்து (திருவாய்மொழி 2-6-4)
திருவருள் பெறுகிறார் முக்தாத்மா.“திருவருள் மூழ்கின இவனை”(திருவாய்மொழி 8-9-5)
நோய் தீர்ந்து பின் குளித்து வந்த புத்திரனை ஓர் தகப்பன் வாஞ்சையுடன் பார்த்துக்
கொண்டே இருப்பது போலேயும், எம்பெருமான் மாயக்கூத்தன் பிழைத்துவந்த
நம்மாழ்வாரைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பது போலவும், விபீஷண ஆழ்வானை
பெருமாள் ஸ்ரீராமபிரான் பார்த்துக்கொண்டேயிருப்பது போலவும், தாமரைக் கண்களால்
நோக்கி நெடுநாள் பட்ட விடாய் எல்லாம் மாற “தாயே தந்தையில்(பெரிய திருமொழி1-9-
1முதல்1-9-9 வரை)” திருமங்கை ஆழ்வார் மனம் விரும்பியதைப்போலும், “ஆராவமுதே”
(திருவாய்மொழி 5-8-1) மற்றும் “இன்பம் பயக்க” (திருவாய்மொழி 7-10-1) பாசுரங்களில்
நம்மாழ்வார் மனம் விரும்பியதைப்போலும்,“நல்கி என்னை விடான்” (திருவாய்மொழி-1-10-8)
என்கிறபடி எம்பெருமான் ஆதாரம் பொங்க விட்டு விட்டு அணைத்து பெரிய பிராட்டியார்

திருக்கையிலே காட்டிக் கொடுத்தார். பெரியபிராட்டி கம்சனை வதம் பண்ணி முடித்தபின் கிருஷ்ணனைக் கண்ட தேவகிப்பிராட்டி போல் விம்மிப்பாய்கிற தனங்களாலே உடம்பெங்கும் நனையும்படி அனைத்து உபயவிபூதியின் செல்வங்கள் அனைத்தையும் கொடுத்தருளினார்.

முக்தாத்மா பெற்ற அளவிலா ஆனந்தத்தை ஸ்ரீ.உ.வே ஸ்ரீ.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் படைத்துள்ள “விஷ்ணுசித்த விஜயம்” எனும் நூலில் “கௌஷீதக்யுபநிஷத்தில் முக்திப்ரத நிர்ணயம்” எனும் பகுதியில் அளித்துள்ளதை விரிவுக்கஞ்சி சுருக்கமாக கீழே தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜீவன் விரஜைநதியைக் கடந்து ‘மோக்ஷமடைவதற்கு முதற்படியான பரம்பொருளின்(ப்ரம்ஹத்தின்) உலகை அடைதல் “ஸாலோக்யம் “ எனப்படும். முக்த ஜீவனை நூறு அப்ஸரஸ் மாந்தர் கையில் மாலையுடனும், நூற்றுவர் மைகளை ஏந்தியும், நூற்றுவர் சூர்ணங்களையும், நூற்றுவர் வஸ்திரங்களையும் மற்றும் நூற்றுவர் அணிகலன்களையும் ஏந்தி எதிர்கொண்டழைத்து அழைத்துச் செல்கின்றனர். ப்ரம்ஹ ஸாலோக்யம் பெற்ற ஜீவனை அவர்கள் அலங்கரித்து ப்ரஹ்மம் போன்றே ஒரே உருவை உடையவனாக்குகின்றனர். இது “ஸாருப்யம்” எனப்படுகிறது. இவ்வாறு நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மா ப்ரஹ்மத்தின் அருகில் செல்கிறான். ஸாலோக்யம் “ஸாருப்யம்” இவைகளை அடைந்த ஜீவன் ப்ரஹ்மத்தினிடம் சென்று “ஸாமீப்யம்” எனும் நிலையை அடைகிறான்

எம்பெருமான் அனைத்து பரிமளங்களுடனும், அனைத்து சுவைகளுடனும் (ஸர்வகந்த: ஸார்வ ரஸ:) எப்பொழுதுமே உடையவனாக இருக்கிறான். “தில்யம்” எனும் மரமும் ஸாலஜ்யம் எனும் ஸ்தானமும் அங்கு உள்ளன. ஜீவன் அதைக் கடந்தவுடன் அனைத்து பரிமளங்கள் மற்றும் அனைத்து சுவைகளையும் பெற்று ஜெயிக்கப்படாதது எனும் பொருள்கொண்ட “அபராஜிதம்” எனும் பெயர் கொண்ட வைகுண்ட நகரத்தை அடைகிறான். அவனிடம் ப்ரம்ஹத்தின் ஒளி பிரவேசிக்கிறது மிகப்பரந்த திருமாமணிமண்டபத்தை அடைகிறான். அவனை ப்ரம்ஹத்தின் புகழ் அடைகிறது. அங்கு விசக்ஷணை எனும் பீடத்தை அடைகிறான்.அந்த பீடம் அறிவுக்கு உரிய தேவைதயாக இருக்கிறது. அதை அடந்தவுடன் அவன் எல்லாவற்றையும் அறியும் (ஸர்வஜ்ஞன்) திறன் பெறுகிறான்.

இந்திரன் ப்ரஜாபதீ எனும் பெயர்கொண்ட இருவர் த்வாரபலகர்களாக(திருவாயில் காப்போர்) உள்ளனர். அடுத்து படுக்கையாயிருக்கும் மஹாபலவானான அநந்தனெனும் ஆதிசேஷனை அடைந்தவுடன் அவரிடமிருந்து பலத்தைப் பெறுகிறான். எம்பெருமானால் கனிவுடன் அழைக்கப்பெற்ற முக்த ஜீவன் பெருமானும் பிராட்டியும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிசேஷன் மீது ஏறி ப்ரஹ்மானுபவத்தைப் பெற்று பிரஹ்மத்துடன்(எம்பெருமானுடன்) உரையாடி “ஸாயுஜ்ய” நிலையை அடைகிறான். “ஸாயுஜ்யம்” என்பது பரமபதத்திற்கு செல்லும் ஒருவன், பகவானைப் போன்றே ஆனந்தத்துடன் உள்ளான் என்னும் மிக அரிய உயரிய நிலையாகும்

இந்த அனுபவத்தை ஸ்ரீமத் மணவாளமாமுனிகள்,
போம் வழியைத் தரும் என்னும் இன்பம் எல்லாம்
புசித்து வழி போய் அமுத விரசை யாற்றில்
நாம் மூழ்கி மலமற்றுத் தெளி விசும்பை
நண்ணி நலம் திகழ் மேனி தன்னைப் பெற்று
தாம் அமரர் வந்து எதிர் கொண்டு அலங்கரித்துச்

சத்கரிப்ப மா மணி மண்டபத்துச் சென்று
 மா மலராள் கோன் மடியில் வைத்து உகக்கும்
 வாழ்வு நமக்கு எதிராசன் அருளும் வாழ்வே--ஆர்த்திப்ரபந்தம் -20) என்று
 ஆர்த்திபிரபந்தத்தத்தில் அனுபவிக்கிறார்.

பெரியபிராட்டியார் மடியினின்றும் இறங்கி வந்த முக்தாத்மா “செய்யவுடையும்
 திருமுகமும் செங்கனிவாயும் குழலும் கண்டு (பெருமாள் திருமொழி -6-7) முன்னழகை
 அனுபவிக்கிறான், அருள்வெள்ளம் மற்றும் அழகு வெள்ளத்தின்முன் நேர் நின்று
 அனுபவிக்க முடியாது , திருவரங்கத்தில் அழகியமணவாளனை “முன்னிலும் பின்
 அழகிய பெருமாள்” என்று கூறுவதற்கொப்ப, பின்புறம் சென்று பின்னழகை
 அனுபவித்து ,பின்னறும் வளைய வளைய வந்து “எங்கனே சொல்லுகேன் ஓவி நல்லார்
 எழுதிய தாமரையன்ன கண்ணும் ஏந்து எழில் ஆகமும் தோளும் வாயும் அழகியதாம்
 இவரார் கொல்(பெரியதிருமொழி 2-8-7) என்றும் “அச்சோ ஒருவர் அழகியவா”
 (பெரியதிருமொழி-9-2-1) என்றும், பரமபதத்திலுள்ள அனைவரிடத்தும் பண்ணும் ஆதாரத்தை
 முக்தாத்மாவின் பக்கலிலே பண்ணி, அவரோடு கலந்த பெருமானுக்கு, அழகிய மாலையும்
 ஒளி பொருந்திய கிரீடமும்(திருவபிஷேகமும்), திருவாழி திருச்சங்குகளும், பூணூலும்(
 யக்ஞோபவீதம்), திவ்யஹாரமும் உள்ளன; திருக்கண்களோ சிவந்த தாமரைத்
 தடாகமாயிராநின்றன; சிவந்து கனிந்த திருவதரமும் தாமரையாகவுள்ளது; திருவடிகளும்
 செந்தாமரையாகவே நின்றன; திருவுடம்போ செம்பொன்னாகாவுள்ளது. என்னோடு கலந்த
 பின்பு அவனுடைய திருமேனியில் பிறந்த புகர் இவ்வாறு உள்ளது என்று பொருள்கொண்ட,
 அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னாவிசேரம்மானுக்கு,
 அந்தாமவாழ்முடிசங்காழிநூலாரமுள,
 செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம்,
 செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. (திருவாய்மொழி 2-5-1) தொடக்கமான
 பாசுரங்களில் நம்மாழ்வார் அனுபவித்தது போன்றும்,
 எந்த ஒன்றை அறியும் போது வேறு ஒன்றைக் காண்பதும் கேட்பதும் அறிவதும் இல்லையோ
 அதுவே பெரியதாகும் எனும் பொருளுடைய “யத்ர நாந்யத் பஸ்யதி நாந்யத் ச்ருணோதி
 நாந்யத் விஜாநாதி ச பூமா” (சாந்தோக்யம் -7-24-1) என்கிறபடியே புறம்பு ஒன்றில் நெஞ்சு
 செல்லாதிருக்கும் முக்த ஜீவன் “ஹாவு ஹாவு ஹாவு” , “அஹம் அன்னம் அஹம் அன்னம்
 அஹம் அன்னம் அஹம் அந்நாத அஹம் அந்நாத அஹம் அந்நாத”(தைத்ரீயம் ப்ருகுவல்லீ)
 என்று சாமகானமிசைத்தும் “அல்லி மலராள் தன்னோடும் அடியேன் கண்டு கொண்டு அல்லல்
 தீர்த்தேனே” (பெரிய திருமொழி -4-3-6) என்றும், “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா
 நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு ஒழிந்தேன் அடைந்தேன் உன் திருவடியே” (திருவாய்மொழி 4-9-10)
 என்று இசைவித்து, “ என்னை உன் தாளினைக் கீழ் இருத்தும் அம்மானே “-(திருவாய்மொழி
 5-8-9 என்று முன்னழகு பின்னழகுகளை சுற்றிச்சுற்றி சேவித்தும் அனுபவித்தும் நிற்கிறான்.
 பரமபதம் ஆனந்தமடையும் படியான குளிர்ந்த பார்வையையுடைய எனும் பொருளில் “
 வான் நாடு அமரும் குளிர் வழிய(திருவிருத்தம் -63) எனும்படி ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனும்
 தன்னுடைய அழகான திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கி கம்பீரமுடைய மதுரமான குரலால்
 இங்கே வாராய்! என்று சோதிவாய்திறந்து அருகே அழைத்து, அனைத்துத் துன்பங்களையும்
 போக்கடிக்க வல்லதும், இனி எவ்வித துக்கமேயில்லையெனும் ஆனந்தத்தை
 அளிக்கவல்லதும், “நின் செம்மா பாதமபற்புத் தலை சேர்த்து”(திருவாய்மொழி 2-9-1) என்று
 முக்தாத்மா விரும்பியபடியே தன் தாளின் கீழ் சேர்த்து (திருவாய்மொழி 7-5-10), வஜ்ராயுத

ரூபமான சின்னம் அங்குச ரூபமான சின்னம் , கொடி ரூபமான சின்னம் , தாமரைப்பூ வடிவான சின்னம், மீன்வடிவமான சின்னம் , அமிர்தகலச வடிவான சின்னம் ,கற்பகத்தரு வடிவமான சின்னம் போன்ற ரேகைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உள்ளடிகள் கொண்ட எம்பெருமானின் பாதக்கமலங்களின் ஒளிவெள்ளத்தால் தலையை அபிஷேகம் செய்து, மலர்மகள் பிடிக்கும் (திருவாய்மொழி-9-2-10) கமலமலர்ன்ன திருவடிகளை- கமலம் அன்ன குறை கழல்களாலே (திருவாய்மொழி-4-3-6) முக்தனின் தலையினில் சேர்த்து அலங்கரிக்க செய்கிறார்.

அடிதூடும் அரசு பெற்ற ஜீவன், “அறிவையென்னும் அமுதவாறு தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே” (பெரியாழ்வார் திருமொழி-5-4-2) எனும்படிக்கு ஆனந்தமிகு அமுதக்கடலினிலே மூழ்கப்பெற்றவானாய் இனிதிருப்பான்.

பரமபதத்தை அடைந்து தொண்டே செய்து என்றும் “வழு விலா அடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்”(திருவாய்மொழி 3-3-1) என்னும் ஆதாரத்துடன் நித்ய ஸூரிகளோடே கூடச் சூழ்ந்து இருந்து துதித்து மங்களாசாசனம் பண்ணி “சூழி பட்டோடும் கூடர்ச் சோதி வெள்ளத்து இன்புற்று இருந்து” (திருவாய்மொழி-8-10-5) என்கிறபடியே (பரமபதம் காலமற்றிருப்பதால்) எப்பொழுது நோக்கினாலும் அந்தந்த சமயத்தில் தெவிட்டாத இன்னமுதாக இருக்கும் “அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஆராவமுதமாக” .(திருவாய்மொழி 2-5-4) வைகுண்டநாதனையும் பெரியபிராட்டியையும், மற்றுமுள்ள பிராட்டிமார்களையும் தரிசித்து நித்யசூரிகளுடன் கூட சூழ்ந்து பல்லாண்டிசைத்து நித்யமான தொண்டிலே (கைங்கர்யத்திலே) ஈடுபட்டு எப்பொழுதும் ஆனந்தமயமான அமிர்தக்கடலில் திளைத்து இருப்பான் .

பிராட்டியின் புருஷகாரபலத்தாலும் எம்பெருமான் தன்னுடைய இயல்பான மட்டற்ற வாஞ்சல்யத்தாலும் ஜீவர்களை இந்த சம்சாரத்திலிருந்து விடுவித்து அந்தமில் பேரின்பமான பரமபதத்தை அடைவிக்கிறான். எம்பெருமான் துணையுடன் ஜீவன் பரமபதம் அடைவதை அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் மேலே அனுபவித்தோம். ஒரு ஜீவன் பரமபதம் செல்வதற்கு எம்பெருமான் தாய்மைப் பரிவுடன் எவ்வாறெல்லாம் அருள்கிறான் என்பதை “வார்த்தாமாலை”எனும் நூலிலிருந்து இரண்டு விளக்கங்கள் துணைகொண்டு இந்த “அர்ச்சிராதி மார்க்கம்” தொகுப்பை நிறைவு செய்கிறேன்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தின் ஆச்சாரியரான ஸ்வாமி நம்பிள்ளையின் சீடர் பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர். இந்த மஹான், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் தொடக்கமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆச்சார்யர்கள் மற்றும் பெரியோர்களால் பல காலங்களில் அளித்த உண்மை விளக்கங்களையும், ஒன்றின் பொருளை அறுதியிடுகிறார் போல் உரைத்த அர்த்தம் மிகுந்துள்ள பொன் போன்ற வாக்குகளையும் திரட்டி சேர்த்து “வார்த்தாமாலை” எனும் நூலை அருளியுள்ளார். ‘சுதர்ஸனம்’ ஆசிரியர் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ்.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி இதற்கு அரும்பத விவரணம் செய்துள்ளார்.

ஒரு ஜீவன் பரமபதம் செல்வதற்கு எம்பெருமான் தாய்மைப் பரிவுடன் எவ்வாறு அருள்கிறான் என்பதை வார்த்தாமாலையின் “431-வது வார்த்தை” மற்றும் ஆச்சான்பிள்ளை அருளியதாக உள்ள “ 432 வது வார்த்தை” ஆகியவை மிக அற்புதமாகத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வார்த்தைகள் ஒரு ஜீவன் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் சென்று பேற்றினை அடைய எம்பெருமான் எவ்வாறு உறுதுணையாக இருக்கிறான் என்பது

இன்புறத்தக்கதொன்றாகும். ‘வார்த்தாமாலை’யில் கண்டுள்ள இந்த வார்த்தைகளின் “மூலம்” விரிவுக்கஞ்சி இங்கு தொகுக்கப்படவில்லை.

“வார்த்தாமாலை”யில் கூறப்பட்ட இவ்வார்த்தைகளுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வண்ணம் பிள்ளைலோகாச்சாரியார் அருளியுள்ள “ ஸ்ரீவசனபூஷணம்” எனும் நூலில் மூன்று தூர்ணைகள் (381, 384 மற்றும் 392) உள்ளன. ஒப்பற்ற “ஸ்ரீவசனபூஷணம்” நூலுக்கு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வியாக்கியானம் அருளியிருக்கிறார். அதற்கு ஸ்ரீ.உ.வே.பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் ஸ்வாமியின் விளக்கமும், 392-வது தூர்ணைக்கு, பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் அஹிர்புத்நய ஸ்மஹிதையில் எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோளும், இவ்விடத்தில் சேர்த்து அனுபவிக்கத்தக்கவை.

“வார்த்தாமலை” - 431 ம் வார்த்தை

அநாதிகாலமாக கர்மத்திலுழன்று சம்சாரியாகத் திரிகிற ஜீவன் எம்பெருமான் அருளாலே பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவதை விவரிக்கிறது. அதிலுள்ள ஒவ்வொரு படியையும் மூவகைப்படுத்தி தெரிவிக்கிறது.

முதலில் ஜீவனின் இருப்பு - தன்மை விவரிக்கப்படுகிறது

1.படைப்பினில் தேவர். த்ரியக்(பசு ,பட்சிகள்), ஸ்தாவரம் (அசையாதவை - நிலம், மரம், செடி, கொடிகள்) ஆகிய மூன்று சரீரங்களில், முதல் சரீரம் புண்ணியம் செய்தவற்றுக்குண்டான பேற்றை பெறுவதற்கும் , மற்றைய இரண்டும் (த்ரியக், ஸ்தாவரம்) பாவம் செய்தமையின் பலனையடைவதற்கும் ஏற்பட்டாதாலே இவற்றை புறந்தள்ளி மோக்ஷ சிந்தைக்குப் பாங்கான மனித சரீரத்தை எம்பெருமான் அடைவிக்கிறான்.

2.சென்றகாலம், நிகழ்காலம் ,வருங்காலம் எனும் மூவகை காலங்களிலும்,

3.மனம், மொழி, செயல் எனும் முக்கரணங்களிலும் அந்த ஜீவனைப் புகுத்தி,

4.அம்முக்கரணங்களின் காரியமான நினைக்கை, சொல்லுகை, செய்கை

நினைக்கை:- பிறர் மினுக்கம் பொறாமையும் , தீங்கு நினைக்கையும், பிறர் குற்றங்களை காணலும், தனது உடல் வாழ்வைப்பற்றியே சிந்திதிருத்தல் ஆகியவை.

சொல்லுகை:- இரு குலமே அழியும்படியான குற்றம் சொல்லல், உடைமைகள் அற்றுப்போகும்படி கோள் சொல்லுகை , எம்பெருமானைத் தவிர மற்றவரின் சரித்திரங்களைக் கூறுதல் போன்றவை.

செய்கை:-பிறருக்குத் தீங்கு செய்வது, பிறர் பொருளைத் திருடுவது போன்றவை

5.அசித்து(அசேதன-உயிரற்றவை) தத்துவமானது ஸூத்த ஸத்வம், மிஸ்ரதத்வம் மற்றும் ஸத்வ தூன்யம் என்று மூவகைப்படும். ஸூத்த ஸத்வம் கொண்ட அசேதனங்கள் பரமபதத்தில் சத்வகுணம் மட்டுமே கொண்டதாகவிருக்கும். மிஸ்ரதத்வம் என்பது சத்வ குணம் ,ராஜஸ குணம் மற்றும் தாமச குணம் எனும் மூன்று குணங்களுடன் பூமியில் (ப்ருக்ருதியில்) செயல்படும். சிருஷ்டி முதலானவற்றுக்கு உதவிபுரியும் குணம் ஏதுமற்ற “காலம்” ஸத்வ தூன்யமெனப்படும். இவற்றைப்பற்றி நாம் ஸ்ரீரங்ககத்யம் முதல் தூர்ணையில் அனுபவித்தோம். இந்த மூன்றுவகையான அசித்து தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனான சேதனன் ப்ருக்ருதியில் உள்ள சத்வ குணம் , ரஜோகுணம் , தாமசகுணம் என்பவை மூலம் விளையும் குணங்களால் ஜீவன் மிகத் தாழ்ந்தவனாகி விடுகிறான்.

6.புகழ் முதலான அஹங்காரத்தை விளைவிக்கும் ஆசைகள் : பொருளிலாசை வெற்றி பெண்ணாசை எனும் மூன்றுவகை ஆசைகளினாலே ஜீவன் துன்புறுகிறான்.

7.எம்பெருமானிடம் தவறிழைத்தல்(அபசாரம்), அவனடியாரிடத்து தவறிழைத்தல் , அவர்கள் இருவர் திறத்திலும் காரணமேதுமின்றி தவறிழைத்தல் ஆகிய மூன்று அபசாரங்களையும் அநாதிகாலமாக சேர்த்துவைத்திருக்கிறான் ஜீவன். .

8.பொருள் பிள்ளை, மனைவி ஆகியவற்றின் பாசத்தாலே அந்த ஜீவன் அடிபட்டுக்கிடக்கிறான்.

9.சித், அசித் , எஸ்வரன் எனும் மூன்று தத்துவங்களை ஜீவன் தெரியாதிருக்கிறான் , ஆத்யாத்மிகம் ஆதி பௌதிகம் ஆதி தைவிகம் (இவை மூன்றும் ஏற்கனவே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது) ஆகிய மூன்று தாபங்களாலே துன்புறுகிறான்.

இனி எம்பெருமானின் பெருமை விவரிக்கப்படுகிறது.

1.பிரமன் உருத்திரன் இந்திரன் எனும் மூன்று தேவர் தலைவர்களுக்கும் நாதனாக இருப்பவன்

2.ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளா தேவிகளாகிற மூன்று பிரதான மஹிஷிகளுக்கு இனியவனாக இருக்கிறான் எம்பெருமான்.

3.பத்தர், முக்தர், நித்யர் எனும் மூன்றுவகை ஜீவர்களை ஆள்கின்றவன் எம்பெருமான்.

4.காலத்தால் அளவு பட்டிருக்கை ,தேசத்தால் அளவு பட்டிருக்கை, பொருள்களால் (வஸ்துவால்) அளவு பட்டிருக்கை எனும் மூன்றுவிதமான அளவுகளுமில்லாதவனாய் எல்லா காலத்திலும் , எல்லா தேசத்திலும், எல்லாபொருட்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் (உள்ளுறைபவனாய்) ஒப்புயர்வற்ற பொருளாகவிருப்பவன்.

5.மண்குடத்திற்கு குயவன் (மூலப்பொருளைக் கொண்டு செய்வோன்) போன்று உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகவும் , மண்போல (மூலப்பொருள்) உபாதான காரணமாகவும், குடம் செய்யும் தண்டச்சக்கரங்கள் போல் (செயல்களுக்குத் துணைபுரிபவை- நீர் , சக்கரம் ஆகியவை) ஸஹகாரிகாரணமாகவும் இருப்பவன்..

6.இத்தகைய எம்பெருமான் முற்கூறிய ஜீவன் விஷயத்தில் இயற்கையான நட்புக் கொண்டவனாகையால், ஜீவன் பிறக்கும்போது மோகமும் பெறுவதற்கு உறுப்பான ஒரு கருணையைச் செய்கிறான். தனக்குத்தானே தலைவன் எனும் ஸ்வாதந்தர்யம், எம்பெருமான் தவிர பிரமன் உருத்திரன் முதலானோருக்கு தன் அடிமைப்பட்டவன் எனும் அந்யசேஷத்வம், உடல்மீதுகொண்ட பற்றினால் உடலே நான் எனும் நினைவு போன்ற மூன்று தடைகளிலிருந்து விடுவிக்க முற்படுகிறான் எம்பெருமான்.

7.ஸ்ரீவசனபூஷணம் எனும் நூலில், எம்பெருமான் ஆநுஷங்கிகம் ப்ராஸங்கிகம் யாத்ருச்சிகம் (ஸ்ரீவசனபூஷணம்- சூர்ணை 381) எனும் இவனறியாத மூன்றுவகைப் புண்ணியங்களை, எம்பெருமான் இவனுக்குள்ளதாக கணக்கிடுகிறான் என்று பிள்ளைலோகாச்சாரியர் அருளியுள்ளார்

இவைகளின் குறு விளக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது

ஒருவன் தன் செளகரியங்களுக்காகவும் காற்று வாங்கவும் வாசலில் திண்ணை அமைத்து இருப்பானாகில் அதில் சில பாகவதர்கள் நிழலுக்கு ஒதுங்கினாரெனில், எம்பெருமான் என்னடியாருக்கு நிழல் அமைத்துக் கொடுத்தாய் என்றும்,

ஒருவன் வெய்யில் காலத்திலே தன் வயலில் தீப்பற்றிக்கொள்ள தான் நீருள்ள இடத்தில் நின்று கவனித்துக்கொண்டிருக்க , நெடுதூரத்திலிருந்து நடந்துவரும் பாகவதர்கள் சிறிது நீர் கிடைத்தாலும் தாபம் தீரும் என்கிற நிலையில் வயலில் நிற்பவனுக்குத் தெரியாமலேயே தங்களது பாதங்களை நனைத்து விளக்கி இளைப்பாறிச் சென்றால் - எம்பெருமான் என்னடியார் விடாய் தீர்த்தாய் என்று கணக்கிடுறான் இது " யாத்ருச்சிகம்" எனப்படும்

ஊர்களின் பலபெயர் இருக்க கோயில் (ஸ்ரீரங்கம்), திருமலை,பெருமாள் கோயில் (காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் திருக்கோயில்) எனும் ஊரின் பெயரினைச் சொன்னால், எம்பெருமான் என்னுடைய ஊரின் பேரினைச்சொன்னாய் என்றும் ஒருவரின் பெயரைச்(நாராயணா! கோவிந்தா! என்று)சொல்லி அழைக்கையில் எம்பெருமான் என்னுடைய திருநாமத்தைச்சொன்னாய் என்றும் கணக்கிடுகிறான். இது “ப்ரஸாங்கிகம்” எனப்படும்

சில பாகவதர்கள் காட்டுவழியே செல்கையில் வழிப்பறிசெய்பவர்கள் அவர்களை இம்சித்து மிரட்டி கையிலுள்ளதை அபகரிக்கையில், ஒரு வழிப்போக்கன் அங்கு வந்து நிற்க அவன் இந்த பாகவதர்களைத்தான் காக்கவருகிறான் என்று பயப்பட்டு வழிப்பறிசெய்பவர் மிரண்டோட, எம்பெருமான் , இச்செயலை அடியாரை நோக்கி வந்து அடியவர் துயர்தீர்த்தாய் என்று கணக்கிடுகிறான் இது “மாநுஷங்கிகம்” எனப்படும்

ஒரு பொற்கொல்லனிடம் தங்கத்தை ப்ரீட்சை செய்வதற்கு தரும்போது அதை அவன் உறைகல்லில் உரசிப்பார்த்துத் தரம் சொல்லுவான். அப்படி உறைக்கும்போது மிகச்சிறிய தங்கத்துகள்கள் உறைகல்லில் ஒட்டிக்கொள்ளும். பொற்கொல்லன் அத்தங்கத்துகள்களை மெழுகினால் ஒற்றி ஒன்று சேர்த்து நாளாவட்டத்தில் கால் பொன்ஆயிற்று, அரைப்பொன் ஆயிற்று என்று சேர்ப்பது போன்று எம்பெருமானும் ஜீவனுடைய ஜன்ம பரம்பரைகள் தோறும் ‘விடாயைத்தீர்த்தாய்’, ‘ஒதுங்க நிழல் தந்தாய்’ என்பன போன்ற ‘யாத்ருச்சிகம்’, ‘பேரைச்சொன்னாய் ஊரைச்சொன்னாய்’ என்பன போன்ற ‘ப்ராஸங்கிகம்’, ‘அடியாரை நோக்கினாய்’ எனும் ‘மாநுஷங்கிகம்’ என்பன போன்ற ஜீவன் தானறியாது செய்யும் சில நற்செயல்களை(ஸூக்ருதம்) தானே கல்பித்தும் , கல்பித்தவற்றை ஒன்றை பலவாக்கியும் நடத்திக்கோண்டு போவான் எம்பெருமான்.

8.மேலும் தன்னிடம் வெறுப்பின்மை(த்வேஷமின்மை), ஈடுபாடு(ஆபிமுக்யம்) நல்லோர்களோடு பேசிப்போதுபோக்குகை என்னும் மூன்று அனுகூலங்களை ஜீவனுக்கு உண்டாகச் செய்கிறான்எம்பெருமான்.

9.சரீரமும், பொருளும், உயிரும்(உடல்,பொருள்,ஆவி) நல்லாசிரியரின் பொருட்டே என்று சொல்லப்பட்ட சரீரசமர்ப்பணம் , அர்த்தசமர்ப்பணம் , ப்ராணசமர்ப்பணம் என்கிற மூன்றுவகை ஆச்சார்யானுவர்த்தத்தை (ஆச்சாரியனைத் தொடர்ந்து சென்று வேண்டிக் கொள்பவைகளை) இந்த ஜீவனுக்கு ஏற்படும்படி செய்கிறான் எம்பெருமான் .

10.நல்ல கேள்விஞானமுடையவர்களாய், வயது முதிர்ந்தவர்களாய், வேதங்களின் பொருள் அறிந்தவர்களாய் எனும்படிக்கு மூவகைத் தகுதியை உடையவானாகிய ஆச்சாரியனின் ரஹசிய மந்திரோபதேசத்தாலே ஜீவன் நெஞ்சிலுள்ள அழுக்கை அகற்றுகிறான் எம்பெருமான்.

இவ்விடத்தில் ஸ்வாமி விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை அருளிச் செய்துள்ள “ஸப்தகாதை” என்னும் பிரபந்தத்தின் கடைசிப் பாசரம் அனுபவிக்கத்தக்கது.

ஸ்வாமி பிள்ளைகோச்சாரியாருக்கு அந்தரங்க சிஷ்யராய் இருந்து அவர் திருவடிகளைப் பணிந்து சகல சாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களையும் விளக்கங்களையும் பெற்றவர் ஸ்வாமி விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை. ஸ்வாமி பிள்ளைகோச்சாரியார் அருளிய ஸ்ரீவசனபூஷணம் எனும் நூலின் சரமபர்வநிஷ்டை ப்ரகரணத்தின் (பகுதியின்) சீரிய அர்த்த விசேஷங்களை எல்லாம் திரட்டி இலகுவான ஏழு பாசரங்கள் கொண்ட “ஸப்தகாதை” என்னும் பிரபந்தத்தை ஸ்வாமி விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை அருளிச் செய்துள்ளார்.

ஸப்தகாதை - ஏழாம் பாசரம்

ஒருவகைப் பொல்லாங்குமின்றியே இருக்கிற ஆச்சாரியருடைய திருவுள்ளத்திற்கு அனுகூலமாக, அவருடைய திருமேனியைப் பேணிக்கொண்டும், அவர் திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பாகவும், அவர் மீது உண்மையான அன்பையும் (ப்ரேமம்) உடையவர்கள், ஓங்காரமாகிற (பிரணவமாகிற) தேரின் மேல் ஏறி தூரியமண்டல மார்க்கமாக (மேலே நாம் அனுபவித்த அர்ச்சிராதி மார்க்கம்) பரமபதத்தை அடைவர் எனும் பொருள் கொண்ட தீங்கேது மில்லாத தேசிகன் தன் சிந்தைக்குப் பாங்காக நேரே பரிவுடையோர் - ஓங்காரத் தேரின்மேல் ஏறிச் செழுங்கதிரின் ஊடுபோய் சாருவரே அந்தாமந் தான். (ஸப்தகாதை - ஏழாம் பாசரம்) எனும் பாசரத்தை அருளியிருக்கிறார்.

11. மூன்று ரஹசிய மந்திரங்கள்: சாஸ்திரங்களில் மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்ட திருவஷ்டாசூர திருமந்திரம்; பாரதபோர் பூமியில் கண்ணபிரான் பகவத்கீதை உபதேசிக்கையில் அருளிய “சரமஸ்லோகம்”; ஆச்சாரியர்கள் மிகவும் விரும்பி எப்பொழுதும் கைகளாலும் - கூறிக்கொண்டிருக்கும் “த்வயம்” ஆகியவை ரஹஸ்யத்ரய மந்திரங்கள். திருவஷ்டாசூரத்தின் மூன்று பதங்கள்: ஜீவன் எம்பெருமானக்கே உரியவன். எம்பெருமானைத் தவிர மற்றவருக்கும் உரியவனாகயிராதவன் என்று அறிவிக்கும் பிரணவம் (ஓம்): எம்பெருமானையொழிய வேறெதையும் உபாயமாகக் கொள்ளத் தகாதவன் எனும் “நம”: எனும் சப்தம். அவன் முகமலர்ச்சிக்கேயான கைங்கரியம் ஒழிய வேறொன்றும் ஜீவனுக்கு பயனன்று என்று விளக்கும் “நாராயண” சப்தம். ஆக இம்மூன்று பதங்களையும் ஆச்சாரியன் மூலமாக அறிவிப்பிக்கிறான். இப்பதங்கள் மூலம் ஜீவனின் இயல்பை (ஸ்வரூபத்தை)ப் பற்றியும், அடையும் வழியை (உபாயத்தை)ப் பற்றியும், அடையும் இலக்கை (உபேயத்தை)ப் பற்றியுமான ஞானத்தை உறுதியாக உண்டாக்குகிறான்.

12. அநாதி காலமாகச் சேர்ந்திருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் எழிதில் அழியுமோ? தலைசிறந்த பரமபதத்தில் எம்பெருமானுக்குத் தொண்டுபுரிதல் (பரம புருஷார்த்தம்) இத்தனை எளிதில் கிடைக்குமோ? பிரபத்தியாகிய சரணாகதி எனும் எளிய உபாயத்தால் மிகச்சிறந்த பலனை அடைய முடியுமோ? எனும் மூன்று ஐயங்களை எம்பெருமான் போக்குகின்றான்.

13. தன்னுடைய மேன்மை, நீர்மை, வடிவழகு எனும் மூன்று முக்கியமான தன்மைகளில் எம்பெருமான் ஈடுபடுத்துகிறான். “ஓம் நமோ நாராயணாய” எனும் மூன்று பதத்தினால், மூன்று மூன்றுவகைப்பட்ட விரோதிகளான முறையே ஸ்வரூப விரோதி, உபாய விரோதி மற்றும் ப்ராப்தி விரோதிகளைப் படிப்படியாகப்போக்கி தன்னை அனுபவிக்கையாகிய போகத்தைத் தருகிறான். இம்மூன்று விரோதிகளைப் பற்றிய ஒரு சிறிய குறு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வரூப விரோதி

தனது உடலே ஆத்மா எனும் மன மயக்கம், எம்பெருமானை விடுத்து ஏனையோரிடம் அடிமைப்பட்டிருத்தல், தான் சுதந்திரமானவன் என்றிருக்கை, நான் எனக்கே உரியவன் எனும் அஹங்காரம், அனைத்தும் தனக்காக உள்ளது எனும் மமதை ஆகியவைகள் ஸ்வரூப விரோதியெனப்படும்

உபாய விரோதி

எம்பெருமானை அடையும் வழி எளிதாய் இருப்பதால் அதனுடைய பயன் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று ஐயங்கொண்டு ஏனைய வழிமுறைகள் சிறந்தவை என்ற எண்ணம், வீடுபேறு சிறு முயற்சியால் சாதிக்கத்தக்கதாயினும் அதைவிடுத்து அரிய முயற்சியோடு இடையூறுகள் நடுவே சாதிக்கவல்லதை நாடுவது போன்றவைகள் உபாய விரோதியெனப்படும்

ப்ராப்தி விரோதி

இப்பிறப்பிற்கு ஏதுவாகிய பலபிறப்புகளின் கர்மபலனாக வந்த உடலுடன் சம்பந்தமும், அவற்றில் லயிப்பும், எம்பெருமானிடம் அபசாரப்படுதல், அடியவர்களிடம் அபசாரப் படுதல் போன்றவைகள் எம்பெருமானை அடைவதற்கும், அவனை அடைந்து தொண்டுபுரிதற்கும் தடையாக இருப்பதால் ப்ராப்தி விரோதி எனப்படும்.

14.பூமி, அந்தரிக்ஷம் (வெளி-ஆகாயம்), ஸ்வர்க்கம் ஆகிய மூன்று உல்கங்களிலும் ஜீவனுக்கு ஆசையில்லாமல் செய்கிறான். த்ரிபாத் விபூதியெனும்(லீலாவிபூதியைப் போன்று மூன்று மடங்குள்ள) பரமபதத்திற்கு அவனை அழைத்துச்செல்கிறான்.

15.வடிவு(ரூபம்), குணம் மற்றும் போகம் என்னும் மூன்றிலும் ஜீவனைத் தன்னையொத்தவானாக ஆக்குகிறான்.

16.மிகத் தாழ்ந்ததாகயிருக்கை, நிலையற்றிருக்கை, இனிமையற்றதாயிருக்கை எனும் மூன்று குற்றங்களுமில்லாத பரமபுருஷார்த்தத்தை பரமபதத்திலே இந்த ஜீவனை அனுபவிக்கசெய்கிறான் எம்பெருமான். இவ்விஷயம் ஸ்ரீவசனபூஷணம் எனும் நூலின் 392 வது சூர்ணையில், பாஞ்சராத்திர ஆகமசாஸ்திரமான அஹிர்புத்நய சம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கிறது.

பாஞ்சராத்திர ஆகமசாஸ்திரமான அஹிர்புத்நயசம்ஹிதை 14 வது அத்தியாயத்தில், சம்சாரம் மற்றும் மோக்ஷம் ஆகியவற்றிற்கு ஏதுவாக நிக்ரஹ சக்தி என்றும் அனுக்ரஹசக்தி என்றும், சர்வேஸ்வரனுக்கு உண்டு. அதில் நிக்ரஹசக்தி மூலம் ஜீவாத்மாவுக்கு தன்னுடைய இயல்புகள்(ஸ்வஸ்வரூபம்) மறைந்து சம்சாரியாய் வருகிறான் என்று விரிவாகச் சொல்வதாக அறியப்படுகிறது. எம்பெருமானின் அனுக்ரஹ சக்தியினால் சம்சாரத்தில் உழலும் ஜீவனை முக்தனாக ஆக்குகிறான். எம்பெருமானின் அனுக்ரஹசக்தி ஜீவன் பக்கம் வந்து சேர்ந்தபின் ஸ்ரீவசனபூஷணம்- 384 சூர்ணையில் விளக்கியுள்ளபடி அந்த ஜீவன் மோக்ஷத்தில் ருசி உடையவனாய், “இன்றென்னைப் பொருளாக்கி தன்னையென்னுள் வைத்தான்”(திருவாய்மொழி 10-8-9) எனும்படியும், “எந்நன்றி செய்தேனா எந்நெஞ்சில் திகழ்வதுவே”(திருவாய்மொழி 10-6-8) எனும்படியும், “நடுவே வந்து உய்யக்கொள்கின்ற நாதன்” (திருவாய்மொழி 1-7-5) எனும்படியும், “அறியாதன அறிவித்த அத்தா! நீ செய்தனவடியேனறியேனே” (திருவாய்மொழி 2-3-2) எனும்படியும், “பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டாய்”(திருவாய்மொழி5-3-3)எனும்படியும், “என்னைத் தீமனம் கெடுத்தாய்” (திருவாய்மொழி2-7-8) எனும்படியும், “மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்” (திருவாய் மொழி 2-7-7) எனும்படியுமாக நம்மாழ்வார் அருளியது போன்று எம்பெருமானிடம் ஈடுபட்டு, விவேகியாய் சாஸ்திரங்களில் ஊற்றமுடையவனாய் மேலான ஆச்சாரியனைப் பணிந்து அருளைப்பெற்று சம்சாரத்தில் நின்றும் விடுபட்டு பரமபதத்தை அடைகிறான் என்று பரமசிவனார் நாரதருக்கு விளக்கிக் கூறுகிறார்

ஸ்ரீ நடாதூர் அம்மாள் ஸ்ரீமத்ராமானுஜரால் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்ய சிம்ஹாசனாதி-பதிகளில் (தலைவர்) ஒருவரான நடாதூராழ்வானின் திருப்பேரனாவார். அவர் அருளிய “பரமார்தஸ்லோகத்வயம்”, அனுதினமும் காலையில் பிரார்த்திக்கப்படும் (ப்ராதர் நித்ய

அனுசந்தேய) ஸ்லோஹங்கள் இவ்விடம் அனுபவிக்கத்தகவை. இவற்றில் முதலிரண்டு ஸ்லோகங்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின் தலைப்புப் பக்கத்தின் படத்தில் உள்ளது. இவற்றிற்கு விரிவான தமிழ் விளக்கத்தை அடியேனால் தொகுக்க இயலவில்லை. வல்லாரிடம் கேட்டுத் தெளியப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பரமார்தஸ்லோகத்வயம்

ஸத்ஸங்காத் பவநி:ஸ்ப்ருஹோ குருமுகாச்சர்ரீஸம் ப்ரபத்யாத்மவாந்
பிராரப்தம் பரிபுஜ்ய கர்மஸகலம் ப்ரக்ஷணகர்மாந்தர: |
ந்யாஸாதேவ நிரங்குஸேஸ்வரதயாநிர்லூநமாயாந்வய:
ஹார்தாநுக்ரஹ லப்த மத்யதமநித்வாரா பஹிர்நிரகத: || -1-
முக்தோர்சிர்திநபூர்வபக்ஷஷ்டு தங்மாஸாப்தவாதாம்ஸூமத்
க்லௌ வித்யுத் வருணேந்திரதாத்ரு மகிதஸ் ஸீமாந்த ஸிந்த்வாப்லுத:
ஸ்ரீ வைகுண்டம் உபேத்ய நித்யமஜடம் தஸ்மின் பரப்ரஹ்மண:
ஸாயுஜ்யம் ஸமவாப்ய நந்ததி ஸமம் தேநைவ தந்ய: புமாந்|| -2-
ப்ராதர்நித்யாநுஸந்தேயம் பரமார்த்தம் முமுகூஹி: |
ஸ்லோகத்வயேந ஸங்க்ஷிப்தம் ஸுவ்யக்தம் வரதோப்ரவீத் || -3

அடுத்து “வார்த்தாமலை” - 431 ம் வார்த்தை

இவ்வார்த்தையில் எம்பெருமான் ஜீவனுக்குச்செய்யும் நன்மைகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறார் ஆச்சான்பிள்ளை.

அவற்றில் எம்பெருமான் ஜீவனுக்கு கழிப்பவைகள் என்று சிலவற்றைக் கூறுகிறார்:

(1)விஷயங்களில் பற்று, (2) பொருள்,மனையாள் பிள்ளையிடம் பாசத்தால் கண்டுண்டிருத்தல்,(3)குழந்தைப்பருவம், காளைப்பருவம் , கிழத்தனம் மற்றும் மரணம், (4)செய்த பாவங்களின் பலனாக அனுபவிக்கும் நரகம் (5)அஜ்ஞானம், (6) கர்மம் எனப்படும் புண்ணிய பாவங்கள், (7) தொடர்ந்து வரும் ஜன்மவாஸனை, (8) தாபத்ரயம் - நாம் ஏற்கனவே அனுபவித்த ஆத்யாத்மிகம் , ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் மற்றும் (9) பூத சூக்ஷ்மம், இந்திரியங்கள், பிராணன் என்பன

இனி எம்பெருமான் செய்யும் சேமங்கள் பின்வருமாறு :

(1) லீலாவிபூதியெனப்படும் பிராகிருத லோகங்களுக்கு எல்லையான விரஜையைத் தாண்டிவிக்கிறான். (2) பரமபதத்தை அடைவிக்கிறான்; இது ஸாலோக்யம் எனப்படும். (3) தன்னைப் போன்ற அபராக்ருத ரூபத்தை அடைவிக்கிறார்; இது ஸாரூப்யம் எனப்படும்(4)தனக்கு அருகில் நம்மை வைத்துக்கொள்கிறார் இது ஸாமீப்யம் எனப்படும் (5) தன்னையொத்த குணங்களுடையவராக நம்மை ஆக்குகிறார் இது ஸாயுஜ்யம் எனப்படும். இந்த ஸாயுஜ்யத்தில் முக்தாத்மா அடையும் சேமங்கள் : (6) ஜ்ஞானம் (7)பலம் (8)ஐஸ்வர்யம் (9)வீர்யம் (10) ஸக்தி(11) தேஜஸ் எனும் ஆறு குணங்களை உண்டாக்குகிறான் (12) தனது திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை அனுபவிக்கச்செய்கிறான். (13) தனக்குத் தொண்டு புரியச்செய்கிறான். (14) அத்தொண்டினை ஏற்று உவக்கிறான். இப்படி தன் அடியாரான முக்தனுக்கு(சேஷிக்கு) ஏற்பட்ட உவப்பைக்கண்டு தானும் உவக்கிறான். இதுகாறும் நாம் அனுபவித்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் கருத்தாக இவைகள் அமைந்துள்ளது இன்புறத்தக்கதொன்றாகும்.

இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு, இம்மையில் ஆச்சாரியன் மூலமாக எம்பெருமானைப் பற்றிய மேம்பட்ட ஞானத்தையும் மற்றும் எம்பெருமானை சரண்புகும் விவேகத்தையும் உபதேசம் பெறச்செய்யவும், அனைத்துச் செல்வங்களையும் நிறைந்து அருளவும், மறுமையில் நலமந்தமிலா நாட்டினை அடையச்செய்து, அங்கு எம்பெருமானுக்கு வழுவிலாத் தொண்டினை நித்தியமாகப் புரிந்து, எம்பெருமானின் அடிதூடும் அரசுபெற்று பேரின்பவெள்ளைத்தில் திளைத்து இருப்பதற்கும், திருமகள்(ஸ்ரீதேவி), நிலமகள்(பூதேவி) மற்றும் ஆய்மகள்(நீளாதேவி) ஆகியோருடன் நித்தியச்சேர்த்தி கண்டருளும் ஸ்ரீவைகுந்தநாதன் அருள் புரிந்திடவேண்டி, பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாதனையும் ஆச்சாரியனை முன்னிட்டு பிரார்த்தித்து அமைகிறேன். இத்தொகுப்பில் தவறேதுமிருப்பின் அடியேனை மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
 . அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்

அர்ச்சிராதி மார்க்கம் முற்றிற்று

21.நூல்பட்டியல்

இத்தொகுப்பிற்கு உதவிய நூல்கள், கட்டுரைகள், இணையதளங்கள், முகநூல் வலைத்தளங்கள் மற்றும் வலைப்பதிவுகள்

அடியேனுடைய ஆச்சாரியன் மற்றும் திருவரங்கத்து திவ்யதம்பதிகளின் திருவருளின் துணைகொண்டு , ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பரதாயத்தில் மாகடல் போன்ற பரந்த ஞானமும், ஆழ்ந்த புலமையும் , சொல் வண்மையும் கொண்ட மஹநீயர்களும் , பேரறிஞர்களான ஸ்வாமிகள் பலரும் அருளிய வியாக்கியானங்கள், பதிப்பித்த புத்தகங்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் ஆகியவைகளிலிருந்து அடியேன் இந்த தொகுப்பிற்கு வேண்டியவைகளைப் படித்து புரிந்து கொள்ள முயற்சித்தத்தை கீழே பட்டியலிட்டு வழங்கி உள்ளேன். இத்துடன் பல ஆங்கில நூல்கள், முனைவர் தகுதிக்கான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இணைய தளங்கள் , அவற்றின் வலைப்பதிவுகள், முகநூல் பக்கங்கள் ஆகியவைகளில் பதிவு செய்திருந்தவைகளைப் படித்து அறிந்து கொள்ள முயன்றவைகளையும் பட்டியலிட்டுள்ளேன். மேலும் இதில் உள்ள புகைப்படங்கள் பல வலைத்தளங்கள், வலைப்பதிவுகள் மற்றும் முகநூல் பதிவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் அனைவருக்கும் மற்றும் இதில் யாரேனும் விட்டுப்போயிருந்தால் அவர்களுக்கும் அடியேன் கிருதஞ்சுதையை/நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்து “தலையல்லால் கைமாறிலேன்” என்று அமைகிறேன்,

1 .ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்” , ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடு, இயற்றியவர் ஸ்ரீ.உ.வே. S. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார், M.A.,B.L., ஆசிரியர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம், 5,புத்தூர் அக்ரஹாரம் , திருச்சி. மூன்றாவது பதிப்பு 28-12-1991.

2. ஸ்ரீஸூக்திமாலா மலர்-2, பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த மூன்று ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானங்கள்: ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்யானம், சது:ஸ்லோகீ வ்யாக்யானம் மற்றும் ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம் பிரமாணத்திரட்டுடன் கூடியது, பதிப்பாசிரியர் கீர்த்திமூர்த்திஸ்ரீ.உ.வே.ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி, ஆசிரியர், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம், புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மூன்றாம் பதிப்பு, ப்ரமாதிவருடம் ஆடி மாதம் ரோஹிணி,(7-8-1999).

3. “அமலனாதிபிரான் திருவரங்கன்”, பரமகாருணிகர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை, ஸ்ரீ அழகிய மணவாணப்பெருமாள் நாயனார் , ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகர் அருளிய வ்யாக்யானங்கள்- ஸுதர்ஸனர் ஸ்ரீ.உ.வே.க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி விவரணத்துடன் பாதிப்பாசிரியர் - ஸ்ரீ.ஆர். பாலாஜி (எ) ரகுராமன் ஸ்வாமி, க்ரந்த பரிபாலன ட்ரஸ்ட், புத்தூர் அக்ரஹாரம் - திருச்சி விரோதி வருஷம் 2009.

4.ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிய “கத்யத்ரய வ்யாக்யானம்”- ஸ்ரீ.உ.வே.திருமழிசை மஹாபாஷ்யம் ஸ்ரீரங்காச்சர்யாரால் பரிசோதிக்கப்பட்டு - பத்தி இராமானுசலு நாயக்கர் அவர்களால் ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடத்தில் 1882 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

5. “கத்யத்ரயம்”, ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் மஹாமஹிமோபாத்யாய மஹாவித்வான் அண்ணங்கராச்சாரியார்ஸ்வாமியின் விரிவுரையோடு கூடியது சேலம் செவ்வாய்பேட்டை ஜெமினிபிரஸ், நள மாசித் திருவாதிரை -1977.
6. “கத்யவ்யாக்யானங்கள்” பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை மணிப்ரவாள நடையிலும். ச்ருதப்ராசிகாசார்யர் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் அருளிச்செய்த தர்ஸனஸ்தாபாகரான எம்பெருமானார் அருளிய கத்யத்ரத்துடன் கூடியது(ப்ரமாணத்திரட்டு முகவுரையுடன் கூடியது)- பதிப்பாசிரியர்: கீர்த்தி மூர்த்தி ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி, ஆசிரியர்: ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம், மூன்றாம் பதிப்பு(7-8-1999) .
7. “கத்யத்ரய விவரணம்”. ஆசிரியர். ஸ்ரீ, உ.வே.S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A.B.L.,- ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி -17 தேதி- 27-9-2001.
8. “சரணாகதி கத்யம்” - ஸ்ரீ.உ.வே.Dr.அ.வே..ரங்காச்சாரியார் , தில்லை திருச்சித்ரகூடம் - விய சித்திரை திருவாதிரை - 2-5-2006 - வெளியிடுவோர்:ஸ்ரீ சுந்தராஜப் பெருமாள் பக்த ஜன சபா-சேலம்-9.
9. “ஏரார் குணமும் எழிலுருவும் - எம்பெருமானின் ஸ்வரூப ரூப குணங்கள் ஓர்அறிமுகம்” (சரணாகதி கத்யத்தில் எம்பெருமானார் அநுபவப்ரகாரம்) ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 45-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் ஸ்ரீந்ருசிம்ஹப்ரியாவில் அருளிய அருள்மொழிகளின் தொகுப்பு , வருஷ வருடம் ,கார்த்திகை மாதம், உத்திரட்டாதி(26-11-2001) .
10. பின்பழகியபெருமாள்ஜீயர் சேர்த்தருளிய வார்த்தாமாலை அரும்பதவிவரணம் - ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர். தொண்டர்தாள்தூளி ஸ்ரீ.உ.வே.S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A.B.L.,- 2-2-1983 .
11. கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த பஞ்சஸ்தவத்தினுள் ஐந்தாவது ஸ்தவாமகிய “ஸ்ரீஸ்தவம்”, பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார் இயற்றிய தத்வார்த்தசிந்தாமணி வியாக்கியானம்.
12. ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்த “ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்” ஸ்ரீ.உ.வே காஞ்சீபிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார் இயற்றிய வியாக்கியானத்தோடு கூடியது.
13. ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்த “ஸ்ரீகுணரத்னகோஸம்” ஸ்ரீ.உ.வே.திருமலைநல்லான் ஸ்வாமி இயற்றிய “ஸுவர்ண குஞ்சிகா ” என்னும் விரிவுரையுடனும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுளுடன் கூடியது. பிரமதி வருடம் வைகாசி அனுஷம் - 30-05-1999 - வெளியீடு: ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ , கீழ் உத்தரவீதி, ஸ்ரீரங்கம். வெளியீடு எண்:20.
14. “த்ரௌபதியும் ப்ரபத்தியும்,” அம்ருதலஹரீ, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பரதாயார்த்த பத்திரிகை 185, விளம்பி-பங்குனி மார்ச் 1959, பத்ராதிபர்கள் ஸ்ரீ காஞ்சீபுரம் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே.அண்ணங்கராச்சாரியார், ஸ்ரீரங்கம்.ஸ்ரீ.உ.வே. மெ.ஸுந்தரராஜாசார்யார்.

15. “விஸிஷ்டாத்வைதமும் மதாந்தரங்களும்”- த்ரௌபதி ஸரணாகதி-(பக்கம் 160), ஆசிரியர்: தேசுர் நல்லான் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவத்ஸாங்கன்,10-05-2016. RNR Printers & Publishers, Triplicane , Chennai-600005.

16. கூரத்தாழ்வான் குமாரரான பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த “ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்” (பூர்வ சதகம்) , ஸ்ரீகாஞ்சீ ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஜகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸனாதிபதி பத்மவிபூஷண மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீமதுபயவே, அண்ணங்கராச்சார்யர் ஸ்வாமிகளின் தத்வார்த்த சிந்தாமணி உரையுடன் கூடியது பதிப்பு 1976.

17. பூர்வாச்சாரியர்கள் அருளிச்செய்த “ ஆறாயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்” ஸ்ரீமத்.உ.வே. திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி க்ருஷ்ணமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள், வித்வான். ஸ்ரீமான். ம.ராஜகோபால் பிள்ளை ,செஞ்சி -இவ்விடு அரங்கசாமி முதலியார் ஆகியோரால் பரிசோதிக்கப்பட்டதை - கிருஸ்தவ கலாசாலை தமிழ்ப்பண்டிதர். டி.ஸி.பார்த்தசாரதி அய்யங்காரால் பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம் -1928.

18. பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய “ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் “- பதிப்பாசிரியர் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்- கீலக வருஷம் மார்கழி ஸ்வாதி -16-12-1968, இரண்டாம் பதிப்பு -6-1-75 பக்கம் 310-311).

19. குருபரம்பராப்ரபாவ ஸாரமான “ப்ரபந்நாம்ருதம்” முதல்பாகம்- ராமானுஜ சரித்ரம் (ப்ரபந்நாம்ருத தர்ப்பணம் எனும் எளிய தமிழ் விவரணத்துடன் கூடியது) பதிப்பாசிரியர் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A.,B.L., ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி -17. 25-5-1983ல் வெளியிடப்பட்டது.

20. யதீந்தரரும் யதீந்தர ப்ரணவரும் - டாக்டர்.வி.வி.ராமானுஜன்.

21. “எதிகட்கிறைவனும் எதிராஜனும் (முதற்பகுதி) பேராசிரியர். டாக்டர்.வி.வி.ராமானுஜம்.

22.”த்ரமிடோபநிஷத் ப்ரபாவ ஸர்வஸ்வம்”, ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே.அண்ணங்கராச்சாரியார் , ஸ்ரீமான் ராவ் சாஹிப் சஎஸ்,ரங்கசாமி ஐயங்காரால் சென்னை ரத்னம் பிரஸ் பிராங்குசில் 1954 ல், ஐய வர்ஷம் புரட்டாசி திருவோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

23. “ரஹஸ்யத்ரய விவரணம்”, ஸ்ரீ.உ.வே.ச.கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் M.A.,B.L., ஆசிரியர் “ ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்,3-B, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620017. வருடம்1999.

24. “பிள்ளைலோகாச்சாரியர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவசனபூஷணத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள் மாமுனிகள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானத்தைத் தழுவிய “ஸ்ரீவசனபூஷண சாரம்” பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமி,குமரன் அச்சுக்கூடம் காஞ்சீபுரம்-1927.

25. “ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த விஜயம்”, ஸ்ரீ.உ.வே.ச.கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் M.A.,B.L. இயற்றியது, முதல் அத்தியாயம் ,இரண்டாம் பாகம், 19. கடவல்லியில் த்வய மந்திரம் பக்கங்கள் 1069-1083.

26. “உறையூர் நாச்சியாரும் பங்குனி உத்தரமும்” (உறையூர் நாச்சியார் சரித்திரத்தோடு பங்குனித்திருநாளில் நடக்கும் காரியம் முழுவதும் இதில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது .”மட்டையடி” புஸ்தகமும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது), Author:S.Parathasarathy Iyengar, Sahithya Siromani, Editor: Devasthanam Patrika, Hon.Librarian , Devasthanam Library and Museum,Srirangam Devasthanam library series- The Wednesday Review Press , Tiruchinopoly-1937

27. “ஸ்ரீரங்க மஹாத்மயம்” - (தசாத்யாயீ, சதாத்யாயீ உற்சவம் முதலிய பல ஆராய்ச்சிகள் உள்ளது) ஸாஹித்ய சிரோமணி ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தானீகம் பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார், இரண்டாம் பதிப்பு-1951, சிவாஜி அச்சுக்கூடம் , சின்னக்கடைத்தெரு, திருச்சி.

28. “அஷ்டாதஸ ரஹஸ்யம்” ஸ்ரீ.உ.வே.எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A.,B.L., ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸூதர்சனம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி -18-01-1987ல் வெளியிடப்பட்டது.

29.கோயிலொழுகு:

1	கோயிலொழுகு- ஸ்ரீரங்க சேஷதரத்தின் நடவடிக்கைகளை குறித்தது. சென்னை ஆனந்த முத்திராசூர சாலையில் 1909வது வருடம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
2	“கோயிலொழுகு”- பதிப்பாசிரியர் ஸ்ரீ, உ.வே.S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் .- ஆசிரியர் “ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸூதர்சனம்”, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி -620017 தேதி- 3-10-1976
3	Koil Ozugu - The Chronicles of The Srirangam Temple by Dr.V.N.HariRao

30. “சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பது”, ஸ்ரீகாஞ்சீ. ப்ரதிபவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார், ஸ்ரீராமானுஜன் 158,159, பிப்ரவரி மாதம் மார்ச் மாதம்-1962

31. “நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், மூலம், உரை மற்றும் தெளிவுரை” ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதி பயங்கரம். மஹா மஹிமோபாத்யாய, மகாவித்வான், அண்ணங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமிகள். (<http://dravidaveda.org/>)

32. பிள்ளைலோகாச்சார்யர் அருளிச்செய்த “ தத்வ விவேகம்” ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து முதன்முறையாக புத்தகவடிவில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிடுபவர், மேதாவிமணி,கம்பீரவாக்வர்ஷீ.Dr.M.A.வேங்கடகிருஷ்ணன்M.A.,M.Phil.,Ph.D.,D.Litt. பேராசிரியர். வைணவத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம். பிள்ளைலோகாச்சார்யர் எண்ணூறாம் அவதார வருஷ வெளியீடு,பார்த்திவ ஐப்பசித் திருவோணம், 8-11-2005

33. “ஜிதந்தா ஸ்தோத்ரம்” விளக்கம், தேரிமுந்தூர் ஸ்ரீ.உ.வே. K. ஸ்ரீ ராமன் பட்டாச்சாரியார் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம வித்வான். க்ரியாசாகரம் வெளியீடு.

34. “அரங்கன் உத்ஸவ மஹிமை”, க்ரியாசாகரம் வெளியீடு-36, ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமவித்வான். ஸ்ரீ.உ.வே.ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சாரியார், அகில பாரத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர வித்வத் சம்மேளனம்,16 அக்டோபர் 2020ல், முதல் e-Print வெளியிடப் பட்டது.

35. “நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கம் திரும்பிய வரலாற்றுத் துளிகள்”, ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ அ.க்ருஷ்ணமாச்சாரியர், 214 , கீழ் உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி.

36. ஸ்ரீரங்கம் தாயார் நவராத்திரி திருநாள் வைபவம். மற்றும் ஸ்ரீரங்கம் தாயார் நவராத்திரி திருநாள் வைபவம் மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அத்யயனோத்ஸவம் மற்றும் நம்பெருமாள் ஆஸ்தானம் திரும்பியநாள்; தொகுப்பு: ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ அ.கிருஷ்ணமாச்சாரியர்.
37. அருளாளப்பெருமானார் எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த “ஞானஸாரம் ப்ரமேயஸாரம்” (மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானம் பிரமாணத்திரட்டுடன்), வெளியீடு, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ, திருவரங்கம் , 1997.
38. “ப்ரமேய ஸாரம்”வ்யாக்யான மூலம் ஸ்ரீமத் மணவாள மாமுனிகளாலும், தமிழில் ஸ்ரீ உ.வே. V.K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் அவர்களாலும் எழுதப்பட்டது. இந்த க்ரந்தம் ஸ்ரீ அருளாள பெருமாள் எம்பெருமானார் திருவம்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீ உ.வே. V.K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமியால் தமிழில் விரிவுரை இயற்றப்பட்டது.
39. விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை பணித்த “ஸப்தகாதை”,அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஞானஸாரம், ப்ரமேயஸாரம் ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே. அண்ணங்கராச்சாரியார் இயற்றிய தெளிவுரை- ஸ்ரீராமானுஜன் வெளியீடு, க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம் -1953.
40. யதீந்த்ரப்ரணவரான மணவாள மாமுனிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “ஆர்த்தி பிரபந்தம்” விஸதவ்யாக்யான சதுரரான பிள்ளை லோகம் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானமும்- பதவுரையும்- ஸ்ரீவைஷ்ணவகிரந்த முத்ராபக ஸபா பண்டிதரான புதுப்பட்டு திருவேங்கடசாரியாரால் நன்றாக பரிசோதிக்கப்பட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவகிரந்த முத்ராபக சபையாரால் ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்கூரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. காளயுக்திநாமசம்வத்ஸரம்.
41. “புருஷகார வைபவம்” - வடகரை ராமானுஜாசாரியார், ,ராமானுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தீ பத்ராதிபர்.
42. “புருஷகாரதத்வம்”- மதுரகவிதாஸன் ஸ்ரீ.உ.வே.திருப்புல்லாணி ஸுந்தரராஜ ஸ்வாமி.
43. “பங்குனி உத்திரம்: ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ.உ.வே அண்ணங்கராச்சாரியார் ,ராமானுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தீ பத்ராதிபர் வடகரை ராமானுஜாசாரியார்.
44. “கத்யத்ரயம்” விளக்கம், நம்பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன், அஹோபிலதாஸன் அஹோபிலதாஸன் க.ஸ்ரீதரன் (sridharan_book@yahoo.co,in) .
45. பராசரப்பட்டர் அருளிச்செய்த “ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்”(பூர்வ சதகம்) நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன் “ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன்” க.ஸ்ரீதரன்.
46. ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்தவம், (மூலமும் உரையும்) நம்பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன், அஹோபிலதாஸன் க.ஸ்ரீதரன் (sridharan_book@yahoo.co,in).
47. ஸ்ரீபராசரப்பட்டர் அருளிச்செய்த “ஸ்ரீகுணரத்தனகோசம்”, நம்பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன், அஹோபிலதாஸன் க.ஸ்ரீதரன் (sridharan_book@yahoo.co,in).

48. "லக்ஷ்மி தந்திரம்", அஹோபில தாஸன் K.ஸ்ரீதரன், நம்பெருமாள் விஜயம்-232(1 -11-2016) லக்ஷ்மீ தந்திரம்-பகுதி 52.

49. திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் அருளிச் செய்த "சீரங்கநாயகருசல்" வை.மு.சடகோப ராமாநுஜாசாரியரும் சே.கிருஷ்ணமாச்சாரியரும், திருவல்லிக்கேணி வை.மு.கோபால கிருஷ்ணமாசாரியரும் இயற்றிய விரிவான உரை மற்றும் கோனேரியப்பனையங்கார் பாடியருளிய சீரங்கநாயகியாருசல் .
(<http://www.tamilvu.org/slet/l4330/l4330pd1.jsp?bookid=108&pno=905>)

50. திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் அருளிச் செய்த "அஷ்ட பிரபந்தம்" ஸ்ரீ.உ.வே.வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியரும் இயற்றிய விரிவான உரை. வை.மு.நரசிம்மன்- வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாசார்யார் கம்பெனி, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை -5. விசுவாவசு வருடம் தை மாதம் - 1966.

51. "வாத்ஸல்யம்" - ந்யாய வேதாந்த வித்வான்.ஸ்ரீ.உ.வே. தி.அ.கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி , திருப்பதி, "திருமலையப்பன் திருவருள்"- பதிப்பாசிரியர்- டாக்டர்.மாடபூசி.வரதராஜன்- ஸ்ரீ.உ.வே.முரளிதர ஸர்மா ஸ்வாமி ஷஷ்ட்டியப்த பூர்த்திமலர் 07-12-2019,

52. "திருமலையப்பன் திருவருள்-2", ந்யாய வேதாந்த வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே.திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை திருப்பதி க்ருஷ்ணமாச்சார்ய ஸ்வாமியின் நூல்கள் கட்டுரைகள் தொகுப்பு- கட்டுரை எண் 21- ஸ்ரீராமாயணம் - த்வய விவரணம், ந்யாய வேதாந்த வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே.திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை குன்றபாக்கம் திருப்பதி க்ருஷ்ணமாச்சார்ய ஸ்வாமியின் சாதமான மஹோத்ஸவம் வெளியீடு - 2020, பதிப்பாசிரியர்- ஸ்ரீ.உ.வே.தேசுர் நல்லான் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே.பலாப்பூர் பத்தங்கி வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உ.வே. திருகோவலூர். ஜகந்நாதாச்சார்ய ஸ்வாமி, ஆர்.என்.ஆர்.பிரிண்டர்ஸ் & பப்ளிஷர்ஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

53"விஸிஷ்டாத்வைதமும் மதாந்தரங்களும்"- த்ரெளபதி ஸரணாகதி-(பக்கம் 160), ஆசிரியர்: தேசுர் நல்லான் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவத்ஸாங்கன்,10-05-2016. RNR Printers & Publishers, Triplicane , Chennai-600005.

54. ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் அருளிய "ஸ்ரீஸ்துதி" யின் தமிழாக்கம் "செந்தாமரையாள் மாலை" தமிழாக்கம்: ஸ்ரீ கேசவ ஐயங்கார்.

55. ஸ்தோத்திரங்கள் தமிழ் பதிப்பு சுந்தர் கிடாம்பி:"ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாராயண ஹ்ருதயம்"- ஸ்ரீ பார்க்கவ முனி அநுக்ரஹீதம், "ஸ்ரீகநகதாராஸ்தோத்தரம்"-ஸ்ரீசங்கராசார்ய விரசிதம், "ஸ்ரீரங்கநாயிகா அஷ்டோத்தரஸதநாமாவலி : " ; ஸ்ரீ ஸ்கந்தபுராணே, "ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சதுர்விம்ஸதி ஸ்தோத்தரம்" ; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாந்தர்கதா "ஸ்ரீஸ்துதி" .

56. ஸ்ரீ.உ.வே.- வேளுக்குடி கிருஷ்ணன் ஸ்வாமியின் உபந்யாசங்கள் தொகுப்பு "ஆனந்தம் இன்று ஆரம்பம்", " ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ கடாசூத்ம்"மற்றும் லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தர ஸத நாமம் ".

57. “கத்யத்ரயம்” கட்டுரை, ஸ்ரீ.உ.வே.தி.அ.சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹாச்சாரியார் ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்.

58. “ திருவின் திருவருள்”,கட்டுரை , ஸ்ரீ பராசர பத்ரிநாராயண பட்டர், ஸ்ரீரங்கம்.

59.“லக்ஷ்மி ஷோபனே” தமிழ் வடிவம் – வாதிராஜ தீர்த்தர் அருளியது- படைப்பு நரஹரிஸுமாத்வா www.sumumadhawaseva.com.

60. “ஸ்ரீ ஸ்ரீ குணதர்பண ஸ்தோத்திரம்”, ஸ்ரீ வாதிராஜ தீர்த்த ஸ்வாமிகள், May 2013 .

61. “திருவரங்கத்திருவாயிரம் கிளிப்பத்து: திருவரங்கத்திருவாயிரம் திருமகளந்தாதி” மஹான் வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் (1839)சித்தார்த்தி வருஷம் விருச்சிக மாசம்.

62. “திருவரங்கம்”, முனைவர்.பேராசிரியர்.ந.க.மங்களமுருகேசன் எம்.ஏ.,ம்.எட்.,பி.எச்.டி. வடமொழிப் பட்டயம், வரலாற்றுப் பேராசிரியர், சென்னை பல்கலைக் கழகம், சென்னை.

63. “அரையர் சேவை”, டாக்டர். சு.வேங்கடராமன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி. இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், விற்பனை உரிமை,தமிழ் புத்தகாலயம்,58, டி.பி, கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600005.

64, Thiruvonam wordpress.com பதிவுகள்:-

I	“ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்” November 10, 2015
ii	“அருளிச் செயலில் -ஸ்ரீ சம்பந்தம்” – பற்றிய பாசுரங்கள் – (11-12-2013)
iii	“ஸ்ரீயபதித்வம்-பஞ்ச பிரகார-அருளிச் செயல் ஸ்ரீஸூக்திகள்” – 10-11- 2015
iv	பூமன்னுமாது மார்பன் போன்ற “அருளிச் செயல் ஸ்ரீஸூக்திகள்” – 28-7- 2015
V	ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாச்சார்யர் அருளிச் செய்த – “ஸ்ரீ அர்ச்சிராதி” – 06-02-2016
Vi	ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாச்சார்யர் அருளிச் செய்த “ஸ்ரீ ப்ரபன்ன பரித்ராணம்” - 09-05-2015
Vii	“சரணாகதி கத்யம்-பிரவேசம்” – ஸ்ரீ பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானம்- 20-01- 2014
Viii	“ஸ்ரீ சதுஸ் ஸ்லோகீ” ஸ்ரீ பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச் செய்த வியாக்யானம்- 7-2-2020
Ix	ஆர்த்தி பிரபந்தம்- தனியன் /அவதாரிகை – /பாசுரம் 1-4-பிள்ளை லோகம் ஜீயர் அருளிச் செய்த வியாக்யானம் – 19-08- 2014
X	“ஸ்ரீ எம்பெருமானார் சரணாகதி “-ஸ்ரீ வேளுக்குடி ஸ்வாமிகள் 11-09 2011
Xi	ஸ்ரீ பராசர பட்டர் அருளிச் செய்த “ஸ்ரீ குணரத்ந கோஸம்”-ஸ்ரீ திருமலை நல்லான் இயற்றிய “ஸூவர்ண குஞ்சிகா”: - 28-4 2015
Xii	“ஸ்ரீ மஹாபாரதம் த்ரௌபதி சரணாகதி” ஸ்லோகம் – -ஸ்ரீ பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானம் – 19-02-2015

65. “உலகம் வாழ ஊசல் ஆடுக” 23-03-2015 மற்றும் “செங்கமல மாளிகையார் “ 30-05-2016 , வளவதுரையன் “திண்ணை” தமிழின் முதல் இணைய வாரப்பத்திரிகை <http://puthu.thinnai.com/>.

66.. பதிற்றுப்பத்து /மூலமும் உரையும் - பாகம் 2 - மூலமும் ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை விளக்கஉரையும் ,<http://www.projectmadurai.org/> .

67. நல்லகுறுந்தொகை, , 23, குறிஞ்சி- தோழி கூற்று-கட்டுவிச்சி குறி சொல்லுதல் பாடியவர் ஒளவையார், படைப்பு: முனைவர் பிரபாகரன் Monday, May 18, 2015 .

68. பரிபாடல் , <http://www.tamilvu.org/library/l1250/html/l1250ind.htm>

69 “LORD RANGANATHA” S.Sathyamurthy Ayyangar, A Publication of Arulmigu Ranganathaswami Devasthanam , Srirangam, March 1981, Vanivilas Press Srirangam.

70. “History of Srirangam Temple”, DR V N HARI RAO, M.A., Ph.D. S.V. University College , Tirupati.

71. “The Srirangam Temple Arts And Architecture E”, Dr. V. N. Harirao M.A., Ph.D. Reader in History S.V. University College , Tirupati Published by Sri Vnekateswara University , October, 1967.

72. ” Srirangam Mural Paintings (13TH-18TH Centuries A.D) “– Volume 1,.Thesis submitted to The University of Madras for the Degree of Doctor of Philosophy , Smt.CHITHRA VIJI, M.A., M.Phill., University of Madras , Madras , 1980.

73. “Arayar sevai”, Dr,N,Jeyavidhya, M.A.,M.Phill.,Ph.D., D.A.,PGDJMC, Mahaveer Pathippakam, Thanjavur -2005.

74.“Greatness of Saranagati in Sri Vaishnavism”, Dr.C.Umakantham M.A.,Ph.D. Dept. of Philosophy, Sri Venkateswara University College, Tirupati, Omkumar Publications, SV University Campus, Tirupati-517502,AndhraPradesh- 2001 .

75 “The Beauty Of Surrender-(Anjali vaibavam) Sri.P.B.Rajahamsam Swami, Ramanauja Darshanam , A Vedic Journal, Voulme1, Issue1, Jan-Mar2002.

76. “Sri LAKshmi Naaraayana Hrudayam”, English Tanslation by P.R.Ramachandar.

77, “Sri LAKshmi Naaraayana Hrudayam”, English Tanslation by Dr,Saroja Ramanujam, additional Commentries by “Sri Nrusimha sEva rasikan” OppiliappanKoil Sri.VaradAchAriSathakOpan.

78. “Sri Lakshmi sahasra kArUNya Sthabakam”, Dr.(Smt)Geetha Anand,VaikuNdha vAsi koil, Sabdam, Vangeepuram , VeerApuram Sri.SathakOpacchAr and “Sri Nrusimha sEva rasikan” OppiliappanKoil Sri.VaradAchAriSathakOpan.

79. “ISVARA SAMHITA ”- cirtically edited and translated in Five Volumes, by V.Varadachari and G.C.Tirupathi,IndiraGandhi National Centre For The Arts - NewDelhi , Motilal Banarasidass Publishers, NewDelhil-2009.

80. “PANCARATHRAGAMA,” BY Dr.V.Varadhachary, Tirumala Tirupati Devastanams , Tirupati ,2001.

81. “INTRODUCTION TO THE PANCHARATRA AND AHIRBHUDHNYA SAMHITA” BY OTTO. F.Shrader, Ph.D. Drector, Adyar Library, Adyar . Madras-1916.

82. ”PHILOSOPHY OF PANCHARATRAS”, LATE DR.R.Rengachar. Sridevi Prakashana,3018, 100ft Road, Nehru Nagar- Mndya 571401- Date :7-11-90 .

83.“Alaya pUjAvidhi for Mahaalakshmi according to pAcharaAtra Agama”, Kumanduri Venkaracharyaluu(SSVT) translated from telugu by Veeraa Irukku and Dr.G.V.V.Rao, Devi Mahothsavam 2013.

84. PANCHARATRA SAMHITAS & EARLY VAISHNAVA THEOLOGY With A Translation and Critical notes from "CHAPTER IN PANCHARATRA THEOLOGY IN AHIRBHUDHNYA SAMHITA" by Mitsunori Matsubara, Motilal Banarsidass publishers Private Ltd, New Delhi, First Edition 1994..
85. "LAKSHMI TANTRA A PANCARATRA TEXT", Translation and notes with introduction by Sanjukta Gupta, Motilal Banarasidass Publishers Private Ltd, Delhi.
86. Archeological Finds in South India – Eslam Bronzes and Copper Plates; by Nagasawamy R, In: Bulletin de l'Ecole française d'Extreme-Orient. Tome 76, 1987. Pp1-68;
87. "God's Favorite Flower: Philosophy and Science of the Indian Lotus", Dr. S.C. Sharma and Dr. A.K. Goel, International Society of Environmental Botanists : Vol. 6 No. 1 - Millennium Issue - January 2000 (Dr. S.C. Sharma is an Emeritus Scientist (CSIR) and Dr. A.K. Goel is a Scientist at the National Botanical Research Institute, Lucknow-226001 -India).
88. "Lotus : Symbol of Rebirth and Resurrection", Hong, EunJoo, Eurasian Journal of Analytical Chemistry, ISSN:1306-3057 OPEN ACCESS 2017 12(7b)1-8, Volume 13, issue 3
89. God's Favaotrite Flower HINDUISM TODAY Magazine Web Edition 1999-Lotus (in thought, legend and culture), D.Diptivilasa, Publishers: Chandrika Prakashan, Tirupati(AP).
90. "Cymatics - What is Cymatics", By John Stuart and Analiese Shandra Reid page 131-142.
91. "Bilva in Indian Tradition" Dhananjay Vasudeo Dwivedi (Received 3 august 2011; Revised October 2011), Indian Journal of History of Science 47.1(2012) 37-61
92. "Scientists discover elephants sing like humans do" BY MELISSA HORROCKS AUG 6, 2012 IN ENVIRONMENT.
93. "GAJA SASTRAM", of Palakapya muni with extracts from other works and coloured illustrations, Saraswati Mahal series no:76, Edited with translation in Tamil by Shri Mantarmurti.K.N.Subrahmanya Sastri, Sanskrit Pandit, Saraswati Mahal Library, Tanjore, and a Summary of English by Shri.S.Gopalan, B.A.,B.L., Hon,Secretary, Saraswati Mahal Library, Tanjore, Pulished by T.M.S.S.M Library, Tanjore-1958.
94. "THE ELEPHANT –LORE OF THE HINDUS" - The Elephant Story (Matanga-Lila) of Nikakantha, translated from original Sanskrit with introduction, notes and glossary. Franklin Edgerton, Salisbury Professor of Sanskrit and Comparative Philology in Yale University, New Haven Yale University Press, London "Humphrey Milford" Oxford University Press-1931 .
95. "Secret Language found in elephants"- by Bayard The Newyork Times, February 11, 1986.
96. "Unforgettable Elephants – Crack the code of Elephant Communication", Nature, October 14,, 2008
97. Elephants 'sing' like humans: Scientists, NDTV – Press trust of India- August 03, 2012.
98. "Mystery of elephant infrasounds revealed"
.https://www.sciencedaily.com/releases/2012/08/120803103421.htm .
99. "தமிழ்மறையில் தாமரை" (ஆங்கிலத்தில்) -Divine Anubhavam of Sri Vanamamalai Padmanabhan.
100. <http://divyaprabandham.koyil.org/>.

101`. sanskritdocuments.org .

102. <https://srivaishnavagranthams.tamil.wordpress.com/>.

103. <http://thiruvarangathan.wordpress.com/> .

104. ஸ்ரீனிவாசராவ் வலைப்பதிவுகள் (Sreenivasarao Blogs).

105. Srirangam .org வலைத்தளம்.

106 ஸ்ரீமான் முரளி பட்டர் அவர்களின் “ஸ்ரீரங்க பங்கஜம்” முகநூல்.

107 ஸ்ரீ விஜயராகவன் கிருஷ்ணன் அவர்களின்” ஸ்ரீரங்கம் TV” முகநூல் .

108. அரவிந்த் ஃபோட்டோக்ராபி முகநூல்(Arvind photo graphy face book), கோயில் ஆத்தான் முகநூல் (Koil Athan facbook), Vakulabharanan Kesavan facebook, , I love Srirangam facebook and Srirengvilasam facebook.

NOTES

NOTES

NOTES

ஸ்ரீ ராகவேந்திரா பிரிண்டர்ஸ், ஸ்ரீரங்கம். செல் : 9443838025

ஸ்ரீ ராகவேந்திரா பிரிண்டர்ஸ், ஸ்ரீரங்கம். செல் : 9443838025